உ
கணபதி துணை

கடைச் சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
மதுரைக்

கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்

அருளிச்செய்த

மணிமேகலை

இது
மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து
நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரையோடும்
பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடும்
அவர்கள் குமாரர்

S. கலியாணசுந்தரையரால்

சென்னை
புரசபாக்கம் வீனஸ அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

[நான்காம்பதிப்பு]

சர்வதாரி ௵ மாசி

உரிமைப்பதிவு] 1949 [விலை ரூபா ஏழு

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

		பக்கம்
1	இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பகராதி ..	v
2	பிழையும் திருத்தமும் ..	vi
3.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை நூற் பெயர்கள் ..	vii-viii
4	முகவுரை ..	viii-xx
5	குறிப்பு	xx
6	நூலாசிரியர் வரலாறு	xxi-xxvi
7	மணிமேகலையால் தெரிந்த அரசர்களின்பெயர் முதலியன	xxvii-xxviii
8	மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம் ...	1-64
9.	மணிமேகலை மூலமும் அரும்பதவுரை முதலியனவும் ...	௧ - ௫௯௦
	பதிகம் . .	௧
௧	விழாவறை காதை...	௧௧
௨	ஊரலருரைத்த காதை	௧௬
௩.	மலர்வனம் புக்க காதை	௨௭
௪	பளிக்கறை புக்க காதை	௪௨
௫	மணிமேகலாதெய்வம் வந்து தோன்றிய காதை	௫௪
௬.	சக்கரவாளக் கோட்டம் உரைத்த காதை	௬௬
௭.	துயிலெழுப்பிய காதை ..	௮௫
௮	மணிபல்லவத்துத் துயருற்ற காதை .	௯௯
௯	பீடிகை கண்டு பிறப்புணர்ந்த காதை . .	௧௦௩
௧௦.	மந்திரம் கொடுத்த காதை	௧௦௭
௧௧	பாத்திரம் பெற்ற காதை	௧௧௮

		பக்கம்
கஉ.	அறவணர்த் தொழுத காதை ...	கஙச
கங	ஆபுத்திரன் திறம் அறிவித்த காதை .	கசஉ
கச	பாத்திரமரபு கூறிய காதை ..	கருஉ
கரு	பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை .	கசாங
கசா	ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை	கசாகூ
கஎ.	உலகவறவி புக்க காதை	கஎஅ
கஅ	உதயகுமரன் அம்பலம் புக்க காதை .	கஅசா
ககூ	சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய காதை	உ0உ
உ0	உதயகுமரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்த காதை ,	உகஎ
உக.	கந்திற்பாவை வருவதுரைத்த காதை	உஉசா
உஉ.	சிறைசெய் காதை	உச0
உங	சிறைவிடு காதை ..	உருங
உச	ஆபுத்திரனாடடைந்த காதை ..	உசாரு
உரு	ஆபுத்திரனொடு மணிபல்லவமடைந்த காதை	உஎசா
உசா.	வஞ்சிமாநகர் புக்க காதை	உகூங
உஎ.	சமயக் கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை .	ங0ங
உஅ	கச்சிமாநகர் புக்க காதை	ஙஉசா
உகூ	தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை	ஙசசா
ங0	பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை	ஙசாரு

10.	மணிமேகலைப் பாட்டுக்களின் முதற்குறிப்பகராதி	ஙகூக
11	மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்	ஙகூஉ - ஙகூச
12.	மணிமேகலையில் வந்துள்ள வேறுகதைகள்	ஙகூரு - ஙகூசா
13	புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்	ஙகூஎ - ஙகூஅ
14	மறுப்புக்கள்	ஙகூகூ - ச00
15	அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி	ச0க - ருஉ0

*

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

அகநா - அகநானூறு
அடியார் - அடியார்க்கு நல்லார்
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்
ஆசார - ஆசாரக்கோவை
ஆதி - ஆதிபாவம்
இலிங்க - இலிங்க புராணம்
இறை - இறையனாரகப்பொருள்
எ-ம் - என்றும், எனவும்
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு
ஒ - ஒப்பு
கம்ப - கம்பராமாயணம்
கல் - கல்லாடம்
கலி - கலித்தொகை
கலிங் - கலிங்கத்துப் பரணி
குண்டல - குண்டலகேசி
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுந் - குறுந்தொகை
கூர்ம - கூர்மபுராணம்
சமய - சமய திவாகரம்
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிவ சித்தி - சிவஞானசித்தியார்
சிறப் - சிறப்புப் பாயிரம்
சிறுபா - சிறுபாணாற்றுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமணி
சூ - சூத்திரம்
சூடாமணி - சூடாமணி நிகண்டு
சூளா - சூளாமணி
ஞானப் - ஞானப்பிரகாசர் உரை
தக்க - தக்கயாகப்பரணி
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன் கோவை
தமிழ்நா - தமிழ்நாவலர் சரிதை
திரி - திரிகடுகம் [வையார்
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோ
திருஞான - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி
திருவந் - திருவந்தாதி [நாயனார்
திருவா - திருவாசகம்
திவ் - திவ்விய பிரபந்தம்
தே - தேவாரம்
தொல் - தொல்காப்பியம்
ந - நச்சினார்க்கினியருரை
நள - நளவெண்பா
நன் மயிலை - நன்னூல் மயிலை
நாதருரை
நன் வி - நன்னூல் விருத்தியுரை
நாலடி - நாலடியார்
நீல - நீலகேசி
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை
ப - பக்கம்
பட்டின (பட்டினப்) - பட்டினப்
பதி - பதிகம் [பாலை
பதிற்றுப் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை
பரிமேல் - பரிமேலழகருரை
பழ - பழமொழி
பி - ம் - பிரதிபேதம்
புறநா - புறநானூறு
பு வெ - புறப்பொருள் வெண்பா
பெரிய - பெரியபுராணம் [மாலை
பெரியாழ்வார் - பெரியாழ்வார்
திருமொழி
பெருங் - பெருங்கதை [படை
பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப்
பேரா - பேராசிரியருரை
பொருந - பொருநராற்றுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
மு - முற்றும்
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு
மூத்ததிருப் - மூத்த திருப்பதிகம்
மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்
மேற் - மேற்கோள்
வீர - வீரசோழியம்

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
XXVI	7	யோஙகிய	யோஙகிய
1	8	காவரி	காவிரி
௪	1	கைதக	கைதச
60	4	தநதிர	தநதிறங
16	31	புணாபகதாப	புணாநததாப
௧௫	26	எனசசஙக	எனசசிவக
௧௮	13	சாசசெகன	சாசகெகன
௧0௭	29	னௌளரபட	னௌறபந
௧௧௬	௫	மெதுதல	மெயதுதல
௨௧௧	௫	பொருநதுபு	பொருநதுபு
௨௫௪	23	மரமாதலின	மாபாதலின
௫௯௨	12	கங சங	கங கங
௪௧௫	32	விழாவெனவம	விழாவெனவும
௪௪௧	29	உடபனையார	உடபனையார
௪௯௪	24	திரிகடு பதிக	திரிகடுகம் பதி
௪௯௯	6	தேவேலாகத	தேவ லோகத
௪௯௮	35	பணமை	பனமம
௫00	23	பொனனென	பொனனனன
௫௧௨	38	வணணதகு	வணகரு

இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை நூற்பெயர்கள்

[இவற்றிற் பெரும்பாலனவற்றைப் பற்றிய வரலாறுகளை அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியிற் காணலாகும்.]

அகநானூறு, அங்கம் ஆறு, அங்காகமம், அபிதம்மபிடகம், அபிதம்மார்த்த சங்கிரகம், அருணசிக்ஷை, அவதானகல்பலதை, அறநெறிச்சாரம், அன்னம் பட்டீயம், அனுமான ஸூத்திரம், ஆக்கினேய புராணம், ஆசாரக்கோவை, ஆசௌச தீபம், ஆசௌசநிர்ணயம், ஆத்திரேயம், ஆதித்திய பரியாய ஸூத்திரம், ஆபஸ்தம்ப கிருஹ்யம், ஆபஸ்தம்பம், ஆத்திப் பிரபந்தம், ஆரிய பரிபேஷண ஸூத்திரம், இசைத்தமிழ்நூல், இரகுவம்சம், இலக்கணக் கொத்து, இலக்கணவிளக்கம், இலகுஜாதகம், இலிங்கபுராணம், இறையனாரகப்பொருள், உதயணகுமார காவியம், உபதேசரத்னமாலை, உலோகவசனம், ஏலாதி, ஐங்குறுநூறு, ஐந்திரம், ஓவியநூல், கடகாபரகாவியம், கண்டபூஷணம், கம்பராமாயணம், கல்பசூத்திரங்கள், கல்லாடம், கலிங்கத்துப்பரணி, கலித்தொகை, காதம்பரி, கார்நாற்பது, காரைக்காலம்மையார் அற்புதத்திருவந்தாதி, ஷை திருவிரட்டைமணிமாலை, ஷை மூத்த திருப்பதிகம், காவ்யகல்பலதா, காவேரிமாகாத்மியம், கிராதார்ஜுனீயம், கிருதகோடி, கிருஹ்யரத்னம், கிருஷ்ண யஜுர்வேதபாராயணம், கிழக்குத்திசைப்பரிசுத்தப் புத்தகங்கள், கீதகோவிந்தம், கீதாதாத்பர்யம், குண்டலகேசி, குமாரசம்பவம், [illegible], குலோத்துங்கசோழனுலா, குவலயானந்தம், குறிஞ்சிப்பாட்டு, குறுந்தொகை, கூர்மபுராணம், கோகளசிக்ஷை, கோயிற்றிருப்பண்ணியர் திருவிருத்தம், கோவிந்தராஜீயம், கௌதமதர்மசூத்திரங்கள், சப்தகௌஸ்துபம், சாகுந்தலம், சித்தாந்தத்தொகை, சிலப்பதிகாரம், சிவஞானசித்தியார், சிவஞானபோதம், சிவபோகசாரம், சிறுபாணாற்றுப்படை, சீவகசிந்தாமணி, சூடாமணி நிகண்டு, சூளாமணி, ஞானசாரம், தக்கயாகப்பரணி, தசகுமார சரிதம், தசநிர்ணயம், தஞ்சைவாணன் கோவை, தத்துவபோதினி, தத்துவத்ரயம், தமிழ்நாவலர் சரிதை, தருக்க சங்கிரகம், தாயிக சூத்திரம், தானபாரமிதை, திரிகடுகம், திருக்குறள், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், திருஞானசம்பந்தர் திருக்கலம்பகம், ஷை திருச்சண்பை விருத்தம், ஷை திருத்தொகை, ஷை திருமும்மணிக்கோவை, ஷை திருவந்தாதி, ஷை திருவுலாமாலை, திருக்கண்ணிமைப்புலா, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருநாரையூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையார் திருவிரட்டைமணிமாலை, திருநாவுக்கரசர் திருவேகாதசமாலை, திருப்பதிகம், திருப்பல்லாண்டு, திருப்பெருந்துறைப்புராணம், திருமுருகாற்றுப்படை, திருவள்ளுவமாலை, திருவாசகம்,

திருவாதவூரடிகள் புராணம், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, திருவாராதனக் கிரமம், திருவிசைப்பா, திருவெங்கைக்கோவை, திருவெண்காட்டுப் புராணம், திவ்யப்பிரபந்தம், திவாகரம், தீக்கநிகாயம், தேவகோச நிகண்டு, தேவாரம், தொல்காப்பியம், நரிவிருத்தம், நவகதிர், நளவெண்பா, நற்றிணை, நன்னூல், நாகானந்தம், நாமலிங்கானுசாஸனம், நாரதசிக்ஷை, நாராயணீயம், நாலடியார், நாற்கவிராச நம்பியகப்பொருள், நீதிப்ரதீபம், நீலகேசி, நூற்றந்தாதி, நெடுநல்வாடை, நைஷதம், ப்ரபஞ்சஹ்ருதயம், ப்ரமேயஸாரம், ப்ரஜ்ஞாபாரமிதை, பகுசுருதியாகமம், பட்டிகாவியம், பட்டினப்பாலை, பதிற்றுப்பத்து, பரதநூல், பரமதிமிரபானு, பரிபாடல், பழமொழி, பன்னிருபடலம், பாகசாத்திரம், பாணினிசிக்ஷை, பாணினீயவியாகரணம், பாரத்துவாசம், பாரத்துவாஜசிக்ஷை, பிங்கலம், பிதிர்மேதஸாரம், பிரதாபருத்திரீயம், பிரயோகவிவேகம், பிராகிருதப்ரகாசம், பிராதிமுந்தக வினய விநிச்சயம், பிராதிமோக்ஷம், பிருஹத்கதை, பிருஹத்ஜாதகம், பிருஹத்ஸம்ஹிதை, பிருஹதாரண்யகோபநிஷத், புத்தசரித காவ்யம், புத்தஜாதகக்கதை, புறத்திரட்டு, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பூர்வாகமம், பெரிய புராணம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, பெருங்கதை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, போதாயன தர்மசூத்திரம், போதாயனீயம், போதிஸத்துவாவதான கல்பலதை, மகாகண்டகம், மகாபரிநிர்வாணசூத்திரம், மகாவம்சம், மகாவாக்கம், மத்தியமநிகாயம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல், மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம், மனுஸ்மிருதி, மனோரமா, மஹாபதான சூத்திரம், மஹாவிஹ்மநாதசூத்திரம், மாகம், மாளவிகாக்நிமித்திரீயம், மீமாம்ஸா சாஸ்திரம், முப்பத்தாறாயிரப்படி, முமுக்ஷுப்படி, முல்லைப்பாட்டு, மேகஸந்தேசம், மேதாதீயம், மேருமந்தர புராணம், மைத்ராயணீ உபநிஷதம், யதிராஜவிம்சதி, யாப்பருங்கலவிருத்தி, ரத்நாபரணம், வங்காகோவை, வாராகம், வான்மீகராமாயணம், விக்கிரமசோழனுலா, விக்கிரமோர்வசீயம், விம்பசாரகதை, வியாசசிக்ஷை, வியாசபாரதம், வினயபிடகம், வீரசோழியம், வேதாலபஞ்சவிம்சதி, ஜப்பானதேசத்துப் பௌத்தநூல்கள், ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோபஸ்வாமி வைபவம், ஸ்ரீபுராணம், ஸ்ரீவசனபூஷணம். ஸமிருதிரத்னாகரம், ஸருகாலவாதசூத்திரம், ஸப்தகாதை, ஸம்யக் திருஷ்டிசூத்திராந்தம், ஸம்யுக்தநிகாயம், ஸர்வஸம்மதசிக்ஷை, ஸாரஸங்கிரகம், ஸித்தாந்தகௌமுதி, ஸித்தாந்தசிக்ஷை, ஸாஹித்யவிலோசனம், ஸுத்தபிடகம்.

கணபதி துணை

முகவுரை

அகவல்

தன்றே ஞக்கி ஞென்றுகைம் மிகூஉம்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினும்
ஒளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்சே.”

வெண்பா

“காலையு மாலையுங கைகூப்பிக காரெழுதால
மேலை வினையெலலாங கீழவாம—கோலக
கருமானன்றேல் வெணணீறறுச செமமேனிப பைநதாரப
பெருமானைச சிறறம பலதது ”

கட்டுரை

உலகமாா பனனூற் றிலகமா யிலகி
நவையறு மொனபான சுவைபுணாந தினிமைத
*திரட்டுறு * மைநது பொருட்டொடா நிலைகளுள*
அமிழதினிற சிறநத தமிழெனு மடநதை
அணிமே கலையா மணிமே கலைதான,
நசசும பெருமை முசசங கததுட
கறைமிடற றிறைவ னிறையனு ரெனுமபெயா
வாயநதே † புலமபல வாயநத வாயநத சஙகத
தொலலிசை பலவுறு நலலிசைப் புலவருட
சீலமாா மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனாரெனனும

புலவாபெருமானால அருளிச செயயபபட்டது, இளம்பூரணா, பேராசிரியா, தெயவசசிலையாா, நசசினார்க்கினியா, பரிமேலழகா, அடியாாககுநல்லாா, சமயதிவாகரவாமன முனிவா, இலக்கண விளக்கவுரையாசிரியா, இலககணககொத்து உரையாசிரியா, திருவொற்றியூர் ஞானபபிரகாசா, மயிலைநாதா, சங்கரநமச்சிவாயர்

---

* *ஐநது பொருடடொடாநிலைகளாவன —சீவகசிநதாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குணடலகேசி, வளையாபதியெனபன*

† *புலம் - நூல, இதனை, “புலநதொகுத தோனே” என்னும* தொல்காப்பியப் *பாயிரததாலுணாக*

முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று; தன்மையணியும் பாவிகவணியும் இன்னோரன்ன பிறவணிகளுமே ஆங்காங்கு அமைந்திருத்தலால் தன்னுட் கூறப்பட்டுள்ள மலை கடல் தீவு வனம் நாடு நகர் ஆறு முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் நேரில் அறிந்துகொண்டாற் போலப் படிப்பவர்களுடைய மனத்திற்கு நன்றாகப் புலப்படச் செய்யும் நலம்பெற்றது; இக்காலத்தில் வேறொருவகையாலும் விளங்காதனவாகிய சில தெய்வங்களுடைய பெயர்களையும், அத்தெய்வங்களை வழிபடுமுறைமையையும், சில சாதியாரையும், அவர்களுடைய நடைமுதலியவற்றையும், சில நகரங்கள் தீவுகள் மலைகள் வனங்கள் தோட்டங்கள் அறச்சாலைகள் மன்றங்கள் முதலியவற்றையும், அவைகள் இன்ன இன்னவண்ணமாக இருந்தனவென்பதையும், இன்ன இன்ன சமயங்கள் இன்ன இன்ன இடத்திற் பரவியிருந்தனவென்பதையும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும், சில அரசர் சில முனிவர் முதலியோருடைய சரித்திரங்களையும், பிறவற்றையும் இந்நூலால் விளங்க அறிந்துகொள்ளலாம். இதன்பா லுள்ள சொன்னடையும் பொருணடையுங்கள் நுண்மையோடாகிய நுண்ணறிவிற்சேறற் கிடந்தருமெனப்படுமென்று கூறுவர், இதனை

> "மந்தா கினியணி வேணிப் பிரான்வெங்கை மன்னவரீ
> கொந்தார் குழலணி மேகலை நாணுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
> சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினும்
> நந்தா வரையை யெழுதவல் லாறு நவின்றருளே"

என்று கவிஞர் பெருமானாகிய துறைமங்கலம் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச முனிவர் அருளிச்செய்த வெங்கைக்கோவைச் செய்யுளாலுணர்க. பின்னும், "சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகாரம் படைத்தான், கந்தா மணிமே கலைபுனைந்தான்" (திருத்தணிகையுலா) என்று இந்நூற் பெயரையும், "மாதவி பெற்ற மணிமே கலைநமை வாழ்விப் பதே" (அம்பிகாபதிகோவை) என இக்காப்பியத் தலைவியாகிய மணிமேகலையின் பெயரையும் தத்தம் நூல்களில் தொனியில் அமைத்து வித்துவான்கள் பாடியிருப்பதும் இதன் பெருமையையும் மணிமேகலையின் பெயரையும் புலப்படுத்தும்.

சிலப்பதிகாரக் கதைத்தலைவனான கோவலன் மகளாகிய மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரமாதலின் இந்நூல் சிலப்பதிகாரத்தோடு கதைத்தொடர்புடையது

இதில், சோழவளநாட்டுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பெருங்குடி வாணிகமரபில் உதித்த கோவலனுக்கு மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையிடம் தோன்றிய மணிமேகலை யென்பவள் தன்னுடைய தாய், கோவலன் மதுரையில் வெட்டுண்டிறந்தது கேட்டுப் பரத்தைமைத் தொழிலை வெறுத்துப் பௌத்தமுனிவராகிய அறவணவடிகளைச் சரணடைந்து வாய்மைநான்கும் சீலமைந்தும் உபதேசிக்கப்பெற்றுப் பௌத்த சங்கத்திருத்தலையறிந்து அவளோடு பழகிச் சிறுபிராயத்திலேதானே பௌத்த தருமங்களை அறிந்தறமேற்ற உணர்ச்சியுற்று ஒருநாள் தாயின் கட்டளைப்படிச் சுதமதியுடன் பூக்கொய்தற்கு மலர்வனஞ்சென்று தன்னை விரும்பி வந்த உதயகுமரனுக்கு அஞ்சி அங்குள்ள பளிக்கறையில் ஒளித்திருந்து அவன் போனபின்பு வெளியேவந்து தன் குலதெய்வமாகிய மணிமேகலாதெய்வத்தால் மணிபல்லவத் தீவிற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டு அங்கேயுள்ள புத்தபீடிகைக் காட்சியால் தன்னுடைய பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து அப்பால் அத்தெய்வம் அறிவுறுத்திய மூன்று மந்திரங்களையுணர்ந்து முற்பிறப்பிற் கணவனாயிருந்த இராகுலனென்பவனே இப்பிறப்பில் உதயகுமரனாக வந்தானென்று அத்தெய்வம் கூறக் கேட்டு அப்பீடிகையின் காவற்றெய்வமாகிய தீவதிலகையினுதவியாற் கோமுகியென்னும் பொய்கையையடைந்து அதிலிருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரம் தன்கையில் வரப்பெற்றுப் பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சார்ந்து அறவணவடிகளையடைந்து ஆபுத்திரன் வரலாற்றையும் அவனுக்கு மதுரையிற் சிந்தாதேவி அமுதசுரபியைக் கொடுத்ததையும் பசித்த உயிர்களுக்கு உணவளித்தலே எல்லாவற்றினும் மேலான தருமமென்பதையும் அவர் கூறக்கேட்டு அவர் கூறியவாறே உணவளித்தற்பொருட்டு அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வீதியிற் சென்று சிறந்த பத்தினியாகிய ஆதிரையென்பவள் முதலிற் பிச்சையிடப்பெற்றுக் காயசண்டிகையென்னும் வித்தியாதரமங்கையின் தீராப்பசியை அப்பாத்திரத்திலிருந்தெடுத்துதவிய ஒருபிடியமுதாற்போக்கி அப்பாத்திரத்தில் மேன்மேலும் அமுது வளரப் பெற்று அந்நகரத்துள்ள உலகவறவியென்னும் அம்பலத்தையடைந்து அங்கேவந்த எல்லாவுயிர்களின் பசியையும்போக்கி அவ்வறஞ்செய்தலையே நித்த நியமமாகப் பூண்டு தன்னை விரும்பி

வந்த உதயகுமரனை அறிந்து கொள்ளாவண்ணம் மேற்கூறிய காயசண்டிகையின் வடிவங்கொண்டு அந்நகரத்துள்ள சிறைச்சாலையை யடைந்து அங்கே பசித்திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் உணவளித்து அதனை அறச்சாலையாக்கி, தன்னை மீட்டும் விடாது தொடர்ந்த உதயகுமரன் காயசண்டிகையின் கணவனால் வெட்டுண்டுவீழ்ந்தது கண்டு மனங்கலங்கிய பின்பு கந்திற்பாவைத்தெய்வத்தின் மொழிகளால் தேறுதலுற்று உதயகுமரனுடைய தந்தையாகிய மாவண்கிள்ளியாற் சிறையில் வைக்கப்பட்டு, இராசமாதேவியின் முயற்சியால் அச்சிறையினின்று நீங்கி நாகபுரத்தை யடைந்து அதன் தலைவனான புண்ணியராசனோடு மணிபல்லவஞ்சார்ந்து புத்தபீடிகையைக்காட்டி அதனால் அவனது பழம்பிறப்பை அவனுக்கறிவித்து, காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல் கொள்ளப்பட்ட செய்தியைத் தீவதிலகையாலறிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்று வஞ்சிநகர்ப்புறத்தேயுள்ள பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியின் கோயிலையடைந்து தரிசித்து, தன்னுடைய எதிர்காலச் செய்திகளைக் கண்ணகித்தெய்வம் கூற அறிந்துசென்று ஆங்கிருந்த சமயவாதிகள் பலரையுஞ் சார்ந்து அவரவர்களுடைய கொள்கைகளைத் தனித்தனியே வினவியுணர்ந்து, அந்நகரில் தவம்புரிந்து கொண்டிருந்த மாசாத்துவானைக்கண்டு அவன் மொழிந்த செய்திகள் பலவற்றையுங் கேட்டு அவன் கூறியவாறு காஞ்சிநகரம்போய், அந்நகரிற் பசியால்வருந்தி வாடிய எல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளித்து, அங்கேவந்த அறவணவடிகளைத் தரிசித்து அவர் உபதேசித்த அறமொழிகளைக்கேட்டு, பின் முத்திபெறுதற்பொருட்டு அந்நகரிலேயே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தாளென்னுங் கதை விரித்துக் கூறப்படும்.

இந்நூல், பௌத்த சமயச்சார்பினளாகிய மணிமேகலையின் சரித்திரமாதலின் இதில் அச்சமயக் கொள்கைகளைப் பரக்கக் காணலாம்.

பற்பல தருமங்கள் இதிற் சொல்லப்பட்டுள்ளன; அவற்றுள் மிகுதியாகக் காணப்படுவது ஒருவன் மனமொழிமெய்கள் தூயனாகி எல்லாவுயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடையனாதல் வேண்டுமென்பதே.

மணிமேகலை யென்பவளுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுதலின், இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர். நீலகேசி, புத்தவாதச் சருக்கத்தில், "குயலாகுயலம்" என்னுஞ் செய்யுளுரையில்,

* " தீவினையென்பதி .... பிரமரு மாகிஎன்பது மணி மேகலைதுறவாதலின், இதனால ஸமஸகாரமறிநதுகொள்க" எனச சமயதிவாகரவாமன முனிவரும், சிவஞானசித்தியாா பரபககததிற சௌததிராநதிகன் மததது்ளள "ஓஙகிய வுருவம" எனனுந திரு விருததததின் உரையில, * "தீவினையெனபதி. . ...பிரமரு மாகி என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால ஸமஸகார மறிநதுகொள்க" எனத திருவோறறியூா ஞானபபிரகாசரும் எழுதி யிருததலால, இநநூல மணிமேகலை துறவெனறும அககாலததில வழஙகபபடடு வநததெனறு தெரிகினறது, "மணிமே கலைதுற, வாறைம பாடடினுளறிய வைததனன" என்று பதிகததிறுதியிற கூறபபட்டிருததலும இதறகு இபபெயருணடென்பதை வலி யுறுததும

இநநூல, அமமை முதலாகிய வனபபெடடினுள இயைபின் பாறபடும, தோல்காபபியச செயயுளியலின் கணணே, 'அமமை முதலியவனபபெடடும தொடாநிலைச செயயுடகிலககணம' என்று கூறுகினறுழி, † "ஞகாரை முதலா ளகார விறறுப, புளளி யிறுதி யியைபெனப படுமே" எனனுஞ சூததிரவுரையில, 'ஞணநமன யரலவழளவெனனும பதினொரு புளளியுள ஒனறனை ஈறுகவமைத துச செயயுளைப பொருடடொடராகவும சொறறொடராகவுஞ செயவது இயைபெனபபடும, னகாரவீறறானிறறுப பொருளுமி யைநது சொலலுமியைநது வநதன, சீததலைச சாததனாாற செய யபபட்ட மணிமேகலையும், கோங்குவேளிராற செயயபபடட உதயணன்கதையும் போலவன' என்று பேராசிரியரும் ஆசிரியா நசசினாாககினியரும் எழுதியிருததல காணக, இநநூலிற சொல லியைபும பொருளியைபும அமைநதிருததல அறிதறகுரியது.

இதிற கூறபபட்டுளள சரிததிரம நிகழநத காலமும இநநூலா சிரியா காலமும ஒனறென்றும, இஃது அவரால தமிழிலேதான் முதலிற பாடபபட்டதென்றும, சிலப்பதிகாரத்தாலும அதன பதி கத தொடக்கததில அடியார்க்கு நல்லாரெழுதிய உரைநடையா லும, இநநூற் பதிகததாலும விளஙகுகின்றமையின், இது வேறு மொழியிலிருநது வநததெனறு சொலலுவதற்கிடமிலலை

* மணிமேகலை, உச கஉங-கஙக, ௩௦ கசச-அ௦.

† தோல்காப்பியம், செயயுளியல, சூ. உ௪௦.

கதையைத் தொடர்ந்து கூறுவதும் பதிகமென்று வழங்கப் படுவதுமாகிய கதைபொதிபாட்டை இந்நூல் முதலிற்பெற்று விழா வறை காதை முதற் பவத்திறமறுகெனப் பாவை நோற்றகாதை யிறுதியாகவுள்ள முப்பது பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது, காதை - பாட்டு, நீலகேசி, குண்டலகேசிவாதச்சருக்கம், உஎ - ஆம் செய்யுளுரையில், “முன்றான் பெருமைக்கணின்றோன் என னுங் காதையை அநுவதித்தவாறு” எனவும், உஅ-ஆம் செய்யு ளுரையில், “பிடகம் என்னுங்காதை சொன்னவாறு” எனவும், மொக்கலவாதச்சருக்கம், உரு - ஆம் செய்யுளுரையில், “தன் புறத்த என்னுங்காதை சொல்லப்பட்டது” எனவும், சo - ஆம் செய்யுளுரையில், “எழுமலைத்தீ என்னுங்காதை” எனவும், சக - ஆம் செய்யுளுரையில், “தீவின்ற சுமந்துய்ப்பான் என னுங்காதை” எனவும், சஉ - ஆம் செய்யுளுரையில், “மக்கட் பலிபழியார்ந்த என்னுங்காதை” எனவும், அந்நூலுரையாசிரியர் எழுதியிருத்தலாலும், ‘காதைகரப்பு’ என்னும் ஒருவகைச் சித்திர கவிப்பெயராலும் காதையென்பதற்குப் பாட்டென்று பொருள் கொள்ளுதல் நன்னியப்படும், “ஆறைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனன்” எனப் பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும், மிதிலைப் பட்டித் திருச்சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டிற் கிடைத்த பிரதி யில் இந்நூற் பகுதிகளின் பெயர்கள் யாவும் பாட்டென்றே இருப்ப தும் இதனை வற்புறுத்தும், காதையென்பதை இசையோடு பாடப்படுவதாகிய செய்யுளென்று பொருள்படுகிற ‘காதா’ என்னும் வடசொற்சிதைவென்று கொண்டால் யாதோரிழுக்கு மின்றென்று வடமொழியாளர் கூறுவர், இது நிற்க;

பல வருடங்களுக்குமுன் பழைய தமிழ்ப் புத்தகங்களைத் தேடுமெண்ணம் இத்தமிழ்நாட்டினுள்ளே செல்லுதற்குரிய பல ஊர்களுக்குச் சென்று அங்கங்குள்ள பரம்பரைத் தமிழ்ப்பண்டி தர்களுடைய வீடுகளில் இருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பரி சோதித்துப் பார்த்தகாலங்களிலெல்லாம் எனக்கு மணிமேகலை மூலப்பிரதிகள் மட்டும் கிடைத்தனவேயன்றி உரைப்பிரதி யாண் டும் கிடைத்திலது. சென்னை, தஞ்சை முதலிய நகரங்களிலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளும் பார்க்கப்பட்டன, அங்கும் கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலுள்ள நண்பர்கள் பல ரைப் பத்திரிகைவாயிலாக இதைப்பற்றி வினவினேன், அங்ஙனம்

வினவப்பட்டவர்கள், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற்
கைலாசபிள்ளையவர்கள் தமது கையாலெழுதிய மூலப்பிரதி
யொன்றை அன்புடன் அனுப்பினார்கள், பின்பு பாரிஸ்நகரத்
துள்ள புரொபஸர் ஜூலியன் வின்ஸன் என்பவர், 'இந்நகரத்துக்
கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் மணிமேகலை மூலப்பிரதி ஒன்றே
யுள்ளது' என்று தெரிவித்து மாதிரிகைக்காக அதிலிருந்து பதிகத்
தைமட்டும் எழுதியனுப்பினார், மற்றவர்கள், 'யாதொன்றுங் கிடைக்
கவில்லை' என்று விடையளித்துவிட்டார்கள். கிடைத்த பிரதிகளை
வைத்துக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்துவந்தபொழுது பிரதி
களில் எழுதுவோர்களால் இயல்பாகவே செய்வித்திருந்த வேறுபாடு
களாலும், இது பௌத்தசமயக் காப்பியமாதலால் அச்சமயக்
கொள்கைகளைக் கூறும் பாகங்களெல்லாம் எளிதிற்றெரிந்து
கொள்ளக் கூடாமையாலும், அவற்றை ஒழுங்காகப் புலப்படுத்
தும் பழைய * தமிழ்ப் பௌத்த நூல்கள் பண்டைக் காலத்தில்
இருந்தும் பாதுகாப்போரின்மையால் பிற்காலத்தில் இறந்தொழிந்
தமையாலும், அக்கொள்கைகளை விளங்கச் சொல்லுவோர் அகப்
படாமையாலும், பிழைகளைப் பிழைகளென்று நிச்சயித்துக்
களைந்து திருத்தமான பாடங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு எடுத்
துக்கொண்ட முயற்சியும் கழிந்த காலமும் அடைந்த வருத்தமும்
அளவுபடுவனவல்ல.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய சைவசமயாசாரியர்
கள் அருளிச்செய்த தேவாரங்களிலுள்ள பௌத்தசமய மறுப்புக்
களும், பெரியபுராணம் முதலியவற்றுட் கூறப்பட்டுள்ள அச்சமயக்
கொள்கைகளும், மறுப்பும், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துள்ள
சௌத்திராந்திகமதம் முதலியனவும், அவற்றிற்குத் திருவோற்றி
யூர் ஞானப்பிரகாசரெழுதியவுரையும், அவ்வுரையிலுள்ள சில
உதாரணச் செய்யுட்களும், மறுப்புக்களும், நீலகேசியும் அதனுரை
யும், அவ்வுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள

* பண்டைக்காலத்துப் பௌத்தநூல்களென்று தெரிந்தவை குண்டலகேசி, சித்தாந்தத்தொகை, திருப்பதிகம், விம்பசாரகதை யென்பன, அவற்றிலிருந்து சில பாடல்களே நீலகேசியுரை முதலியவற்றில் நூற்பெயர்களோடெழுதப்பட்டுள்ளன, தக்கயாகப்பரணியின் உரையால் கவிராசகாரரென்னும் பெயரினராகிய புலவரொருவர் பௌத்தநூலொன்று செய்துள்ளாரென்று தெரிந்தது.

சில கவிகளும், வீரசோழியம் யாப்புப்படலவுரையிலுள்ள சில உதா
ரணப் பாடல்களும், இன்னுஞ்சிலவும் பௌத்தசமயமரபுகளிற்
சிலவற்றையும் அச்சமயத்தோர் பேசிவந்த சில தமிழ்ப்பரிபாஷை
களையும் பிறவற்றையும் ஒருவாறு விளங்கச்செய்தன; செய்தும்
முன்பிருந்த ஐயங்கள் முற்றும் தீராமையாற் பின்னும் அறிந்தோர்
பாற் சென்றும் தூரதேசத்தார்க்குக் கடிதமெழுதியும் விசாரித்
தலையே மேற்கொண்டிருந்தேன்.

இப்படி இருக்கையில், ஹிந்துதேசத்து வித்தைகளிலும் ஆங்
கிலேய வித்தைகளிலும் மிகப்பயிற்சியடைந்து விளங்கியவரும்
சென்னை இராசதானிக் கலாசாலையில் ஸம்ஸ்கிருத போதகாசிரிய
ராக இருந்தவருமான ராவ்பகதூர் மஹா ஸ்ரீ அரங்காசாரியரவர்கள்
எம். ஏ., பௌத்தசமய நூல்களிலும் பாண்டித்தியமுள்ளவர்க
ளென்பதை அறிந்துகொண்டு உரியகாலங்களில் அவர்களிடத்
துச் சென்று வினவிவந்தேன்; வருகையில், ஒவ்வோரமயத்
தும் தடையின்றி உடனுடன் அவர்கள் கூறியவிடைகளால்
அதற்குமுன்பு எனக்கிருந்த ஐயங்களிற் பெரும்பாலன நீங்கின;
நீங்கவே இந்நூலைப் பரிசோதித்தலில் என் மனம் ஊக்
கம்பெற்றது. அவர்களுடைய பேருதவி இல்லையாயின், மணிமே
கலையில் வந்துள்ள துடிதலோகம், பாரமிதை, அரூபப்பிரமர், உரூ
பப்பிரமர் முதலிய சொற்களுக்குக்கூட உள்ளவாறே பொருள்
கொள்ளுதல் எனக்கு மிக அரிதாகும்; தமக்குரிய அரியவேலைகள்
அநேகமிருந்தும் இப்பழைய தமிழ்நூல் வெளிவந்து உலாவு
தலையே பயனாகக்கருதி, யான் செல்லுங்காலந்தோறும் சிறிதும்
சலிப்பின்றி அவர்கள் செய்துவந்த பேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்
கற்பாலதன்று; அவர்களுடைய பேருதவியாலேயே பௌத்தமதத்
துள்ள மும்மணியென்று வழங்கும் புத்தசரித்திரம் பௌத்ததர்
மம் பௌத்த சங்கம் என்பவை எழுதப்பெற்றன. அம்மகோப
காரி விஷயத்தில் இத்தமிழ்நாட்டினேமாகிய நாமெல்லாம் நன்றி
பாராட்டுதற்கு உரியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

எவ்விடத்தும் இந்நூலுக்கு உரை அகப்படாமையாலும்,
உரை முன்பு உண்டென்று ஒருவாற்றானும் விளங்காமையாலும்
இனி மூலத்தைமட்டுமாவது வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று நிச்
சயித்துப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கியபொழுது, தமிழ்ப்பாஷாபி
மானிகளாகிய அன்பர்களிற் சிலர், 'உரையெழுதியே இதனை

வெளிப்படுத்தவேண்டும்' என்று வற்புறுத்திக் கூறினமையின், அவர்கள் சொல்லை மறுத்தற்கு அஞ்சி, இது புலவர்திலகர்கள் செய்தற்குரிய அரிய காரியமென்று கருதாமல், * "ஆங்கவன் புகழ்ந்த நாட்டை யன்பெனு நறவை மாந்தி, மூங்கையான் பேச லுற்றா னென்னயா னுரைத்த லுற்றேன்" என்று பெரியோர் கூறியதற்கு இலக்கியமாக, தக்க நூலாராய்ச்சியும் எண்ணியவற்றைச் சுவைபயக்கும்படி நல்லநடையில் விளங்கவெழுதும் வன்மையுமில்லாத யான், † "மணிமேகலை நூலுடையாங்கொள்வதெங்ஙன்" என்று ஆன்றோரால் பாராட்டப்பட்டுள்ள இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்ற ஏதோவொன்றை எழுதத் தொடங்கினேன்.

மொழிகளுட் பெரும்பாலனவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கிக் கிடக்கின்றமையின் அரியவற்றிற்குமட்டுமே பொருள் செய்தும், ஆங்காங்குள்ள வாக்கியங்களை ஒத்தவைகளாக இந்த நூலிலும் வேறு நூலிலும் காணப்பட்ட வாக்கியங்களை அவ்வவ்விடத்தில் தந்துகாட்டி அவற்றினிடங்களை உடனுடன் விளங்கச்செய்தும், பொருள்விளங்காத இடங்களில் (?) இக்கேள்விக்குறியை அமைத்தும், கையெழுத்துப் பிரதிகளிற்கண்ட பாடபேதங்களை எடுத்துக் காட்டி அவற்றுள் இன்றியமையாத சிலவற்றிற்குமட்டுமே பொருளைப் புலப்படுத்தியும், எல்லோருக்கும் எளிதிற் பொருள் விளங்குதற்பொருட்டு வடசொற்களைப் பெரும்பாலும் விரித்தும், சிலவற்றிற்குச் சங்கமருவிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் இப்பொழுது அகப்படாமையால் அவற்றை விளக்குதற்குப் பிற்காலத்து நூல்களிலிருந்து பிரயோகங்களை எடுத்துக்காட்டியும் ஒருவாறு அதனை எழுதிமுடித்தேன்.

‡ "கவியுறத் தெளிந்து தண்ணென வொழுக்கமும் பயின்று" என்று கம்பநாடரும், $ "செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெளிந்து" என்ப பரஞ்சோதி முனிவரும் அருளிச்செய்த திருவாக்குகளுக்கு இலக்காகவிளங்குங் கவிகளினுடைய வரிசையிலே

---

* கம்பராமாயணம், நாட்டுப்படலம், ௧

† திருவெங்கைக்கோவை.

‡ கம்பராமாயணம், சூர்ப்பணகைப்படலம், ௧.

$ திருவிளையாடற் புராணம். அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்த படலம், 22

நிற்கும் தகுதியுள்ள பாட்டுக்களையுடைய இந்நூலுக்கு யானா அரும்பதவுரை எழுதுபவன்? இச்செயற்குத் துணிந்த எனது தறுகண்மையைப் பொறுத்தருளும்படி இத்தமிழுலகத்தை மிகவும் வேண்டுகின்றேன்.

பழைய செந்தமிழ்நூற் பரிபாலகரும் இவ்வாராய்ச்சியால் எனக்குமனச்சோர்வுண்டாகாதவண்ணம் அடிக்கடி ஊக்கமளித்து வந்தவரும் கொழும்புநகரத்துப் பிரசித்தமணியுமாகிய கௌரவம் பொருந்திய ஸ்ரீ பொ. குமாரசாமி முதலியாரவர்கள், இந்நூலிற் சிற்சில விடங்களில் முன்னம் நிகழ்ந்த ஐயங்களை நீக்கிக்கொள்ளுந் தற்பொருட்டு யான் கேட்ட வினாக்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள பௌத்த வித்தியோதய பாடசாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரவர்களைக்கொண்டு விடைகளெழுதுவித்து அனுப்பிய பேருதவி செய்து வந்தார்கள்.

எனக்கு அக்காலத்தில் வடமொழிப் பிரயோகங்களில் உண்டாகிய ஐயங்களை உடனுடன் போக்கியருளிய ஸ்ரீபெருகவாழ்ந்தான் மஹாமஹோபாத்தியாய அரங்காசாரியாரவர்கள், திருமலைச்சம்பாடி சதாவதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்கள் என்னும் இருவர்களுடைய நினைவும் என்றும் என் நெஞ்சினின்றும் நீங்கவில்லை.

மணிமேகலையின் முதற்பதிப்பு 1898-ஆம் வருஷத்திலும் இரண்டாம்பதிப்பு 1921-ஆம் வருஷத்திலும் வெளியிடப்பெற்றன. முதற் பதிப்பிற்கு உதவியாகக் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்:

1.	திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்	பிரதி	க.
2.	எட்டயபுரம் பெரிய அரண்மனைப்	,,	க.
3.	மிதிலைப்பட்டி ஸ்ரீ அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்	,,	க
4	திருநெல்வேலி ஸ்ரீ திருவம்பலத்தின் னமுதம்பிள்ளையவர்கள்	,,	க.
5	சேலம் ஸ்ரீ இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்	,,	க.
6.	யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற். கைலாசபிள்ளையவர்கள்	,,	க.

7. ஆறுமுகமங்கலம் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திப் பிள்ளையவர்கள் பிரதி க
8. திருமயிலை ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் ,, க
9. சென்னை ஸ்ரீ தி. முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள் - ,, க.
10. சென்னை இராஜாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலை ,, க

இவற்றுள், மிகப் பழமையானதும் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்ததும் மற்றைப் பிரதிகளிற் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் போயினவாக்கங்களையெல்லாம் ஒழுங்குபடச் செய்தற்கேதுவாயிருந்ததும் அழகுகெட்டுமாசுபோர்த்திருந்து கிடந்த செந்தமிழ்ச் செல்வியின் மணிமேகலையை அணிகளணிந்துகொள்ளும் வண்ணம் செப்பஞ்செய்துகொடுத்ததும் மிதிலைப்பட்டிப் பிரதியே.

இரண்டாம் பதிப்புக்கு உதவியாக மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் பாண்டியன் புத்தகசாலைப் பிரதியொன்றும், சென்னை ஸ்ரீ பார்சுவநாதநயினாரவர்கள் பிரதியொன்றும் கிடைத்தன. முதற்பதிப்பில் தனித்தனியே பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்த அபிதான விளக்கம், அரும்பதவகராதி, அருந்தொடரகராதி, மூலவிஷயசூசிகை, அரும்பதவுரையில் அடங்கியவை, தமிழ் நூற்பெயர்கள் முதலியன என்னும் பகுதிகளொருங்கு சேர்க்கப்பெற்று ஒரே அகராதியாக ‘அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி’ என்னும் பெயருடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றன, அவை முதலியவற்றிற் காணப்பட்டு முன்பு பதிப்பிக்கப்படாமலிருந்த அரும்பதங்களும், அருந்தொடர்களும், சிலவற்றின் பொருள்களும், உவமைகளும், பழைய செய்திகளும், வழக்கங்களும், பிறவும் இவ்வகராதியிற் சேர்க்கப்பெற்றன.

முதலிரண்டு பதிப்புக்களைப்பற்றிய மற்ற விஷயங்களை அப்பதிப்புப் புத்தகங்களிலுள்ள முகவுரைகளால் அறிந்துகொள்ளலாம்.

இப்பொழுது இது மூன்றாவது முறையாக வெளியிடப்படுகிறது. இப்பதிப்பில் விசேஷமான மாற்றம் ஒன்றும் இல்லை ஆனாலும் இடையிடையே விளங்காமலிருந்த சில பகுதிகளை விளக்கியும் சில மேற்கோள்களைக் காட்டியும் இருத்தலைக் காணலாம். புத்த சரித்திரம், பௌத்த தருமம், பௌத்த சங்கமென்னும் மூன்றும் மணிமேகலையைப் படிப்பவர்களுக்குப்

பயன்படுவதற்காகவே முதலில் எழுதப்பட்டனவாதலின் அவை யும் இப்பதிப்பிற் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

இப்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து ஒப்புநோக்குதல் முதலிய உதவி களைச் செய்து வந்தவர்கள் சென்னை, கிறிஸ்டியன் காலேஜ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, வித்வான் வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயரும், மோகனூர்த் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, கி. வா. ஜகந்நாத ஐயரும் ஆவார்கள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லாம்
அன்றென் றிருபசித் தோர்முகம் பார்நல் லறமுநட்பும்
நன்றென் றிருநடு நீங்காமலே நமக் கிட்டபடி
என்றென் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே. ”

‘தியாகராஜ விலாசம்’
திருவேட்டீசுவரன் பேட்டை
28—8—31

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

குறிப்பு

மேலே உள்ள ஐயரவர்களுடைய முகவுரையில் எல்லாம் விளங்கும். அவர்களுடைய கைப்புத்தகத்திற் கண்ட சில திருத்தங்களை இதில் அமைத்திருக்கிறேன். (1) மமணிகளென்று சொல்லப்படும் புத்தசரித்திரம், பௌத்ததருமம், பௌத்தசங்கம் என்பவை தனிப் புத்தகமாக வெளிவந்திருப்பதால் இப்போது இப்பதிப்பிற் சேர்க்கப் பெறவில்லை.

S. கலியாணசுந்தரம்
1[illegible]—12—'48

இந்நூலாசிரியராகிய மதுரைக் கூலவாணிகன்

சீத்தலைச் சாத்தனார் வரலாறு.

இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவருடைய இயற்பெயர் சாத்தனாரென்பது; வணிகமரபினர்; கூல வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்தமையின் இப்பெயர் பெற்றார். கடைச் சங்கத்து நல்லிசைப் புலவர்களுள் இவரைப்போலவே, பொன் வாணிகனார், மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார், மதுரைப் பண்டவாணிகன் இளந்தேவனார் என்ற வணிகமரபினர் சிலர் இருந்தனரென்று தெரிகின்றது. இவர், பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள் மேம்பாட்டையும் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவளுக்குக் கோயில் கட்டுவித்து நித்தியபூசை முதலியன நடக்கும்படி செய்தவர். அவ்வரசனுக்குக் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறிய பொழுது அவனோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தவரும் அவன் சகோதரரும் துறவு பூண்டவருமாகிய இளங்கோவடிகள் அவளுடைய சரித்திரத்தைப் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளாகச் செய்தற்கு வேட்கையுடையும்வண்ணம் செய்தவர் இவரே, அச்சிலப்பதிகாரத்தைக் கேட்டாரும் இவரே, இவற்றைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பதிகத்தாலும் அந்நூலிலுள்ள உ௫-ஆவது காட்சிக் காதையாலும் உணர்க. எட்டுத்தொகையாகிய நற்றிணை முதலிய நூல்களில் இவர் இயற்றியனவாகப் பத்துச் செய்யுட்களும் (நற் 3, குறுந் 1, அகநா. 5, புறநா 1), திருவள்ளுவமாலையில் ஒரு செய்யுளும் இப்பொழுது காணப்படுகின்றன. இவற்றுட் புறநானூற்றுச் செய்யுள் பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறனைப் பாடியது.

இவர் பெயர் கூலவாணிகன் சாத்தனாரெனவும், மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தனாரெனவும், சாத்தனாரெனவும் வழங்கும். "தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" (பதிகம், 10) என்றும், "தண்டமிழாசான் சாத்தன்" (காட்சி 66) என்றும், "நன்னூற் புலவன்" (காட்சி 106) என்றும் சிலப்பதிகாரத்து இவர் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சங்கத்தில் அரங்கேற்றுவித்தற்பொருட்டு வரும் நூல்களிற் பிழைகள் காணப்படுந்தோறும் ஆக்கியோர்களைக் குற

றங் கூறுதற்குத் துணியாராய், "இந்தப் பிழைகளைக் கேட்கும்படி நேரிட்டதே" என்று மனம் வருந்தித் தமது தலையைக் குத்திக் கொள்வாரென்றும், அதனால் தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்தமையின் சீத்தலைச் சாத்தனாரென்பது இவருக்குப் பெயராயிற்றென்றும் கூறுவர், "வள்ளுவர்முப் பாலால், தலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு" என்று மருத்துவன் தாமோதரனார் திருக்குறளைச் சிறப்பித்துக் கூறிய செய்யுளில் இதனைக் குறிப்பித்திருத்தலும், "இயற் பெயர் சினைப்பெயர்" (தொல். பெயர். சூ. 20) என்பதன் உரையில் ஆசிரியர் இளம்பூரணர் முதலியோர் சினைமுதற்பெயருக்கு உதாரணமாக, 'சீத்தலைச் சாத்தன்' என்னும் இவர் பெயரைக் காட்டியிருத்தலும் இக்கொள்கைக்கு ஆதாரமாக அமைவது காண்க. சீத்தலையென்னும் ஊரிலுள்ள ஐயனார் பெயராகிய சீத்தலைச் சாத்தனாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்று ஒரு சாரார் கூறுவர்.

அகநானூற்றிலும், புறநானூற்றிலும், திருவள்ளுவமாலையிலும் இவருடைய செய்யுளும் மருத்துவன் தாமோதரனார் செய்யுளும் அடுத்தடுத்துக் காணப்படுதலாலும் தாமோதரனார் இவரைப் பற்றிக் கூறியிருத்தலாலும் இவ்விருவரும் நெருங்கிய நட்பினரென்று கருத இடமுண்டு. திருச்சச்சுரச் சாஸனமொன்றில்*, முத்தமிழாசிரியனென்னும் சிறப்புப்பெயர்பெற்ற சாத்தனார் வழிவந்த பெருநம்பியென்னும் ஒருவர் கூறப்படுகிறார். அதிற் கூறப்படும் சாத்தனார் இவரோ வேறு யாரோ தெரியவில்லை. இவர் சேரன் செங்குட்டுவன்பாலும் இளங்கோவடிகள்பாலும் நட்புரிமை பூண்டவர். இந்நூலில் வஞ்சிமாநகர் புக்க காதையின் இறுதியில் செங்குட்டுவனுடைய செங்கோன்முறையையும் வெற்றிச் சிறப்பையும் விளக்கியிருத்தலாலும் இந்நூலை இளங்கோவடிகள் கேட்டதாலும் தம் நூலில் இவரைச் சிறப்பித்திருத்தலாலும் இஃது உணரப்படும்.

இவர் திருக்குறளில் மிக ஈடுபட்டவரென்பது அந்நூலை இவர் சிறப்பித்துப் பாடிய திருவள்ளுவமாலைச் செய்யுளாலும், மருத்துவன் தாமோதரனார் அம்முப்பாலால் இவர் தலைக்குத்துத் தீர்ந்ததெனச் சொல்வதாலும், இந்நூலில் இவர், "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப், பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்" (உஉ: 59-

* South Indian Inscriptions, 301 of 1909

61) என்ற திருக்குறட் செய்யுளொன்றை மேற்கோள் காட்டித் திருவள்ளுவரைப் பாராட்டியிருத்தலாலும்", கேள்வியாற் றோட் கப் படாத செவி" என்னும் குறட்பகுதியை நினைந்து, "கேள்வி யாளரிற், றோட்டு செவியையீர் யாருமை" (௩ ௭ 134-5) என்பதனாலும் பிறவற்றாலும் அறியக் கிடக்கின்றது.

இவர் கண்ணகியைப்பற்றிய வரலாற்றை இளங்கோவடிகட்குக் கூறுகையில், 'வினைவிளை காலமாதலின் பாண்டியன் தேரானாகிக் கோவலனைக் கொல்லுமாறு கட்டளையிட்டான்" என்று சொல்ல இளங்கோவடிகள், "வினைவிளை கால மென்றீர், யாது அவர் வினை விளைவு?" என்று கேட்க இவர், "யாம் மதுரையில் வெள்ளியம்பலத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கையில் மதுராபதியென்னும் தெய்வம் கண்ணகிக்கு முற்பிறப்பின் வரலாற்றைக் கூறிக் கோவலன் கொலையுண்டது பண்டைவினையின் பயனென்றறிவுறுத்தியதைக் கேட்டவாறு கூறினார்" என்பதும், அதனைக் கேட்ட இளங்கோவடிகளால் மூன்று உண்மைகளைப் புலப்படுத்திச் சிலப்பதிகாரம் இயற்றப்பெற்றதென்பதும் அந்நூலால் தெரிகின்றன. இவ்வரலாற்றினால் சாத்தனார் எந்த நிகழ்ச்சியும் பண்டை வினையின் பயனாக விளைவதென்னும் கொள்கையுடையராதல் காணப்படும். அக்கொள்கையை இந்நூற்கண் பலவகையிற் புலப்படுத்தியிருக்கின்றனர். உதயகுமரன் காஞ்சனனென்னும் விஞ்சையனால் வெட்டுண்ட செய்தியைச் சக்கரவாளக்கோட்டத்துறைவோர் அரசனுக்குக் கூறும்பொழுது, "ஆங்கவன் தீவினை உருத்தெழுந்தகாலின் அஃது அவள்தனை அம்பலத்தேற்றி இவனை ஆங்குய்த்து விஞ்சையனைக் கூய் அவன் மனத்தையுஞ் சலக்கி இவன்றனை எறிந்தது" (உஉ 193 - 203) என்று அச்செயலை வினையின்மேலேற்றிச் சொல்லும் பகுதியாலும், "மடையனை, உடற்றுணி செய்து நாங் குருதெழும் வல்வினை, நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே" (உ௩ 82-5), "காண்டகு நல்வினை நும்மையீங்குக் கரைசேர்த்தது" (உ௪ 98) என்பன போன்ற பகுதிகளாலும் இதனை அறியலாகும்.

காவிரிப்பூம்பட்டினம், வஞ்சிமாநகர், கச்சியம்பதி யென்னும் பெரிய நகரங்களைப்பற்றி இவர் விரித்துக் கூறியுள்ள பகுதிகள் அக்காலத்து நாகரிகச் சிறப்பையும், கைத்தொழில் மேம்பாட்டையும், நகரவளத்தையும் விளக்கி அந்நகரங்களிலெல்லாம் இவர்

நன்கு பழகிக் கண்டவற்றைக் கண்டவாறே அறிவிக்கும் பேராற்றலுடையாரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. சிறு பொழுதுகளின் வருணனைகள் இடையிடையே சுவைபயக்கும்வண்ணம் இவ்வாறு கூறப்பெற்றிருக்கின்றன. உவவனத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகையில் அது, பல மரங்களால் நிறைந்து வித்தகரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச் சித்திரச் செய்கைப் படாம் போர்த்ததுவே யொப்பத் தோன்றியதாக உரைக்கின்றார். இதே கருத்து இவருடைய அகநானூற்றுச் செய்யுளொன்றிற் சிறிது வேறுபாட்டுடன் காணப்படுகின்றது. அது வருமாறு:

"வானம் வாய்ப்பக் கவினிக் கானம்
கமஞ்சூல் மாமழை கார்பயந் திறுத்தென
மணிமருள் பூவை யணிமல ரிடையிடைச்
செம்புற மூதாய் பரத்தலி னன்பல
முல்லை வீகழ றாஅய வல்லோன்
செய்கை யன்ன செந்நிலப் புறவின்" (134)

இவர் சித்திரசம்பந்தமாகக் கூறும் வேறுசில செய்திகளும் உண்டு. மனைகள்தோறும் தெய்வங்கள் முதல் பல்வகை உயிர்கள் வரையிலுள்ளவற்றைப்போன்று சுண்ணச் சாந்திற் சிற்பிகள் இயற்றிய கண்கவரோவியங்கள் இருந்தமையும் (௩ 127 - 31), ஓவியநூலில் பரதத்தையறியும் பயிற்சியுடையராக இருந்தமையும் (௨ 31) இவ்வாறு சொல்லப்படுகின்றன. அணிகலன் முதலியவற்றை அணியாமல் மணிமேகலை நின்றதை, "புனையா ஓவியம் போல நிற்றலும்" (௧௫ 131) என்றும், ஊரார் அலர்கூறியதற்காக மணம்பெறாது யாதொரு செயற்கையழகுமின்றிக் கன்னியாக வாழ்நாளைக் கழிக்கத் துணிந்த விசாகை வந்ததை, "புனையா ஓவியம் புறம்போந் தென்ன" (௨௨ 88) என்றும் கூறிய அடிகளில் வண்ணங்களைக் கொண்டு ஒப்பனை செய்யாத சித்திரத்தை அவ்விருவர்களுக்கும் உவமைகூறியிருத்தல் காண்க. மாதவிக்குச் சுதமதி உவவனத்திலுள்ள பளிக்கறை மண்டபத்தைப்பற்றி யுரைக்கும்பொழுது, "விளிப்பறை போகாது மெய்ப்புறத் திட்டும், பளிக்கறை மண்டப முண்டு" (௩ 63 - 4) என்றதும், மணிமேகலை அதற்குள் மறைந்திருந்தகாலையில் உதயகுமரன் அவள் உருவத்தை மட்டிலும் கண்டதுமாகிய செய்திகளால் இவர் கண்ணாடியின் இயற்கையைப் புலப்படுத்தியிருக்கின்றார். இவர் இந்நூலில் வருகின்ற பல்

ருடைய வரலாற்றையும் யாரேனும் ஒருவருடைய கூற்றாக அமைத்துப் புலப்படுத்துகின்றார், உயிர்களின் பசிப்பிணியை நீக்கியும், அவற்றிற்கு உடை இருக்கை முதலியவற்றை வழங்கியும் செய்யப்படும் அறத்தினது சிறப்பைப் பல்வகையில் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். மாதவி கண்ணகியைப்பற்றிக் கூறும் பகுதியிலும் ஆதிரை மருதியென்பவர்களுடைய வரலாறுகளிலும், சித்திராபதியின் கூற்றிலும் பத்தினிப்பெண்டிர் இயல்பை விளங்கவைத்திருக்கின்றார்.

எடுத்துக்கொண்ட நூற்கேற்ற கொள்கைகளைச் சிறப்பித்தல் ஆசிரியரது கடப்பாடாதலின், பௌத்த சமயத்தைப் பாராட்டிக் கூறும் இந்நூலில் சுதமதியின் வரலாற்றால் சமண்ரையும் ஆபுத்திரனது வரலாற்றால் வேள்வியையும் குறைகூறுதல் அறிதற்குரியது. இடையிடையே * பல இதிகாசக் கதைகள் புராணக் கதைகள் முதலியன இவரால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. மாதவர்களுக்கு அபசாரம் செய்யின் அத்தீங்கு பெருந்துன்பத்தை விளைக்குமென்பதும் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிது நன்மைபுரியினும் அது பின்பு பன்மடங்கு நற்பயனை உண்டாக்குமென்பதும் பலருடைய வரலாறுகளால் இந்நூற்கண் இவரால் காட்டப்படுகின்றன

சில இடங்களில் சிலர் கூற்றில் உலகவழக்கில் நிகழும் சில வகைத் தொடர்களை இடைப்பெய்து அப்பகுதிகளைச் சுவைபெறச் செய்கின்றார். "மறந்தே னதன்றிற மாதவி கேளாய்" (௫ 69), "மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து" (௧௦ 88), "மறந்தே னதன்றிற நீயெடுத் துரைத்தனை" (௧௧ 119) என்பவற்றையும், "ஆங்கவ னன்றிற மறவண னறியுமென், றீங்கென் னுவை வருத்தியது" (௧௫ : 38 - 9) என்பதனையும், "ஓவியச் சேனனென் னுறு துணைத் தோழன், ஆவதை யிந்நகர் காருரைத் தனரோ" (௨௧ · 135-6) என்பதனையும், "இருந்தாய் நீயோ வென்பா ரின்மையின்" (௧௪ · 69) என்பதனையும் காண்க. சுதமதி உதயகுமரனுடன் உடலின் தன்மையைக் கூறும் பகுதியும், சித்திராபதி மணிமேகலையை அழைத்துவருமாறு உதயகுமரனைத் தூண்டும் பகுதியும், சக்கரவாளக்கோட்டத்து முனிவர் உதயகுமரன் வெட்டுண்ட செய்தியை அரசனுக்குக் கூறும் பகுதியும், இவைபோன்ற பிறவும் இன்னவகைச்செய்தியை இன்னாருடன் இவ்வாறு சொல்லவேண்டுமென

* இவற்றை இந்நூல், ௩௯ - ௬ - ஆம் பக்கங்களிற் காணலாம்

னும் முறையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. சில தொடர்கள் ஒரேவிதமாகப் பல விடங்களில் இந்நூலில் வந்துள்ளன. உருவகங்கள் பல இந்நூலுட் காணப்படும். "வலம்புரிச் சங்கம் வறிதெழுந் தார்ப்பப், புலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்க" (எ 117-24) என்பன முதலிய அடிகளிற் சொற்பின்வருநிலையணியும், "சாலிக் குண்டோ தவறு" (கந 98) என்னும் தொடரிற் சிலேடையணியும், * "குருக்கருவுயிர்ப்ப, ஒருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி" (கஅ 55-60) என்வரும் அடிகளிற் சிலேடை உருவகம் முதலியனவும், "பறுஅக் குருகி னுயிர்த்து" (கரு 28), "பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியில்" (உசு 78) என்பவற்றில் வெளிப்படை நிலையணியும் அமைந்துள்ளன. சமய சம்பந்தமான சில சொற்களையுந் தொடர்களையும் வேறு சிலவற்றையும் இடத்திற்கேற்ப இவர் மொழிபெயர்த்து அமைத்திருத்தல் மிகப் பாராட்டற்குரிய தொன்றாம். இவருடைய வாக்கில் நன்சனம் செவ்வனம் என்னும் சொற்கள் பலவிடங்களில் வந்துள்ளன.

வெண்பா.

"சொல்லென்னும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளென்னும்
நல்லிருந் தீந்தாது நாறுதலால் - மல்லிகையின்
வண்டார் கமழ்தாம மன்றே மலையாத
தண்டாரான் கூடற் றமிழ்."

---

* "பொருணிலை மயக்கமாவது பொருணிலைமை மயக்கங் கூறுதல், 'குருக்கு கருவுயிர்ப்ப, ஒரு தனியோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி' என்றவழி, குருக்கு என்பது மாதவி யென்னும் கொடிக்கும் பெயராதலின் அப்பெயருடையாளைக் குருக்கென்றா காஞ்சி யென்பது மேகலைக்குப் பெயராதலின், அது மணிக்காஞ்சி யென்றொட்டி மணிமேகலை யென்பாண்மேல் வந்தது இவ்வாறு பொருணிலைமயக்க வருவனவும் இசையெச்சமா மென்றவாறு (தொல். எச்ச. 47, தெய்வச்) என்றது இங்கே கருதற்குரியது

இந்நூலால் தெரிந்த அரசர்களின் பெயர்கள் முதலியன.

க. அரசர்கள் — அத்திபதி, இரவிவன்மன், இராகுலன், இராமன், உதயகுமரன், ககந்தன், கரிகால்வளவன் (கரிகாற்பெருவளத்தான்), கனகன், காந்தன், கிள்ளிவளவன், குமரன், சீதரன், செங்குட்டுவன், துச்சயன், துணையிளங்கிள்ளி, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியன், தொடுகழற்கிள்ளி, நாகநாட்டரசிருவர், நெடுஞ்செழியன், நெடுமுடிக்கிள்ளி, புண்ணியராசன், பூமிசந்திரன், மனு, மாவண்கிள்ளி, மாவலி, முசுகுந்தன், வசு, வடிவேற்கிள்ளி, வத்தவன் (வத்ஸராஜன்), வளவன், வாணன், விசயன், விட்டசிலைபொறித்தவேந்தன், விராடன், வெற்றிவேற்கிள்ளி

உ. அக்ஷயபாத்திரம் — அமுதசுரபி.

ங. ஆறுகள் — கங்கை, காயங்கரை, காரியாறு, காவேரி, குமரி.

ச. உலகம் — துடிதலோகம், வித்தியாதரருலகு.

ரு. ஊர்கள் — அசோதரநகரம், இடவயம், உஞ்சை, கச்சயம், கபிலை, காந்தாரபுரம், காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் (காகந்தி), கொற்கை, கோசம்பி (கௌசாம்பிநகரம்), சண்பை, சிங்கநகரம், சிந்திபுரம், சேடி, தக்கணமதுரை (மதுரை), நாகபுரம், வஞ்சி, வயனங்கோடு, வாரணாசி

சு. குலங்கள் — இந்திரகுலம், சூரியகுலம், மாவலிகுலம்.

எ. கோயில்கள் — இந்திரவிகாரம், கலைநியமம், குச்சரக்குடிகை, சக்கரவாளக்கோட்டம், தருநிலை (கற்பகத்தரு நிற்கும் கோயில்), தீவதிலகை கோயில், புத்தபாத பீடிகை கோயில், பூதசதுக்கம், மணிமேகலா தெய்வக் கோயில், வச்சிரக்கோட்டம் (வச்சிராயுதம் நிற்கும் கோயில்)

அ. தருமசாலை — உலகவறவி

கூ. தீவங்கள் — இரத்தினத்தீவம், இலங்காதீவம், சம்புத்தீவம், சிறுதீவு இரண்டாயிரம், பெருந்தீவு நான்கு, மணிபல்லவம்

க0. தெய்வங்கள் — அந்தரி (துர்க்கை), அரூபப்பிரமர் நான்கு வகையினர், இந்திரன், உருபப்பிரமர் பதினாறு வகையினர்,

கண்ணகி, காந்திறபாவை (துவதிகன்), குமரி கோவலன், சம்புத்தீவக்காவற் றெய்வம் (சம்பாபதி), சித்திரசேனன், சிந்தாதேவி, சிவபெருமான், திருமால், தீவதிலகை, பலதேவன், பிரமன், பூதம் (அங்காடிப்பூதம், சதுக்கப்பூதம்), மணிமேகலா தெய்வம், மஹாபரஹ்மா, மாரன், மாருதவேகன், முருகக்கடவுள், விந்தாகடிகை.

௧௧. நகரத்தெய்வங்கள் —சம்பாபதி, மதுராபதி

௧௨ நாடுகள் —அங்கநாடு, உத்தரமகதம், கலிங்கநாடு, காந்தாரநாடு, சாவகநாடு, நாகநாடு, பாண்டிநாடு, பூருவதேயம், மகதம்.

௧௩. நூல்கள் —ஒளியநூல், திருக்குறள், பிடகம், மடைநூல், பறக்கவிநூல்

௧௪ நோய் —யானைத்தீநோய்

௧௫. பாம்பு —திட்டிவிடம்

௧௬. புத்தஸ்தலமுள்ள இடங்கள் —காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம், சமந்தம் (சமனொளி, பாதபங்கயமலை), மணிபல்லவம், வஞ்சிநகர்.

௧௭. புலவர்கள் —இளங்கோவடிகள், திருவள்ளுவர்.

௧௮ பொய்கைகள் —கோமுகி, சரவணம்

௧௯ மலைகள் —இமயம், சமந்தம் (சமனொளி, பாதபங்கயமலை, சித்திரகூடம்), தவ[illegible]மலை, [illegible]ராமலை, பொதியில், மேரு, மேருவைச் சூழ்ந்த ஏழு குன்றுகள், விந்தம்

௨0 முனிவர்கள் :—அக்கபாதர், அகத்தியர், அசலர், அறவணவடிகள், கவேரர், கிருதகோடி, கேசகம்பளர், கௌதம முனிவர், சங்கதருமர், சாதுசக்கரர், சிருங்கி, சைமினி, தருமசாவகர், பரசுராமர், பிரமதருமன், புத்தன், மணமுகமுனிவன், விசுவாமித்திரன், வியாசன், விரிஞ்சி, விருச்சிகன்

௨௧. வனங்கள் :—கவேரவனம், சம்பாதிவனம், தருமதவனம்

௨௨. வாதங்கள் :—அளவைவாதம், ஆசீவகவாதம், சாங்கியவாதம், சைவவாதம், நிகண்டவாதம், பிரமவாதம், பூதவாதம், மந்திரவாதம், வேதவாதம், வைசேடிகவாதம், வைணவவாதம்.

௨௩. விழாக்கள் :—இந்திரவிழா, மங்கலத்திருநாள்.

உ

மணிமேகலைக் கதைச்சுருக்கம்.

வெண்பா

“ஏமையவாகண் போலி யிளமலர்த்தாள் சூட்ச
சமயர் தொழு ... பல—சிமைய
பங்கமடந்தை வாச மலர் டந்தை யெண்ணெண்
கலைமடந்தை நாவலோர் கண்”

க.—விழாவறைகாதை.

பண்டைக்காலத்திற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை வளமுறச் செய்வித்தற்கு நினைந்த அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளையின்படி தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியனென்னுஞ் சோழன் இந்திரனை வணங்கிக் குறையிரந்து அவனனுமதிபெற்று இருபத்தெட்டு நாள் அந்நகரில் நடத்தியதும் அச்சோழன் காலத்திற் போலவே பிற்காலங்களில் அவன் பரம்பரையோரால் ஆண்டுதோறும் நடத்தப்பெற்று வந்ததுமாகிய இந்திர விழாவை நடத்தற்குரிய அந்நகரத்துள்ள பலசமயவாதிகளும் பிறரும் ஒருங்கு கூடி, “இந்திரவிழாவை நாம் மறந்தால் முசுகுந்தனது துன்பத்தைப் போக்கியதான நாளங்காடிப் பூதம் துன்பஞ்செய்யும், பாவிகளைப் புடைத்துண்பதாகிய சதுக்கப்பூதம் இந்நகரை விட்டுநீங்கும், ஆதலால் இவ்விழாவை நடத்துவோமாக” என்று தம்முள் நிச்சயித்துக்கொண்டு அவ்விழா நடக்கப்போதலை நகரத்தார்க்கு அறிவிக்கும்படி முரசறைவோனுக்குச் சொல்ல, அவன் வச்சிரக் கோட்டத்துள்ள முரசை யானையின் பிடரியிலேற்றி, முதலில் ஊரை வாழ்த்தி, “மேகம் மாதந்தோறும் மும்மழை பொழிக, அரசன் செங்கோலினனாகுக, அறிஞர்களே! இந்திரவிழா நடக்குங் காலத்திற் சுவர்க்கலோகம் வறிதாகும்படி எல்லாத்தேவரும் அதனை நீங்கி இங்கே எழுந்தருளுவாரென்பது பெரியோர்களுடைய துணிபாதலால், வீதிமுதலியவற்றிற் பூரணகும்பங்களும் பொற்பாலிகைகளும் பாவைவிளக்குக்களும் ஆகிய இவற்றைப் பரவ வைத்திடுமின், குலைக்கமுகும் குலைவாழையும் கரும்பும் வஞ்சிக்கொடியும் பூங்கொடியும் ஆகிய இவற்றைக் கட்டவேண்டிய இடங்களிற் கட்டுமின், தூண்களில் முத்துமாலைகளை நாற்றுமின்,

வீதிகளிலும் மன்றங்களிலும் பழமணலை மாற்றிப் புதுமணலைப் பரப்புமின், துகிற்கொடி வகைகளை மாடங்களிலும் வாயில்களிலும் கட்டுமின், சிவபெருமான் முதலாக வகுக்கப்பட்ட பகுதியாகிய தெய்வங்கள் உறையுங் கோயில்களிற் செய்யவேண்டிய காரியங்களை ஏற்பச் செய்யுமின், தருமோபதேசஞ்செய்யும் அறிஞர்களே! பந்தரிலும் அம்பலங்களிலுஞ் சென்று பிரசங்கம் புரிமின், சமயவாதிகளே! வித்தியாமண்டபத்தை அடைந்து இருத்தற்குரிய இடத்திலிருந்து வாதம்புரிமின், யாரிடத்தும் பகைமையுங் கோபமுங் கொள்ளன்மின்" என்று கூறி முரசறைந்து இந்திரவிழாவைத் தெரிவித்தான்.

௨.—ஊரலருரைத்தகாதை.

பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழா நடைபெற்றது, அவ்விழாநாளன்றிற் பண்டைவழக்கப்படியே ஆடற்பொருட்டு மணிமேகலையும் மாதவியும் வாராமையால் மனம் புழுங்கிய சித்திராபதி வயந்தமாலையை அழைத்து, "நீ மாதவிபாற் சென்று விழாவிற்கு வாராதிருத்தலபற்றி இவ்வூரார் கூறும் பழிமொழியை அவளுக்குச்சொல்லி வா" என்று அனுப்ப, அவள் சென்று மணிமேகலையோடு மாதவி இருந்த மலர்மண்டபத்தை யடைந்து, அங்கே தவத்தால் வாடிய மாதவியின் உடம்பைக் கண்டு வருந்தமுற்று அவளை நோக்கி, "நீ உன் மகளுடன் இந்திர விழாவிற்கு வாராமையும், உன் மரபிற்கு ஒவ்வாத தவவொழுக்கம் பூண்டிருத்தலபற்றி ஊரார் கூறும் பழிமொழிகள் பல" என்று கூற, மாதவி, "கணவன் கொலையுண்டதற்குப் பொறாளாய் மிச்சசினந்து மதுரையை எரித்த பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியினுடைய மகள் மணிமேகலை தவவழியிற் செல்லுதற்கு உரியளேயன்றி மிகவிழிந்த பரத்தைமைத் தொழிலுக்கு உரியளல்லள், ஆதலின் அவள் அங்கே வாராள், நான் இங்கே வந்து பௌத்தாசாரியராகிய அறவணவடிகளை வணங்கி, என் காதலன் மதுரையிற் கொலையுண்டு முதலிய பெருந்துன்பத்தை வருந்திச்சொல்லி முறையிட்டேன், முறையிட்ட எனக்கு அவர்,

'பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன
தற்றோ ருறுவ தறிக' (௬௪ - ௭)

என்று நால்வகைவாய்மைகளையும் அருளிச்செய்து பஞ்சசீலத்தையும் உபதேசித்து, 'இவற்றைக் கடைப்பிடி' என்று சொல்லி என்னைத் தவவழியிற் புகுத்தினாராதலின், நானும் அங்கே வருவதற்கு உரியேனல்லேன், இச்செய்தியை என் தோழிகளுக்கும் என் நற்றாய் சித்திராபதிக்கும் சொல்" என்று கூற, அதுகேட்ட வயந்தமாலை பெறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைக் கடலில் விழுத்தியவர்போலச் செயலற்று மீண்டு சித்திராபதியிடம் சென்றாள்.

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை

இங்ஙனம் மாதவி வயந்தமாலைக்குச் சொல்லிய வருத்தச் சொல்லைக்கேட்ட மணிமேகலைக்கு அகவொளிவழியாகப் பற்றுதற்குரிய நற்காலம் (ஏதுநிகழ்ச்சி) வந்துற்றமையால், அவள் தன்னுடைய தாய்தந்தையரான கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும் மதுரையிலே நேர்ந்த துயரச்செய்தி தன் காதுகளைச் சுட மனங்கலங்கி அழுது சிந்துகின்ற கண்ணீரால் தான் தொடுக்கின்ற மாலையை நனைத்துக்கொண்டிருப்ப, மாதவி அதனைக்கண்டு கண்ணீரைத் துடைத்து அவளுடைய துக்கத்தை ஒருவகையாக மாற்ற நினைந்து, "இப்பூமாலை உன் கண்ணீர் கலப்பால் தூய்மையொழிந்தது; ஆதலின், வேறுமாலை தொடுத்தற்கு நீ சோலை சென்று புதுமலர் பறித்துவா" என்றாள்.

அதனைக்கேட்ட சுதமதி மாதவியை நோக்கி, "தாய்தந்தையர்க்கு நேர்ந்த பெருந்துன்பத்தைக்கேட்டு மிக்க துக்கத்தை அடைந்த மணிமேகலையின் கண்ணீரைக் காணின் காமன் தன் படைக்கலங்களை எறிந்துவிட்டு நடுங்குவான்; இப்பாவையை ஆடவர் புறத்தே காண்பாராயின் விட்டு நீங்குவாரோ? நீங்கார், இயற்கைத்தன்மை குன்றுவார், குன்றாமலிருப்பாராயின், அவர்கள் பேடியரல்லரோ? ஆதலால், இவளை இப்பொழுது புறத்தே பூப்பறித்தற்குத் தனியே அனுப்பலாகாது. இந்நகரத்தில் நான் வந்ததற்குரிய காரணங்கூறுவேன், கேட்பாயாக: சண்பைநகரத்துள்ளானாகிய கௌசிகனென்னும் அந்தணனுடைய மகளாகிய யான், தனியே செல்லுதற்கு அஞ்சாமல் ஆராய்ச்சியின்றி ஒரு சோலையிற்சென்று பூப்பறித்தேன்; அப்பொழுது இந்திரவிழாவைக் காணுதற்கு இந்நகரை நோக்கி ஆகாயவழியே வரும் மாருதவேகனென்னும் வித்தியாதரனொருவன் என்னைக் கண்டு உடனே எடுத்துக்கொண்டு

மேலேசென்று, தன்வயமாக்கிச் சிலநாள் கழித்தபின் இந்நகரத்திலே என்னை விட்டு விட்டு நீங்கித் தன் நகரம் போயினன், மகளிர் தனியே செல்லுதலால் உண்டாகும் தீங்கு இத்தன்மையது, ஆதலால், மணிமேகலை தனியே போய்ச் சோலையிற் பூப்பறித்தல் தவறாகும் இவளுடன் யாரேனும் செல்லவேண்டும் இலவந்திகைச் சோலைக்குச் சென்றால் அரசனுடைய பக்கத்திலுள்ளார் ஆங்கிருப்பர், உய்யானத்திற்குச் செல்லலாமோவெனின் அதில் தேவர்களாலன்றி மனிதர்களால் விரும்பப்படாதனவும் வண்டுகள் மொய்க்கப் பெறாதனவுமாகிய மலர்களையுடைய மரங்களெல்லாம் வாடாத பூமாலைகளைத் தாங்குதலால், 'இவ்வனம் பாசக்கையையுடைய பூதங்களாற் காக்கப்படும்' என்று நினைந்து அவ்வனத்தை அறிவுடையோர் அடையார், சூரியகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதியிருந்த சம்பாதிவனமும், காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரனிருந்த கவேரவனமும் மிக்க முதுமையையுடையனவும் தீண்டிவருத்துவனவுமாகிய தெய்வங்களாற் காக்கப்படுதலின் அவற்றினிடத்தும் அறிவுடையோர் செல்லார்,

அருளு மன்பு மாருயி ரோம்பும்
ஒருபெரும் பூட்கையு மொழிய நோன்பிற்
பகவன் றாணையிற் பன்மரம் பூக்கும் (௫௯ - ௬௧)

உவவனமென்று ஒருவனமுண்டு, அவ்வனத்தில் தன்னகத்துள்ளோருடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவங்களை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதாகிய பளிக்குமண்டபம் ஒன்றுளது, அம்மண்டபத்திலுள்ளே மாணிக்கச் சோதிபரந்த ஒருபதுமபீடம் இருக்கிறது, அப்பீடத்திலிட்டால் அரும்புகள் மலரும், பலவருடஞ்சென்றாலும் அதில் இட்டமலர்கள் வாடா, அம்மலர்களில் வண்டுகள் மொய்யா, இதுகாறும் அதன் பெருமையை உனக்குச் சொல்ல மறந்தேன், கேட்பாயாக: ஒருதெய்வத்தை நினைந்தோர் அத்தெய்வத்தின் அடிகளைத் தியானித்து மலர்களை அப்பீடத்திற் சேர்த்தால் அம்மலர்கள் அப்பீடத்தை நீங்கி அத்தெய்வத்தின் அடிகளிடத்தே செல்லாநிற்கும், யாதொரு நினைப்புமின்றி அவற்றை அப்பீடத்தே சேர்ப்பின், அவைகள் அதனை விட்டு நீங்கா, இதற்குக்காரணம் யாதென்று வினவுவாயாயின் சொல்லுவேன், 'செய்யும் கருமங்கள் மனத்தோடு கூடாத விடத்தும் அவைகள் பலிக்கும்' என்னும் விரதிகள் துன்பமடையவும், 'மனத

தோடுகூடாதவழிக் கருமங்கள் பலியா' என்போர்க்கு உதாரணமாகவும் மலரை இட்டுக் கட்டுதற்கு மயனென்னாலும் தெய்வத் தச்சனால் அப்பீடம் நிருமிக்கப்பட்டதாகும், அவ்வனத்திலன்றி உன் மகள் வேறு வனங்களிற் செல்லுதற்கு உரியாளல்லள், அவளோடு பூப்பறித்தற்கு நானும் துணையாகச் செல்வேன்" என்று சொல்லி விட்டு மணிமேகலையோடு சேர்ந்து அவள் போகும்பொழுது உண்ணுநோன்பி யொருவனைத் தொடர்ந்து நின்று, "ஐய, இதனை உண்ணும், உண்டால், காற்றுப்புகாத அறையிற் புகுந்தவர்போலே அழுக்குடைய உடம்பிற் புகுந்து வருந்திக் கொண்டிருக்கும் உம்முடைய உயிர் அவ்வருத்த மொழிந்து மிக்க இன்பத்தை அடையா நிற்கும், ஆதலால் இதனையுண்டு தெளிக" என்று கள்ளை யுண்ணும்படி வற்புறுத்திக் கூறும் ஒரு கள்மகன் பின்னே வியப்புற்றுச் செல்லும் சனங்களும், ஒரு பித்தனுடைய பலவகைப்பட்ட விகாரச் செயல்களைக் கண்டு வருந்தி நிற்கும் சனங்களும், பேடென்னுங் கூத்தைக் கண்டு நிற்கும் சனங்களும், தெருவின் இருபுறத்துமுள்ள மாளிகைகளில் எழுதப்பட்டுள்ள சித்திரங்களைக் கண்டு வியந்து நிற்கும் சனங்களும், சிறு தேரின் மீது செய்து வைக்கப்பட்டுள்ள யானையின்மேற் சிறுவர்களை யேற்றி மகளிர் பாராட்டுதலைக் கண்டு நிற்கும் சனங்களும் ஆகிய எல்லோரும், முன்னம் விராட நகரத்திற் பேடி வடிவங்கொண்டு சென்ற அருச்சுனனைக் கண்டு வியந்து சூழ்ந்துகொண்டவர்களைப் போல மணிமேகலையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, "மிக்க அழகை யுடைய இவளைத் தவவழியிற் புகுத்திய தாய் மிகவும் கொடியவள், இவள் பூப்பறித்தற்குச் சோலையிற் புகுவாளாயின், ஆங்குள்ள அன்னப்பறவைகள் முதலியன இவள் நடை முதலியவற்றைக் கண்டு என்ன பாடு படா!" என்று இவைபோல்வனவற்றைச் சொல்லி அவளுடைய அழகைப் பாராட்டி மிகவும் வருந்தி நின்றனர். மணிமேகலை சுதமதியோடு மெல்லச்சென்று உவவனத்தில் மலர்கொய்தற்குப் புகுந்தாள்.

௪.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

புகுந்தவள், அச்சோலையின் வளங்களையும் ஆங்குள்ள பொய்கையின் அழகையும் சுதமதி காட்டக் காண்பாளாயினள்.

அவள் அங்கே அப்படியிருக்க, மதவெறிகொண்டு தெருத்தோறும் சனங்களை வருத்தித் திரிந்ததாகிய காலவேகமென்னும்

பானையின் மதத்தை யடக்கித் தேரேறிச் சேனையுடன் வரும் உதய குமரன் நாடகக் கணிகையர் வீதியில் ஒரு மாடத்தே மலரணை மேற் காதற்பரத்தை யொருத்தியோடு யாழின் கோட்டைத் தழுவிக்கொண்டு மயங்கிப் பாவை போலிருந்த எட்டிகுமரனைத் தெருப்பக்கத்திலுள்ள சாளர வழியாற் கண்டு, "நீ அடைந்த துன்பம் யாது?" என்றான். உடனே அவன் துணுக்குற்றெழுந்து விரைந்து அருகே சென்று உதயகுமரனை வணங்கித் துதித்து, "இயற்கை யழகுகெட்டு மலர்வனத்திற்கு இவ்வீதி வழியே நடந்து செல்லும் மணிமேகலையைக் கண்டேன், கண்டவுடன் அவளது தந்தையாகிய கோவலன் மதுரையிலடைந்த கொடுந்துன்பம் நினைவிற்கு வந்து என் மனத்திண்மையை மாற்றி இந்த யாழிலுள்ள பகைநரம்பில் என் கையைச் செலுத்தியது, இதுவே நான் அடைந்த வருத்தம்" என்று சொல்ல, பலநாளாக மணிமேகலையை விரும்பிக்கொண்டேயிருந்த உதயகுமரன் அவன் சொல்லால், அவள் சோலை சென்றுள்ளமையை அறிந்து மகிழ்ந்து, "அங்கே போய் மணிமேகலையை என் தேரிலேற்றிக்கொண்டு வருவேன்" என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தேரைச்செலுத்திச் சென்று உவவனத்தின் மதில்வாயிலை யடைந்தான்.

மணிமேகலை அவ்வொலியைக் கேட்டுச் சுதமதியை நோக்கி, "உதயகுமரன் என்மேல் மிக்க விருப்பமுடையவனென்று மாதவிக்கு வயந்தமாலை சொல்லியதை முன்னம் கேட்டுள்ளேன், அவனுடைய தேரொலிபோலும் இது, இத்துன்பத்திற்கு யாது செய்வேன்?" என்றாள். அதைக்கேட்ட சுதமதி அவளை ஆங்குள்ள பளிக்கறையிற் புகுத்தித் தாழக்கோலிட்டுக் கொண்டு உள்ளே இருக்கச் செய்துவிட்டு, தான் அப்பளிக்கறைக்கு ஐந்து விற்கிடைத் தூரத்தே நின்றாள். அங்ஙனம் நின்ற சுதமதியைச் சோலையினுள்ளே வந்த உதயகுமரன் கண்டு, "யாருமில்லாத இவ்விடத்தே நின்றாய், நீ மணிமேகலையுடன் வந்தாயென்று அறிந்துகொண்டேன், அவள் முதுக்குறைவுற்றனளோ? அவளுடைய செவ்வாய் நகைத்தலைப் பெற்றதோ? கண்கள் பிறழ்ந்து உளவில் வேட்கையைப் புலப்படுத்துமோ? அவள் பௌத்தசங்கத்தாரிருப்பிடத்தை நீங்கி இவ்விடம் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்" என்று தனது வேட்கை தோன்ற வினவினன்.

அப்பொழுது சுதமதி, வாயிலில்லாத அறையில் அகப்பட்டோர் போல மனம்வருந்தி, "இளமைப்பருவத்திலேயே முதுமை

வேடம் பூண்டு வழக்கைக்கேட்டு உண்மையை வெளிப்படுத்திய சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானுடைய வழித்தோன்றலே! நீ ஆண்டில் இளையையாயினும் அறிவில் முதிர்ந்தையல்லையோ? உனக்கு மகளிர் தெரிவித்தற்குரியனவும் உளவோ? ஆயினும், ஒன்று தெரிவிப்பேன்? கேட்டருளுக

வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது
புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது
மூப்புவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்
புற்றடங் கரவிற் செற்றச் சேக்கை
அவலக் கவலை கையா றழுங்கல்
தவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (௧௧௩ - ௨௧)

என்று உடம்பினியல்பைக் கூறினாள். அவள் அங்ஙனங் கூறிய இனியவார்த்தை உதயகுமரனது காதை அடையுமுன்னே பளிக்கறையினுள்ளேயிருந்த மணிமேகலையினுருவம் அவன் கண்ணுக்குத் தோற்றியது.

ரு.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.

தோற்றியவுடன், அவ்வடிவத்தை மணிமேகலையின் வடிவமென்று நிச்சயித்து அப்பளிக்கறையினுள்ளே சென்றடைதற்கு நினைந்த உதயகுமரன், அதன்வாயில் காணப்படாமையால் அஃது இன்னவிடத்திலுள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்ளுதற்குப் பளிக்குச் சுவரைக் கையாற் றடவிக்கொண்டு சூழ்ந்து வந்தான்; வந்தவன் சுதமதியைப்பார்த்து, "மணிமேகலை எத்திறத்தினள்? சொல்" என்றான். என்றவனுக்குச் சுதமதி, "அவள் தவவொழுக்கமுடையவள், குற்றஞ்செய்தாரைச் சபிக்கும்வன்மையையு முடையவள், சிறிதும் காமவிகாரமில்லாதவள்; ஆதலின் நீ அவளை விரும்புதல் தக்கதன்று" என்று கூறினாள். கூறவே, "அவள் எத்தன்மையளாயினும் ஆகுக; எப்படியும் எனக்கு உரியளாகக்கடவள்" என்று சொல்லிக்கொண்டு செல்பவன், மீட்டும் சுதமதியைப் பார்த்து, "துறவொழுக்கம் பூண்ட சமண மாதர்களின் நடுவே ஒருவித்தியாதரனால் இடப்பட்டவளென்று

எல்லாராலும் கூறப்படும் நீ அவரை நீங்கிப் பௌத்தசங்கத்தைச் சார்ந்த மாதவியின் மகளுடன் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்" என்றான்.

அதுகேட்ட சுதமதி, "அரச! யான் சண்பைநகரத்துள்ள கௌசிகனென்னும் அந்தணனுடைய மகள், என் இளமைப்பருவத்தில் அன்னை இறந்தாள், அவளிறந்தபின்பு தந்தையால் ஆதரிக்கப்பட்டுவந்த நான் ஒரு சோலையிற்சென்று தனியே நின்று பூக்கொய்கையில் என்னை விரும்பி ஆகாயத்தே எடுத்துச் சென்று தன்வயமாக்கிக்கொண்ட விஞ்சையனொருவனால் இடப்பட்டு இந்நகரத்திருந்தேன், இதனையறியாத என் தந்தை என்னைக்காணாமல் வருந்தித் தேடிக்கொண்டே கன்னியாகுமரியாற்றிற்கு நீராடச்செல்பவர்களோடு சென்றார், செல்லுகையில் இடையிலுள்ள தான இந்நகரத்துச் சங்கமுகத்துறையில் நீராடுதற்கு அந்தணர்களோடுவந்து என்னை இங்குக்கண்டு, 'நீ இங்கே எப்படிவந்தனை?' என்றுவினவி வருந்தி, அந்தணர்களோடிருந்ததற்கு நான் தகுதியில்லேனாயினும் என்னிடத்து மிக்க அன்புடையவராதலின், அவர் என்னைக் கைவிடாதவராகி மனைதோறும் பிச்சையெடுத்து உணவளித்துத் தாமும் உண்டு பொழுது கழிப்பாராயினார். அப்படியிருக்கையில் ஒருநாள், அவர் பிச்சையெடுத்தற்குச் செல்லும்பொழுது இளங்கன்றையுடைய ஒருபசு அவரை முட்டி வயிற்றைக் கிழித்துவிட்டது, அதனாற் சரிந்த குடரைக் கையிலேந்திக்கொண்டு நாணிருந்தவிடமென்று முன்பு அறிந்தவராதலாற் சமணப் பள்ளியிற்புகுந்து, 'முனிவர்களே! யான் உங்கள் அடைக்கலம், என்னைப் பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று முறையிட்டார், அதைக்கேட்ட அவர்கள் சினந்து அவரை என்னோடும் புறத்தே தள்ளிவிட்டனர். நாங்களிருவரும் மிக்க துக்கமுடையவர்களாய்ப் புறவீதியிற்சென்று, 'கதியற்ற எம்மைப் பாதுகாக்கும் அறவோர் யாரேனுமுண்டோ?' என்று புலம்பி முறையிட்டோம், அப்பொழுது மனைதோறும் சென்று ஐயமேற்கும் பாத்திரத்தையேந்திய கையையுடையவனும் முழுமதிபோன்ற முகத்தினனும் பொன்னிறமுள்ள சீவர ஆடையினனுமாகிய சங்க தருமனென்னும் முனிவன் விரைந்துவந்து, 'என்ன துன்பம் அடைந்தீர்கள்?' என்று எம்மை அருளுடன் பார்த்து இனிய மொழிகளைக் காதுகளில் நிறைந்து எம்மனத்தைக் குளிர

வித்து உடனே தன் கையிலுள்ள பிச்சைப்பாத்திரத்தை என் கையிற் கொடுத்துவிட்டு என் தந்தையின் துன்பம் முற்றும் நீங்கும்படி அவரைத் தம் முதுகில் எடுத்துக்கொண்டு சென்று பௌத்த சங்கத்தார் இருப்பிடத்தைக்காட்டி என் தந்தையின் மரணத்துன்பத்தையும் நீக்கினான். அம் முனிவன் எனக்குச் செவியறிவுறுத்திய,

எங்கோ னியல்குணன் ஏதமில் குணப்பொருள்
உலக நோன்பிற் பலகதி யுணர்ந்து
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்
இன்பச் செவ்வி மன்பதை செய்த
அருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூட்கையின்
அறக்கதி ராழி திறப்பட வுருட்டிக்
காமற் கடந்த வாமன் (௭௧ - ௭)

பாதங்களையே என்னுடைய நாவானது இடைவிடாமற் பாராட்டுமேயல்லாமல் வேறொன்றையும் சொல்ல அறியாது, அதுமுதல் பௌத்த சங்கத்தைச் சார்ந்திருந்த மாதவியிடத்தில் உறைவேனாயினேன், அதனால் இவளுடன் வந்தேன்" என்று கூறினாள். அதுகேட்ட உதயகுமரன், "உனதியல்பை அறிந்துகொண்டேன், மணிமேகலையைச் சித்திராபதியால் இனி அடைதலுங் கூடும்" என்று சொல்லிவிட்டுக் காமபரவசனாய் அச் சோலையினின்றும் போயினன். போனவுடன் மணிமேகலை பளிக்கறையினின்றும் வெளியேவந்து சுதமதியை நோக்கி, "அன்பிலளென்றும் தவவுணர்ச்சியில்லாதவளென்றும் வருணக்காப்பிலளென்றும் விலைமாதென்றும் என்னை உதயகுமரன் இகழ்ந்தானென்று நினையாமல் அவன் பின்னே என்னுடைய நெஞ்சமானது செல்லுதலுற்றது, இதற்குக் காரணம் யாது? காமத்தினியல்பு இதுவோ?" என்று சொல்லிக்கொண்டு நின்றாள். நின்றபொழுது, இந்திரவிழாவைக் காணுதலுற்ற மணிமேகலாதெய்வம் அவர்களுக்குத் தெரிந்தவளும் மாயவித்தை செய்பவளுமாகிய ஒரு மடந்தை வேடம்பூண்டு அச் சோலையையடைந்து பளிக்கறையிலுள்ள ஸ்ரீ பாதபீடிகையை வலங்கொண்டு உயர வெழும்பி நின்று,

"புலவன் றீர்த்தன் புண்ணியன் புராணன்
உலக நோன்பி னுயர்ந்தோ யென்கோ
குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வா வென்கோ

காமற் கடந்தோ யேமம் மாயோய்
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோ யென்கோ
ஆயிர வாரத் தாழியந் திருந்தடி
நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவன்!” (௯௮ - ௧௦௫)

என்று துதிக்கத் தொடங்கியது, அங்ஙனம் துதித்துக்கொண்டிருக்கையிற் பகற்காலம் நீங்க அந்திமாலை வந்தது.

௬.—சக்கரவாளக் கோட்ட முரைத்த காதை.

வந்த அந்திமாலைப் பொழுதுநீங்க, சந்திரன் உதயமாயினன். மணிமேகலா தெய்வம் மீட்டும்,

ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
பாத பீடிகை பணிந்து (௧௧ - ௨)

ஏத்தி அங்கே வாடிநின்ற சுதமதியைப் பார்த்து, “நீங்கள் இங்கே நின்றதற்குக் காரணம் யாது? என்ன துன்பமடைந்தீர்கள்?” என்று கேட்க, சுதமதி உதயகுமரன் மணிமேகலையை விரும்பிச் சொல்லிய சொல்லையும், பின்பு சித்திராபதியால் அவளைப் பெறலாமென்று அவன் எண்ணிச் சென்றதையும் கூறினள், கூறலும் அத்தெய்வம் அவளைப் பார்த்து, “உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலைபாலுள்ள ஆசை சிறிதும் தணிவுற்றிலது, ‘இது முனிவர்களுடைய தவவனம், இதில் யாம் தீங்கு செய்யலாகாது’ என்றெண்ணியே அவன் இச்சோலையை நீங்கினன், இவள் இதனைக் கடந்து செல்வாளாயின், புறவீதியில் அவன் இவளை அகப்படுத்திக்கொள்ளுவான். இஃது உண்மையே, நீங்கள் இச்சோலையைச் சூழ்ந்த மதிலின் மேற்றிசைக் கண்ணதாகிய சிறியவாயில் வழியேபோய் முனிவர்களுக்கு இருப்பிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டத்திற் செல்லுக; சென்றால் ஒருபொழுதும் யாதொரு துன்பமும் அணுகாது” என்று சொல்லியது சொல்லலும், சுதமதி, “மாருதவேகனும் நீயுமே அதனைச் சக்கரவாளக் கோட்டமென்று சொல்லுவீர், மற்றையோர் யாவரும் சுடுகாட்டுக் கோட்டமென்றே சொல்லா நிற்பர், சக்கரவாளக் கோட்ட மென்றதற்குக் காரணம் யாது? அதனைச் சொல்லுக” என்றாள்

என்றலும் அத்தெய்வம், “காவிரிப்பூம்பட்டினம் தோன்றிய காலத்தே உடன்றோன்றியதான நன்காடு இச்சோலையின் பக்கத்தேயுள்ளது. அது நாற்புறத்தும் வாயில்களையுடைய மதிலாற்சூழப்

பட்டது, காளிகோட்டத்தையும், அருந்தவர் அரசர் கணவனி றக்க உடனேயிறந்தமடவார் ஆகிய இவர்களுள் இன்னாரின்னார் இன்ன இன்னவிடத்தே புதைக்கப்பட்டாரென்பதற்கு அறிகுறி யாக அவரவர்கள் வருணம் ஆச்சிரமம் முதலியவற்றிற்கும் அவர வர்கள் தகுதிக்கும் ஏற்பச் சிறியனவும் பெரியனவுமாகக் கட்டப் பட்டுள்ள பற்பலகோட்டங்களையும், மயானதெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதற்கு உரிய தூண்களையும், கற்களை நிறுத்திச் செய்யப்பட் டுள்ள திண்ணைகளையும், காவற்காரர் உண்பதற்கும் உறங்குவதற் கும் அமைந்துள்ள குடிசைகளையும், தோரணங்களையும் பந்தர் களையுமுடையது, பிணங்களைச் சுடுதற்கும் சும்மாபோடுதற்கும் குழியிற் புதைத்தற்கும் உள்ளேவைத்து வாயிலையடைத்தற்கும் தாழியாற் கவித்தற்குமாக இரவும் பகலும் வருபவர்களுடைய ஓசையும், அங்ஙனம் வந்து செல்பவர்களுடைய ஓசையும், சாப் பறைகளின் ஓசையும், இறந்த துறவிகளைத் தொழுபவர் ஓசையும், மற்றையோர்பொருட்டு அழுபவர் ஓசையும், நரியின் கூக்குர லோசையும், ஒத்தோரையழைக்கும் பேராந்தைகளினோசையும், கோட்டானுடைய குரலும் ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும், அம்மயானத்தில் மிகுதியாகவுண்டு, தான்றி, ஒடுவை, உழிஞ்சில், கான்றை, சூரை, கள்ளி முதலிய பற்பல மரவிசேடங்களும் அங்கே அடர்ந்துள்ளன; பேய்கள் நெருங்கியுள்ள வாகைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், நிணத்தோடு இறைச்சிகளைத்தின்று மகிழ்ந்து பறவைகள் தங்கியுள்ள விளாமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், காபாலிகசமயத்தோர் வாழும் வன்னிமரம்நிற்கும் மன்றங்களையும், விரதத்தாலிளைத்த உடம்பையுடைய சிலர் உடைந்த தலைகளை மாலையாகக்கட்டும் இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், பிணங் களைத்தின்போர் களித்துவாழும் வெளியான இடங்களையுமுடைய மன்றங்களையும் அம்மயானம் உடையது; நெருப்பிருந்த பாண்டங் களும் மண்டைகளும் பாடைகளும் அறுத்தெறிந்த மாலைகளும் உடைந்த குடங்களும் நெற்களும் பொரிகளும் சிறுபலியாக இடப் பட்ட அரிசிகளும் எங்கும் பரவப்பெற்றது,

தவத்துறை மாக்கள் மிகப்பெருஞ் செல்வர்
ஈற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர்
முதியோ ரென்னா திளையோ ரென்னா
கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்பவிவ

வழல்வாய்ச் சுடலை தின்னக் கண்டும்
கழிபெருஞ் செல்வக் கள்ளாட் டயர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்பாது வாழும்
மக்களிற் சிறந்த மடவோ ருண்டோ' (௯௭ - ௧௦௪)

இத்தன்மையதான அச்சுடுகாட்டைப் பார்ப்பனச்சிறுவனாகிய சாங்கலனென்னும் ஒருவன், நகரமாக நினைந்து அதில் தனியே சென்று அங்கே களித்தாடிய பேயொன்றைக்கண்டு அஞ்சி அதனால் தாக்கப்பட்டுக் கதறிக்கொண்டு ஓடித் தன் தாயாகிய கோதமையையடைந்து, 'சுடலையிலுள்ள பேய்க்கு என்னுயிரைக் கொடுத்தேன்' என்று சொல்லி அவள்முன் வீழ்ந்து இறந்தான், உடனே கோதமை, 'முதுமைப்பருவமடைந்து தளர்ந்த பார்ப்பானும் யானும் கண்ணிழந்துள்ளோமென்பதையும் வேறு புகலில்லையென்பதையும் நினையாமல் எங்கள் மைந்தனுடைய உயிரையுண்டது அணங்கோ! பேயோ! அறிகிலேனே!' என்று புலம்பிக்கொண்டு தன் அருமைப்புதல்வனுடைய உடம்பையெடுத்து மார்போடு தழுவிச்சென்று சுடுகாட்டைச்சூழ்ந்த மதில்வாயிலையடைந்து நின்று, 'சம்பாபதீ! நீர்த்துறைகளிலும் மன்றங்களிலும் பழைய மரஅடிகளிலும் கோட்டங்களிலும் வேறிடங்களிலும் இருந்து யாருக்கும் எந்தச் சமயத்தும் யாதொரு தீங்கும் அணுகாவண்ணம் பாதுகாத்தருளும் நீ என்மகனைக் காவாதொழிந்ததற்குக் காரணம் யாது? நின்பால் நடுவு நிலைமையில்லையோ? இனி யான் என்செய்வேன்!'' என்று வருந்தி முறையிட்டாள்.

"முறையிடவே சம்பாபதிவந்து, 'இவ்விரவில் இம்மயானத்திற் பேய்கள் போக்குவரவுசெய்யும் வாயிலில் நின்று மிக்க வருத்தமடைந்து நீ என்னை அழைத்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்' என்ன, கோதமை நிகழ்ந்ததைக்கூறினள். சம்பாபதி, 'உன் மகனுயிரை அணங்கும் பேயும் கவர்ந்தில, அவனுடைய அறியாமையையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு இழவூழே அவனுயிரைக் கவர்ந்து சென்றது' என்று கூறினள். கூறலும், கோதமை, 'என்னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு இவனுயிரை நீ தந்தருள்வாயாயின், இவன் கண்ணற்ற தந்தையைக் காத்தளிப்பான், ஆதலால், அங்ஙனம் செய்தருள்வாயாக' என்று வேண்டினள். சம்பாபதி மனமிரங்கி, 'உயிர் உடம்பைவிட்டுநீங்கின் அது வினைவழியேசென்று வேறு பிறப்பை அடையாநிற்கும், இதில் ஏதேனும் ஐயமுண்டோ?

போனவுயிரை மீட்டளித்தல் என்னால் இயலுங்காரியமன்று, ஆதலால், மகன் இறந்ததுபற்றி நீ இரங்காதே,

> 'உலக மன்னவர்க் குயிர்க்குயி ரீவோர்
> இலரோ இந்த வீமப் புறங்காட்
> டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்
> நிரயக் கொடுமொழி நீயொழி' (௧௬௪-௭)

என்றலும், கோதமை, 'கேட்ட வரங்களையெல்லாம் தேவர் தருவாரென்று நூல்கள் கூறுகிறதும், ஆதலால், யான் கேட்ட இவ்வரத்தை நீ தந்தருள்க, தாராயாயின் இவ்விடத்தில் இப்பொழுதே என்னுயிரைத் துறப்பேன்' என்று சொன்னாள். சொல்லவே சம்பாபதி, 'நீ சொல்லியபடியே இச்சக்கரவாளத்துள்ள தேவர்களில் யாரேனும் நீ கேட்ட வரத்தைக் கொடுப்பாருளராயின் யானும் அதனைக் கொடுக்கும் உரிமையுடையேனாவேன், என் ஆற்றலைக் காண்பாயாக' என்று சொல்லிவிட்டு, நான்கு வகை அருவப்பிரமகணங்களையும் பதினாறுவகை உருவப்பிரமகணங்களையும் இருசுடர்களையும் அறுவகைத் தெய்வகணங்களையும் பலவகை அசுரகணங்களையும் எண்வகை நரகர்களையும் பல விண்மீன் கூட்டங்களையும் அச்சுவினி முதலிய இருபத்தேழு நாள்களையும் கோள்களையும் தனக்குள்ளே அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் சக்கரவாளத்திலுள்ள வரங்கொடுக்கும் வன்மையையுடைய தேவர்களையெல்லாம் வருவித்துக் கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி, 'இவளுடைய வருத்தத்தைக் கெடுத்திடுவீராக, இவளடைந்த வருத்தம் இதுவாகும்' என்று நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அத்தேவர்கள் சம்பாபதி கூறியவாறே கூறிமுடித்தார்கள், அதனைக் கேட்டு உண்மையறிந்து ஒருவாறு வருத்தமொழிந்த கோதமை தன் மகனைச் சுடுகாட்டிற் சேர்த்துவிட்டு இறந்துபோயினள்.

"அப்பால், சம்பாபதியின் வன்மையை யாவருக்கும் புலப்படுத்த வேண்டி, எல்லாத்தேவர்களும் கூடியவிடத்து அவர்கள் கூடியதற்கு அறிகுறியாக, இவ்வுலகின் நடுவேயுள்ள மேருமலையும் அதனைச் சூழ்ந்த ஏழு சிறு மலைகளும் நான்கு பெருந் தீவுகளும் இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும் மற்ற இடவிசேடங்களுமாகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி ஆங்காங்கு வாழ்பவர்களுடைய உருவங்களையும் வகுத்து மயனால் நிருமிக்கப்பட்டதாலின், சக்கரவாளக்

கோட்டமெனப் பெயர்பெற்றது, இது சுடுகாட்டைச் சூழ்ந்த மதிலின்புறத்தேயுள்ளதாதலால் சுடுகாட்டுக்கோட்டமென்று எல்லாராலும் கூறப்படும், இதன் வரலாறு இதுவாகும்" என்று சொல்லக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த மணிமேகலை, "மனிதர் வாழ்க்கை இத்தன்மைத்து" என்று சொன்னாள் அவள் அங்கே அப்படி இருக்கையில், சுதமதி தூங்குதலுற்றனள், அப்பொழுது அத் தெய்வம் தன் விஞ்சையால் மயக்கி மணிமேகலையைத் தழுவி யெடுத்துக்கொண்டு ஆகாயவழியே முப்பது யோசனையளவு தெற்கே சென்று கடல்சூழ்ந்த மணிபல்லவமென்னும் சிறுதீவை யடைந்து அதில் அவளை வைத்துவிட்டுச் சென்றது.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை

சென்ற மணிமேகலாதெய்வம், "விடிந்தால் மணிமேகலையை எப்படியும் நான் அகப்படுத்திக்கொள்வேன்" என்று எண்ணிக் கொண்டு காமபரவசனாய்த் துன்பமுற்றுத் தூங்காமலேயிருந்த உதயகுமரன்முன்னே சென்று அவன் காண நின்று.

" . . . . . மன்னவன் மகனே
கோல்நிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்
மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
மன்னுயி ரெல்லாம் மண்ணாள் வேந்தன்
தன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகும்
தவத்திறம் பூண்டோள் தன்மேல் வைத்த
அவத்திற மொழிநீ." (எ - கஉ)

என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு உவவனஞ் சென்று அங்கே தூங்குகின்ற சுதமதியை யெழுப்பி, "யான் மணிமேகலா தெய்வம், இந்நகரில் நடக்கும் இந்திரவிழாவைக்காணுதற்கு வந்தேன் நீ அஞ்சாதே; பௌத்த சமயவழியே செல்லுதற்குரிய நற்காலம் மணிமேகலைக்கு உண்டாயிற்று; ஆதலால் அவளை எடுத்துக்கொண்டு சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; தன்னுடைய முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியையும் அறிந்துகொண்டு அவள் இற்றைக்கு ஏழாவது நாளில் இங்கே வந்து சேருவாள். இந்நகரில் வேறு வடிவங்கொள்வாளாயினும் அவள் உனக்கு ஒளிப

பாளல்லள்; அவள் இங்கே புகும் நாளில் இந்நகரின்கண்ணே பல அற்புதங்கள் நிகழும். நான் வந்ததையும் மணிமேகலை நல்ல வழியிற் சென்றதையும் மாதவிக்குச் சொல்வாயாக. மாதவி முன்னமே என்னை யறிவாள். கோவலன், 'நமது குலதெய்வத்தின் பெயரை இக்குழந்தைக்கு இடுக' என்று சொல்லி, என் பெயரை இவளுக்கு (மணிமேகலைக்கு) வைத்த நாளின் இரவில் மாதவியின் கனவிற் சென்று, 'காமன் செயலற்று ஏங்கும் வண்ணம் ஆசையை முற்றக்கெடுக்கும் தவமாதைப் பெற்றாய்' என்று நனவிற் கூறுவதுபோல யான் கூறியதுண்டு. இதனையும் அவளுக்கு நினைப்பூட்டுவாயாக" என்று கூறிப்போயிற்று.

அப்பால் சுதமதி எழுந்து மணிமேகலையின் பிரிவால் வருந்தி அச்சோலையைச் சூழ்ந்த மதிலின் மேற்கேயுள்ள சிறிய வாயில் வழியே சென்று சக்கரவாளக் கோட்டத்தையடைந்து ஆங்குள்ள உலகவறவியின் ஒரு பக்கத்தேயிருந்தாள். அவள் அப்படியிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்தே தூணிலுள்ள பாவையொன்றை அதிட்டித்திருக்குந் தெய்வமொன்று சுதமதி மயங்கி அஞ்சும்படி,

“இரவி வன்மன் ஒருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் தேவி
தயங்கிணர்க் கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
காராளர் சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகனோ டிந்நகர் புகுந்து
தாரை தவ்வை தன்னொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய் (கூஅ - க0ரு)

உன் தங்கையாகிய இலக்குமி தன்னுடைய முற்பிறப்பையும் உன்னுடைய முற்பிறப்பையும் அறிந்துகொண்டு இற்றைக்கு ஏழாம் நாளிரவில் இந்நகரத்தே வருவாள்; அவள் பிரிந்ததுபற்றி நீ அஞ்சற்க” என்று தன்னுடைய வாக்கால் கூறிற்று. அதனைக்கேட்டு மனம் நடுங்கிய சுதமதி, பொழுது புலருமளவும் அவ்விடத்தே யிருந்து சூரியன் உதித்தவுடன் எழுந்து புறப்பட்டு வீதிவழியே சென்று மாதவியை அடைந்து முதனாளில் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொன்னவுடனே அவள் மாணிக்கத்தையிழந்த நாகம்போன்று மிக்க துயரத்தோடிருந்தாள். சுதமதி மணிமேகலையின் பிரிவாற்றாமையால் உயிரிழந்த உடம்புபோலச் செயலற்றிருந்தனள்.

அ.—மணிபல்லவத்துத் துயருற்ற காதை

சுதமதி இங்கே இப்படியிருக்க, மணிபல்லவத்திற் கடலருகே மணலிற் றுயின்ற மணிமேகலை, துயிலுணர்ந்து தனக்குத் தெரிந்த பொருள் யாதொன்றும் அங்கே காணப்படாமையால், முன் பிருந்த இடத்தைத் துறந்து வேறிடத்துச் சென்று பிறந்த உயிர் போன்றவளாகித் திகைத்துக் கொண்டிருக்கையிற் சூரியன் உதித் தான். உதித்தவுடன் அவள், "இவ்விடம், உவவனத்தில் முன்னம் கண்டறியப்படாத ஒரு பகுதியோ!

> சுதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செய்தனை
> நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன்
> மனநடுக் குறூஉ மாற்றந் தாராய்
> வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கும்
> மெல்வினை வாராய் விட்டகன் றனையோ! (உ0 - உச)

இது மாயவித்தையோடு தோன்றிய அம்மடந்தை செய்த வஞ்சமோ! ஒன்றும் தெரியவில்லையே! தனியே இருத்தற்கு மிகவும் அஞ்சுகின்றேன், நீ விரைந்து வருவாயாக" என்று சொல்லிக் கொண்டு பல நீர்த்துறைகளிலும் பல மணற்குன்றங்களிலும் சென்று தேடித் தனக்குத்தெரிந்த ஒருவரையுங் காணாதவளாகிக் கூக்குரலிட்டு அழுது வருந்துபவள், தன் தந்தையை நினைந்து,

> " கோறொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
> வைவா ளுழந்த மணிப்பூ ணகலத்
> தையா வோ" என்று அழுவோள் முன்னர் (சக - ங),

இந்திரனாலிடப்பட்டதும் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பைத் தெரிவிப்பதுமாகிய புத்த பீடிகை தோன்றியது.

கூ.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்த காதை

தோன்றலும் அதனைக்கண்ட மணிமேகலை, விம்மிதத்தால் தன்னை அறியாளாயினள்; அவளுடைய கைகள் தலைமேற் குவிந்தன, பின்பு ஆனந்தக்கண்ணீரை யுகுத்து அப்பீடத்தை மூன்று முறை வலம்வந்து பணிந்து எழுபவள் அப்பீடிகைக் காட்சியால் தன் பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, " மாதவ! உறுதிப்பொருளை யுணர்ந்தோய்! காயங்கரை யென்னும் நதிக் கரையில் நீ சொல்லியவெல்லாம் உண்மையாதலை விளங்க அறிந் தேன். காந்தாரமென்னும் பெரியதொரு நாட்டிலுள்ள பூருவ

தேசத்தில் இடவயமென்னும் நகரை இராசதானியாகக் கொண்டு அரசுபுரிந்து வாழும் அத்திபதி யென்னும் அரசனுடைய மைத்துனனாகிய பிரமதருமன்! நீ அவ்வரசனிடத்திற் சென்று தருமோபதேசம் புரிகையில், 'இச்சம்புத்தீவில் இற்றைக்கு ஏழாம் நாளில் பூகம்பமுண்டாகும், உண்டாகும் பொழுது இந்நகரம் நாகநாட்டில் நானூறு யோசனை பரப்பும் பாதலத்தில் வீழ்ந்து கெட்டொழியும்; ஆதலால், நீ இந்நகரத்தைவிட்டு விரைவில் வேறு நகரம் புகுவாய்' என்று சொல்ல, அவன் நகரத்தார் யாவருக்கும் அச்செய்தியைப் பறையறைவித்துச் சாற்றி எல்லாருடனும் அந்நகரை நீங்கி அதற்கு வடக்கேயுள்ள அவந்திநகரம் செல்லுதற்குப் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு இடையே யுள்ள காயங்கரையென்னும் நதிக்கரையை அடைந்து அங்கே பாடிவீடு செய்துகொண் டிருந்தபொழுது, ஐயா! நீ உரைத்த படியே குறித்த நாளிற் பூகம்பமுண்டாக இடவயநகரம் அழிந்து போயிற்று, அதுதெரிந்த அரசனும் மறையோரும் உன்பால் அன்புமிக்கு உன்னைச் சரணமடைந்து சூழ்ந்துநின்ற காலத்தில், அவர்களுக்கு முத்திவழியை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தாய் இருந்தபொழுது, அசோதரநகரத்தரசனாகிய இரவிவன்மனென்பவனுடைய தேவியான அமுதபதியென்பவள் வயிற்றிற்பிறந்து இலக்குமியென்று பெயர் பெற்று, அத்திபதியென்னுமரசனுக்கு நீலபதி யென்பவள்பாற் பிறந்த இராகுலனுக்கு மனைவியாகப் புக்க யான் என் கணவனோடு வந்து தருமங்கேட்டற் பொருட்டு வணங்கியவுடன், நீ என்னை நோக்கி, 'இவ்விராகுலன் இற்றைக்குப் பதினாறாம்நாளில் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறப்பான்; நீ இவனோடு தீயிற் புகுவாய், புகுந்து, பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத் திற் சென்று பிறப்பாய், அவ்விடத்தில் உனக்கு ஒரு துன்பம் வரும், அப்பொழுது மணிமேகலா தெய்வம் வந்து நள்ளிரவில் உன்னை யெடுத்துக்கொண்டு சென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே கடலிலுள்ள சிறுதீவொன்றில் வைத்துவிட்டுச் செல்லும்; சென்றபின் ஆங்குள்ள புத்தபீடிகையைத் தரிசித்துத் தொழுவாய், தொழுதவுடன் உனது முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து இன்று நான் சொன்ன மொழிகளையும் தெரிந்துகொள்வாய்' என்று சொல்ல, 'என் கேள்வன் இன்னவாறு பிறப்பானென்பதையும் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டேன்; கேட்ட எனக்கு, 'உன்னைக்கொண்டு சென்ற தெய்வம் மீட்டும்

தோன்றி உனக்கு அதனைப் புலப்படுத்தும்' என்று அருளிச்செய்தாய்; அந்த தெய்வம் வரவில்லையே!" என்று ஏங்கி அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

க0.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை

மணிமேகலை இப்படியிருக்கையில், "புத்தபீடிகைக் காட்சியால் இவள் பழம்பிறப்பையறிந்தாள், இவளுடைய இயற்கையும் அழகியது" என்றெண்ணிக்கொண்டு ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி வந்த மணிமேகலா தெய்வம், அவள் கேட்கும்படி,

"உயிர்கள் எல்லா முணர்வுபா ழாகிப்
பொருள் வழங்கும் செவித்துளை தூர்ந்தறி விழந்த
வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோர்
இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தேன்
நீயே யாகிநிற் கமைந்தவிவ் வாசனம்
நாமிசை வைத்தேன் தலைமிசைக் கொண்டேன்
பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறுக" (எ-கு)

என்று புத்ததேவருடைய பீடிகையை அவராகவே மதித்துத் துதித்து வலம்வந்து பூசித்து வணங்கியது. வணங்கியதெய்வத்தை மணிமேகலை வணங்கி, "உன் திருவருளால், என்னுடைய முற்பிறப்பை அறிந்தேன், அப்பிறப்பிற் கணவனாகவிருந்த இராகுலன் எங்கே பிறந்துள்ளான்?" என்று கேட்டாள்.

கேட்டவளுக்கு அந்த தெய்வம், "இலக்குமி! கேட்பாயாக: நீ ஒருநாள் சோலையொன்றில் இராகுலனோடு ஊடியிருந்தாய்; இருந்தபொழுது அவன் ஊடலைத்தீர்த்தற்கு உனது அடியைவணங்கினான், வணங்குகையில், இரத்தினத்தீவஞ்சென்று அங்கே தரும சக்கரத்தைப் பிரவிருத்திக்கச் செய்துவிட்டு வருபவனாகிய சாது சக்கரனென்னும் பௌத்தசாரண முனிவனொருவன் உச்சிப் பொழுதில் ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவர, நீ அவனைக் கண்டு மெய்ந்நடுங்கி மயங்கிக் கலங்கி ஒல்கிப் பணிந்தாய், அது கண்ட இராகுலன், 'இங்கே வந்தவன் யார்?' என்று கோபித்துச் சொல்லவும், நீ அஞ்சி நடுநடுங்கி அவன் வாயைப் பொத்தி, 'ஆகாயத்தினின்றுமிறங்கிய இப் பெரியோனுடைய மலரடியை வணங்காமலும் இவனைத் துதியாமலும் இருந்தது எவ்வளவு பெரும்பிழை?' என்று அவனுக்குச் சொல்லி அவனோடும்

அம்முனிவனுடைய பாதங்களை வணங்கி, 'யாங்கள் தேவரீருடைய அடியேமல்லேமாயினும்,

> அந்தீந் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கேம் (௩௭),

அமுது செய்தருள்க; தேவரீருடைய திருவுள்ளப்பாங்கின்படியே நடத்தற்கு உரிமையுடையேம்' என்று தெரிவித்தலும், அம்முனிவன், 'தாயே! உண்பேன்; இங்கே கொண்டு வருக' என்று சொல்ல, நீ உடனே அவற்றைக் கொணர்ந்து அவனை உண்பித்தாய்,

> அந்நா ளவனுண் டருளிய வவ்வறம்
> நின்னுங் கொழியாது நின்பிறப் பறுத்திடும் (௪௦-௪௧),

அவ்விராகுலனே உவ்வனத்தில் உன்பால் வந்த உதயகுமரன். அதனாலே தான், அவனுடைய மனம் உன்னை விரும்பியதன்றி உன் மனமும் அவனை மிகப்பற்றியது, அந்தப்பற்றை மாற்றி நல்வழிப்படுத்தற்கு நினைந்து உன்னை இத்தீவிற்கொணர்ந்து வைத்து இப் பீடிகையைக் காட்டினேன். இலக்குமீ! இன்னுங் கேட்பாயாக: முற்பிறப்பில் உன்னுடைய தம்மக்கைமாராயிருந்த தாரையையும் வீரையையும் அங்கநாட்டுள்ள கச்சயநகரத்தரசனாகிய துச்சயனென்பவன் மணஞ்செய்து கொண்டு ஒரு நாள் அவர்களோடு சென்று மலைவளங்களைக் கண்டு வந்து கங்கைக் கரையை அடைந்திருந்தபொழுது, அறவணவடிகள் அங்கே வரக்கண்டு உடனே எழுந்து வணங்கிய அவன், 'தேவரீர் யாவிர்? எங்கே எழுந்தருளியது?' என்று கேட்க, அவர் 'பாதபங்கயமலையைத் தரிசித்தற்கு வந்தேன், ஆதிகாலத்தே புத்த தேவர் எல்லா உயிர்களும் துக்கத்தினின்றும் நீங்கி இன்புற்றிருக்க வேண்டுமென்று நினைந்து அவைகள் யாவும் கேட்டு மகிழும்படி அம்மலையின் உச்சியில் நின்று கொண்டு தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவருடைய பாதச் சுவடுகள் தங்கப்பெற்றமையால், அஃது அப்பெயரையுடையதாயிற்று. குற்றமற்ற அறிவுடையீர்! நீங்களும் அதைத் தரிசித்து வழிபடுமின்' என்று கூறினார். அவர் கூறியவாறு உடனே சென்று அம்மலையை யடைந்து தரிசித்த புண்ணிய விசேடத்தால் தாரையும் வீரையும் முறையே மாதவியாகியும் சுதமதியாகியும் வந்து உன்னோடு கூடினர். மணிமேகலை! நீ பழம் பிறப்பையறிந்தாய்; தருமத்தின் தோற்றத்தையும் தெரிந்துகொண்டாய்; மற்றைச் சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையும் இனி ஒரு காலத்திற் கேட்

பாய, அங்ஙனம் கேட்கும்பொழுது உன்னை, 'இளமைப்பருவத்தினள்' என்று நினைந்து அவர்கள் தத்தம் சமய உண்மைகளைச் சொல்லார்கள், ஆதலால், அக்காலத்து நீ வேற்றுவடிவங்கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாதது" என்று கூறி வேற்றுவடிவைக் கொடுப்பதும் ஆகாய வழியே சஞ்சரிக்கச் செய்வதுமாகிய மந்திரங்கள் இரண்டை அவளுக்கு உபதேசித்து, "நீ புத்ததேவர் அருளிச் செய்த நல்லற வழியை நண்ணுதல் ஒருதலையென்று உணர்வாயாக, இப்பீடிகையை வணங்கித் துதித்து ஊர் செல்வாயாக" என்று சொல்லி விட்டு மேலே செல்லுதற்கு எழுந்து, "இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல மறந்து விட்டேனே" என்று மீட்டும் இறங்கி வந்து, "சிறந்த விரதவொழுக்கமுடையாய்! கேட்பாயாக மக்கள் யாக்கை உணவாலாகிய தொகுதி, இம்மந்திரமோ பசியைத் தொலைக்கும், இதனைக் கொள்க" என்று சொல்லி அம்மந்திரத்தை அவளுக்கு உபதேசித்து விட்டு எழுந்து ஆகாய வழியே சென்றது.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை

அப்பால், மணிமேகலை அத்தீவிலுள்ள மணற்குன்றுகளையும் பூஞ்சோலைகளையும் குளிர்ந்த பொய்கைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு மெல்ல உலாவி வருகையில் ஒருத்தி வந்து நின்று, "கப்பல் கவிழ்ப்பெற்ற மகளிர்போல இங்குத் தனியே வந்த நீ யார்?" என்று கேட்டாள்.

மணிமேகலை, "பொற்கொடிபோல்வாய்! 'நீ யார்' என்றது என்னுடைய எந்தப் பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்கு? கேட்பாயாக: சென்ற பிறப்பில் இலக்குமி யென்னும் பெயரை யுடையேன், இராகுலனென்னும் அரசிளங் குமரனுக்கு மனைவியாயிருந்தேன், இப்பிறப்பில் நாடகக்கணிகையாகிய மாதவியின் வயிற்றிற் பிறந்தேன்; என் பெயர் மணிமேகலையென்பது. மணிமேகலா தெய்வம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள உவவனத்திலிருந்து இத்தீவிற் கொண்டுவந்து வைத்தமையால் இந்தப் பீடிகையைத் தரிசித்து முற்பிறப்பை அறிந்து கொண்டேன்; இங்கே வந்தமையால் நான் அடைந்த பயன் இது; என்னுடைய வரலாறும் இதுவாகும், பூங்கொடிபோல்வாய்! உன் வரலாறு யாது?" என்று கேட்டவுடன் அவள், "இத்தீவிற்கு அயலிலுள்ளதான இரத்தினத்தீவத்திலே மிக உயர்ந்து விளங்கா நின்ற சமந்தகூட

மலையின் உச்சியிலேயுள்ள புத்த தேவரது அடியிணைப்படிமைகளைத் தரிசித்து விட்டு இத்தீவிற்கு முன்னொரு காலத்தில் வந்தேன்; வந்தது முதல் இந்திரன் கட்டளையால் இந்தத் தரும பீடிகையைக் காத்துக்கொண்டு இவ்விடத்திலேயே இருக்கிறேன்; என் பெயர் தீவதிலகையென்பது. புத்ததேவரருளிச் செய்த நல்லற வழியே நடப்போர் யாரேனும் இதனைத் தரிசிப்பாராயின் அவர்கள் அந்தத் தரிசன விசேடத்தால் உடனே தம்முடைய பழம் பிறப்புணர்ச்சியை அடைவது திண்ணம்; அத்தன்மையினையுடையோர் உலகத்தில் மிக அரியர், அவர்களுக்கே தருமபதம் உரித்து; இஃது உண்மை. பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அடைந்தமையால் நீ மிகவும் பெரியை. இந்தப் பீடிகைக்கு முன்னே மாமலர்க்குவளையும் நெய்தலும் மயங்கிய கோமுகியென்னும் கொழுநீரிலஞ்சியொன்று உள்ளது, அப்பொய்கையினுள்ளேயிருந்து, அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷய பாத்திரமானது ஒவ்வொரு வருடத்தும் புத்ததேவர் அவதரித்த காலமாகிய வைசாக சுத்த பூரணிமை தோறும் மேலே வந்து தோன்றா நிற்கும்; இத்தினம் அப்பூர்ணிமையே, அது தோன்றும் வேளையும் இதுவே, இப்பொழுது அந்தப்பாத்திரம் உன் கையில் வருமென்று எண்ணுகிறேன்; அதிலிடப்பட்ட அன்னம் எடுக்க எடுக்க மேன்மேலும் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும், அதன் வரலாற்றை உன் ஊரிலுள்ள அறவணவடிகளிடத்தே இனிக் கேட்பாய்" என்று சொல்லலும், மணிமேகலை அதைப்பெறுதற்கு விரும்பிப் புத்தபீடிகையை வந்தித்து அவளோடு சேர்ந்து சென்று கோமுகிப் பொய்கையை வலஞ் செய்து வந்து நின்றவுடன், அப்பாத்திரம் அப்பொய்கையினுள்ளிருந்து மணிமேகலையின் கையை அடைந்தது. உடனே அவள் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியுற்று நின்று,

"மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோய் நின்னடி
பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய் நின்னடி
எண்பிறக் கொழிய விறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணோய் நின்னடி
தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்னடி

உரர் துயர மொழிப்போய நினைந்து
வணங்குத லல்லது வாழ்த்தலென் னாவிற்
கடங்காது" (கக - எஉ)

என்று புத்ததேவரைத் துதித்தாள்; இங்ஙனந் துதித்த மணிமே கலைக்கு உயிர்களுடைய பசித்துன்பத்தையும் அதனைத்தீர்ப்போரு டைய பெருமையையும் தீவதிலகை சொல்லப்புகுந்து,

"குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம்
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
* * * புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோர்
இசைச்சொ லளவைக் கென்னா நிமிராது (எசு - அக)

முன்னொருகாலத்தில், மழையே இல்லாது போனமையால், பசி யால் வருந்திய கௌசிகமுனிவர் அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்கு எங்குந்திரிந்து சிறிதும் உணவுகிடையாததுபற்றி மெலிந்து பின் நாயிறைச்சியைப் பெற்றுத் தின்னப்புகுந்து, முதலில் அவ் விறைச்சியின் ஒருபகுதியைத் தெய்வங்கட்குப் பலியிடுவாராயி னர், அது தெரிந்த இந்திரன் உடனே எங்கும் மழைபெய்யச் செய்ததனையால், உயிர்கள் களித்துவாழும்படி விளைவுபெருகிய தென்பர், அதனை நீ கேட்டிருப்பாயே

ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே (கூஉ - சு),

ஆதலால், பசியைப்போக்கி உயிரைக்கொடுத்தலாகிய தருமத்தைச் செய்வாய்" என்று கூறினள், அதுகேட்ட மணிமேகலை, "போன பிறப்பில் என்கணவனாகிய இராகுலனைத் திட்டிவிடமென்னும்பாம்பா லிறந்தது பொறாமல், யான் தீப்பாய்ந்து உயிரோடு வேவாநிற்கை யில் முன்னம் சாதுசக்கரமுனிவனை உண்பித்த நினைவையுடையே னானேன், இறக்குங்காலத்தில் எனக்கு அந்நினைப்பிருந்த புண்ணிய விசேடத்தாலேயே இந்தப்பாத்திரம் என்கையிற் புகுந்ததென்று எண்ணுகிறேன், இதுநிற்க, பசியால்வாடிய குழந்தையின் முகத் தைக்கண்டு மனமிரங்கிப் பாலசுரக்கும் தாய்போலவே வயிறுகாய்

பெரும்பசி அலைத்தற்கு இரங்கி வெயிலென்றும் மழையென்றும் பாராமல் எங்கும்வாடி அலைந்து திரியும் ஏழைகளுடைய முகத்தைக்கண்டு இரங்கி இப்பாத்திரம் மேன்மேலும் அவர்களுக்கு அமுது சுரந்தளித்தலைக் காணும் விருப்பமுடையேன்" என்று சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்த தீவதிலகை, அவளோடு பின்னும் சில நேரம் அளவளாவிக் கொண்டிருந்து, "இனி இப்பாத்திரத்தோடு உன் ஊருக்குச் செல்வாயாக" என்றுசொல்ல, மணிமேகலை அவள் பாதத்தை வணங்கிப் புத்தபீடிகையைத்தொழுது வலஞ்செய்து ஆகாயகமனமந்திரத்தை ஜபித்து மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே சென்று, தன்னைக்காணாது வருந்தித் திகைத்து மயங்கி வழியை நோக்கிக்கொண்டேநிற்கும் சுதமதியையும் மாதவியையும் பார்த்து வியப்படையும்வண்ணம் அவர்களுடைய முற்பிறப்பை அவர்களுக்கு அறிவித்து, "மானிடயாக்கையாற்பெறுதற்குரிய தவவழியை அறவணவடிகளிடத்தே இனிப் பெறக்கடவீர்; இஃது ஆபுத்திரனுடைய கையிலிருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரமாகும், இதனைத் தொழுமின்" என்றுசொல்லி அதனை அன்புடன் தொழுத அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு அறவணவடிகளைத் தரிசித்தற்குச் சென்றாள்.

கஉ.—அறவணர்த்தொழுதகாதை

சென்றவள், "அறவணவடிகள் எங்கேயுள்ளார்?" என்று விசாரித்துக்கொண்டு போய்,

நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவின்
உரைமூ தாளன் உறைவிடங் குறுகி (௩ - ௪),

அவரைத் தரிசித்து மும்முறை பணிந்து துதித்துத் தான் உவவனஞ்சென்றதும், உதயகுமரன் அங்கே வந்து சொல்லிப் போனதும், பின்பு மணிமேகலாதெய்வம் தன்னையெடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்ததும், அதனிலுள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சியால் தன் பழம்பிறப்பைத் தானறிந்துகொண்டதும், 'முற்பிறப்பிற் கணவனாயிருந்த இராகுலனே உதயகுமரனாக வந்துபிறந்தான், அப்பிறப்பில் உனக்குத் தமக்கைகளாக இருந்த தாரையும் வீரையுமே மாதவியும் சுதமதியுமாக வந்தனர் அவர்கள் வரலாற்றை அறவணவடிகள்பால் நீ தெரிந்துகொள்' என்று மணிமேகலாதெய்வஞ்சொல்லி மூன்றுமந்திரங்களை உபதேசித்துச் சென்ற

தும், அப்பால் தீவதிலகை வந்ததும், அவளுடன் சென்று கோமுகிப்பொய்கையிலிருந்த அமுதசுரபியைப்பெற்றதும், 'ஊருக்குச்சென்று அறவணவடிகள்பால் ஆபுத்திரன் வரலாற்றைக்கேள்' என்று அத்தீவதிலகை சொல்லத் தான் வந்ததும் ஆகியஇவற்றை யெல்லாந்தெரிவிக்க, அம்முனிவர்கேட்டு மகிழ்ந்து, "முன்பு ஒருமுறை நான் பாதபங்கயமலையை வழிபட்டு மீண்டுவருகையில் துச்சயராசனை ஒரு சோலையிற்கண்டேன், 'அரச! நீயும் உன்மனைவியரும் சுகமோ?' என்று யான்வினவ, அவன் மனங்கலங்கி அரற்றிக்கொண்டு, வீரை மதுவின்மயக்கத்தால் ஒருயானைமுன் சென்று இறந்ததும் அச்செய்தியைக் கேட்டு வருந்திய தாரை ஒருமாடத்தின் மீதேறி வீழ்ந்து மரித்ததுமாகிய பெருந்துன்பத்தைக்கூறி வருந்தினன், நான், 'இது பழவினைப்பயனாகும், ஆதலால் நீ வருந்தாதே' என்று சொல்லிப்போந்தேன், அங்ஙனமிருந்த நீவிர் இப்போது கூத்தரைப்போல வேறுவேடம் பூண்டுவந்தீர்கள்" என்று மாதவியையும் சுதமதியையும் பார்த்துச்சொல்லிவிட்டு, பின்னும் மணிமேகலையைப்பார்த்து, "இவ்வுலகிற் பௌத்ததருமங்கள் குறையப் பாவங்கள் மிகுந்தன, ஆனாலும் சிறிது சிறிது தருமமுண்டாதலுங் கூடுமென்று எண்ணி நான் தருமத்தை உபதேசித்துவருதலு முண்டு, அத்தருமத்தை இவ்வுலகத்திலுள்ள மாந்தரறியார் இவ் வுண்மையையறிந்த இச்சக்கரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுடைய வேண்டுகோளால், * ஆயிரத்தறுநூற்றுப் பதினாறும் ஆண்டில் துஷிதலோகத்திலுள்ள தேவன் இவ்வுலகத்தில் அவதரிப்பான், அதற்குப் பின்பு யாவருக்கும் அருளறத்தில் மனஞ்செல்லும்,

புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறா விளங்கத்
தங்கா நாண்மீன் றகைமையி னடக்கும்,
வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படும்,
ஊனுடை யுயிர்க ளுறுதுயர் காணா,
வளிவலங் கொட்கும் மாதிரம் வளம்படும்,
நளியிரு முந்நீர் நலம்பல தரூஉம்,
கறவைகன் றார்த்திக் கலநிறை பொழியும்,
பறவை பயன்றுய்த் துறைபதி நீங்கா,
விலங்கு மக்களும் வெரூஉப்பகை நீங்கும்,

---

* இங்கே கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு இன்னசகாப்தத்தைச் சார்ந்ததென்று புலப்படவில்லை.

கலங்கலூர் நரகரும் பேயுங் கைவிடும்,
கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடும்
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறாஅ,
அந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோர்
இன்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பின்
நாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல்
பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி! (அசு - ௪௦௩)

"இது நிற்க, மணிமேகலை! இந்நகரத்தில் உன்னாலே சில விசேடங்கள் நிகழ்வனவாம்; அவை நிகழ்ந்தபின்பன்றி யான் கூறும் தருமமொழி உன்மனத்திற் பொருந்தாது, இவ்விருவரும் முற்பிறப்பிற் பாதபங்கயமலையை வழிபட்ட புண்ணிய விசேடத்தால், பிற்காலத்தில் உன்னோடுகூடிப் புத்ததேவரது திருவடியைத் தொழுது வணங்கி வினைகளினின்றும் நீங்கி முத்தியை அடைவார்கள்; உயிர் மருந்தாகிய மிக்க சிறந்த அமுத சுரபியை நீ பெற்றனை; எல்லா உயிர்களுடைய பசியையும் தீர்ப்பாயாக;

மக்கள் தேவ ரெனவிரு சார்க்கும்
ஒத்த முடிவி னோற முறைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்தல்" என்றே யவரும்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றினர் (௧௧௬ - ௬)

மணிமேகலையும், "அங்ஙனமே செய்வேன்" என்றாள்.

௧௩.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

பின்பு அறவணவடிகள் மணிமேகலையை நோக்கி, "ஆபுத்திரன் வரலாற்றைக் கூறுவேன், கேட்பாயாக; வாரணாசி யென்னு மூரில் வேதமோதுவிப்பவனாகிய அபஞ்சிகனென்னும் அந்தணன் மனைவி சாலியென்பாள், அவள் நியமந்தப்பி ஒழுகினமையால் உண்டாகிய பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, தான் கர்ப்பிணியாக இருந்தும் அதைப் பாராமல் கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச் சென்றாள், சென்றவள் சூலால் வருந்தி வழியிடையே ஒரு குழந்தையைப் பெற்று, அக் குழந்தையிடத்திற் சிறிதும் இரக்கம் வையாமல் அதனை ஒரு தோட்டத்தில் இட்டு நீங்கினாள்; நீங்கவே அக்குழந்தை உணவு பெறாது பசியால் வருந்தியழுதது; அவ் வழுகை யோசையைக்கேட்டு ஒரு பசுவானது வந்து அதன் வருத்தந்தீரும்படி நாவால் நக்கிப் பாலூட்டி ஏழுநாள் வரையும்

அப்புறஞ் செல்லாது பாதுகாத்து வந்தது. அப்படியிருக்கையில் வயனங்கோடென்னும் ஊரிலுள்ளவனாகிய பூதியென்னும் அந்தணனொருவன் தன் மனைவியோடும் அவ்வழியே வருபவன், அக் குழந்தை அழுத கூக்குரலைக் கேட்டுச் சென்று தனியே கிடக்கும் அதனைக் கண்டு மிக்க துன்பத்தோடு கண்ணீர் பெருக்கி, 'இவன் பசுமகனல்லன், என்மகனே' என்று கூறி அக்குழந்தையை யெடுத்து ஊர்சென்று வீடடைந்து மகிழ்ச்சியுடன் வளர்த்து உரியகாலத்துத் தன்குலத்திற்குரிய கல்விகளை நன்கு பயிற்றிவந்தான்; வருகையில் அச்சிறுவன் ஒருநாள் அவ்வூரில் ஓரந்தணன் வீட்டிற் புகுந்து, யாகசாலையில் ஒரு பசு மாலைபச் சுற்றியகொம்புகளை யுடையதாய்ப் பின்புதனக்குண்டாகும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி வேடர்களுடைய வலைப்பட்ட மான் போல அஞ்சிக் கதறுவதைக் கண்டு மனநடுங்கிக் கண்ணீருகுத்து, 'இவர்களறியாத வண்ணம் இப்பசுவைக் கவர்ந்துகொண்டு இரவிற் போய் விடுவேன்' என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டே ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கியிருந்து அன்றிரவில் அப்பசுவைக் கையிற்பற்றி ஊருக்கு வெளியே போய்விட்டான். பசுவைக் காணாத அந்தணர் பலர் அதனைத் தேடிச்சென்று வழியிற் பசுவையும் அதனைக் கவர்ந்துசென்ற அச் சிறுவனையுங் கண்டு அகப்படுத்திக்கொண்டு, அவன் கருத்தை யறியாராய், 'புலையா! இப்பசுவை இரவில் ஏன் கவர்ந்து சென்றாய்?' என்று கேட்டு அவனைக் கோலாலடித்து ஒறுக்கத்தொடங்கினர். அப்பொழுது பசு அவர்களுள் மிகவும் வருத்திய உவாத்தியாயனை முட்டி வயிற்றைக் கிழித்துக் குடரைப் புறப்படச் செய்து காட்டிற்கு விரைந்தோடி விட்டது. ஆபுத்திரன் அவர்களை நோக்கி, 'வருந்தன்மின், யான் சொல்வனவற்றைக் கேண்மின்; நீங்கள் வருத்தும்படி இப்பசு என்ன குற்றஞ் செய்தது?

> விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
> நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
> பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் றீம்பால்
> அறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டும்
> இதனொடு வந்த செற்ற மென்னை?'' (௫௧ - ௫)

என்றுகேட்க, அவர்கள், 'நீ விதியையறியாமல் வேள்வியை இகழ்கின்றாய், ஆதலால் பசுமகனென்பதற்குப் பொருத்தமுடையை' என்று இகழ்ந்து கூறவும், ஆபுத்திரன்,

‘ஆன்மகன் அசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்றும்
நரிமகன் அல்லனோ கேச கம்பளன்
ஈங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்களென்
றோங்கிய பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டால்
ஆவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ’ (௬௩ - ௮)

என்று சொல்ல, அவர்களுள்ளே ஓரந்தணன், ‘இவனுடைய பிறப்பின் வரலாற்றை யான் அறிவேன்! முன்னொருநாள் கன்னியாகுமரியில் விதிப்படி நீராடிவிட்டு வருத்தத்தோடு வந்த சாலியென்னும் ஒரு பார்ப்பனியைக்கண்டு, ‘உன் ஊர் யாது? நீ எதற்காக இங்கே வந்தனை?’ என்று நான் கேட்டதற்கு அவள், ‘யான் வாரணாசியென்னும் நகரிலுள்ள ஆரண உவாத்தியாயனாகிய ஓரந்தணன் மனைவி; யானொழுகிய தீய வொழுக்கத்தாற் கணவனைப்பிரிந்து கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச் செல்லுகையில், கொற்கை நகரத்துக்கு அப்பாற் காதவழித் தூரத்திலுள்ள இடையர் சேரியில் ஆண் குழந்தையொன்றைப் பெற்று இரக்கமின்றி அதனை அங்குள்ள ஒருதோட்டத்தில் இட்டுப் போனேன், இப்படிப்பட்ட தீவினையேனாகிய எனக்கு நற்கதியுண்டோ?’ என்று மிகத் துன்புற்று அழுதாள்; அங்ஙனம் அழுதவள் பெற்ற அந்தமகனே இவன், இச்சொல்லுதலால் யாது பயனென்று இதுகாறும் உங்களுக்குத் தெரிவியாதிருந்தேன். அசுத்தனாதலால் இவனைத் தொடாதொழிமின்’ என்று சொல்ல, ஆபுத்திரன், ‘திலோத்தமையின் புத்திரர்கள் பெரிய முனிவர்களாக இருத்தல் கேட்டிலீரோ? நீங்கள் *சாலிக்குத் தவறு கூறத் துணிந்தீர்களே’ என்று சொல்லி அவர்களைப் பார்த்து நகைத்தான், வளர்த்த பூதியும் அவனை அசுத்தனென்று எண்ணி உடனே நீக்கிவிட்டான், அப்பால், ஆபுத்திரன் பிச்சையெடுத்து உண்டு பொழுது கழிக்க எண்ணினன். பசுவைத் திருடின கள்வனென்று இகழ்ந்து அந்தணர்களுடைய கிராமங்களிலெல்லாம் அவனுடைய பிச்சைப்பாத்திரத்திற் கல்லிடத் தொடங்கினார்கள், அதனால், வேறு புகலின்றித் தென்மதுரையை யடைந்து சிந்தாதேவியின் கோவிலாகிய கலைநியமத்தின் முன்னேயுள்ள அம்பலத்தையே இருப்பிடமாகக் கொண்டு கையிற் பிச்சைப் பாத்திரத்தை யேந்தி வீடுதோறும் சென்று சென்று வாங்கிவந்த உணவை,

---

* சாலியென்பதற்கு அருந்ததியென்னும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

காணார் கேளார் கான்முடப் பட்டோர்
பேணுந ரில்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்
யாவரும் வருகவென் றிசைத்துட னூட்டி (௧௧௧ - ௩),

அவர்களுண்டு எஞ்சியதையே தானுண்டு பிச்சையோட்டைத் தலையணையாகவைத்துக்கொண்டு அவ்வம்பலத்தின்கண்ணே நாள்தோறும் இரவிற் கண்படைபுரிந்து காலங்கழித்து வந்தான்.

௧௪.—பாத்திரமரபு கூறிய காதை

"அவன் அங்ஙனம் காலங்கழித்து வருகையில், அவனுக்கு ஒருநாள் அங்கே நிகழ்ந்த செய்தியைச்சொல்வேன், கேட்பாயாக. அவன் அவ்வம்பலத்தில் ஓரிரவில் தூங்கும்பொழுது, சிலர் வந்து, 'பெரும்பசி எங்களை வருத்தாநின்றது' என்றார்கள். அதைக்கேட்ட அவன் அத்துன்பத்தைத் தீர்த்தற்கு ஆற்றலில்லாதவனாய் மிக்க வருத்தமடைந்தான். அச்சமயத்திற் சிந்தாதேவி எழுந்தருளிவந்து, 'இதனைக் கொள்வாயாக, நாடெல்லாம் வறுமையுற்றாலும் இவ்வோடு வறுமையையடையாது, கொடுக்கக் கொடுக்க இதில் உணவு வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கும்' என்று சொல்லி, தன்கையிலுள்ள அக்ஷய பாத்திரமொன்றை அவன் கையிற் கொடுத்தாள். உடனே அவன் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியடைந்து,

'சிந்தா தேவி! செழுங்கலை நியமத்து
நந்தா விளக்கே! நாமிசைப் பாவாய்!
வானோர் தலைவி! மண்ணோர் முதல்வி!
ஏனோ ருற்ற விடர்களைவாய் (௧௭ - ௨௰)

என்று துதித்து அத்தேவியைப் பணிந்து, பசியால் மிகவருந்தி இரந்தவர்களை ஊட்டி மகிழ்வித்து, அன்றுமுதல் எல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளிப்பானாயினன். உண்பதற்காக மனிதர்கள் பலர் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். விலங்குகளும் பறவைகளும் அவனைப் பிரியாவாய் அன்புடன் சுற்றிக்கொண்டன; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அவனது புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நடுக்கத்தால் அறிந்த இந்திரன், அவனுக்கு வரங்கொடுக்க நினைந்து ஒரு முதிய வேதியனது வடிவுகொண்டு வந்து நின்று, 'நான் இந்திரன்; வரங்கொடுத்தற்கு வந்தேன்; நீ விரும்பியது யாது? உன்னுடைய பெரிய தானத்தின் பயனைப் பெற்றுக்கொள்வாயாக' என்று சொல்ல ஆபுத்திரன் விலாவெலும்பு ஒடியும் வண்ணம் சிரித்து,

"அறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர்
நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக்
கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே!" (௬௦-௬௩)

வருந்தி வந்தவர்களுடைய தீர்த்தற்கரிய பசியினைத் தீர்த்து அவர்களுடைய இனிய முகத்தை யான் காணும்படி செய்கின்ற எனது தெய்வப்பாத்திரம் ஒன்றே போதும், வேறொன்றும் வேண்டற்பாலதன்று' என்று அவனை மதியாது சொன்னான். சொல்லவே இந்திரன் கோபித்துப் பசித்துன்பத்தால் வருந்துவோரில்லையாம்படி செய்வேனென்று மனத்தில் நினைந்து யாங்கும் மழை பெய்வித்து மிக்க செல்வத்தை யுண்டாக்கினன். அதனால் பசித்து வருவோர் இலராயினர். அதுகண்டு ஆபுத்திரன் முன்னிருந்த அம்பலத்தை நீங்கி ஊர்தோறும் போய், 'உண்போர் யாரேனுமுண்டோ?' என்று வினவத் தொடங்கினன்; அதுகேட்டுச் செல்வக் களிப்பால் யாவரும் அவனை இகழ்ந்தார்கள். உண்போரைப் பெறாமையால், அவன் பெருஞ் செல்வத்தையிழந்தோரைப்போல வருந்தித் தனியே செல்லுகையில், கப்பலில் வந்த சிலர் அவனைக் கண்டு, சாவகநாடு மழையில்லாமையால் மிகுந்த வறுமையுற்றதென்றும் அதிலுள்ள உயிர்கள் பெரும்பாலும் பசியால் இறந்தனவென்றும் கூறினர். அதுகேட்டு அவன் அந்நாட்டிற்குச் செல்ல நினைந்து ஒரு கப்பலிலேறினன். அக்கப்பல் சென்று மணிபல்லவத்தினருகே ஒருநாள் தங்கிற்று. அவன் அத்தீவில் இறங்கினன். இறங்கிய ஆபுத்திரன் ஏறிவிட்டானென்று மீகாமன் எண்ணி இருளில் அக்கப்பலை வேற்றிடம் செலுத்திக்கொண்டு போயினான். அது தெரிந்து ஆபுத்திரன் மிகுந்த வருத்தமடைந்து, 'பலர்க்கு உணவளிக்கும் இப்பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு யாருமில்லாத இத்தீவில் யான் மட்டும் இரேன்' என்று எண்ணி அப்பாத்திரத்தைத் தொழுது, 'வருடத்திற்கு ஒரு நாள் நீ தோன்றுவாயாக' என்று கூறிக் கோமுகிப் பொய்கையில் அதைவிடுபவன், 'மிக்க கருணையோடு கூடித் தருமஞ் செய்தலையே மேற்கொண்டு எல்லா வுயிர்களையும் பாதுகாப்போர் யாரேனுமவரின் அவர் கையிற் புகுவாயாக' என்று சொல்லி அப்பொய்கையில் விட்டு விட்டுத் தான் பட்டினியிருந்து உயிர் துறப்பானாயினன். அப்பொழுது அத்தீவிற்குச் சென்ற யான் அவனைக் கண்டு, 'நீ யாது துன்பமடைந்தாய்?' என்று கேட்க, அவன் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லி

மணிபல்லவத்தில் உடம்பை வீழ்த்தி விட்டு எல்லா உயிர்களையும் பாதுகாக்குமெண்ணத்தோடு சென்று சாவக நாட்டரசனுடைய பசுவயிற்றிலுதித்தான்.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை

"மணிமேகலை! இன்னும் கேட்பாயாக. முன்பு ஆபுத்திரனுக்கு ஏழுநாள் வரையும் பாலூட்டிய பசுவானது அப்புண்ணிய விசேடத்தால் சாவகநாட்டில் தவளமலையில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் மண்முக முனிவனிடத்தே, பொன்மயமாகிய கொம்புகளையும் குளம்புகளையும் உடையதாய்ச் சென்று, ஈனுமுன்னமே பால் சுரந்து எல்லா உயிர்களையும் உண்ணச் செய்து கொண்டிருந்தது. அதனைக்கண்டு, முக்கால உணர்ச்சியையுமுடைய அம்முனிவன், 'இப்பசுவயிற்றில் எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாக்கும் ஒரு விசேடபுருடன் பொன்மயமான முட்டையினிடம் தோன்றுவன்' என்று கூறினன். தருமஞ் செய்தற்காகவே மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஆபுத்திரன் தன்னைக் குழந்தைப் பருவத்தே காத்தளித்த பசுவை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தவனாதலின், மண்முக முனிவன் கூறியவாறே அப்பசுவயிற்றில் தோன்றினன், அவன் தோன்றிய காலம் வைசாகசுத்த பூர்ணிமை; அப்பொழுது சில நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அது தெரிந்த சக்கரவாளக்கோட்டத்துள்ள முனிவர்கள், 'புத்தன் அவதரிக்குங் காலத்தில் தோன்றும் நிமித்தங்கள் இப்பொழுது நிகழ்வதற்குக் காரணம் என்ன?' என்று வியப்புற்று, அதனுண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்குக் கந்திற்பாவையை யடைந்து வினவினார்கள், அது, 'மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஒரு விசேடபுருடன் உயிர்களைப் பாதுகாத்தற்காகச் சாவகநாட்டில் உதித்தான், அதனாலே தான் நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அவன் வரலாற்றை அறவணன்பாற் கேண்மின்' என்று சொல்லி என்பால் அனுப்பி எனது நாவை வருத்தியது. மகப்பேறில்லாமல் வருந்துபவனான அந்நகரத்தரசன் பூமி சந்திரனென்பவன் மண்முக முனிவனை வணங்கி மேற்கூறிய பசுப்பெற்ற குழந்தையை வாங்கிக்கொண்டு சென்று வளர்த்து வந்தான், அச்சிறுவன் இப்பொழுது அரசுரிமை பெற்று வாழ்கின்றான். இது நிற்க. காவிரிமாநதி மாறுது நீர் பெருகி இந்நாட்டை வளமுறச் செய்தும் யாதுகாரணத்தினாலோ உயிர்கள் வறுமையால் வருந்துகின்றன. ஆதலால்,

வெண்டிரை தந்த வமுதை வானோர்
உண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத் தாங்கு (ருக - உ)

மிகப் பயன்படுகின்ற இவ்வமுதசுரபியை நீ சும்மா வைத்திருத்தல் தகுதியன்று" என்று கூறினர். அதைக்கேட்ட மணிமேகலை உடனே அவரை வணங்கித் துதித்துப் பிக்குணிக்கோலம் பூண்டு அப்பாத்திரத்தைக் கையிலேந்தி வீதியையடைந்தாள். அடையவே, உச்சயினிநகரத்தரசனாகிய பிரச்சோதனனென்பவன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்தியபொழுது, அவனைச் சிறை மீட்டற்கு அவன் மந்திரியாகிய யௌகந்தராயணனென்பவன் வேற்று வடிவங்கொண்டு வீதியையடைந்த காலத்தில், அவனைக்கண்டு துன்புற்று அநேகர் சூழ்ந்தாற் போலப் பிக்குணிக்கோலத்தை யுடைய மணிமேகலையைக் கண்ட பலரும், "உதயகுமரனுடைய உள்ளத்தில் ஒளித்திருக்கும் இவள் எல்லாருங் காணும்படி பிச்சைப் பாத்திரத்தையேந்தி வீதியையடைந்தது என்ன வியப்பு!" என்று கூறித் துன்புற்று அவளைச் சுற்றிக்கொண்டனர். அப்பொழுது மணிமேகலை, "கற்புடைய மாதர் இடும் ஐயத்தையே முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் தகுதி" என்று சொல்ல, காயசண்டிகை, "மழையைத் தரும் கற்புடையமாதர்களுள் மிகமேம்பட்டவளாகிய ஆதிரையென்பவளுடைய வீடு இது; நீ இதிற் புகவேண்டும்" என்று அவளுக்குக் கூறினள்.

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை

அங்ஙனங்கூறிய காயசண்டிகை மீட்டும் மணிமேகலையை நோக்கி, "இந்த ஆதிரையின் கற்புவிசேடத்தைக் கேட்பாயாக: இவள் கணவன் சாதுவனென்பான், அவன் ஒரு பரத்தையின் இணக்கத்தாற் கைப்பொருளிழந்து வறுமையுற்று வேறுதேயம் போய்ப் பொருள்தேடவெண்ணிச் சில வணிகரோடு கப்பலேறிச் சென்றான். செல்லுகையிற் கடுங்காற்றால் அக்கப்பல் கவிழ்ந்தது. கவிழவே சாதுவன் அதிலிருந்து ஒடிந்துவிழுந்த பாய்மரத்துண்ட மொன்றைத் தெப்பமாகப்பற்றிக்கொண்டு நீந்திச்சென்று உடையில்லாது சஞ்சரிப்பவராகிய நாகருடைய மலைப்பக்கத்தை அடைந்தான். அஃது அங்ஙனமாக; அக்கப்பலினின்றும் நழுவிய மரத்தைப்பற்றிக் கடலில் நீந்திப் பிழைத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் வந்தோர், 'கப்பலுடைய இறந்தவர்களோடு சாதுவனுமிறந்தான்'

என்று ஆதிரைக்குக் கூறினார். அதுகேட்ட அவள், மிக்க வருத்தமடைந்து இறக்கத் துணிந்து மயானத்திற் குழிதோண்டி அதில் விறகுகளை அடுக்குவித்துத் தீயை மூட்டி, 'வினைப்பயனால் என் கணவனடைந்த இடத்தை நானுமடையக்கடவேன்' என்று சொல்லி அதிற்புகுந்தாள்; புகுந்தவளை அத்தீயானது சுடாதொழிந்தது; ஒழியவே அவள், 'தீயுஞ்சுடாத பாவியேன் இனியாது செய்வேன்?' என்று ஏங்குகையில் ஆகாயவாணியானது, 'ஆதிரை! உன் கணவன் இறக்கவில்லை; அவன் பிழைத்துச்சென்று இப்பொழுது நாகர் மலையிலிருக்கிறான்; அங்கே பலவருடம் தங்கான்; சந்திரதத்தனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பல்வழியே வந்து உன்னையடைவான்; நீ வருந்தாதே' என்று கூறிற்று. அதைக் கேட்ட ஆதிரை வருத்தமொழிந்து வீட்டையடைந்து கணவன் விரைந்து வருதலைக் குறித்து அதற்கேற்ற புண்ணியங்களை இடைவிடாது செய்துவந்தாள்.

"அங்கே நாகர்மலையையடைந்த சாதுவன், ஒருமரநிழலைச் சார்ந்து அயர்ச்சியால் துயில்கொள்ள, அம்மலையிலுள்ள நாகர்கள் வந்து இவ்வுடம்பு நமக்கு நல்ல உணவாகுமென்றெண்ணி அவனை எழுப்பினர்; அவன் அவர்கள் பாஷையை விளங்கக் கற்றிருந்ததனால், அவர்களோடுபேச, அவர்கள் அவனை வருத்துதல் தவிர்ந்து, 'எங்களாசிரியன் ஒருவன் இருக்கிறான்; அவனிடம் நீ வரல் வேண்டும்' என்று அழைத்துச் சென்றார்கள். சாதுவன் அவர்களோடும் போய்,

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய இருக்கையில்
எண்குதன் பிணவோ டிருந்தது போலப்
பெண்டுடனிருந்த (கசு - க)

அவர்களுடைய குருமகனைக்கண்டு அவனோடு அளவளாவி அவனை வசமாக்கிக்கொண்டான்; கொள்ளவே அக்குருமகன், 'நீ இங்கு வந்தது என்னபொருட்டு?' என்ன, சாதுவன் நிகழ்ந்ததைக் கூறினன். அவன், 'பசியால் வருந்திய இவனுக்கு வேண்டியவளவு கள்ளையும் ஊனையுங்கொடுத்துப் பின் இளையவளாகிய நங்கை ஒருத்தியையுங்கொடுமின்' என்று சொன்னான். சாதுவன் அதுகேட்டு அவனுடைய அறியாமைக்கு வருந்தி 'எனக்கு அவைவேண்டா' என்றான். அவன், 'பெண்டிரையும்

உண்டியையுமன்றி மாந்தர்க்கு இன்பந்தருவது வேறே யாதுளது? இருந்தாற் சொல்வாய்' என்று கோபித்துச் சொல்ல, சாதுவன்,

> 'மயக்குங் கள்ளு மன்னுயிர் கோறலும்
> கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
> பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர் பிறத்தலும்
> உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துண்மையின்
> நல்லறஞ் செய்வோர் நல்லுல கடைதலும்
> அல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலும்
> உண்டென வுணர்தலி னுரவோர் களைந்தனர்' (அச - கூ0)

என்று கூறினன். பின்பு அவன் கேட்ட வினாக்களுக்கெல்லாம் தக்கவாறு விடை கூறி மறுபிறப்பும் புண்ணியபாவங்களும் அவற்றால் வரும் இன்பதுன்பங்களும் உண்டென்பதை அறிவுறுத்தி இறக்குமவரையும் நடக்கவேண்டியமுறைமையையும் அவனுக்கு இயையத் தெரிவித்து விடைபெற்று, அவன் கொடுத்த சந்தனம் அகில் துகில் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு, அங்குவந்த சந்திரதத்தனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலிலேறி இந்நகரையடைந்து இவளோடு வாழ்வானாகிப் பலதானங்களுஞ்செய்தான். அப்படிப்பட்ட மேம்பாடுடையவளாகிய இந்த ஆதிரையின் கையால் முதலிற் பிச்சை பெறுக" என்று சொல்ல, மணிமேகலை அவளுடைய மனையிற் புகுந்து வாய்பேசாமற் சித்திரம்போல நின்றாள். நின்றவுடன்,

> தொழுதுவலங் கொண்டு துயரறு கிளவியோ
> டமுத சுரபியி னகன்கை நிறைதரப்
> பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
> ஆதிரை யிட்டன ளாருயிர் மருந்து (கஙஉ - ரு)

கஎ.—உலகவறவிபுக்ககாதை

ஆதிரையளித்த பிச்சையை முதலில் மணிமேகலை ஏற்ற பின்பு அமுதசுரபியிலுள்ள சோற்றுத்திரளை,

> அறத்திற் றீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன்
> திறத்தின் வழிபடூஉஞ் செல்வம் போல (ங - ச)

எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும் வளர்ச்சியையடைந்து வந்தோருடைய பசியைப்போக்கி விளங்கிறது. அதுகண்ட காயசண்டிகை வியந்து மணிமேகலையை வணங்கி, " அன்னாய்! என்

னுடைய தீராப்பசியையும் தீர்த்தருளவேண்டும்" என்று வேண்டினள். உடனே மணிமேகலை, அமுதசுரபியிலிருந்து ஒருபிடியமுதையெடுத்து அவளது கையிலிட்டாள் அதனையுண்டு அப்பசி நோய் தீர்ந்து மகிழ்ந்த காயசண்டிகை, "வடதிசையில் வித்தியாதரருலகிலுள்ள காஞ்சனபுரமென்பது என்னுடைய ஊர், தென்றிசைக்கண்ணதாகிய பொதியமலையின் வளங்களைக் காண்பதற்குக் கணவனும் யானும் புறப்பட்டுப்போந்து இடையேயுள்ள காட்டாறொன்றின் கரையில் இருந்தோம் இருக்கையில், விருச்சிகனென்னும் முனிவனொருவன் பாரணஞ்செய்தற்குப் பனங்கனிபோன்ற பருமையையுடைய நாவற்கனியொன்றைத் தேக்கிலையில் வைத்துவிட்டு நீராடச்சென்றான். அக்கனி அம்முனிக்கு உணவாகுமென்பதனை அறியாத நான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையால் அதனைக் காலாற் சிதைத்துக் கெடுத்தேன் நீராடி மீண்டுவந்த விருச்சிகன் அக்கனி என்னாற் சிதைந்திருத்தலையறிந்து மிகவும் கோபித்து என்னை நோக்கி, 'தெய்வத்தன்மையுள்ளதும் பன்னிரண்டு வருடத்துக்கு ஒருமுறை ஒருகனியைத் தருவதுமாகிய நாவல்மரத்திலுண்டானது இது, இதனையுண்டோர் பன்னிரண்டுவருடம் பசியொழிந்திருப்பார், நானோ பன்னிரண்டு வருடம் பட்டினியிருந்து ஒருநாளுண்ணும் விரதமுடையேன், உண்ணுந்தினமும் இன்றுதான், யான் உண்ணக் கருதிய கனியும் இதுவேகாண், இதனை நீ அழித்துவிட்டாய்; ஆதலால், ஆகாயவழியே செல்லும் மந்திரத்தை மறந்து யானைத்தீயெனனும் நோயாற் பன்னிரண்டு வருடம் தீராப்பசிகொண்டு வருந்திப் பின்பு இங்கு இக்கனியை நான் உண்ணும் தினத்தில் நீ பசியொழிவாயாக' என்று கூறிப் பசியால் வருந்திப்போயினன். உடனே எனக்குப் பெரும்பசியுண்டாயிற்று, அதனால் மிக்கவருத்தமடைந்தேன். அதுகண்ட என்கணவன் சிறந்த கனிகள் கிழங்குகள் காய்கள் முதலியவற்றை நிரம்பக்கொணர்ந்து என்னையுண்பிக்கவும் அப்பசி தீரவில்லை; அந்தரஞ்செல்லும் மந்திரமும் என் நினைவுக்கு வரவில்லை. அப்போது அதுகண்டு வருந்திய என் கணவன், 'நீ நடந்துசென்று இத்தமிழ்நாட்டில் ஆற்றுமாக்கட்கு அருந்துணைவர்களாகிய பெருஞ்செல்வர்கள் வாழ்ந்திருக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையடைந்து அங்கே யிருப்பாயாக' என்று சொல்ல நான் அவ்வண்ணமே வந்து இங்கிருக்கின்றேன் இங்கு இந்திரவிழா நடக்குங்காலத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் என்கணவன் வந்து என் வருத்தத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் தானும் வருந்திச்செல்வான்.

> தணிவில் வெம்பசி தவிர்த்தனை வணங்கினேனென
> மணிமே கலையென வானபதிப் படர்கேன (௭௩ - ௪)

இந்நகரில் முனிவர்கள் பலர் இருக்கும் சக்கரவாளக்கோட்டமென்பது ஒன்றுண்டு அதிற் பலரும் வந்து புகுதற்காரசவே எப்பொழுதும் திறந்துள்ள உலகவறவியென்னும் பெயரையுடைய அம்பலம் ஒன்றுண்டு அதில்,

> ஊரூ ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோர்
> ஆரு மின்மையி னரும்பிணி யுறறோர்
> இடுவோர்த் தேர்ந்தாங் கிருப்போர் பலர் (௭௯ - ௮௧),

ஆதலால் அவ்விடத்திற்குச் செல்வாயாக” என்று சொல்லிவிட்டு, அவள் தன்னூருக்குப் போயினள். போகவே மணிமேகலை, வீதியின் ஒருபக்கத்தே ஒதுங்கிச்சென்று உலகவறவியையடைந்து மூன்றுமுறை வலம்வந்து பணிந்து அதிலேறிச் சம்பாபதியையும் கந்திற்பாவையையும் வணங்கி,

> வெயில்சுட வெம்பிய வேய்கரி கானத்துக்
> கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
> பசிதின வருந்திய பைதன் மாக்கட்
> கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி (௯௧ - ௪),

“இப்பாத்திரம் ஆபுத்திரன் கையிலிருந்ததாகிய அமுதசுரபி; உண்ணுதற்கு விருப்பமுள்ள யாவரும் வருக” என்று சொல்ல, பலரும் வந்து உண்பாராயினர், ஆகவே அவ்வம்பலத்தில் உண்ணுமொலி மிகுந்தது.

௧௮.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை

மணிமேகலை பிக்குணிக்கோலங்கொண்டு பாத்திரமேந்தி ஐயமேற்று உலகவறவியிற் சென்றுள்ளென்பதைக் கேட்ட சித்திராபதி மனங்கொதித்து வெய்துயிர்த்துக் கலங்கி, “மணிமேகலையை இச்செயலினின்றும் நீக்குவேன்” என்று எண்ணிக்கொண்டு நாடகக்கணிகையரெல்லோரையும் பார்த்து, “கோவலன் இறந்தது கேட்டு மாதவி எல்லாவற்றையுந் துறந்து முனிவர்களுடைய தவச்சாலையையடைந்து தாபதக்கோலம் பூண்டிருத்தல் நகைக்கத்தக்கதாக இருக்கின்றது, யாம் கணவனுடன் இறக்கும் பதினிப்

பெண்டிரல்லேம்; பாணன் இறந்தபொழுது அவனுடன் இறவாத யாழைப்போலவேம், பின்னும்,

> நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை
> வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம் (கக - உ0),

தாபதக்கோலம் தாங்குவது நம்முடைய குலவொழுக்கத்திற்கு ஒத்ததன்று, மாதவிமகள் மணிமேகலையின் பிக்குணிக்கோலத்தை மாற்றி அவள் கையிலேந்திய பிச்சைப்பாத்திரத்தை

> பிச்சை மாக்கள் பிறர்கைக் காட்டி (ரு0),

பலநாளாக விரும்பிக்கொண்டிருக்கும் உதயகுமரனால் அவளை அவனது தேரிலேற்றுவித்தே வருவேன். அங்ஙனஞ்செய்து வாரேனாயின் குடிக்குற்றப்பட்டு ஏழுசெங்கலைத் தலைமேலேற்றிக் கொண்டு நாடகவரங்கைச் சுற்றிவந்து பழியோடிருக்கும் நாடக மடந்தையர்போல இனி நான் நாடகக்கணிகையர் வீட்டிற்குச் செல்லேனாகக் கடவேன்" என்று சபதஞ்செய்துவிட்டுத் தன்னைச் சிலர் சூழ்ந்துவரச்சென்று உதயகுமரனுடைய அரண்மனையை யடைந்து அவனைக்கண்டு துதித்து, மணிமேகலை உலகவறவியை அடைந்திருக்கின்றாளென்பதை அவனுக்குக் குறிப்பிக்க, அவன் உவவனத்தில் மணிமேகலையைக் கண்டபொழுதில் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறி அவளிடத்துள்ள விசேடத்தன்மையைப் பாராட்டினன்; சித்திராபதி அவனுடைய மனத்தை வேறுபடுத்தும் வார்த்தைகள் பலவற்றைச் சொல்லியபின் அவன் உள்ளமகிழ்ந்து தேரேறி உலகவறவியை யடைந்து, பலர்க்கும் உணவளித்துக்கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையைக்கண்டு அருகிற்சென்று, "நீ தவக்கோலம் பூண்டது யாது கருதி?" என்று வினவினன்; மணிமேகலை, "பழம் பிறப்பிற் கணவனாக இருந்த இவனை வணங்குதல் முறையாகும்" என்று எண்ணி வணங்கி,

> "பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட் டிரங்கலும்
> இறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கலம்
> மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
> மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்" (நரு சு - க)

என்று கூறி, வேற்றுவடிவங்கொள்ள நினைந்து அவனை நீங்கிக் கோயிலினுள்ளே சென்று சம்பாபதியை வணங்கி, முன்பு மணிமேகலா தெய்வம் உபதேசித்த மந்திரத்தை ஜபித்துக் காயசண்டிகை வடிவ

முற்று அமுதசுரபியையேந்தி வெளியே வந்து நின்றாள். அவள் அவ்வாறு வந்ததையறியாத உதயகுமரன், "சென்ற மணிமேகலை சம்பாபதி கோயிலுள்ளே ஒளிந்துகொண்டாள்" என்று நினைந்துசென்று சம்பாபதியை வணங்கி, "பிச்சைப்பாத்திரத்தைக் காயசண்டிகையின் கையிற்கொடுத்துவிட்டு ஒளித்துச்சென்ற மணிமேகலையை இங்கேயுள்ள இவ்வளவு பாவைக்கூட்டங்களுள்ளே நான் எவ்வாறு தெரிந்துகொள்ளுவேன்? நீ எனக்கு அவளைக் காட்டாயாயின் இவ்விடத்திலேயே படுக்கிடப்பேன், பலநாள் சென்றாலும் செல்லுக, மணிமேகலையை இங்கேவிட்டுவிட்டு நான் மட்டும் போகேன், உன்னுடைய திருவடியைத் தொட்டேன்" என்று சபதங்கூறினன்.

௧௯.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை

உதயகுமரன் சம்பாபதியை வணங்கி இங்ஙனம் சபதங்கூறுகையில் அவன் கேட்கும்படி, "நீ எம்பெருமாட்டியின் முன்னே ஆராய்ந்து பாராமல் வஞ்சினங்கூறினை, இங்ஙனங்கூறியதில் யாதொரு பயனுமில்லை" என்று ஆங்குள்ள சித்திரங்களுள் ஒன்றை அதிட்டித்துநிற்கும் தெய்வம் கூறியது. அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அவன் மனங்கலங்கி வருந்தி, "மணிமேகலை மறப்பாயென்று முன்னம் கூறிய தெய்வத்தின் வார்த்தையும் வியப்பைத்தருகின்றது, தெய்வத்தன்மையுள்ளதாக இருத்தலின் அவள் ஏந்திய பாத்திரமும் வியப்பைத்தருகின்றது; இச்சித்திரம் பேசியதும் வியப்பை உண்டுபண்ணுகின்றது, இவற்றையெல்லாம் மணிமேகலையின் செய்தியை அறிந்துகொண்டபின்பு அறிவோம்" என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு காமபரவசனாய் வெளிப்போந்து மீண்டு தன் இருப்பிடத்தை அடைந்தான். மணிமேகலை, "நம்வடிவத்தோடு திரிந்தால் உதயகுமரன் விட்டு நீங்கான், கைப்பற்றிக்கொள்ள முயலுவான், ஆதலால் நாம் காயசண்டிகை வடிவங்கொள்ளுதலே நன்று" என்று எண்ணி அவ்வடிவுகொண்டு சம்பாபதியின் கோயிலிலிருந்து அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு நகர்க்குட்போய்ப் பசித்துவந்த பலருக்கும் உணவளித்து வருவாள். ஒருநாள் அந்நகரத்துள்ள சிறைச்சாலையிற்புகுந்து அங்கே அடைக்கப்பட்டிருந்து பசியால் வருந்துவோரை அருளுடையளாய்ப் பார்த்து மனமுருகி இனிய மொழிகளைக் கூறி உண்பிப்பாளாயினள். அதனைக்கண்ட காவலாளர், அவள் ஒரு பாத்திரத்திலிருந்தே பலருக்கும் உணவளித்த

தனைத் தெரிந்து வியப்புற்று, "இப்பாத்திரத்தின் விசேடத்தை யும் இவள் செய்கையையும் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போம்" என்று நினைந்து சென்று ஒருமண்டபத்தில் மிகச் சிறப்புடன் சீர்த்தி யென்னும் இராசமாதேவியோடு வீற்றிருக்கும் அரசனுடைய செவ்வியைப் பார்த்துச் சேய்மையில் வணங்கிநின்று,

"வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
ஒளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி
வாழி யெங்கோ மன்னவ பெருந்தகை
கேட்டு மனமே கெடுகநின் பகைஞர்' (௧௨௬ - ௩௦)

என்று வாழ்த்தி, "யானைத்தீயென்னும் நோயால்வருந்தி உடல் மெலிந்து இந்நகரில் திரியும் மங்கை யொருத்தி சிறைக்கோட்டத் துள்ளே வந்து சேவகரை வாழ்த்திக் கையிலுள்ள பிச்சைப்பாத் திரம் ஒன்றையே வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்துண்டாகி வளரும் சோற்றால் அங்கேயுள்ள எல்லாருடைய பசியையுந்தீர்த்து விளங்கு கின்றாள். இவ்வற்புதத்தைத் தெரிவிப்பதற்கே வந்தோம்" என் றார். அதைக்கேட்ட அரசன், 'அம்மங்கையை இங்கே அழைத்து வருக" என்றான். உடனே காவலாளர்கள் வந்து அதனைச்சொல்ல அவள்சென்று அரசனைக் கண்டு, "அரச! உனது அருள் வாழ்க" என்றாள். அரசன், "மிக்க தவமுடையாய்! நீயார்? கையிலேந் திய பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது?" என்றான் அவள், "அரசே! நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, யான் விஞ்சைமகள், இந்நகரில் வேற்று வடிவங்கொண்டு திரிந்தேன், இது பிச்சைப்பாத்திரம், இதனை அம்பலத்தேயுள்ள தெய்வமொன்று எனக்கு அருளியது, இது தெய்வத்தன்மையோடு கூடியது, யானைத்தீயென்னும் தீராப்பசியைத் தீர்த்தொழித்தது; பசியால் மெலிந்தவர்களுக்கு மிருதசஞ்சீவினியாகவுள்ளது" என்று சொல்ல, அரசன், "யான் செய்யவேண்டுவது யாது?" என்றுகேட்ப அவள், "சிறைச் சாலையை அறச்சாலையாகச் செய்யவேண்டும்" என்றாள். அரசன் அவள் விரும்பிய வண்ணமே சிறைச்சாலையை அழித்துத் தூய்மை செய்து அவ்விடத்தைப் பலவகையான புண்ணியங்களும் நடத்தற் குரிய இடமாகச் செய்வித்தான்.

௨௰.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

அரசனுடைய கட்டளையால், சிறைச்சாலை பலவகைப் புண்ணியங்களும் நிகழ்தற்குரிய அறச்சாலையாக விளங்கிற்று. உதயகுமரன் இச்செய்திகளையெல்லாம் கேட்டு, “மணிமேகலை உலகவறவியை நீங்கி வெளியே வந்தபொழுது அவளைக் கைப்பற்றிக்கொணர்ந்து தேரிலேற்றி அவள் கற்ற வித்தைகளையும் அவள் கூறும் இனிய முதுமொழிகளையும் கேட்பேன்” என்று தன்னுள்ளே எண்ணிக்கொண்டு சென்று அவளிருக்கும் உலகவறவியில் ஏறினன். காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரன், “பெரும்பசியால் வருந்தும்படி காயசண்டிகைக்குப் பொதியின்மலையைச் சார்ந்த காட்டாற்றின் கரையில் விருச்சிகமுனிவன் இட்ட சாபத்தை அவள் அனுபவித்தற்குரிய பன்னிரண்டு வருடங்களும் சென்றன; சென்றும் அவள் வாராமைக்குக் காரணம் யாதோ?” என்று மிக்க கவலையுற்று, தனது நகரை நீங்கி ஆகாயவழியே வந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இறங்கிப் பூதசதுக்கமும் பல பூஞ்சோலைகளும் முனிவர்களுடைய தவச்சாலைகளும் மன்றங்களும் அம்பலங்களும் ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் சென்று சென்று தேடித் தேடித் திரிந்து, காயசண்டிகைவேடம் பூண்டு உணவளித்து மாந்தர்கள் பலருடைய பசியையும் மாற்றிக்கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையை மணிமேகலையென்று அறியானாகிக் காயசண்டிகையென்றே நிச்சயித்துக்கொண்டு அருகிற் சென்று அவளைநோக்கி, “நீ ஏந்திய இப்பாத்திரம் ஒன்றேயிருந்தும் இதனால் அளிக்கப்படும் உணவை அருந்துவோர் பலராயுள்ளார்; எனக்கு இது மிக்க வியப்பைத் தருகின்றது; உன்னை வருத்திய யானைத்தீயாகிய நோயை ஒழித்தற்குத் தேவர்கள் இதனைக் கொடுத்தார்களோ?” என்று சொல்லிப் பின்பு பழைய நட்பினைப் புலப்படுத்தும் மொழிகள் பலவற்றைக் கூறிப் பாராட்டவும், அவள் அவற்றைச் சிறிதும் மதியாமல் அவனை நீங்கி உதயகுமரனையடைந்து அவனருகே நின்று இளமையின் நிலையில்லாமையை அவனுக்கு அறிவுறுத்த நினைந்து, அங்கே இயல்பாகவந்த முதுமைப்பருவத்தாளொருத்தியைக் காட்டி, முன்பு அழகையுடையனவாயிருந்த அவளுடைய உறுப்புக்கள் வலிமைகுறைந்து அழகுகெட்டு வெறுக்கத்தக்கனவாக இருத்தலைப் பலவாற்றாலும் அவனுக்குப் புலப்படுத்துவாளாகி,

"பூவினுஞ் சாந்தினும் புலால்மறைத் தியாத்துத்
தூசினும் மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனே" (கூஎ - கூ)

என்று கூறினள். அவள் அவ்வாறு கூறுதலைக்கேட்ட காஞ்சனன், "யான் பாராட்டிக் கூறுகின்ற சொற்களின் பொருளை இவள் கொள்ளுகின்றிலள்; என்னை மதிக்கின்றிலள்; அயலான் பின்னே செல்லுகின்றாள், என்னை அயலானாகக் கருதுகின்றாள், காதற் குறிப்பைப் புலப்படுத்திக்கொண்டே நீதிமொழிகளை இவனுக்குக் கூறுகின்றாள், இவன் ஆசைநாயகனாதலினாலேயே இவள் இவ்விடத்தில் தங்கிவிட்டாள் போலும்" என்று நினைந்து மிக்க கோபங்கொண்டு புற்றிலடங்கும் பாம்பைப்போல அவ்வுலகவறவியி னுள்ளே புகுந்து தீதுகருந்தி ஒளித்து அடங்கினன். அவன் அங்ஙனம் அடங்கியதை அறியாத உதயகுமரன் மிக்க வேட்கையை யுடையவனாகி, "மணிமேகலைதான் காயசண்டிகை வேடம்பூண்டு கையிற் பிச்சைப்பாத்திரத்தை ஏந்திக்கொண்டு வந்துநின்று நம்மை மயக்கினள், அறிந்தவன் போன்று பழமைகூறிப் பாராட்டிய அயலானொருவன் இங்கே இருத்தலால் இவள் இன்றிரவில் இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குவாளல்லள்; இவள் செய்தியை இன்றிரவின் நடுயாமத்தே வந்து தெரிந்துகொள்வோம்" என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டே சென்று தன்னிருப்பிடமடைந்தான். மணிமேகலையும் காயசண்டிகையின் உருவத்தோடே சம்பாபதி கோயிலை அடைந்து வதிந்தாள். அப்பால் எல்லாரும் தூங்கிய பின்பு உதயகுமரன் முன்பு எண்ணியவாறே செல்லத்துணிந்து தனியேயெழுந்து அரண்மனையை நீங்கி உலகவறவியை யடைந்து,

வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த
போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல (கூஅ - கூ)

அதனுள்ளே புகுந்தான். உடனே, அங்கே முன்னம் புகுந்து இவன் வரவை நோக்கிக்கொண்டே கோபத்துடனிருந்த காஞ்சனன், "இவன் இவ்விடத்திலேயே வந்தான்" என்று நிச்சயித்து அதிக வேகத்தோடும் எழுந்து விரைந்துபோய் அவன் தோளை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு, காயசண்டிகையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆகாயவழியே செல்லுவோமென்று நினைந்து அவளருகே சென்றான். அப்பொழுது அங்கேயுள்ள கந்திற்பாவையானது, "காஞ்சன! செல்லாதே, செல்லாதே; இவள் உன்மனைவியாகிய காயசண்

டிகை யல்லள், இவ்வடிவம் மணிமேகலைகொண்ட வேற்றுவடிவம், காயசண்டிகை கடும்பசியொழிந்து ஆகாயவழியே செல்லுகையில் அவளுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைக் கேட்பாயாக: ஆகாயசாரிகள் தாங்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் விந்தமலைக்குநேராக மேலேசெல்லார்; யாரேனும் அங்ஙனம் செல்வாராயின், அம்மலையைக்காக்கும் விந்தா கடிகையென்பவள் அவர்களைச் சாயையினாலே இழுத்துத் தன் வயிற்றில் அடக்கிக்கொள்வாள்; இதனை யறியாத காயசண்டிகை அம்மலைக்கு நேராக மேற்சென்று அவள் வயிற்றில் அடங்கி விட்டாள். காஞ்சன! இதனையுங் கேட்பாயாக: உதயகுமரன் ஊழ்வினையினால் இறந்தானாயினும் நீ சிறிதும் ஆராயாது வெட்டினமையால், அறிவில்லாதவனேயாவாய்; மிக்க தீவினையைச் செய்துவிட்டாய், அவ்வினை விடாது தொடர்ந்து உன்னை வருத்தும்" என்று சொல்லியது. அதுகேட்டு மனம் வருந்திக், காஞ்சனன் தன்னகரத்துக்குச் சென்றான்.

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

அப்பால் சம்பாபதியின் கோயிலில் இருந்த மணிமேகலை, காஞ்சனன் செய்தியையும் உதயகுமரன் வெட்டுண்டு வீழ்ந்து இறந்ததையும் காஞ்சனனுக்குக் கந்திற்பாவை கூறிய அற்புதமொழியையும் அறிந்து உடனேயெழுந்து தான்கொண்ட வேற்று வடிவத்தைத் துறந்து உதயகுமரன் உருவத்தைநோக்கி, "முற்பிறப்பில் திட்டிவிடத்தால் உன்னுயிர்போன காலத்தில் நின்பிரிவாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து நானும் உயிர்துறந்தேன்; உவவனத்தில் கண்டபொழுது உன்பால் கருத்தைச் செலுத்தியதுபற்றி மணிமேகலாதெய்வம் என்னை எடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்துப் புத்தபீடிகைக்காட்சியால் என்பழம்பிறப்பை எனக்குத் தெரிவித்து உன் முற்பிறப்பையும் கூறிற்று, அதனால், நீ முன்பு கணவனாக இருந்ததையறிந்து யான் உன்பால் அன்புற்று,

> பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலும்
> அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
> யானினக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
> காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல (கக - உஉ),

வித்தியாதரனுடைய வாட்படையால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தனையே அந்தோ!" என்று புலம்பி வெய்துயிர்த்து வருந்தி அவனுருவின்

அருகே செல்வாளாயினள். அப்பொழுது அங்குள்ள கந்திற்பாவைத் தெய்வம், "நீ இவனிடத்திற் செல்லாதே, செல்லாதே, உனக்கு இவன் கணவனாக இருந்ததும் இவனுக்கு நீ மனைவியாக இருந்ததும் சென்ற பிறவியிலேமட்டும் நிகழ்ந்தனவல்ல; அதற்கு முன்னமேயும் எத்தனையோ பிறவிகளில் நிகழ்ந்தன,

> நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉம்
> மனக்கினி யாற்குநீ மகளா யதூஉம்
> பண்டும் பண்டும் பலபிறப் புளவால்
> கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை (உகூ - ௩உ)

இங்ஙனம் தடுமாறும் பிறவித் துன்பத்தை ஒழித்துக்கொள்ளுதற்கு முயலும் அறிவினையுடையாய்! இவனிறந்தானென்று நீ துன்பமடையாதே" என்று தனது தெய்வாகத்தாற் சொல்லிற்று. அதுகேட்ட மணிமேகலை சென்று, "இவ்வம்பலத்தில் யாவருக்கும் மெய்ம்மையைச் சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்குந் தெய்வம் ஒன்றுண்டென்பர்; அத்தெய்வம் நீ தானோ? உன் திருவடியை வணங்குகின்றேன்; சென்றபிறவியில் திட்டிவிடத்தாலும் இப்பிறவியில் விச்சாதரனுடைய வாளாலும் இவன் இறந்ததற்குள்ள காரணத்தை நீ அறிவையோ? அறிந்திருப்பாயாயின் அதனை அடியேற்கு உரைத்தருளல் வேண்டும்" என்றாள். என்றலும் அத்தெய்வம், "புத்ததேவன் அவதரித்து வருதலைக் கூறிக் காயங்கரையென்னும் ஆற்றங்கரையி லிருந்துகொண்டு மனிதருடைய அறிவின்மையைப் போக்கும் பிரமதருமமுனிவரை இராகுலனும் நீயும் வழிபட்டு அவருக்கு அமுது செய்விக்க நினைந்து அக்கருத்தை அவருக்கு அறிவித்து அவர் உடன்பாடுபெற்று, 'விடியற்காலத்திலேயே அடிசில் முதலியவற்றை விரைந்து ஆக்குவாய்' என்று மடையனுக்குக் கூறினீர்; அவன் யாது காரணத்தாலோ அக்காலத்தில் வாராமல் சிறிது பொழுது தாழ்த்து வந்து, அங்ஙனம்வந்த அச்சத்தால் வழுக்குற்றுக் கால்தளர்ந்து மடைக்கலம் சிதையும்படி வீழ்ந்தான்; வீழ்ந்ததனைக்கண்டும் இரங்காமல், 'இவன் முனிவருக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை விரைந்து வந்து செய்யாது தாழ்த்தான்' என்று சினந்து தோளும் தலையும் துண்டமாய் வேறாகும்படி இராகுலன் அவனை வெட்டினான், வெட்டிய அவ்வல்

வினையே அப்பிறப்பில் அவனைத் திட்டிவிடத்தால் இறக்கச் செய்ததன்றி இப்பிறப்பிலும் இங்கு வெட்டுண்டு வீழச்செய்தது, உதயகுமரன் இங்ஙனம் இறந்ததற்குக் காரணம் இதுவே; வினை, தன் பயனை ஊட்டாமலொழியாதென்பது திண்ணம். இன்னும் கேட்பாயாக. உதயகுமரனிறந்ததற்கு மிகவும் வருத்தமுற்ற சக்கரவாளக்கோட்டத்து முனிவரால் அச்செய்தியை அறிந்த அரசன் உன்னைச் சிறையில் வைப்பான், அதுதெரிந்த இராசமாதேவி உன்னைச் சிறைமீட்டுத் தன்காவலில் வைத்துக்கொள்வாள், மாதவியின் வேண்டுகோளால் வந்த அறவணவடிகளுடைய சொல்லால் அக்காவலினின்றும் நீங்குவை. அப்பால் நீ சாவகநாடு போய் ஆபுத்திரனிடஞ் சென்று அவனோடு மணிபல்லவத்தை அடைவை, தன் வரலாற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலும் தீவதிலகையாலும் அறிந்து அவ்வரசன் தன் நாட்டை யடைந்த பின், நீ ஒரு முனிவன் வேடம் பூண்டு வஞ்சிநகரம் புகுவாய், புகுந்து அந்நகரத்துள்ள சமயவாதிகள் பலருடைய கொள்கைகளையுங் கேட்பாய்;

> 'தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
> வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்' (ககங - ச)

இதுநிறக! என் வரலாற்றையும் கேட்பாயாக. யான் தெய்வ கணங்களைச் சார்ந்த ஒருவன்; என் பெயர் துவதிகனென்பது, இந்தப் பழைய தூணில் எனக்கு ஒப்பாக மயனாற் செய்யப்பட்ட இந்தப் படிமத்தைவிட்டு ஒருபொழுதும் நீங்கேன்" என்று மிகவும் விளக்கமாகச் சொல்லியது. சொன்னவுடன் மணிமேகலை, "அப்பால் என்னுடைய மரணமிறுதியாக நிகழும் செய்திகளையெல்லாம் உரைத்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தாள். பிரார்த்திக்கவே, "மழையில்லாததுபற்றிக் காஞ்சிநகரத்தில் உயிர்கள் பசியால் வருந்துதலையும் மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவருடன் அறவணவடிகள் அந்நகரஞ்சென்று உன்னுடைய வரவைப் பார்த்துக்கொண்டு தங்கியிருத்தலையும் வஞ்சிநகரத்தில் நீ அறிந்து உடனே அக்காஞ்சி நகரஞ் சென்று உணவளித்து எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்பாய், அந்நகரத்தே உன்னாலே பற்பல அற்புதங்கள் நிகழும். அப்பால், வஞ்சிநகரிற் கேட்ட சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையெல்லாம் அறவணவடிகளுக்கு நீ தெரிவிப்பாய்; அப்பொழுது அவர்,

'தவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றோற்றமும்
பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுரைத்து
மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற
அறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும் (கசுங - எ)

இந்தத் தலத்திலேயே இறந்தும் பிறந்தும் தருமோபதேசஞ் செய்துகொண்டு தங்குகிறேன்" என்று சொல்லுவர். அவர் செய்த உபதேசமொழிகளைப் பிழையாமல் நல்லறங்கள் பலவற்றையும் செய்து இறந்து மேல்வரும் பிறப்புக்களை * உத்தர மகத நாட்டிலேயே பெறுவாய், அவைகள் யாவும் உனக்கு ஆண்பிறப்பாகவே நிகழும், அப்பிறப்புக்களுள் ஒவ்வொன்றிலும் அருளறத்தினின்றும் ஒழியாயாகி நின்று முடிவிற் புத்ததேவனுக்கு முதல் மாணாக்கருள் பெருமைபெற்றுப் பற்றற்று நிருவாணமடைவாய். இன்னுங்கேள்: உன் குலத்து முன்னோர்களுள் தானந் தாங்கிச் சீலத்தில் மேம்பட்ட ஒருவனைக் கடலினின்றும் முன்னம் எடுத்தளித்த மணிமேகலா தெய்வம் நீ முற்பிறப்பிற் சாதுசக்கர முனிவனுக்கு உணவளித்த புண்ணியவிசேடமுடையாயென்பதை யறிந்து உவவனத்தினின்றும் உன்னை யெடுத்து மணிபல்லவத்திற் கொண்டு சென்று புத்த பீடிகையைக் காணச்செய்தது" என்று அத்தெய்வம் சொல்லிற்று. கேட்ட மணிமேகலை கவலையொழிந்து மயக்கம் நீங்கியிருந்தாள். அவ்வளவிலே சூரியனுதித்தான்

உஉ.—சிறைசெய்காதை.

சூரியனுதித்தவுடன் கந்திற்பாவையையும் சம்பாபதியையும் வழிபட்டவர்கள் அங்கே உதயகுமரன் வெட்டுண்டு கிடத்தலைக் கண்டு, அதனைச் சக்கரவாளக்கோட்டத்திலுள்ள முனிவர்களுக்குக் கூறினர். அம்முனிவர்கள், "இவன் வெட்டுண்டதற்குக் காரணம் நீ அறிந்ததுண்டோ?" என்று மணிமேகலையைக் கேட்ப, அவள் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அவர்கள் உதயகுமரனுடைய உடம்பையும் மணிமேகலையையும் வேறிடத்தில் ஒளித்துவைத்து விட்டு அரண்மனை சென்று தம்முடைய வரவை வாயில் காப்போர்

* புத்ததேவர் அவதரித்ததும் அவருக்கு ஞானோதயமானதும் மகத நாட்டிலாதலால், அது சிறந்த புண்ணியபூமியாகப் பௌத்தரால் மிகப் பாராட்டப்படும்.

ரால் அரசனுக்குத் தெரிவித்து உள்ளேபோய் அரசனையடைந்து அவனை வாழ்த்தியபின்பு, அவர்களுள் ஒருமுனிவர், "அரசே! இன்றுமட்டுமன்று! இந்நகரில் காமவிகாரத்தால் மயங்கிப் பத்தினிப் பெண்டிரையடுத்து வன்மைசெய்தும் தவமகளிரை விரும்பியொழுகியும் ஒறுக்கப்பட்டு இறந்தோர் முற்காலத்தும் பலருண்டு, கேட்பாயாக: அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்த பரசுராமன் போர்செய்தற்கு வந்தபொழுது, துர்க்கை அந்நாளில் இந்நகரையாண்ட காந்தனென்னும் அரசனைப் பார்த்து, 'நீ இப்பொழுது பரசுராமனோடு போர்செய்தற்குச் செல்லுதல் தகுதியன்று' என்று கூறினமையால் வேறிடஞ் செல்லுதற்கு நினைந்த அவ்வரசன் இந்நகரைப் பாதுகாத்தற்குரியோர் யாரென்று ஆராய்ந்து காவற்கணிகையின் புதல்வனும் வீரருள் வீரனுமாகிய ககந்தனென்பவனே இதற்குத் தகுதியுள்ளானென்று நிச்சயித்து அவனை வருவித்து, 'அரசாளுதற்குரிமை உனக்கின்மையால், அரசபரம்பரையோரைக் கொல்லுதலையே விரதமாகக்கொண்ட பரசுராமன் உன்னோடு போர்செய்தற்கு வாரான், அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளை பெற்று யான் மீண்டு வரும்வரையும் இந்நகரை நீ பாதுகாக்கக் கடவை, உன்னாற் காக்கப்படுதலின் இந்நகருக்குக் காகந்தியென்ற பெயர் உண்டாகக்கடவது' என்று சொல்லிவிட்டு வேறுவடிவங் கொண்டு தான்கருதிய இடஞ் சென்றான்.

"அவன் சென்றபின் ககந்தனென்பவனால் இந்நகரம் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. அப்பொழுது ஒருநாள் ககந்தனுடைய பிள்ளைகளுள் இளையவன், காவிரியில் நீராடிவிட்டுத் தனித்து வந்தவளாகிய மருதியென்னும் பார்ப்பனியை அந்திவாயிலிற்கண்டு காமபரவசனாய், 'நீ வா' என்றழைத்தான், அவள் மனம் கலங்கி, 'இவ்வுலகில் மழைவளத்தைத்தரும் பத்தினிப்பெண்டிராயுள்ளார் பிறருடைய நெஞ்சிற் புகார், நானோ இவனுடைய உள்ளத்திற் புகுந்தேன், ஆதலால் இனி அந்தணனுடைய முத்தீயைப் பேணுந்தகுதி எனக்கு இல்லையே! இதற்குக்காரணம் யாது?" என்று துன்புற்றுத் தன்னுடைய வீட்டிற்குச் செல்லாமற் பூதச்சதுக்கம் புகுந்து மயங்கி, 'தெய்வமே! கொண்டவனுக்கு யாதொரு குற்றமுஞ்செய்திலேன், அப்படியிருந்தும் பிறனுடைய நெஞ்சில் எளிதாகப் புகுந்தேன், யான் செய்த தவறு இன்னதென்று எனக்கே புலப்படவில்லை, தவமறைந்தொழுகுவோர்

முதலிய தீயவர்களைப் பாசங்கட்டிவர நீ இங்கே அறைந்துண்பை யென்று ஆன்றோர் கூறக் கேட்டுளேன், இப்பொழுது என்னை அங்ஙனம் செய்யாமையின், நீ கண்டிருந்தது பொய்யாமோ?' என்று அவலித்து அரற்றினள். அரற்றும்பொழுது சதுக்கப் பூதம் தோன்றி, 'மடக்கொடி! கேட்பாயாக:

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றஅப்
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய் (௨௨-௬௧)

பொய்க்கதைகளையும் நகையை விளைவிக்கும் மொழிகளையும் பிறர் வாய்க்கேட்டு நிருத்தகீதவாத்தியங்களை உடைய விழாக்களை விரும்பித் தெய்வங்களை வழிபடும் நியமத்தை மேற்கொண்டிருந்தனை, ஆதலின், உன் ஏவலால் மேகம் மழையைப் பெய்யாது, உத்தமப் பத்தினிப்பெண்டிரைப்போலப் பிறருடைய மனத்தைச் சுடுந்தன்மையும் உனக்கு இல்லாதுபோயிற்று. மேற்கூறிய வேற்றுச் செய்கைகளை விடுவாயாயின் மேகம் உன் மொழிவழிப்பட்டு ஒழுகாநிற்கும். மனம் போனவாறே யொழுகும் பெண்டிரைக் கட்டுவதுபோல உன்னை என் பாசம் கட்டுதல் செய்யாது. குற்றஞ் செய்தோரை ஏழு தினங்களுக்குள் தண்டித்தல் அரசனுடைய முறைமை; அவன் அக்காலவரையறைக்குள் அதனைச் செய்யாதொழியின் அப்பால் தண்டிப்பது என்னுடைய முறைமையாகும், இவ்வேழுதினத்திற்குள்ளேதானே இச்செய்தியைக் கேட்டுக் கந்தன் உன்னை விரும்பிய சிறுதொழிலாளனை வெட்டிவிடுவான்' என்று எடுத்துரைத்தது. அப்பூதம் உரைத்த ஏழுநாளைக்குள்ளே அச்சிறு தொழிலாளன் தாதையின் வாளால் தடியப்பட்டனன். மன்னவரேறே! இன்னும் கேட்பாயாக:

"இந்நகரில் முன்பிருந்த பேரழகையுடைய தருமதத்தனென்னும் வாணிகனும் அவன் மாமன் மகளாகிய விசாகையென்பவளும் ஒருவர் பால் ஒருவர் மிக்க அன்பு பாராட்டி உரையாடிக்கொண்டிருந்தமை பற்றி, 'இவர் காந்தருவ மணத்திற்கு உரியவராயினார்' என்று ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும் பழி கூறுவாராயினார். அது பொறாத விசாகையானவள் சென்று உலகவறவியிலேறி, 'கந்திற்பாவாய்! இப்பழியை ஒழிப்பாய்' என்று முறையிட்டாள், உடனே அத்தெய்வம், 'நகருள்ளீர்! இவள் யாதொரு குற்றமும் இல்லாதவள்' என்று தனது தெய்வ வாக்கால் அவளை

உயர்த்திக்கூறியது, அதுகேட்டு ஊரார் அவளை வியந்து புகழ்ந்தார்கள். விசாகை, 'இத்தெய்வம் சொல்லியதாயின், இவ்வூரா ருக்கு என்பாலுண்டாகிய ஐயம் நீங்காது; மறுபிறப்பிலேதான் மைத்துனனுக்கு மனைவியாவேன், இப்பிறப்பில் இவனை மணத்தல் செய்யேன்' என்று தன்னுடைய நற்றாய்க்குச் சொல்லிவிட்டுக் கன்னிமாடம் புகுந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தாள். அப்பால், தருமதத்தன் தன்பழியைப் போக்கிய கந்திற்பாவையைத் துதித்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடந்து தென் மதுரையை யடைந்து, 'விசாகையையன்றி வேறு மகளிரை யான் விரும்பேன்; இப்பிறப்பு இங்ஙனம் ஒழிவதாக' என்று எடுத்துக்கூறி விரதம் பூண்டவனாகி வாணிகஞ்செய்து அறவழியே பொருளீட்டிப் பெருஞ்செல்வமுற்று அரசனால் எட்டிப்பட்டம்பெற்று மிக்க சிறப்பை யடைந்து அறுபது பிராயம் வரையும் அந்நகரில் தங்குவானா யினன். அப்பொழுது அவனிடத்தில் ஓரந்தணன் சென்று, 'நீ விவாகமின்றி இந்நகரத்தே இருந்து என்ன காரியஞ் செய்தனை? மனைவியில்லாதவர்கள் எவ்வளவு தருமஞ் செய்தவராயினும் தெய்வ லோக மடையாரென்பதை நீ கேட்டறிந்திலையோ? இனித் தாழ்த்தலின்றி உன் நகரஞ் செல்வாயாக' என்று கூறலும், தரும தத்தன் அந்நகரைவிட்டு நீங்கிவந்து இந்நகரத்திற் புகுந்தான். அவன் வந்தது கேட்ட விசாகை சிறிதும் நாணமின்றிக் கன்னி மாடத்திலிருந்து புறத்தேவந்து அவனையடைந்து, 'இப்பொழுது நம்முள் ஒருவரையொருவர் நாம் அறிந்திலேம், முன்பு நம்மை மயக்கிய அழகுகள் எங்கே ஒளித்துச் சென்றன? உனக்கு அறுபது பிராயம் ஆயின; எனக்குங் கூந்தல் நரைத்தது; முன் பிருந்த இளமையும் காமமும் எங்கே ஒளித்துப்போயின, உரைப் பாயாக. இப்பிறப்பில் யான் நின்னடியை அடையேன், மறு மையில் நின்னை மணப்பது திண்ணம்.

இளமையு நில்லா யாக்கையு நில்லா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புத்தே ளுலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது (கஙரு-அ),

ஆதலால், தானஞ்செய்க' என்று சொல்ல, அவன் தானீட்டிய பொருள்களையெல்லாம் விசாகைக்குக் காட்டி அப்பொருள்களைக் கொண்டு அவளோடு செய்த நல்லறங்கள் மிகப்பல. இதுநிற்க;

முன் இந்த விசாகை கந்திற்பாவைத் தெய்வத்தாற் பழி நீங்கிய பலர் நடுவே வீதியில் வருகையில், முன்பு மருதியால் மடிந்தவனுடைய புத்திரன், அவ்விசாகையைக்கண்டு அதிகமோகங்கொண்டு, தான் தலையிலணிந்த மாலையை வாங்கி அவள் கழுத்தில் இடுதற்குத் துணிந்து அம்மாலையை எடுத்தற்காகத் தன் கையைக் குடுமியிற் செலுத்த அக்கை அதனைவிட்டு நீங்காததாயிற்று ஆகவே, 'விசாகையின் ஒழுக்க விசேடத்தால் அவன் கை கீழே இழிந்திலது' என்று பலர் கூறக்கேட்ட கந்தன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு தன் மகனென்று பாராமல் உடனே அவனை வெட்டி வீழ்த்தினன்" என்று கூறினார்கள்.

கேட்ட அரசன், "இன்று மட்டுமன்று என்று தொடங்கிய பலவற்றையும் கூறினீர், முன்பு நிகழ்ந்ததாகக் கூறிய அத்தீய வொழுக்கம் இந்நாளிலும் உளதோ? இயம்புமின்" என்று கேட்ப, அம்முனிவர்களுள் ஒருவர்,

"முடிபொருளுணர்ந்தோர் முதுநூ லிகழ்ந்து
கடியப் பட்டன வைந்துள வவற்றில்
கள்ளும் பொய்யுங் களவுங் கொலையும்
தள்ளா தாகுங் காமந் தம்பால்
ஆங்கது கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்கள்
நீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர் (கஉக - எரு).

தன் கணவனாகிய கோவலனைக் கொலையுண்டது பொறாமல் மாதவி உலகவாழ்வை வெறுத்து முனிவர்களுடைய தவச்சாலையை அடைந்தாள். அவள் பெற்ற மணிமேகலை யென்பவள் இளம் பருவத்தே தானே தவஞ்செய்யத் துணிந்து சிற்றிலும் பேரிலுஞ் சென்று ஐயமேற்று அருந்தி ஊரம்பலமடைந்தாள். அவள் அவ்வியல்பினளாகவும், அவளை விழைந்து நிழல்போல விட்டு நீங்காமற் காமபரவசனாய் நள்ளிருளில் உதயகுமரன் அவ்வம்பலத்தை அடைந்தான் அது தெரிந்த மணிமேகலை, அவன் தன்னை நலியாதிருக்க வேண்டிக் காயசண்டிகை வடிவம் பூண்டாள் காயசண்டிகையை அழைத்துச் செல்லுதற்கு வந்து அங்கே முன்னமிருந்த அவள் கணவனாகிய வித்தியாதரன் கண்டு, அவள் மணிமேகலை யென்பதை யறியாமல், அவளைத் தன் மனைவி யாகிய காயசண்டிகை யென்றும், அங்கே வந்த உதய குமர

னைத் தன் மனைவியை விரும்பி வந்தவனென்றும், தானே தன்னுள் நிச்சயித்துக்கொண்டு முறுகிய கோபமுற்று உடனே அவனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினன்" என்று சொன்னான். அதுகேட்ட அரசன் தன்மகன் இறந்ததற்குச் சிறிதும் வருந்தாமல் சோழிகவேனாதியைப் பார்த்து, "உதயகுமரனுக்கு யான் செய்யவேண்டிய தண்டனையைத் தான் செய்தமையால் வித்தியாதரன் தகவிலனாவான்;

மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும்
காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால் (௨0௮-௯),

தன் மகனைப் பூமியிலே கிடத்தி அவன் மீது தேர்க்காலைச் செலுத்தி முறைசெய்த அரசபிரானுடைய பரம்பரையில் ஒரு தீவினையாளன் பிறந்தானென்பதை மற்றை அரசர்கள் கேட்கு முன்னம் அவனைப் புறங்காட்டடைவித்து, கணிகைமகளாகிய மணிமேகலையையும் சிறைப்படுத்துக" என்றனன், சோழிகவேனாதி அவ்வாறு செய்தான்

௨௫.—சிறைவிடுகாதை

பின்பு, அரசன் சட்டையால் வாசந்தவையென்னும் முதியவளொருத்தி, புத்திரசோகத்தால் கலங்கி வருந்தும் இராசமாதேவியை விரைந்தடைந்து தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி அவளுடைய வருத்தம் நீங்கும்வண்ணம் பல கட்டுரைகள் கூறி ஒருவாறு ஆற்றுவித்துப் போயினள். அவள் போனபின்பு, இராசமாதேவி தன்னுடைய வருத்தம் புறத்தே தோன்றாவண்ணம் அடக்கிக்கொண்டவளாய், 'மணிமேகலையை வஞ்சித்து வருத்துவேன்' என்று எண்ணி அரசனைச் சார்ந்து, "செங்கோல் வேந்தே! மணிமேகலையின் பிக்குணிக் கோலத்தைக்கண்டு தன்னறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன் அரசாட்சிக்கு உரியவனல்லன், அவன் அக்கொடுந்தொழிலால் இறந்தது தக்கதே, தனது இளமையைப் பயனற்றதாகச் செய்த பேரறிவுடையவளாகிய மணிமேகலைக்குச் சிறை தகுதியன்று" என்றாள். அரசன், "உன் கருத்து அப்படியாயின் அவளைச் சிறையினின்றும் விடுவி" என்று கூறினன். கேட்ட இராசமாதேவி சிறையினின்றும் விடுவித்து அவளை அழைத்துக்கொண்டு அரண்மனையுட்சென்று, "இவ்வூரிலுள்ளாரெல்லோரும் அடித்து வரும்படி இவளைப் பித்துடையவளாகச் செய்வேன்"

என்றெண்ணி மயக்கும் மருந்தை அவளுக்கு ஊட்டினள். அவள் மறுபிறப்புணர்ந்தவளாதலால் சிறிதும் அறிவு வேறுபடாதிருந்தாள். அப்பால் இராசமாதேவி அறிவிலியாகிய ஓரிளைஞனை அழைத்து, "இவளுடைமையை எப்படியேனும் வேறுபடுத்தி, 'மணிமேகலை என்னை விரும்பினாள்' என்று பலர்க்கும் சொல்வாயாக" என்று சொல்லிப் பொற்காசுகள் பலவற்றைக் கைநிறைய அவனுக்குக் கொடுப்ப, அவன் அத்தீச்செயற்கு உடம்பட்டு மணிமேகலை இருந்த இடத்தை அடைந்தான். அடைதலும் அவள், "இவன் வந்தது இராசமாதேவியின் வஞ்சனையால்" என்று நிச்சயித்து வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்து ஆண்வேடம்பூண்டு அங்கேயிருந்தாள். அங்ஙனமிருந்ததனைக் கண்ட அறிவிலி நடுநடுங்கி, "அரசருடைய அந்தப்புரத்தில் ஆடவர் அணுகார்; இராசமாதேவியின் தீய நினைப்பை யான் அறிந்திலேன்" என்று பயந்து அவ்விடத்தைவிட்டு விரைந்து புறத்தே ஓடிப்போயினன். அதன் பின் இராசமாதேவி, "நம் அருமைப் புதல்வனை மயக்கி மாளச் செய்த இவளை இனி உயிரோடு வையேன்" என்று சினந்து, "நோய்மிகுதியால் இவளுக்கு உணவு செல்லவில்லை" என்று அவள்பாற் பொய்ந்நோயொன்றைக் காட்டி அவளைப் புழுக்கறையில் அடைப்ப, அவள் ஊணொழி மந்திரமுடையளாதலின் அம்மந்திரத்தை ஜபித்துச் சிறிதும் வாட்டமின்றி அவ்வறையிலேயே இருந்தாள். அதனைக்கண்ட இராசமாதேவி ஆச்சரியமுற்று நடுநடுங்கி அவளை நோக்கி, "மகனை யிழந்த பெருந்துன்பம் பொறுக்கலாற்றாது இத்தீங்குகளைச் செய்தேன், நீ இவற்றைப் பொறுத்தருள வேண்டும்" என்று பலவாறு வேண்டினள். வேண்டவே மணிமேகலை, "சென்றபிறப்பில் நீலபதியின் வயிற்றிற் றோன்றிய இராகுலனைத் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு உயிருண்டபொழுது, அதனைப் பொறேனாகித் தீப்பாய்ந்து என்னுடைய உயிரை விட்ட நாளில்,

யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை
உடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
உடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
எடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
உயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்
செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய

தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னாய்தொடி
எவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டும் (௭௧-௯).

உன்மகனை விச்சியாதரனொருவன் வெட்டிவீழ்த்தியதற்குக் காரணமான தீவினையை இன்னதென்று கூறுவேன், கேட்பாயாக: அது முற்பிறப்பில் மடைக்கலஞ்சிதைய வீழ்ந்த மடைத்தொழிலாளனை வெட்டி வீழ்த்தியதாலுண்டாகிய தீவினையே, அத்தீவினை அப்பிறப்பிலேயே நஞ்சுவிழியரவால் அவனுடைய நல்லுயிரைவாங்கி இப்பிறப்பிலும் விஞ்சையன்வாளால் வெட்டுண்ணச்செய்தது. ‘இச்செய்திகளை யெல்லாம் நீ எப்படி அறிந்தாயோ?’ என்பையாயின் நடந்தது இவ்வாறாகும்” என்று தான் உவவனஞ் சென்றது முதலிய எல்லாவற்றையும், அவளுக்கு விளங்கக்கூறிப் பின்னுங் கூறுவாளாயினள்: “நீ மருந்தால் எனக்குப் பித்தேற்றினை; யான் மறுபிறப்புணர்ந்தோனாதலின் சிறிதும் அறிவுபிறழாதிருந்தேன்; உன் ஏவலால் கல்லாக்கயவன் என்பாலவர வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரவலியால் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்; யாதொரு நோயுமில்லாத என்னைப் பொய்ந் நோய்காட்டிப் புழுக்கறையில் அடைப்பித்தாய், ஊணொழி மந்திரமுடைமையினாலேயே அத்துன்பத்தினின்றும் தப்பினேன். நீ சென்ற பிறப்பில் எனக்குக் கணவனாயிருந்த இராகுலனுக்கு இப்பிறப்பில் ஈன்றதாயாதலின் உனது துக்கத்தைக்களைந்து தீவினையைப்போக்கி உன்னை நல்வழிப்படுத்தற் பொருட்டே ஆகாயவழியே செல்லுதலையும் வேற்றுருக் கொள்ளுதலையும் யான் நினைந்திலேன்; இது நிற்க; இவ்வுலகத்துள்ளோர்க்குத் துன்பம் தருவன யாவையெனின், காமம், கொலை, கள், பொய், களவென்னும் ஐந்துமாம். இவற்றைத் துறந்தோரே சீல முடையோராவர்

செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற வுணர்ந்தோர்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போர்
அல்லன மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்
திருந்தே ரல்லவை செல்லுல கறிந்தோர்
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்
துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்
மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யார்” என
ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்
தேனா ரோதி செவிமுதல் வார்த்து
மகன்றுயர் நெருப்பா மனமவிற் காக
அகஞ்சுடு வெந்தீ யாயிழை யவிப்ப (௧௩௧-௪௧),

இராசமாதேவி மனந்தெளிந்து மணிமேகலையை வணங்கினள்; மணிமேகலை அதனைப்பொருளாகி, 'நீ என் கணவனைப்பெற்ற தாயாக இருத்தலன்றி அரசனுடைய மாபெருந்தேவியாகவுமுள்ளாய், ஆதலால் என்னை வணங்குதல் தகுதியன்று" என்று கூறித் தடுத்து அவளைத் தானும் அன்புடன் வணங்கினாள்.

உச.—ஆபுத்திரனுடைந்தகாதை

மணிமேகலையை விரும்பிச்சென்ற உதயகுமரன் விஞ்சையனுடைய வாட்படையால் உலகவறவியில் வெட்டுண்டு இறந்ததையும் மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருத்தலையும் கேட்டு வருந்தி நடுங்கி அவளைச் சிறையினின்றும் நீக்கக்கருதிச் சித்திராபதி இராசமாதேவிபாற் சென்று வணங்கி, "மாபெருந்தேவி! கோவலனிறந்தானென்று மாதவி தனது பரத்தைமைத் தொழிலை நீத்துத் தவச்சாலையை யடைந்ததும், அவள்மகளாகிய அரங்கக்கூத்தி பாத்திரமேந்தி வீடுதோறுஞ் சென்றுசென்று பிச்சையேற்றதும் யாவரும் அவமதித்துச் சிரித்தற்கு இடமாயினவேயன்றி வேறல்ல, இதுநிற்க, உதயகுமரனிறந்ததனால், மணிமேகலையால் இனி இந்நகரத்திற்கு உண்டாகும் பெருந்துன்பமுமொன்றுண்டு, கேட்பாயாக:

"முன்னொருநாள் அரசன், இந்நகரிற் கடற்கரையைச் சார்ந்த புன்னைமரச்சோலையில் பேரழகினளாகிய ஒரு மங்கையைக்கண்டு விரும்பி அவளோடும் ஒருமாதம் அச்சோலையில் உறைவானாயினன், அம்மங்கை அவனிடஞ் சொல்லாது தன்னிடஞ் சென்றாள், செல்லவே அரசன் இளங்கொடி யாங்கொளித்தனளோ என்று பலவிடத்தும் தேடிக்கொண்டிருந்தபொழுது, அற்புத சக்தியையுடைய ஒரு சாரணன்வர, அரசன் கண்டு அவனை வணங்கி முன்னின்று, 'என் உயிர்போல்பவளாகிய ஒருத்தி இங்கே ஒளித்தனள், அவளை அடிகள் கண்டதுண்டோ? உண்டாயின் சொல்லுக' என்றுகேட்ப அந்தச்சாரணன், 'அரச! அம்மடநங்கையை யான் இப்பொழுது கண்டிலேனாயினும் முன்பு அறிந்துளேன், கேட்பாயாக: அவள் நாகநாட்டரசனாகிய வளைவணனென்பவனுடைய தேவியான வாசமயிலையென்பவளின் வயிற்றில் தோன்றிய பீலிவளையென்பாள்; அவள்பிறந்தநாளிற் சோதிடங்கூற வந்த கணி, 'இவள் சூரியகுலத்தரசனொருவனைச் சேர்ந்து கரு

ற்று வருவாள்' என்று அரசனுக்குக் கூறினன், இது முன்பு நடந்தது, அவளே நீ கூறியமடந்தை, இனி, அவள் வயிற்றில் தோன்றும் மகனே வருவான், அவள் வாராள், நீ கவலையிருக்கக் கடவை. இன்னும் ஒன்று கேட்பாயாக இந்திரவிழாச் செய்யாத நாளில் மணிமேகலா தெய்வத்தின் சொல்லால் உன் நகரத்தைக் கடல்கொள்ளும், இந்திர சாபமும் இருத்தலால் அது தப்பாது; ஆதலால், யான் கூறியதை உண்மையென்றே நினைந்து இந்நகரைக் கடல் கொள்ளாதபடி இந்திரவிழாவை வருடந்தோறும் மறவாது செய்துவருக' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயினன், அவன்போன அந்நாள் தொடங்கி, நகரத்திற்கு எப்போது கேடு வந்துவிடுமோ வென்று இந்நகரத்தாரெல்லாரும் நடுங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றனர் தன்னுடைய பெயரைப் பெற்றமடந்தை துன்பமுறுவாளாயின் அதனைப் பரிகரித்தற்கு மணிமேகலாதெய்வம் வருதலுண்டுமோவென்று யானும் அஞ்சாநின்றேன்'' என்று சொல்லி நிறுத்து, ''நல்லமனமுண்டாகப் பெற்ற நாடகக் கணிகையை என்மனைக்குப் போதரும்படி கட்டளையிடுவாய்'' என்று கேட்ப இராசமாதேவி,

''கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையும்
உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை (௭௫ - ௮)

ஆகும், அவற்றையே கைக்கொண்ட உனது பரத்தைமைத் தொழிலை அசுத்தவழியென்றெண்ணி வந்த இவள் உன்னுடன் வந்து உன் மனையிற் புகுந்தாள்; என்னோடுதானே இருத்தற்குரியள்'' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், மணிமேகலையின் நிலைமையைக் கேட்ட மாதவி அதனைச் சுதமதிக்குக் கூறி வருந்திச்சென்று அறவணவடிகளை வணங்கி அறிவித்து அவரை முன்னிட்டுக் கொண்டு அவளைச் சிறைமீட்டற்பொருட்டு இராசமாதேவியிடம் வர, இராசமாதேவி அவரைக் கண்டவுடன் மற்றை இருவரோடு மெழுந்து எதிர்சென்று அவரடியை வணங்கினள், அவர், ''அறிவுண்டாக'' என்று ஆசிகூறினர், அப்பால் அவள் அவரைச் சிறந்த ஓராசனத்தில் இருத்தி அடிவிளக்கிச் சிறப்புச் செய்து, ''எமது நல்வினையே மிகப் பெரியோராகிய உம்மை இங்கே எழுந்தருளச் செய்தது;

நாத்தொலை வில்லை யாயினுந் தளர்ந்து
மூத்தவிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டு'' (௯௯ - ௧00)

என்றுகூற அவர், "யான் இந்த உடம்பிற் பொருந்தியிருந்தும் அத்தமிக்குஞ் சூரியனைப் போன்றேன் ;

> பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றார்
> இறந்தா ரெனவை யியல்பே யிதுகேள' (௧0௫-௪)

என்று பன்னிரு நிதானங்களையும் அவளுக்கு உபதேசித்து, "எப்பொழுதும் நல்லறத்தையே பேணிக்கேட்டு அவ்வாறே யொழுகுக" என்று சொல்லிப் பின் மணிமேகலையை நோக்கி, "மற்றைச் சமயதருமங்களையெல்லாம் நீ கேட்டபின்பு இவற்றையும் இவற்றின் பகுதிகளையும் உனக்கு விளங்க உணர்த்துவேன்" என்று கூறித் தம்மிடஞ் செல்லுதற்கு எழுதலும், மணிமேகலை எழுந்து அவரை வணங்கிப் பின்பு இராசமாதேவி முதலியோரை நோக்கி, "அறவணவடிகள் கூறிய உபதேசமொழிகளை மறவன்மின், அவர் கூறியவாறே ஒழுகுமின், யான் இந்நகரில் இருப்பேனாயின், 'உதயகுமரனுக்கு இவள் கூற்றுயிருந்தாள்' என்று யாவரும் கூறுவர், ஆதலால் இங்கிரேன், இனி, ஆபுத்திரனுடைநாடு பின்பு மணிபல்லவஞ் சார்ந்து புத்தபீடிகையைத் தரிசித்துவிட்டு, அப்பால் வஞ்சிநகரஞ் சென்று பத்தினிக் கடவுளைத் தரிசித்தபின் எங்குமபோய் நல்லறஞ் செய்துகொண்டு ஒழுகாநிற்பேன் ; எனக்கு இடருளதாகுமோவென்று நீர் சிறிதும் கவலற்க" என்று சொல்லி அவர்களையும் வணங்கி, சூரியாஸ்தமயத்திற்குப் பின் அந்திமாலைப்பொழுதிலே சென்று, உலகவறவியையும் சம்பாபதியையும் கந்திற்பாவையையும் வலங்கொண்டு துதித்து ஆகாய வழியே பறந்துசென்று, இந்திரனுடைய வழித்தோன்றலாகிய புண்ணியராசனது நகரப்புறத்தேயுள்ள சோலைக்குள்ளேயிறங்கி அயாவுயிர்த்து, ஆங்குள்ள ஒருமுனிவனை வணங்கி, "இந்நகரின் பெயர் யாது? இதனையாளும் அரசன் யார்?" என்றுகேட்டாள் ; அம்முனிவன், "இதன்பெயர் நாகபுரமென்பது ;இதனையாளபவன் பூமிசந்திரன் மகனாகிய புண்ணியராசனென்பான் ; இவன் பிறந்த காலந் தொடங்கி இந்நாட்டில் மழை பிழைத்ததில்லை ; பூமியும் மரங்களும் பிறவும் பலவளங்களையும் மிகத் தாராநிற்கும் ; உயிர்களுக்கு ஒருவகையான நோயுமில்லை" என்று அரசனுடைய பெருமையை அவளுக்குக் கூறினன்

௨௫.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

அப்பொழுது புண்ணியராசன், தன்பெருந்தேவியோடு அச் சோலையிற் புகுந்து ஆங்குள்ள தருமசாவகனென்னும் முனிவனை வணங்கி,

> அறனு மறனு மநித்தமு நித்தத
> திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புகலிலும்
> சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும்
> ஆரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டு (௫-௬),

பின்பு, "இவள் ஒப்பற்ற பேரழகினள்" கையிற் பிச்சைப் பாத்திர மொன்றை உடையவளாய்த் தருமங்கேட்கிறாள், யார்?" என்று வினவுகையில், அருகேநின்ற சட்டையிட்ட பிரதானி அரசனை வணங்கி, "இவளை யொப்பவராருமில்லை. முன்னொருகாலத்தில் கிள்ளிவளவனோடு நட்புக்கொள்ளுதலை விரும்பிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் சென்றபொழுது, அங்கேயுள்ள அறவணவடிகள் இவள் வரலாறுகளையெல்லாம் கூறினரென்று முன்னமே நான் உரைத்ததுண்டு, அம்மடந்தையே இவள்" என்று கூறினன். கூறலும், மணிமேகலை அரசனைப் பார்த்து, "உன் கையிலிருந்த பாத்திரமே என்கையை அடைந்தது; செல்வத்தால் மயங்கினை போலும்! நீ முற்பிறப்பை அறிந்திலை யானும் பசுவின் வயிற்றிற் பிறந்த இந்தப் பிறப்பை யேனும் அறிந்திலையே, என்செய்தனை! மணிபல்லவஞ் சென்று புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாலன்றி உனது பழம்பிறப்பின் செய்தியையறியாய், ஆதலால், அரச! அங்கே வருவாயாக" என்று சொல்லிவிட்டு, எழுந்து ஆகாய வழியே சென்று சூரியாஸ்தமயத்திற்கு முன்னமே மணிபல்லவத்திலிறங்கி வலங்கொண்டு புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாள். அது பழம்பிறப்பை அவளுக்குத் தெரிவித்தது அதனை யறிந்து வியந்து அவள் அங்கேயிருக்க, புண்ணியராசன் அச்சோலையை நீங்கி நகரிற் புகுந்து, தன்னைவளர்த்த தாயாகிய அமரசுந்தரியைக் கண்டு வினவித் தன்வரலாறு முழுவதையும் அவள் கூறக் கேட்டு வருந்தி அரசாட்சியில் வெறுப்புற்றுத் துறத்தற்குத் துணிந்து தன் கருத்தை வெளியிட்டான், அதனைக்கேட்ட சனமித்திரனென்னும் மந்திரி அவனை வணங்கி,

> "எங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி (௬௬),

உன்னை அரசன் பெறுவதன்முன் இந்நாட்டில் பன்னிரண்டு வருடம் மழையில்லாமற்போயிற்று, வறுமைமிக்கது, அதனால் எல்லா வுயிர்களும் வருந்தின; அக்காலத்தில் நீ தோன்றினை; தோன்றிய பின் இந்நாட்டில் எல்லா வளங்களும் நிரம்பின, உயிர்கள் துயரம் நீங்கி வாழ்வனவாயின, நீ நீங்குவாயாயின் எல்லா உயிர்களும் தாயைப்பிரிந்த குழந்தைகளைப்போலக் கூவாநிற்கும்; இந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தைக் காவாமல் உனதுபயனையே விரும்பிச் செல்லுதல் தகுதியன்று;

> தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பும்
> மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றால்" (ககசு - எ)

என்றுகூற, அரசன் கேட்டு, "மணிபல்லவத்தை வலங்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்குண்டாகிய வரம்புகடந்த ஆசை தணித்தற்கு அரியது; ஆதலால், அங்கே போய்வருவேன்; ஒருமாத காலம் இந்நகரைப் பாதுகாத்தல் உனது கடன்" என்று கூறிப் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு கடற்கரையைச் சார்ந்து நாவாயேறி மணிபல்லவத்தை யடைந்தான்; உடனே மணிமேகலை வந்து அழைத்துச்சென்று அவனோடு அத்தீவை வலம்வந்து, "பழம் பிறப்பை யுணர்விக்கும் தருமபீடிகை இது" என்று காட்ட, அரசன் அதைத் தரிசித்து வலங்கொண்டு துதித்தான்; துதிக்கவே அப்பீடிகை பழம்பிறப்பின் செய்தியை அவனுக்கு விளங்கத் தெரிவித்தது. அதனை யறிந்து வியப்புற்று, தனக்குப் பழம்பிறப்பில் அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரத்தை யளித்த சிந்தாதேவியை நினைந்து, "தென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்! அறிவிலே விளங்கிச் சொற்பொருள்களை உணர்த்தும் மடந்தையே! நான் பிறந்த பிறவிகள் தோறும் நின்னை வழிபடுதலல்லது மறந்து வாழேன்" என்று துதித்து மணிமேகலையோடுமெழுந்து தென்மேற்றிசைசென்று கோமுகிக்கரையில் ஒரு புன்னைமரத்தின் நிழலிலே இருந்தான்; இருக்கையில், ஆபுத்திரனோடு மணிமேகலை வந்திருந்ததைத் தீவதிலகை அறிந்துவந்து, "அமுதசுரபியைக் கையிலேந்தி உயிர்களின் பெருந்துயரத்தைத் தீர்த்த பெரியோனே! அக்காலத்தில் மறந்து உன்னை இத்தீவில் தனியே விட்டுவிட்டுக் கப்பலேறிச்சென்று பின்பு உன்னை நினைந்து மீண்டுவந்து இங்கே நீ இறந்திருந்ததை யறிந்து உடனே தமதுயிரை நீத்த ஒன்பது செட்டிகளின் உடலென்புகள் இவை; காண்பாயாக.

அச்செட்டிகள் உண்பிக்க உண்டு உடன் வந்தோர்கள் அவர்கள் இறந்தது தெரிந்து தாங்களும் இறந்தார்கள்; அவர்களுடைய என்புகள் இவைகளே காண். அலைகள் தொகுத்த மணலால் மூடப் பட்டுப் புன்னை நிழலின்கீழ் உனது பண்டை யுடம்பு இருந்த தைப் பார்ப்பாயாக.

> நின்னுயிர் கொன்றாய் நின்னுயிர்க் கிரங்கிப்
> பின்னாள் வந்த பிறருயிர் கொன்றாய்
> கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னாயினை" (௧௭௨ - ௪)

என்று அரசனை நோக்கிக் கூறி, பின்பு மணிமேகலையைப் பார்த்து, "காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல் கொண்டது; அதற்குக் காரணங் கேட்பாயாக. நாகநாட்டரசன் மகளாகிய பீலிவளை யென்பவள் தான் பெற்ற குழந்தையுடன் வந்து இத்தீவையும் புத்தபீடிகையையும் வலம் வந்து துதிக்கும்பொழுது, கம்பளச்செட்டியின் கப்பல் வந்து தங்க, பீலிவளை அவனிடஞ் சென்று, 'இவன் அரசன் புதல்வன், இவனை அவனிடஞ் சேர்ப்பாயாக' என்று சொல்லி, குழந்தையை அவன் கையிற் கொடுக்க அவன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வாங்கிக் கப்பலேறிச்செல்லுகையில், கப்பல் உடைந்து போயிற்று. போகவே கப்பலிலிருந்தோரிற் சிலர் மெல்லப் பிழைத்துச்சென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை அடைந்து புதல்வனைக் கொடுத்த செய்தியை அரசனுக்குத் தெரிவித்தார். அதுகேட்டு அவன் பொறுமற்றுச் செயலற்றுக் கடற்கரையையடைந்து மகனைத் தேடிக்கொண்டு அலைந்தமையால், நகரம் இந்திரனுக்கு விழாச் செய்தலை விட்டொழிந்தது. ஒழியவே, அதனைப் பொறுக்காமல் மணிமேகலா தெய்வம், 'இந்நகரைக் கடல்கொள்ளுக' என்று சபிக்கக் கடல் நகரை மூடியது; மூடவே அரசன் வேறிடஞ் சென்றான். அறவணவடிகளோடு மாதவியும் சுதமதியும் யாதொரு வருத்தமு மின்றிப்போய் வஞ்சிநகரம் புகுந்தார்கள்" என்று சொல்லிப்போயினள். அவள்போன பின்பு புண்ணியராசன் அவ்விடத்தே மணலைத் தோண்டி, அங்கே தோன்றிய தன்னுடைய பழைய உடம்பின் என்பைக்கண்டு மயக்கமுற்றான். அதைக்கண்ட மணிமேகலை, "நீ என்ன துன்பமுற்றாய்? யான் நின் நாட்டிற்கு வந்து நின்னை ஈங்கு அழைத்து வந்தது நினக்கு முற்பிறப்பையுணர்த்தி எங்கும் நின்புகழை நிலைநிறுத்தற் பொருட்டேயாகும். உலகத்தை யாளும் அரசர் தாமே அருளறத்தை மேற்கொண்டால் உலகிற்

குற்றமெல்லாம் அற்றுவிடுமன்றோ? அறமெனப்படுவது யாதெனிற் சொல்லுவேன்; கேட்பாயாக: உயிர்களுக்கு உணவையும உடையையும இருக்கையையும வழங்குவதே; இதனையன்றி வேறு இல்லை'' என்று சொல்லித் தேற்றினாள். அதனைக் கேட்ட அவன், "என்னுடைய நாட்டிலும் பிறருடைய நாட்டிலும நின்னாற் சொல்லப்பட்ட நல்லறத்தைச் செய்வேன நீ என்பிறப்பை உணர்த்தினை; நான நின்னிடத்தினின்றும பிரியும் வன்மையில்லேனாக இருக்கிறேன்'' என மணிமேகலை, "நீ வருந்தற்க. நீ இங்கு வந்துவிட்டதற்கு வருந்தி நின்நாடு நின்னை அழைக்கும, ஆதலிற் கப்பலேறி நீ நின் நாட்டிற்குச் செல்லுக நான வஞ்சிநகரத்துக்குச் செல்வேன்'' என்று கூறி ஆகாயத்தெழுந்தாள்

உசு.—வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை

எழுந்தவள், ஆகாயவழியே சென்று வஞ்சிநகரப்புறத்தே இறங்கி, தாய கண்ணகியையும தந்தை கோவலனையும் தரிசிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசை தூண்டுதலாற் கோயிலிற்புகுந்து கண்ணகியை வணங்கித் துதித்து, "கணவனிறந்ததுதெரிந்து உடன இறவாமலும கைம்மைநோன்பை நோவாமலும சினங்கொண்டு மதுரையை அழித்ததற்குக் காரணங்கூறியருளவேண்டும்'' என்று பிரார்த்திக்கப் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகி, "என்னுடைய தலைவனுக்குநேர்ந்த மரணத்துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமையால மதுரையை எரித்தழிக்கத் தொடங்கினேன; அப்பொழுது மதுராபதியென்கிற அந்நகரத்தெய்வம எனக்கு முன்னே தோன்றி, 'இத்துன்பத்தை நீங்களனுபவித்தல் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையினாலேயே அதனைக் கூறுவேன்; கேட்பாயாக:

'முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு என்பவனும கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும தம்முட் பகைமை கொண்டு போர்செய்வாராயினர்; அப்பொழுது மனைவியுடன் சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று பண்டம்விற்றுக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகன்பாற் பொறாமையுற்று, அந்நகரத்தரசனிடம வேலைபார்த்துக்கொண்டிருக்கும பரதனென்பவன், 'இவன் பகைவனுடைய ஒற்றன்' என்று அரசனுக்குச்சொல்ல, யாதொரு குற்றமுமில்லாத அச்சங்கமனை அவ்வரசனைக்கொண்டு கொலை செய்வித்தான். சங்கமன்மனைவி நீலியென்பவள் அதனைத் தெரி

ந்து ஏங்கி அழுது பெரிய மலைமீதேறி வீழ்ந்து உடம்பைத் துறக்க நிச்சயித்து, 'எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவாராகுக' என்று சபித்துவிட்டு இறந்தாள்; அப்பரதனே கோவலனாகப்பிறந்தான்; அவ்வினையால் இத்துன்பமடைந்தீர்கள், பழம்பிறப்பிற்செய்த வினையின்பயனை யாரும் நுகர்ந்தே ஒழித்தல்வேண்டும்' என்கிற உண்மைமொழியைக் கூறியது. அத்தெய்வம் கூறியபின்னும் என்கோபம் அடங்காமையால், நகரத்தை எரித்தழித்தேன். முன்புசெய்த நல்வினையாலே நானும் என்கணவனும் தேவர்களாகிச் சென்றேம். இந்நல்வினையின் இறுதியிற் கோபத்தாலுண்டாகிய பாவப்பயனை நுகர்தல்கூடும். இப்படிப் பிறந்து பிறந்தும் புண்ணியத்தின் இறுதியிற் பாவப் பயனையும் பாவத்தின் இறுதியிற் புண்ணியப் பயனையும் நுகர்ந்து நுகர்ந்து உழலாநிற்பேம். அப்பால் மகதநாட்டிற் கபிலையம் பதியிற் புத்த ஞாயிறு உதித்துப் போதிமரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருந்து நால்வகைச் சத்தியங்களையும் அறிந்து பன்னிரண்டு சார்புகளின் தோற்றங்களையும் அவற்றின் அழிவையும் விளங்கக்கூறி இச்சக்கரவாள முழுவதும் தரும வொளியை வீசுங் காலத்தில், யாம் அவ்வுபதேச மொழிகளைக் கேட்டுத் துறந்து நிருவாணமடைவேம், இப்பயனை யாம் அடைதற்குக் காரணம், முன்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் புத்தசைத்தியத்திலுள்ள இந்திர விகாரமேழினையும் உன் தந்தையுடன் ஏத்திய புண்ணியமே. யாம் நிருவாணத்தையடைவது பலநாளைக்குப் பின்பேயாயினும், அதுகாறும் பலவகையாகிய சித்திகளையும் செய்துகொண்டிருப்பேம். இதுநிற்க; நீ இந்நகரிலுள்ள பல சமயவாதிகள் கூறும் கொள்கைகளையெல்லாங் கேட்டு அவற்றுள் ஒன்றும் உனக்கு உண்மையென்று தோன்றாமையால் பின்பு பௌத்த சமயத்தைப்பற்றியொழுகுவை" என்று சொன்னாள்.

அவற்றைக்கேட்ட மணிமேகலை வணங்கி வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்து ஒரு முனிவன் வேடங்கொண்டு,

தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்
பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரும் (எஉ - ரு)

செய்திகளை நீ கந்திற்பாவையாலறிந்தாயென்று அறவணவடிகளா லறிந்தேன். அம்முனிவர், உனக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்தற்கு அமைந்தவிடம் காஞ்சிநகரமென்றெண்ணி இங்கிருந்து அங்கே சென்றார்; மாதவியும் சுதமதியும் அவருடன் அந்நகரம் போயினர். இன்னுங்கேட்பாயாக: மழையில்லாமையாற் காஞ்சிநகரத்தில் மிக்க வறுமையுண்டாயிற்று, பலவுயிர்கள் இறந்தன; அந்நகரில் ஐயமிடுவோர் இல்லாமற் போனமையால் அங்கேயிருந்த முனிவர்கள் இவ் விடம் வந்துவிட்டார்கள், ஆதலால் அந்நகரமடைந்து எல்லாவுயி ர்களையும் பாதுகாத்தல் உனக்குக் கடனாகும்” என்றுசொன்னது.

அதனைக் கேட்ட மணிமேகலை அவனைவணங்கி அமுதசுரபி யைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வஞ்சிநகரத்தின் மேற்றிசையி னின்று மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே வடதிசைக்கட்சென்று, சிறந்த செல்வங்குன்றி வறுமையுற்று அழகுகெட்டுப் போயி ருக்கும் காஞ்சிநகரத்தைக் கண்டு மனமிரங்கி வலம்வந்து அந் நகரின் நடுவேயிறங்கித் தொடிகழற்கிள்ளியின் துணைவனாகிய இளங்கிள்ளியால் அங்கே கட்டுவிக்கப்பட்டுள்ள புத்தாலயத் தை வணங்கி அதற்குத் தென்மேற்கிற் சென்று ஒரு சோலையில் தங்கினாள். அச்செய்தியைத் தெரிந்த ஒருவன் விரைந்து சென்று அரசனை வணங்கி, “அரச! கோவலன்புதல்வி சிறந்த தவஞ்செய் தொழுகுபவள் இச்சம்புத்தீவில் எல்லாருள்ளுஞ் சிறந்தவள் அவள் கையிலேந்திய அமுதசுரபியெனனும் பாத்திரத்தோடு இந் நகரில் வந்து தருமதவனத்தே உறைகின்றாள்” என்றான். அது கேட்ட அரசன் சந்திற்பாவை முன்பு நமக்குக்கூறியது உண்மை யேயென்று மதித்து அதுசெய்வதனை வந்தித்து மந்திரிகளுடன் விரைந்து சென்று மணிமேகலையையடைந்து அவளை நோக்கி,

“செங்கோல் கோடியோ செய்தவம்

அலத்தற் காலை யாகிய தறியேன் (௧௮௮ - ௯௧)

இனிச் செய்வது யாதென்று மயங்கிக் கொண்டிருந்தேன், இருந்தபொழுது ஒரு பெரிய தெய்வம் எனக்கு முன்னேவந்து, ‘நீ வருந்தற்க; உனது நல்வினையால் ஒரு மடந்தை இங்கே தோன்று வாள்; அவளுடைய கையிலுள்ள தெய்வப் பாத்திரத்திலிருந்து எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும்வளருகிற உணவால் இவ் வுலகமெல்லாம் உய்யும், அவளுடைய கருணையால் மேகமும் மழை மிகப்பொழியும், அவள் இந்நகரத்திற்கு வந்த பின்பு உண்டாகும்

விசேடங்கள் பலவாம். சார்வறங்கூறினும் நீர்வறங்கூராது; அவள்வந் திருத்தற்காகக் கோமுகி யென்னும் பொய்கையும் அதனையுடைய மணிபல்லவ மென்னுந் தீவும் இங்குவந்தனவென்று சொல்லும்படி, இந்நகர வீதியில் ஒரு பொய்கையையும் அதனைச்சூழ ஒரு சோலையையும் உண்டுபண்ணுக' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிற்று. அத் தெய்வம் போனபின்பு அது கட்டளையிட்டபடியே செய்துவைத்த இடம் இஃது" என்று சொல்லி அவ்விடத்தைக்காட்ட, மணிபல்லவம்போன்ற அச்சோலையையடைந்து அதனையும் பொய்கையையும் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற மணிமேகலை, தனது பழம்பிறப்பை அறிவுறுத்திய புத்தபீடிகையை அச்சோலையில் இயற்றுவித்துத் தீவதிலகையையும் மணிமேகலா தெய்வத்தையும் வழிபடுதற்குரிய கோயிலையும் அங்கே உண்டாக்கி நித்திய பூசையையும் திருவிழாவையும் அரசனைக்கொண்டு செய்வித்துத் தான் வந்தித்துத் துதித்து மேற்கூறிய புத்தபீடிகையில் ஆருயிர்மருந்தெனும் அமுதசுரபியை வைத்து உண்ணுதற்கு எல்லாவுயிர்களும் வருக வென்று அழைத்தனள், அழைக்கவே,

மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற்
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி (உ உக - எ)

உண்ணவுண்ண அவ்வுணவு மேன்மேலும் பெருகிப்பசித்துன்பத்தை அகற்றி விளங்கியது. அப்புண்ணிய விசேடத்தால் எங்கும் மழை பெய்தது; வளங்கள் மிகுந்தன. அப்படிநிகழுங்காலத்தில் அறவணவடிகள் அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு மாதவியோடும் சுதமதியோடும் அச்சோலையை அடைந்தனர். பின்பு மணிமேகலைவிரைந்து சென்று அன்புடன் வணங்கி அவரடிகளை விளக்கி ஆசனத்திலிருத்தி அறுசுவை போனகம் அமுது செய்வித்து, "யான் செய்த புண்ணியம் தப்பாது பலித்திடுக" என்று சொல்லி மீட்டும் வணங்கினள்.

உ௯.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை

வணங்கிய மணிமேகலையை வாழ்த்திச்சொல்லும் அறவண வடிகள், "பீலிவளைபெற்ற குழந்தையைக் கம்பளச்செட்டி கடலிற் கெடுத்தது தெரிந்த அரசன் வருத்தமுற்று அக்குழந்தையைத் தேடியலைந்தமையாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழாச் செய்யப்படாது போயிற்று மணிமேகலாதெய்வம் அது தெரிந்து

நகரைக் கடல்கொள்ளுக என்று சபித்தது, இந்திரனும் சபித்தான். அதனால் அந்நகரம் கடலால் விழுங்கப்பட்டது. அப்பால் உன் தாயாரும் யானுமாக உன்பொருட்டு இந்நகரம் அடைந்தோம்" என்று கூறினார். கூறவே மணிமேகலை அவருடைய அடியிணையை வணங்கி, "மணிபல்லவத்திற் புத்தபீடிகையைக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் தீவதிலகையென்பவளும் இச்செய்தியைச் செப்பினள். நான் வேற்றுருக்கொண்டு சென்று வஞ்சி நகரமடைந்து ஆங்குள்ள பலசமயவாதிகள் கூறிய கொள்கைகள் யாவும் மனத்திற்குப் பொருந்தாமையால் அவற்றையும் முன்புகொண்டிருந்த வேற்று வடிவத்தையும் துறந்து இந்நகரமடைந்து நும்மைச் சரணடைந்தேன். தேவரீர் அடிச்சிக்கு உண்மைப்பொருளை உணர்த்தியருள வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, அவர் பிரத்தியக்ஷம் அனுமானமெனனும் இரண்டு அளவைகளின் இலக்கணங்களையும் அவற்றின் போலிவகைகளையும் உண்மையறிவுண்டாவதற்குக் கருவியாக அவளுக்குக் கூறினார்.

௩௰.—பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை

தானஞ்செய்தலை மேற்கொண்டு சீலத்தில் முதன்மையாக நின்று பழம்பிறப்பின் உணர்ச்சியையடைந்த மணிமேகலை, அப்பால் புத்தம் சரணங்கச்சாமி தர்மம் சரணங்கச்சாமி ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி என்பவற்றை மூன்று முறை சொல்லி மும்மணிகளையும் மூன்றுமுறைவணங்கி அறவணவடிகளைச் சரணாகதியாக அடைந்தாள். அடையவே பௌத்ததருமத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்கிய அவர், "இதனைக்கேட்பாயாக: உயிர்களெல்லாம் அறிவில்லாமல் இருந்த காலத்தில் தேவர்கள் பிரார்த்திக்கத் துடிதலோகத்தினின்றும் இவ்வுலகில் அவதரித்து அரசமரத்தினடியிலேயிருந்து தத்துவத்தை ஆராய்ந்தறிந்து மாரனைவென்று முக்குற்றங்களையும் அறுத்து விளங்கிய புத்ததேவன் அருளிச்செய்த இன்பமயமாகிய கட்டுரையாகும் இது; பண்டைக்காலத்தில் அவதரித்த அளவற்ற புத்தர்கள் கருணைமிகுந்து திருவாய்மலர்ந்தருளியதும் இதுவே" என்று சொல்லிப் பேதைமை முதலிய பன்னிரு நிதானங்களின் தோற்றவொடுக்கங்களையும் பிறவற்றையும் முறையே விளங்க உபதேசித்து, "உன்மனத்திருள் நீங்குக" என்றுகூறி ஞானதீபத்தை நன்கு காட்டினர். மணிமேகலை அவ்வுபதேச மொழிகளைக்கேட்டு ஐயந்திரிபறவுணர்ந்து பிறவித்துன்பம் ஒழிவதாகவென்று அந்நகரிலேயே நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

உ

கணபதி துணை

மணிமேகலை

பதிகம்

*[கதைபொதிபாட்டு]

இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி
பொன்றிகழ் நெடுவரை யுச்சித் தோன்றித்
தென்றிசைப் பெயர்ந்தவித் தீவத் தெய்வதம்
சாகைச் சம்பு தன்கீழ் நின்று
மாநில மடந்தைக்கு வருந்துயர் கேட்டு
வெந்திற லரக்கர்க்கு வெம்பகை நோற்ற

---

௧ ஞாயிறு - சூரியன் எள்ளும் - இகழும், உவமவுருபுமாம்

௧ - ௨ "பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தா டோன்றி" (மணி ௩ ௧௪௫)

௩ வரை - மேரு உச்சி - உச்சியில்

௪ இத்தீவம் - சம்புத்தீவு

௫ சாகை - கிளை சம்பு - நாவன்மரம்

௭ வெம்பகைநோற்ற - வெவ்வியபகையாக நோற்ற

(பிரதிபேதம்) ௧ 'எள்ளுந்தோன்றல்' ௪ 'தென்றிசைப்பெயர்ந்த' ௫ 'சாயகை' ௭ 'தோற்றச'

* இதுவும், இதுபோல இந்நூலின் ஒவ்வொரு பகுதியின் தலைப்பில் இருதலைப் பாகத்துள் உள்ள வாக்கியங்களும் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் மிகப் பழையதும் இந்நூற் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாததுமாகிய **மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள்** வீட்டுப்பிரதியிற் காணப்பட்டன இவைகளும், பதிகத்தினிறுதியில், "ஆறைம் பாட்டினு ளறிய வைத்தனனென்" என்றிருத்தலாலும் இந்நூற் பகுதிகளின் பெயர் பாட்டென்று வழங்கிவந்ததென்று தோன்றுகின்றது

† முதலிலுள்ள எண் காதையையும் பின்னுள்ளது அதனடியையும் குறிப்பன

சம்பு வென்பாள் சம்பா பதியினள்
செங்கதிர்ச் செல்வன் றிருக்குலம் விளக்கும்
கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட
அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது
கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை
செங்குணக் கொழுகியச் சம்பா பதியயற்
பொங்குநீர்ப் பரப்பொடு பொருந்தித் தோன்ற
ஆங்கினி திருந்த வருந்தவ முதியோள்
ஓங்குநீர்ப் பாவையை யுவந்தெதிர் கொண்டாங்
காணு விசும்பி னாகாய கங்கை
வேணவாத் தீர்த்த விளக்கே வாவெனப்
பின்னிலை முனியாப் பெருந்தவன் கேட்டீங்
கன்னை கேளிவ் வருந்தவ முதியோள்
நின்னால் வணங்குந் தன்மைய ளணங்கெனப்
பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய

அ சம்பாபதியினள் - சம்பாபதியிடத்தே யிருந்தாள், சம்பாபதி யென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பழைய பெயர்

கூ செங்கதிர்ச்செல்வன் திருக்குலம் - சூரியகுலம்

க0 கஞ்சவேட்கையின் - நீருண்டாக்கும் விருப்பத்தையுடைய, கம் - நீர், கஞ்சம் - நீருமாம், "கஞ்சங் கலங்குவன்" (எள சுயம் கரு) காந்தமன் - காந்தனாகிய மன், காந்தனென்பது ஒரு சோழன் பெயர், "கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவன்" (மணி உஉ உஎ)

கக மூ "அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது" (மணி உஉ ருரு)

கஉ கரகம் - குண்டிகை, "நீர்அற வறியாக் கரகத்து" (புறநா க) காவிரிப்பாவை - காவிரியாகிய மங்கை, "நீர்ப்பாவை" (மணி பதிகம், கூ)

கரு செங்குணக்கு - செவ்விய கிழக்கு, செம்மை - நேர்மை

கஎ ஆணு - நேயம், "ஆணுப் பைங்கிளி யாண்டுப் பறந்ததே" (சீவக க00உ) ஆகாயகங்கை பெயர்

கஅ வேணவா - வேட்கையாலாகிய அவா, தொல். உயிர் சூ அரு, பார்க்க

ககூ பின்னிலை முனியா - பின்நிற்றலை வெறாத பெருந்தவன் - அகத்தியன்

உ0 அன்னை விளி, அன்னையென்றது காவிரியை

உஉ மூ மணி கஅ · 57 பரதத்து - பரதகண்டத்தில்

(பி - ம்) க0 'கஞ்சை' கக 'முனிவரன்' கஉ 'கவிழ்ந்த' கரு 'ஒழுகிய சம்பாபதி' கஎ 'ஆணுஉ' கஉ 'முனிவாய' உ0 'முதியோளினி' உக 'தகைமையள்'

நாடாள் செங்கோற் சோழர்தங் குலக்கொடி
கோணிலை திரிந்து கோடை நீடினும்
௨௫ தானிலை திரியாத் தண்டமிழ்ப் பாவை
தொழுதன ணிற்பத் தொன்மூ தாட்டி
கழுமிய வுவகையிற் கவான்கொண் டிருந்து
தெய்வக் கருவுந் திசைமுகக் கருவும்
செம்மலர் முதியோன் செய்த வந்நாள்

---

௨௩ சோழர்தங்குலக்கொடி - வேற்றுவேந்தருக்காமையால் சோழர் தங் குலக்கொடியாயுள்ளாள்; இப்படியே வையைநதி, "வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி" என்று கூறப்பட்டுள்ளது; சிலப். ௧௩ ௧௭0

௨௪ மணி ௬ ௩௪ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க

௨௫. பாவை - காவிரி

௨௬ தொழுதனணிற்ப - தொழுது நிற்ப

௨௭ கழுமிய - கலந்த கவான் - துடையின்மேல்

௨௮ - ௯ தெய்வக்கரு - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் மகாராஜிக லோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறினுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வகணப் பிண்டங்கள்; தெய்வலோகம் ஆறாவன (௧) மகாராஜிகலோகம், (௨) திரியத் திரிம்சலோகம், (௩) யாமலோகம், (௪) துஷிதலோகம், (௫) நிர்மாணரதி லோகம், (௬) பரநிர்மித வசவர்த்திலோகமென்பன; "இருமூவகையிற் பெருவனப்பெய்திய தெய்வதக் கணங்களும்" (மணி ௬ ௭௮ - ௯) திசைமுகக்கரு - பிரஹ்மகாயிகலோகம் முதலிய பிரஹ்மலோகம் இருபதினு முள்ள இருபது வகைப்பட்ட பிரஹ்மகணப்பிண்டங்கள்; பிரஹ்மலோகம் இருபதாவன (௧) பிரஹ்மகாயிகலோகம், (௨) பிரஹ்மபுரோகிதலோகம், (௩) மஹாபிரஹ்மலோகம், (௪) பரீத்தாபலோகம், (௫) அப்பிரமாணாப லோகம், (௬) ஆபாஸ்வரலோகம், (௭) பரீத்தசுபலோகம், (௮) அப்பிரமாண சுபலோகம், (௯) சுபகிருஸ்னலோகம், (௧0) பிருகத்பலலோகம், (௧௧) அஸஞ்ஞ யாஸத்துலோகம், (௧௨) அப்பிரகலோகம், (௧௩) அதப்பலோகம், (௧௪) ஸுதர்ச லோகம், (௧௫) ஸுதர்சிலோகம், (௧௬) அகநிஷ்டலோகம், (௧௭) ஆகாசானந் தியாயதனலோகம், (௧௮) விஞ்ஞானானந்தியாயதனலோகம், (௧௯) ஆகிஞ்சந் யாயதனலோகம், (௨0) நைவ ஸம்ஜ்ஞாயதனலோகமென்பன. இவற்றுள், பிரஹ்மகாயிகலோகம் முதலியன பதினாறையும் உருப்பப் பிரஹ்மலோகமென் றும், ஆகாசானந்தியாயதன லோகம் முதலிய நான்கையும் அருப்பப்பிரஹ்ம லோகமென்றும் கூறுவர்; "நால்வகை மரபி னருப்பப் பிரமரும், நானால் வகையி னுருப்பப் பிரமரும்" (மணி ௬ ௧௭௬ ௭) மேற்கூறியவற்றுள், தெய்வலோகங்கள் ஆறும் ஸகாம லோகங்களென்றும் கூறப்படும் இவை பௌத்தநூலிற் காணப்பட்டன செம்மலர் முதியோன் - மஹாபிரஹ்மா அந் நாள் - அந்நாளில்

(பி - ம்) ௨௪ 'கோணிலைதிரிந்து' ௨௬ 'தொன்மூதாட்டியைக்'

என்பெயர்ப் படுத்த இவ்விரும்பெயர் மூதூர்
நின்பெயர்ப் படுத்தேன் நீவா ழியவென
இருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதூர்
ஒருநூறு வேள்வி யுரவோன் றனக்குப்
பெருவிழா வறைந்ததும் பெருகிய தலரெனச்
சிதைந்த நெஞ்சிற் சித்திரா பதிதான்
வயந்த மாலையான் மாதவிக் குரைத்ததும்
மணிமே கலைதான் மாமலர் கொய்ய

---

௨0 என்பெயர்ப்படுத்த - என்பெயர்படச்செய்த, என்றதனால், சம்பாபதி யென்னும் பெயர் சம்புத்தீவத் தெய்வத்திற்கு இயல்பாகவே உண்டென்பது பெறப்பட்டது இதனை, "தக்கிலை கொல்லோ சம்பாபதி" (மணி ௬ ௧௩௮) என்று வருதலாலுணர்க. சிலப்பதிகாரத்திலும் இந்நூலிலும் தென்மதுரையையும் அதன் அதிதேவதையையும் மதுராபதியென்று வழங்கியிருத்தல் காண்க சோழர்களின் பழைய இராசதானியாதலின், இந்நகரம் மூதூரெனப்பட்டது இப்படியே இந்நூலிற் பலவிடத்தும் இந்நகரை மூதூரென்று வழங்குவர் (௨ ௩௪, ௪0, ௩ ௩௪, ௪ ௨௮, ௧௮ ௬௧, ௨0 ௨௮, ௨௧ ௧௧௯), "ஆரங்கண்ணிச் சோழன் மூதூர்" (பதிகம், ௬௨) எனவும், "வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ, டோங்கிப் பரந் தொழுகலான்" (சிலப் ௧ ௧௧-௨) எனவும் வருதல் காண்க

௨௨ இருபாற் பெயரிய - சம்பாபதி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும் இருவகைப் பெயரினையுடைய உருகெழு மூதூர் - பகைவர்க்கு அச்சத்தைச் செய்தல் பொருந்திய பழைய ஊர், ழு மணி ௪ ௩௩

௧ - ௨௨ விரிசடையாட்டி, தெய்வதம், சம்புவென்பாள், சம்பாபதியினள், அக்காலத்துக் காவிரிப்பாவை ஒழுகி அச்சம்பாபதியயலில் வந்தானற, ஆங்கிருந்த முதியோள் நீர்ப்பாவையை எதிர்கொண்டு விளக்கே வாவென, அதனைப் பெருந்தவன் கேட்டு வணங்கென, குலக்கொடி தண்டமிழ்ப்பாவை அம்முதியாளைத் தொழுதுநிற்ப, அம்மூதாட்டி, அவளைக் கவானிற் கொண்டிருந்து, அந்நாளில், என்பெயர்ப் படுத்த இம்மூதூரை நின்பெயர்ப் படுத்தேன், நீவாழியவென்றலால் இருபாற் பெயரியமூதூரெனக

௨௩ நூறுவேள்வியுரவோன் - சதமகன், இந்திரன்

௨௪ அலர்பெருகியதென, அலர் - பலரறிய நிகழ்த்தும் பழிமொழி

௨௫ சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றாய், "எற்பயந்த, சித்திராபதிக் குஞ் செப்புநீ" (மணி ௨ ௭0 - ௭௧) என்று மாதவி கூறுதலாலுணர்க

௨௬. வயந்தமாலை - மாதவியின் தோழி, "தன்மகட் டோழி, வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்" (மணி. ௨. ௭ - ௮), இவளைக் கூனியென்றும் வழங்குவர் மாதவி - மணிமேகலையின் தாய், நாடகக் கணிகை

(பி - ம்) ௨௧ 'பெயர்படுத்தேன்'

அணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயிற் சென்றதும்
ஆங்கப் பூம்பொழி லரசிளங் குமரனொடு
பாங்கிற் கண்டவள் பளிக்கறை புக்கதும்
பளிக்கறை புக்க பாவையைக் கண்டவன்
துளக்குறு நெஞ்சிற் றுயரொடும் போயபின்
மணிமே கலாதெய்வம் வந்து தோன்றியதும்
மணிமே கலையை மணிபல் லவத்துய்த்ததும்
உவவன மருங்கினவ் வுரைசா றெய்வதம்
சுதமதி தன்னைத் துயிலெடுப் பியதூஉம்
ஆங்கத் தீவகத் தாயிழை நல்லாள்
தானறுயி லுணர்ந்து தனித்துய ருழந்ததூஉம்
உழந்தோ ளாங்கோ ரொளிமணிப் பீடிகை
பழம்பிறப் பெல்லாம் பான்மையி னுணர்ந்ததூஉம்

---

௩௮ பொழில் - உபவனம் அகவயின் - உள்ளிடத்தே
௩௯ பொழில் - பொழிலில் அரசிளங்குமரனே - உதயகுமரனே
௪௦ பளிக்கறை - பளிங்காலாகிய அறை ௪௧ பாவை - மணிமேகலை

௪௨ துளக்குறுநெஞ்சு - நிலை கலங்குதலுற்ற நெஞ்சு, "கடிமரந் துளங்கிய காவும்" (புறநா. ௨௩)

௪௩ மணிமேகலா தெய்வம் - ஆகாசவாரைப் பணைத்தபடி இந்திரன் ஏவலாலே சில தீவுகளைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்குந் தெய்வமுடையது, கோவலனுடைய குலதெய்வம்

௪௪ மணிபல்லவம் - ஒரு சிறுதீவு, சிறுதீவை அந்தரத்தீவென்று வழங்குவர்

௪௫ உவவனம் - உண்டாக்கப்பட்ட வனம், உபவனமெனனும் வடமொழிச் சிதைவு, இதனை ஆராமமென்றும் வழங்குவர் உரைசால் - புகழமைந்த.

௪௬ சுதமதி - மாதவியின் தோழியாகிய ஒரு பார்ப்பனி துயில் எடுப்பியதூஉம் - துயில் எழுப்பியதும், "உரவுநீர்ப் பரப்பிற் றுயிலெடுப்பி" (சிலப். ௪ - எ௩)

௪௭ நல்லாள் - மணிமேகலை

௪௮ தனித்துயருழந்ததும் - ஒப்பற்ற துயரால் வருந்தியதும், "அருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திழை யரிவை" (புறநா. ௧௪௬)

௪௯ ஒளிமணிப்பீடிகை - செவ்வொளியையுடைய மாணிக்கத்தாலாகிய புத்தனுடைய பாதபீடிகையால்

(பி - ம்) ௪௧ 'பாவை கண்டவன்' ௪௨. 'பெயர்ந்தபின்' ௪௪ 'மணிப் பல்லவம்' ௪௬. 'துயிலெழுப்பியதூஉம்' ௪௮ 'தானறுயிலெழுந்து' ௪௯ 'உழந்தோணமுன்னர்'

உணர்ந்தோன் முன்னர் உயர்தெய்வந் தோன்றி
மனங்கவல் ஒழிகென மந்திரங் கொடுத்ததும்
தீப திலகை செவ்வனந் தோன்றி
மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் களித்ததும்
பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி தாயரொ
டியாப்புறு மாதவத் தறவணர்த் தொழுததும்
அறவண அடிக ளாபுத் திரன்றிறம்
நறுமலர்க் கோதைக்கு நன்கன முரைத்ததும்
ஆங்கப் பாத்திர மாபுத் திரன்பாற்
சிந்தா தேவி கொடுத்த வண்ணமும்

---

௫௧ உயர்தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

௫௨ கவல் - கவலுதல், முதனிலைத் தொழிற்பெயர். மந்திரம் - வேற்றுரு அடைவிப்பதும், அந்தரத்திற் றிரியச்செய்வதும், பசியை ஒழிப்பதுமாகிய மூன்று மந்திரங்கள். கொடுத்ததும் - உபதேசித்ததும்.

௫௩ தீபதிலகை - மணிபல்லவத்திலுள்ள புத்தனுடைய பாதபீடிகையை இந்திரனேவலாற் காவல்பூண்டு ஒழுகுபவள், தீவுக்கு அலங்காரமாக உள்ளவளென்பது பொருள். செவ்வனம் - செவ்விதாக, "தீவதிலகை செவ்வன முரைக்கும்" (மணி. ௧௧ ௨௦) எனவும், "சிறந்தோர்க்கல்லது செவ்வனந் தோன்றாது" (மணி. ௧௧ ௧௨௧) எனவும் இம்மொழி இப்பொருளில் வழங்கிவருதல் காண்க.

௫௪ மாபெரும்பாத்திரம் - அமுதசுரபியென்னும் பெயருள்ள பிச்சைப் பாத்திரத்தை. மடக்கொடிக்கு - மணிமேகலைக்கு.

௫௫ தாயரொடு - மாதவி சுதமதியென்னும் இருவரோடு, "ஆங்கத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து" (பதிகம், அ௬), "பொற்றொடி தாயரும் மப்பதிப் படர்ந்தனர்" (௨அ ௧௫௪), "நகாகடல் கொள்ளநின் றுயரும் யானும்" (௨௧ ௬௫) என இவ்விருவரையும் மணிமேகலையின் தாயரென இந்நூலுள்ளே வழங்கிவருதல் காண்க.

௫௬. யாப்பு - கட்டு. அறவணர் - புத்த சங்கத்தினரான ஒரு முதிய முனிவர்.

௫௭ ஆபுத்திரன் - ஓரந்தணன், தன்னைப்பெற்றவுடன் தாய் நீங்கிவிட, எழுநாளவரையில் ஒரு பசுவாற் பாலூட்டிக் காக்கப்பட்டமையின், இவன் இப்பெயர்பெற்றான். திறம் - வரலாறு.

௬0 சிந்தாதேவி - ஸரஸ்வதீதேவி, யாவருக்கும் சிந்தையிற் றோன்றிச் சொற்பொருளுணர்த்துபவளென்பது பொருள், இந்நூலுள்ளே, "நாமிசைப் பாவாய்" (௧௪ ௧அ), "செழுங்கலைப்பாவாய்" (௨௫ - ௧௩௩).

(பி - ம்) ௫௨ 'ஒழிகென' ௫௩ 'தீவதிலகை' ௫௭. 'அறவணரடிகள்' ௫அ 'நறுமணக்கோதைக்கு' ௫௯ 'ஆங்கப்பாத்திரம்'

மற்றப் பாத்திர மடக்கொடி யேந்திப்
பிச்சைக் கவ்வூர்ப் பெருந்தெரு வடைந்ததும்
பிச்சை யேற்ற பெய்வளை கடிஞையிற்
பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தூ ணீத்ததும்
காரிகை நல்லாள் காயசண் டிகைவயிற்
றானைத் தீக்கெடுத் தம்பல மடைந்ததும்
அம்பல மடைந்தன ளாயிழை யென்றே
கொங்கலர் நறுந்தார்க் கோமகன் சென்றதும்
அம்பல மடைந்த வரசிளங் குமரன்முன்
வஞ்ச விஞ்சையன் மகள்வடி வாகி
மறஞ்செய் வேலோன் வான்சிறைக் கோட்டம்
அறஞ்செய் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமும்
காயசண் டிகையென விஞ்சைக் காஞ்சனன்

“உணர்விற் றோன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து, மணிதிக ழவிரொளி மடந்தை” (௨௫ ௧௪௮) என வழங்குதலால் இஃது உணரப்படும்

௬௧ மடக்கொடி - மணிமேகலை

௬௨ பிச்சைக்கு - பிக்ஷைக்கு அவ்வூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௬௩ கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம், “தோமறு கடிஞையும்” (சிலப். ௧௦ ௯௮)

௬௪ பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை பாத்தூண் - பகுத்துண்ணும் உணவு

௬௫ காயசண்டிகை - ஒரு வித்தியாதர மகள்

௬௬ ஆனைத்தீ - எதனாலும் தணியாத பெரும்பசியைச் செய்வதொரு வியாதி, இதனைப் பஸ்மக வியாதியென்பர் ஸ்ரீ புராணமுடையார், இத னியல்பை, சீவக. ௪௦௦, ௪௦௩ - ஆம் பாடல்களாலுணர்க அம்பலம் - உலகவறவி

௬௮ கோமகன் - உதயகுமரன்

௭௦ விஞ்சையன் மகள்வடிவு - காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதர னுடைய மனைவியாகிய காயசண்டிகையினது உருவம், மகள் - மனைவி, இந்நூலுள்ளே, “நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉம், மனக்கினியாற்குநீ மகளாய தூஉம்” (௨௧ ௨௯ - ௩௦) என்புழி மகளென்பது இப்பொருளதாத லுணர்க

௭௧ வேலோன் - சோழன் சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலையை.

(பி - ம்) ௬௩ ‘பெருந்தகைக்கடிஞை’ ௭௦ ‘மகள் வடிவாயதூஉம்’ ௭௩ ‘காஞ்சயன்’

ஆயிழை தன்னை யகலா தணுகலும்
வஞ்ச விஞ்சையன் மன்னவன் சிறுவனை
மைந்துடை வாளிற் றப்பிய வண்ணமும்
ஐயரி யுண்க ணவன்றுயர் பொறாஅள்
தெய்வக் கிளவியிற் றெளிந்த வண்ணமும்
அறைகழல் வேந்த னாயிழை தன்னைச்
சிறைசெய் கென்றதுஞ் சிறைவீடு செய்ததும்
நறுமலர்க் கோதைக்கு நல்லற முரைத்தாங்
காயவளை யாபுத் திரனா டடைந்ததும்
ஆங்கவன் றன்னோ டணியிழை போகி
ஓங்கிய மணிபல் லவத்திடை யுற்றதும்
உற்றவ ளாங்கோ ருயர்தவன் வடிவாய்ப்
பொற்கொடி வஞ்சியிற் பொருந்திய வண்ணமும்

எச அணுகலும் - நெருங்குதலும்

எசு மைந்து - வலி. தப்பிய - வெட்டிய, "வாளிற் றப்பிய வல் வினை யன்றே" (மணி உக கூ0)

எஅ தெய்வக்கிளவி - கந்திற்பாவையாகிய தெய்வத்தின் மொழி

எகூ வேந்தன் - மாவண்கிள்ளி

அ0 வீடு - விடுதல்

அக நறுமலர்க் கோதைக்கு - இராசமாதேவிக்கு. நல்லறம் - பௌத்த தருமம். இதனை அருளறமென்றுங் கூறுவர்.

அஉ ஆபுத்திரன் நாடு - சாவகநாடு

அங ஆங்கவன்றன்னோடு - ஆபுத்திரனோடு

அச புத்தனுடைய பாதபீடிகையினையுடையதாதலின், 'ஓங்கிய மணிபல்லவம்' என்றார்

அரு உயர்தவன்வடிவாய் - மணிமேகலை உயர்ந்த முனிவன் வடிவங் கொண்டு, "மையறு சிறப்பிற் றெய்வந் தந்த, மந்திர மோதியோர் மாதவன் வடிவாய்" (உரு எ0 - எக) என்று பின் வருதல் காண்க.

அசு வஞ்சி - சேரனுடைய இராசதானி

(பி - ம்) எஎ - அஉ 'நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவை, வருவ துரைத்து மயக்கொழி யென்றது, மகன்றுயர் பொறாஅ மன்னவன் மாத ரைச் சினங்கொண் டாங்கோர் சிறையிடை யிட்டதும், சிறைவீடு செய்த விராசமாதேவி, பொறைகொண் டிரப்பச் சிலங் கொடுத்ததும், தாழ்கழல் வேந்தன் சாவக மன்னனுக் காயிழை தன்னை யகற்றிய வண்ணமும்' அக 'நறுமலர்க்கோதை நல்லறம்' அசு 'பொற்கொடிமூதூர்', 'பொற் றொடி வஞ்சி'

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச்
சமயக் கணக்கர் தந்திறங் கேட்டதும்
ஆங்கத் தாயரோ டறவணத் தேர்ந்து
பூங்கொடி கச்சி மாநகர் புக்கதும்
புக்கவள் கொண்ட பொய்யுருக் களைந்து
மற்றவர் பாதம் வணங்கிய வண்ணமும்
தவத்திறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவை நோற்றதும்
இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப
வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன்
மாவண் டமிழ்த்திற மணிமே கலைதுற

அ௭ நவையறு - குற்றமற்ற. நன்பொருள் - நல்ல தத்துவங்களை.

அ௮. சமயக்கணக்கர் - சமயவாதியர், "சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது", "மாறுகொண்டோரை மதிநூற் கடலினர், சமயக் கணக்கர் தந்திறங் கடந்து" (கல் ௧௭, ௬௫)

அ௯ ஆங்கு - வஞ்சிநகரத்தில். ௯௦ கச்சி - காஞ்சிநகரம்.

௯௧ பொய்யுரு - முன்னங்கொண்ட முனிவன் வடிவு.

௯௨ அவர் - அறவணவடிகளது. ௯௩ தருமம் - பௌத்த தருமம்.

௯௫ இளங்கோவேந்தன் - சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள். அருளிக் கேட்ப - அருள்புரிந்து கேட்ப, கேட்டருளவென விகுதிபிரித்துக் கூட்டினும் அமையும்.

௯௬ கூலவாணிகன் சாத்தன் - கூலவாணிகனான சாத்தன், கூலம் எண்வகைத்து: நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகியென, பதினெண் வகைத்தென்பர் கூத்தநூலார்; "பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக" (மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல்)

௯௭ தமிழ்த்திறம் - தமிழிலக்கணத்தின் பாகுபாட்டால். மணிமேகலை துறவு - மணிமேகலைதுறவென்னும் பெயருள்ள இந்நூலை, இந்நூலுக்கு மணிமேகலைதுறவென்னும் பெயருண்மை நீலகேசியுரை முதலியவற்றிற் காணப்படும்; ஆயினும் மணிமேகலையென்னும் பெயர் இருவகை வழக்கிலும் மிகுதியாக வழங்குதல்பற்றி, அப்பெயரே ஈண்டு எடுத்தாளப்பட்டது. இனி, மணிமேகலை துறவென்பதனை நூற்பெயராகக் கொள்ளாமல் மணிமேகலையென்பவளுடைய துறவென்று கொள்ளினும் பொருந்தும்.

(பி - ம்.) அ௬. 'தொழுது' ௯௦. 'காஞ்சிமாநகர்' ௯௨ 'மற்றவன்' ௯௭. 'வண்டமிழ்த்தின் மணிமேகலை திறம்'

வாறைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென்.

*பதிகம் முற்றிற்று

க † அரிபெயு   ன்னுயாத்த வாதியான வண்டின்
புரிபெறும் போதி நிழற்கீழ்ப் - பெரியோன
அடித்தா மரைமலரை யன்போடு சென்று
பிடித்தார் பிறவார் பெயர்ந்து

உ பத்தபுனற் பூம்பொய்கைப் பூம்புகார் மாநகர்க்கு
வாய்த்த மணிமே கலைத்துறவைச் - சாத்தன
மணிமேகலை

௯௪ ஆறைம்பாட்டினுள் - முப்பது பாட்டினுள் அறிய - தம் முகத்தால் அறியும்படி என்னொன்னும் அசைச்சொல்லால் ஆசிரியப்பா முடிதல் சிறப்புடைத்தன்றோ, "ஏகாரை முதலா" (தொல். செய். ௬௨௦) என்பதற்கு, 'ஞணநமனயாலவழள வென்னும் பதினொரு புள்ளி யீற்றினுள் ஒன்றனை இறுதியாகச் செய்யுஞ் செய்யுள் பொருட்டொடராக வும் சொற்றொடராகவும் செய்வது இயைபெனப்படும் எ-று, இயை பென்றதனானே பொருளும் இயைந்து சொல்லும் இயைந்துவருமென்பது கருத்து; சீத்தலைச் சாத்தனாரால் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும் கொங்குவேளிற் செய்யப்பட்ட தொடர்நிலைச் செய்யுளும் போல்வன, அவை னகார ஈற்றான் இற்றன' எனப் பேராசிரியரும், 'ஞ ள என்னும் பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனை யீறாகக் கொண்டு செய்யுள்பொருட் டொடராகச் செய்வது இயைபெனப்படும் எ-று, இயையென்றதனானே பொருளியைதல் பெறாரும் பிறந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந்த தோல உயிரீற்றவாயவரும் னகாரவீற்றான் இறுப பொருள் தொடர்ந்தன மணிமேகலையும் உதயணன் கதையும்' என நச்சினார்க்கினியரும் எழுதியவை இங்கே அறிதற்பாலன.

௯௨ - ௯௪ மூதூர் விழாவறைந்தது முதற் பாவைநோற்றது ஈறாக வுள்ள மணிமேகலை துறவை இளங்கோவேந்தன் கேட்பக் கூலவாணிகன் சாத்தன் ஆறைம்பாட்டினுள் அறிய வைத்தனனென்க.

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இப்பாட்டு நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

* (பி - ம்) 'பாயிரமுற்றும்'

† இந்த இரண்டு செய்யுட்களும், இந்த வண்ணமாக மிகிலப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதியில் மட்டும் இருந்தன.

மணிமேகலை

முதலாவது

விழாவறை காதை

[முதலாவது விழாவறைந்தபாட்டு]

உலகந் திரியா வோங்குயர் விழுச்சீர்
பலர்புகழ் மூதூர்ப் பண்புமேம் படீஇய
ஓங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்பத்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்

க - ரு. உலகம் - நன்மக்களுடைய ஒழுக்கம் திரியா - வேறுபடாத ஓங்குயர் விழுச்சீர் - மிகவுமுயர்ந்த சீரியபுகழ் திரியாமூதூர், சீரினையுடைய மூதூரெனக், "உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ, ரலைவாய்" (முருகு கஉச - ரு) பலர் புகழ் மூதூர் - பல தேசத்தாரும் கொண்டாடும் பழமையாகிய நகரம், என்றது காவிரிப் பூம்பட்டினத்தை, பலரும் புகழ்தலை, "பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்" (சிலப் க கo), "வாழியரோ புகழா லமைந்த புகார்" (சிலப். புகார்க்காண்டத்தி னிறுதிச் செய்யுள்) என்பவற்றாலும் பிறவற்றாலும் உணர்க, பலர் - பல சமயத்தாருமாம் மூதூர்ப் பண்பு மேம்படீஇய - மூதூரின் தன்மைகள் மிகும் பொருட்டு மலயம் - பொதியின்மலை அருந்தவன் - அகத்தியன் மேம்படீஇய உரைப்பவெனக்

ச. தூங்கு எயில் செம்பியன் - தேவர்கட்குப் பகைவராகிய அசுரர்களுடைய, ஆகாயத்திலே அசைகின்ற மதில்களை அழிந்த வீரவளையை யணிந்த தோளையுடைய சோழன், இவன் சோழருள் ஒருவன், இவன் தூங்கெயிலழித்ததனை, "ஒன்னா ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற், றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர்" (புறநா ஙகூ), "தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்காண் அம்மானை, சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மானை" (சிலப் உகூ 'வீங்குநீர்' என்னும் செய்யுள்), "வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசும்பிற், றூங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலால்" (பழ சக) என்பவற்றாலுணர்க

(பி - ம்) உ 'மேம்படுதல்', 'மேம்படியர்' ரு 'ஆங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்ப'

விண்ணவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்று
மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுள்
மேலோர் விழைய விழாக்கோ ளெடுத்த
நாலேழ் நாளினு நன்கினி துறைகென
அமரர் தலைவ னாங்கது நேர்ந்தது
கவராக் கேள்வியோர் கடவா ராகலின்
மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் வீடெனும்
இத்திறந் தத்த மியல்பினிற் காட்டும்
சமயக் கணக்கருந் தந்துறை போகிய
அமயக் கணக்கரு மகலா ராகி

---

௫ விண்ணவர் தலைவனை - இந்திரனை

௩-௫ அருந்தவன் உரைப்பச் செம்பியன் வணங்கி யென்க, உரைப்ப எறிந்தவெனவும் இயைய

௬ 'மண்ணகத்து' என்பதுமுதல் சோழன் வார்த்தை வான்பதி தன்னுள் - நன்றாகிய காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில்

௭ விழாக்கோள் எடுத்த - விழாவெடுத்தலை மேற்கொண்ட

௮ நாலேழ்நாளினும் - இருபத்தெட்டு நாளினும், "நாலேழ் நாளினும்" என்பர் மேலும், ௧ கஎ

௫-௮ முன்னின்று உறைகென, உறைகென - உறைகவென்று சோழன் வேண்ட

௯ நேர்ந்தது - இந்திரன் உடன்பட்டது, இது பெயர், விழாவை யென்றபடி

௧௦ கடவார் - பிழையார்

௧௧ மெய்த்திறம் - மெய்ம்மையையுணர்த்துவனவாகிய நூல்வகைகள், வழக்கு - உலகியல், நன்பொருள் - தத்துவம், வீடு - முத்தி, "மெய்த்திறம் வழக்கென விளம்புகின்ற, வெத்திறத்தினும்" (௨௭ ௧௦௬-௭) என்பார்மேலும் இப்படியே, "அருமறை விதியு முலகியல் வழக்கும், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட நினைந்து" (௬௬) என்றார் கல்லாடத்தும்

௧௨ இத்திறம் - இவ்வகைகளை

௧௩ தம் துறைபோகிய - தம்முடைய வழியிற் கைதேர்ந்த

௧௪ அமயக் கணக்கரும் - காலங்களை எண்ணிச் சொல்வோராகிய சோதிடரும், கணக்கரென்பது கணகரென்னும் வடமொழிச் சிதைவு அகலாராகி - இந்நகரை விட்டு நீங்காராகி

(பி - ம்) ௧௧ 'திறம்விளக்கும்' ௧௪ 'சவையக் கணக்கருந் தலமென பேருக'

௧௫ கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்
பரந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாக்களும்
ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
வந்தொருங்கு குழீஇ வான்பதி தன்னுட்
கொடித்தேர்த் தானைக் கொற்றவன் றுயரம்
விடுத்த பூதம் விழாக்கோள் மறப்பின்

---

௧௫ கரந்துரு எய்திய கடவுளாளரும் - மக்கள் கண்கள் காணப் பொருவென்று தமது மிக்க ஒளியையுடைய தெய்வ யாக்கையை மறைத்து அக்கண்கள் பொறுக்குமளவினவாகிய உருவங்களை நிருமித்துக்கொண்ட தேவரும் இதனை, "அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்து காண்குறூஉம் வானவன் விழவும்" (சிலப் ௬ ௭௨-௩), "அவனுக்குப், பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று மேவித்தன், மூவா விளநலங் காட்டி" (சிலப் ௯ ௩௩-௫) என வருவனவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க

௧௬ ஒருங்கு ஈண்டிய - ஒன்றுபடத்திரண்ட பாடை மாக்கள் - மொழி வேறுபட்ட மாக்கள், இவர்கள், மரக்கலந்தருஉ செல்வப் பொருட்டால் வந்த பரதேசிகள், இவரை, "புலம்பெயர் மாக்கள்" (சிலப் ௫ : ௧௧), "மொழிபெயர் தேத்தோர்" (சிலப் ௬ ௧௪௩) எனவுங் கூறுவர்

௧௭ ஐம்பெருங்குழு - அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதுவர், சாரணரென்னுமிவர்கள், எண்பேராயம் - கரணத்தியலவர் முதலியோர், இவ்விவரத்தை, "அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாத் தொழிற்றூதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப்படுமே", "கரணத் தியலவர் கரும விதிகள், கனகச் சுற்றங் கடைகாப்பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீரர் இவுளி மறவர், இனைய ரெண்பே ராய மெனப" (திவாகரம்) என்பனவற்றாலுணர்க, "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" (சிலப் ௫ ௧௫௭, பெருங் ௨ ௩ ௪)

௧௮ ஒருங்கு குழீஇ - ஒன்றுபடக்கூடி 'வான்பதிதன்னுள்' என்றது முதலியன சமயக்கணக்கர் முதலியோர் வார்த்தை

௧௯ கொற்றவன் - முசுகுந்தன் துயரம் - அவனுடைய ஊனும் மனமும் இருளும் வண்ணம் அசுரர் விட்ட தாமசாஸ்திரத்தால் அவனுக்குளதாகிய துன்பம் துயரம் - துயரத்தை

௨௦ விடுத்த பூதம் - முசுகுந்தனுக்கு ஒரு மந்திர முபதேசித்து அவ்விருளைப் போக்கிய, பட்டினப்பாக்கம் மருவூர்ப்பாக்கம் இரண்டற்கும் இடையேயுள்ள நாளங்காடி யிடத்துப் பூதம், "வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கென ...பீடிகை" (சிலப் ௫ ௬௫-௭), "கடிவிசை யவுணர் இடனுங் காணகும்" (சிலப் ௬ ௭-௧௩) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க விழாக்கோள் - விழாவெடுத்தல்

(பி-ம்) ௧௫ 'கரந்தருவெய்திய' ௧௮ 'குழீஇய' ௧௯ 'துயரற', 'துயரிற' ௨௦ 'மறைப்பின'

மடிதத செவவாய் வலலெயி றிலஙக
இடிககுரன் முழககத திடுமபை செய்திடும்
தொடுதத பாசததுத தொலபதி நரகரைப
புடைததுணும பூதமுமப பொருநதா தாயிடு
மாயிரு ஞாலத தரசுதலை யீணடும
ஆயிரங கணணோன விழாககால கொளகென
வசசிரக கோடடததது மணஙகெழு முரசம
கசசை யானைப பிடாததலை யேறறி
ஏற்றுரி போாதத விடியுறு முழகக்ற்

உக வலலெயிறு - வலிய பல

உஉ முழககதது - முழககததோடு இடுமபை - துனபம

உ0 - உஉ மறபபின, பூதம இடுமபை செயதிடு மெனக

உஙு - ச தொடுதத - கடடிய நரகா - தமமைப பிறா நமபுவதற குத தவவேடததில மறைநதுநின்று அததவததிற கிழுககானவற்றினகண ஒழுகும பொயவேடததாா முதலிய அறுவகையோா புடைதது - அறைநது. பூதம - மேறகூறிய பொய வேடததாா முதலிய அறுவரைத தன பாசங கடடிவர அவரை அறைநதுணணும சதுககபபூதம, இதனை, “மாதுய ரெவவமொடு மனையகம புகாஅள சேயிழை யாறறலும” (மணி உஉ சகூ - ருசு), “தவமறைந தொழுகுந தனமையி லாளா, அவ மறைந தொழுகு மலவைப பெணடிா, அறைபோ கமைசசா பிறாமனை நயப போா, பொயககரி யாளா புறஙகூற ருளரென, கைககொள பாசததுக கைபபடு வோரெனக, காத நானகும கடுஙகுர லெடுபபிப, பூதம புடைத துணும பூத சதுககமும”, “பததினி யொருததி உயிாமுனபுடைபப” (சிலப் ரு கஉஅ - ஙூச, கரு. எசு - அசு) எனபவறறாலுணாக

உரு மாயிருஞாலம - மிகப பெரிய பூமி. ஈணடும - கூடும

உசு. ஆயிரஙகணணோன - இநதிரன காலகொள்கென - தொடங குகவென்று சொலல, “காலகோள் விழவின கடைநிலை சாறறி” (சிலப் ரு. கசச)

உஎ வசசிரககோடடம - வசசிராயுதம நிறகுஙகோயில, சிலப் ச கஉ மணங கெழுமுரசம - விழாமுரசு

உஅ கசசை - கீழவயிற்றிற கடடும கசசை பிடர்ததலை - பிடரிடம

உஎ - அ ஃ “வசசிரக கோடடதது மணஙகெழு முரசம, கசசை யானைபபிடாததலை யேறறி” (சிலப் ரு · கசக-உ)

உகூ - ஙக ஏற்றுரிபோாததமுரசு - வென்ற ஏற்றினது உரியைப போாததின முரசு, இககருததினைப பின வருவனவறறாலுணாக “நலலேற றுரிவை தைஇய முரசம” (அகநா ஙூச), “எறிரணடுடன் மடுதது, வென்றதன பசசை சீவாது போாதத, .. முரசம” (புறநா உஅஅ),

(பி - ம்) உக ‘வலலெயிறருமப’ உஎ ‘மனகெழு’, ‘மணமுழா வாஙகி’ உகூ. ‘இடியுருமுழககின-’

கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை
முரசுகடிப் பிகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்தோன்
திருவிழை மூதூர் வாழ்கென் றேத்தி
வானமும் மாரி பொழிக மன்னவன்
கோணிலை திரியாக் கோலோ னாகுக
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்

"ஏற்றுரி முரச நாண வெறிந்திரை" (சீவக. ௨௧௪௨), "சாற்றிடக் கொண்ட வேற்றுரி முரசம்" (பெருங். ௧. ௩௮. ௧௦௦), "ஏற்றுரி முரசினிறைவனை மூதூர்க்கு" (பெருங். ௧. ௪௩. ௧௪௫) இடியுறு முழக்கின் முரசு-இடியினது முழக்கம்போலும் முழக்கினையுடைய முரசு; உறு உவமவுருபு; "தோளுற்ற தெய்வந் துணையாயத் துயர் தீர்த்தவாறும்" (சீவக. ௧௦) கூற்றுக்கண் விளிக்கும் முரசு-கூற்றை அழைக்கு முரசு; கண் அசைநிலையுமாம்; "மீனக் கணற்றதன் கண்ணே" (புறநா. ௧௦௩) குருதிவேட்கை முரசு - குருதிப் பலி கொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய முரசு; "குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்" (புறநா. ௫௦.) கடிப்பு - முரசடிக்குங் குறுந்தடி இகூஉம் - அறையும், புறநா. ௧௫௮.

௨௨ திருவிழை மூதூர் (மணி. ௩. ௩௪) வாழ்கென்று - வாழ்க வென்று.

௨௩ 'வானமும்மாரி' முதலியன முரசறைவோன் கூற்று. வானம் - மேகம். மாரி - மழை.

௨௪ கோணிலை திரியாக் கோலோன் ஆகுக - கோள்கள் நிற்கும் நிலை குலையாமைக்குக் காரணமாகிய செங்கோலையுடையோனாகுக; "கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்" (௭. ௮) என இந்நூலுள்ளும், "கோணிலை திரிந்து அரசுகோல் கோடினன்றே" (௨௫௫) எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும் வருதல் காண்க.

௨௫ தீவகச்சாந்தி - தீபசாந்தி; என்றது இந்திரவிழாவை; சம்புத்தீவக் காவற்றெய்வம், முற்காலத்து இத்தீவிலுள்ளார்க்கு அசுரரால் வரும் தீங்கைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு இந்திரனுக்குச் செய்தமையால் இவ்விழா இப்பெயர் பெற்றது; "நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட் காவற் றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுத்த தீவகச்சாந்தி" (மணி. ௨௨. ௧-௩), இனி, நகரத்திற்கு உள்வருந் தீங்குகளைப் பரிகரித்தற் பொருட்டுச் செய்யப்படும் இவ்விழா, தீவிற்குச் செய்வதன்றெனக்கு மெனபது பற்றித் தீவகச்சாந்தி யெனப்பட்டதெனினுமமையும்; இவ்வூரம்பலத்தை, "உலகவறவி" (௭. ௩௩, ௧௭. ௭௮, ௮௬) என இந்நூலுள்ளும், இவ்வூர் வாயிலை, "உலகவிடைகழி" (௬௦. ௨௭) எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும், இவ்வூரரசனை, "உலகமன்னவன்" (௩. ௪௬) என இந்நூலுள்ளும் கூறியிருத்தல் காண்க.

(பி-ம்) ௨௧ 'கடிப்பிகூஉம்' ௨௩ 'வானமும் மாரியும்' ௨௫ 'தீபசாந்தி', 'தீவகசாந்தி'

ஆயிரங் கண்ணோன் றன்னோ டாங்குள
நால்வேறு தேவரு நலத்தகு சிறப்பிற்
பால்வேறு தேவரு மிப்பதிப் படர்ந்து
மன்னன் கரிகால வளவனீங் கியநாள்
இந்நகர் போலவதோ ரியல்பின தாகிப்
பொன்னகர் வறிதாப் போதுவ ரென்பது
தொன்னிலை யுணர்ந்தோர் துணிபொரு ளாதலிற்
றோரண வீதியுந் தோமறு கோட்டியும்
பூரண கும்பமும் பொலம்பா லிகைகளும்
பாவை விளக்கும் பசுவுடன் பரப்புமின்
காய்க்குலைக் கமுகும் வாழையும் வஞ்சியும்
பூங்கொடி வல்லியுங் கரும்பு நடுமின்

---

௩௭. நால்வேறு தேவர்-முப்பத்து மூவர் ; அவர் வசுக்கள் எண்மரும், திவாகரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், மருத்துவர் இருவரும், பூருத 167

௩௮ பால்வேறு தேவர் - பதினெண் கணங்கள், பால் - பகுதி படர்ந்து - நினைந்து

௩௯ கரிகால வளவன் - புகாரையாண்ட ஒரு சோழன் நீங்கிய நாள் - பகைவரை வெல்ல வடதிசையை நோக்கி அவன் போன நாளில், "இருநில மருங்கின் . . . புண்ணியத் திசைமுகம் போகிய வந்நாள்" (௫ · ௮௯ - ௯௪) என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

௪௧ பொன்னகர் - தேவலோகம் வறிதா - வறுமையையுடையதாக; தேவர் பலரும் விழாக்காண இந்நகர்க்கு வந்துவிடுதலபற்றி, இவ்வாறு கூறப்பட்டது

௪௰ - ௪௧ ஆகி வறிதாவென்க.

௪௩. கோட்டி - சபை, கோயிலவாயிலென்பர் சிலப்பதிகார அரும் பதவுரையாசிரியர், ௩௰ ௬௨

௪௪ பொலம் பாலிகை - பொற்பாலிகை

௪௫. பாவை விளக்கு - பிரதிமை விளக்கு, "பாவை விளக்குப்பசும் பொற்படாகை" (சிலப் ௫. ௧௫௪) உடன் பரப்புமின் - ஒருங்கு பரப்புமின்

௪௬. வஞ்சி - மரவிசேடம், கொடிவிசேடமுமாம், வஞ்சிநகரத்தை, "பொற்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம் பொன்னகர்" (௨௬ : ௯௨) என்று பின்பு கூறுதல் காண்க

௪௭. பூங்கொடிவல்லி யென்றார், துகிற்கொடியை மாற்றுதற்கு, "கதலிகைக் கொடியுங் காழூன்று விலோதமும்" (மணி. ௧ . ௫௨)

(பி - ம்) ௩௮. 'இப்பதியடர்ந்து' ௪௨ . 'சொன்னிலை' ௪௩ 'தோட்டியும்' ௪௬ 'வாழைக்கதலியும் வஞ்சியும்' ௪௭. 'கரும்பொடு நடுமின்'

பத்தி வேதிகைப் பசும்பொற் றூணத்து
முத்துத் தாம முறையொடு நாற்றுமின்
விழவுமலி மூதூர் வீதியு மன்றமும்
பழமணன் மாற்றுமின் புதுமணற் பரப்புமின்
கதலிகைக் கொடியுங் காழூன்று விலோதமும்
மதலை மாடமும் வாயிலுஞ் சேர்த்துமின்
நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப்
பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வ மீறாக
வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை
ஆறறி மரபி னறிந்தோர் செய்யுமின்
தண்மணற் பந்தருந் தாழ்தரு பொதியிலும்
புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர் பொருந்துமின்

சஅ பத்தி - வரிசை வேதிகை - திண்ணை தூணம் - தூண்

சகூ தாமம் - மாலை

ருO மன்றம் - ஊரார்கூடியிருக்கும் மரத்தினடி, “மன்றமும் பொதியிலும்” (புறந. உஉசு.)

ருஉ கதலிகைக்கொடியும் காழூன்று விலோதமுமென்பன துகிற் கொடி விசேடங்கள், காழ் - காம்பு

ருங மதலை - கொடுங்கை, பற்றுக்கோடுமாம்

ருச. நுதல்விழி நாட்டத்திறையோன் - இறைவி கண்புதைத்த பொழுது நெற்றியிற் புறப்பட விட்ட கண்ணையுடைய தலைவன், என்றது சிவபெருமானை, விழிநாட்டம் . வினைத்தொகை இனி, நுதலில் இமையா நாட்டமென்றுமாம், “நுதல்விழி நாட்டத்திறையோன் கோயிலும்” (சிலப். கச எ)

ருரு சதுக்கத்துத் தெய்வம் - சதுக்கப் பூதம், என்றது, முன்னாகக் கூறிய அறுவகை நரகரைப் புடைத்துண்ணும் பூதத்தை; சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம்

ருசு செய்வினை - செய்வினையை

ருஎ ஆறறிமரபினறிந்தோர் - நிருத்தம் முதலிய ஆறங்கங்களையும் உணர்ந்த முறைமையையுடைய அந்தணர், “ஆறறியந்தணர்க்கு” (கலி கடவுள்), ஆறு - வழியுமாம் அறிந்தோர் ' முன்னிலைப்பெயர்

ருஅ பொதியில் — அம்பலம் ருகூ புண்ணிய நல்லுரை - தரும பதம்

(பி - ம்) சகூ ‘முத்தத்தாம முகையொடு’ ருக ‘பழமணற்பாற்றுமின’ ருஉ ‘கதலிக்கொடியும்’ ருரு ‘சதுக்கத்தெய்வம்’ ருஅ, ‘தண்மணப்பந்தர்’ ருகூ ‘அறிந்தோர் பொருந்துமின்’

ஒட்டிய சமயத் துறுபொருள் வாதிகள்
பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்
பற்றா மாக்கள் தம்முட னாயினும்
செற்றமுங் கலாமுஞ் செய்யா தகலுமின்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையும்
தண்மணற் றுருத்தியுந் தாழ்பூந் துறைகளும்
தேவரு மக்களு மொத்துடன் றிரிதரும்
நால்வேறு நாளினு நன்கறிந் தீரென
ஒளிறுவாண் மறவருந் தேரு மாவும்
களிறுஞ் சூழ்தரக் கண்முர சியம்பிப்
பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி

---

௬௦ ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த பொருள் - தத்துவம்

௬௧ பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம், ஓலக்கமண்டபமென்றும் கூறுவர், "பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை" (திருவா சதகம் ௪௯), "பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண்டபமும்" (சிலப் ௫. ௧௦௨), "புனைந்த கலைதெரி பட்டி மண்டபம்" (கம்ப நகர ௬௨) பாங்கு - உரிய இடம்

௬௨ பற்றாமாக்கள் - பகைவர்

௬௩ செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழுங்கோபம், "செற்ற நீங்கிய மனத்தினர்" (முருகு ௪௫௨) கலாம் - போர், "புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன" (புறநா ௬௯)

௬௫ துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை தாழ்பூந்துறைகள் - ஆழ்ந்த பொலிவினையுடைய நீர்த்துறைகள்

௬௮ ஒளிறுவாள் - விளங்குமவாள், "ஒளிறுவாண் மன்னர்" (புறநா ௧௱௭) மறவர் - வீரர்

௬௯ கண்முரசு - முகத்தையுடைய முரசம், "கடிப்பிகு கண்முரசம்" (நாலடி ௧௦௦), முரசின் முகத்தைக் கண்ணென்றல் மரபு

௭௦ பகை - உட்பகை

௭௧ மழையும் செல்வமும் சுரக்கவென்று வாழ்த்தி

௭௦ - ௭௧ ஓ "பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி" (சிலப், ௫ ௭௨ - ௩)

(பி - ம்) ௬௦. 'ஒட்டிய துறுபொரு ளுணர்ந்த வாதிகள்' ௬௮ 'வெளிறு வாண்மள்ளரும்' ௬௯ 'இயம்ப'

அணிவிழா வறைந்தன னகநகர் மருங்கென்

க—விழாவறை காதை முற்றிற்று

எஉ அகநகர் - உள்நகர், என்றது பட்டினப்பாக்கத்தை

க - எஉ அருந்தவன் உரைப்பச் செம்மியன் விண்ணவர் தலைவனை நாலேழ்நாளினும் வான்பதிதன்னுள் உறைகென அவனோத்தைக் கேள்வியோர் கடவாராதலின், சமயக்கணக்கர் முதல்வியோர் சூழ்இ 'மறப்பின்றி இம்மை செய்திடும், பொருந்தார் தாயிடும், காலக்கொள்க' என, முதுகுடிப் பிறந்தோன் முரசத்தை ஏற்றி இயம்பி ஏத்திச் சுரக்கென வாழ்த்திப் பொழிக, ஆகுக, நன்கறிந்தீர், துணிபொருளாதலின் நாலேழ் நாளினும் பரப்புமின், நடுமின், நாற்றுமின், மாற்றுமின், பரப்புமின், சேர்த்துமின், செய்யுமின், பொருந்துமின், ஏறுமின், அகலுமின் என அகநகர்மருங்கு விழாவை அறைந்தனனென்க

(பி - ம்) எஉ 'அகன்மா மருங்கென'

இரண்டாவது

ஊரலருரைத்த காதை

[இரண்டாவது ஊரலருரைத்தபாட்டு]

நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட்
சாவற் றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுத்த
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்
மணிமே கலையொடு மாதவி வாராத்
தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை மேல்வரச்
சித்திரா பதிதான் செல்லலுற் றிரங்கித்
தத்தரி நெடுங்கட் டன்மகட் டோழி

க நாவலோங்கிய மாபெருந்தீவு - சம்புத்தீவு, இது மகாத்வீபம் நான்கனுள் ஒன்றாதலின் மாபெருந்தீவெனப்பட்டது, இக்கருத்து, "நால்வகை மரபின் மாபெருந் தீவும்" (மணி கூ: கசுரு) என்பதனால் விளங்கும்.

ரு நாள் - நாளில் ழ. "தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்" (மணி க. ருஞ.)

(பி - ம்) ரு. 'தீபசாந்தி செய்தரு மன்னாள்' சா 'மாதவிபார்'

வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்ப்
பயங்கெழு மாநக ரலரெடுத் துரையென
வயந்த மாலையு மாதவி துறவிக்
கயர்ந்துமெய் வாடிய வழிவின ளாதலின்
மணிமே கலையொடு மாதவி யிருந்த
அணிமலர் மண்டபத் தகவயிற் செலீஇ
ஆடிய சாயல் ஆயிழை மடந்தை
வாடிய மேனி கண்டுளம் வருந்திப்
பொன்னே ரனையாய் புகுந்தது கேளாய்
உன்னோ டிவ்வூ ருற்றதொன் றுண்டுகொல்
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்துக்
கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும்

---

௮ கூஉய் - அழைத்து

௯ பயம் - பிரயோசனம் அலர் - பலரறிய நிகழ்த்தும் பழிமொழி உரையென - அலரை மாதவிக்குச் சொல்லென்று சித்திராபதி சொல்ல

௧௦ துறவிக்கு - துறவுக்கு

௧௧ அயர்ந்து - மனந்தளர்ந்து அழிவினள் - வருத்தமுடையாள்

௧௩. மலர்மண்டபம் - பூத்தொடுக்கும் மண்டபம். அகவயிற்செலீஇ - உள்ளிடத்தே சென்று.

௧௪ சாயல் - மென்மை மடந்தை - மாதவியினது.

௧௫ வாடியமேனி - தவத்தால் வாடிய மேனியை.

௧௬ பொன் - திருமகள் , 'பொன்னேரனையாய்' என்பது முதலியன வயந்தமாலை கூற்று புகுந்தது - சம்பவித்ததை.

௧௭ உற்றதொன்றுண்டுகொல்-உற்றதாகிய பகைமை ஒன்றுண்டோ.

௧௮ வேத்தியல் - அரசர்க்கு ஆடுங் கூத்து , பொதுவியல் - எல்லார்க்கும் ஒப்ப ஆடுங் கூத்து , திறம் - வகை , "வேத்தியல் பொதுவியலென இரு திறத்து, மாத்திரை யறிந்து மயங்கா மரபின், ஆடலும" (சிலப் ௧௪ ௧௪௮ - ௫௦.)

௧௯ பாட்டு - இசை. தூக்கு - தாளங்களின் வழியே வரும் செந்தூக்கு முதலிய எழு தூக்குகள் , "ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிவு நாற்சீர் கோயில், ஐஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் கழாலே, யெழுசீர் நெடுந்தூக் கென்மனார் புலவர்" என்பதனாலுணர்க. துணிவு - தாளவறுதி.

(பி - ம்.) ௮. 'வசந்த' ௯. 'அகன்கெழு மன்னக ரலர்படுத்துரை யென' ௧௦. 'துறவிற்கு' ௧௭. 'நின்னோ டிவ்வூர் நின்றதொன்றுண்டு கொல்'

பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலும்
தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்தீங் குழலும்
கந்துகக் கருத்து மடைநூற் செய்தியும்
சுந்தரச் சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும்
பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமும்
காயக் கரணமுங் கண்ணிய துணர்தலும்
கட்டுரை வகையுங் கரந்துறை கணக்கும்
வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும்
கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோப்பும்
காலக் கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவும்

உ0 யாழ்க்கரணம் - யாழுக்குரிய செய்கை. பாடைப் பாடல் - அக நாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரிய உருக்கள்

உக கருவி - வாச்சியம் குழல் - புல்லாங்குழல்

உஉ கந்துகம் - பந்து மடைநூல் - பாகசாத்திரம்

உ௩ சுந்தரச்சுண்ணம் - நிறத்தையுடைய வாசனைப்பொடி, "சுந்தரச் சுண்ணத்து" (சிலப். ௫ : கஙரு)

உ௪. பாயற்பள்ளி - பாயலிடம். பருவத்தொழுக்கம் - காலங்கட்கேற்ப ஒழுகும் ஒழுக்கம், பருவம் - இருது

உ௫ காயக்கரணம் - காயத்தாற் செய்யப்படும் அறுபத்து நான்கு வகைச் செய்கை கண்ணியதுணர்தல் - பிறர் கருதியதை அறிந்து கொள்ளுதல்

உ௬ கட்டுரைவகை - தொடுத்துக்கூறும் சொல்வன்மை கரந்து உறை கணக்கு - மறைந்துறையும்வகை, "அடிசில் வினையும் யாழினதுறையும், கடிமலர்ச் சிப்பமுங் கரந்துறை கணக்கும், வட்டிகை வரைப்பும் வாக்கின விகற்பமும், கற்றவை யெல்லாங் காட்டுமி னமக்கென" (பெருங். க. ௩௪ : ககூகூ - கூ)

உ௭ வட்டிகை - எழுதுகோல், "வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவை" என்பார் பின்னும், ௪ : ௫௭.

உ௮. கோலம் - அவ்வக்காலங்கட் கேற்பக் கொள்ளும் ஒப்பனை, "இரவிற்கோர், கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள" (சிலப். கூ ௩ - ௪) கோப்பு - கோத்தல்

உகூ காலக்கணிதம் - சோதிடம், "ஆயுள் வேதருங் காலக் கணிதரும்" (சிலப். ௫ : ௪௪) கலைகள் - பரதத்தையாக்குரியவென்று நூல்களிற் கூறப்பட்ட யாழ்வாசினை முதலிய அறுபத்துநான்கினுள் இப்பாட்டில்

(பி - ம்) உ0. 'பண்ணியாழ்க்கானமும்', 'பண்ணியாழ்த்தானமும்' உக. 'தாழ்ந்தீங்குழலும்' உ௫. 'கண்ணியதுரைத்தலும்' உ௬. 'கரந்துரை கணக்கும்' உ௮ 'கோவையுங் கோப்பும்'

நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த
ஓவியச் செந்நூ லுரைநூற் கிடக்கையும்
கற்றுத் துறைபோகிய பொற்றொடி நங்கை
நற்றவம் புரிந்தது நாணுடைத் தென்றே
அலகை மூதூ ரான்றவ ரல்லது
பலர்தொகு புரைக்கும் பணியில் வாய்மொழி
நயம்பா டில்லை நாணுடைத் தென்ற
வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைக்கும்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கேட்டுப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு நின்றே
பொற்கொடி மூதூர்ப் பொருளுரை யிழந்து

முன்னும் பின்னுங் கூறுதொழிந்த கலைகள், பரத்தையாகக்குரிய கலைகள் அறுபத்து நான்கென்பதைப் பின்வருவனற்றாலுணர்க. "யாழுமுதலாக அறுபத் தொருநான்கே ரிள மகளிர்க் கியற்கையென வோதணிக, கலையுற வகுத்த காமக் கேள்வி" (பெருங் க ௩௫ அ௪ - ௬), "கலைவலார் நெஞ்சிற் காமமே போன்றும்" (சீவக உ௧0எ), "பண்ணுங்கிளையும் பழித்த தீஞ்சொ, லெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்" (சிலப் ௧௪ ௧௬௬ - எ), "எண்ணெண் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற மடந்தையர்" (சிலப் உஉ ௧௩அ - ௯)

௩0 நன்கனம்வகுத்த - நன்றாக வகுக்கப்பட்ட, "நாணமு முடையு நன்கன நீத்து" (௩ அஅ) எனவும், "நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி" (௧௩ உ௪) எனவும், "நாததொரீஇ வினறி நன்கன மறிந்தபின்" (௧௩ உ௬) எனவும் நன்கனமென்பது இப்பொருள்பட இந்நூலுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க

௩௧ ஓவியச்செந்நூல் - ஓவியநூல், இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்றுண்டென்பது, "ஓவியநூலுள் நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள் பலவுள" (சிலப் அ உ௩ - ௬, அடியார்) என்பதனு லறியலாகும்

௩உ துறைபோகிய - கற்றவைகளிற் கைதேர்ந்த

௩உ - ௫ நற்றவம்புரிந்தது நாணுடைத்தென்று பலர் கூடி உரைக்கும் வாய்மொழியென்க

௩௬ நயம்பாடில்லை - அழகுண்டாதலில்லை

௩அ காதலன் - கோவலன் கடுந்துயர் - மிக்க துயர், என்றது கொலையுண்டதை, "கணவற் குற்ற கடுந்துயர்" (உ ௫0), "காதலனுற்ற கடுந்துயர்" (உ . ௬௬) என்பர் பின்னும், "கண்டா ளவன்றன்னைக் காணாக் கடுந்துயரம்" (சிலப் ௧௯ ௩அ)

௪0 பொருளுரை - புகழுரை

(பி - ம்) ௩௪ 'அலகைமூதூர' ௩௬ 'நலம்பாடில்லை' ௩௯. 'போதல் செல்லாவுயிரொடுநின்றே'

நறுந்தொடி நங்காய் நாணுத் துறந்தேன்
காதல னிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி
ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா
தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயின்
நன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர்

---

௪௧ நங்காயென்றது வயந்தமாலையை

௩௮ - ௪௧ கேட்டு நின்று இழந்து துறந்தேனென்க

௪௨ கனையெரி - மிக்கநெருப்பு, "கனையெரி யுரறிய மருங்கும்" (புறநா ௨௩) பொத்தி - மூட்டி, "கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து" (புறநா. ௨௪௭)

௪௩ ஊதுலைக் குருகின் உயிர்த்து - உலையிலூதும் துருத்திமூக்கைப் போலவே அழலெழவுயிர்த்து, "காதலர்ப் பிரிந்த நோயோ டுளங்கனன், றூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ளொடுங்கி" (சிலப் ௪ ௫௮ - ௯), "காதலற் கெடுத்த நோயோ டுளங்கனன், றூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனள்" (சிலப். ௨௨ ௧௫௧ - ௨)

௪௪ இன்னுயிரீவர் - இனியவுயிரைக் கொடுப்பார், என்றது, காதல ரிறந்தமை கேட்டபொழுதே இறப்பரென்றபடி, பாண்டியன் நெடுஞ்செழிய னிறப்ப அவன் மனைவியாகிய பெருங்கோப்பெண்டும் உடனே இறந்த சரித்திரம் இங்கே அறியத்தக்கது, அதுவருமாறு. "அரிமா னேந்திய வமளி மிசை யிருந்த, திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான், றயங்கிணர்க் கோதை தன்றுயர் பொறாஅன் மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித், தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளாள், கலக்கங் கொள்ளாள் கடுந்துயர் பொறாஅள், மன்னவன் செல்வுழிச் செல்க யானெனத், தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினள்போற், பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாய்ந்தனள்" (சிலப் ௨௫ ௭௮ - ௮௬), இவ்வாறிறத்தலை மூதானந்தமென்பர், "கயலே ருண்கண் கணவனொடு முடிய, வியனெறிச் செல்வோர் வியந்துரைத் தன்று", "ஒருயி ராக வுணர்வுடன் கலந்தோர்க், கிருயி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போரில், விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வளையி னாட்கும், முடனே யுலந்த துயிர்" (பு - வெ ௨௬௨)

௪௨ - ௫ நளியெரி - செறிந்தநெருப்பு, "நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரல்" (புறநா ௧௫௦) காதலிரிறப்பிற் பொய்கையிற் புகுவதுபோலச் செறிந்த நெருப்பிற் புகுவர் பத்தினிப்பெண்டிர், "பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற, வள்ளிதழ் அவிழ்ந்த தாமரை, நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே" (புறநா ௨௪௬), கணவரை யிழந்த பத்தினிப்பெண்டிர்க்குப் பொய்கையுந் தீயும் ஒரு தன்மையின வென்றபடி

௪௪ - ௫ பின்வரும் வாக்கியத்தில் இவ்வடிகளின் கருத்து அமைந்திருத்தல் காண்க "காதலன் வீயக் கடுந்துய ரெய்திப், போதல் செய்யா வுயிரொடு புலந்து, நளியிரும் பொய்கை யாடுநர் போல, முளியெரி புகூஉ முதுகுடிப் பிறந்த, பத்தினிப் பெண்டிர்" (மணி ௧௮. ௧௧ - ௫)

(பி - ம்) ௪௫ 'பொய்கையினரி னியெ'

களியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ
டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்
பத்தினிப் பெண்டிர் பரப்புநீர் ஞாலத்
தத்திறத் தாளு மல்லளெம் மாயிழை
கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொறாஅள்
மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக்
கண்ணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
திண்ணிதிற் றிருகித் தீயழற் பொத்திக்
காவலன் பேரூர் கனையெரி மூட்டிய
மாபெரும் பத்தினி மகள்மணி மேகலை
அருந்தவப் படுத்த லல்ல தியாவதும்
திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅள்

---

௪௭ நோற்றுடம் படுவர் - கைம்மை நோன்பை நோற்று உடம்படுவர்; கைம்மைநோன்பு இன்னதென்பதைப் பின்வரும் மேற்கோள்களாலுணர்க. "வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சி யாகப், பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு, முயவற் பெண்டிர்" (புறநா. ௨௪௬), "இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகமூழ்கத், துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போல" (சிலப் ௧௮ ௩௪-௫.)

௪௮ பரப்புநீர் - கடல்

௪௯ ஆயிழை - கண்ணகி

௫௧. சிறுபுறம் - பிடர், "செய்த்தகு கோவையிற் சிறுபுற மறைத்து" (சிலப் ௬ ௧0௨) புதைப்ப - மறைப்ப கூந்தல் அவிழ்ந்து கிடப்ப வென்றபடி

௫௨ - ௩ முலைதிருகி - இடமுலையை வலக்கையாற் றிருகி, "இடமுலை கையாற் றிருகி" (சிலப் ௨௧ ௪௩) அழற்பொத்தி - அழலை மூட்டி

௫௪ காவலன் பேரூர் - பாண்டியனது பெரிய ஊராகிய மதுரையை

௫௫ மாபெரும்பத்தினி - கண்ணகி,

௫௬ அருந்தவப்படுத்தலல்லது - செய்தற்கரிய தவவழியிற் சேர்த்தலையன்றி யாவதும் - சிறிதும்

௫௭. திருந்தாச்செய்கைத் தீத்தொழில் - பரத்தைமைத்தொழில், "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை, தலைமையாகக் கொண்டநின் றன்மையில் வாழ்க்கை" (௨௪: ௭௭ - ௯) என்று சித்திராபதியை நோக்கி இராசமாதேவி பரத்தைமையை இழித்துச் சொல்லியதாகப் பின்னும் கூறுவர்.

௫௫ - ௭ மணிமேகலை தவவழியிற் சேர்க்கப்படுவாளன்றிப் பரத்தை

(பி - ம்) ௪௭. 'நோற்றுடன்படுவர்' ௫௨ 'கண்ணீராட்டிய' ௫௬ 'அருந்தவம்படுத்தலல்லது'

ஆங்கன மன்றியு மாயிழை கேளாய்
ஈங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன்
மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
அறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்ந்து
மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கூறப்
பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது
அற்றோ ருறுவ தறிகெனப் பொருளி

மைத் தொழிலிற் சோகப்படுவாளல்லள், "மணிமேகலையை வான்றுயர் உறுக்கும், கணிகையர் கோலங் காணாது ஒழிக" (சிலப். உ௭ ௧௦௫ - ௬)

௫௯ மாதவர் - பௌத்த சங்கத்தார்

௬௦ மறவணம் நீத்த - பாவத்தன்மைகளைத் துறந்த, பாவங்கள் பத்துவகைப்படும், காயத்திற்றோன்றுவன மூன்றும், வாசாலத்திற்றோன்றுவன நான்கும், உள்ளத்திற்றோன்றுவன மூன்றும் என, இதனை, "தீவினை யென்பது யாதென வினவின், கொலையே களவே காமத் தீவிழைவு, உலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும், பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும், வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென், றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப், பத்து வகையால்" (மணி. உ௪ ௧௨௫ - ௧௩௧, ௩௦ ௬௪ - ௭௨) என்பதனாலுணர்க

௬௩ கூற - அறவணவடிகட்குக் கூற

இனி, துக்கம், துக்கநிவாரணம், துக்கோற்பத்தி, துக்கநிவாரண மார்க்கமென்னும் **வாய்மைகள்** நான்கும் முறையே கூறப்படும்

௬௪ பிறந்தோருறுவது பெருகிய துன்பம் - துக்கம்

௬௫ பிறவாருறுவது பெரும்பேரின்பம் - துக்க நிவாரணம்

௬௬ பற்றின் வருவது முன்னது - துக்கோற்பத்தி, "பற்றென்ப டுவது பசைஇய வறிவே" (மணி. ௩௦ ௬௨)

௬௬ - ௭ பின்னது அற்றோர் உறுவது - துக்கநிவாரண மார்க்கம்

௬௭ அறிகெனப் பொருளி - துக்கமுதலிய வாய்மை நான்கினையும் அறிந்து கொள்வாயென்று உபதேசித்தது, "துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரணம், இன்பம் வீடே பற்றிலி காரணம், ஒன்றிய வுரையே வாய்மை நான்காவது" (மணி. ௩௦ ௧௮௬ - ௮.) வாய்மை சத்தியமென்று வழங்கப்படும்

(பி - ம்) ௫௯ 'உறைவிடம்புகுந்து' ௬௧ 'அறவணரடிகளடியிணை'

ஐவகைச் சீலத் தமைதியுங் காட்டி
உய்வகை யிவைகொளென் றுரவோ னருளினன்
மைத்தடங் கண்ணார் தமக்குமெற் பயந்த
சித்திரா பதிக்குஞ் செப்பு நீயென
ஆங்கவ ளுரைகேட் டரும்பெறன் மாமணி
ஓங்குதிரைப் பெருங்கடல் வீழ்த்தோர் போன்று
மையல் னெஞ்சமொடு வயந்த மாலையுங்
கையற் றுப்போந் தனள் காரிகை திறத்தென

௨—ஊரலருரைத்த காதை முற்றிற்று.

௬௮ ஐவகைச்சீலம் - காமம், கொலை, கள், பொய், களவு என்னும் இவ்வைந்தையும் முற்றத்துறத்தல், "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையும், முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை" (௨௪ ௭௭ - ௮) என்பர் பின்னும், "சீல நீங்காச் செய்தவத் தோர்க்கு" (௨௧ ௫௭), "சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று" (௨௪ ௧௯௭), "தானந் தாங்கிச் சீலந் தலைநின்று" (௩௰ ௧) என இந்நூலுள்ளே சீலமென்பது பயின்றுவருதல் காண்க.

௬௯ உய்வகை இவைகொள் என்று - பிறப்பிறப்பினின்றும் தப்பும் வகை நால்வகை வாய்மையும் ஐவகைச் சீலமுமாகும், இவற்றைக் கொள்வாயாகவென்று உரவோன் - அறவணவடிகள், உரம் - அறிவு.

௬௮ - ௯ வாய்மையும் சீலமும் இன்றியமையாதன வென்பதை, "வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்ட, பான்மையின்" (மணி ௨௯ ௨௰ - ௨௧) என்பதனாலுணர்க.

௭௰ மைத்தடங்கண்ணார் - ஆயத்தார்.

௭௨ - ௩ பெறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைப் பெரியகடலில் வீழ்த்திய வாக்ளை யொத்து, "அறும்பட்ட வரசனு நகரமும், மோங்கிய நன்மணி யுறு கடல் வீழ்த்தோர், தம்மிற் றுன்பந் தாநனி யெய்த" (சிலப் ௩௰ ௨௯ - ௩௰) மாமணி - நீலமணியுமாம்.

௭௫ கையற்று - செயலற்று. காரிகைதிறத்து - மாதவியிடத்தி னின்றும்.

௧ - ௭௫ நன்னாளில் மாதவி வாராததுன்பம் மேலவாச் சித்திராபதி இரங்கி வயந்தமாலையைக் கூவி அலரை மாதவிக்கு உரையென்று சொல்ல, வயந்தமாலை, மாதவியிருந்த மண்டபத்துச் சென்று கண்டு வருந்தி, அன்னாய், கேளாய், உண்டுகொல்! பண்பில் வாய்மொழி நாணுடைத்தென்ற வயந்தமாலைக்கு உரைக்கும் மாதவி, கேட்டு நின்று இழந்து நாணுத்துறந் தேன், மணிமேகலை தீத்தொழிற் படாஅள், இன்னுங்கேள். புகுந்து வீழ்ந்து மயங்கித் துயரைக் கூற, உரவோன் அறிகென்றருளிக் காட்டி இவற்றைக் கொள்ளென்றருளினன், இதனைக் கண்ணார் தமக்கும் சித்திராபதிக்கும் நீ செப்பென்று சொல்ல, வயந்தமாலையும் கேட்டு மணியைக் கடலில் வீழ்த்தோர்போன்று கையற்றுப் பெயர்ந்தனளென முடிக்க.

(பி - ம்) ௬௮ 'சீலத்தமைவுங்' ௭௨ 'ஆங்கவருரை'

மூன்றாவது

மலர்வனம்புக்க காதை

[மூன்றாவது மலர்வனம்புக்க பாட்டு]

வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைத்த
உயங்குநோய் வருத்தத் துரையுமுன் றோன்றி
மாமலர் நாற்றம் போன்மணி மேகலை
ஏது நிகழ்ச்சி யெதிர்ந்துள தாதலின்
௫ தந்தையுந் தாயுந் தாநனி யுழந்த
வெந்துய ரிடும்பை செவியகம் வெதுப்பக்
காத னெஞ்சங் கலங்கிக் காரிகை
மாதர்ச் செங்கண் வரிவனப் பழித்துப்

௧-௨. உரைத்த உரைமுன் தோன்றி - சொல்லிய சொல்லினிடமாக உதித்து.

௪. கன்மங்களாகிய காரணங்கள் தத்தம் பயனைக் கொடுத்தற்குத் தோற்றுதலை, 'ஏது நிகழ்ச்சி' என்பது பௌத்தநூல் வழக்கு; இதனை ஹேதுப்பிரபவ தர்மமென்பர், "ஏது நிகழ்ச்சி யீங்கின் றாதலின்" (௯ : ௫௧), "ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள" (௧௨ : ௧௦௫), 'ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள" (௨௧ : ௧௬௦) என இந்நூலுள்ளே இப்பெயர் பின்பும் வருதல் காண்க. இஃது 'ஏது' எனவும் வழங்கும். எதிர்ந்துளதாதலின் - தோற்றியதாதலால், "சுணங்கெதிர் இளமுலை" (மதுரைக். ௪௧௬).

௨-௪. மணிமேகலைக்கு ஏது நிகழ்ச்சி மலர்நாற்றம்போலத் தோன்றி எதிர்ந்துளதாதலின் என்று இயைக்க.

௫. தந்தையும் தாயும் - கோவலனும் கண்ணகியும்; உழந்த - வருந்திய.

௬. வெதுப்ப - சுட. ௭. காரிகை - மணிமேகலை.

௮. மாதர் - காதல்; உரிச்சொல், "மாதர் காதல்" (தொல். உரி. ௩௫). வரிவனப் பழித்து - மையெழுதிய அழகைச் சிதைத்து; "வரிவனப் புற்ற" (புறநா. ௩௩).

(பி-ம்.) ௪ 'ஏது நிகழ்ச்சி செய்திருந்துளது' ௫ 'தாயருந்தாந் துயருழந்த' 'தாழ்துயருழந்த' ௮ 'வனப்பழிந்து'

புலம்புநீ ருருட்டிப் பொதியவிழ் நறுமலர்
இலங்கிதழ் மாலையை யிட்டுநீ ராட்ட
மாதவி மணிமே கலைமுகம் நோக்கித்
தாமரை தண்மதி சேர்ந்தது போலக்
காமர் செங்கையிற் கண்ணீர் மாற்றித்
தூநீர் மாலை தூத்தகை யிழந்தது
நிகர்மலர் நீயே கொணர்வா யென்றலும்
மதுமலர்க் குழலியொடு மாமலர் தொடுக்கும்
சுதமதி கேட்டுத் துயரொடுங் கூறும்
குரவர்க் குற்ற கொடுந்துயர் கேட்டுத்
தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை யெய்த
மணிமே கலைதன் மதிமுகந் தன்னுள்
அணிதிகழ் நீலத் தாய்மல ரோட்டிய
கடைமணி யுகுநீர் கண்டன னாயிற்
படையிட்டு நடுங்குங் காமன் பாவையை

---

௯ புலம்புநீருருட்டி - வருத்தத்தால் உண்டாகிய கண்ணீரை உதிர்த்து, தனித்து வீழ்கின்ற கண்ணீர்த் துளியுமாம்

௭ - ௧௦ காரிகை அழித்து மாலையை நீராட்ட

௧௨ தாமரை எழுவாய் மதி - மதியை தாமரைமலர் மாதவி கைக்கும், மதி மணிமேகலை முகத்திற்கும் உவமை.

௧௩ காமர் - விருப்பம்

௧௪ தூய நீர்மையையுடைய மாலையானது கண்ணீரில் நனைந்து தூய தன்மையை யிழந்தது

௧௫ நிகர்மலர் - ஒளியையுடைய மலர், "நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப" (அகநா ௧௧), "அரும்பவிழ் முல்லை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்" (சிலப் ௯ ௧ - ௨)

௧௬ மதுமலர்க்குழலி - மணிமேகலை

௧௮ குரவர்க்கு - தாய் தந்தையர்க்கு

௨௨ கடைமணி உகுநீர் - கண்மணிக் கடையினின்றும் உகுகின்ற நீர், "ஆவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுட" (சிலப் ௨௦ ௫௪)

௨௫ படையை எறிந்துவிட்டுக் காமன் நடுங்குவான் (கலி 109)

(பி - ம்) ௯ 'புலம்புநீருட்டி' ௧௦ 'இலங்குதண்மாலையை யிடு நீராட்ட', 'இருநீராட்ட'

ஆடவர் கண்டா லகறலு முண்டோ
உ௫ பேடிய ரன்றே பெற்றியி னின்றிடின்
ஆங்கன மன்றியு மணியிழை கேளாய்
ஈங்கிந் நகரத் தியானவருங் காரணம்
பாரா வாரம் பல்வளம் பழுநிய
காராளர் சண்பையிற் கௌசிக னென்போன்
௩0 இருபிறப் பாள னொருமக ளுள்ளோள்
ஒருதனி யஞ்சே னோரா னெஞ்சமோ
டாரா மத்திடை யலர்கொய வேன்றனை
மாருத வேகனென் பானோர் விஞ்சையன்
திருவிழை மூதூர்த் தேவர்கோற் கெடுத்த
௩௫ பெருவிழாக் காணும் பெற்றியின் வருவோன்
தாரன் மாலையன் றமனியப் பூணினன்

உ௪ உண்டோ, ஓ எதிர்மறை

உ௫ பெற்றியின் - தம் இயற்கைத்தன்மை திரியாமல் நின்றிடின் - இவளை விரும்பாது நிற்பாராயின்

உ௬ ஒப்பு மணி. உ ௫௮

உ௬ - ௭ யானவருங் காரணத்தைக் கேளாய்

உ௮ - கூ பாராவாரம் - கடல் பழுநிய - முதிர்ந்த, "பெருவளம் பழுநி" (புறநா கககூ) காராளர் - பூவைசியர் சண்பை ஒரு நகரம், சீகாழியுமாம், அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சம்பையென்னும் நகரமுமாம், இவ்வுரைக்குக் காராளரென்பதனைக் காராளரென்பதன் விகாரமாகக் கொள்க, காராளர் - ஒரு சாதியார்

உகூ பூ மணி ௭ ௪0உ

௩க ஒருதனி - ஒப்பில்லாத்தனி, மிக்க தனிமை

௩உ ஆராமம் - உபவனம் ௩௩ விஞ்சையன் - வித்தியாதரன்

௩௪ மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௩௫ - ௭ தாரன் பூமாலையை யுடையவன் மாலையன் - மணிமாலையை யுடையவன் 'தார மாலையன்' எனப் பாடமோதி, மந்தார மாலையையுடைய வனென்னினுமமையும் தமனியப் பூணினன் - பொற்பூணினையுடையவன் பாரோர் காணா - மக்கள் கண்ணிற்குப்புலப்படாத பல தொழுபடிமையன் - தேவர் பலருந் தொழும் தெய்வவடிவையுடையன் படிமை - தெய்வ வடிவு, பூ "தாரன் மாலையன் றமனியப்பூணினன், பாரோர் காணாப் பலர் தொழு படிமையன்" (சிலப் கரு கருஎ - அ)

(பி - ம்) உஅ 'பாராவாரப்பல்வளம்' உகூ 'காரானசண்பை' ௩உ 'அலர்கொயவேனை'

பாரோர் காணாப் பலர்தொழு படிமையன்
எடுத்தனன் றென்றுகொண் டெழுந்தனன் விசும்பிற்
படுத்தனன் றாங்கவன் பான்மையே னாயினேன்
ஆங்கவ னீங்கென்னை யகன்றுகண் மாறி
நீங்கின னதன்பதி நெட்டிடை யாயினும்
மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமேகலைதான்
தணித்தலைக் கொய்யுந் தகைமைய ளல்லள்
பனமல ரடுக்கிய நன்மலர்ப் பந்தர்
இலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகின்
உலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்

---

௩௬ - ௭ வருவோனும் படிமையனுமாகிய விஞ்சையன்

௩௮ எடுத்தனன் - எடுத்து விசும்பிலெழுந்தனனென்க

௩௯ படுத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டான் அவன் பான்மையே னாயினேன் - அவனுடைய இன்பத்தின் பகுதியையுடையேனாயினேன், "பனியிரு விசும்பிற் றேவர் பான்மையிற் றென்று சொன்னாள்" (சீவக ௫௫௩)

௪௦ - ௪௧ ஆங்கவன் - மாருதவேகன் ஈங்கு - இந்நகரத்திடத்து கண் மாறி என்னை அகன்று நீங்கினன் - விழித்த கண் இமைக்கும் அளவிலே மறைந்து என்னை விட்டு நீங்கினன், கண்மாறல்-விழித்த கண் இமைக்குமள விலே மறைதல், "கண்மா றாடவ ரொடுக்க மொற்றி" (மதுரைக் ௬௪௨) தன்பதி நெட்டிடையாயினும் நீங்கினனென்க கூட்டுக சுதமதியை மாருத வேகன் இந்நகரத்தில்விட்டு நீங்கினனென்பதை, "அருஞ்செருச்சாய லராந்தா ணத்துளோர், விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்றே, நல்லென் போற் பல்லோ ருரையின்" (மணி ௫ ௨௩ - ௫) என்று உதயகுமரன் கூறிய வாற்றானு முணர்க

௪௨ மணிப்பூங்கொம்பர் மணிமேகலை - மாணிக்கப் பூங்கொம்பு போலும் மணிமேகலை, எழுவாய்

இனிப் பூக்கொய்தற்குரிய இடம் கூறுகின்றாள்

௪௪ - ௫ பன்மலர்களை நிரைத்த நல்ல மர நிழலையுடைய இலவந்தி கையினது மதிலின் புறத்தே சென்றால், மரப்பந்தர் - சோலையுமாம் இல வந்திகை - யந்திரவாவி, 'நிறைக்குறி னிறைத்துப் போக்குறிற் போக்கும் பொறிப்படை யமைந்த பொங்கில வந்திகை" (பெருங் ௧ ௪௦ ௩௧௧ - ௨), "இலவந்திகை - நீராவியைச் சூழ்ந்த வயந்தகச்சோலை, அஃது அரசனும் உரிமையுமாடும் காவற்சோலை" (சிலப் ௧௦ ௩௦ - ௩௧) என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்.

௪௬ உலகமன்னவன் - சோழன் உழையோர் - பக்கத்திலுள்ளோர்

(பி - ம்) ௩௯ 'பான்மையளானேன' ௪௦ 'ஆங்கவனென்னை' ௪௩ 'கொய்யுந்தன்மையளல்லள்' ௪௬ 'நன்மலர்ப்பந்தர்'

விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொ ணன்னாள்
மண்ணவர் விழையார் வானவ ரல்லது
பாடுவண் டிமிரா பன்மரம் யாவையும்
வாடா மாமலர் மாலைக டூக்கிற்
கைபெயர் பாசத்துப் பூதங் காக்குமென்
றுய்யா னத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார்
வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த
சம்பாதி யிருந்த சம்பாதி வனமும்
தவாநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றாதை
கவேர னாங்கிருந்த கவேர வனமும்
மூப்புடை முதுமையிற் றாக்கணங் குடைய

---

௪௭ நன்னாள் - நன்னாளில்.

௪௮ வானவரல்லது - தேவர் விரும்புதலையன்றி; அல்லது மண்ணவர் விழையாரென இயைக்க.

௪௯ தேவர்கள் விரும்பினமையால் மரங்களில் வண்டுகள் இமிரா வாயின; "சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்" (முருகு. ௪௩)

௪௯ - ௫௦ மரம் யாவையும் மாலைகளைத் தூக்கலின், தூக்குதல் - தொங்கவிடல்; வாடாத மலர்மாலைகள் தேவர்களால் விரும்பப்பட்டன; "வாடா மாலை வார்தளிர்ப் பிண்டி வாம்" (சீவக. ௩௦௧௮)

௫௧ கைபெயர்பாசம் - கையினிடத்துக் கொண்டபாசம்; மரங்கள் வாடாமாலைகளைத் தூக்குதலால் பூதங்காத்தல் உணரப்பட்டது.

௫௨ உய்யானம் - உத்தியானம், அரசர் விளையாடுங் காவற்சோலை; "உய்யா னத்தி னுறுதுணை மகிழ்ச்சியும்" (சிலப். ௧௪ : ௧௨௭)

௫௩ வெங்கதிர் - சூரியன்.

௫௪ சம்பாதி - சடாயுவினுடன் பிறந்தவன்; காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற்கு அருகிலுள்ளதும் சம்பாதிபுரமென்று வழங்கப்படுவதுமாகிய புள்ளிருக்கு வேளூரிறைவனை, ஒரு யோசனை தூரத்திலிருந்து பூக்கொணர்ந்து சம்பாதி பூசித்தானென்று தெரிதலால் அவன் பூக்கொய்தவனம் இந்தச் சம்பாதிவனமாக இருத்தல் கூடுமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

௫௫ - ௬ தாதையாகிய கவேரன்; "கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங்கிய, தவாக்களி மூதூர்" (௯. ௫௨ - ௩) என்பர் பின்னும்.

௫௭ மூப்புடை முதுமை - முதுமையையுடைய; தாக்கணங்கு - தீண்டிவருத்துந் தெய்வம்; "தாக்கணங்கு, தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து" (குறள், ௧௦௮௨), "வெம்முது பேய்க்கென னுயிர்கொடுத்தேன்" (௯. ௧௩௦) என்று பின்னும் வருதல் காண்க.

௫௪ - ௭ சம்பாதிவனமும் கவேரவனமும் தாக்கணங்குடையன.

(பி - ம்) ௫௨ 'சம்பாவனமும்'

யாப்புடைத் தாக வறிந்தோ ரெய்தார்
அருளு மன்பு மாருயி ரோம்பும்
ஒருபெரும் பூட்கையு மொழியா நோன்பிற்
பகவன தாணையிற் பன்மரம் பூக்கும்
உவவன மென்பதொன் றுண்டத னுள்ளது
விளிப்பறை போகாது மெய்ப்புறத் திட்டும்
பளிக்கறை மண்டப முண்டத னுள்ளது
தூநிற மாமணிச் சுடரொளி விரிந்த
தாமரைப் பீடிகை தானுண் டாங்கிடின்
அரும்பவிழ் செய்யு மலர்ந்தன வாடா

௫௮ யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக, யாப்பு - உறுதி, "யாப்பறை மாக்க ளியல்பிற் கொள்ளார்" (சிலப். ௧௪ ௬௦)

௫௯ அருள் - அன்புகாரணத்தால் தோன்றும் அளி அன்பு - அருட்கு முதலாகி மனத்தின்கண் நிகழும் நேயம்

௬௦ பூட்கை - மேற்கோள், "அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை" (புறம். ௩)

௬௧ பகவனது ஆணையின் - புத்தனது கட்டளையினாலே

௬௨ உள்ளது - உள்ளிடத்தது

௬௪ அதனுள்ளது - அம்மண்டபத்தின் உள்ளிடத்தது

௬௩ - ௪ விளிப்பு அறைபோகாது - ஓசை வெளிப்போகாமல் மெய்ப்புறத்து இட்டும் - தன்னைச்சார்ந்தாருடம்பைமட்டும் புறத்தே தோன்றுவிக்கும் பளிக்கறைமண்டபம் - பளிக்குமண்டபம் தன்னுட் புகுந்தவர்களுடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவத்தை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதென்று அப்பளிங்கு மண்டபத்தின் தன்மை கூறியவாறு விளிப்பறை . இருபெயரொட்டுமாம், அறை - ஓசை

௬௨ - ௪ அதன் உள்ளதாகிய மண்டபமெனக் கூட்டுக

௬௫ - ௬ மணிச்சுடரொளிவிரிந்ததாமரைப்பீடிகை - மாணிக்கச்சோதி பரந்த பதுமபீடம், என்றது புத்தன் பாதபீடத்தை, புத்தன் பாதத்தை மணிபதுமமென்றலும், அதனை வழிபடுவோர் அதுபற்றி, 'ஓம் மணிபத்மேஹூம்' என்ற மந்திரத்தை ஜபித்தலும் பௌத்தசமய மரபு

௬௬ ஆங்கு இடின் - அப்பீடத்தே இட்டால்

௬௪ - ௬. உள்ளதாகிய பீடிகையெனக் கூட்டுக

௬௭ அவிழ்செய்யும் - மலர்தலைச் செய்யும்

௬௭ - ௮ தொல்லியாண்டு கழியினும் வாடா என்க காலம் தொன்மையதாதலின், 'தொல்லியாண்டு' என்றார்

(பி - ம்) ௬௨ 'அதினுள்ளது'

சுருமபின மூசா தொலயாணடு கழியினும
மறநதே னதன்றிற மாதவி கேளாய
சடமபூண்டோர தெயவங கருததிடை வைததோர
ஆஙகவ ரடிககிடி னவரடி தானுறும
நீஙகா தியாஙகணு நினைபபில ராயிடின
ஆஙகிதன் காரண மெனனை யெனறியேற
சிநதை யினறியுஞ செயவினை யுறுமெனும
வெநதிற னோனபிகள விழுமங கொளளவும
செயவினை சிநதை யினறெனின யாவதும
எயதா தெனபோரக கேது வாகவும
பயஙகெழு மாமல ரிட்டுக காட்டட
மயனபண டிழைதத மரபின ததுதான
அவவன மலல தணியிழை நினமகள
செவவனஞ செலலுஞ செமமை தானில ॥

௬௬ மறநதேன கமப 5. 3 34

௭௦ கடமபூணடு - முறைமையால மேறகொணடு, "நிழலவாய நேமி, கடமபூண டுருட்டுங கௌரியா" (சிலப் கரு ௦-௨) ஓர தெயவம - ஒரு தெயவததை

௭௧ அவர - அததேவருடைய அடிககு ஆஙகு இடின - அடியின பொருட்டு (மலரை) அபபீடததே இட்டால அவரடிதானுறும - (அமமலர) அததேவருடைய அடியை அடையும

௭௨ நினைபபிலராய இடின யாஙகணும நீஙகாது

௭௪ - ௫ சிநதையினறியும செயவினை யுறுமெனும வெநதிறல நோனபிகள - மனமிலலாதிருககவும அறமும பாவமுமுளவாகுமெனறு சொலலுகினற வெவவிய திறலையுடைய விரதிகள விழுமங்கொளள வும - வருததஙகொளளவும

௭௬ - ௭ சிநதை யினறெனிற செயவினை யாவதும எயதாது என போரககு ஏதுவாகவும - மனமிலலையாயின அறமும பாவமும சிறிதும உள வாகாவெனறு கூறுவோாககுக கருவியாகவும

௭௪ - ௭ மனமுளதாயவழி வினையுமுளதாமெனபதும, மனமிலதாய வழி வினையுமிலதாமெனபதுமாகிய இவறறை ௩௧௬, ௩௧௭ - ஆம திருக்குறள் களாலும அவறறிறகுப பரிமேலழகரெழுதிய உரையாலும உணாக

௭௮ பயம - பயன ௭௯ அது - அபபீடிகை

௮௦ செவவனஞ செலலும - நேராகச செலலும, வேறுகச செலலுமெனறுமாம, "திருமக ளிருககை செவவனங கழிநது" (சிலப் ௬ கஉ௭)

(பி - ம்) ௬௪ 'சுருமபுமூசா' ௬௬ 'மறநதேனிதனறிற மாதவி மகள கேள்' ௭௧ 'ஆஙகவனடிக' ௭௮ 'பைஙகெழுமாமலரிட்டுக காட்டி'

மணிமேகலையொடு மாமலர் கொய்ய
அணியிழை நல்லார் யானும் போவலென்
றணிப்பூங் கொம்ப ரவளொடுங் கூடி
மணித்தேர் வீதியிற் சுதமதி செல்வுழி யிச்
சிமிலிக் கரண்டைய னுழைக்கோற் பிரம்பினன்
தவலருஞ் சிறப்பி னாரந்தா ணத்துளோன்
நாணமு முடையு நன்கண நீத்துக்
காணா வுயிர்க்குங் கையற் றேங்கி
உண்ணா நோன்பொ டுயவ லியாக்கையின்
மண்ணா மேனியன் வருவோன் றன்னை
வந்தீ ரடிகணும் மலரடி தொழுதேன்
எந்த மடிக ளெம்முரை கேண்மோ
அழுக்குடை யாக்கையிற் புகுந்த நும்முயிர்

---

௮௪ அவளொடும் - மணிமேகலையோடும்

௮௬ சிமிலிக்கரண்டையன் - உறியிலே வைத்த குண்டிகையை யுடையன், "கலம்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப், பலபுரிச் சிமிலி நாற்றி" (மதுரைக் ௪௮௨ - ௩) நுழைகோற் பிரம்பினன் - நுண்ணிதாகத் திரண்ட பிரம்பையுடையன்.

௮௭ தவலருஞ் சிறப்பின் ஆரந்தாணத்துளோன் - கேடில்லாத மேன்மையையுடைய ஆரந்தாணத்தேயுள்ளான், ஆரந்தாணம் - அருகத் தானம், என்றது சினாலயத்தை, "அருஞ்சுஞ் சாய லாரந்தா ணத்தள்" (மணி ௫ ௨௩)

௮௯ காணாவுயிர்க்குங் கையற்றேங்கி - நுண்ணிய உடம்பையுடைய உயிர்கட்கும் நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றல் முதலிய தன்றொழில்களால் துன்பம் நிகழுமோவென்று செயலற்று ஏங்கி

௯௦ உயவல் - வருந்துதலையுடைய, "உயவற் பாண" (புறம் ௬௯)

௯௧ மண்ணாமேனியன் - கழுவாத மேனியையுடையன், "கழுவா வுடலம்" (ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவ. ௬, ௨௮), "மண்ணாவுடம்பு" (தக்க ௨௧௧) வருவோன் றன்னைநோக்கி

௯௩. கேண்மோ - கேளும், ஓ அசைநிலை, "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ", "மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ" (௧௩ ௫௬, ௯௩) என்று இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க.

௯௪ அழுக்குடையாக்கையென்றான், மண்ணாமேனியாதலால்

(பி - ம்) ௮௬. 'சீமலி கரண்டைய னுழைத்தோற் பிரம்பினன்' ௮௭ 'ஆரந்தாணம்', 'ஆராந்தானம்' ௯௪ 'புகுந்தது', 'புகுந்து'

புழுக்கறைப படடோர் போன்றுளம வருந்தா
திமமையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமும
தன்வயிற றருஉமென் றலைமக னுரைததது
கொலையுமுணடோ கொழுமடற றெங்கின்
விளைபூந தேறலின் மெயததவத தீரே
உணடு தெளிந்திவ யோகத துறுபயன
கணடா லெமமையுங கையுதிர்க கொண்மென
உணணு நோன்பி தனனொடுஞ சூளுற்
றுண்மென விரககுமோர களிமகன் பின்னரும

---

௯௫ புழுககறைபபடடோர - புழுஙகசசெயயும அறையில அகபபட்டோர

௯௪ - ௫ நுமமுயிர படடோரபோனறு உளம வருநதாவணணம

௯௬ - ௭ இமமைபபயன முதலிய மூனறையும தனவயிறறருஉந (௯௭) தேறலெனவும (௯௯), உரைததததாகிய (௯௭) தேறலெனவும (௯௯) இயைகக, தருஉந தலைமகனென இயைபபினுமமையும

௧௦௦ யோகம - மருநது, சோககையுமாம

௧௦௧. எமமையும கையுதிரககொணமென - தேறலையனறி எமமையும அகற்றிவிடுமெனறு சீலமிலலாதவரைக காணின, அவரோடு பேசாமல அவரைப போகுமபடி கையசைததுக குறிபபிததல சைன முனிவாககு இயலபு, இபபடியே, "மையறு படிவதது மாதவர புறததெமைக, கையுதிரக கோடலின" (௫ ௫௪ - ௫) எனறு பினனும வருதல காணக

௧௦௨ உணணுநோனபி - இரணடு உவாவும அடடமியும முட்டுப பாடும படடினிவிடுணணும விரதி, எனறது சைனமுனிவனை, "படடினி நோனபிகள" (சிலப் ௧௫ ௧௬௪) சூளுறறு - சபதஞசெயது

௧௦௩ உணமென உணணுமெனறு ஓர களிமகன பினனரும - ஒரு கடகுடியன பினனே நிறபோரும

௮௬ - ௧௦௩ கரணடையன, பிரமபினன, உளோன என்பன உணணு நோனபிககு அடை, "துறககங கூடினுந துறநதிவ ணீஙகும, பிறபபோ வேணடேன யானெனக கூறி, ஆரதத வாய ஞாககளி மூாககன, செவ வழிக கீதஞ சிதையப பாடி, அவவழி வருமோ ரநத ஞளளைச, செலல லாளை நலலிவ ணீயென, எயதச சென்று வைதவண விலககி, வழுத திவே முணணுமிவ வடிநறுந தேறலைப, பழிததுக கூறுநின பாரபபனக கணமது, சொலலா யாயிற புலலுவென யானெனக, கையலைத தோடுமோர களிமகற காணமின" (பெருங் ௧ ௪௦ ௮௮ - ௯௮.)

(பி - ம்) ௯௫ 'போனறு வருந்தா' ௯௭ 'தனமையிறறருஉம' ௧௦௧ 'கைவிதிரககொணமென' ௧௦௨. 'நோனபியைத'

கணவிர மாலையிறக் கட்டிய திரள்புயன்
குவிமுகி ழெருக்கிற் கோத்த மாலையன்
சிதவற் றுணியொடு சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத்
தத்தாவீழ்ப் பொதித்துக் கட்டிய வுடையினன்
வெண்பலி சாந்த மெய்ம்முழு துரீஇப்
பண்பில் கிளவி பலரொடு முரைத்தாங்
கழூஉம் விழூஉ மரற்றுங் கூஉம்
தொழூஉ மெழூஉஞ் சுழலலுஞ் சுழலும்
ஓடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி
நீடலு நீடு நிழலொடு மறலும்
மையலுற்ற மகன்பின் வருந்திக்
கையறு துன்பங் கண்டுநிற் குநரும்
சுரியற் றாடி மருள்படு பூங்குழற்
பவளச் செவ்வாய்த் தவள வாணகை
ஒள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டுக்
கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைநுதற்

க0௪ கணவிரமாலை - அலரிமாலை, "கணவிரமாலை கைக்கொண் டென்ன" (மணி ௫ ௪௮)

க0௫ சிதவற்றுணி - சிதரினசீரை

க0௫-௭ சினைத் தத்தா வீழ்ப்பு - கிளைகளிலுள்ள செறிந்த சுள்ளிகள், வீழ்ப்பு - சுள்ளிகளுக்கு ஆகுபெயர், தத்தா - கொத்துமாம், "சிதாங்லை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத், தத்தா" (சிறுபாண் ௨௫௪-௫)

க0௮ வெண்பலி - வெண்ணீறு சாந்தம் - சந்தனம் உரீஇ - உருவி, பூசி

ககக சுழலலுஞ் சுழலும் - சுழலுதலையுஞ் செய்வன் இவ்வாறு பின் வருவனவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள் கொள்க, "இயங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கும்" (சிலப் ௨௨ க௫௪)

ககச மையலுற்ற மகன் - பித்தன் ககரு தாடி - மோவாய்

ககரு 'சுருளிடுதாடிமருள்படு பூங்குழல்' (சிலப் 27 · 182)

கக௮ வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கினாற்செய்த காதணி

கக௯ கருங்கொடிப் புருவம் - கரிய ஒழுங்காகிய புருவம், "கருங் கொடிப் புருவ மேரு" (சீவக ௬௫௮), இதனை, வடமொழியில் ப்ருலதா என்பர்

(பி - ம்) க0௪ 'கணவிரை', 'கணவிரிமாலை கட்டியதிரளையன்' க0௭ 'பொழித்துக்' க0௮ 'உறீஇ' கக0 'அரற்றினுமாற்றும்' ககக 'சுழலினுஞ்சுழலும்' கக௨ 'ஓடினுமோடும்' ககரு 'நீடினுநீடும்' ககச 'மையலுற்று' கக௮ 'வெள்ளைவண்டோட்டுக்'

௧௨0 காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள வனமுலை
அகன்ற அல்குல் அந்நுண் மருங்குல்
இகந்த வட்டுடை யெழுதுவரிக் கோலத்து
வாணன் பேரூர் மறுகிடைத் தோன்றி
நீணில மளந்தோன் மகன்முன் னாடிய
௧௨௫ பேடிக் கோலத்துப் பேடுகாண் குநரும்
வம்ப மாக்கள் கம்பலை மூதூர்ச்
சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநிலை மனைதொறும்
மையறு படிவத்து வானவர் முதலா

---

௧௨௧ அந்நுண் மருங்குல் - அழகிய நுண்ணிய இடை.

௧௨௨ வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடை விசேடம், "வட்டுடைப் பொலிந்த வண்ணக் கலாபமொடு, பட்டுச்சுமந் திசைந்த பரவை யல்குல் வாசவ தத்தையை" (பெருங். ௨. ௪. ௧௨௨-௩) எழுதுவரிக் கோலம் - கொங்கை முதலியவற்றில் எழுதிய பத்திக்கீற்று, "எழுதுவரிக் கோல முழுமெய் யுறீஇ" (சிலப். ௫. ௨௨௬)

௧௨௩-௪ வாணன் வாணாசுரன், ஊர் - சோநகரம், நீணிலமளந் தோன் - கண்ணன், மகன் - காமன், பிரத்தியும்நன், "வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து, நீணில மளந்தோ னாடிய" (சிலப். ௬. ௫௪-௫)

௧௨௫ பேடு - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று, அப்பதினொன்றையும் அவற்றை நிகழ்த்தியவர்களையும் பின்வரும் வெண்பாவா னுணர்க "கடையமயி ராணிமரக் கால்விந்தை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமற் கும்பம் - சுடர்விழியாற், பட்டமதன் பேடுதிருப் பாவையரன் பாண்டரங்கம், கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து" இப்பேடு உழை காரணமாக வாணனூற் சிறைவைக்கப்பட்ட தன் மகன் அநிருத்தனைச் சிறை மீட்கக் காமன் சோநகரத்தாடிய ஆடல் உழை - வாணன் மகள்

௧௧௯-௨௫ "ஆண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக், காமனாடிய பேடி யாடலும்" (சிலப். ௬. ௫௬-௭), "சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழல், அரிபரந் தொழுகிய செழுங்கயல் நெடுங்கண், விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத் துவர்வாய்ச், சூடக வரிவளை யாடமைப் பணைத்தோள், வளரிள வனமுலைத் தளரியன் மின்னிடைப், பாடகச் சீறடி யாரியப் பேடி" (சிலப் ௨௭ : ௧௮௧-௬)

௧௨௬ வம்பமாக்கள் - புதியோர், "வம்ப மாக்கள் தம்பெயர் பொறித்த" (சிலப். ௫. ௧௧௧) கம்பலை - முழக்கம் மூதூர் - மூதூரில்

௧௨௭ சுடுமண் ஓங்கிய - செங்கலாற் செய்யப்பட்டு உயர்ந்த, "சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநகர் வரைப்பு" (பெரும்பாண். ௪0௫), "சுடுமண் மதில்" (பு - வெ. 113), "சுடுமண் ணேற்றி அடிமனை" (சிலப். ௧௪. ௧௪௬-௭)

௧௨௮ படிவம் - தெய்வவடிவம்

(பி - ம்) ௧௨௫ 'பேடிகாண்குநரும்'

எவ்வகை யுயிர்களு முவமங் காட்டி
வெண்சுதை விளக்கத்து வித்தக ரியற்றிய
கண்கவ ரோவியங் கண்டுநிற் குநரும்
விழவாற் றுப்படுத்த கழிபெரு வீதியிற்
பொன்னுணை கோத்த நன்மணிக் கோவை
ஐயவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி
மயிர்ப்புறஞ் சுற்றிய கயிற்கடை முக்காழ்
பொலம்பிறைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழச்
செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெறா மழலை
சிந்துபு சின்னீ ரைம்படை நனைப்ப

---

௧௨௯ - ௫௧ சுதை - சுண்ணச்சாந்து. வித்தகர் - சிற்பாசாரிகள், "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கைப் படாம்" (மணி ௫ : ௧௬௭ - ௮) விளக்கத்தையுடைய சுதையாலியற்றிய ஓவியம், ஓவியம் - சித்திரம் "எவ்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, நுண்ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற், கண்ணுள் வினைஞரும்" (மதுரைக் ௫௧௬ - ௮), "மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கே னியான்" (மணி ௨௧ ௧௫௨ - ௫)

௧௫௨ விழவு ஆற்றுப்படுத்த - விழவை வழிப்படுத்தின, நடத்திய என்றபடி, "முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியன்கர்" (முருகு ௨௪௪)

௧௫௪ ஐயவி அப்பிய நெய்யணி முச்சி - வெண்சிறுகடுகையப்பிய நெய்யையணிந்த மயிர்முடி, பேய்தீண்டி வருத்தாவண்ணம் குழந்தைகளின் மயிர்முடியில் நெய்யணிந்து வெண்சிறுகடுகை அப்புதல் மரபு. வெண்சிறு கடுகிற்குக் கடிப்பகையென்னும் பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் இதுவே, கடி - பேய், "குறுநடைப் புதல்வர்க்குக், காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து, தூபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவும்" (௭ ௫௭ - ௯) எனவும், "அரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக் கடிப்பகை" (௭ ௭௫) எனவும் பின்பு வருதல் காண்க. சந்திராபீடனென்பவனது தலையில் வெண்சிறுகடுகு அப்பியிருந்ததாகக், காதம்பரி என்னும் வடநூலிலும் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர். முச்சி - உச்சியில்.

௧௫௫ - ௬ கயிற்கடை - கொக்குவாய், கோக்கும் வாயுமாம், (கொக்கி யென்று வழங்குகின்றது), "கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தூமணி, செய்கு கோவை" (சிலப் ௬ ௧௦௧ - ௨) முக்காழ் - மூன்று கோவையாகிய முத்துவடம். பிறைச்சென்னி - பிறை வடிவமாகிய ஆபரணத்தின் இரண்டு கோடுகளில் முக்காழ் தாழவெனக்.

௧௫௭ 'மெய்பெறா மழலை' என்று ஈண்டுக் கூறியதுபோல, "விளையா மழலை" (௪ ௯௯) என்று பின்னுங் கூறுவர்.

௧௫௮ ஐம்படை - ஐம்படைத்தாலி, காத்தற்கடவுளான திருமாலின் சங்கம் சக்கரம் கதை கட்கம் சார்ங்கம் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களின் வடிவமாக அமைப்பது, இதனைப் பஞ்சாயுதமென்றும், ஐந்தாவது நாளில் பிள்ளை

அற்றங் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகில்
தொடுத்தமணிக் கோவை யுடுப்பொடு துயல்வரத்
தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூட் புதல்வரைப்
பொலந்தேர் மீமிசைப் புகர்முக வேழத்
திலங்குதொடி நல்லார் சிலர்நின் றேற்றி
ஆலமர் செல்வன் மகன்விழாக் கால்கோள்
காண்மினோ வெனக் கண்டுநிற் குநரும்
விராடன் பேரூர் விசயனாம் பேடியைக்
காணிய சூழ்ந்த கம்பலை மாக்களின்

களுக்கு இதனைத் தாரணஞ் செய்தல் மரபென்றும் [illegible] என்னும் வடநூலில் இதற்குவிதி உள்ளதென்றுங் கூறுவர்; "அமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக், குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்" (எ · ருசு-எ) என்பர் பின்னும், இது தாலியெனவும் தாலிமைம்படையெனவும் வழங்கும்; "தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட், டயினியு மின்றயின் றனனே" (புறம். எஎ), "எழிலார் திருமார்பிற் கேற்கு மிவையென், றழகிய வைம்படையு மாரமுங் கொண்டு, வழுவில் கொடையான் வயிச்சிர வணன், றொழுதுவனாய் நின்றான் றாலேலோ, தூமணி வண்ணனே தாலேலோ" (பெரியாழ்வார் திருமொழி, க. ௩. ரு), "தாலி யைம்படை தவழு மார்பிடை" (கம்ப. நாடு ருஅ)

கசக - ௩ பொற்றேரின் மேலுள்ள யானையிற் புதல்வரை யேற்றி; "பொற்சிறு தேர்மிசைப் பைம்பொற் போத்தக, நற்சிறு ரூர்தலின்" (சீவக. அக)

கசச ஆலமர் செல்வன் - சிவபெருமான், மகன் - முருகக்கடவுள்; "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்" (சிலப். உச 'செறிவளை') சிறுவரை முருகக்கடவுளாக எண்ணினர். விழாக் கால்கோள் - விழாவின் தொடக்கம்.

கசரு என - என்று சொல்ல.

கசஉ - சரு வீதியில் நல்லார்சிலர், கோவையையும் முச்சியையும் குதலையையும் மழலையையும் பூணையுமுடைய புதலவரை வேழத்து முக்காழ் தாழச் சின்னீர் நனைப்பத் துகில் துயல்வர ஏற்றிக் காண்மினோ வென்று சொல்ல, அதனைக் கண்டு நிற்பவர்களும் என்க.

கசசு பேரூர் - பேரூரில். விசயனாம் பேடியை - அருச்சுனனாகிய பேடியை.

கசஎ காணிய - காண. கம்பலைமாக்கள் - வேறுசில காட்சி கண்டு முழங்கித் திரியுமவர்; "கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்ட" (சிலப். கக. உக)

(பி-ம்.) கச0 'எடுப்பொடு' கசஉ 'தேர்தன்மிசை' கசரு 'சிலர் நன்றேற்றி' கசசு. 'விசயப்பேடியை' கசஎ 'கம்பலமாக்களின்'

மணிமே கலைதனை வந்துபுறஞ் சுற்றி
அணியமை தோற்றத் தருந்தவப் படுத்திய
தாயோ கொடியள் தகவிலள் ஈங்கிவள்
மாமலர் கொய்ய மலர்வனந் தான்புகின்
நலனில அன்ன நாணுத் தாங்குள
வல்லுந கொல்லோ மடந்தைதன் னடை
மாமயி லாங்குள வந்துமுன் னிற்பன
சாயல்கற் பனகொல் லோதையல் தன்னுடன்
பைங்கிளி தாமுள பாவைதன் கிளவிக்
கெஞ்சுவ கொல்லோ இசையு மல்ல
என்றிவை சொல்லி யாவரும் இனைந்துக
செந்தளிர்ச் சேவடி நிலம்வடு வுறாமல்
குரவமு மரவமுங் குருந்துங் கொன்றையும்
திலகமும் வகுளமுஞ் செங்கால் வெட்சியும்
நரந்தமு நாகமும் பரந்தலர் புன்னையும்

---

௧௪௮ வந்து புறஞ்சுற்றி - பின்னரும் கண்டுநிற்குநரும் காணகுநரும் கண்டுநிற்குநரும் கண்டுநிற்குநரும் வந்து புறத்தே சூழ்ந்து.

௧௪௯-௫௦ அணி அமை தோற்றத்து - ஆபரணங்களில்லாத தோற்றத்தையுடைய, "உப்பமை காமத்துப்பின்" (௧௦௭) எனவும், "நிகரமைந்த முழந்தாளும்" (௭௫) எனவும் சீவகசிந்தாமணியில் 'அமை' என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க. அருந்தவப்படுத்திய - அரிய தவநெறியிற் சேர்த்த. தாயோ - மாதவியோ; "மணிமேகலை, அருந்தவப் படுத்த லல்லது யாவதும், திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅள்" (௨: ௫௫-௭) என்று மாதவி முன்பு கூறியிருத்தல் காண்க.

௧௫௦. இவள் - மணிமேகலை.

௧௫௨-௩ ஆங்குள அன்னம் நாணுத்து மடந்தை தன்னடை வல்லுந கொல்லோவென இயைக்க.

௧௫௭ இசையும் அல்ல - ஒப்பனவல்ல.

௧௫௮ இனைந்து உக - வருந்திச் சிந்த.

௧௫௯ சேவடியும் நிலமும் வடுவுறாமல், மெல்ல நடந்தாளென்றபடி.

௧௬௦ குரவம் - குராமரம்; மரவம் - வெண்கடப்பமரம்.

௧௬௧ திலகம் - மஞ்சாடிமரம்; வகுளம் - மகிழ்.

௧௬௨. நரந்தம் - நாரத்தை; நாகம் - சுரபுன்னை, "நனைசினையன நறுவிரையன நலனுடையன நாகம்" (நீலகேசி, பதி. ௧௬)

(பி - ம்) ௧௫௦ 'கொடியவள்' ௧௫௫ 'சாயல கொல்லோ' ௧௬௦ 'குருந்தமுங் கொன்றையும்'

பிடவமுந் தளவமு முடமுட் டாழையும்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கா லசோகமும்
செருந்தியும் வேங்கையும் பெருஞ்சண் பகமும்
எரிமல ரிலவமும் விரிமலர் பரப்பி
வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திரச் செய்கைப் படாம்போர்த் ததுவே
ஒப்பத் தோன்றிய வுவவனந் தன்னைத்
தொழுதனள் காட்டிய சுதமதி தன்னொடு
மலர்கொய்யப் புகுந்தனள் மணிமே கலையென்.

௩.—மலர்வனம்புக்க காதை முற்றிற்று

---

௧௬௩ பிடவம் - குட்டிப்பிடவமென்னுங் கொடி. தளவம்-செம்முல்லை (குறிஞ்சி அ0, ரு), "பனிவளர் தளவின் சிரல்வாய்ச் செம்முகை" (ஐங்குறு ௪௪௭), "புதன்மிசைத் தளவி னிதன்முட செந்நனை, நெருங்குகுலைப் பிடவமொ டொருங்குபிணி யவிழ" (அகநா. ௨௩), "குருதிக் கூரெயிறு கூர்த்தியாக் கொண்ட கொடித்தளவமே" (சீவக ௧௬௨௧) முடம் - வளைவு

௧௬௪ குடசம் - வெட்பாலை விசேடம், வெதிரம் - மூங்கில், "குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்" (சிலப். ௧௩. ௧௬௭)

௧௬௬ எரிமலரிலவம் - நெருப்பைப்போலச் சிவந்த பூவையுடைய இலவமரம், "எரியுரு வுறழ விலவ மலர" (கலி. ௩௩)

௧௬௮ சித்திரச் செய்கைப்படாம்-சித்திரத்தொழில் அமைந்த துகில்

௧௭0 தொழுதனள் காட்டிய - வனதேவதையைத் தொழுது உவவனத்தைக் காட்டிய, புத்தனது பாதபீடிகையுள்ள வனமாதலால் அதனைத் தொழுதனளென்றுமாம்.

௧ - ௧௭௧ மாதவியுரைத்த உரைமுன்றேன்றி மணிமேகலைக்கு ஏது நிகழ்ச்சி எதிர்ந்துளதாதலின் அக்காரிகை வெதும்பக் கலங்கி அழித்து உருட்டி ஆட்ட மாதவி நோக்கி மாற்றிக் கொண்டாளென்றும் அதனைக் கேட்டுத் துயரொடு கூறும் சுதமதி, 'கண்ணீராகக் கண்டனனாயின் காமன் நடுங்கும்; ஆடவர் அகறலுமுண்டோ, நின்றிடிற் பேடியரன்றே, அன்றியும், யான் இந்நகரத்து வருங்காரணம் கேளாய், கொய்வேனை விஞ்சையன் எடுத்தனன், எழுந்தனன், படுத்தனன், ஆயினேன், அவன் ஈங்கு என்னை அகன்று தன்பதி நீங்கினன், ஆதலால், மணிமேகலை தன்மையளல்லள், போகின், உழையோராங்குளர், செல்லார், எய்தார், உவவனமென்பதொன்று உண்டு, உண்டு, உண்டு, மாபினது அது தான், செம்மை தானிலள், யானும் போவல்' என்று கூடிச் செல்வழி, பின்னரும் நிற்குநரும் காண்குநரும் நிற்குநரும் நிற்குநரும் மணிமேகலையைச் சுற்றி இணைந்துக, மணிமேகலை சுதமதிதன்னொடு மலர்கொய்யப் புகுந்தனளென முடிக்க.

நான்காவது

பளிக்கறை புக்க காதை

[நான்காவது மணிமேகலை உதயகுமரனைக்கண்டு பளிக்கறைபுக்கபாட்டு]

பரிதியஞ் செல்வன் விரிகதிர்த் தானைக்
கிருள்வளைப் புண்ட மருள்படு பூம்பொழிற்
குழலிசைத் தும்பி கொளுத்திக் காட்ட
மழலை வண்டினம் நல்லியாழ் செய்ய
வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்
மயிலா டரங்கின் மந்தி காண்பன
மாசறத் தெளிந்த மணிநீ ரிலஞ்சிப்

---

௧ செல்வனுடைய கதிர். கதிர்த்தானைக்கு - கிரணங்களாகிய சேனைக்கு

௩ தும்பி குழலிசை கொளுத்திக் காட்ட - தும்பிகள் வேய்ங்குழலின் ஓசையைப் பொருத்திக்காட்ட, தும்பி - வண்டின் கிளைகளுள் ஒரு சாதி

௩ - ௪ இவ்வடிகளின் பொருள், "கொம்பர்த் தும்பி . . . நல்லியாழ் செய்ய" (௧௯. ௫௭ - ௮) என்று இந்நூலுட் பின்பு வந்திருத்தல் காண்க

௫ வெயில் நுழைபு அறியாப் பொதும்பர் - ஞாயிற்றின் கதிர் தோன்றிய காலத்தும் படுகின்றகாலத்தும் உட்படச் சிறிதும் செல்லுதலறியாத இளமரக்கா, குயில் நுழை பொதும்பர் - இலை நெருக்கத்தாலே குயில்கள் நுழைந்து செல்லும் இளமரக்கா. ழ "வெயினுழைபறியாக் குயினுழை பொதும்பர்" (பெரும்பாண். ௩௭௪)

௧ - ௬ பொழிலிற் காட்டச் செய்யமயில் ஆடுகின்ற பொதும்பராகிய அரங்கில் இருந்து காண்பனவாகிய மந்திகளைக் காண்பாயாக.

௭ மணிநீரிலஞ்சி - பளிங்கு போலும் நீரையுடைய பொய்கை, நீலமணிபோலும் நீரையுடைய இலஞ்சியென்றுமாம் இலஞ்சி - இலஞ்சியில்

(பி - ம்) ௧ 'பருதி' ௨. 'வளைவுண்டன', 'வளைப்புண்டென மருள்படும்' ௩ - ௪ 'கொழுந்திக்காட்ட மழலைவரிவண்டினம்' ௬ 'மந்திகாண'

பாசடைப் பரப்பிற் பன்மல ரிடைநின்
றோருதனி யோங்கிய விரைமலர்த் தாமரை
அரச வன்ன மாங்கினி திருப்பக்
கரைநின் றாலு மொருமயி றனக்குக்
கம்புட் சேவற் கனைகுரன் முழவாகக்
கொம்ப ரிருங்குயில் விளிப்பது காணாய்
இயங்குதேர் வீதி யெழுதுகள் சேர்ந்து
வயங்கொளி மழுங்கிய மாதர்நின் முகம்போல்
விரைமலர்த் தாமரை கரைநின் றோங்கிய
கோடுடைத் தாழைக் கொழுமட லவிழ்ந்த
வால்வெண் சுண்ண மாடிய திதுகாண்
மாதர் நின்கண் போதெனச் சேர்ந்து
தாதுண் வண்டின மீதுகடி செங்கையின்

---

௯ ஒரு தனி - ஒப்பிலாததனி, "ஒப்புடைய தானையு ளொருதனி யஞ்சுகி" (சீவக ௨௮0), "ஒருதனி நின்றுய" (௪ ௯௬) "விரை ஒருதனி யிருந்த திரு" (௧௬ ௫௫-௪), "உலக வறவியி னொருதனியேறி" (௧௭ ௮௬), "ஒருதனி மன்னவன்" (௨௫ ௨0௪) என்று, 'ஒருதனி' என்பது இந் நூலுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க.

௮-௯ "குளனணி தாமரைக் கொழுமலர் நாப்பண், ஒருதனி யோங்கிய திருமலர்" (மணி ௧௫ ௭௫-௬)

௧௧ ஆலும்-ஆடும், ஆரவாரித்தழைக்குமென்றுமாம்; "மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும், பீலி மஞ்ஞையின்" (பெரும்பாண் ௩௩0-௩௧)

௧௨ கம்புள் - சம்பங்கோழி சேவலினது குரல் முழவொலியாக

௧௩ கொம்பர் - கொம்பரில் இருங்குயில் - கரியகுயில் விளிப்பது - பாடுதல், "விளியாதான் கூத்தாட்டு" (திரி ௧௧), "விளித்த வின்னமிர்துறழ்கீதம்" (சீவக ௧௧௯௬) என்புழி விளித்தல் இப்பொருள் பட்டு வருதல் காண்க.

௧௪ எழுகின்ற துகள் ௧௫ மாதர் - அழகையுடைய

௧௭ சங்குடைந்தாற் போலுந் தாழையின், சூளா நாடு ௧௪

௧௮ வால்வெண்சுண்ணம் - தூய வெள்ளிய சுண்ணம், "ஊர்தி வால்வெள் ளேறே" (புறநா ௧) இது - இத்தாமரை மலரினை

௧௪-௮ துகள் சேர்ந்து ஒளி மழுங்கிய நின்முகம்போற் சுண்ண மாடியதாகிய இத்தாமரைமலரினைக் காண்பாயாக.

(பி - ம்) ௯ 'இருமலர்த்' ௧௧ 'கரை நின்றும்' ௧௭ 'தோடு டைத்தாழைக் கொழுமடல் வீழ்ந்த'

அஞ்சிறை விரிய வலர்ந்த தாமரைச்
செங்கயல் பாய்ந்து பிறழ்வன கண்டாங்
கெறிந்தது பெறாஅ திரையிழந்து வருந்தி
மறிந்து நீங்கு மணிச்சிரல் காணாய்
பொழிலும் பொய்கையுஞ் சுதமதி காட்ட
மணிமேகலையம் மலர்வனங் காண்புழி
மதிமருள் வெண்குடை மன்னவன் சிறுவன்
உதய குமர னுருகெழு மீதூர்
நீயா னடுங்க நடுவுநின் றோங்கிய
கூம்புமுதன் முறிய வீங்குபிணி யவிழ்ந்து
கயிறுகால் பரிய வயிறுபாழ் பட்டாங்
கிதைசிதைந் தார்ப்பத் திரைபொரு முந்நீர்
இயங்குதிசை யறியா தியாங்கணு மோடி
மயங்குகா லெடுத்த வங்கம் போலக்

---

௨௩ அது. சாதியொருமை இரை - முன்பு கௌவியிருந்த உணவு

௨௧ - ௩ அஞ்சிறைவிரிய எறிந்ததென இயைக்க

௨௪ மணிச்சிரல் - நீலமணிபோன்ற சிச்சிலிப்பறவை, "புலவுக் கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்" (சிறுபாண். ௧௮௧)

௨௧ - ௨௪ நின்கண்ணைப்போன்றென்றெண்ணி உண்ணவருகின்ற வண்டினங்களைக் கடியும் நின்செங்கைபோலத் தாமரைமலரிற்பாய்ந்து பிறழ்வன வாகிய செங்கயல்களைக் கண்டு எறிந்து அவற்றைப்பெறாமல் இரையையு மிழந்து வருந்தி மீண்டு நீங்கும் சிரலைக் காண்பாயாக

௨௭ மருள்: உவமவுருபு, "மதிமருள் வெண்குடை" (புறநா. ௧௭௪) மன்னவன் - சோழன்

௨௮ - ௯ உருகெழுமீதூர் நீயான - அச்சம்பொருந்திய மேலிடத்தே யூர்ந்திருக்கின்ற மாலுமி, நீயானென்பதற்குப்பொருள் மாலுமி யென்பதை, "ஆழ்கடற் பௌவத் தருங்கல மியங்கு, நீயான போல" (பெருங். ௧ ௪௯ ௯ - ௧0) என்பதனுணர்க

௩0 கூம்பு முதல் முறிய - பாய்மரம் அடியிலே முறியும்படி

௩0 - ௩௧ வீங்கு பிணி அவிழ்ந்து கயிறு கால் பரிய - இறுகின பிணிப்பு அவிழ்ந்து பாய்கட்டின கயிறு அறுபட

௩௧ - ௨ வயிறு பாழ்பட்டு இதை சிதைந்து ஆர்ப்ப - நடுவிடம் பாழாகிப் பாய் பீறுண்டு ஒலிப்ப

௩௪ சுழல்காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மரக்கலம்

௩0 - ௩௪ சீவக. ௨௨௩௧

(பி - ம்) ௨௧ 'இரிய' ௨௮ 'மூதூர்' ௨௯ 'மீயான', 'நனி தானடுங்க' ௩0 'முரிய'

காழோர் கையற மேலோ ரின்றிப்
பாகின் பிளவையிற் பணைமுகந் துடைத்துக்
கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக் குறுத்தாங்
கிருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதூர்
ஒருபாற் படாஅ தொருவழித் தங்காது
பாகும் பறையும் பருந்தின் பந்தரும்
ஆதுல மாக்களு மலவுற் றுவிளிப்ப
நீல மால்வரை நிலனொடு படர்ந்தெனக்
கால வேகங் களிமயக் குற்றென

---

௩௫ காழோர் - குத்துக்கோற்காரர், "காழோர், கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப" (மதுரைக். ௬௫௮ - ௯) கையற - செயலற. மேலோரின்றி - பாகரின்றி, என்பது பாகரை வீசியென்றபடி.

௩௬. பாகின் பிளவையிற் பணைமுகம் துடைத்து - பாகனாலுண்டாகிய பிளவையினையுடைய பரியமுகத்தைக் கையாற்றுடைத்து, பிளவை - அங்குசத்தாற் பிளக்கப்பட்ட புண், பாகனுடைய உடற்பிளவாமென்றுமாம், ௯ம் பாயிரம், ௧௦.

௩௭ கோவியன்வீதி - இராசப்பெருந்தெரு. கொடித்தேர்வீதி - கொடியணிந்த தேரோடும் வீதி.

௩௮ பீடிகைத்தெரு - கடைத்தெரு. பெருங்கலக்கு உறுத்து - பெரிய கலக்கத்தையுண்டாக்கி.

௩௭ - ௮. ஃ சிலப். ௫ : ௪௦ - ௪௧. ௬௩. ஃ மணி. பதி. ௬௨.

௪௧ பாகு - பாகன். பறை - பறையடிப்போர், யானைக்கு முன்பு பறை அடிக்கப்படுதல் மரபு, இதனை, "நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா, இறையே தவறுடையான்" (கலி ௫௬) என்பதனாலுணர்க.

௪௨ ஆதுல மாக்கள் - மிக்க வறுமையையுடையார். அலவுற்று - சுழன்று, "நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற்று" (குறிஞ்சி. ௭.) விளிப்ப - கூப்பிட.

௪௩ இல்பொருளுவமை. நிலனொடு - பூமியில்.

௪௪ காலவேகமென்பது அவ்யானையின் பெயர், கட்டியங்காரனுடைய பட்டத்துயானையை அசனிவேகமென்றும், தடமித்தன் பட்டத்து யானையை விஜயசுந்தரமென்றும், சீவகசிந்தாமணியிற் கூறியிருத்தல் காண்க. களிமயக்குற்றென - மதமயக்குற்றுத் திரிந்ததாக, களி மதத்திற்கு ஆகுபெயர்.

௨௧ - ௪௪ நீயான் நடுங்கக் கூம்புமுதல்முறியக் கயிறுகால்பரிய

(பி - ம்) ௩௬. 'பாகின் விழவிற்' ௩௭ 'கோவியல்' ௪௨. 'வாதுவ மாக்களும்' ௪௪ 'காலமேகம்'

விடுபரிக் குதிரையின் விரைந்துசென் றெய்திக்
கடுங்கண் யானையின் கடாத்திற மடக்கி
அணித்தேர்த் தானையொ டரசிளங் குமரன்
மணித்தேர்க் கொடுஞ்சி கையாற் பற்றிக்
காரலர் கடம்ப னல்ல னென்பத்
தாரங் கண்ணியிற் சாற்றினன் வருவோன்

இதைச்சிதைந்தாப்ப முந்நீரில் யாங்கணும் ஓடி மயங்குகின்ற வங்கம்போலக் காழோர்கையற்றப் பாகன் முதலியோர் அலவுற்று விளிப்ப ஊர்தீரில் மேலோ ரின்றித் துடைத்துப் பெருங்கலக்குற்றுத்து ஒருபாற்படாது ஒரு வழித்தங்காது நிலமாலவரைப் படாந்தெனக் காலவேகம் களிமயக்குற்றதாகவென முடிக்க.

வங்கம் யானைக்கும் காற்று மதத்திற்கும் உவமை. வங்கம்போலக் காலவேகம் களிமயக்குற்றென்ன என்வியையும் இப்படியே, "வீங்குபிணி நோன்கயி றரீஇயிதை புடையூக, கூம்புமுதன் முருங்க வெற்றிக் காய்ந் துடன், கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ, நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல, இருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து, கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி, மென்பிணி வன்றொடர் பேணாது காழ்சாய்த்துக், கந்துநீத் துழிதருங் கடாஅ யானையும்" (மதுரைக் ௩௭௮ - ௮௩) என்று வந்திருத்தல் காண்க.

௪௫ பரிக்குதிரை, பரி - செலவு, "பகைப்புலங் கவர்ந்த பாய் பரிப்புரவி" (மதுரைக் ௬௮௯)

௪௬ கடுங்கண் - தறுகண்மை, அது கண்டு கொல்லுதல், "நெடுஞ் சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத், துரவுச்சினந் தணித்து" (மலைபடு ௩௨௫ - ௬) கடாத்திறம் - மதத்தின் கூறுபாடுகள்.

௪௮ 'கொடுஞ்சி - தாமரைப்பூவடிவமாகப் பண்ணித் தேர்த்தட்டின் முன்னே நடுவது' என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், "கொடுஞ்சி நெடுந் தேர்" (மதுரைக் ௭௫௨), "நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சி" (புறநா ௭௭), இது தாமரைமொட்டு வடிவமுள்ள தென்றும் கூறுவர்.

௪௯ காரலர் கடம்பன் அல்லனென்பதை - கார்காலத்து அலர்கின்ற கடம்பின் அலராற்றொடுக்கப்பட்ட மாலையையுடைய முருகக்கடவுளல்லனென்பதை, "கார்நறுங் கடம்பின்" (புறநா ௨௩) என்பதனாற் கடம்பு கார்காலத்திற்கு உரியதென்பதும், "பார்அரை மரா அத்த, துருள்பூந் தண் டார் புரளு மார்பினன்" (முருகு ௧௦ - ௧௧) என்பதனால் முருகக்கடவுள் கடப்பமாலையையுடையரென்பதும் அறியப்படும்.

௫௦ ஆரங்கண்ணி - ஆத்திமாலை, இது சோழர்களுக்குரிய அடையாளமாலை, "ஆரங் கண்ணிச் சோழன்" (சிலப் பதிகம், ௧௨)

௪௯ - ௫௦ அழகாலும் ஆண்மையாலும் உதயகுமரனை முருகக்கடவுளென்றெண்ணிக் கடப்பமாலையின்மையாலும் ஆத்திமாலையுண்மையாலும் அவனைச் சோழன்மகனென்று கண்டோர் துணிந்தமையின் இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

௨௭ - ௫௦ மன்னவன் சிறுவன், உதயகுமரன், அரசிளங்குமரன், சென

நாடக மடந்தையர் நலங்கெழு வீதி
ஆடகச் செய்வினை மாடத் தாங்கண்
சாளர மொளித்த காலபோகு பெருவழி
வீதிமருங் கியன்ற பூவணைப் பள்ளித்
தகரக் குழலா டன்னொடு மயங்கி
மகர யாழின் வான்கோடு தழீஇ
வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவையின்
எட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை
மாதர் தன்னொடு மயங்கினை யிருந்தோய்

றெய்தி அடக்கிய பற்றி அல்லனென்பதைச்சாற்றித் தானையொடு வருவோ ரென்க.

ருக நாடகமடந்தையர் - நாடகக்கணிகையரது வீதி - வீதியில்

ருஉ ஆடகம் - நால்வகைப் பொன்னுள் ஒன்று செய்வினை - செய் தொழில் மாடத்தாங்கண் - மாடத்திடத்தே

ருந காலபோகுபெருவழி - காற்றுச்செல்லும் பெரியவழி கால் போகு பெருவழியாகிய பொளித்தசாளரம்.

ருச வீதி மருங்கு இயன்ற - வீதியின் பக்கத்தே இயற்றிய பூ அணைப்பள்ளி - மலரணையாகிய படுக்கையில்

ருரு தகரம் - மயிர்ச்சாந்து தகரக்குழலாளென்றது ஒருகணிகையை

ருசு மகரயாழ் - நால்வகையாழுள் ஒன்று, அது பதினேழு நரம் புடையது கோடு-யாழ்த்தண்டு, "அங்கோட்டுச் செறிந்த வவிழ்ந்து வீங்கு திவவு" (சிறுபாண் உஉஉ), "கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்" (நெடுநல் எ0) தழீஇ - தழுவி

ருஎ வட்டிகை - எழுதுகோல், "வட்டிகைச் செய்தியும்" (உ. உஎ) என்றார் முன்னும்

ருஅ எட்டி - வைசியர்பெறும் பட்டப்பெயர், "எட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றியாண், டொட்டிய செல்வத் துயர்ந்தோ ரியினன" (உஉ: ககரு - ச) என்பர் பின்னும், "எட்டி குமர னினிதி னியக்கு, மின்னொளி வீணைப் பண்ணொலி வெரீஇ" (பெருங் க ச0 ககசு - எ), "எட்டி காவிதிப் பட்டந் தாங்கி" (பெருங் உ ரு. கசச), "எட்டி சாயலனிருந் தோன்றனது" (சிலப் கரு கசுரு), "எட்டி காவிதி யென்பன தேய வழக்காகிய சிறப்புப் பெயர்" (தொல் தொகை. சூ கஉ) என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்

ருகூ மயங்கினை இருந்தோய் - மயங்கியிருந்தோய்

(பி - ம்) ருரு 'சாளரமொழித்த,' 'சாரளமொழிந்த', ருரு 'தாத விழ் குழலாள' ருசு 'மாதர்வீணையின'

யாதுநீ யுற்ற விடுக்க ணென்றலும்
ஆங்கது கேட்டு வீங்கிள முலையொடு
பாங்கிற் சென்று தான்றொழு தேத்தி
மட்டவி ழலங்கன் மன்னன் குமரற்
கெட்டி குமர னெய்திய துரைப்போன்
வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய மலர்போல்
தகைநலம் வாடி மலர்வனம் புகூஉ
மாதவி பயந்த மணிமே கலையொடு
கோவல னுற்ற கொடுந்துயர் தோன்ற
நெஞ்சிறை கொண்ட நீர்மையை நீக்கி
வெம்பகை நரம்பி னென்கைச் செலுத்திய

---

௬௦ இடுக்கண் - துன்பம்

௫௦ - ௬௦ அங்ஙனம் வருவோன் வீதியில் மாடத்துப் பள்ளியிற் குழலாளொடு மயங்கித் தாழ்ந்த பாவையினிருந்தோனன்றனை, இருந்தோய், நீயுற்ற இடுக்கண் யாதென்றலுமெனக்

எட்டிகுமரன் வீதிமருங்கினன்றிச் சாளரச்சேக்கையிலிருந்தமையின் உதயகுமரன் அவனைக்கண்டான்

௬௨ பாங்கு - முறைமை, பக்கமெனலுமாம்; தொழுது - பணிந்து

௬௩. மட்டு - தேன் ௬௪ எய்தியது - நேர்ந்ததை

௬௦ - ௬௪ என்றலும் அதுகேட்டு எட்டிகுமரன் கணிகையொடும் சென்று தொழுது ஏத்தி மன்னன்குமரற்கு உரைப்போன்

௬௫ செப்பினுள் வைகியமலர் புழுக்கத்தால் வாடும், "மடைமாண் செப்பிற் றமிய வைகிய, பெய்யாப் பூவின் மெய்சாயினளே" (குறுந். ௯), "வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய கோதையேம்" (கலி. ௬௮ ௧௫), பெருங். ௧ ௩௩ ௭௮ - ஆம் அடியின் குறிப்பையும் பார்க்க

௬௬ தகைநலம் - மிக்கவழகு

௬௭ - ௮ பயந்த - பெற்ற மணிமேகலையைக் கண்டவுடன் எட்டிகுமரனுக்குக் கோவலனடைந்த துன்பம் நினைவிற்கு வந்தமையின், 'மணிமேகலையொடு, கோவல னுற்ற கொடுந்துயர் தோன்ற' என்றார்; இப்படியே, "இளங்கோன் கண்ட விளம்பொற் பைங்கொடி உருவிலாளனொ டுருவம் பெயர்ப்ப" (௫ ௧ - ௬) என்பார் பின்னும்

௬௯ நெஞ்சு இறைகொண்ட நீர்மையை - மனத் தங்குதல் கொண்ட தன்மையை, "வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம் பொய்கை" (மதுரைக். ௨௬௫)

௭௦ பகைநரம்பு - நின்ற நரம்பிற்கு ஆறாவதும் மூன்றாவதுமாகிய நரம்புகள், "நின்ற நரம்பிற் காறு மூன்றும், சென்றுபெற நிற்பது கூடமாகும்" (சிலப். ௮ : ௩௩ - ௪, உரை, மேற்.), கூடம் - பகை.

தீதுயா னுற்ற விடும்பை யென்றலும்
மதுமலர்த் தாரோன் மனமகிழ் வெய்தி
ஆங்கவ டன்னையென் னணித்தே ரேற்றி
ஈங்கியான் வருவே னென்றவற் குரைத்தாங்கு
கோடுமழை கிழியு மதியம் போல
மாட வீதியின் மணித்தேர் கடைஇக்
காரணி பூம்பொழிற் கடைமுகங் குறுகவத்
தேரொலி மாதர் செவிமுத லிசைத்தலும்
சித்திரா பதியோ டுதய குமரனுற்
றனன்மேல் வைத்த வுள்ளத் தானென
வயந்த மாலை மாதவிக் கொருநாட்
கிளந்த மாற்றங் கேட்டோ ளாதலின்
ஆங்கவன் றேரொலி போலு மாயிழை

---

௬௪ - ௭௧ உரைப்போன் மலர்போல நலம்வாடி வனம் புகூஉம் மணிமேகலையொடு கோவலனுற்ற துயர்தோன்ற அத்துயரம் நீர்மையை நீக்கி என கையைப் பசைநரம்பிற் செலுத்தியது, யானுற்ற இடும்பை இது வென்றலு மெனக.

௭௨ தாரோன் - உதயகுமரன் முனிவருடைய உறைவிடத்தை நீங்கி மலர்வனத்திற்குச் சென்ற மணிமேகலையை இனி எளிதிற் பெறலாமென்று மகிழ்ந்தான்

௭௩ அவள்தன்னை - மணிமேகலையை

௭௪ அவற்கு - எட்டிகுமரற்கு

௭௫ கிழியுமதியம் - கிழித்தற்குக் காரணமாகிய மதியம் மதியம் போல - சந்திரன்போல, கலைநிரம்பினமையின், உதயகுமரனுக்கு மதி உவமையாயிற்று, "நாளவாய நிறைந்த நகைவெண்மதி செலவ தொத்தான்" (சீவக. ௪௫௪) மாடங்கட்கு மழையையும், தேருக்கு மதியத்தையும் உவமையாக்கினும் பொருந்தும்

௭௬ கடைஇ - செலுத்தி, "காலியற் கலின கதழ்பரி கடைஇ" (மதுரைக். ௪௪௦)

௭௭ கடைமுகம் - வாயிலிடம் குறுக - அடைய

௭௮ மாதர் - மணிமேகலை செவிமுதல் - செவியிடம்

௭௧ - ௮ என்றலும் மகிழ்வெய்தி, 'அவளை என் தேரேற்றி இங்கு வருவேன்' என்று அவனுக்குரைத்து மதியம்போலத் தேரைக் கடைஇப் பொழிலின் கடைமுகங்குறுக, அத்தேரொலி செவிமுதலிசைத்தலு மெனக

௮௨ கிளந்த - சொல்லிய ௮௩ ஆயிழை: விளி.

(பி - ம்) ௭௫. 'கிழிக்கும்'

யாங்கென செவிமுத லிசைத்தது என் செய்கென
அமுதுறு தீஞ்சொ லாயிழை யுரைத்தலும்
சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போற்
பளிக்கறை மண்டபம் பாவையைப் புகுகென்
றொளித்தறை தாழ்க்கோத் துள்ளகத் திரீஇ
ஆங்கதன் அகத்தோ ரைவிலின் கிடக்கை
நீங்காது நின்ற நேரிழை தன்னைக்
கல்லென் றானையொடு கடுந்தேர் நிறுத்திப்
பன்மலர்ப் பூம்பொழிற் பகன்முளைத் ததுபோற்
பூமரச் சோலையும் புடையும் பொங்கருந்
தாமரைச் செங்கண் பரப்பினன் வரூஉம்
அரசிளங் குமர னணுகி யொருசிறை
ஒருதனி நின்று யுணர்திற மறிந்தென

அச என்செய்கு - யாது செய்வேன்

அரு அமுதுறு தீஞ்சொ லாயிழை - மணிமேகலை

எக - அரு உதயகுமரன் என்மேல் வைத்த உள்ளத்தானென்று வயந்தமாலை சித்திராபதியோடுற்று முன்னொருநாள் மாதவிக்குக் கிளந்த மாற்றத்தை நான் கேட்டேன், ஆதலின், ஆயிழாய், என் செவிமுத லிசைத்த ஒலி, அவன் தேரொலிபோலும், இதற்கு யான் யாதுசெய்வே னென்று மணிமேகலை யுரைத்தலுமெனக

அசு துளக்குறுமயில் - தளர்ச்சியுற்ற மயில்

அஎ. மண்டபத்தில் பாவையை - மணிமேகலையை புகுக என்று

அஅ இரீஇ - இருக்கச்செய்து

அகூ ஐந்துவிற்கிடை நீளத்தே நிற்றல் மரபு, "ஐவிலி னகல நின் றுங் கடிதொழு திறைஞ்சி னிற்கு" (சீவக. கஎ0ச), "இருந்த மன்னவற் கெழுகோ லெல்லையுட், பொருந்தல் செல்லாது புக்கவ னிறைஞ்ச" (க சஎ ரு - ச) என்று எழுகோலெல்லைகூறுவர், பெருங்கதை நூலாசிரியர்

அசு - கூ0 கேட்டு மண்டபத்திற் புகுகவென்று பாவையையொளித்துத் தாழ்கோத்து இருத்தி அதுதனக்கு ஐந்துவிற்கிடக்கையில் மயில் போல நின்ற நேரிழையாகிய சுதமதிதன்னை

கூக. கடுந்தேர் கடுமை - விரைவு கூஉ பகல் - சூரியன்

கூரு பொங்கர் - சண்டுக கட்டுமேலை, மரக்கிளையென்றுமாம்

கூச பரப்பினன் - பரப்பி.

கூரு ஒருசிறை - ஒருபக்கம், "வானவ ருறையும் பூநா றொருசிறை" (சிலப் க0. கருஅ)

கூசு திறம் - இயல்பு

(பி - ம்) அரு 'அமுதூறு' அஅ 'தாட்கோத்து', 'தாட்கட்கோத்து'

வளரிள வனமுலை மடநதை மெலலியல
தளரிடை யறியுந தனமையள கொலலோ
விளையா மழலை விளைநது மெலலியல
முளையெயி றருமபி முதது நிறைந தனகொல
செஙகய னெடுஙகண செவிமருங கோடி
வெஙகணை நெடுவேள வியபபுரைக குஙகொல
மாதவ ருறைவிட மொரீஇமணி மேகலை
தானே தமியளிங கெயதிய துரையெனப
பொதியறைப படடோர போனறுளம வருநதி
மதுமலரக கூநதற சுதமதி யுரைககும
இளமை நாணி முதுமை யெயதி
உரைமுடிவு காடடிய வுரவோன மருகற

கஎ மெலலியல - மணிமேகலை.

கஅ தளரிடை - ஆடவர காமததாற றளாநத சமயததை, இடை காலம, "உடையோர போல விடையினறு குறுகி" (புறநா ருச.)

கக "விளையா மழலையின விரிததுரை யெழுதி" (சிலப் அ. சுஎ)

க௦௦ "முளைவள ரிளநகையே முழுமதி புரைமுகமே" (சிலப் எ: கசு), "முளையிள வெணபன முதுககுறை நஙகை" (சிலப் கரு: உ௦உ)

க௦உ வெஙகணை - விருபபததைச செயயும அமபு

க௦ரு மாதவர - சஙகததார, அறவணவடிகளெனறுமாம ஒரீஇ - நீஙகி

க௦ச தமியள் - தனிததவளாய

கூ௦ - க௦ச தானெயாடு மதைப புறததே நிறுததிப பொழிலிற் பகல முளைததததுபோல வருஙகுமரன சுதமதியைக கணடு, 'ஒருசிறை தனி நினறாய, உனதிறமறிநதேன, மணிமேகலை அறியுநதனமையள கொலலோ, அவள முளையெயிறு முததுநிரைததனகொல, அவள் கண கள வேள வியபபுரைககுஙகொல, அவள மாதவருறைவிடததை யொரீஇத தமியளாய இஙகு எயதியதறகுக காரணமுரை' எனறு கேடபவெனக

க௦ரு. பொதியறைபபட்டோர - துவாரமிலலாத கீழறையில அகப பட்டோர, "பொதியறைபபடடோர போனறுமெய வருநதி" (மணி கக. அ), "போதார பிறவிப பொதியறையோரென" (சிலப் க௦ ககக)

க௦எ - அ இளமைநாணி முதுமையெயதி உரைமுடிவு காடடிய உர வோன - இளமைபபருவததை நாணி முதுமைபபருவததை யடைநது, தம முட பகைமை கொணடு வநதாரிருவருடைய சொலலை ஆராயநது அவற றின முடிவை அவாகளுககு விளககிய அறிவுடையோனாகிய கரிகாற் பெரு வளததானெனனுஞ் சோழன, இவவரலாறறை அடியிலவரும பழமொழி

(பி - ம்) கஅ 'தளாநடை யறியுநதனமையை கொலலோ' க௦ரு 'போனறுமெயவருநதி' க௦அ 'மருமாற்கு'

கறிவுஞ சாலபு மாசியல வழக்கும
செறிவளை மகளிர் செபபலு முண்டோ
அனைய தாயினும யானொனறு கிளபபல
வினைவிளஙகு தடககை விறலோய கேட்டி
வினையின் வநதது வினைககுவிளை வாயது
புனைவன நீஙகிற புலாலபுறத திடுவது
மூபபுவிளி வுடையது தீபபிணி யிருககை
பறறின பறறிடங குறறக கொளகலம
புறறடங காவிற செறறச சேககை

வெணபாவாலும அதன உரையாலு முணாக, “ உரைமுடிவு காணு னிள மையோ னெனற, நரைமுது மககளுவபப - நரைமுடிததுச, சொலலான முறைசெயதான சோழன குலவிசசை, கலலாமற பாகமபடும” (௨௧), என பது—‘ தமமுள மறுதலையாயினு ரிருவா தமககு முறைமை செயயவேணடி வநது சில சொனனுல அசசொன முடிவு கணடே ஆராயநது முறைசெயய அறிவு நிரமபாத இளமைபபருவததா னெனறிகழநத நரைமுது மககளுவக கும வகை நரைமுடிதது வநது முறைவேணடிவநத இரு திறததாரும சொல லிய சொறகொணடே ஆராயநதறிநது முறைசெயதான கரிகாற்பெருவளத்தா னெனனுஞ சோழன, ஆதலால, தததம குலததுககுததகக விசசைகள கற பதறகு முனனே செமபாகமுளவா றெனறவாறு’, இவவரலாறு, “ முதியோ, ரவைபுகு பொழுதிறறம பகைமுரண செலவும” (௧௮௭ - ௮) எனறு பொருநராற்றுப்படையிலும கூறபபடடிருககினறது உரவோன மரு கற்கு - கரிகாறபெருவளததான வழிததோனறலாகிய உனககு, மருகன - வழிததோனறல, “ உலக மாணட வுயாநதோா மருக” (மதுரைச் ௨௫)

௧௦௯ சாலபு - அமைதி அரசியல வழககு - அரசநீதி

௧௦௯ - ௧௦. ஒபபு மணி ௧௮. ௧௪௦ - ௪௧

௧௦௫ - ௧௦ அதுகேடடு உளம வருநதியுரைககும சுதமதி மருகறகு அறிவு முதலியவற்றை மகளிா செபபுதலும உளவாகுமோவெனறு ளெனக

௧௧௧ கிளபபல - சொலலுவேன ௧௧௨ வினை - போரில

இனி, மணிமேகலையை அவன விருமபாமலிருததறகு உடமபின தூயது அனமையைச சொலலுவாள

௧௧௩ வினையினவநதது - கனமத்தால வநதது வினைககு விளை வாயது - கனமததிறகு விளைநிலமாகவுளளது

௧௧௪ புனைவன - சநதனம மலா முதலியவை

௧௧௫ மூபபுவிளிவுடையது - முதுமையையும சாதலையுமுடையது தீபபிணி யிருககை - கொடியநோயகளுககு இருபபிடமாகவுளளது

௧௧௭ அரவு அடஙகு புறறினென இயைகக செறறம - பகைமை நெடுஙகாலம நிகழ்வதாகிய சினம சேககை - தஙகுமிடம

(பி - ம்) ௧௧௨ ‘கேணீ’ ௧௧௫ ‘மூதது’

அவலக் கவலை கையா றழுங்கல்
தவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்
என்றவ னுரைத்த விசைபடு தீஞ்சொல்
சென்றவ னுள்ளஞ் சேரா முன்னர்ப்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையின்
இளங்கொடி தோன்றுமா லிளங்கோ முன்னென்.

௪.—பளிக்கறைபுக்க காதை முற்றிற்று.

கக௭ அவலம் - வருத்தந்தோன்றி நிற்றல்; கவலை - யாது செய்வலென்றல்; கையாறு - மூர்ச்சித்தல்; அழுங்கல் - வாய்விட்டழுதல்; இஃது அரற்றெனப்படும்.

கக௭ - ௮ அவலம் முதலியவைகள் நீங்காததாகிய உள்ளத்தினைத் தன்னிடத்தே உடையது.

கக௯ யாக்கை இதுவென - யாக்கை இத்தன்மையதென்று; இது வென்றது, 'வினையின் வந்தது' என்றது முதலியவற்றை.

கஉ0 இதனை - இவ்வுடம்பை; புறமறிப்பாராய் - புறமறியாகப் பார்ப்பாயாக; பார்ப்பின், இதன் தூய்து அன்மை விளங்குமென்றபடி; "மற்றதனைப் பைம்மறியாப் பார்க்கப்படும்" (நாலடி ௪உ), "பைம்மறியா நோக்கப் படுந்தார்க்கு நகைமைத்து" (இறை சூ க, உரை).

கஉஉ அவள் - சுதமதி.

கஉ௪ "பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவை" (மணி. க௮, எ௮), "பளிக்கறைப் பவழப் பாவை பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல்" (சீவக. க௬உ).

கஉ௫. தோன்றும் - தோன்றுகின்றாள்.

கஉஉ - ௫ என்று அவள் உரைத்தசொல் அவனுள்ளம் சென்று சேராமுன்னர், இளங்கொடி பாவைபோல இளங்கோமுன் தோன்றுமெனக.

க - கஉ௫ காணப்படான் காண காணாய் காண காண காணெனச் சுதமதி காட்ட மணிமேகலை வனங்காணபுழி, மன்னவன் சிறுவன் உதயகுமரன் அரசிளங்குமரன் வருவோன், இருந்தோன்றனனை, இருந்தோய், யாதென்றலும், உரைப்பேன், என்றலும், மகிழ்வெய்தி உரைத்துக் கடைஇக் குறுகத் தேரொலி இசைத்தலும் என் செய்கெனவுரைத்தலும் சேடு இரீஇ நின்ற நேரிழைதன்னை, நின்றாய், அறிந்தேன், தன்மையள் கொல்லோ, நிரைத்தன கொல், உரைக்குங்கொல், உரையென, சுதமதி, செப்பலுமுண்டோ, கேட்டி என்று உரைத்தசொல் சேராமுன்னர் இளங்கொடி தோன்றுமென முடிக்க.

(பி - ம்) கக௭ 'கையாற்றழுங்கல்'

ஐந்தாவது

மணிமேகலாதெய்வம் வந்து தோன்றிய காதை

[ஐந்தாவது மணிமேகலை உதயகுமரன்பால் உள்ளத்தானென மணிமேகலை தனக்கு மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியபாட்டு]

இளங்கோன் கண்ட விளம்பொற் பூங்கொடி
விளங்கொளி மேனி விண்ணவர் வியப்பப்
பொருமுகப் பளிங்கி னெழினி வீழ்த்துத்
திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையின்
௫ விரைமல ரைங்கணை மீன விலோதனத்
துருவி லாளனொ டுருவம் பெயர்ப்ப

---

௧. இளங்கோன் - உதயகுமரன். பொற்பூங்கொடி - காமவல்லி போன்ற மணிமேகலை

௨. விளங்கொளி மேனி விண்ணவர் - தேவர், மணி ௬ ௩ - ௰

௩. பொருமுகப் பளிங்கின் எழினி - பளிங்காகிய பொருமுக வெழினியை; எழினி - திரைச்சீலை, பொருமுகவெழினி - மூவகைத் திரைச்சீலைகளுள் ஒன்று, "ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும், கரந்துவர லெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்து" (சிலப். ௩ ௰௯ - ௰)

௪. திருவின் செய்யோள் - இலக்குமி, இன் சாரியை, "செம்மலர்த் திருவின் பாவாய்" (சீவக ௩௧௫) என்புழிப்போல. பாவை - பதினோராடலுள் ஒன்று, அது போர்செய்தற்குச் சமைந்த கோலத்தோடு அசுரர் மோகித்து விழும்படி கொல்லிப் பாவைவடிவாய்த் திருமகள் ஆடியது, இதனை, "செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத், திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையும்" (சிலப் ௬ ௬௦ - ௬௧) என்பதனாலுணர்க, "பாவை திருமக ளாடிற் றதற்குருப், போவா மொன்றுடனே யொன்று" பாவையின் - பாவைபோல, பாவையாடிய திருமகள்போல வெனினும் பொருந்தும்

௫. மலரைங்கணை - மலராகிய ஐந்துபாணம். விலோதனம் - கொடி.

௬. உருவிலாளன் - அநங்கன், 'உருவி லாளனொ டுருவம் பெயர்ப்ப' என்பதற்கு இவளுருவத்தைக் காண்பவர்களுக்கு உடனே மன்மத பாதை உண்டாகின்றதென்பது கருத்தாகக்கொள்க, மணி ௪ ௬௭ - ௮, பார்க்க

(பி - ம்) ௫ - ௬ 'விலோதத்துருவிலாளனுருவம்'

ஓவிய னுள்ளத் துள்ளிய தூஉம் வியப்போன்
காவியங் கண்ணி யாகுத லறிந்து
தாழொளி மண்டபந் தன்கையிற் றடைஇச்
சூழ்வோன் சுதமதி தன்முக நோக்கிச்
சித்திரக் கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன
எத்திறத் தாணின் னிளங்கொடி யுரையெனக்
குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றோ னன்னநின்
முருகச் செவ்வி முகந்துதன் கண்ணாற்
பருகா ளாயிற் பைந்தொடி நங்கை

---

௧ - ௬ பூங்கொடி, பாவையின் உருவிலாளென்று உருவம் பெயர்ப்ப வெனக்

௭ ஓவியன் - சித்திரமெழுதுவோன், உள்ளியது - சித்திரம் எழுதுவதற்காக நினைந்ததை, மணிமேகலையுருவத்தைச் சித்திரமென்று கருதினென்றவாறு, இது, "மேவிய பளிங்கின் விருந்திற் பாவையிஃ, தோவியச் செய்தியென் றொழிவேன் முன்னர்" (௧௮ ௬௬ - ௭), "ஈங்கிம் மணீட டியாரென வுணரேன்" (௧௮ ௧௫௬) என்று பின் வருவனவற்றால் துணியப்படும் வியப்போன் - ஆச்சரிய மடைவோன், இது பெயர், இனி, 'ஓவியன்' என்பதற்கு உதயகுமரன் ஆச்சரியத்தால் சித்திரம் போன்றவனாய் நின்றென்றும், 'அது' என்பதற்கு அவ்வடிவத்தையென்றும் பொருள் கூறினும் பொருந்தும்

௮ காவியங்கண்ணியாகுதல் - மணிமேகலையாதலை

௭ - ௮ வியப்போன் தெளிந்தெனக்

௯ தாழ் ஒளி மண்டபம் - தங்கிய ஒளியையுடைய பளிங்குமண்டபத்தை தடைஇ - தடவிப்பார்த்து, மண்டபத்துள்ளே செல்லக் கருதியவன் வாயில் காணுதற்கு முயலுகின்றான்

௧௨ எத்திறத்தாள் - என்ன இயல்புடையாள், நின் இளங்கொடி எத்திறத்தா ளென்க

௧0 - ௧௨ சூழ்வோன் நோக்கி உரையென

௧௩ குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்சகிரி கொன்றோன் - முருகக் கடவுள், "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே" (சிலப் ௨௪ 'சரவண'), "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றான் மடவன்" (சிலப் ௨௪ 'ஆய்வளை')

௧௪ முருகச்செவ்வி - இளமைப்பருவத்தி னழகை

௧௫ ஆயின் - ஆராயுமிடத்து

௧௪ - ௫ நங்கை நின் செவ்வியைப் பருகாளென்ன இயைக்க

(பி - ம்) ௯ 'தாளொலி' ௧௧ - ௨ 'சிறந்தன வொத்தாணின்' ௧௪ 'முருகற்செவ்வி' ௧௫ 'பருகாளாயினிப'

ஊழ்தரு தவத்தள் சாபசரத்தி
காமற் கடந்த வாய்மைய ளென்றே
தூமலர்க் கூந்தற் சுதமதி யுரைப்பச்
சிறையு முண்டோ செழும்புனன் மிக்குழீஇ
நிறையு முண்டோ காமங் காழ்க்கொளிற்
செவ்விய ளாயினென் செவ்விய ளாகென
அவ்விய நெஞ்சமொ டகல்வோ னாயிடை
அஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்தோர்
விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்றே
கலனெலன் பெருநாப் பல்லோ ருரையினை
ஆங்கவ ருறைவிட நீங்கி யாயிழை
ஈங்கிவ டன்னோ டெய்திய துரையென

---

௧௬. ஊழ் - முறை, பௌத்தர்களுக்கு ஊழ்வினை உடன்பாடாகலின், ஊழ்வினையால் தரப்பட்ட தவத்தையுடையளென்றுமாம். சாபசரத்தி - சாபமாகிய அம்பையுடையாள், சாபம் - சபித்தல், வில்லையும் அம்பையும் உடையாளென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. தவத்தினரைச் சாபசரரென்பர் வடநூலார்.

௧௯. செழும்புனல் மிக்குழீஇச் சிறையுமுண்டோ - வளவியபுனல் மிக்கு விட்டது அதனைத் தாங்கும் அரணுமுண்டோ, இல்லையென்றபடி, "நீர் மிகிற் சிறையு மில்லைத் தீமிகின், மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை" (புறநா. ௫௧), "நீர்மிகி னில்லை சிறை" (பழ. ௧௯௦).

௧௯-௨௦. "சிறையென்பதில்லைச் செவ்வே செம்புனல் பெருகுமாயின், நிறையென்பதில்லைக் காம நோயின்று சிறக்கு மாயின்" (சூளா. கல்யாண. ௧௫௫.)

௨௦. காமம் காழ்கொளின் நிறையும் உண்டோ - காமம் அடிப்படின் அதனை நிறுத்துந்தன்மையும் உளதாகுமோ, காழ் - வைரம், நிறை - நிறுத்துந் தன்மை, "பிறிது மாகுப காமங்காழ்க் கொளினே" (குறுந். ௧௭).

௨௨. ஔவியம் - பிறர்க்கு இவள் உரியளாதல் கூடுமோவென்பதால் உளதாகிய பொறாமை. ஆயிடை - அப்பொழுது.

௨௩. அஞ்செஞ்சாயல் விளி, என்றது சுதமதியை. அராந்தாணம் (மணி. ௩. ௮௭, பெருங். ௨. ௨. ௧௩௮, ௭. ௧௬௩, ௫. ௪. ௧௫௧).

௨௪. விஞ்சையன் - வித்தியாதரன், என்றது மாருதவேகனை.

௨௫. உரையினை - சொல்லையுடையாய்.

௨௩-௫. அராந்தாணத்திற் சுதமதி மாருதவேகனால் இடப்பட்டாளென்பதை, "என்மக ளிருந்த விடமென் றெண்ணித், தன்னுறு துன்பந் தாங்காது புகுந்து, சமணீர் காணுஞ் சரணென் றேனை" (மணி. ௫. ௫௦-௫௨) என்பதனாலுமுணர்க.

௨௭. உரையென - சொல்லென்று உதயகுமரன் சொல்ல.

(பி-ம்.) ௧௬ 'தவத்தர் சாபசாத்தி', 'தவத்தாள் சாபதி சாத்தி' ௧௮ 'தூஉமலர்' ௨௦ 'காழ்கொளிற்' ௨௧ 'ஆயினின்னை செவ்விய ளாக்கென' ௨௨ 'ஆயிழை'

வாரகழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி
தீநெறிப் படரா நெஞ்சினை யாகுமதி
ஈங்கிவ டன்னோ டெய்திய காரணம்
வீங்குநீர் ஞால மாள்வோய் கேட்டருள்
யாப்புடை யுள்ளத் தெம்மனை யிழந்தோன்
பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன்
மழைவளந் தரூஉ மழவோம் பாளன்
பழவினைப் பயத்தாற் பிழைமண மெய்திய
எறகெடுத் திரங்கித் தற்றக வுடைமையிற்
குரங்கு செய்கடற் குமரியம் பெருந்துறைப்
பரந்துசென் மாக்களொடு தேடினன் பெயர்வோன்
கடன்மண்டு பெருந்துறைக் காவிரி யாடிய

---

௨௮ “வாழ்க நுங் கண்ணி மாதோ” (சீவக. ௧௮௯௦.)

௨௯ படரா - செல்லாத. நெஞ்சினையாகுமதி - நெஞ்சையுடை யா யாக ஆக்கக்கடவாய், மதி: முன்னிலை யசை

௩௦ - ௩௧ காரணம் கேட்டருள்

௩௨ யாப்பு - உறுதி எம்மனை - எம் அன்னை; “எம்மனை காணாய்” (சு: ௧௨௯) என்பா பின்னும், “எம்மனை தமியை யாகி” (சீவக. ௩௧௫)

௩௩. படிமவுண்டி - நோற்றுப் பட்டினிவிட்டுண்ணும் உணவு, “படிம வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே” (நறு: ௧௫௬)

௩௫ மாருதவேகனுக்குத் தான சிலநாள் உரியளானதுபற்றி, ‘பிழை மண மெய்திய’ என்றான், “ஓத லந்தணர்க் கொவ்வே னாயினும்” (௫: ௪௩) என்று பின் வருதல் காண்க

௩௬. எற கெடுத்து இரங்கி - என்னைக் காணப்பெறாது இரங்கி; “அரசுகெடுத் தலமவரு மல்லற்காலை” (சிலப். ௪ ௮) தன் தக உடை மையின - தன்னைத் தக்கிருக்கும்படி உடைமையினாலே

௩௭ குமரி - கன்னியாகுமரி

௩௭ - ௮ குற்றமுற்ற குலமகளிர் அக்குற்றத்தைப் போக்குதற் பொருட்டுக் குமரியாடச் செல்லுதல் மரபாதலால், இவன் கன்னியா குமரி யாற்றிற்குச் செல்பவர்களோடு சேர்ந்து சுதமதியைத் தேடிச் சென்றான், “பார்ப்பனி சாலி காப்புக்கடை கழிந்து, கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சித், தென்றிசைக் குமரி யாடிய வருவோள்” (மணி ௩. ௫ - ௭)

௩௯. கடன்மண்டு பெருந்துறைக்காவிரி - சங்கமுகத்துறை

(பி - ம்) ௩௨ ‘யாப்பிடை’ ௩௭ ‘குரங்குசெய் கடற்றுறை’, ‘குரங்கிகுசெய்கடற்குமரி’ ௩௯ ‘ஆடிட’

வடமொழி யாளரொடு வருவோன் கண்டீங்
கியாங்கனம் வந்தனை யென்மக னென்றே
தாங்காக் கண்ணீ ரென்றலை யுதிர்த்தாங்
கோத லந்தணர்க் கொவ்வே னாயினுங்
காதல னாதலிற் கைவிட லீயான்
இரந்தூண் டலைக்கொண் டிந்நகர் மருங்கிற்
பரந்துபடு மனைதொறுந் திரிவோ னொருநாட்
புனிற்றுப் பாய்ந்த வயிற்றுப் புண்ணினன்
கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன
நிணநீடு பெருங்குடர் கையகத் தேந்தி
என்மக னிருந்த விடமென் றெண்ணித்
தன்னுறு துன்பந் தாங்காது புகுந்து
சமணீர் காணுஞ் சரணென் றோனை
இவணீ ரல்லலென் றெனனொடும் வெகுண்டு
மையறு படிவத்து மாதவர் புறத்தெனக்
கையுதிர்க் கோடலிற் கண்ணிறை நீரொ

---

௪0. வடமொழியாளர் - பார்ப்பார், பார்ப்பனியை, "வடமொழியாட்டி" (௧௩ ௭௩) என்று பின்னர்க் கூறுவர்.

௪௧ மகன் - விளிப்பெயர்.

௪௪ கைவிடலீயான் - கைவிடான்; "காவலன் மகனோ கைவிடலீயான்" (௧௧ ௯௨) என்பர் பின்னும்; "காட்டிய தாதலிற் கைவிடலீயான்" (சிலப். ௧௩ ௮௫)

௪௭ புனிற்று - ஈன்ற அணிமையையுடைய பசு.

௪௮ கணவிரமாலை - அலரிமாலை, மணி ௩ ௧0௪.

௫௨ சமணீர்காள் - சமணர்களே.

௫௩ இவண் நீர் அல்லல் என்று - இவ்விடத்திற்குரிய தன்மையன்றென்று.

௫௪ படிவம் - தவவேடம்; மாதவர் - சைனமுனிவர்.

௫௫ கையுதிர்க்கோடலின் - கையசைத்துப் போய்விடுகவென்று குறிப்பித்தலால், "காணமிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்" (௧௬. ௧0) என்று பின்னும் வரும், இவ்வழக்கம் மலைநாட்டில் மிகுதியாகவுள்ளது. கண்ணிறை நீரர் - கண்களில் நிறைந்த நீரையுடையோமாய்.

(பி - ம்) ௪௧. 'கியனமவந்தனையேமகனென்றே' ௪௨. 'உகுத்தாங்கு' ௪௪. 'காதலினாதலிற்' ௪௬ 'திரிவேனொரு' ௪௭. 'வயிற்றூறு' ௪௮ 'கணவீரமாலை கைக்கொண்டன்ன' ௪௯ 'அடங்கி' ௫௩ 'இவனீரல்ல' ௫௬ 'படிமத்' ௫௫ - ௬ 'கண்ணிறை நீரென, மறவோரருளிலாருமிலோவென'

மறவோ ருளரோ வாருமி லேமெனப்
புறவோர் வீதியிற் புலம்பொடு சாற்ற
மங்குறோய் மாட மனைதொறும் புகூஉம்
அங்கையிற் கொண்ட பாத்திர முடையோன்
கதிர்சுடு மமயத்துப் பனிமதி முகத்தோன்
பொன்னிற் றிகழும் பொலம்பூ வாடையன்
என்னுற் றனிரோ வென்றெனை நோக்கி
அன்புட னளைஇய வருண்மொழி யதனால்
அருஞ்செவி நிறைத்து நெஞ்சகங் குளிர்ப்பித்துத்
தன்கைப் பாத்திர மென்கைத் தந்தாங்
கெந்தைதக் குற்ற விடும்பை நீங்க
எடுத்தனன் றழீஇக் கடுப்பத் தலையேற்றி
மாதவ ருறைவிடங் காட்டிய மறையோன்
சாதுயர் நீக்கிய தலைவன் றவமுனி
சங்க தருமன் றானெமக் கருளிய

---

௫௬. ஆருமிலேம் - பாதுகாப்போர் யாரையுமில்லேம்.

௫௭. புறவோர் - புறத்திலுள்ளோரது

௫௯. பாத்திரம் - பிச்சைப்பாத்திரம். இதனைக் கோரகை யென்பர்

௬௰. இல்லறத்தோர் எல்லாருமுண்டபின்பு, பௌத்தசந்நியாசிகள் பகலில் உச்சிப்பொழுதிற் பிச்சைக்குச் செல்லவேண்டுவது விதியாதலின், 'கதிர்சுடு மமயத்து' என்றார் இப்படியே, 'வெங்கதி ரமயத்து வியன்பொழி லகவயின், வந்து தோன்றலும்" (௧௦. ௨௭ - ௮), 'வெயில்விளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய, சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய" (௧௧. ௧௦௨ - ௩) என்று பின்னர் வருதல் காண்க

௬௧ மருதந்துவரில் தோய்க்கப்பட்டு மஞ்சள்நிறமுள்ளதாதலால், 'பொன்னிற் றிகழும் பொலம்பூ வாடை' எனப்பட்டது, இதனைச் சீவர மென்பர்.

௬௩. அளைஇய - கலந்த, "அன்புடை நன்மொழி யளைஇ" (புறநா. ௨௧௨); "இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ், செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல" (குறள், ௯௧)

௭௰. சங்கதருமன் . இதன் பொருள் புத்ததரும சங்கமென்னும் மூன்றனுள் சங்கத்திற்குரிய தருமத்தை அனுசரித்து நடப்பவனென்பது

(பி - ம்) ௫௭ 'சேர' ௬௰ 'கதிர்சூட்டமைத்து' ௬௩ 'அளைஇய ருண்மொழி' ௬௪ 'நிரைத்து குளிர்ந்து' ௬௬ 'இடும்பைகணீங்க' ௭௰ 'தானெனக் கருளிய'

எங்கோ னியல்குண னேதமில் குணப்பொருள்
உலக நோன்பிற் பல்கதி யுணர்ந்து
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்
இன்பச் செவ்வி மன்பதை யெய்த

எக. எங்கோன் - எம்முடையசுவாமி. இயல் குணன் - இயல்பாகவே தோன்றின குணங்களையுடையோன்; "இறைவன் குரவனியல்குண னெங்கோன்" (சிலப். க0. க௮௪)

எஉ. உலகநோன்பு - உலகசீலம் (மணி. ரு. கக) பல்கதி உணர்ந்து - பல பிறப்புக்களிலும் பிறந்து பிறந்து உணர்ந்து, கதி - பிறப்பு "புத்தன் கைவந்த முத்தியைவிட்டுக் கன்மவசத்தாலன்றிக் கருணையாற் பரிசுத்த ஞானத்துடன் பலவிலங்கிற் பிறந்தும் இறந்தும் பிணிப்பட்டும் மூத்தும் தாமோபதேசம் பண்ணி ஒழியாமல் உலகுய்யக் கொண்டான்" என்றும் "கன்மவசத்தாற் பிறந்தானென்னில், விலங்காய்ப் பிறந்து பேசுதலும், யானையாய் மருப்பீதலும், முயலாய் மாமிசமீதலும் பிறவும் நிகழா" (நீல. சமய.) என்றும் கூறுவர், புத்தன் கருணையாற் பலவகைப் பிறப்பும் எடுத்தானென்பதைப் புத்தஜாதகக் கதைகளிற் பரக்கக் காணலாம், "எறும்புகடை யயன் முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப் பிறந்திறந்த யோனிதொறும் பிரியாது சூழ்போகி, எவ்வுடம்பி லெவ்வுயிர்க்கும் யாதொன்று மிடரெய்தின், அவ்வுடம்பி லுயிர்க்குயிரா யருள்பொழியுந் திருவுள்ளம்", "மீனுருவாகி மெய்ம்மையிற் படிந்தனை, மானுரு வாகியே வான்குண மியற்றினை" (வீர. யாப்பு. கக, உதாரணங்கள்), "வானும் பரியாயு மரிணமாயும் வன் கேழற் களிறாயு மெண்காற் புள்மான், தானுயும் பணையெருமை யொருத்தலாயுந் தடக்கையிளங் களிறாயுஞ் சடங்க மாயு, மீனாயு முயலாயு மன்னமாயு மயிலாயும் பிறவாயும் வெல்லுஞ்சிங்க, மானாயுங் கொலைகளவு கட்பொய் காமம் வரைந்தவர்தா முறைந்தபதி மாணு வூரே" (நீல. சமய.)

எரு. தான் சீவித்திருத்தல் தனக்கென்று நினையாமல் பிறர்க்கே உரிமை பூண்டொழுகுபவன், "மூன்றன் பெருமைக்க ணின்றன் முடி வெய்துகாறு, நன்றே நினைந்தான் குணமே யொழிந்தான் றனக்கே, றென்றானு முள்ளான் பிறர்க்கேயுறு தீக்கழுந்தா, னன்றே யிறைவ னவன் றாள்சர ணங்க ளன்றே" (குண்டல கடவுள்) "இருட்பார வினைநீக்கி யெவ்வுயிர்க்குங் காவலென, அருட்பாரந் தனிசுமந்த வன்றுமுதலின்றளவும், மதுவொன்று மலரடிக்கீழ் வந்தடைந்தோர் யாவர்க்கும், பொதுவன்றி நினக் குரித்தோ புண்ணியநின் றிருமேனி", "தீதியல் புலியது பசிகெடு வகை நின திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை" (வீர. யாப்பு. கக, உதாரணங்கள்), "பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி" (கக. சுரு), "தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு, மன்னுயிர் முதல்வன்" (உரு. ககரு-எ) என்பா பின்னும், மூ அங்கா நிச. கரு

எச. நிருவாணமடைதற்குரிய பருவத்தை உயிர்ப்பன்மைகள் அடையும்படி, மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை, "மன்பதை காக்குநின் புரைமை" (புறநா. உக0)

(பி - ம்) எஉ. 'பல்கெதியிழந்து' எரு. 'பிறர்க்குரை யாளன்'

எரு அருளறம பூணட வொருபெருமப் பூடகையின்
அறக்கதி ராழி திறபபட வுருடடிக
காமற கடநத வாமன் பாதம
தகைபா ராடடுத லலல தியாவது

எரு காருணியததைப பூணட ஒபபற்ற பெரிய மேற்கோளினலே; அருளறம, நலலறம, காருணயம, தயாதருமம எனபன ஒருபொருட் சொற்கள, இதனை, "அஹிமஸா பரமோதாம" எனபதிற்காணக. கீத கோவிந்தத்தில் திருமாலின தசாவதாரததை எடுததுச சொலலிய, "வேதா நுததாதே" எனனும சுலோகததிற் பௌததாவதாரததின பெருமையைப பறறி, "காருண்யமாதந்வதே" எனறு ஸ்ரீஜயதேவர் பாராடடியிருககின றனா

எசு - ரு எயதப பூணடவெனக. உயிாபபனமைகள இனபச செவ வியை அடையுமபடி புததன அருளறமபூணடமையை, "உயிாகளெலலாம நீயோ தோனறினை நினனடி தொழுதேன" (கO · எ - கஉ), "மாதுய ரெவவ மககளை நீககி, குனறக மருஙகில்" (கO . சுஉ - சு) எனறு இந நூலுளளே பினனா வருவனவறறாலுமுணாக

எசு அறககதிா ஆழி திறபபட உருட்டி - தருமசககரததை உலகத திற் பலவகையாக உருளசசெயது, தருமததைச சககரமாகக கூறியதற் கேறப, 'உருடடி' எனறா 'திறபபட' எனறதனால, பலவகையாக அவன தருமோபதேசஞசெயதமை கூறியவாறாயிறறு இது பறறியே புத தனைத தருமசக்கரப்பிரவர்த்தனசாரியனெனபா, "ஆதி முதலவ னறவாழி யாளவோன" (கO சுக) எனபா பினனும, "அருளாழி நயநதோயநீ, அற வாழி பயந்தோய் நீ, மருளாழி துாநதோயநீ, மறையாழி புாநதோயநீ" (வீர யாபபு கக, உதாரணம)

எஎ காமறகடநத - மாரனைவெனற, மாரன - தாமவிரோதிகளான இசசைகளை மனததில உணடாககும ஒருதேவன, மகாபோதி விருடசத தினகீழே தவவொழுககமபூணடு நோறறிருககையில இவனாற செயயபபடட இடையூறுகளெலலாம வெனறுமேமபடடு விளஙகினமையால, புததனை, 'காமற கடநத வாமன' எனறா, "மாரனை வெலலும வீர நினனடி" (கக . சுக), "போதி மாரனை வெனறு வீரனாகி" (௩O கO - கக) எனறு பினனா வருதலகாணக 'மாரன' எனபதறகுபபொருள மன மதனஅனறெனபது பௌததசமய மரபாதலால, இநநூலிற காமனெனறு வருமிடமெலலாம மாரனெனறு பொருளகொளக வாமன - புததன, அழ குளளவனெனறு பொருள பாதம - பாததகதை.

எO - எஎ அருளிய பாதம

எஅ தகை பாராட்டுதல் எனபன, ஒரு சொனனீரவாயத துதிதத லென்ற பொருளிலவநதன யாவதும - சிறிதும.

(பி - ம்.) எரு - சு 'பூடகை, யறககதிா' எஅ 'அலலதை யாவதும'

மிகைநா வில்லேனென வேந்தே வாழ்கென
அருஞ்சொ லாயிழை நின்றிற மறிந்தேன்
வஞ்சி நுண்ணிடை மணிமே கலைதனைச்
சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டென்
றப்பொழி லாங்கவ னயர்ந்து போயபின்
பளிக்கறை திறந்து பனிமதி முகத்துக்
களிக்கயல் பிறழாக் காட்சிய ளாகிக்
கற்புத் தானில ளற்றவ வுணர்விலள்
வருணக் காப்பிலள் பொருள்விலை யாட்டியென்
றிகழ்ந்தன னாகி நயந்தோ னென்னாது
புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்சம்
இதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை
இதுவே யாயிற் கெடுகதன் றிறமென
மதுமலர்க் குழலாள் மணிமே கலைதான்
சுதமதி தன்னொடு நின்ற வெல்லையுள்
இந்திர கோடணை விழாவணி விரும்பி

---

௭௯. மிகைநா - மிகைக்கின்ற நா, மிகைத்தல் - வேறு பொருள்களைச் சொல்லுதல்; "காமனை வென்றோ னாயிரத் தெட்டு, நாமமல்லது நவிலா தென்னா" (சிலப். ௧௦ : ௧௯௬ - ௭)

௮௰ நின்றிறம் - நின்வரலாறு

௮௩. அப்பொழில் - அப்பொழிலில் அயர்ந்து - தன்னைமறந்து, விரும்பியென்றுமாம், மணி. ௫ : ௧௨௩

௮௫ களிக்கயலென்றது கண்களை

௮௭ வருணக்காப்பு - வருணத்திற்கேற்ற காவல், வருணமாகிய காவலென்றுமாம் பொருள் விலையாட்டி - விலைமாது

௮௮ நயந்தோன் - விரும்பினோனை

௯௧ தன்னென்றது, காமத்தை

௯௪. இந்திர கோடணை விழா (இந்திர கோடணையாகிய விழா) - இந்திரவிழா. பலவகைப்பட்ட முழக்கங்களையுமுடைமையின் விழா, கோடணை யெனப்பட்டது, கோடணை - முழக்கம், அலங்காரமென்றும் கூறுவர்; "இந்திர கோடணை யிந்நகர்க் காண, வந்தேன்", "இந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்" (மணி ௭, ௧௭ - ௮, ௧௭ . ௯௧.)

(பி - ம்) ௭௯. 'நாவில்லென வேந்தே' ௮௪ 'பகாமதிமுகத்து' ௮௬ 'நற்றவப்புணர்விலள்' ௮௭ 'வருளக் காப்பிளம் பொருணமுலை யாட்டி' ௮௯ 'பின்னாப்போன' ௯௧. 'கெடுகவிதன்றிறமென'

வநது காண்குறாஉ மணிமே கலாதெய்வம்
பதியகத துறையுமோா பைநதொடி யாகி
மணியறைப் பீடிகை வலஙகொண் டோங்கிய
புலவன் றீாதகன் புண்ணியன் புராணன்
உலக நோன்பி னுயாநதோ யென்கோ
குற்றங் கெடுததோய் செற்றஞ செறுததோய்
முறற வுணாநத முதலவா வென்கோ
காமற கடநதோ யேம மாயோய
தீநெறிக கடுமபகை கடிநதோ யென்கோ
ஆயிர வாரத தாழியந திருநதடி
நாவா யிரமிலே னேததுவ தெவனென
றெரிமணிப் பூஙகொடி யிருநில மருங்குவந்
தொருதனி திரிவதொத தோதியி னொதுங்கி
நிலவரை யிறநதோா முடஙகுநா நீடடும

---

௯௬ மு மணி ௬ ௧௩ ஓா பைநதொடியாகி - ஒரு பெணவடிவு கொண்டு

௯௭ மணியறைப பீடிகை - பளிககறையிலுளள பாதபீடத்தை

௯௯ உலகநோனபு : மணி ௫ ௭௨

௱ குறறம - காமவெகுளி மயககஙகள், "யாமே லுரைதத பொருள்கட் கெலலாம, காமம வெகுளி மயககங காரணம" (௩௦ : ௨௫௨ - ௩) என்று பினனாக கூறுவா, "பூமகனே முதலாகப புகுநதமா ரெணடிசையும, தூமலரா லடிமலரைத தொழுதிரநது வினவியநாட், காமமுங கடுஞசினமுங கழிபபரிய மயகக முமாயத, தீமைசால் கட்டினுக்குத திறற்கருவி யாயகிடநது, நாமஞசாா நமாகளுககு நயபபடுமா றினிதுரைததுச, சேமஞசாா னனெறிககுச செலலுமா றருளினையே" (வீர. யாபபு ௧௧, மேற்)

௱௧ முறறவுணாநத முதலவா - சாவஜஞா

௱௨ ஏமமாயோய - பாதுகாவலாக உளளோய, ஏமம - இனபமு மாம

௱௩ தீநெறியாகிய கடுமபகை, தீநெறி - கெட்டவழி

௱௪. இவனுடைய பாதததில் ஸஹஸ்ராரசக்கரரேகையுணடெனபா

௱௫. ஏததுவது எவன - துதிபபது எததனமையது, எனனாவில அடஙகுவதனறு எனறபடி, மணி ௧௧ ' ௭௧ - ௨

௱௭. ஓதியின - மெயஞஞானததுடன

௱௮ நிலவரை இறநது - நிலவெலலேயைக கடநது. ஓா இடைச சொல. நீட்டும - நீட்டுகினறாள், சொல்லுகினறாளெனறபடி

(பி - ம்) ௯௫. 'மணிமேகலேதான்' ௯௯. 'உலவாநோனபின' ௱ 'குற்றஙகடிநதோய்' ௱௩. 'கடநதோயென்கோ' ௱௪ 'நாமததாழியன் றிருந்தபடி' ௱௫ 'நாவாயிரமிலமேததவஃதெவனென' ௱௭. 'திரிவதொததியினொதுங்கி', 'திரிவதோதியினேகி' ௱௮ 'முடஙகுணநீடடும'

புலவரை யிறந்த புகாரெனும் பூங்கொடி
பன்மலர் சிறந்த நன்னீ ரகழிப
புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச் சிலம்படி
ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை
வாயின் மருங்கி யன்ற வான்பணைத தோளி
தருநிலை வசசிர மெனவிரு கோட்ட
மெதிரெதி ரோங்கிய கதிரிள வனமுலை
ஆர்புனை வேந்தற்குப் பேரள வியற்றி
ஊழி யெண்ணி நீடுநின் றோங்கிய
ஒருபெருங் கோயிற் றிருமுக வாட்டி
குணதிசை மருங்கி னாண்முதிர் மதியமும்
குடதிசை மருங்கிற் சென்றுவீழ் கதிரும்
வெள்ளிவெண் டோட்டொடு பொற்றோ டாக
வெள்ளறு திருமுகம் பொலியப் பெய்தலும்

இனி, நிலவெல்லையைக் கடந்தோராகிய தேவர் தலைகுனிவதற்குக் காரணமாகிய தனது நாவை நீட்டுகின்றாளென்றுமாம்.

கO௯. புலவரையிறந்த - அறிவின் எல்லையைக் கடந்த, "புலவரை யிறந்தோய் போகுதல் பொறேஎன" (சிலப். உஅ : கஎச) புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

ககஉ. ஞாயில் - மதிலுறுப்புக்களில் ஒன்று, அஃது, ஏப்புழைக்கு நடுவாய் எய்து மறையுஞ் சூட்டென்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் (சீவக. கOரு), குருவித்தலையென்பர் அடியார்க்குநல்லார் (சிலப். கரு : உகஎ) இஞ்சி - மதில்.

ககங. பணை - மூங்கில் இது தோரணகம்பமெனப்படும்.

ககO - கங. அகழியாகிய அடியினையும், இஞ்சியாகிய மேகலையையும், பணையாகிய தோளினையுமுடையாள்.

ககச. தருநிலை - கற்பகதரு நிற்குங்கோயில், வசசிர (நிலை) - வச்சிராயுதம் நிற்குங்கோயில்.

ககசா. வேந்தன் - சோழன் "பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்து" (நெடுநல். எஅ)

ககசா - அ. இருகோட்டமாகிய கொங்கைகளையும், சோழன் கோயிலாகிய திருமுகத்தையுமுடையாள்.

ககக. குணதிசை - கீழ்த்திசை. கஉக. தோடு - காதணிவிசேடம்.

கஉஉ. வெள்ளறு - இகழ்ச்சியற்ற. பெய்தலும் - அணிந்துகொள்ளவும்.

(பி - ம்.) ககO. 'நன்மலர் துறந்த' ககஉ. 'மனமணிமேகலை' ககரு. 'நெடுநகர்க்கு' ககஎ 'நீடுகின்று' ககக. 'குணதிசை'

அன்னச் சேவ லயர்ந்துவிளை யாடிய
தன்னுறு பெடையைத் தாமரை யடக்கப்
பூம்பொதி சிதையக் கிழித்துப் பெடைகொண்
டோங்கிருந் தெங்கி னுயர்மட லேறி
அன்றிற் பேடை யரிக்குர லழைஇச்
சென்றுவீழ் பொழுது சேவற் கிசைப்பப்
பவளச் செங்காற் பறவைக் கானத்துக்
குவளை மேய்ந்த குடக்கட் சேதா
முலைபொழி தீம்பா லெழுதுக ளவிப்பக்
கன்றுநினை குரல மன்றுவழிப் படர
அந்தி யந்தணர் செந்தீப் பேணப்
பைந்தொடி மகளிர் பலர்விளக் கெடுப்ப
யாழோர் மருதத் தின்னரம் புளரக்
கோவலர் முல்லைக் குழன்மேற் கொள்ள
அமரக மருங்கிற் கணவனை யிழந்து

---

௧௧௯ - ௨௨. மதியமும் கதிரும் முறையே வெளிப்பட்டுத்தோன்றும் பொற்றேரோடு கூடிய திருமுகத்திறப்பெய்தலும்

௧௨௧ - ௨௨ பூங்கொடி தோழி முகவாட்டி அவள், திருமுகம் பொலிவுபெய்தலும், சூரியன் அத்தமிக்கவு மென்றபடி

௧௨௩ அயர்ந்து - மெய்ம்மறந்து, விரும்பியென்றுமாம்

௧௨௩ - ௬ அன்னச்சேவல் பெடைகொண்டு தெங்கின் மடலேற

௧௨௭. அரிக்குரல் - மெல்லிய குரலால் அழைஇ - அழைத்து.

௧௨௭ - ௮ பேடை, அழைஇப் பொழுதைச் சேவற்கு இசைப்ப

௧௨௯ செங்காற் பறவை - அன்னப்புள் கானமென்றா மிகுதிபற்றி

௧௩௦ சேதா - செவ்விய பசு ௧௩௨ குரல - குரலவாய்

௧௩௦ - ௩௨ சேதா பால் துகளையவிப்பக் குரலவாய்ப் படர, "ஆன் கணம், கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதர" (குறிஞ்சி. ௨௧௭ - ௮), "கற வைதம் பதிவயிற், கன்றமர் விருப்பொடு மன்றுநிறை புகுதர" (கலி ௧௧௯), "மதவுநடை நல்லான், வீங்குமாண் செருத்தத் தீம்பால் பிலிற்றக், கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறைபுகுதரு, மாலையும்" (அகநா ௧௪)

௧௩௬ முல்லை - முல்லைப்பண், "குழல்வளர் முல்லையிற் கோவலர் தம்மொடு, மழலைத் தும்பி வாய்வைத்தூத" (சிலப். ௪ · ௧௫ - ௬.)

௧௩௭. அமரகம் - போர்க்களம்.

(பி - ம்) ௧௨௫ 'பூம்பொறிசிதையக்' ௧௨௬ - ௭ 'ஏறி, யன்றிற் பேடை யரிக்குரலளைஇ' ௧௩௨ 'குரன்மன்று' ௧௩௬ 'முல்லை குழன்மேல் வைப்ப'

தமரகம் புகூஉ மொருமகள் போலக்
கதிராற்றுப் படுத்த முதிராத் துன்பமோ
டந்தி யென்னும் பசலைமெய் யாட்டி
வந்திறுத் தனளால் மாநகர் மருங்கென்.

௫.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை முற்றிற்று.

---

௧௩௮ தமரகம் - தம்மவர்களிடம்

௧௩௯ கதிராற்றுப்படுத்த - சூரியனைப்போக்கிய

௧௪௦ அந்திப்பொழுதாகிய மங்கை பசலை மெய்யாட்டியென்றார், கணவனைப் பிரிந்தாளென்பது புலப்பட.

௧௪௧ இறுத்தனள் - தங்கினாள்

௧௪௦ - ௪௧ பசலை மெய்யாட்டி மாநகர்மருங்கு வந்திறுத்தனள்

௧ - ௧௪௧ இளம்பொற்பூங்கொடி உருவம் பெயர்ப்ப, சூழ்வோன் சுதமதி முகநோக்கி உரையென, உரைப்ப, அகல்வோன் எய்தியது உரையென, கேட்டருள், சங்கதருமன் அருளிய வாமனபாதத்தைப் பாராட்டுதலல்லது மிகைநாவில்லையென, அவன் போயபின், மணிமேகலை சுதமதியொடு நின்ற வெல்லையுள், மணிமேகலாதெய்வம், பைந்தொடியாகிப் பீடிகையை வலங்கொண்டு ஓங்கி ஒதுங்கி நாட்டம், நீட்டப் புகாரெனும் பூங்கொடி பெய்தலும், பசலைமெய்யாட்டி முதிராத் துன்பமொடு நகர்மருங்கு வந்திறுத்தனளென்று முடிக்க.

ஆறாவது

சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

[ஆறாவது மணிமேகலை தனக்கு
மணிமேகலாதெய்வம் சக்கரவாளக் கோட்டமுரைத்து
அவளை மணிபல்லவத்துக் கொண்டுபோனபாட்டு]

அந்தி மாலை நீங்கிய பின்னர்
வந்து தோன்றிய மலர்கதிர் மண்டிலம்
சான்றோர் தங்கண் ணெய்திய குற்றம்

---

௨ மலர்கதிர் மண்டிலம் - சந்திரமண்டிலம்

௩ சான்றோர் - உயர்ந்த குடியிற்பிறந்த மேன்மக்கள் எய்திய - உண்டாகிய

(பி - ம்) ௧௪௦ 'பூட்டி' ௨ 'மண்டலம்'

தோன்றுவழி விளங்குந் தோற்றம் போல
மாசறு விசும்பின் மறுநிறங் கிளர
ஆசற விளங்கிய வந்தீந் தண்கதிர்
வெள்ளிவெண் குடத்துப் பால்சொரி வதுபோற்
கள்ளவிழ் பூம்பொழி லிடையிடைச் சொரிய
உருவு கொண்ட மின்னே போலத்
திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியள்
ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
பாத பீடிகை பணிந்தன ளேத்திப்
பதியகத் துறையுமோர் பைந்தொடி யாகிச்

ச தோன்றுவழி - தோன்றுமிடத்து.

ரு மாசு - குற்றம் விசும்பு - ஆகாயம் மறு - களங்கம் நிறங்கிளர - நிறம் விளங்கித் தோன்ற, நிறம் - மார்பெனறுமாம்.

ரு - ரு சந்திரனிடத்துள்ள தூய்மையாலும், தான் அதற்கு மாறாக இருத்தலாலும், களங்கம், சான்றோரிடத்துண்டாகிய குற்றம்போல விளங்கித் தோன்றியதென்பதாம், இது, “குடிப்பிறந்தார்” (கூகஎ) என்னும் நூலின் கருத்தை ஒருவாறு தழுவி, ஆண்டுள்ள பொருளையும் உவமத்தையும் முறையே உவமமாகவும் பொருளாகவும் பெற்றுவந்தமை காண்க, “அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்கும், திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்” (நாலடி கருக)

சா ஆசு - குற்றம் தண்கதிர் - நிலாவை

எ சந்திரனுக்கு வெள்ளிக்குடமும், நிலாவிற்குப் பாலும் உவமை

உ - அ மண்டிலம் மறுநிறங்கிளரப் பால்சொரிவதுபோலத் தண்கதிரை இடையிடையே சொரியாநிற்க

கூ இல்பொருளுவமம்

கO இந்திரவில்லைப்போல ஒளிவிட்டு அழகைத் தருகின்ற திருமேனியையுடையளாய், “திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்” (சிலப். கரு கருசா) இந்திரவில் இன்னவாறு தோன்றுமென்பது புலப்படாமையி னல், அங்ஙனம் தோன்றுகின்ற தெய்வங்கட்கு அஃது உவமமாயிற்று, “மற்றவன் றேவ னாகி வானிடு சிலையிற் றோன்றி” (சீவக கூருக), “வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற், கானிலந் தோயாக் கடவுளை” (நாலடி கடவுள்)

கக ழ மணி. கO. சுக அறவாழியாள்வோன் - புத்தன்

கஉ பாதபீடிகை - உவவனத்திற் பளிக்கறையிலுள்ள பாதபீடம் பணிந்தனளேத்தி - பணிந்தேத்தி

கரு. ழ மணி ரு : கூசா

(பி - ம்) ச. ‘விளக்கும்’ எ ‘குடத்திற்பால்’ அ ‘பூம்பொழிலிடையே சொரிய’ கூ - கO ‘உருவுகண்டமின்னே போன்று, திரு’

சுதமதி நல்லாள் மதிமுக நோக்கி
ஈங்கு நின்றீ ரென்னுற் றீரென
ஆங்கவ ளாங்கவன் கூறிய துரைத்தலும்
அரசிளங் குமர னாயிழை தன்மேல்
தணியா நோக்கந் தவிர்ந்தில னாகி
அறத்தோர் வனமென் றகன்றன னாயினும்
புறத்தோர் வீதியிற் பொருந்துத லொழியான்
பெருந்தெரு வொழித்துப் பெருவளஞ் சூழ்ந்த
திருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
மிக்க மாதவர் விரும்பின ருறையும்
சக்கர வாளக் கோட்டம் புக்கால்
கங்குல் கழியினுங் கடுநவை யெய்தார்
அங்குநீர் போமென் றருந்தெய்வ முரைப்ப

கரு நின்றீரென்றது, மணிமேகலையையும் உளப்படுத்தி என்னுற்றீர் - யாது துன்பமுற்றீர்? என - என்று மணிமேகலாதெய்வம் கேட்ப

க0 - கரு மேனியள், எத்தி ஆகி நோக்கி என்னுற்றீரெனவெனக

கசு அவள் - சுதமதி அவன் - உதயகுமரன். கூறியது - "சித்திராபதியாற் சேர்தலு முண்டு" (மணி ரு. அஉ) என்றது

கஎ ஆயிழைதன்மேல் - மணிமேகலையிடத்து

ககூ அறத்தோர் வனமென்று - முனிவர்கள் உறைகின்ற வனமென்று நினைந்து

உ0 புறத்தோர் வீதியில்-புறத்திலுள்ளவர்களுடைய வீதியினிடத்தே

கஎ - உ0 குமரன் தவிர்ந்திலனாகி அகன்றனன், ஆயினும் வீதியிற் பொருந்துதலொழியானெனக

ககூ - உ0 மணி ரு ருசு - எ

உக பெருந்தெருவென்றது முன்பு கூறிய புறத்தோர் வீதியை

உஉ ழ மணி. எ. அகூ எயில் - மதில் குடபாற் சிறுபுழை - மேற்றிசையினிடத்தேயுள்ள சிறியநுழைவாயில்

உங - ச மணி கரு: ருக - உ, கஎ எரு - கூ, உஉ ரு - சு

உரு கடுநவை யென்றது உதயகுமரனாற் பற்றப்படுதலை

உசு அங்கு - சக்கரவாளக்கோட்டத்திடத்தே

கசு - உசு அவள் உரைத்தலும், அருந்தெய்வம், அரசிளங் குமரன் பொருந்துத லொழியான், ஆதலாற் போகிப் புக்காற் கடுநவை யெய்தாது, நீர் அங்குப்போம் என்றுரைப்பவெனக

(பி - ம்) கச 'நல்லாடன்முகம்' கஅ 'தவிர்விலனாகி', 'தணிந்தில னாகி' ககூ. 'வனமென. னாயினும்' உக 'ஒழித்துப்பெருவளஞ்' உரு - உசு 'எய்தாவங்குநீர்போ மெனவருந்'

வஞ்ச விஞ்சையன் மாருத வேகனும்
அஞ்செஞ் சாயல் நீயு மல்லது
நெடுநகர் மருங்கி னுள்ளோ ரெல்லாம்
சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையார்
சக்கர வாளக் கோட்ட மஃதென
மிக்கோய் கூறிய வுரைப்பொரு ளறியேன்
ஈங்கிதன் காரண மென்னை யோவென
ஆங்கதன் காரண மறியக் கூறுவன்
மாதவி மகளொடு வல்லிருள் வரினும்
நீகே ளென்றே நேரிழை கூறுமிந்
நாமப் பேரூர் தன்னொடு தோன்றிய
ஈமப் புறங்கா டீங்கித னயலது
ஊரா நற்றே ரோவியப் படுத்துத்
தேவர் புகுதரூஉஞ் செழுங்கொடி வாயிலும்
நெல்லுங் கரும்பு நீருஞ் சோலையும்
நல்வழி யெழுதிய நலங்கிளர் வாயிலும்
வெள்ளி வெண்சுதை யிழுகிய மாடத்
துள்ளுரு வெழுதா வெள்ளிடை வாயிலும்
மடித்த செவ்வாய்க் கடுத்த நோக்கின்
தொடுத்த பாசத்துப் பிடித்த சூலத்து

---

௨௧ அஃது சக்கரவாளக்கோட்டமென்று

௨௩ என்னையோவென - யாதென்று சுதமதி கேட்ப

௨௪ கூறுவல் - கூறுவேன்

௨௫ - ௬ மாதவிமகளொடு நீ கேள் நேரிழை - மணிமேகலா தெய்வம்

௨௮ ஈமப்புறங்காடு - மயானம், ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு, "கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழல்" (புறநா. ௨௩௧) இதன் - இந்த உவவனத்தின் புறங்காடு இதன் அயலிடத்துள்ளது

௨௯ ஊரா நற்றேர் - விமானம் ஓவியப்படுத்து - சித்திரம்போல ஆகாயத்தே நிற்கும்படி செய்து

௩௩ வெள்ளிவெண்சுதை - மிக்க வெண்மையையுடைய சுண்ணச் சாந்து இழுகிய - பூசிய

௩௪ உரு - வடிவங்கள் வெள்ளிடை - வெளியான இடம்

௩௫ கடுத்தநோக்கு - கோபித்துப்பார்த்த பார்வை

௩௬ தொடுத்த பாசம் - பிறரைக் கட்டிய கயிறு, மணி. ௧. ௨௬

(பி - ம்.) ௧௮ 'சாயனீயும்' ௨௧ 'கோட்டமீதென' ௨௩ 'என்கொலோவென' ௨௮. 'ஈமப்பெருங்காடு' ௨௯ 'ஓவியக்கப்படுத்து' ௩௨ 'நலவழி யொழுகியநலங்' ௩௩ 'எழுதியமாடத்'

நெடுநிலை மண்ணீடு நின்ற வாயிலும்
நாற்பெரு வாயிலும் பாற்பட் டோங்கிய
காப்புடை யிஞ்சிக் கடிவழங் காரிடை
உலையா வுள்ளமோ டுயிர்க்கடன் னிறுத்தோர்
தலைதூங்கு நெடுமரந் தாழ்ந்துபுறஞ் சுற்றிய
பீடிகை யோங்கிய பெரும்பலி முன்றிற்

---

௪௭. நெடுநிலை மண்ணீடு - நீண்ட தோற்றத்தையுடைய பூத வடிவம், என்றது மயானத்தைப் பாதுகாப்பதொரு தெய்வவிசேட வடிவமென்பர். மண்ணீடென்பதற்குச் சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவையென்பது பொருள், "பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து" (௬ : ௨00), "ஈங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கேன்" (௧௮ : ௧௫௬) என இந்நூலுள்ளும், "கண்ணுள் வினைஞர் மண்ணீட் டாளரும்" (௫ ௩0) எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும் வருதல் காண்க. மண் - சுதை, "மண்மாண் புனைபாவை யற்று", "மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர்" (குறள், ௪0௭, ௫௭௬)

௪௮ நாற்பெருவாயிலும் - செழுங்கொடிவாயிலும் நலங்கிளர்வாயிலும் வெள்ளிடைவாயிலும் நின்றவாயிலுமாகிய நான்கு பெரியவாயிலும் பாற்பட்டு - பகுக்கப்பட்டு

௪௯ காப்பு - காவல் கடி வழங்கு ஆரிடை - பேய்கள் உலவுகின்ற அரிய இடம் என்றது மயானத்தை

௪௮ - ௯ ஓங்கிய ஆரிடையெனக்.

௫0 உலையாவுள்ளமொடு - தளராத உள்ளத்தோடு உயிர்க்கடனிறுத்தோர் - உயிராகிய கடனைக்கொடுத்தோர், உயிர்க்கடனிறுத்தலை, சிலப். ௫. ௮௭ - ௮ - ஆம் அடிகளின் உரையிற்காண்க இவர்களை, மயானவாசினியது மந்திரசாதகரான பைரவவேஷதாரிகளென்றும், காபாலிகமதத்தினரென்றும் கூறுவர், இஃது அவிப்பலியெனப்படும், "சிரந்தெரிந்தன வரிந்தரிந்துகுவை செய்த பைரவர்கள் செந்நிலம், பரந்தெரிந்துபொடி செய்ய மற்றவை பரிக்க வந்தவர் சிரிப்பரே" (தக்க ௫௧)

௫௧ தலைதூங்கு நெடுமரம் - உயிர்க்கடனிறுத்தோருடைய தலைகள் தொங்கப் பெற்ற நீண்ட மரங்கள் பலிகொடுப்போர் சிகையை மரத்தில் முடிந்துவிட்டுத் தலையையரிந்து தூக்கைக்குப் பலிகொடுத்தல் மரபாதலால் இங்ஙனங் கூறினர், "வீங்குதலை நெடுங்கழையின் மிசைதோறுந் திசைதோறும், விழித்து நின்று தூங்குதலை சிரிப்பனகண் டுறங்குதலை மறந்திருக்குஞ் சுடாக்கட் சூர்ப்பேய்" (கலிங்க கோயில் ௨௧) இதுபோன்ற ஒழுக்கம், வடநூலில் தசகுமார சரித்திரத்தில் உபகாரவர்மாவின் சைசவவிருத்தாந்தத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள தென்பர்

௫௨ பீடிகை - பீடம் பெரும்பலிபீடிகையோங்கிய முன்றிலெனக்

(பி - ம்.) ௪௭ 'நெடுநிலைநிறை மண்ணீடு நின்றவாயிலும்' ௪௯ 'கடிவழக்கர்' ௫0 - ௫௧ 'உயிர்க்கடவத்தொர்தலைதூங்கு'

காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமும்
அருந்தவர்க் காயினு மரசர்க் காயினும்
ஒருங்குட னமைந்த பெண்டிர்க் காயினும்
நால்வேறு வருணப் பால்வேறு காட்டி
இறந்தோர் மருங்கிற் சிறந்தோர் செய்த
குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமும்
அருந்திறற் கடவுட் டிருந்துபலிக் கந்தமும்
நிறைக்கற் றெற்றியு மிறைக்களச் சந்தியும்

---

௫௪ காடமர்செல்வி - துர்க்காதேவி, சண்டிகை யென்றுங் கூறுவர் (மணி. ௧௮ ௧௧௫), கானநாடியென்பர் (தக்க. ௫௪, ௮௦) கோட்டம் - கோயில் "கோளி யாலமுங் கோழரை மரங்களுங் குழீஇத், தாளி யார்த் தெழு சுடலையு முடலமுந் துவன்றி, மீளி யாக்கைய தாக்கியுண் பேய்க்கண மிகைசூழ், கூளி தாயகத்தென வாக்கிய கோட்டமொன் றுளதே" என்னும் நீலகேசிச் செய்யுளாலும் பரணிச்செய்யுட்களாலும் மயானத்தில் துர்க்கையாலயம் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

௫௦ - ௫௪ இறுத்தோருடைய தலைகள் தூங்குகின்ற மரங்களாற் சுற்றப்பட்டுப் பலிபீடிகை ஓங்கிய முன்றிலையுடைய கோட்டம்.

௫௫ ஒருங்குடனமாய்ந்த பெண்டிர் - கணவனுடன் இறந்த மகளிர்.

௫௪ - ௫ ஆயினும் ஓர் எண்ணிடைச்சொல், "பொதியி லாயினு மிமய மாயினும், புகாரே யாயினும்" (சிலப். ௧ ௧௪ - ௬) என்புழிப்போல.

௫௬ நால்வேறுவருணம் - அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்.

௫௭ இறந்தோர் மருங்கில் - இறந்தவருடம்பைப் புதைத்தவிடத்தே.

௫௮ குறியவும் நெடியவுமாகிய சிறிய மலைகளைக் கண்டாலொத்த, சிலப். ௨௭ ௧௫௪.

௫௯ சுடுமண் - செங்கல். கோட்டம் - அறை, "ஈமப் புறங்காட், டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்" (௬ ௧௬௫ - ௬) என்பர் பின்னும்.

௫௮ - ௯ கண்டன்ன கோட்டம்.

௬௦ பெறுதற்கரிய திறலையுடைய தெய்வங்களையுடைய, திருந்திய பலியிடுதற்குரிய தூண்கள். கந்தம் ஸ்கந்தமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு. "இலகொளிக் கந்தமும்" (மணி. ௨௪ ௧௬௨), "கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட" (புறநா. ௫௨).

௬௧ நிறைக்கற்றெற்றி - நிறுத்திய கல்லாலாகிய திண்ணை. மிறைக்களச்சந்தி - வளைந்த இடத்தினையுடைய பலவழிகளுங் கூடினசந்து, மிறை - வளைவு, "மிறைக்கொளி திருத்தினனே" (சீவக. ௨௮௪).

(பி - ம்.) ௫௫ 'பெண்டீர்க்க' ௫௯ 'சுடுமணோங்கிய' ௬௧ 'நிறைக்கற் றெற்றியு மிறைக்களச்'

தண்டு மண்டையும் பிடித்துக் காவலர்
உண்டுகண் படுக்கு முறையுட் குடிகையும்
தூமக் கொடியுஞ் சுடாத்தோ ரணங்களும்
ஈமப் பந்தரும் யாங்கணும் பரந்து
சுடுவோ ரிடுவோர் தொடுகுழிப் படுப்போர்
தாழ்வயி னடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போர்
இரவும் பகலு மிளிவுடன் றரியாது
வருவோர் பெயர்வோர் மாறாச் சும்மையும்
எஞ்சியோர் மருங்கி னீமஞ் சாற்றி

---

௬௨ மண்டை - உண்ணுதற்குரிய ஒருவகை மட்கலம்; இரக்கும் பாத்திரமென்றுங் கூறுவர்; "கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரென", "பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்", "இலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை" (புறநா. ௧௦௩, ௧௧௫, ௧௭௯) காவலர் - மயானங் காப்போர்.

௬௩ குடிகை - பர்ணசாலை; 'குடீகா' என்னும் வடமொழிச் சிதைவென்பர், இஃது இக்காலத்துக் குடிசையென வழங்குகின்றது.

௬௪ தூமக்கொடி - புகையொழுங்கு, "மீன்சுடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங்கொடி" (புறநா. ௫௨)

௫௯ - ௬௫. கழிபெருங்கோட்டமும், நெடுநிலைக் கோட்டமும், பலிக் கந்தமும், தெற்றியும், சந்தியும், குடிகையும், கொடியும், தோரணங்களும், பந்தரும், யாங்கணும் பரந்தென்க.

௬௬ சுடுவோர் - பிணங்களைச் சுடுவோர் இடுவோர் - கொணர்ந்து அவற்றைச் சும்மா போகடுவோர் தொடுதல் - தோண்டுதல், மணி. ௧௬ ௨௫.

௬௭. தாழ்வயின் அடைப்போர் - பள்ளமாகிய இடங்களிற் பிணங்களை அடைத்துவைப்போர்; தாழ்வயின் - தாழ்ந்த இடம் தாழியிற் கவிப்போர் - பிணங்களைத் தாழியினுள்ளே கவிப்போர், இதனை, "தேவருலகம் எய்தின னாதலின், அன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி" (௨௨௮), "கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த" (௨௩௮) "ஈமத் தாழி யகலிதாக வனைமோ" (௨௫௬), "தாழிய பெருங்காட் டெய்திய ஞான்றே" (௩௬௪) எனவரும் புறநானூற்றுப் பாடல்களாலுணர்க, இத்தாழி, முதுமக்கட்டாழி யெனவும் வழங்கும்.

௬௮ இளிவுடன் - அருவருப்புடன் ௬௯ சும்மை - ஒலி

௭௦ எஞ்சியோர் - சீவித்திருப்போர் ஈமஞ் சாற்றி - ஈமமுண்டென்பதைச் சொல்லி

(பி - ம்.) ௬௭ 'காழ்வயினடைப்ப' ௬௮ 'இரவும் பகலுமேயாவீடின்றிவரு' ௭௦ 'எஞ்சினாமருங்கினேமஞ்சாற்றி'

நெஞ்சு நடுக்குறூஉ நெய்த லோசையும்
துறவோ ரிறந்த தொழுவிளிப் பூசலும்
பிறவோ ரிறந்த வழுவிளிப் பூசலும்
நீண்முக நரியின் றீவிளிக் கூவும்
சாவோர்ப் பயிருங் கூகையின் குரலும்
புலவூண் பொருந்திய குராலின் குரலும்
ஊண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலும்
நன்னீர்ப் புணரி நளிகட லோதையின்
இன்னா விசையொலி யென்றுநின் றறாது

---

௭௧. நெய்தலோசையும் - சாப்பறையின் ஓசையும், "ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரில், னீர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்ப" (புறநா. ௧௯௪), "பல்லவாக் கிரங்கும் பாடிமிழ் நெய்தல், கல்லென வொலிக்குங் காடு" (பு - வெ ௨௭௪)

௭௨. தொழுவிளிப் பூசல் - துதிமுழக்கம், துறவோராதலால், தொழுதல் கூறப்பட்டது

௭௩ பிறவோர் - இல்லறத்தோர்

௭௫ இறப்போரை அழைக்கும் பேராந்தையின் ஒலியும், பேராந்தை செத்தோரை அழைக்குமென்றுங் கூறுவர், 'போழ்வாய்க் கூகை சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிரும், கள்ளியம் பறந்தலை" (புறநா ௨௪௦)

௭௬ குரால் - கோட்டான்

௭௭ உணவாகத் தலைமூளையைக் கடித்துண்ட ஆண்டலைப் பறவைகளின் குரலும், ஆண்டலைப் பறவை - ஆண்மகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப் பறவை, இதனை, "நீண்ட பலிபீடத்தி லரிந்துவைத்த நெடுங்குஞ்சிச் சிரத்தைத்த னினமென் றெண்ணி, யாண்டலைப் புள்ளருக ணைந்து பார்க்கு மாலோ வணைந்துமச் சிரமச்ச முறுத்து மாலோ" (கலிங்க. கோயில் பாடியது, ௧௬) என்பதனாலுணர்க, "அழுகுரற் கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்" (பட்டின ௨௫௮), "ஆண்டலை பாட" (மூத்ததிருப் ௩), "ஏமத் தாமமு மெரியினு மிருளொடு விளக்கா, வூமைக் கூகையு மோரியு முறழுற ழதிர்க்கும், யாமத் தீண்டிவந் தாண்டலை மாண்பில வழைக்கும், தீமைக் கேயிட னுயர்ந்தோர் செம்மலை யுடைத்தே" (நீல தரும ௩), தக்க ௨௩௪ - ஆம்தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க

௭௮ புணரி நளி கடல் - அலைகள் செறிந்த கடல் ஓதையின் - ஓசையைப்போல

௭௯. இன்னா இசை ஒலி - துன்பத்தை இசைக்கின்ற ஒலிகள்

௬௯ - ௭௯ மாறூஉச் சும்மையும், நெய்தலோசையும், தொழுவிளிப்

(பி - ம்.) ௭௩ 'வாழுவிளிப் பூசலும்' ௭௪. 'வீழ்முகநரியின் றீவிளிக் குரலும்' ௭௬ 'புலாலூண்பொருந்திய குராலூண்குரலும்' ௭௭ 'ஊன்றலைதுற்றிய' ௭௮ 'நளிர் கடல்'

தான்றியு மொடுவையு முழிஞ்சிலு மோங்கிக்
கான்றையுஞ் சூரையுங் கள்ளியு மடர்ந்து
காய்பசிக் கடும்பேய் கணங்கொண் டீண்டு
மாலமர் பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும்
வெண்ணிணந் தடியொடு மாந்தி மகிழ்சிறந்து
புள்ளிறை கூரும் வெள்ளின் மன்றமும்
சுடலை நோன்பிக ளொடியா வுள்ளமொடு
மடைதீ யுறுக்கும் வன்னி மன்றமும்
விரத யாக்கைய ருடைதலை தொகுத்தாங்
கிருந்தொடர் படுக்கு மிரத்தி மன்றமும்

பூசலும், அழுவிளிப்பூசலும், கூவும், குரலும் குரலும், குரலும் ஆகிய இன்னாவிசைகள் அருந்திருக்கப்பெற்று

௮௰ - ௮௧ தான்றி முதலிய மரவிசேடங்கள் நெருங்கப்பெற்று

௮௨ காய்பசி - மிக்கபசி (மணி ௬ : ௧௧௭, மணி ௧௯ : ௩௩.) கணம் - கூட்டம்

௮௩ மால் - மேகம் சினை - கிளை பல பேய்கள் கூட்டங்கொண்டிருத்தற்கு இடமானதுபற்றி வாகையடி, மன்றமெனப்பட்டது பின் வருவனவற்றையும் இப்படியே கொள்க ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியை மன்றமென்பார் நச்சினார்க்கினியர், முருகு ௨௨௬

௮௪ தடி - தசை மாந்தி - உண்டு

௮௫ புள் - பேராந்தை, கோட்டான், கழுகு, பருந்து, காக்கை, ஆண்டலைப்புள் முதலியவை இறைகூரும் - தங்குதல் மிக்க வெள்ளில் - விளாமரம்

௮௬ சுடலை நோன்பிகள் - காபாலிகர், “இறைவி கோட்டத்து ளிரு திங்கள் தங்கை உறையு ளாகவவ் வுறையருங் காட்டக்த் துறைவான், பொறையு மாற்றலும் பூமியு மேருவு மனையான், சிறைசெய் சிந்தையா னந்தமில் பொருள்களைத் தெரிந்தான்” (௩௫ம் ௭) என்னும் நீலகேசிச் செய்யுளால் முனிசந்திரனென்ற ஒரு முனிவன் மயானத்திலிருந்து தவஞ்செய்தானென்று தெரிகிறது ஒடியாவுள்ளம் - தளராத உள்ளம்.

௮௭ மடை - சோறு வன்னி - வன்னிமரம்

௮௮. உடைதலைகளைச் சேர்த்து

௮௯ இருந்தொடர்ப்படுக்கும் - பெரிய மாலைகளாகச் செய்யும் இரத்திமன்றம் - இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றம், “இரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்து” (புறநா ௩௪)

(பி - ம்.) ௮௰ ‘ஒடுவையு முழிஞ்சிலு மொடுங்கிக’ ௮௧ ‘காரையுஞ்’, ‘கள்ளியும் படர்ந்து’ ௮௩ ‘ஆலம் பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும்’ ௮௪ ‘வெண்ணிணக் குடியொடுமாந்தி’ ௮௫ ‘வெள்ளிடை மன்றம்’ ௮௯ ‘இருந்துடி படுக்கும்’

பிணந்தின் மாக்க ணிணம்படு குழிசியில்
விருந்தாட் டயரும் வெள்ளிடை மன்றமும்
அழற்பெய் குழிசியும் புழற்பெய் மண்டையும்
வெள்ளிற் பாடையு முள்ளீட் டறுவையும்
பரிந்த மாலையு முடைந்த கும்பமும்
நெல்லும் பொரியுஞ் சில்பலி யரிசியும்
யாங்கணும் பரந்த வோங்கிரும் பறந்தலை
தவத்துறை மாக்கள் மிகப்பெருஞ் செல்வர்
ஏற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர்
முதியோ ரென்னா னிளையோ ரென்னான்
கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்பவிவ்
அழல்வாய்ச் சுடலை தின்னக் கண்டும்

---

௯௦ குழிசி - பானை.

௯௧. வெள்ளிடை மன்றம் - வெளியான இடத்தையுடைய மன்றம், "உள்ளுநர்ப் பனிக்கும் வெள்ளிடை மன்றமும்" (சிலப். ௫ ௧௧௭)

௯௨ புழல் - ஒருவகைச் சிற்றுண்டி.

௯௩ வெள்ளிற் பாடை இருபெயரொட்டு. உள்ளீட்டறுவை - உள்ளே பண்டங்கள் இடுதலைப்பெற்ற உறி, "சுவணமே லறுவையும்" (சிலப். ௧௦ ௯௮) அறுவை - சீலையெனின், உள்ளீட்டையுடைய கிழியுமாம்.

௯௪ பரிந்த மாலை - பாடையிற்கட்டி அறுத்தெறியப்பட்ட மாலை, "வெள்ளின் மாலையும் விரிந்தவெண் டுகில்களுஞ் சரிந்த, கொள்ளி மாலையுங் கொடிபடு கூறையு மகலும், பள்ளி மாறிய பாடையு மெலும்புமே பரந்து, கள்ளி யாரிடைக் கரந்தோர் தோற்றமுங் கடிதே" (நீல. ௩௫ம் ௪)

௯௫ சில்பலி யரிசி - சிறுபலியாகிய அரிசி, "தூவெள் ளரிசி, சில்பலிச் செய்து" (முருகு. ௨௩௩ - ௪)

௯௬ பறந்தலை - பாழிடம்.

௮௩ - ௯௬. வாகைமன்றமும், வெள்ளின்மன்றமும், வன்னிமன்றமும், இரத்திமன்றமும், வெள்ளிடை மன்றமும் ஆகிய இம்மன்றங்கள் யாங்கணும் அழற்பெய்குழிசி முதலியவைகள் பரந்த பறந்தலையெனக்.

௯௫ - ௬ பரந்து அருந்து பரந்த பறந்தலையென்க.

௯௮. பு. மணி. ௭. ௮௧ ௧௦௦ கொடுந்தொழிலாளன் - காலன்.

௪௯ - ௧௦௧ ஆரிடை பறந்தலை சுடலை தின்னக்கண்டும்.

(பி - ம்) ௯௦ 'பிணந்தின்மாக்கணிணம்படுகுழிசியின்' ௯௨ 'பிறழ்பெய்மண்டையும்', 'பிழல்' ௯௯ 'இளையோரென்னான் முதியோரென்னான்'

கழிபெருஞ் செல்வக் கள்ளாட் டயர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்பாது வாழும்
மக்களிற் சிறந்த மடவோ ருண்டோ
ஆங்கது தன்னையோ ரருங்கடி நகரெனச்
சாங்கல னென்போன் றனிவழிச் சென்றோன்
என்புந் தடியு முதிரமு மியாக்கையென்
றன்புறு மாக்கட் கறியச் சாற்றி
வழுவொடு கிடந்த புழுவூன் பிண்டத்
தலத்தக மூட்டிய வடிநரி வாய்க்கொண்
டுலப்பி லின்பமோ டுளைக்கு மோதையும்
கலைப்புற வல்குல் கழுகுகுடைந் துண்டு
நிலைத்தலை நெடுவிளி யெடுக்கு மோதையும்
கடகஞ் செறித்த கையைத் தீநாய்
உடையக் கவ்வி யொடுங்கா வோதையும்
சாந்தந் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை

க0உ மிகப்பெரிய செல்வமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடுதலைச் செய்து

க0ச மடவோர் - மூடர்

க0ரு அதுதன்னை - அம்மயானத்தை கடி - காவல்

க0சு தனிவழிச் சென்றோனாகிய சாங்கலன்

க0அ அன்புறு மாக்கட்கு - உடம்பினிடத்தே அன்புமிகுந்த மனிதர்கட்கு மாக்களென்றார், ஐம்புல வுணர்ச்சியேயன்றி மனவுணர்ச்சி யில்லாதவரென்றற்கு, "மாவு மாக்களு மையறி வினவே" (தொல் மரபு சூ ௩உ)

க0எ - அ. யாக்கை, என்பு முதலியனவாமென்று மாக்கட்குச் சாற்றி

க0கூ வழு - தாதுவிசேடம், வழுவொடு - வழுவுதலுடனென்றுமாம் பிண்டமென்றது உடம்பை

க0அ - கூ சாற்றிக் கிடந்தவென்க, இனி, சாற்றி வாய்க்கொண்டு உளைக்கும் நரியோதை யெனினுமமையும்

கக0 அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு

ககக உலப்பு இல் இன்பமோடு - கேடில்லாத இன்பத்தோடு

ககச தீநாய் - மயானத்திற் றிரியும் ஒருவகை நாய்

(பி - ம்) க0ரு 'தன்னை யொருங்குகடிநகரென' க0எ 'அன்புந்தடியும்' க0கூ 'வழுவொடு தோன்றிய புழுவூண்பிண்டத்து' ககஉ 'நிலத்தலை' ககரு 'கதுவி'

காய்ந்தபசி யெருவை கவர்ந்தூ ணோதையும்
பிணம்புகொள் யாக்கையின் வெண்பலி யரங்கத்து
மண்கணை முழவ மாக வாங்கோர்
கருந்தலை வாங்கிக் கையகத் தேந்தி
இரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேய்மகள்
புயலோ குழலோ கயலோ கண்ணோ
குமிழோ மூக்கோ விதழோ கவிரோ
பலவோ முத்தோ வென்னு திரங்காது
கண்டொட் டுண்டு கவையடி பெயர்த்துத்
தண்டாக் களிப்பி னாடுங் கூத்துக்
கண்டனன் வெரீஇக் கடுநவை யெய்தி

---

௧௧௭ காய்ந்தபசி - மிக்க பசி (மணி. ௬ அ௨, ௧௧ ௩௩) எருவை - தலைவெளுத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து, கழுகுமாம், "விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தப்ப" (புறநா. ௬௪)

௧௧௮ வெண்பலி அரங்கத்து - சாம்பற்குவையாகிய அரங்கத்திலே

௧௧௯ மண் கணை முழவமாக - மார்ச்சனை யமைந்த திரண்ட தண்ணுமையாக, தண்ணுமை - ஆடற்குரிய ஒருவகைத் தோற்கருவி

௧௧௧-௯ உலகுமோதையும், எலிக்குமோதையும், ஓங்காவோதையும், கவர்ந்தூணோதையும் ஆகிய இவைகள் முழவமாகவென்க

௧௨௦ கருந்தலையென்றது, ஒரு பெண்பிணத்தின் தலையை

௧௨௧ பேய்மகள் - பெண்பேய்

௧௨௨ குமிழ் - குமிழம்பூ கவிர் - முள்ளு முருக்கம்பூ

௧௨௪ என்னுது - என்று கருதாமல்

௧௨௫ கண் தொட்டு உண்டு - கண்ணைத் தோண்டி உண்டு, "கண் டொட் டுண்ட" (முருகு. ௫௩) கவை அடி பெயர்த்து - கவைத்த அடிகளைப் பெயர்த்து, "கருமறிக் காதிற் கவையடிப் பேய்மகள்" (சிறுபாண். ௧௯௭)

௧௨௬ தண்டாக் களிப்பு - தணியாத களிப்பு, "தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி" (புறநா. ௯)

௧௧௧-௨௬ உலகு மோதை முதலியன முழவமாக வெண்பலி யரங்கத்தில் ஒரு பேய்மகள் கவையடி பெயர்த்து ஆடுங் கூத்தையென்க

௧௨௭ கண்டனன் - கண்டு கடுநவை எய்தி - அப்பேயாற் பிடிக்கப்பட்டு, "கழலகட் கூளிக் கடுநவைப் பட்டோர்" (சிலப். ௫ ௧௨௫)

௧௦௬-௭ சென்றோங்கிய சாரங்கலனென்போன் கண்டு

(பி - ம்) ௧௨௩ 'அதரோ கவிரோ' ௧௨௫ 'கவையடிப் பெயர்த்து', 'கையடிபெயர்த்து' ௧௨௬ 'களிப்பினொடாடு'

விண்டோர் திசையின் விளித்தனன் பெயர்ந்தீங்
கெம்மனை காணா யீமச் சுடலையின்
வெம்முது பேய்க்கென் னுயிர்கொடுத் தேனெனத்
தம்மனை தன்முன் வீழ்ந்துமெய் வைத்தலும்
பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்தவித்
தீத்தொழி லாட்டியென் சிறுவன் றன்னை
யாருமில் தமியே னென்பது நோக்கா
தாருயி ருண்ட தணங்கோ பேயோ
துறையு மன்றமுந் தொல்வலி மரனும்
உறையுளுங் கோட்டமுங் காப்பாய் காவாய்
தகவிலை கொல்லோ சம்பா பதியென

---

௧௪௮ விண்டு - நீங்கி விளித்தனன் பெயர்ந்து - கூப்பிட்டுக்கொண்டு பெயர்ந்து

௧௪௯ எம்மனை - என் தாயே

௧௫௧ தன் தாயின்முன்னே இறக்கவும் மெய்வைத்தல் மணி ௨௫ ௧௪௭

௧௦௯ - ௫௩ சாரங்கலனென்போன் வீழ்ந்து மெய்வைத்தலும்

௧௫௨ பார்ப்பானென்றது சாரங்கலன் தந்தையை, "பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்த" என்று இங்கே சொல்லுதலாலும், "கண்ணில் கணவனை" (௬ ௧௫௫) என்று பின்பு வருதலாலும், சாரங்கலனுடைய தந்தை தாயிருவரும் கண்ணை யிழந்தோரென்பது பெறப்பட்டது

௧௫௪ மணி ௬ ௧௪௬

௧௫௫ அணங்கோ பேயோ, மணி ௬ ௧௪௮, ௧௫௦ அணங்கு - காமநெறியான் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகளென்பர், குறள், ௯௧௮, பரிமேல்

௧௫௫ - ௫ சிறுவன் றன்னை ஆருயிருண்டது

௧௫௬ துறை - நீர்த்துறைகள் தொல்வலி மரன் - பழைய வலியை யுடைய மரம்

௧௫௭ உறையுள் - தங்குமிடம் காவாய் - காவாமலிருந்தாய்

௧௫௬ - ௭ புறம் ௨௨௧ - ௬, கலி ௧௦௧ ௧௫ - ௪

௧௫௮ தகவிலை கொல்லோ - தகவின்மையை யுடையாயோ, தகவு நின்னிடமில்லையோ என்றுமாம்

(பி - ம்) ௧௪௮ 'விளிந்தனன்' ௧௪௯ 'காணுவீமச்' ௧௫௦ 'பேய்க்கே முன்னுயிர்' ௧௫௧ 'தம்முன் வீழ்ந்து மெய்வைப்ப' ௧௫௨ - ௩ 'ஒழிந்த, விதித்தொழி' ௧௫௪ 'யாருமிறமியோனென்பது நோக்கா' ௧௫௬ 'தொல்பதி மாணும்'

மகன்மெய் யாக்கையை மார்புறத் தழீஇ
ஈமப் புறங்காட் டெயிற்புற வாயிற்
கோதமை யென்பாள் கொடுந்துயர் சாற்றக்
கடிவழங்கு வாயிலிற் கடுந்துய ரெய்தி
இடையிருள் யாமத் தென்னையீங் கழைத்தனை
என்னுற் றனையோ வெனக்குரை யென்றோள்
பொன்னிறப் பொலிந்த நிறத்தா டோன்ப
ஆரு மிலாட்டியே னறியாப் பாலகன்
ஈமப் புறங்காட் டெய்தினோன் றன்னை
அணங்கோ பேயோ வாருயி ருண்ட
துறங்குவான் போலக் கிடந்தனன் காணாய்
அணங்கும் பேயு மாருயி ருண்ணா
பிணங்குநூன் மார்பன் பேதுக்கந் தாக
ஊழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது
மாபெருந் துன்பநீ யொழிவா யென்றலும்
என்னுயிர் கொண்டிவ னுயிர்தந் தருளிலென்
கண்ணில் கணவனை யிவன்காத் தோம்பிடும்
இவனுயிர் தந்தென் னுயிர்வாங் கென்றலும்
முதுமூ தாட்டி யிரங்கினள் மொழிவோள்

---

௧௪௧ கோதமை யென்பது அவள்பெயர். கொடுந்துயர் - தன்மகன் இறந்தானென்பது.

௧௪௨ மணி ௬ ௪௯.

௧௪௩ இருளையுடைய இடையாமத்தில்.

௧௪௫. பொன்னிறப் பொலிந்த நிறத்தாள் - சூரியனைப்போல விளங்கிய நிறத்தினையுடைய சம்பாபதி, பொன் - சூரியன், "இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து, விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி" (௧ - ௨) என்று இந்நூற் பதிகத்தில் வருதல் காண்க.

௧௪௬ மணி ௬ ௧௩௪ ௧௪௯ என - என்று கோதமை சொல்ல.

௧௫௧ மார்பன் - சார்ங்கலன். பேதுக்கந் தாக - அறியாமை காரணமாக.

௧௫௩ என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்.

௧௫௫ கண்ணில் கணவனை மணி ௬ ௧௩௨ ஓம்பிடும் - பாதுகாப்பான்.

௧௫௬ என்றலும் - என்று கோதமை சொல்லலும்.

௧௫௭ முதுமூதாட்டி - சம்பாபதி.

(பி - ம்) ௧௩௯ 'யாக்கைமார்புற' ௧௪௩ 'அழைத்தாய்' ௧௪௬ 'அறியாப் பார்ப்பான்' ௧௪௭ 'எய்தியோன்' ௧௫௧ 'பேயநுகந்தாக' ௧௫௩ 'துன்ப மொழிவாய்' ௧௫௪ 'உயிர்தந்தாலென்'

ஐய முண்டோ வாருயிர் போற்ற
செய்வினை மருங்கிற் சென்றுபிறப் பெய்துதல்
ஆங்கது கொணர்ந்துநின் றாரிடர் நீக்குதல்
ஈங்கெனக் காவதொன் றன்றுநீ யிரங்கல்
கொலையற மாமெனுந் தொடுதொழின் மாக்கள்
அவலப் படிற்றுரை யாங்கது மடவாய்
உலக மன்னவர்க் குயிர்க்குயி ரீவோர்
இலரோ விந்த வீமப் புறங்காட்
டரசாக் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்
நிரயக் கொடுமொழி நீயொழி யென்றலும்
தேவர் தருவர் வரமென் றொருமுறை
நான்மறை யந்தணர் நன்னூ லுரைக்கும்
மாபெருந் தெய்வ நீயரு ளாவிடின்
யானோ காவே னென்னுயி ரீங்கென
ஊழி முதல்வ னுயிர்தரி னல்லல்

---

௧௫௮ - ௯ பிறப்பெய்துதலில் ஐயமுண்டோ, "செய்வினை வழித்தா யுயிர்செலு மென்பது, பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்" (சிலப். ௨௮ ௧௬௭ - ௮, புறநா. ௧௯௨)

௧௬௦ அது - அவ்வுயிரை. ஆரிடர் - தீர்த்தற்கரிய துன்பம்

௧௬௧ எனக்கு ஆவதொன்றன்று - எனக்கு இயலுவதான ஒரு காரியமன்று

௧௬௩ அவலப்படிற்றுரை - கேட்டைத் தருகின்ற பொய்யுரை அது அவலப் படிற்றுரை யெனக்

௧௬௫ இலரோ - உளரென்றபடி. புறங்காட்டில்

௧௬௬ ஆயிரம் கோட்டம் அமைந்தன, ஆயிரம் - அநேகம், "இறந்தோர் மருங்கிற் சிறந்தோர் செய்த, குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன, சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமும்" (௬ ௫௭ - ௯) என்றார் முன்னும்

௧௬௭ நிரயக் கொடுமொழி - நரகவேதனையைத்தரும் கொடிய வார்த்தை, என்றது, "இவனுயிர் தந்தென்னுயிர்வாங்கு" (மணி ௬ · ௧௫௬) என்றதை என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்

௧௬௯ நூல் - வேதம். ௧௭௦ தெய்வமாகிய நீ.

௧௭௧ யான் என்னுயிரைத் துறப்பேன் என்று கோதமை சொல்ல

௧௭௨. ஊழி முதல்வன் - மஹா ப்ரஹ்மா, "தெய்வக் கருவுந்

(பி - ம்) ௧௬௩ 'அலவலைப்படிற்றுரை', 'அவலை படிற்றுரை' ௧௬௫ 'புறங்காட்டின' ௧௬௭ 'நிரையத்தொடு' ௧௬௯ 'சென்னூ லுரைக்கு' ௧௭௧ 'என்னுயிரென்றபின்'

தாழித் தாழி யகவயிற் றிரிவோர்
தாந்தரின் யானுந் தருகுவன் மடவாய்
ஈங்கெ னாற்றலுங் காணா யென்றே
நால்வகை மரபி னரூபப் பிரமரும்
நானால் வகையி னுரூபப் பிரமரும்
இருவகைச் சுடரு மிருமூ வகையிற்
பெருவனப் பெய்திய தெய்வ கணங்களும்

திசைமுகக் கருவும், செம்மலர் முதியோன் செய்த வந்நாள்'' (மணி பதிகம், ௨௮ - ௯) இகரத்தை அசைநிலையாக்கி ஊழ்வினையாகிய முதல்வ னெனக் கூறினும் பொருந்தும்

௧௭௩. சக்கரவாளமாகிய தாழியினுடைய உள்ளிடத்தே சஞ்சரிப்பவர்

௧௭௪. தரினெனவே தரலின்மை பெறப்பட்டது

௧௭௩ - ௪ இறந்துபோன உயிரை மீட்டுக்கொடுக்கு மாற்றல் இந்தச் சக்கரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு எங்ஙனமில்லையோ அங்ஙனமே எனக்கு மில்லை யென்றபடி

௧௭௫ ஆற்றல் - வலி என்று - என்று சம்பாபதி சொல்லி-

௧௭௬ நால்வகை மரபின் அரூபப் பிரமரும் - உலகம் முப்பத்தொன் றனுள் இருபத்தெட்டாவதாகிய ஆகாசாநந்த்யாயதன லோகம் முதலிய நான்கு உலகங்களிலுமுள்ள அரூபப்பிரஹ்ம சாதியாராகிய நால்வகை யினரும், இவர்களைத் தியானம் ஐந்தனுள் அவிசேஷமெனனும் ஐந்தா வதில் தேறியவர்களென்பர்

௧௭௭. நானால்வகையின் உரூபப் பிரமரும் - மேற்கூறிய உலகங் களுள் பன்னிரண்டாவதாகிய பிரஹ்மகாயிகலோகம் முதலாகிய உலகம் பதினாறிலுமிருக்கிற உரூபப்பிரஹ்ம சாதியாராகிய பதினாறு வகையினரும், இவர்களில் ௧௨, ௧௩, ௧௪-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ஸ்ரோதாபந்தி என் னும் முதலாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், ௧௫, ௧௬, ௧௭-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ஸ்கிருதாகாமி என்னும் இரண்டாவது தியானத் தில் தேறியவர்களென்றும், ௧௮, ௧௯, ௨௰-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை அநாகாமி என்னும் மூன்றாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், ௨௧-ஆவது முதலிய எழுலகங்களிலுள்ளவர்களை அர்ஹந் என்னும் நான்காவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும் பௌத்த நூல் கூறும்

௧௭௬ - ௭ இருவகைப் பிரஹ்மலோகங்கள் இருபதின் பெயர்களையும் இந்நூற்பதிகத்தின் ௨௮ - ௯ ஆம் அடிகளின் உரையிற் காண்க

௧௭௮ இருவகைச்சுடர் - சந்திர சூரியர்கள்

௧௭௮ - ௯ மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஆறாவதாகிய மகாராஜிகலோகம் முதலிய உலகம் ஆறிலுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வ

(பி, ம்) ௧௭௩ 'அகவயிற்றிரிவோர்' ௧௭௪ 'மடவோயீங் கெனுலுற்றலுங்' ௧௭௬. 'பிடமரும்' ௧௭௭ 'உருபிதப்பிரமரு', 'உருபப் பிடமரு'

பல்வகை யசுரரும் படுதுய ருறூஉம்
எண்வகை நரகரு மிருவிசும் பியங்கும்
பன்மீ னீட்டமு நாளுங் கோளுந்
தன்னகத் தடக்கிய சக்கர வாளத்து
வந்தார் சூரியோர் தமைமுன் னிறுத்தி
அரந்தை கெடுமிவ ளருந்துய ரிதுவெனச்
சம்பா பதிதா னுரைத்தவம் முறையே
எங்குவாழ் தேவரு முரைப்பக் கேட்டே
கோதமை யுற்ற கொடுந்துயர் நீங்கி
ஈமச் சுடலையின் மகனையிட் டிறந்தபின்
சம்பா பதித னாற்ற றோன்ற
எங்குவாழ் தேவருங் கூடிய விடந்தனிற்

கணங்கள் இந்த உலகங்களின் பெயரைப் பதிகத்து ௨௮ - ௯-ஆம் அடியின் உரையிற் காண்க 'பெருவனப் பெய்திய' என்றார், விளங்கொளி மேனிய ராதலின்

௧௮௦ படுதுயர் - மிக்க துன்பம்

௧௮௧ எண்வகை நரகர் - மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் முதலாவதாகிய நரகலோகத்தின் பகுதிகளான மஹாநிரயம், ரௌரவம், காலஸூத்ரம், ஸஞ்சீவனம், மஹாவீசி, தபனம், ஸம்பிரதாபனம், ஸமஹாதம் என்னும் எட்டு நரகங்களிலுமுள்ளவர்கள்

௧௮௨ ஈட்டம் - கூட்டம் நாள் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்

௧௮௩ மேற்கூறிய அரூபப்பிரஹ்மகணலோகம் முதலியவற்றைத் தன்னுள் அடக்கிய கோளத்தைச் சக்கரவாளமென்பர், "சக்கர வாளத் துத் தேவரெல்லாம்" (மணி ௧௨. ௭௨), "எண்ணருஞ் சக்கர வாள மெங்கணும்" (மணி ௨௯ ௫௨) என வருதல் காண்க

௧௮௪ வந்தாரச்சூரியோர் - தேவர் முன்னிறுத்தி - கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி.

௧௮௫ அரந்தை - துன்பம் கெடும் - கெடுமின் என - என்று சம்பாபதி சொல்ல

௧௮௬ - ௭ சம்பாபதி உரைத்த முறையினை, மணி ௬ : ௧௭௩ - ௪-ஆம் அடிகளிற் காண்க

௧௮௮ இறக்கத் துணிந்தமையால் கோதமை கொடுந்துயர் நீங்கினாள். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சியைச் சிலப்பதிகாரம், ௨௫ ௮௨ - ஆம் அடி முதலிய வற்றிற் காண்க

௧௮௯. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு

௧௯௦ - ௧ தோன்றக்கூடிய விடமெனக

(பி - ம்.) ௧௮௨ 'பணபினீட்டமு' ௧௮௪ - ௫ 'உரந்தாற் சூரி யோர் தம்மைமுன் னிறுத்தீங், காக்கை' ௧௯௧. 'அங்குவாழ் தேவருங் கூட்டிய'

சூழ்கடல் வளைஇய வாழியங் குன்றத்து
நடுவு நின்ற மேருக் குன்றமும்
புடையி னின்ற வெழுவகைக் குன்றமும்
நாலவகை மரபின மாபெருந் தீவும்
ஓரீ ராயிரஞ் சிற்றிடைத் தீவும்
பிறவு மாங்கத னிடவகை புரியன
பெறுமுறை மரபி னறிவுவரக் காட்டி
ஆங்குவா ழுயிர்களு மவ்வுயி ரிடங்களும்
பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து

---

௧௯௨ சூழ்கடல் - பெரும்புறக்கடல் ஆழியங்குன்றத்து - சக்கர வாளகிரியின் உட்பட்ட இடத்தில்

௧௯௩ நடுவிடத்தே நின்றதாகிய, எண்பத்தீராயிரம் யோசனை உயர் மும் அவ்வுயரத்திற்குத் தக்க பருமையும் அமைந்துள்ள மேருமலையும்

௧௯௪ அம்மேருவின் பக்கத்தே அதிலிருந்து உயரத்தில் ஒன்றற் கொன்று வரவரப் பாதிப் பாதியளவு குறைந்து குறைந்து ஒன்றைச்சுற்றி யொன்றாகச் சூழ்ந்துள்ள ஏழு குலகிரிகளும்

௧௯௫ மேற்கூறிய மேருவும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள ஏழுகுலகிரிகளும் அக்குலகிரிகளுள் ஒவ்வொன்றனையும் சூழ்ந்து அவ்வக்கிரியின் உயர் அள வுள்ள ஆழமும் அகலமுமமைந்த ஏழுகடல்களும் ஆகிய இவற்றை யெல்லாம் சூழ்ந்து கிடக்கும் பெரும்புறக்கடலிலுள்ள சம்புத்தீவு முதலிய நான்கு மகாத்வீபங்களும் இந்த நான்கினுள் தெற்கேயுள்ளது சம்புத்தீவு, இது நாவலந்தீவு என்றுங் கூறப்படும், இதனை, "நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவு" (மணி ௨ ௧), "நாவலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவத்து" (மணி ௧௧. ௧௦௭) என்பவற்றாலுணர்க

௧௯௬ மஹாத்வீபம் நான்கினுள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே ஐந்நூறு ஐந்நூறாகச் சூழ்ந்துள்ள இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும், இச்சிறு தீவுகள் அந்தரத் தீவுகளென்றுஞ் சொல்லப்படும்

௧௯௫ - ௬ "அந்தரத் தீவினு மகன்பெருந் தீவினும்" (௨௫, ௨௨௪) என்று பின்வருதல் காண்க

௧௯௩ - ௬ இவ்வடிகளிலுள்ள வரலாறுகள் பர்மா தேசத்துப் புத்த நூலிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டன

௧௯௭ - ௮ உரியனவற்றைக் காட்டி.

௧௯௯ உயிர்களென்றது அவ்வவ்வுயிர்கள் வாழுகின்ற உடம்புகளை

௨௦௦ பாங்கு - பகுதித்திரள், "அடியோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி" (சிலப். ௧௬. ௮௫), அழகுமாம் மண்ணீட்டின் - சுதையாற் செய்யப்பட் டுள்ள பாவை வடிவமாக

(பி - ம்) ௧௯௨ 'ஆழிக்குன்றத்து' ௨௦௦. 'மண்ணிடிற'

மிக்க மயனு லிழைககப பட்ட
சக்கர வாளக் கோட்டமீங கிதுகாண்
இடுபிணக கோட்டத தெயிறபுற மாதலிற்
சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையார
இதன்வர விதுவென் றிருநதெயவ முரைக்க
மதனி னெஞசமொடு வானறய ரெயதிப
பிறநதோர வாழ்ககை சிறநதோ ளுரைபப
இறநதிருள கூரநத விடையிருள யாமததுத
தூஙகுதுயி லெயதிய சுதமதி யொழியப
பூஙகொடி தனனைப பொருநதித தழீஇ
அநதர மாறா வாறைந தியோசனைத
தென்றிசை மருஙகிற சென்றுதிரை யுடுதத
மணிபல லவததிடை மணிமேகலா தெயவம
அணியிழை தனனைவைத தகனறது தானென்

௬ —சக்கரவாளககோட்டமுரைதத காதை முற்றிற்று

---

௨0௧. மயன - தெயவததசசன், அசுரததசசனெனறுங கூறுவா

௨0௩ இடுதல் - போகடுதல் பிணககோடடம - மயானம.

௨0௪ மு மணி ௬ : ௩0 சுடுகாட்டுக கோட்டம சிலப் ௯ ௨0

௨0௫ இருநதெயவம - மணிமேகலா தெயவம

௨0௬ மதனில நெஞசமொடு - செருககறற மனததுடனே, மதன - வலியுமாம

௨0௭ சிறநதோள் - மணிமேகலை வாழ்ககையெனறது நிலையாமையை. வாழ்ககையைச சிறநதோள உரைபப

௨0௮ இடையிருள யாமதது - நடுயாமததில, மணி ௬ ௧௪௩

௨௧0 பூஙகொடிதனனை - மணிமேகலையை

௨௧௧. அநதரம ஆறு - ஆகாயமே வழியாக

௨௧௧ - ௨ முபபதுயோசனைதூரம தெனறிசைககணணே செனறு

௨௧0 - ௧௪ மணி ௯. ௫௫ - ௭

௧ - ௨௧௪ கதிரமண்டிலம சொரிய, மேனியள் எத்தி நோககி என ஞுறறீரென, அவள் உரைததலும, அருநதெயவமுரைபப, சுதமதி எனனை யோவென, நேரிழை கூறும, அஙஙனங கூறுகினற தெயவம, இதன் வரவு இது வெனறுரைகக, சிறநதோளுரைபப, தெயவம இடையிருள் யாமததுக சுதமதியொழியப பூஙகொடிதனனைத தழீஇச செனறு மணிபல்லவததில வைதது அகனறதென முடிக்க.

(பி - ம்) ௨0௪. ‘எனபவரறியார’ ௨0௫ ‘இதுவெனவிருந’ ௨௧0 ‘பொருநதினடழீஇ’

ஏழாவது

துயிலெழுப்பிய காதை

[ஏழாவது மணிமேகலாதெய்வம் உவவனம்புகுந்து சுதமதியைத் துயிலெழுப்பியபாட்டு]

மணிமே கலைதனை மணிபல் லவத்திடை
மணிமே கலாதெய்வம் வைத்து நீங்கி
மணிமே கலைதன் மலர்ப்பொழிற் கண்ட
உதய குமர னுறுதுய ரெய்திக்
கங்குல் கழியினென் கையகத் தாளெனப்
பொங்குமெல் லமளியிற் பொருந்தா திருந்தோன்
முன்னர்த் தோன்றி மன்னவன் மகனே
கோனிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்
மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
மன்னுயி ரெல்லா மண்ணாள் வேந்தன்
தன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகும்
தவத்திறம் பூண்டோள் றன்மேல் வைத்த

---

௩ மலர்ப்பொழிற் கண்ட - உவவனத்திற்கண்ட

௪ உறுதுயர் - மிக்க துன்பம்

௫ கையகத்தாள் - கையினிடத்தே யுள்ளாள்

௬ பொருந்தாது - துயிலாது ௯ வறம் - வறுமை

௮ - ௧௨ இந்நூற் பதிகம், ௨௪ - ஆம் அடியைப் பார்க்க, "கோணிலை திரிந்து நாழி குறைபடப் பகலுண் மிஞ்சி, நீணில மாரியின்றி விளைவஃகிப் பசியு நீடிப், பூண்முலை மகளிர் பொற்பிற் கற்பழிந் தறங்கண் மாறி, யாணையில் வுலகு கேடா மரசுகோல் கோடி னென்றான்" (சீவக. உ௫௫.)

௧௧ - ௨ புறநா ௧௮௬.

௧௩ தவத்திறம் - தவத்தின் கூறுபாடு.

(பி - ம்) ௪ 'துயிலெய்தி' ௮ 'திரிந்திடக் கோணிலை' ௧௨. 'தகுவையாயின', 'தகுதியையாயிற்' ௧௩. 'தவத்திற்பூண்டோர்'

அவத்திற மொழிகென் றவன்வயி னுரைத்தபின்
உவவனம் புகுந்தாங் குறுதுயில் கொள்ளும்
சுதமதி தன்னைத் துயிலிடை நீக்கி
இந்திர கோடணை யிங்குக் காண
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையான்
ஆதிசான் முனிவ னறவழிப் படூஉம்
ஏது முதிர்ந்த திளங்கொடிக் காதலின்
விஞ்சையிற் பெயர்த்துநின் விளங்கிழை தன்னையோர்
வஞ்சமின் மணிபல் லவத்திடை வைத்தேன்
பண்டைப் பிறப்பும் பண்புற வுணர்ந்தீங்
கின்றேழ் நாளி லிந்நகர் மருங்கே
வந்து தோன்று மடக்கொடி நல்லாள்
களிப்புமாண் செல்வக் காவற் பேரூர்
ஒளித்துரு வெய்தினு முன்றிற மொழியாள்
ஆங்கவ ளிந்நகர் புகுந்த வந்நாள்

---

௧௪ அவத்திறம் - கேடுசெய்யுங்காரியம், “தவஞ்செய்வார் அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு” (குறள், ௨௬௬) என்பதில், ‘அவம்’ என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க.

௬ - ௧௪ மணி ௧௮ ௮௦ - ௮௩

௧ - ௧௪ மணிமேகலாதெய்வம் மணிமேகலையை மணிபல்லவத்திடை வைத்து நீங்கிப் பொருந்தாதிருந்தோனாகிய உதயகுமரன் முன்னர்த் தோன்றி அவத்திறம் ஒழிகவென்று உரைத்தபின்னெனக்

௧௭. இந்திரகோடணை - இந்திரவிழா

௧௮. பூ சிலப். ௫ ௩௩ அஞ்சல் - அஞ்சாதே

௧௯ ஆதிசால்முனிவன் - புத்தன்

௨௦ ஏது முதிர்ந்தது - ஏதுநிகழ்ச்சி முற்றியது

௨௧. விஞ்சையின் - வித்தையினாலே

௨௪. இன்றேழ்நாளில் - இற்றைக்கு ஏழாவது நாளில், மணி ௧௧ ௧௨௯.

௨௫. தோன்றும் - தோன்றுவாள் நல்லாள் - மணிமேகலை

௨௬ பேரூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்

௨௭ உருவை மறைத்து வருவாளாயினும்

(பி - ம்) ௧௪ ‘அவ்வயினுரைத்தபின்’ ௧௫ ‘நவ்வனம்’ ௨௧ ‘குணர்ந்துநின்’ ௨௫ ‘வந்துகாணகுறும்’ ௨௬. ‘பெயரூர்’ ௨௭ ‘உன்றிறமொழியாள்’, ‘ஊன்றிறமொழியாள்’

ஈங்கு நிகழ்வன வேதுப பலவுள
மாதவி தனக்கியான் வந்த வண்ணமும்
ஏதமி னெறிமக் கெய்திய வண்ணமும்
உரையாய் நீயவ ளென்றிற முணரும்
திரையிரும் பௌவத்துத் தெய்வமொன் றுண்டெனக்
கோவலன் கூறியிக் கொடியிடை தன்னையென்
நாமஞ் செய்த நன்னா ணள்ளிருட்
காமன் கையறக் கடுநவை யறுக்கும்
மாபெருந் தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே
நனவே போலக் கனவகத் துரைத்தே
ஈங்கிவ் வண்ண மாங்கவட் குரையென்
றந்தரத் தெழுந்தாங் கருந்தெய்வம் போயபின்
வெந்துய ரெய்திச் சுதமதி யெழுந்தாங்
ககன்மனை யரங்கத் தாசிரியர் தம்மொடு

---

௨௯ நிகழ்வனவாகிய ஏதுக்கள்

௩௧ ஏதமில் நெறி - குற்றமில்லாதவழி; அஃதாவது விசுத்தி மார்க்கம்

௩௨ அவள் - மாதவி என் திறம் உணரும் - என் வரலாற்றை உணர்வாள்

௩௩ பௌவத்து - கடலினிடத்து தெய்வம் ஒன்று உண்டென - எனது குலமுதல்வனை விபத்தினின்று நீக்கிப் பாதுகாத்த தெய்வமொன்று உள்ளதென்று

௩௫ நன்னாளிற் செறிந்த இருளிடத்தே

௩௩ - ௫ சிலப். ௧௫ ௨௮ - ஆம் அடி முதலியவற்றின் பொருளை இவற்றுடன் ஒப்பிடுக

௩௬ - ௭ சிலப். ௩௰ ௨௫ - ௬

கடு - ௪௰ மணிமேகலாதெய்வம் புகுந்து நீக்கி, 'இந்நகரில் இந்திர விழாக்காண வந்தேன், யான் மணிமேகலாதெய்வம், இளங்கொடிக்கு ஏது முதிர்ந்ததாதலால் அவளை மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன், அவள் இந்நகரில் இற்றைக்கு ஏழாநாளில் தோன்றுவள், ஏதுப பலவுள, மாதவிக்குரை, அவள் என்றிறமுணரும், இவ்வண்ணம் அவட்கு உரை' என்று போயபின்னெனக்

௪௨ அகல் மனை அரங்கத்து - விசாலித்த வீடாகிய நடனசாலையில். ஆசிரியர் தம்மொடு - இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமையோனுமாகிய இவர்களோடு நின்று.

(பி - ம்) ௩௧ 'ஏதமினின்மக', 'ஏதமுனிமைக' ௩௨ 'உரைப பொருளுணரும்' ௩௩ 'பவ்வத தெய்வ முண்டென' ௩௫ 'நல்லிருள்' ௩௭ 'கையாற் கடுநவை' ௪௧ 'எயதியசுதமதி' ௪௨. 'தாசியா தம்மொடு'

வகைதெரி மாக்கட்கு வட்டணை காட்டி
ஆடல் புணர்க்கு மரங்கியன் மகளிரிற்
கூடிய குயிலுவக் கருவிகண் டயின்று
பண்ணுக் கிளைபயிரும் பண்ணியாழ்த் தீந்தொடை
கொளைவல் லாயமோ டிசைகூட் டுண்டு
வளைசேர் செங்கை மெல்விர லுறைத்த
வெம்மைவெய் துறாது தன்மையிற் றிரியவும்
பண்பில் காதலன் பரத்தமை நோனாது
நுண்கண் சிவந்தாங் கொல்குகொடி போன்று
தெருட்டவுந் தெருளா தூடலொடு துயில்வோர்
விரைப்பூம் பள்ளி வீழ்துணை தழுவவும்

---

௪௩ வகைதெரிமாக்கட்கு - அவிநயமுதலிய கூறுபாடுகளைத் தெரிகின்ற மாந்தர்களுக்கு. வட்டணை காட்டி - கமல வர்த்தனையைக் காட்டி, கமலவர்த்தனையாவது கைத்தலங்காட்டல், சீவக ௬௭௫

௪௪ அரங்கியல் மகளிரின் - நாடகமகளிரைப்போல; நாடக மகளிருடனென்றுமாம்

௪௫ கூடியகுயிலுவக்கருவி - சேர்ந்த குழல் யாழ் மத்தளம் குடமுழா இடக்கையென்பவை, "கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாம், குழல்வழி நின்ற தியாழே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப், பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு, கூடிநின் றிசைத்த தாமந் திரிகை" (சிலப் ௩. ௧௩௮ – ௪௨, உரை) கண்டயின்று - ஒலியா தடங்கி 'மகளிரின்' (௪௪) என்றதனால் அவர்கள் துயின்றமையும் பெறப்பட்டது ஒப்பு கம்ப ௪ 1·11

௪௬ சிலப் ௨௨ · ௧௪௧

௪௬ - ௯ பண்ணுக்கிளை - பண்ணின் வகைகளை. பயிரும் - இசைக்கும். தீந்தொடை - இனிய நரம்புகள். கொளைவல் ஆயமோடு - பாட்டில் வல்லமகளிர் கூட்டத்துடனே, கொளை - ஒற்றளபெடுத்தலுமாம். கூட்டுண்டு - சேர்ந்தனுபவித்து. உறைத்த - தெறித்த. உறாது - உறாமையால். தொடை திரியவுமெனக், நெடுநல் ௬௮.

௫௦ - ௫௩ பரத்தமை - பரத்தன் தன்மை, பரத்தையை நுகர்வான் பரத்தன், "பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர், நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு" (குறள், ௧௩௧௧); "வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு" (சிலப் ௧௬ : ௬௩) நோனாது - பொறாமல். துயில்வோர் - ஊடியமகளிர். வீழ்துணை - விரும்பியகணவன். துயில்வோர் தழுவவும்

(பி - ம்) ௪௬ 'பண்ணுக்கிழமை பிறமண்ணியாழ்' ௪௭ 'கொள வல்லாய' ௪௮ 'வளையார் செங்கை' ௪௯ 'வெதுறாது' ௫௦. 'காதல் பரத்தமை நோனது' ௫௧. 'நுண்கண' ௫௨. 'துயில்வோன்'

தளர்நடை யாயமொடு தங்கா தோடி
விளையாடு சிறுதேர் ஈர்த்துமெய் வருந்தி
அமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக்
குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்க்குக்
காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து
தூபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவும்
இறையுறை புறவு நிறைநீர்ப் புள்ளும்
காவுறை பறவையு நாவுள் ளழுந்தி
விழவுக்களி யடங்கி முழவுக்கண் டுயின்று
பழவிறன் மூதூர் பாயல்கொ ணடுநாட்
கோமகன் கோயிற் குறுநீர்க் கன்னலின்
யாமங் கொள்பவ ரேத்தொலி யரவமும்
உறையுணின் றொடுங்கிய வுணங்கு வுயக்கத்து
நிறையழி யானை நெடுங்கூ விளியும்
தோவழங்கு தெருவுஞ் சிற்றிடை முடுக்கரும்
ஊர்காப் பாள ரெறிதுடி யோதையும்
முழங்குநீர் முன்றுறைக் கலம்புணர் கம்மியர்

---

௫௪ தளர்நடையாயம் - சிறார்கூட்டம்

௫௬. ஐம்படைத்தாலி, மணி ௩ ௧௩௮, உரையைப் பார்க்க

௫௮ - ௯ காவற் பெண்டிர் - செவிலித்தாயர் கடிப்பகை. மணி ௭ : ௭௩ காவற்பெண்டிர் துயில்வதியவும்

௬௦ இறை - வீட்டின் இறப்பு ௬௧ கா - சோலை.

௬௨ களி - களிப்பு, கூத்துமாம் ௬௩ நடுநாள் - நடு இரவில்

௪௧ - ௬௩ தன்மையிற் றிரியவும், வீழ்துணை தழுவவும், துயில் வதியவும், கருவி கண்டுயின்று நா உள்ளழுந்தி முழவுக்கண்டுயின்று ஊர்பாயல் கொள் நடுநாளிலெனக்

௬௪ கன்னலின் - நாழிகை வட்டிலால், முல்லை ௫௮

௬௫ யாமங்கொள்பவர் - நாழிகைக்கணக்கர் : சிலப் ௫. ௪௯

௬௬ உணங்கு உயக்கம் - உணங்குதலாலுண்டாகிய வருத்தம்

௬௭ நெடுங்கூவிளி - நெடியகூப்பிடுதலின் முழக்கம், மணி. ௭ : ௧௧௫

௬௮. சிற்றிடைமுடுக்கர் - சிறிய இடங்களையுடைய முடுக்குத் தெருக்கள்.

௬௯ துடி - ஒருவகைத் தோற்கருவி

௭௦ கலம்புணர் கம்மியர் - கப்பலிற் சேர்ந்து தொழில் செய்வோர்

(பி - ம்) ௫௪ 'தாங்காதோடி' ௬௨. 'களிப்படங்கி' ௬௪ - ௫, 'குறிநீர்க் கன்னல், யாமங்கொள்வோர்' ௬௬ 'ஓங்கிய'

துழந்தடு கள்ளின் றோப்பியுண் டயர்ந்து
பழஞ்செருக் குற்ற அனந்தர்ப் பாணியும்
அரவ வாயக் கடிப்பகை யையவிக் கடிப்பகை
விரவிய மகளி ரேந்திய தூமத்துப்
புதல்வரைப் பயந்த புனிறுதீர் கயக்கம்
தீர்வினை மகளிர் குளனா டரவமும்
வலித்த நெஞ்சி னாடவ ரின்றியும்

---

௭௧. துழந்து அடு கள்ளின் தோப்பி உண்டு அயர்ந்து - துழாவிச் சமைத்த கள்வகைகளில் நெல்லாற் சமைத்த கள்ளையுண்டு தம்மை மறந்து; "இல்லடு கள்ளின் றோப்பி பருகி" (பெரும்பாண். ௱௪௨)

௭௨. அனந்தர் - கள்ளை உண்டமையாலுண்டாகிய செருக்கு, "அனந்தர் நடுக்க மல்ல தியாவது" (பொருந. ௯௪)

௭௩. கடிப்பகை - பேய்க்குப் பகையாகவுள்ளதென்று பொருள், அரவாயக்கடிப்பகை - அரம்போன்ற வாயினையுடைய வேம்பிலை; ஐயவிக் கடிப்பகை - வெண் சிறுகடுகு, இவை பேய்க்குப்பகை யென்பதை, புறநா. ௨௮௧-ஆம் செய்யுளாலும் உணர்க. பேய் முதலியவைகள் அணுகாதிருத்தற்கு இருவகைக் கடிப்பகையும் கூறப்பட்டன; மணி. ௩: ௧௩௪, உரையைப் பார்க்க.

௭௪. தூமத்து - புகையுடன்.

௭௩-௪. மகளிரேந்திய அரவாயக்கடிப்பகை ஐயவிக்கடிப்பகை விரவிய தூமம் ஆகிய இந்த இரண்டுடன் சென்று என ஒருசொல் வருவிக்க.

௭௫-௬. புனிறுதீர்மகளிர், கயக்கந்தீர்மகளிரெனக், கயக்கம் - கசங்குதல். புதல்வரைப்பெற்றுப் புனிறுதீர்ந்த மகளிர் இரவிற்சென்று குளத்தில் நீராடுதலை, "கணவ ருவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து, பணைத்தேந் திளமுலை யமுத மூறப், புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர் குளநீ ரயர" (மதுரை. ௬௦௦ - ௬௦௩) என்பதனாலுமுணர்க. புதல்வரைப் பெற்றமகளிர் எழுந்துசென்று பத்தாவது இரவில் நீராடவேண்டுமென்று ஆபஸ்தம்ப க்ருஹ்யத்தின் ௧௫-ஆம் கண்டத்துள்ள ௮-ஆம் ஸூத்திரத்தாலும் அந்நூலை அநுஸரித்துத் தோழப்ப ரென்று வழங்குகிற வைதிக ஸார்வபௌமரியற்றிய க்ருஹ்யரத்னத்தில் ௬-ஆம் கண்டத்தில் நாமகரணப் பிரகரணத்திலுள்ள, "தசமேஹ்நி" என்னும் ஸூத்திரத்தாலும் தெரிகின்ற தென்பர்.

௭௭. வலித்த நெஞ்சின் ஆடவர் இன்றியும் - பகைமையைக் கருதிய நெஞ்சினையுடைய வீரர் இல்லாதிருக்கவும்

(பி - ம்) ௭௧. 'துழந்தகள்ளின் றொப்பிரண்டயர்ந்து' ௭௩. 'நாவாயக் கடிப்பகை' ௭௪. 'இரவியன மகளிர்' ௭௫-௬. 'புதல்வரைப்பயந்தபுனிறு தீருகத்து', 'விரிவியன மகளிர்குள நாளரவமும்', 'புனிறு தீருயக்க, தீர்வியன'

புலிக்கணத் தன்னோர் பூத சதுக்கத்துக்
கொடித்தேர் வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
இடிக்குரன் முழக்கத் திடும்பலி யோதையும்
ஏற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர்
கடுஞ்சூன் மகளிர் நெடும்புண் ணுற்றோர்
தீந்துயர் கெடுக்கு மந்திர மாக்கள்
மன்றப் பேய்மகள் வந்துகைக் கொள்கென
நின்றெறி பலியி னெடுங்குர லோதையும்
பலவே றோதையும் பரந்தொருங் கிசைப்பக்
கேட்டுளங் கலங்கி யூட்டிரு ளழுவத்து
முருந்தே ரிளநகை நீங்கிய பூம்பொழிற்
றிருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
மிக்கமா தெய்வம் வியந்தெடுத் துரைத்த
சக்கர வாளக் கோட்டத் தாங்கட்
பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயில்
உலக வறவியி னொருபுடை யிருத்தலும்

---

௭௮. புலிக்கணத் தன்னோர் - வீரர்; பூத சதுக்கத்து - பூதத்தையுடைய சதுக்கத்திலே; சதுக்கம் - நாற்சந்தி.

௮௧. பு. மணி. ௬ : ௬௮.

௮௨. கடுஞ்சூல்மகளிர் - முதிர்ந்த சூலையுடைய மகளிர்; "கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவும்" (சிறுபாண். ௧௪௮.)

௮௭. ஊட்டிருளழுவத்து - ஊட்டினாற்போன்ற இருட்பரப்பில்.

௮௯. பு. மணி. ௬ : ௨௨.

௯௨-௩. பு. மணி. ௧௭ : ௭௮. உலக அறவி - ஊரம்பலம்; எல்லாச்சாதியாரும் வந்து தங்குதற்குரிய தருமசாலை; இதனை, 'லோகோப காரிகா' என்பர் வடநூலார்.

௭௮ - ௯௫. சுதமதியெழுந்து நடுநாளில் எதத்தொலியாரவமும், நெடுங்கூவிளியும், துடியோதையும், அனந்தர்ப்பாணியும், குளறுடாரவமும், பலியோதையும், நெடுங்குரலோதையும் ஆகிய பல ஓசைகளையும் கேட்டு உளம் கலங்கி நீங்கிப் போகிச் சக்கரவாளக்கோட்டத்திடத்தே உலகவறவியின் ஒருபுடையிருத்தலும் எனக்.

(பி - ம்.) ௭௮ 'பூதச்சதுக்கத்து' ௮௦. 'புலியின்' ௮௭ 'யூட்டிருளழுவத்து' ௮௮ 'நீங்கிய பூம்பொழில்' ௯௫. 'உலகவிறைவியொருபுடை'

கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
அந்தி லெழுதிய அற்புதப் பாவை
மைத்தடங் கண்ணாள் மயங்கினள் வெருவத்
திப்பிய முரைக்குந் தெய்வக் கிளவியின்

கூச - ரு. நெடுநிலை உடைக்கந்து அந்தில் - நெடிய தோற்றத்தை யுடைய தூணாகிய அவ்விடத்தே காரணம் காட்டிய - பழவினையாகிய காரணத்தை யாவருக்கும் காட்டுதற்பொருட்டு எழுதிய - மயனென்னும் தெய்வத்தச்சனால் நிருமிக்கப்பட்ட அற்புதப்பாவை - யாவருக்கும் ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற பாவை, இது, மேற்கூறிய உலகவறவியிற் சம்பாபதி கோயிலின் கிழக்கேயுள்ள தூணொன்றில் தெய்வ கணத்தோனாகிய துவதிகனென்பவனுடைய வடிவம்போல மயனால் நிருமிக்கப்பட்ட பாவை, முக்காலச்செய்தியையும், கேட்போர்க்குச் சொல்லும் இயல்பையுடையது, பேசுதல்பற்றி இது நாவுடைப்பாவையென்றுஞ் சொல்லப்படும் இவற்றை, "கந்துடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய, வந்திற் பாவை யருளு மாயிடின்" (சுரு : ௩௩ - ச), "கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, தந்துணைப் பாவையை" (கஎ : அக - கூ0), "நெடுநிலைக் கந்தி னிடவயின் விளங்கக், கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்" (உ0 . கக0 - கக), "கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக் கந்தின், குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின், முதியாள் கோட்டம்" (உக : க - ௩), "என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்" (உக. ௩ரு), "மணிபெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன், துவதிக னென்பேன் றொன்றுமுதிர் கந்தின், மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கேன்" (உக · க௩0 - ௩௩), "நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவை" (உஉ · உ), "இலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவாய்" (உஉ கூக), "நாவுடைப் பாவை நங்கையை யெடுத்தலும்" (உஉ : கூச), "நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி" (உஉ க0ச) என இந்நூலில் வருவனவற்றாலுணர்க. எழுதிய - பண்ணிய, "கடவு ளெழுதவோர் கற்றூ ராரெனின்" (உரு. க௩0), "கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்" (உரு : கசுக), "கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது" (உசு · கச) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

கூசு. மைத்தடங்கண்ணாள் - சுதமதி

கூஎ திப்பியம் : இது, திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; தேவலோகத்திலிருப்பதென்று பொருள். இவ்வாறு இறந்தகால எதிர்காலச் செய்திகளைக் கூறுதல் பெரும்பாலும் இவ்வுலகவழக்கமன்மையின் இதனை, 'திப்பியம்' என்றார். "செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம், பையர வல்குல் பலர்பசி களையக், கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய, முத்தை முதல்வி யடி பிழைத்தாரெனச், சித்திர முரைத்த வித்தூஉந் திப்பியம்" (கக : க0 - கச) என்று இந்நூலுள்ளே, 'திப்பியம்' என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க. தெய்வக் கிளவியினால் திப்பியமுரைக்கும், தெய்வக்கிளவி - தெய்வத்தன்மையுள்ள சொல், வடசொல்லாமெனினுமமையும்.

இரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத தானைத துச்சயன் றேவி
தயங்கிணாக் கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
காராளா சணபையிற கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகனொ டிநநகா புகுநது
தாரை தவவை தன்னொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய்
இன்றேழ நாளி னிடையிருள யாமத்துத
தன்பிறப பதனொடு நின்பிறப புணாநதிங
கிலக்குமி யாகிய நினககிளை யாளவரும
அஞசலென் றுரைதத தவவுரை கேட்டு

சுஅ இரவிவனமன - அசோதரநகரததரசன, சுதமதியெனபவளு டைய முறபிறபபில தநதையா யிருநதவன

கூஅ - கூ. மூ. மணி. கக. கநு - ச துசசயன = தூஜயன் - பகைவாக ளால வருததமுற்று வெல்லபபடுபவனெனறு பொருள்; இவன் அஙகநாட்டி லுள்ள கசசயமெனனும நகரததரசன, சுதமதியெனபவளுடைய முறபிறப பிற் கணவனாக விருநதவன, மணி. கO. நுO - நுச

கOO தாரை - இவள் வீரைககு முனனே பிறநதவள்; வீரை யானை யால் இறநதது கேட்டு இவள் இறநதமையால, 'சாவுற' எனறார்; மணி. கஉ : சநு - அ

கOக. மயஙகி - மதுவைக குடித்தமையால மயஙகி

கOஉ. காராளாசணபை - அஙகநாட்டிற கஙகைககரையிலுள்ள தாகிய சமபாநகரம; இபபொருளில காராளரெனபது காராளரெனபதன விகார மெனறும, கொடுமையெனறு பொருளபடுகினற காராளதவம அலலது காராளதையெனபது இசசொறகுப பகுதியெனறும, இககாராளாகள தூககா பூஜை செய்து நரபலி கொடுபபாரெனறும, இபபெயா இககாலதது மஹா ராஷ்டிர தேசததிற காரடிகளெனறு வழஙகுகிறதெனறுங கூறுவா, மணி. ரு. உக

கOச. தாரை தவவை - தாரையாகிய தவவை, தவவை - முன்பிறந்த வள் தாரை யெனபது மாதவியெனபவளுடைய முற்பிறபபுப பெயா.

கOரு வீரையெனபது சுதமதியெனபவளுடைய முறபிறபபுபபெயா.

கOஅ. இலககுமியெனபது மணிமேகலையின முறபிறபபின பெயா, தாரை, வீரை, இலககுமி இமமூவரும சகோதரிகள

கOகூ அஞசல - அஞ்சாதே தெயவம உரைததது

(பி - ம்) கூஎ - அ 'கிளவி யிரவிவனமகனொரு' கOக 'மயஙகியல் யானை' கOஉ 'காராளகசணபை' கOச 'தாரைதனவவை' கOரு. 'சுதை மதி' கOசு. 'இனறேளாளிடையிடை' கOஎ - அ. 'உனபிறப புணாநதிங, கலககுமியாகிய'

கக0 நெஞ்சு நடுக்குறூஉ நேரிழை நல்லாள்
காவ லாளர் கண்டுயில் கொள்ளாத்
தூமென் சேக்கைத் துயில்கண் விழிப்ப
வலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்கப்
ககரு புகர்முக வாரண நெடுங்கூ விளிப்பப்
பொறிமயிர் வாரணங் குறுங்கூ விளிப்பப்
பணைநிலைப் புரவி பலவெழுந் தாலப்
பணைநிலைப் புள்ளும் பலவெழுந் தாலப்
பூம்பொழி லார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பப்
கஉ0 பூங்கொடி யார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பக்
கடவுட் பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்
கலம்பகர் பீடிகைப் பூம்பலி கடைகொளக்

கக0 நல்லாள் - சுதமதி

ககஉ சேக்கைத் துயில் கண் - படுக்கையில் தூங்குகின்ற ஆடவர் மகளிரென்னும் இருபாலாருடைய கண்கள்

ககங வறிதெழுந்தார்ப்ப - பொருளின்றி முழங்க.

கக௪ புலம் - அறிவு சங்கம் - புலவர் கூட்டம்.

ககரு வாரணம் - யானை நெடுங்கூ விளிப்ப - நெடியகூப்பீட்டைச் செய்ய, மணி எ. கஎ கூ - கூப்பீடு, "வினைபுனை நல்லில் இனைகூஉக் கேட்பவும்" (புறநா சச)

ககசா வாரணம் - கோழி

கஎ பணை - குதிரைப்பந்தி ஆல - ஆட

ககஅ பணை - கிளை ஆல - முழங்க

ககக பூம்பொழில் ஆர்கைப் புள் ஒலி சிறப்ப - பொலிவு பொருந்திய சோலையினிடத்தே நிறைதலையுடைய பறவைகளின் முழக்கம் அதிகரிக்க

கஉ0 பூங்கொடியார் - மகளிர் புள் - கைவளை, "புட்கை போகிய புன்றலை மகார்" (மலைபடு உருரு)

கஉக தெய்வங்களுக்குரிய பீடங்களிற் கொடுக்கப்படும் பொலிவு பெற்ற பலிகளானவை முடிவுகொள்ள

கஉஉ அணிகலங்கள் விற்கப்படுகின்ற அங்காடிவீதியில் மலரால் செய்யப்படும் அர்ச்சனைகளைக் கடையிடங்கள் கொள்ள, "பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி" (சிலப் உ௮ உஙக) வாயில்களில் இல்லுறை தெய்வங்களின் பொருட்டுக் காலையிற் பூவிடுதல் மரபு

(பி - ம்) ககங 'வலம்புரிச்சங்கம்' கக௪ 'புலம்புரிச்சங்கம்', 'பொலம்புரிச்சங்கம்' ககஎ ஆர்ப்ப' ககஅ 'கணநிலைப்புள்ளும் ஆர்ப்ப' கஉக 'கடிகொள' கஉஉ 'பூப்பொலிகடிகொள'

குயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழக்
கொடுப்போர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ
ஊர்துயி லெடுப்ப வுரவுநீ ரழுவத்துக்
காரிருள் சீத்துக் கதிரவன் முளைத்தலும்
ஏவுறு மஞ்ஞையி னினைந்தடி வருந்த
மாநகர் வீதி மருங்கிற் போகிப்
போய கங்குலிற் புகுந்ததை யெல்லாம்
மாதவி தனக்கு வழுவின் றுரைத்தலும்
நன்மணி யிழந்த நாகம் போன்றவள்
தன்மகள் வாராத் தனித்துய ருழப்ப
இன்னுயி ரிழந்த யாக்கையி னிருந்தனள்
துன்னிய துரைத்த சுதமதி தானென

எ—துயிலெழுப்பிய காதை முற்றிற்று

கஉங. தோற்கருவி வாசிப்பாருடைய இடங்களிலெல்லாம் செவ்வை செய்யப்பட்ட வாத்தியங்கள் பரவியெழ, பண் - இசையென்றுமாம்.

கஉச. உபகாரிகளுடைய வாயில்கள்தோறும் கொடுத்தற்குரிய பல பண்டங்களும் பரவுதலுற்றுமிக.

கஉரு. எடுப்ப - எழுப்ப. உரவு நீரழுவத்து - கடற்பரப்பில்.

கஉசு. சீத்து - அழித்து.

கஉஎ. ஏ - அம்பு, "சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போல" (ச : அசு) என்றார் முன்னும், மு. முல்லை அச.

கஉஅ. போயகங்குலில் - சென்ற இரவில்.

கஙக. "மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொறாஅ, னன்மணி யிழந்த நாகம் போன்று" (உரு : கசுச - ரு) என்று இவ்வுவமையே பின்னும் வரும், "இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியும், அருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும்" (சிலப். கரு. ருஎ - அ) அவள் - மாதவி.

கஙங. "இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத், துன்னிய சுற்றந் துயாக்கடல் வீழ்ந்ததும்" (சிலப். கரு. ருக - சுo) என்புழியும் இவ்வுவமை வருதல் காண்க.

க-கஙச. மணிமேகலாதெய்வம் நீங்கித் தோன்றி உரைத்தபின் புகுந்து நீக்கி உரையென்று போயபின், சுதமதி எழுந்து கேட்டு உளங் கலங்கி நீங்கிப் போகி ஒருபுடையிருத்தலும், பாவை உரைக்கும், அது, 'வரும், அஞ்சல்' என்று உரைத்தது, அதனைக்கேட்டு நடுக்குறுநல்லாள், கதிரவன் முளைத்தலும் போகி மாதவிக்குரைத்தலும், அவள் துயருழப்பத் தான் உயிரிழந்த யாக்கை போல இருந்தனளென முடிக்க.

(பி - ம்) கஉரு 'எடுப்பிய', 'எழுப்பிய' கஉஅ 'போகியகங்குல்' கஙஉ 'மகவாரா'

எட்டாவது

மணிபல்லவத்துத் துயருற்ற காதை

[எட்டாவது மணிமேகலை
மணிபல்லவத்துத்துயிலெழுந்து துயருற்றபாட்டு]

ஈங்கிவ ளின்னண மாக விருங்கடல்
வாங்குதிரை யுடுத்த மணிபல் லவத்திடைத்
தத்துநீ ரடைகரைச் சங்குழு தொடுப்பின்
முத்துவிளை கழனி முரிசெம் பவளமொடு
விரைமர முருட்டுந் திரையுலாப் பரப்பின்
ஞாழ லோங்கிய தாழ்கண் ணசும்பின்
ஆம்பலுங் குவளையுந் தாம்புணர்ந்து மயங்கி
வண்டுண மலர்ந்த குண்டுநீ ரிலஞ்சி
முடக்காற் புன்னையு மடற்பூந் தாழையும்
வெயில்வர வொழித்த பயில்பூம் பந்தர்

க இவள் - சுதமதி

ந அடைகரையில் தொடுப்பு - விளாக்கொண்டு உழுதல், "தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியும்" (சிலப். உ௭ உ௩0)

ந - ச அடைகரையாகிய கழனியிலென்றுமாம்

ரு விரைமரம் - சந்தனம் அகில் முதலியன, "விரைமர மென்றுகில்" (கசு. கஉஉ) என்பர் மேலும் "வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகின்" (சிறுபாண். கருரு)

சு ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை, "பொன்னுறு ஞாழற் பூவுடன் கெழுமும், பேழ்வாய்ப் புலியுகிர்" (கல். ருஉ) அசும்பு - சேறு, "வாரசும்பொழுகு முன்றில்" (புறநா. ககச)

எ மயங்கி - கலந்து.

அ குண்டுநீர் இலஞ்சி - ஆழமான நீரையுடைய பொய்கைக்கரை, இலஞ்சி: ஆகுபெயர்.

கூ முடம் - வளைவு க0. பந்தர் - நிழல்.

கூ - க0. புன்னையும் தாழையும் வெயிலின் வரவையொழித்த பந்தர்

(பி - ம்.) க. 'ஈங்கிவரிங்ஙனமாக', ச 'முத்து விளைகழனி' ரு 'வரைமாமுருட்டு' சு 'தாழ்கண்ணசும்பி'

அறலவிளங்கு நிலாமணை னறுமலாப பளளித
துஞசு துயிலெழூஉ மஞசி லோதி
காதற சுறற மறநது கடைகொள
வேறிடததுப பிறநத வுயிரே போனறு
பணடறி கிளையொடு பதியுங் காணுள
கணடறி யாதன கணணிற காணு
நீல மாகடல னெடிடை யனறியும
காலை ஞாயிறு கதிரவிரிதது முளைபப
உவவன மருஙகினி லோரிடங கொலலிது
சுதமதி யொளிததாய துயரஞ செயதனை
நனவோ கனவோ வெனபதை யறியேன
மனநடுக குறூஉ மாறறந தாராய
வலலிருள கழிநதது மாதவி மயஙகும
எலவளை வாராய விடடகன றனையோ
விஞசையிற றோனறிய விளஙகிழை மடவாள
வஞசஞ செயதனள கொலலோ வறியேன

கக அறல - நீர அரிதது ஒழுகுதலால உணடாவது, "மடடற னலயாறறு" (புறநா கஎஎ) நிலாமணல - நிலாவைப போனற வெளளிய மணல மலாபபளளி - உதிாநது கிடககும மலாாகிய படுககையில

உஉ அஞசிலோதி - அழகிய சிலவானமயிரினையுடையாள, "அஞசி லோதி யாசனுக கொருநாள" (உரு உச) எனபாமேலும, "அஞசி லோதி" (குறிஞ்சி. கஅ௦)

க - கஉ மணிபலலவததிற கரையிற கழனியிற பாபபில இலஞசிக கரையில மணலிற பளளியில துயிலெழுநத மணிமேகலை யெனக

கங கடைகொள - முடிவு கொளள கரு காணுள - காணுளாகி

கசு கணடறியாதனவறறைக கணணிற கணடு

கஎ நெட்டிடை - நெடிய இடம

கஅ 'உவவனம' எனபது முதல மணிமேகலை கூறறு

உ௦ சுதமதி . விளி உக இநத நிலை நனவோ கனவோ

உங மயஙகும - மயஙகுவாள

உச மெலலிய வளையினையுடையாய, எலவளையுமாம

உரு விஞசையிற றோனறிய - வித்தையினுலே தோனறிய

(பி - ம்) கக 'துறலவிடஙகு நிலாமணறறுமலா' கச 'ஒதிடதது' கரு 'பதியஙகாணுள' கசு - எ 'காண, நீலமாகடல' கஅ 'காலஞாயிறு' உ௦ 'ஒழிததாய'

ஒருதனி யஞ்சுவென றிருவே வாவெனத
திரைதவழ பறவையும விரிசிறைப பறவையும
எழுந்துவீழ சில்லையு மொடுங்குசிறை முழுவலும
அன்னச் சேவ லரச னாகப
பன்னிறப புள்ளினம பரந்தொருங் கீண்டிப
பாசறை மன்னர பாடி போல
வீசுநீரப பரப்பி னெதிரெதி ரிருக்கும
துறையுந துறைசூழ நெடுமணற குன்றமும
யாங்கணுந திரிவோள பாங்கினங் காணாள
குரற்றலைக கூந்தல குலைந்துபின் வீழ
அரற்றினள கூஉ யழுதனள ஏங்கி
வீழ்துய ரெய்திய விழுமக கிளவியிற

உஎ ஒருதனி - ஒப்பற்ற தனிமையை வாவென - வாவென்று சொல்லிக்கொண்டு

உஅ - க அலையில தவழ்ந்துசெல்லும பறவை முதலிய நீர்வாழ பறவைச்சாதிகள் நான்கும

உஅ - ஙக திரைதவழ பறவை முதலியனவாகிய பன்னிறப புள்ளினம

ஙஉ போர்குறித்துவந்து படைவீடுகளில விட்ட பகையரசிருவருடைய படைகளிரண்டும எதிரெதிரிருத்தல்போல பாடி - படைவீடு

உஅ - ஙச திரைதவழ்பறவை முதலியன, அன்னச்சேவல அரசனாக நீரப்பரப்பில எதிரெதிரிருக்கும் துறையெனக இப்படியே, “கம்புட் கோழியுங் கனைகுர னாரையும், செங்கா லன்னமும பைங்காற்கொக்கும், கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு, முள்ளு மூரலும புள்ளும புதாவும, வெல்போர வேந்தர் முனையிடம போலப, பலவேறு குழூஉக்குரல பரந்த வோதையும” (சிலப் கஉ - க) என்றார சிலப்பதிகாரத்தும

ஙச - ரு துறையும குன்றமுமாகிய யாங்கணும திரிவோள - மணிமேகலை பாங்கினம - பக்கத்திலுள்ள இனங்களை

உஎ - ஙரு திருவே வாவெனத திரிவோள

ஙசு. குரற்றலைக கூந்தல - பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தல, “குரற்றலைக கூந்தல குடசம பொருந்தி” (சிலப் கச அஎ), “குரற்றலைக கூந்தல குலைந்துபின வீழ” (சிலப் ஙo ஙஅ)

ஙஎ கூஉய - கூவி

ஙஅ விழுமககிளவியின - துன்பத்தைப புலப்படுத்தும சொற்களால

(பி - ம்) உஎ ‘அஞ்சுவா னறிவேவாவெனத’ உக ‘சிலாலையு மொடுங்கு சிறைமுழவலும’, ‘ஒடுங்குசிறைமூயும’ ஙக ‘புள்ளும பரந்து’ ஙங ‘நெறி யெதிர்நிற்கும’ ‘எதிரெதிர்நிற்கும’ ஙசு ‘குரற்றலை கூந்தல’ ஙஅ - க ‘விழுக்கிளவியற்றழ்ந்து’

றூழ்துய ருறுவோ னுநைதனை யுள்ளி
எம்மிதிறப் படுத்தும் வெவ்வினை யுருப்பக்
கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
வைவா ளுழந்த மணிப்பூ ணகலத்
தையா வோவென் றழுவோண் முன்னர்
விரிந்திலங் கவிரொளி சிறந்துகதிர் பரப்பி
உரைபெறு மும்முழ நிலமிசை யோங்கித்
திசைதொறு மொன்பான் முழநில மகன்று
விதிமா ணாடியின் வட்டங் குயின்று
பதும சதுர மீமிசை விளங்கி
அறவோற் கமைந்த வாசன மென்றே
நறுமல ரலது பிறமரஞ் சொரியாது
பறவையு முதிர்சிறை பாங்குசென் றதிராது
தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை

---

௩௯ தநைதையயுள்ளி - கோவலனை நினைந்து

௪0. எம்மிதிறப்படுத்தும் வெவ்வினை - எம்மை இத்துன்பத்தினிடத்தே அகப்படுத்தும் வெவ்விய வினை, "என்னிதிறப் படுத்த வேந்தல" (சீவக ௭௧௩), "என்னிதறப் படுத்த நன்னுதன் மாதரை" (பெருங் 1 34 93) உருப்ப - முதிர, "ஊழ்வினை யுருத்தென" (சிலப் ௧௬ ௨௧), கோபிக்கவென்றுமாம்

௪௧ கோற்றொடிமாதர் - கண்ணகி வேற்றுநாடு - பாண்டிநாடு

௪௨ வைவா ளுழந்த - கூரியவாளால் வெட்டுண்டு வருந்திய அகலம் - மார்பு

௪௫ நிலமிசை மும்முழமோங்கி

௪௬ ஒன்பான முழம் - ஒன்பது முழம்

௪௭ விதிமாண் - விதி மாட்சிமைப்பட்ட ஆடியின வட்டங்குயின்று - பளிங்கினால் வட்டஞ் செய்யப்பட்டு

௪௮ பதுமத்தையுடைய சதுரம், பதுமமென்றதற்குப் புத்தனுடைய பாதங்களெனினும் பொருந்தும் மீமிசை - மேற்பட்ட இடம்

௪௯ அறவோற்கு - புத்தனுக்கு

௪௪-௯ சிறந்து பரப்பி ஓங்கி அகன்று குயின்று விளங்கி அமைந்த ஆசனமெனக்

௫0 பிற - பிறவற்றை மரம் நறுமலரையே சொரியும்

௫௧ பறவையும் அப்பீடிகையின் பக்கத்திற்சென்று சிறையொலியைச் செய்யாது

(பி - ம்) ௪0. 'மெய்வித்றப்படுத்து', 'எம்மிகற்ப்படுத்தும்' ௪௩. 'ஐயா கோவென்றழுவாள்' ௪௭ 'விதிமாண்டாடியின் விட்டணை குயின்று' ௪௮-௯ 'விளங்கியச, சிறவோர்' ௫0 'பிறமணஞ்' ௫௧ 'உதிராது'

பிறப்புவிளங் கவிரொளி யறத்தகை யாசனம்
கீழ்நில மருங்கி னாகநா டாளும்
இருவர் மன்னவ ரொருவழித் தோன்றி
எமதீ தென்றே யெடுக்க லாற்றார்
தம்பெரும் பற்று நீங்கலு நீங்கார்
செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்துத்
தம்பெருஞ் சேனையொடு வெஞ்சமம் புரிநாள்
இருஞ்செரு வொழிமி னெமதீ தென்றே
பெருந்தவ முனிவ னிருந்தற முரைக்கும்

---

௫௩ பிறப்புவிளங்கு ஆசனம் - கண்டோருடைய பழம்பிறப்புக்களை அவர்களுக்கு விளங்குதற்குக் காரணமாகிய ஆசனம்

௫௪ கீழ்நிலம் - கீழ்த்திசையிலுள்ள இடம் நாகரென்னும் ஒருவகை மனிதர் வாழும் நாடு நாகநாடென்பர், இந்நாட்டின் பெயர், "நாகநன் னாட்டு நானூ றியோசனை" (௯ ௨௧), "நாகநாடு நடுக்கின் றாள்பவன்" (௨௪ ௫௪), "நாக நன்னா டாள்வோன்" (௨௫ ௧௭௮), "நாகநா டாள்வோன்" (௨௯ ௩) என இந்நூலினுள்ளே பின்பும் வருதல் காண்க நாக இலச்சினையை (பாம்பின் அடையாளத்தை) உடைமையின், இவர்களுக்கு இப்பெயரும் தக்ஷகரென்ற பெயரும் வந்தனவென்று ஊகிக்கின்றனர்

௫௬ எடுக்கல் ஆற்றார் - எடுக்கும் வன்மை இலராய்.

௫௭ தம் பெரும்பற்று - தம்முடைய பெரிய விருப்பம் நீங்கலும் நீங்கார் - நீங்குதலையும் செய்யார், "சுழலலுஞ் சுழலு, மோடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி, நீடலு நீடும்" (௩ ௧௧௧ - ௩) என்றார் முன்னும், "கறைமிட றணியலு மணிந்தன்று" (புறநா ௧)

௫௮ நெஞ்சு புகையுயிர்த்து - மனங்கொதித்து, "வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" (௪௮ ௩௭) என்பர் மேலும், "ஊதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே" (௧௮ · ௧௩) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்

௬௧ பெருந்தவ முனிவன் - புத்தன், பொறிகளை யடக்கி நெடுநாள் மிக்க நியமத்தோடிருந்து அரியதவஞ்செய்தது பற்றி இவனைப் பெருந்தவ முனிவனென்றார், "ஆதிசான் முனிவ னறவழி" (௭ . ௧௯), "பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்" (௧௦ ௮௪), "போதி மாதவன் பூமியிற் றோன்றும்" (௧௫ . ௨௯), "பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை" (௨௫ ௫௪) என இந்நூலுள்ளே வருதல் காண்க, "பொருந்து போதியி, லிருந்த மாதவர், திருந்து சேவடி, மருந்து மாகுமே" (௩), "பூதலத்து ளெவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாய திருமேனி, மாதவனீ" (௧௧), "மாதவரின் மாதவனீ வானவருள் வானவனீ" (௧௧) "மருளறுத்த பெரும்போதி மாதவனைக் கண்டிலமால்" (௧௫) என்பன வீரசோழியம் யாப்புப்படல உதாரணங்கள்

(பி - ம்) ௫௭ 'பற்றி' ௬௦ 'ஒளிமினெம' ௬௧ 'பெருந்தகை முதல்வனிந்தற முரைக்கும்'

பொருவறு சிறபபிற புரையோ ரேததும
தரும பீடிகை தோன்றிய தாஙகென

அ.—மணிபலலவததுத்துயருற்ற காதை முற்றிற்று.

கூஉ புரையோா - ஈணடு, பௌததரில உயாநதோா, ‘ புரையோாப பேணிப போகலும போகுவை ” (மணி உக அரு), “ அரசுவீற றிருநது புரையோாப பேணி ” (மணி உரு . அக), “ புரையோா தாழுமிப பூமபொழி' லிழிநது ” (மணி உஅ ககஉ)

ருஉ - சுரு மாமணிப பீடிகை, அறததகையாசனம, தருமபீடிகை அஙகே தோனறியது

சரு - சுரு அழுவோளமுனனாத தோனறிய தெனக

ருச - சுரு. இவவடிகளிறகூறிய வணணமே, “ வேக வெநதிற ஞகநாட டரசா .. திருநதெளி யாசனம ” (கூ ருஅ - சுஉ) எனறு பினனுங கூறுவா

க - சுரு. இவள இனனணமாக, மணிபலலவததிடைத துயிலெழும அஞசிலோதி, போனறு காஞளாயக கணடு, திருவே வாவெனறு அழுவோள முனனாத தருமபீடிகை ஆஙகுத தோனறியதெனக

ஒனபதாவது

பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்த காதை

[ஒனபதாவது மணிமேகலை மணிபலலவததிடைப
பீடிகைகணடு பிறபபுணர்ந்த பாட்டு]

ஆஙகது கணட வாயிழை யறியாள
தாநதளஞ செஙகை தலைமேற குவிநதன

க அதுகணட - புததபீடிகையைககணட ஆயிழை - மணிமேகலை யானவள அறியாள - தனனை அறியாளாயினுள இது பதுமைபறறி வநத மருட்கையெனனும மெயபபாடு

(பி - ம்,) உ ‘குவிநத’

தலைமேற் குவிந்த கையள் செங்கண்
முலைமேற் கலுழ்ந்துமுத் தத்திர ளுகுத்தலின்
இடமுறை மும்முறை வலமுறை வாராக்
கொடிமின் முகிலொடு நிலஞ்சேர்ந் தென்ன
இறுநுசுப் பலச வெறுநிலஞ் சேர்ந்தாங்
கெழுவோள் பிறப்பு வழுவின் றுணர்ந்து
தொழுதகை மாதவ துணிபொரு ளுணர்ந்தோய்
காயங் கரையினீ யுரைத்ததை யெல்லாம்
வாயே யாகுதல் மயக்கற வுணர்ந்தேன்
காந்தார மென்னுங் கழிபெரு நாட்டுப்
பூருவ தேயம் பொறைகெட வாழும்
அத்தி பதியெனு மரசாள் வேந்தன்
மைத்துன னாகிய பிரம தருமன்

---

௩ - ௪ செங்கண் கலுழ்ந்து - சிவந்த கண்கள் கலங்கி; முலைமேல் முத்தத்திரள் உகுத்து - கொங்கைகளின்மேலே நீர்த்துளிகளைச் சொரிந்து. அதின் - அப்பீடிகையினது.

௬ மின்கொடி மணிமேகலையினுடைய உருவத்திற்கும், முகில் அவள் கூந்தலுக்கும் உவமை.

௭ அலச - வருந்த (தக்க. ௪௨) நிலஞ்சேர்ந்து - வணங்கி.

௮ எழுவோள் தனது முற்பிறப்பின் செய்தியை நன்றாக அறிந்து.

௯ 'தொழுதகை மாதவ' என்பதுமுதல், 'என்றெடுத் தோதினள்' (௬௯) என்பது இறுதியாகவுள்ளவை, பிரமதருமனென்னும் முனிவன் முற்பிறப்பில் தனக்குக் கூறியவற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியால் அறிந்து, அம்முனிவனை எதிர்ப்பெய்து மணிமேகலை கொண்டு கூறுகின்றவை யெனக் கொள்க.

௧௦ காயங்கரை யென்பது ஒரு நதியின் பெயர். உரைத்ததை, ஐ சாரியை. எல்லாம் - முழுவதும்.

௧௧. வாயேயாகுதல் - உண்மையாதலை; வாய் - உண்மை; "பொய்யறியா வாய்மொழியால்" (மதுரை. ௧௯).

௧௨ பலதேயங்களைத் தன்னுள்ளே பெற்றதென்பார், 'காந்தார மென்னுங் கழிபெரு நாடு' என்றார்.

௧௩ பொறை - பாரம்; என்றது பாவத்தை.

௧௫ பிரமதருமன் விளி.

(பி - ம்) ௩ 'கையினள்' ௪ - ௫ 'கவிழ்ந்துமுத்தத்திரளுகுத்த தடமுறை' ௬ - ௭ 'நிலஞ்சேர்ந்தென்ன, விறுநுசுப்பலைய' ௮ 'உணர்ந்தே' ௧௨ - ௩ 'கழிபெருநன்னாடுப, பூருவதேசம்'

ஆஙகவன் றன்பா லணைநதற னுரைபபோய
தீஙகனி நாவ லோஙகுமித தீவிடை
இனறேழ் நாளி லிருநில மாககள
நின்றுநடுக கெயத நீணில வேநதே
பூமி நடுககுறூஉம போழ்தத திநநகா
நாகநன னாடடு நானூ றியோசனை
வியன்பா தலதது வீழநதுகே டெயதும
இதனபா லொழிகென விருநில வேநதனும
மாபெரும பேரூா மககட கெலலாம
ஆவு மாவுங கொணடுகழி கென்றே
பறையிற சாறறி நிறையருந தானையோ
டிடவய மெனனு மிருமபதி நீஙகி
வடவயி னவநதி மாநகாச செலவோன
காயங கரையெனும பேரியாற றடைகரைச
சேயுயா பூமபொழிற பாடிசெய திருபப
எஙகோ னியாங குரைததவந நாளிடைத

---

௧௬ அவனெனறது அததிபதியெனனும அரசனை

௧௭ சமபுததீவில

௧௮ மணி ௭ ௨௪

௧௮ - ௨0. இனறேழநாளில பூமி நடுககுறுமபொழுதில

௨0 - ௨௨ இநத நகருமநாக நாடடில நானூறு யோசனைப பரபபும பாதலததில விழுநது கெடுதலுறும.

௨௩ இதனபால ஒழிக என - இநநகரினினறும புறததே செலவாயாக வெனறு சொலல

௨௫ ஆ - பசு மா - மறறை விலஙகுகள சிறிதும தீஙகுசெயயததகாத சாதியாதலின பசு முறகூறபபடடது, புறநா ௯

௨௬ நிறை அருந தானையொடு - பகைமேற செலபொழுது நிறுததுதலரிய சேனையோடு, "நிறையருந தானை வேநதனு நோநது" (சிலப் ௨௫ ௧௭௮.)

௨௭ இடவயம - அததிபதியின நகரம

௩0 பொழிலில

௨௮ - ௩0 செலவோன இருபப

௩௧ எஙகோனெனறது பிரமதருமனை.

(பி - ம்) ௧௬ 'தனபானைநதறமுரை' ௧௭ 'ஓஙகுமததீவிடை' ௧௮ 'பினறேழ,' 'மினறேழ்' ௨௬ - ௭ 'நிறையிருநதானை யிடிவயம' ௨௮ 'விடவயினவநதிம மானகா', 'வசநத மாநகா' ௨௯ 'பெயாறறடைகரை' ௩0 - ௩௧ 'இருதோமுனங கோனியங'

தங்கா தங்கா வீழ்ந்துகே டெய்தலும்
மருளறு புலவநின் மலரடி யதனை
அரசொடு மக்க ளெல்லா மீண்டிச்
சூழ்ந்தனர் வணங்கித் தாழ்ந்துபல வேத்திய
அருளறம் பூண்டோ ரொருபே ரின்பத்
துலகுதுயர் கெடுப்ப வருளிய வந்நாள்
அரவக் கடலொலி யசோதர மாளும்
இரவி வன்ம னொருபெருந் தேவி
அலத்தகச் சீறடி யமுத பதிவயிற்
றிலக்குமி யென்னும் பெயர்பெற்றுப் பிறந்தேன்
அத்தி பதியெனு மரசன் பெருந்தேவி
சித்திபுர மாளுஞ் சீதரன் றிருமகள்
நீல பதியெனு நேரிழை வயிற்றிற்
காலை ஞாயிற்றுக் கதிர்போற் றோன்றிய
இராகுலன் றனக்குப் புக்கே னவனொடு

---

௩௨ நகர்கேடெய்தியது கூறவே நாகநாட்டில் நானூறு யோசனைப் பரப்பினதுகேடும் கூறியதாயிற்று.

௩௫ ஏத்திய - ஏத்த. ௩௩ - ௫ நின்மலரடியதனை ஏத்த.

௩௭ அருளிய - உபதேசித்த.

௩௬ - ௭ இன்பத்தை அருளிய அந்நாளில்.

௩௮. கடலரவம் போன்ற ஒலியையுடைய அசோதர நகரம், "மலிதேரான் கச்சியு மாக்கடலுந் தம்மு, ளொலியும் பெருமையு மொக்கும்" (தொல். பொரு. 86, மேற்.) என்று வருதல் காண்க.

௪௦ அலத்தகம் = அலத்தம் - செவ்வரக்கு.

௩௯ - ௪௦ தேவியாகிய அமுதபதி.

௪௧ பிறந்து இலக்குமியென்னும் பெயர்பெற்றேனென விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக.

௪௨ - ௪ பெருந்தேவியும் மகளுமாகிய நீலபதி.

௪௬ இராகுலனென்பது புத்தனுடைய புத்திரன் பெயர்; அது புத்தனிடத்துள்ள பற்றினால் இவனுக்கு இடப்பட்டதுபோலும்.

௪௫ - ௬ மனிதர்களுடைய பிறப்பிறப்புக்களுக்கு முறையே சூரியனுடைய தோற்றம் மறைவுகளை உவமை கூறுதல் பௌத்த சமய மரபாதலால், 'காலை ஞாயிற்றுக் கதிர்போற் றோன்றிய இராகுலன்' என்றார்; இதனை, "குணதிசைத் தோன்றி யாங்கவன் றனென்" (௧௪ ௯௯ - ௧௦௪).

(பி - ம்) ௩௩ 'மலரடி வணங்கி' ௩௪ 'எல்லாம் வீழ்ந்து' ௩௫ - ௬ 'ஏத்தி, யருளறம்' ௩௯ 'ஒருபெருமகளேன்' ௪௧ 'பெயர் பெறப்பிறந்தேன்' ௪௩ 'சித்தபுரம்' ௪௩ - ௪ 'சித்திரபுரமாளுஞ் சீதருகன்மக, ணீலமதி'

பாராவரு மரபினின் பாதம் பணிதலும்
எட்டிரு நாளிலிவ் விராகுலன் றன்னைத்
திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போனால்
தீயழ லவனொடு சேயிழை மூழ்குவை
ஏது நிகழ்ச்சி யீங்கின் றாதலிற்
கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங்கிய
தவாக்களி மூதூர்ச் சென்றுபிறப் பெய்துதி
அணியிழை நினக்கோ ரருந்துயர் வருநாள்

"தேவி கேளாய் வீழ்கதிர் போனறேன" (௨௪ · ௧௦௧ - ௨), "சாககா டெனப் தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரென மறைந்திடுதல" (௩௦ : ௧௦௨ - ௩) என இந்நூலுள் வருவனவற்றா லுணர்க

௩௭ - ௪௭ அந்நாளில் யான் இராகுலனோடு நின பாதம பணிதலும்

௪௮. எட்டிருநாளில் - பதினாறுநாளில.

௪௯ திட்டிவிடம - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாமபு, இதன விழிககு எதிரபபட்டோா இறபபா, இதனை, "திட்டி விடமுணச செல் லுயிர போவுழி" (௧௧ : ௧௦௦), "திட்டி விடமுண நினனுயிா போநாள்" (௨௧ : ௧௧), "திட்டி விடமுணச செலலுயிா போயதும" (௨௧ : ௪௦), "அழற்க ணாக மாருயி ருண்ண" (௨௩ : ௯௧), "நஞ்சுவிழி யரவி னல்லு யிா வாஙகி" (௨௩ : ௮௪) என இந்நூலுள்ளே வருவனவற்றாலும, "புத தன் திருஷடி விஷமாயப பிறநத ஜாதகததுக. கணவிழிபபிற பிராணிகள் சாமெனறறிநது தன கணவிழியாதே கிடநதமையின" என வும, "நீ திருஷடிவிஷமானகாலததுு நினககுக கொலையுள்ளமில்லை யெனினும கண்விழிககிற் பிராணிகள் சாமெனறறிந்து அதறகஞசி விழி யாது கிடந்தது எனறோ" எனவும வரும நீலகேசிவிருத்தி சமயதிவாக ரத்தாலும உணர்க, "கணகிழித் துமிழ்விடக கனலரா வரசு", "திடடி யின விடமனன கறபின செல்வியை" (கம்ப. தாடகை. ௧௦, கும்ப காண ௮௦), "திட்டி விஷததை", "திடடி விஷமாகிய ஒரு மகாநாகம" (தக்க ௫௫௪, ௯௪௫, உரை)

௫௨. இராசரிஷியும யோகிகளிற் சிறந்தவருமாகிய கவேரனெனப வா முததிபெறுதலை விருமபிப பிரமதேவரைக குறிதது அரிய தவம செயது அவாருளால் விஷணுமாயையைத தம புததிரியாக அடைநது முததி பெறறனரென்றும பினபு அககனனி பிரமதேவா கட்டளையின்படி நதிவடிவு கொணடு சென றமையால அநநதி கவேரகனனியென்றும காவேரியென றும பெயாபெற்றதெனறும ஆக்நேயபுராணததின இரணடாமபாகததுள்ள காவேரி மாகாதமியததின ௨௩ - ஆம அததியாயததால தெரிகின்றதெனபா, மணி ௩ : ௫௫ - ௯, பாாகக

௫௩ மூதூா - காவிரிபபூமபட்டினம் எய்துதி - அடைவாய்.

௫௪. அருநதுயரெனறது, உதயகுமரனால் மணிமேகலைக்கு உண் டாகும மனவேறுபாட்டை

(பி - ம்) ௪௭ 'பாராவருமரபிறபாதம' ௪௯ 'விடமுண்டு', 'விட முணச'

மணிமேகலாதெய்வம் வந்து தோன்றி
அன்றப் பதியி லாரிரு ளெடுத்துத்
தென்றிசை மருங்கிலோர் தீவிடை வைத்தலும்
வேக வெந்திற னாகநாட் டரசர்
சினமா சொழித்து மனமாசு தீர்த்தாங்
கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப்
பிறவிப்பிணி மருத்துவ னிருந்தற முரைக்கும்
திருந்தொளி யாசனஞ் சென்றுகை தொழுதி
அன்றைப் பகலே யுன்பிறப் புணர்ந்தீங்
கின்றியா னுரைத்த வுரைதெளி வாயெனச்
சாதுயர் கேட்டுத் தளர்ந்துகு மனத்தேன்
காதலன் பிறப்புங் காட்டா யோவென
ஆங்குனைக் கொணர்ந்த வரும்பெருந் தெய்வம்
பாங்கிற் றோன்றிப் பைந்தொடி கணவனை
ஈங்கிவ னென்னு மென்றெடுத் தோதினை

---

௫௯ சினமாசு - கோபமாகிய குற்றம் மனமாசு - காமமும் மயக்கமும்

௬௦ அறச்செவி - அறத்தைக் கேட்டற்குரிய காது, திறந்தென்றார், கேட்பினும் கேளாத் தகையவாதலின் (குறள், ௪௧௮), "அறவுரை கேட்டுணர்ந் தஞ்ஞான நீக்கி, மறவுரை விட்ட செவி" (அறநெறி ௧௯௪) மறம் - பாவம்

௬௧. பிறவிப்பிணி மருத்துவன் - புத்தன், மருத்துவன் - வைத்தியன்

௫௮ - ௬௨. மணி. ௮ : ௫௪ - ௬௩

௫௭ - ௬௨ வைத்தலும் சென்று ஆசனத்தைக் கைதொழுவாய்

௬௪ என - என்று நீ சொல்ல.

௬௫ சாதுயர் கேட்டு - இராகுலன் இறப்பானென்னும் துன்ப மொழியைக் கேட்டு

௬௬ காதலன் - கணவன் பிறப்பும், உம்மை : இறந்தது தழீஇய எச்சப்பொருளது

௬௯ என்னும் - என்று சொல்லும்.

(பி - ம்) ௫௮ - ௬௦ 'வேக வெந்தீ நாகநன் னாடர், காயசினமொழி தலுமாசு தீர்த்தாங், கறச்செவி துறந்து மறச்செவி யடைப்ப' ௬௨ - ௪ 'தொழு, தன்றைப் பகலே நின்பிறப் புணர்த்தி, யின்றுநானுரைத்த வுரை தெளி வருகென' ௬௭ - ௮ 'வீங்கனைக் கொணர்ந்தவிரும்பெருந் தெய்வம், பாங்கினின்றோன்றி'

௭௦ ஆங்கத் தெய்வதம் வாரா தோவென
ஏங்கின ளழூஉ மிளங்கொடி தானென்.

௯.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்த காதை முற்றிற்று.

---

௭௧. இளங்கொடி - மணிமேகலை அழூஉம் - அழுவாள் இளங்கொடி அழூஉம்.

௧ - ௭௧ அதுகண்ட ஆயிழை தன்னை அறியாளாயினள்; அப்பொழுது அவள் கைகள் தலைமேற்குவிந்தன, அங்ஙனம் குவிந்த கையளாய் உருத்து வந்து சோர்ந்து எழுவோள் பிறப்பையுணர்ந்து, "மாதவ, உணர்ந்தோய், நீ உரைத்ததையெல்லாம் மயக்கறவுணர்ந்தேன், பிரம தருமன், உரைப்போய், 'இத்தீவிடை இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறூஉம் போழ்தத்து இந்நகரும் நாகநாட்டு நானூறு யோசனைப் பரப்பும் வீழ்ந்து கெடுவதும், இதன்பாலொழிக' என்று சொல்ல, வேந்தனும் சாற்றி நீங்கிச் செல்வோன் இருப்ப, எங்கோன், நீ உரைத்தநாளில் நகர் கேடெய்தலும், நின்மலரடியை எல்லாம் ஏத்த அருளிய அந்நாளில், புகேன் அவனொடு நின்பாதம் பணிதலும், 'மூழ்குவை, எய்துதி, வருநாளில் வைத்தலும், கைதொழுதி, தெளிவாய்' என்று நீ சொல்ல, காட்டாயோ வென்று யான் கேட்ப ஓதினை, அத்தெய்வம் வாராதோ" என்று இளங்கொடி ஏங்கி அழுமெனக.

(பி - ம்) ௭௦ 'ஆங்கத்தெய்வம்'

பத்தாவது

மந்திரங்கொடுத்த காதை

[பத்தாவது மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றி
மந்திரங்கொடுத்த பாட்டு]

அறவோ னாசனத் தாயிழை யறிந்த
பிறவிய ளாயினள் பெற்றியு மைத்தென

---

௧ அறவோன் - புத்தனது ஆசனத்து - ஆசனத்தால்

௧ - ௨ அறிந்த பிறவியள் ஆயினள் - அறியப்பட்ட பிறவியை உடையவளாயினள், என்றது 'முற்பிறப்பை அறிந்தாளென்றபடி பெற்றியும் ஐது - இவள் பெற்ற பேறும் அழகியது, பெற்றி - பேறு, "பிணிப்பறுத

(பி - ம்) ௨. 'பிறவியாயினள் பெற்றியமைத்தென'

விரைமல ரேந்தி விசும்பூ டிழிந்து
பொருவறு பூங்கொடி பூமியிற் பொலிந்தென
வந்து தோன்றிய மணிமே கலாதெய்வம்
முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோள் கேட்ப
உயிர்க ளெல்லா முணர்வுபா ழாகிப்
பொருள்வழங்கு செவிதுளை தூர்ந்தறி விழந்த
வறந்தலை யுலகத் தறம்பா டிறக்கச்
சுடர்வழக் கறுத்த தடுமாறு காலையோர்
இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தேன்
நீயே யாகிநிற் கமைந்தவிவ் வாசனம்
நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைக் கொண்டேன்

தோரதம் பெற்றி யெய்தவும்" (சிலப். ௧௫ ௧௦௦) என - என்று மணிமேகலாதெய்வம் நினைந்து

௩ - ௫ பூங்கொடி ஏந்தி இழிந்து பூமியில் விளங்கினாற் போலத் தோன்றிய தெய்வமெனக்

௬ முந்தைப் பிறப்பு - முற்பிறப்பு நின்றோள் கேட்ப - நின்ற மணிமேகலை கேட்கும்படி "அறிபிறப் புற்றனை" (௧௦ ௭௫) என்பார் பின்னும்.

௭ 'உயிர்க ளெல்லாம்' என்பது முதல் புத்தனுடைய பாதபீடிகையை வணங்கும் மணிமேகலா தெய்வத்தின் கூற்று உணர்வு பாழாகி - அறிவின்றி

௮. பொருள் - தருமம், "பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தார்" (குறள், ௨௪௬) என்பதிற் காண்க தூர்ந்தென்றார், அறத்தைக் கேளாதொழிதலின்; முன்பு, "அறச்செவி திறந்து" (௬ ௬௦) என்றதும் இது பற்றிப்போலும்.

௯ வறந் தலை உலகத்து - வறுமையைத் தன்னிடத்தேயுடைய உலகத்தில். அறம் பாடு சிறக்க - அறத்தின்றோற்றம் மிக, பாடு - படுதல், உண்டாதல், "அறம்பா டறிந்தனை" (௧௦ ௭௫) என்று பின்னும்வரும், பாடு சிறக்க - பெருமை சிறக்கவென்றுமாம்

௧௦ சுடர் - சூரியன் வழக்கு - வழங்குதல் காலை - காலத்தில்

௧௧ இளவள ஞாயிறு - பால சூரியன்

௧௨ பீடிகையைப் புத்தனாகவே பாவித்தமையால், 'நீயோ தோன்றினை' என்றாள், "நீயேயாகி" என்று பின்னாகக் கூறுவதும் இக்கருத்துப் பற்றியே, இஃது ஒக்கும்

(பி - ம்) ௮ 'அறிவழிந்து' ௧௦. 'சுடர்வழக்கறுத்ததுமாறுகாலை' ௧௨ 'நீயே தோன்றுதி நின்னடி தொழுதேன்' ௧௩ - ௪ 'வாச, ஞமிசை வைத்தேன றலைமிசைகொணடேன்'

பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே
வலங்கொண் டாசனம் வணங்குவோண் முன்னர்ப்
பொலங்கொடி நிலமிசைச் சேர்ந்தெனப் பொருந்தி
உன்றிரு வருளா லென்பிறப் புணர்ந்தேன்
என்பெருங் கணவன் யாங்குள னென்றலும்
இலக்குமி கேளா யிராகுலன் றன்னொடு
புலத்தகை யெய்தினை பூம்பொழி லகவயின்
இடங்கழி காமமொ டடங்கா னுயவன்
மடந்தை மெல்லியன் மலரடி வணங்குழிச்

---

௧௫ புலம்பு - வருத்தம், "புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர்" (மலைபடு ௪௧௨) என்று - என்று சொல்லி

௧௬ மானிடமகளாய நிற்றலின், 'வணங்குவோள்' எனத் தெய்வத்தை உயர்திணையாற் கூறினார், "யான் செய்த பாவமென்றாள்" (சீவக ௫௧௯) என்புழிப்போல

௧௭ பொலங்கொடி - பொற்கொடி, என்றது காமவல்லியை பொருந்தி - வணங்கி

௧௫ - ௧௭ கேட்பப் புலம்பறுகவென்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு வணங்குவோள் முன்னர்ப் பொருந்தியெனக்

௧௮ அவளைத் தெய்வமாக அறிந்தே மணிமேகலை, 'உன்றிருவருளால்' என்றாள்

௧௯ என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்பவும்

௨0. 'இலக்குமி' என்பது முதல் மணிமேகலா தெய்வத்தின் கூற்று முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோளாதலின், மணிமேகலையை அத்தெய்வம் இலக்குமியென்றழைத்தது

௨௧ புலத்தகையெய்தினை - ஊடினை; புலத்தல் - ஊடுதல். அகவயின் - உள்ளிடத்தே

௨௨ இடங்கழி காமமொடு, வரம்பு கடந்து எழுதற்குக் காரணமாகிய காமமோடு, இப்படியே, உதயகுமரனைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, "இடங்கழி காமமோ டடங்கா னாகி" (௧௮ : ௧௧௩) என்பர் பின்னும், இடங்கழி மான்மாலை" என்பதற்கு, 'இராகவேகத்தை யுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலைக்காலம்' (பு - வெ ௫௧0, உரை) என்று பொருள் கூறுவர் "வம்பப்பரத்தை" என்பதற்கு, 'இடங்கழி காமத்தளாகிய குண்டக்கணிகை' (சிலப் ௧0 உ௧௩) என்று பொருள் கூறுவர் அடியார்க்கு நல்லார்

௨௫ நின்னடியை வணங்குபொழுது

(பி - ம்) ௧௫ 'புலம்பறச்சென்று' ௨0 *'கேளிவ்விராகுலன்' ௨௧ 'எய்திப்பூம்பொழிலகவயின்' ௨௨. 'இடங்கட்டுழி காமனொடடங்கானுயவுன்' ௨௫ 'வணங்குழீஇச'

சாது சக்கரன் மீவிசும்பு திரிவோன்
தெருமர லொழித்தாங் கிரத்தின தீவத்துத்
தரும சக்கர முருட்டினன் வருவோன்

உச சாதுசககரன. காரணபபெயர; பெரியோர கூட்டததிலுள் ளவனெனறவாறு, சககரம - மண்டலம, இனி, 'ஓமமணிபதமேஹூம' எனற மநதிரம சுறறுபபககததில எழுதபபடடுளள உலோகததாலாகிய சககர மொனறை வலககையில வைதது மேற்கூறிய மநதிரததை உருவேற ஜபிததுககொணடேனும ஜபியாமலேனும அசசககரததைச சுழற்றிக கொணடிருததல பௌததாகளிற சிலருடைய வழககமாதலால, இவன அஙஙனம செயயபபடடுளள நலல சககரததைக சுழறறிககொணடிருததலை யுடையனெனறு பொருள கூறினும பொருநதும இஃது இககாலதது, 'திபெத்' எனனும தேசததுப புததாகளுடைய வழககமாகக காணப படுகினறதெனறும இமமநதிரததை இஙஙனம ஜபிததலால வருமபயன, நாகலோக முதலியவற்றில முறையே பிறவாமல தாண்டிசசெனறு நிருவாணமடைதலெனறுங கூறுவா மீ விசுமபு திரிவோன - மேலேயுள்ள ஆகாயததிற சஞ்சரிபபவன, பௌததரில இருத்தி (விததி) பெறறோா ஆகாய வழியேசெனறு அவவவவிடஙகளில இறஙகிப புததனுடைய பாத பீடிகை முதலியவறறைத தரிசிததலும, பககுவிகளுககுத தருமோபதேசஞ செயதலும, வினையோாககு எணணியவறறை யளிததலும மரபு, இத தன்மையுடையோா சாரணரெனறும் சொலலபபடுவா இதனை, "நிலத திற் குளிதது நெடுவிசும பேறிச, சலததிற றிரியுமோா சாரணன றோனற" (உச : சசு - எ), "தரும சாரணா தஙகிய குணததோா, கருமுகிற் படலததுக ககனத தியஙகுவோ, ராசறகேது வவவழி நிகழதலிற, புரையோா தாமும பூமபொழி லிழிநது" (உஅ . கoக - கஉ) எனப பின வருவனவறறாலுணாக இபபடியே சமணரில இருததி பெறறோரும சாரணரெனறு சொலலபபடுவா, "நீரினிற பூவில வானி னினைததுழி யொதுஙகு கினற, சாரண ரெணமாரவா சமணரி லிருததி பெறறோா" (சூடாமணி உ ச) எனறு வருதல காணக

உரு. தெருமரல - மனககவற்சி, "செயயாா தேஎந தெருமரல கலிபப" (பொரு. கஈச) இரததின தீவதது - இரததினததீவில, இது மணிபல்லவமெனனுந தீவிறகு அயலிலுளள சிறுதீவு. இதிற புததனுடைய பாதககுறிகள் பொருநதிய உசசியையுடைய மலையொனறு உணடு இதன பெயா சமநதமெனபது, "ஈஙகித னயலகத திரத்தின தீவத, தோஙகுயா சமநதத துசசி மீமிசை, அறவியங கிழவோ னடியிணையாகிய, பிறவி யெனனும பெருஙகடல விடூஉ, மறவி நாவா யாஙகுளது" (மணி கக ' உக - ரு)

உசு உருட்டினன் வினையெசசமுற்று. தருமம முதலும் முடிவு மிலலாத நிததியபபொருளெனபாா தருமசககரமெனறும, அதனைத தடை யினறிச செலுததுகினறனனென்பாா உருட்டினன வருவோனெனறுங கூறினா, இபபடியே "அறககதி ராழி திறபபட வுருட்டி" (ரு . எசு) எனறாா முனனும், தருமததை ஸநாதனமெனறு வடநூலாா கூறுதல

(பி - ம்) உரு - சு 'தீபததுத . முருட்டிய வருவோன'

வெங்கதி ரமயத்து வியன்பொழி லகவயின்
வந்து தோன்றலு மயங்கினள் கலங்கி
மெல்லியல் கண்டனள் மெய்ந்நடுக் குற்றனள்
நல்கூர் நுசுப்பினள் நாணின ளிறைஞ்சி
இராகுலன் வந்தோன் யாரென வெருளலும்
விரைமலர்க் கூந்த லவன்வாய் புதையா
வானூ டிழிந்தோன் மலரடி வணங்காது
நாநல் கூர்ந்தனை யென்றவன் றன்னொடு
பகையறு பாத்தியன் பாதம் பணிந்தாங்
கமர கேணின் றமரல மாயினும்
அந்தீந் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கேம்

காண்க. தருமத்தைச் சக்கரமாகவும், அதன் அங்கங்களைச் சக்கரத்திற்குரிய அங்கங்களாகவும் உருவகஞ்செய்து நூல்கள் கூறும், இதனை, அச்வகோஷபோதி ஸத்துவரென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரிதகாவ்யமென்னும் நூலில் தர்மசக்ரப்ரவர்த்தனத்தியேஷண மென்னும் பதினைந்தாம் வாக்கத்தினிறுதியிற் காண்க. இனி, முன்னர்க் கூறிய உலோக சக்கரத்தைக் கையில் வைத்துச் சுழற்றிவருவோனெனினும் பொருந்தும், இப்பொருள் சாதுசக்கரனென்னும் பெயருக்குப் பொருத்த முடைத்தாதல் காண்க.

உஎ வெங்கதிரமயத்து - உச்சிப்பொழுதில், மணி. ௫. ௬0, ௧௧: ௪0உ.

உ௮ - அ. சாதுசக்கரன் திரிவோன் வருவோன் வந்து தோன்றலு மெனக்

உ௯ - ௯0 மெய்ந்நடுக்குறுதல் முதலியன இறைபொருள்ளாகப் பிறந்த அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடு

௯௧. சாதுசக்கரனைத் தன் மனைவி இறைஞ்சக்கண்டு வெகுண்டமை குடிகொளப்பற்றிவந்த வெகுளியென்னும் மெய்ப்பாடு

௯௪. நா நல்கூர்ந்தனை - நா வறுமையுற்றாய், என்றது சாரணனைத் துதியாது வீணேயிருந்தாயென்று இகழ்ந்தபடி. "நாடாது துணிந்து நாநல் கூர்ந்தனை" (௧௧ : ௪) என்பர் பின்னும்.

௯௫. பாத்தியன் - (புத்தனுடைய) பாதத்திற்கு அன்பன், "திருவாத வூரசிவ பாத்தியன்" என்பதில், 'பாத்தியன்' என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க, இது நம்பியாண்டார்நம்பிகள் திருவாக்கு

௯௬ நின் தமரலம் ஆயினும் - யாம் நினக்குச் சிறந்த அன்பரல்லேமாயினும்

௯எ அமுது - அன்னம், அமிர்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு இதனை ஆருயிர் மருந்தென்று இந்நூலுள்ளே பலவிடத்துங் கூறுவர்.

(பி - ம்) ௯0 'நல்கூர்' ௯௧. 'இராகுலன்வந்தீர', 'இராகுல வந்தோய்' ௯௧ - உ 'வெருளலு, மமலா' ௯௪. 'நாநல்கூர்ந்தனை' ௯௫ - ௬. 'பணிந்துநீங்கமரகேள்'

உண்டி யாமுன் குறிப்பின மென்றலும்
எமமனை யுண்கே ளீங்குக் கொணாகென
அநநா ளவனுண் டருளிய வவ்வறம
நின்னுங் கொழியாது நின்பிறப் பறுத்திடும்
உவவன மருங்கி லுன்பாற் றோன்றிய
உதய குமர னவனுன் னிராகுலன்
ஆங்கவ னன்றியு மவன்பா லுள்ள
நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலிற்
கநத சாலியின் கழிபெரு விததோா
வெநதுகு வெண்களா வீழ்வது போன்மென

௩௮ உண்டி - உணபாய என்றலும - என்று நீ சொல்லலும

௩௯ எம்மனை - தாயே கொணர்க என - கொணடுவருகவென்று சாதுசககரன சொல்லி

௪0 அவன உண்டருளிய அவ்வறம் - சாதுசககரன் அமுதுசெயத மையாலுண்டாகிய அந்தப புணணியம

௪௧. நினனுஙகொழியாது - நினனைவிட்டு நீஙகாது நினனுங்கு மணி ௧௧ : ௪௭

௪0 - ௩௧ அவ்வறம நின்பிறபபை அறுததிடும

௪௩. உதயகுமாரனாகிய அவன்

௪௪. அவனனறியும - அவன உனபால் நீஙகாத விருபபததைச செலுத்துவதலலாமலும.

௪௪ - ௫ உதயகுமாரனை மணிமேகலை இடைவிடாது நினைததிருந்தா ளெனபதை, உதயகுமரன வெட்டுணடு இறநதபொழுது, "உவவன மருஙகி னின்பா லுள்ளம, தவிரவிலே னாதலின" (மணி ௨௧. ௧௩ - ௪) எனறு அவள் அவனைக குறிததுக கூறியவாற்றாலும உணாக

௪௬, கந்தசாலி - சிறநதவாசனையுள்ள ஒருவகை நெல்; இபபெய ரினதாகிய நெலலொன்று உணடெனபது, தசகுமார சரிதத்தின் உததா ரார்த்ததில் ஆறுவது உசசுவாசததிலுளள கோமினி கதையால் புலபபடு மென்பர். இககாலதது இநநெல கனனட தேசததுள்ள மஙகலாபுரததில (மங்களூரில்) மிகுதியாகவுள்ளது. மணிமேகலையின உயர்வுபற்றி அவளுக் குக கநதசாலி உவமை கூறபபட்டது. கழிபெருவித்து - மிகசசிறந்த விதை,

௪௭. களா - உபபுநிலம். வீழ்வது போன்ம - விதைக்கபபடுவதை யொககும ; என்றது, தருமததுக்கு மூலமாகிய நீ உதயகுமாரனை விரும புவாயாயின் உனதியல்பு களாநிலத்தில் விதைககபபட்ட கநதசாலியின் விதையைபபோன்று பயனற்றுபபோமென்றபடி என - என்று நினைநது.

(பி - ம்.) ௩௮. 'உண்டியான்' ௩௯ 'உண்டுகேளீயீஙகுக் குணாகென' ௪0. 'அருளியவறலமுது', 'அருளியவவ்வமுது' ௪௭ 'வெஙகளர்'

அறத்தின் வித்தாங் காகிய வுன்னையோர்
திறப்படற் கேதுவாச் சேயிழை செய்தேன்
இன்னுங் கேளா யிலக்குமி நீநின்
தவ்வைய ராவோர் தாரையும் வீரையும்
ஆங்கவர் தம்மை யங்கநாட் டகவயிற்
கச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
துச்சய னென்போ னொருவன் கொண்டனன்
அவருட னாங்கவ னகன்மலை யாடிக்
கங்கைப் பேரியாற் றடைகரை யிருந்துழி
மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
அறவண னாங்கவன் பாற்சென் றோனை
ஈங்கு வந்தீ ரியாரென் றெழுந்தவன்
பாங்குளி மாதவன் பாதம் பணிதலும்
ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
மாதுய ரெவ்வ மக்களை நீக்கி

---

௪௮ தருமத்திற்கு மூலமாகிய உன்னை

௪௮ - ௯ ஓர்திறப் படற்கு ஏதுவாச்செய்தேன் - நின்மனம் ஒரு வழிப் படுதற்குக் காரணமாகச் செய்தேன், ஒருவழி - வைராக்கியமார்க்கம்; "ஒருமன மெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட, முப்பகை கடந்து நால்வகைப் பொருளுணர்ந்து" (வீர. யாப்பு, ௧௧, உதாரணம்) என்று வருதல் காண்க. செய்தேனென்றது, மணிமேகலையை உவவனத்திலிருந்து மணிபல்லவத்திற்குக் கொண்டுபோய்ப் புத்தனது பாதபீடிகையைக் காட்டி முற்பிறப்பின் செய்தியை அவள் அறிந்து உய்யும்படி செய்ததனை, மணி. ௨௧ : ௩ - ௭.

௫௧. தவ்வையராவோர் - முன்பு பிறந்தோராவோர்.

௫௩ மு மணி. ௧௨ : ௩௧ ௫௨ - ௪ அவர்தம்மைத் துச்சயன் மணஞ் செய்து கொண்டான்

௫௫ அவருடன் - தாரை வீரையென்பவருடன் ஆடி - விளையாடி.

௫௮ அவன் - துச்சயன் சென்றோனை - சென்ற அறவணவடிகளை.

௫௭ - ௮ மணி ௨ : ௬0 - ௬௧.

௫௯ - ௬0 அவன் பாங்கு உள்ளி - அவனுடைய இயல்பை நினைந்து. பணிதலும் - துச்சயன் வணங்குதலும்

௬௧. மணி. ௬ : ௧௧. ஆதிமுதல்வனென்பது முதலியவை அறவண வடிகள் துச்சயனை நோக்கிக் கூறும் சொல்

௬௨ மாதுயர் எவ்வம் - மிக்க துன்பம், என்றது பிறப்பிறப்புக்களை; துயரெவ்வம் : ஒருபொருட் பன்மொழி நீக்கி - நீங்கச்செய்து

(பி - ம்) ௪௯. 'சேயிழைவந்தேன்' ௫0 'உன்றன்' ௫௧. 'தவ்வைய ராகிய', 'தவ்வையளாகிய' ௫௨ 'அங்கநாட்டகவயிற்' ௫௫ 'அவனுடனாங் கவரகன்மலை' ௫௬ 'பெயராற்றிடைகரை'

விலங்குந் தம்முள் வெருஉப்பகை நீக்கி
உடங்குயிர் வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிந்துக்
தொன்று காலத்து நின்றற முரைத்த
குன்ற மருங்கிற் குற்றங் கெடுக்கும்
பாத பங்கயங் கிடத்தலி னீங்கிது
பாதபங் கயமலை யெனும்பெயர்த் தாயது
தொழுது வலங்கொள்ள வந்தே னீங்கிப
பழுதில் காட்சியீர் நீயிருந் தொழுமென
அன்றவ னுரைத்த வவ்வுரை பிழையாது
சென்றுகை தொழுது சிறப்புச் செய்தலின்
மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும்

---

௬௩ வெருஉப்பகை - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகை

௬௪. உயிர் உடங்கு வாழ்க என்று - எல்லாவுயிர்களும் தம்முள் மன வேறுபாடின்றி ஒத்து வாழ்வனவாக வென்று கருதி; எல்லாவுயிர்களும் ஒருபடியாக நிருவாணமடைந்து வாழ்கவென்று கருதியென்று கூறினும் பொருந்தும் உள்ளம் கசிந்து உக - மனம் கருணை மிகுதியால் இரங்கிக் கரைய

௬௫ தொன்று காலத்து - பழையகாலத்தில்

௬௨ - ௫ மணி ௧௨ ௮௭ - ௯௧.

௬௫ - ௬. நின்று அறம் உரைத்த குன்ற மருங்கில் - எல்லா உயிர்களும் காணும்படி நின்று தருமோபதேசஞ்செய்த மலையினிடத்தே, அம்மலை யாவது கிருத்திரகூடம்; அது மகததேசத்தின் இராசதானியாகிய இராசகிருக நகரத்தின் அருகே உள்ளது குற்றம் - காமவெகுளி மயக்கங்கள்

௬௧ - ௬ முதலவன் ஆளவோன் உயிர் வாழ்கவென்று நின்று அறம் உரைத்த குன்றம்.

௬௭. பாதபங்கயம் - புத்தனுடைய பாததாமரைக் குறிகள்

௬௮ பெயர்த்தாயது - பெயரையுடையதாயிற்று

௭௦. பழுது இல் காட்சியீர் - குற்றமில்லாத அறிவினையுடையீர் தொழுமென - தொழுமினென்று துச்சயன் முதலியோரை நோக்கி அற வணவடிகள் சொல்ல

௭௧ பிழையாது - தப்பாது

௭௨. சிறப்பு - விழா, "சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது" (குறள், ௧௮), பூசையெனினும் பொருந்தும்

(பி - ம்) ௬௩ - ௪ 'விலங்கு தம்முளா ருட்பகை நீக்கி யுடனுயிர் வாள்க.... .. கசிந்து' ௬௭ - ௮ 'கிடைத்தலணங்கியது, பாதபங்கய மெனும்' ௭௦ - ௭௧. 'காட்சியீரோ நீருநதொழுமினென், றன்றவனுரைத்த வறவுரை'

கோதையஞ் சாய லின்னொடு கூடினை
அறிபிறப் புற்றனை யறம்பா டறிந்தனை
பிறவற முரைப்போர் பெற்றியுங் கேட்டனை
பலவேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லாம்
அல்லியங் கோதை கேட்குறு மந்நாள்
இளையள் வளையோ ளென்றுனக் கியாவரும்
விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுரு வெய்தவும்
அந்தரந் திரியவு மாக்குமிவ் வருந்திறல்
மந்திரங் கொள்கென வாய்மையி னோதி
மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாள்

---

௭௪ கோதையஞ்சாயலென்றது மணிமேகலையை.

௭௩-௪ ஒ. மணி ௬௨ : ௧௭-௮

௭௫ அறிபிறப்புற்றனை - முற்பிறப்பை யறிந்தாய்; "முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றேன்" (௬) என்று இக்காதையில் முன்னுங் கூறியிருத்தல் காண்க. அறம் பாடு அறிந்தனை - தருமோபதேசத்தை யறிந்தாய்; "அறம்பாடு சிறக்க" (௧௦ : ௯) என்றார் முன்னும்.

௭௬ பிற அறம் உரைப்போர் - மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொல்லுவோர்.

௭௭ படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை.

௭௮ அல்லியங்கோதை, முன்னிலைப்பெயர்.

௭௯ இளையள் - இளமையையுடையாள். வளையோள் - வளைகளையுடையாள்.

௮௦ விளைபொருள் உரையார் - விளைகின்ற தத்தம் சமயத்தத்துவங்களைச் சொல்லார், இயல்பன்றென்பார் விளைபொருளென்றார்; ஆதலா லென் ஒருசொல் வருவிக்க. வேற்றுரு - வேறுவடிவம்.

௭௯-௮௦ ஒ. மணி ௨௬ : ௬௮-௯. ௮௧ அந்தரம் - ஆகாயம்.

௮௨ வாய்மையின் ஓதி - நால்வகை வாய்மையுடன் அம்மந்திரங்களை உபதேசித்து; வாய்மையின் - உண்மையுடனென்றுமாம்.

௮௩ மதிநாள் முற்றிய - சந்திரன் நாடோறும் ஒவ்வொரு கலையாக வளர்ந்து முற்றுப்பெற்ற மங்கலத்திருநாள் - பௌர்ணிமையில் புத்தன் ஞானம் பெற்றதினம் வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையாதலால், அதனை விளக்குதற்பொருட்டு, 'மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாள்' என்றார். புத்தன் பிறந்த தினமும் அதுவே. இதனால், வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையைச் சிறந்த திருநாளாகப் பௌத்தர் இக்காலத்துங் கொண்டாடுவர்.

(பி - ம்) ௭௪. 'நின்னொடுங்கூடினை' ௭௫ 'அயப்பாடறிந்தனை' ௭௮-௯ 'நாளி, னிளையள்ள வளையோனென்றுனக்கு' ௮௧ 'அந்தரஞ் சேறலும்', 'அந்திரந் திரியவும்'

பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்
திருவற மெய்துதல் சித்தமென் றுணர்நீ
மணிபெரும் பீடிகை வணங்கினை யேத்தி
நின்பதிப் புகுவா யென்றெழுந் தோங்கி
மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து
சிறந்த கொள்கைச் சேயிழை கேளாய்
மக்கள் யாக்கை யுணவின் பிண்டம்
இப்பெரு மந்திர மிரும்பசி யறுக்குமென்
றாங்கது கொடுத்தாங் கந்தர மெழுந்து
நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானென்.

க0 — மந்திரங்கொடுத்த காதை முற்றிற்று.

அச பொதுவறிவு இகழ்ந்து - சாமானிய ஞானத்தை வெறுத்து. புலம் உறும் மாதவன் - நான்கு வகையாகிய சத்தியங்களை அறிதற்குரிய ஞானத்தை யடைந்த புத்தனுடைய புலம் - மெய்ஞ்ஞானம், முந் சுரு

அரு சித்தம் - வித்தம் - நிச்சயம். அசு வணங்கினை - வணங்கி.

அஅ ஒப்பு மணி ரு சுசு. மறித்து ஆங்கு இழிந்து - மீட்டும் அவ்விடத்தே இறங்கி.

அகூ கொள்கை - விரதம், "சான்ற கொள்கை" (மதுரை சஅ0)

சு0 மனிதருடைய உடம்பு உணவாலாகிய தொகுதி, "உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்" (புறநா கஅ)

சுக எல்லாமந்திரத்திலும் சிறந்ததென்பார் பசியொழிக்கும் மந்திரத்தைப் பெருமந்திரமென்றார். சுரு நெடுந்தெய்வம் நீங்கியது.

சு - சுரு ஆயிழை ஆசனத்தால் அறிந்த பிறவியளாயினள், இவள் பெற்றியும் ஐதென்று வந்து தோன்றிய தெய்வம், நின்றோள் கேட்ப, 'நீயோ தோன்றினை, நின்னடிபணிந்தேன், வைத்தேன், கொண்டேன், ஏற்றினேன், புலம்பு அறுக' என்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு வணங்கா நிற்ப, அப்பொழுது அத்தெய்வத்தின் முன்னாப் பொருந்தி, 'உன்றிருவருளால் என்பிறப்புணர்ந்தேன், என்கணவன் யாங்குளன்?' என்று மணிமேகலை கேட்டலும், அத்தெய்வம், "இலக்குமி! கேள், பொழிலில் இராகுலனோடு நீ புலந்தாய், அப்புலவியை மாற்றவேண்டி அவன் உன்னடியை வணங்கும் பொழுது, சாதுசக்கரன் திரிவோன் வருவோன் வெங்கதிரமயத்துப் பொழிலினுள்ளே வந்து தோன்றலும், நீ கண்டு மயங்கிக் கலங்கி நடுக்குற்று நாணி இறைஞ்ச, இராகுலன், 'வந்தோன் யார்' என்று வெகுளலும், நீ அவன் வாயைப்புதைத்து, 'இழிந்தோனுடைய அடியை வணங்காது நா நலக்கூறந்தனை' என்று சொல்லி அவனோடு பாத்தியன் பாதம்பணிந்து, 'அமர,

(பி - ம்) அச 'பொதுவறிவழிந்து புலம்பறு மாதவன்' அஎ 'நின்றன் பதிப்புகுவாயென' சுரு 'நீங்கியதாங்க'

கேள், கொணர்கேம், உண்டி, யாம் உன்குறிப்பினம்' என்றலும், அவன் 'கொணர்க' என்று உண்டருளிய அவ்வறம் நின்னை யொழியாது நின் பிறப்பை யறுத்திடும், உவவனத்தில் தோன்றிய உதயகுமரனான இராகுவன், அவனுக்கு உன்பாலன்றி அவன்பால் உள்ளம் நீங்காத்தன்மை நினக்கு முண்டாதலின், நினது இயல்பு வீழ்வது போலுமென்றெண்ணி உன்னை ஒருதிறப்படற்கு ஏதுவாகச் செய்தேன், இலக்குமி! இன்னுங்கேள், தாரையும் வீரையும் நின் தவ்வையராவோர், அவர் தம்மைத் துச்சயன்கொண்டனன், அவன் அவருடன் மலையாடி அடைகரையிலிருந்துழிச் சென்ற அறவணனை அவன், 'வந்தீர் யார்?' என்று எழுந்து பாதத்தைப் பணிதலும், அவன், 'பாதபங்கயத்தைத் தொழுது வலங்கொள்ளவந்தேன், நீரும் தொழும்' என்ற உரைபிழையாது சென்று தொழுது சிறப்புச் செய்தலின், தாரையும் வீரையும் நின்னொடு கூடினர், உற்றனை, அறிந்தனை, பெற்றியும் கேட்குவை, அந்நாள், யாவரும் உனக்கு உரையார், ஆதலால் இம்மந்திரங்கொள்க" என்று அவற்றை உபதேசித்து "உணர்நீ, நின்பதிப் புகுவாய்" என்று எழுந்தோங்கி, "யான் மறந்தது ஒன்றுண்டு" என்று மறித்தும் இழிந்து, "கேளாய், யாக்கை உணவின்பிண்டம், இப்பெரு மந்திரம் இரும்பசியறுக்கும்" என்று அம்மந்திரத்தைக் கொடுத்து எழுந்து நீங்கியதென வினைமுடிவு செய்க.

பதினொன்றாவது

பாத்திரம்பெற்ற காதை

[பதினொன்றாவது மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை கோமுகியென்னும் பொய்கையிலெழுந்த பாத்திரங்கொடுத்த பாட்டு]

மணிமே கலாதெய்வம் நீங்கிய பின்னர்
மணிபல் லவத்திடை மணிமே கலைதான்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையும்
தண்மலர்ப் பொய்கையுந் தாழ்ந்தனள் நோக்கிக்
காவதந் திரியக் கடவுட் கோலத்துத்

---

௩ குன்றமுதலியவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிக்க.

௪ தாழ்ந்தனள் நோக்கி - தாழ்ந்து நோக்கி, மெல்ல நோக்கி.

௫ காவதம் - காதம், 'வ' பகுதிப்பொருள் விகுதி யென்பர் (சிலப். ௧௦ ௩௬, அடியார்.), கடவுட்கோலம் - தெய்வவேடம்.

௧-௫ நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை நோக்கித் திரியவென்க.

(பி-ம்.) ௪ 'தண்புனற்பொய்கை'

தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றிக்
கலங்கவிழ் மகளிரின் வந்தீங் கெய்திய
இலங்குதொடி நல்லாய் யார்நீ யென்றலும்
எப்பிறப் பகத்துள் யார்நீ யென்றது
பொற்கொடி யன்னாய் பொருந்திக் கேளாய்
போய பிறவியிற் பூமியங் கிழவன்
இராகுலன் மனையா ளிலக்குமி யென்போ
ஆய பிறவியி லாடலங் கணிகை
மாதவி யீன்ற மணிமே கலையான்
என்பெயர்த் தெய்வ மீங்கெனைக் கொணர்ந்தது
மன்பெரும் பீடிகை யென்பிறப் புணர்ந்தேன்
ஈங்கென் வரவிதீங் கெய்திய பயனிது

---

௬ தீவதிலகை - இந்திரனேவலாற் புத்தனுடைய பாதபீடிகையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு மணிபல்லவத்தில் இருப்பவள், மணி. பதிகம், ௫௫, ௧௧ · ௨௭ - ௮) செவ்வனம் - செவ்விதாக, வேறுகவெனினும் பொருந்தும், "திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து" (சிலப் ௬ ௧௨௭) என்பதிற் காண்க

௭ கலம் - கப்பல் மகளிரின் - மகளிரைப்போல

௮. தொடி - வளை. என்றலும் - என்று தீவதிலகை கேட்கவும்

௬ - ௮ தீவதிலகை தோன்றி யார் நீ யென்றலும்

௯ 'எப்பிறப்பகத்துள்' என்பது முதலியன மணிமேகலையின் கூற்று

௧௦ பொற்கொடி யன்னாய் - காமவல்லியையொப்பாய்

௧௧. போய பிறவி - சென்ற பிறப்பு கிழவன் - உரியவன்

௧௨. மனையாள் - யான் மனைவி இலக்குமி என்போ - இலக்குமி யென்பது எனது பெயர்

௧௩ ஆய பிறவியில் - இப்பிறப்பில்

௧௩ - ௪. பலவகையினராகிய கணிகையர்களுள் மாதவி நாடகக் கணிகையாதலின் அதனை விளக்குதற்பொருட்டு, 'ஆடலங்கணிகை மாதவி' என்றாள் கணிகையர்களின் வகையினைச் சிலப்பதிகாரம், ௫ - ஆம் காதையிலும், ௧௪ - ஆம் காதையிலும் காண்க

௧௫ என்பெயர்த் தெய்வமென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை.

௧௬ பீடிகை - பீடிகையால்.

௧௭ பயனிதுவென்றது, பழம்பிறப்புணர்ந்ததனை.

(பி - ம்) ௮ 'இலங்குதொடி யன்னாய் யார்நீ' ௧௨. 'என்பேன்'

பூங்கொடி யன்ன யார்நீ யென்றலும்
ஆயிழை தன்பிறப பறிந்தமை யறிநத
தீவ திலகை செவ்வன முரைககும
ராங்கித னயலகத திரததின தீவத
தோங்குயா சமநதத் துசசி மீமிசை

கஅ என்றலும - எனறு மணிமேகலை கேட்கவும

கக. ஆயிழை - மணிமேகலை அறிநதமை - அறிநத தன்மையை

உ0 உரைககும - சொலலுவாள்

மேல வருவன தீவதிலகையின கூறறு

உக இதன அயலகததது - இநத மணிபலலவததின அயலிடத துள்ள

உஉ ஓஙகுயா சமநதததது - மிகவுமுயாநத சமந்தமெனனும மலையி னது உசசிமீமிசை - உசசியினமேலே, மீமிசை - மேல, "கொலகளிற்று மீமிசைககொடி" (புறநா கூ) இமமலைககுச சமனொளி யென்றும ஒரு பெய ருணடு, "இலஙகா தீவததுச சமனொளி யெனனும, சிலமபினை யெயதி" (உஅ கoஎ - அ) எனறு பினவருதலாலுணாக "ஆறைநதி யோசனை மணிபல லவததிடை" (மணி - சு : உகக - ரு) எனறதனலை மணிபலலவம காவிரிபபூம படடினததிறகுத தெறகே முபபதுயோசனை தூரததிலுளள தெனறும, "ஈஙகிதன யாஙகுள தாதலின்" (உக - ரு) என இஙகே கூறியவதனல் இரததினதீவம மணிபலலவததிறகு அயலிடததுளளதென றும, அதிற் புததனுடைய பாதக குறிகளுளள உசசியையுடைய சமந்த மெனனும மலையொனறுணடெனறும தெரிதலாலும, "இலஙகா தீவதது எயதி" (மணி ' உஅ கoஎ - அ) எனபதனலை இலஙகாதீவததிற சமனொளி யெனறு பெயருளள புததஸதலமாகிய மலையொனறுணடெனறு தெரித லாலும முனனுளள சமநதமெனபதும, பினனுளள சமனொளி யென்பதும், இலஙகையிலுளள 'ஆடம்ஸ்பீக்' எனறு ஆஙகில பாஷையில வழஙகும மலையையே குறிககினறனவெனறு எணணுவதறகு இடமுணடு. இலஙகைத தீவின மேலமாகாணததில தெனகீழ்பபிரிவில இரததினபுரி யெனற ஓரிட மும, சிலராற் சமநதகூடமெனறும சிலராற சமனொலை யெனறும சொல்லப பட்டுள்ள மலையொனறும உளளனவெனறு யாழபபாணம வடடுககோட்டை, வே சதாசிவபபிளளையெனபவரால, கி பி 1884 - ஆம ஸுததிற பதிப பிககபபட்டுளள இலஙகைப பூமிசாஸதிர சஙகிரகமெனனும புததகததால தெரிகினறது மணிபலலவம காவிரிபபூபபடடினததிறகுத தெறகே ஆறைநது யோசனை தூரததுள்ளதெனறும அதன அயலிலுளளது இரததின தீவமெனறும முனபு கூறியதறகு 'ஆடமஸபீக' காவிரிபபூம படடினததிறகுத தெறகே சறறேறககுறைய முபபது காததூரததிலிருத தலும, அமமலை பணடைககாலததுச சமநதமெனறும் சமனொளியெனறும கூறபபடடு வந்ததெனபதறகு, இககாலதது அது, 'சமநதகூடம' எனறும,

(பி - ம்) உஉ 'சிமயததுசசி'

அறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய
பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடூஉம்
அறவி நாவா யாங்குள தாதலிற்
றொழுதுவலங் கொண்டு வந்தே னீங்குப்
பழுதில் காட்சியிந் நன்மணிப் பீடிகை
தேவர்கோ னேவலிற் காவல் பூண்டேன்
தீவ திலகை யென்பெய ரிதுகேள
தரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த

'சமனொலை' என்றும பெயர பெற்றிருத்தலும, சமனொளி இலங்காதீவத்துள்ளதென்பதற்கு அஃது இலங்கைத்தீவிலிருத்தலும சான்றாதலறிக

உ௩ அறவியங் கிழவோன - அறத்திலே நிற்கின்ற உரிமையையுடையோனாகிய புத்தன், "அறவியாற் காறு மூன்றும", "அறவிய மனத்த ராகி" (சீவக. கக௨௫, உஅ௭௭); "அறவிய மனத்தின யாகி", "அறவியான ருனு மறவமிாத மீந்தான" (நீல தரும சஅ, கOக) இணை - இரண்டு.

உச பிறவி காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாயக் கரையின்றி வருதலின், 'பிறவியென்னும பெருங்கடல்' என்றார். விடூஉம - கடத்தும

உ௫ அறவிநாவாய் - அறத்திலே நிற்பதாகிய நாவாய; நாவாய் - கப்பல்.

உஉ - ௫. உச்சிமீமிசை அடியிணையாகிய நாவாய உள்ளது.

உ௩ - ௫. பிறவியாகிய பெருங்கடலைக்கடத்தும அடியிணையாகிய நாவாயெனக, "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவா நீந்தா, ரிறைவ னடி சேரா தார" (குறள், க0)

உ௬ ஈங்கு வந்தேன

உக - ௬ இம்மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய இரத்தினதீவத்துள்ள சமந்தமெனனும மலையினது உச்சியிற் புத்தனது பாதமாகிய அறவிநாவாய் உள்ளதாதலால அதனைத் தொழுது வலங்கொண்டு ஈங்குவந்தேனென்றனெனக

உ௭ பழுது இல் காட்சி - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய பீடிகை - பீடத்தை

உஅ. காவல் பூண்டோன் - காத்தலை மேற்கொண்டேன

உ௯ என்பெயர தீவதிலகையெனபது

௩0 தருமராசனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் ஒன்றாதலின் தரும தலைவனென்றாள்

(பி - ம்) உ௬ 'வந்தேனிந்தப' உஅ. 'காவற் பூண்ட'

பெருமைசா லல்லறம் பிறழா நோன்பினர்
கண்டுகை தொழுவோர் கண்டதற் பின்னர்ப்
பண்டைப் பிறவிய ராகுவர் பைந்தொடி
அரிய ருலகத் தாங்கவர்க் கறமொழி
உரிய துலகத் தொருதலை யாக
ஆங்கன மாகிய வணியிழை யிதுகேள்
ஈங்கிப் பெரும்பெயர்ப் பீடிகை முன்னது
மாமலர்க் குவளையு நெய்தலு மயங்கிய
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சி
இருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்

௩௧-௩ நோன்பினரே இப்பீடிகையைத் தரிசித்துக் கைதொழுதற்கு உரியராவார்; அங்ஙனம் தரிசித்தபின்பு அவர் பழைய பிறப்பின் செய்தியை யறியும் அறிவையுடையராவர்.

௩௪-௫ அரியர் உலகத்து - அத்தன்மையையுடையோர் உலகத்திற் பெறுதற்கரியர் அவர்க்கு அறமொழி உரியது - அவர்க்குத் தருமபதம் உரிமையையுடையது. ஒருதலையாக - நிச்சயமாக.

௩௬ ஆங்கனமாகிய அணியிழை - அத்தன்மையையுடையையாகிய அணியிழாய்; என்றது, நீ தருமபதங் கேட்டற்கு உரிமையையுடையா யென்றபடி.

௩௭ பெயர் - புகழ்; பெரும்பெயர் - வீடுமாம்; "மிகுபுகழெய்திய பெரும்பெயர் மதுரை" (மதுரைக் ௬௯௯)

௩௮. மயங்கிய - கலந்த

௩௯ கோமுகி - மணிபல்லவத்துள்ள ஒரு பொய்கை; காரணப் பெயர்; பசுவின் முகம்போன்ற வடிவமுடையதென்பது பொருள் இலஞ்சி - பொய்கையில்

௩௭-௯ முன்னிடத்ததாகிய இலஞ்சியில்

ஆபுத்திரன் வேண்டுகோளின்படி கோமுகியென்னும் பொய்கையினுள் ளேயிருந்து அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரம் ஒவ்வொருவருடத்தும் மேலே வந்து தோன்றுந்தினம் புத்தனுடைய ஜனனகாலமாகிய விசாகநட்சத்திரத் தோடு கூடிய வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையாதலின், அத்தினத்தை மேலே வரும் நான்கடிகளாற் சிறப்பித்துக் கூறுவார்.

௪௦ இருது இளவேனிலில் - இளவேனிற்பருவத்தில், பன்னிரண்டு மாதங்களுள் ஆவணிமுதலிய இரண்டுமாதங்கள் இருதுவெனவும் பெரும்பொழுதெனவும் பருவமெனவுங் கூறப்படும்; அவை முறையே கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென ஆறுவகையாம். அவற்றுள், ஈண்டு இளவேனிலென்றது சித்திரை வைகாசி மாதங்களை.

(பி - ம்.) ௩௫. 'ஒருதலையாங்கனம்' ௩௬. 'ஆயிழை' ௩௯. 'என்னுமிக கொழுநீரிலஞ்சி' ௪௦. 'இருந்திள'

தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவையிற்
போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்றும்

கதிர் எரி இடபத்து - சூரியன் மிக்க வெம்மையைச் செய்கின்ற வைகாசி மாதத்தில்.

சக ஒருபதின் மேலும் ஒரு மூன்று சென்றபின் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் கார்த்திகை முதலாகிய பதின்மூன்று நட்சத்திரங்கள் சென்ற பின்பு

சஉ நட்சத்திரங்களுள் நடுவில் நிற்றலையுடையதான விசாகநட்சத்திரத்தில், "போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து" (கரு உகூ) என்று பின்பு வருதலின், ஈண்டு விசாகம் கொள்ளப்பட்டது அசுவினி முதலிய இருபத்தேழனுள் பதினான்காவதும் நடுவிலுள்ளதுமாகிய நட்சத்திரம் சித்திரையாக இருக்க அதனை நடுவிலுள்ளதாகக் கூறாமல் இவ்விடத்தில் விசாகத்தைக்கூறியது என்னையோவெனின் ஒவ்வொருவருடத்தும் பகலையும் இரவையும் சமனாக முப்பது முப்பது நாழிகையாகவே பெற்ற இரண்டு விஷுவத்தினங்களுள் ஒன்றாகிய மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு எந்த நட்சத்திரத்திற் பிரவேசமுண்டாகின்றதோ அதை நட்சத்திரங்களில் முதலாவதாகக் கூறுவது சோதிட நூற்றுணிபாதலாலும், முன்னொருகாலத்திற் சூரியனுக்குக் கிருத்திகாப் பிரவேசம் இருந்த பொழுது மேஷாயனம் நேரிட்டிருந்ததென்றும் அதுபற்றிக் கார்த்திகையை முதலாகக்கொண்டு நட்சத்திரங்களை எண்ணி வந்தார்களென்றும் பழைய சோதிட நூல்களால் தெரிகின்றமையாலும் நட்சத்திரங்களின் நடுவிலுள்ளதை விசாகமென்று கூறியது குற்றமன்றெனக. இப்படியே முன்னொருகாலத்தில் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகை முதலாக எண்ணி வந்தார்களென்பது கிருஷ்ண யஜுர்வேத ஸம்ஹிதையாலும் கிருஷ்ண யஜுர்வேத பிராஹ்மணத்தாலும் தெரிகின்றதென்பர். உச்சயினி நகரத்தில் விக்கிரமார்க்கனுடைய அவைக்களத்திலிருந்த நவரத்தினங்களுள் ஒருவரென்றுசொல்லப்படுகிற வராகமிகிரரென்ற பிரஸித்த ஜ்யௌதிஷிகர் தமதுகாலத்தில் மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு அச்வினி நட்சத்திரப் பிரவேசமுண்டாயிருத்தலையறிந்து பழையவழக்கத்திற்கு மாறாக நட்சத்திரங்களை அசுவினி முதலாக எண்ணும் வழக்கத்தை வற்புறுத்தினமையின், இக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் இங்ஙனம் எண்ணப்பட்டு வருகின்றனவென்பர்.

சக - உ இங்கே விசாக நட்சத்திரத்தைப் பதினான்காவதாகக் கூறியிருத்தல் அறிஞரால் ஆராய்ச்சி செய்தற்குரியது.

சரு போதி - அரசமரம், இதற்குப் போதத்தையுடையதென்பது பொருள், போதம் - ஞானம், இதனடியில் இருந்தபொழுது நால்வகைச் சத்தியங்களையும் அறிந்துகொள்ளுதற்குரிய ஞானத்தைப் புத்தன் அடைந்தமையால், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர், புத்தன் இதனடியிலிருந்தானென்ன

(பி - ம்) சக - உ 'சென்ற, மீனத்' சரு 'போகத்தெருவரொடு'

ஆபுத் திரன்கை யமுத சுரபியெனும்
மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி கேளாய்
அந்நா ளிந்நா ளப்பொழு திப்பொழுது
நின்னாங்கு வருவது போலும் நேரிழை
ஆங்கதிற் பெய்த வாருயிர் மருந்து
வாங்குநர் கையகம் வருத்துவ தல்லது

பதை, "போதி நீழற் பொருந்தித் தோன்றும், நாதன்" (கக : எரு - ௬), "போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பின், நாதன்" (கஉ க0க - உ), "ஓங்குயர் போதி யரசோன்" (கஉ ககக), "போதித் தலைவனொடு" (கடு உ௬), "போதி மாதவன்" (கடு உ௯), "புன்னைவன போதியி னலலறம்" (உ௮ கசக), "பைம்பூம் போதிப் பகவற்கு" (உ௮ கஎச), "போதி மூலத்து, நாதன்" (உ௬ உரு - ௬) என இந்நூலுள்ளே பின் வருவனவற்று லுணர்க, இது மகாபோதியென்வுங் கூறப்படும் தலைவன் - புத்தன் இனி, போதியென்பதற்கு ஞானமென்று பொருள் செய்தல் பௌத்தர் சைனர் களுடைய வழக்கமாக இருத்தலின், போதித்தலைவனென்றதற்கு ஞானத் திறத்துத் தலைவனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும், "போதிச் செல்வம் பூண்டவரேத்தும் பொலிவினன், லாதிக் காலத் தந்தணன் காதன் மக னேத்தான்" (சீவக ௬௬௬) தோன்றும் முற்று

ச0 - சரு பூ மணி கடு உரு - ௬

சச அமுதசுரபி - அமுதித்தத்தினது மணம்போன்ற மணமுடைய தென்றும், அமுதத்தைக்கொடுக்கும் காமதேனுவைப் போன்றதென்றும் பொருள் கூறுவர், அமுதம் - அமிர்தம், உணவு, சுரபி - மணம், காமதேனு

ச0 - சச புத்தன் பிறந்தகாலத்தே ஒவ்வொரு வருடத்தும் கோமுகி யென்னும் பொய்கையிலிருந்து தோன்றுதலின், 'அமுதசுரபி, போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்றும்' என்றார்

சரு - டு பாத்திரம் தோன்றும்

சஎ நின்னாங்கு வருவது போலும் - அப்பாத்திரம் நினைக்கிடத்து வருவதுபோலும், நின்னாங்கு : மணி க0 : ௬க, "நின்னாங்கு வருஉ மென னெஞ்சினை, என்னாங்கு வாரா தோம்பினை கொண்மே" (கலி உரு)

ச௮ அதில் - அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரத்தில் ஆருயிர் மருந்து - அன்னம், பசிநோயால் வருந்தாவண்ணம் உயிர்களைப் பாதுகாத்தலின், இங்ஙனம் இங்ஙனங் கூறப்பட்டது ; "அகன்சுரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்து" (கக . கஎ) என்பர் பின்னும் ; சோறும் தண்ணீரும் இருமருந்தென்னப் படும், புறநா எ0

ச௯ கையகம் - கையிடத்தை

(பி - ம்) சச 'மாபுத்திரிகை' சஎ. 'நின்னுங்கருவது' ச௯. 'வருந் துவதல்லது'

தான்றொழி லில்லாத் தகைமைய ளாகும்
நறுமலர்க் கோதை நின்னூ ராங்கண்
அறவணன் றன்பாற் கேட்குவை யிதன்றிறம்
என்றவ ளுரைத்தலு மிளங்கொடி விரும்பி
மன்பெரும் பீடிகை தொழுதனள் வணங்கித்
தீவ திலகை தன்னொடுங் கூடிக்
கோமுகி வலஞ்செய்து கொள்கையி னிற்றலும்
எழுந்துவலம் புரிந்த இளங்கொடி செங்கையிற்
றொழுந்தகை மரபிற் பாத்திரம் புகுதலும்
பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி மடவாள்
மாத்திரை யின்றி மனமகிழ் வெய்தி
மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோய் நின்னடி
பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி

---

௫௦ தானென்றது அன்னத்தை ௫௧ கோதை விளி

௫௨ இதன்றிறம் - இப்பாத்திரத்தின் வரலாறு இதன்றிறத்தை அறவணன்பாற் கேட்குவை

௫௩ அவள் - தீவதிலகை இளங்கொடி - மணிமேகலை

௫௪ தொழுதனள் வணங்கி - கைகுவித்து வந்தித்து

௫௬ கொள்கையின் நிற்றலும் - நியமத்தோடு மணிமேகலை நிற்றலும்

௫௭ எழுந்து - கோமுகியிலிருந்து எழுந்து. இளங்கொடி - மணிமேகலை

௫௭-௮ பாத்திரம் எழுந்து இளங்கொடியினுடைய செங்கையிற் புகுதலும்

௬௦ மாத்திரையின்றி - அளவின்றி

௬௧ 'மாரனை' என்பது முதலியன பாத்திரம் பெற்ற மகிழ்ச்சியால் மணிமேகலை புத்தனைக் குறித்துச் செய்யும் துதிகள் 'மாரன்' என்பதன் பொருளை, மணி ௫ ௭௭ - ஆம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க

௬௨ தீநெறிக் கடும்பகை - கொடிய வழிகளாகிய மிக்க பகையை, காமமுதலியவற்றை, 'அரிஷட்வர்க்கம்' என்றும், 'வைரி' என்றும் வடநூலார் கூறுதல் போலத் தீநெறியைக் கடும்பகையென்றார், மணி ௫ ௧௦௩

௬௩ பிறர்க்கு அறம் முயலும் பெரியோய் - மற்றையோர்க்குப் புண்ணிய முண்டாதற்கு முயலுகின்ற பெரியோனே, இப்படியே, " பிறர்க்கற

(பி - ம்) ௫௦ 'தான்றொழிலறியா' ௫௧ 'நறுமலர்க்கோதை' ௫௬. கொழுதிவலஞ்' ௫௮ 'தொழுதகை' ௬௦ 'எய்த' ௬௨ 'கடப்போய்', 'பகைப்போய்'

துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய் நின்னடி
௬௫ எண்பிறக் கொழிய விறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணோய் நின்னடி.

மருளும் பெரியோன்” (௨௧ ௧௭௮) என்பார் பின்னும், போதிவிருட்சத்தினடியிற் புத்தனுக்கு ஞானோதயமானபொழுது மாரன் அவனைநோக்கி, ‘நீ இப்பொழுதே நிருவாணமடை’ என்று சொல்ல, புத்தன் மயங்குகையில் பிரமதேவர் வந்து, ‘நீ இப்பொழுது அடைய வேண்டாம், நீ அறிந்த தருமத்தை உபதேசித்து நிருவாணமடைதற்குரிய வழியை எல்லோருக்குங் காட்டிவிட்டு அப்பாற் செல்க’ என்றலின், புத்தன் தருமோபதேசஞ் செய்யத்தொடங்கினனென்று புத்த சரித்திரத்தால் தெரிகின்றது

௬௪ துறக்கம் - சுவர்க்கம் அழிவற்ற நிருவாணமே அவனால் விரும்பப்பட்டமையின், அழிதன் மாலையதாய துறக்கம் வேண்டப்படாததாயிற்று

௬௫ எண் பிறக்கு ஒழிய இறந்தோய் - மாந்தர்களுடைய எண்ணங்கள் எட்டாமற் பின்னே கிடக்கும்படி மேற்பட்ட நிலையிற் சென்றோனே, பிறக்கு - பின், “துறைபிறக் கொழியப் போகி” (பெரும்பாண் ௩௫௧), “முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழிய” (முல்லை ௧0௧) இறத்தல் - கடத்தல்

௬௬ பிறர்க்குக் கண் அளிக்குங் கண்ணோய் - உயிர்களுக்கு ஞானத்தை யருளிச்செய்த ஞானியே, கண் - ஈண்டு ஞானம் புத்தன் பலர்க்குத் தருமோபதேசஞ்செய்த ஆசிரியனாதலின், இங்ஙனங்கூறினார் இனி, உலோகோபகாரத்திற்காகப் புத்தனெடுத்த அநேக ஜாதகங்களுள், ஒன்றில் இவன் கொடையைப் பரிசோதிக்கவெண்ணி, இந்திரன் வந்து இரண்டு கண்களையும் கேட்டபொழுது இவன் அவற்றைக் கொடுத்தானென்பாராகலின், இதற்கு இந்திரனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்தோயென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும். இதனை, “விண்ணவர் நாயகன் வேண்டக், கண்ணினி தளித்த காதற், புண்ணிய னிருந்த போதி, நண்ணிட நோய்நலி யாவே” (வீர யாப்பு ௩, உதாரணம்), “கண்கொடுத்தான் றடிகொடுத்தான் கயப்புலிக்குத் தற்கொடுத்தான், பெண்கொடுத்தா னுடம்பினையும் பிளந்திட்டுப் பிறர்க்கீந்தான், மண்கொடுத்தான் மக்கள்கொடுத்தான் மன்னுந்தற் சேர்ந்தார்க்கு, விண்கொடுத்தா னவன்கொடுத்த விரித்துரைப்பன் கேளென்றாள்”, “மிக்கதனங் களைமாரி மூன்றும் பெய்யும் வெங்களிற்றை மிகுசிந்தா மணியை மேனி, யொக்கவரிந் தொருகூற்றை யிரண்டு கண்ணை யொளிதிகழுந் திருமுடியை யுடம்பி னூனை, யெக்கிவிழுங் குருதிதனை யரசு தன்னை யின்னுயிர்போற் றேவியை யீன்றெடுத்த செல்வ, மக்களைவந் திரந்தவர்க்கு மகிழ்ந்தே யீயும் வான் வாரா முறைநதபதி மாண ஆரே” (நீல சமய) என்னும் பாடல்களால் உணர்க

(பி - ம்) ௬௫ ‘என்பிறகொழியவிறைபோயநின்னடி’, ‘இருந்தோய நின்னடி’

தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்னடி
உரகர் துயர மொழிப்போய் நின்னடி
வணங்குத லல்லது வாழ்த்தலென் னாவிற்
கடங்கா தென்ற வாயிழை முன்னர்ப்
போதி நீழற் பொருந்தித் தோன்றும்
நாதன் பாதம் நவைகெட வேத்தித்
தீவ திலகை சேயிழைக் குரைக்கும்

---

௬௭. தீமொழி - பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்பன, மொழிக்கு - சொல்லைக் கேளாதிருத்தற்கு

௬௮ வாய்மொழி - சத்தியம்

௬௯ நரகர்களிற் சிலர்க்குக் கிலேசசாந்தி செய்வித்தற்பொருட்டு மனமிரங்கி ஒரு ஜாதகத்திற் புத்தன் நரகலோகத்திற்குச் சென்றானென்பராதலின், இங்ஙனம் கூறினார், "அருவினை சிலர்கெட வொருபெரு நரகிடை, எரிசுடர் மரைமல ரெனவிடு மடியினை" (வீர யாப்பு ௧௧, உதாரணம்)

௭௰. உரகர் - நாகர்; நாகர்களுக்குக் கருடனாலுண்டாகிய துன்பம் நீங்கும் பொருட்டு அவனுக்குத் தயாதருமத்தை உபதேசஞ்செய்து அவனால் அவர்களுக்கு அமிர்தங்கிடைக்கும்படி புத்தன் செய்தானென்பது ஒரு ஜாதகக் கதை இதனைப் பின்னுள்ள செய்யுட்களாலறிக "மீதியல் கருடனை விட வர வொடுபகை விதிமுறை கெடவறம் வெளியுற வருளினை", "பொற்புடை நாகர்தந் துயரம் போக்கினை", "பைந்நாகர் குலமுய்ய வாயமிழ்தம் பகர்ந்தனையே", "ஆரமிழ்த மணிநாகர் குலமுய்ய வருளினையே", "வார்சிறைப்புள் ளரையற்கும் வாய்மைநெறி பகர்ந்தனையே" (வீர யாப்பு ௧௧, உதாரணங்கள்) தயையைப் புலப்படுத்துதலையே பயனாக நினைந்து ஸ்ரீ ஹர்ஷகவி யென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய ஜீமூதவாகனன் சரிதமாயுள்ள நாகாநந்தமென்னும் நாடகத்தை உற்றுநோக்கின், அஃது ஈண்டுக்கூறிய புத்தஜாதக கதையின் வழிப்பட்டதாக யாவருக்கும் விளங்குமென்பர்

௭௧ - ௨ வாழ்த்தல் அடங்காது, இப்படியே "ஆயிர வாரத் தாழியந் திருந்தடி, நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவன்" (௫. ௧௦௪ - ௫) என்று முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க

௭௪ புத்தனை நாதனென்றல் மரபு, இதனை, "நவையறு நாதனல்லறம் பகர்வோர்" (௨௮ : ௭௧), "நாதனல்லறங் கேட்டலை விரும்பி" (௨௮ ௮௬) என இந்நூலுள்ளே பின்வருவனவற்றாலுணர்க புத்தர்களிற் சிலர் தேவர்களையும் நாதரென்பதுண்டு நவை - குற்றம்.

௭௫. சேயிழைக்கு உரைக்கும் - மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை சொல்லுவாள்

குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம்
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோர்
இசைச்சொ லளவைக் கென்னா நிமிராது
புன்மரம் புகையப் புகையழல் பொங்கி
மன்னுயி ரடிய மழைவளங் கரத்தலின்

இனிப் பசியின் கொடுமை கூறப்படுகின்றது.

"பசிப்பிணி யென்னும் பாவி" (௮0) என்பதனை 'அழிக்கும்' (௭௬) என்பது முதலிய முற்றுவினைகளோடு தனித்தனியே கூட்டுக.

௭௬. குடிப்பிறப்பு அழிக்கும் - பசி, தன்னாற் பற்றப்பட்டாருடைய உயர்குடிப்பிறப்பைக் கெடுக்கும்; அக்குடியிலிருந்த முன்னோர்களுக்கில்லாத இழிந்தசெயல்களை அவர்களிடத்து உளவாக்கலான் இவ்வாறு கூறப்பட்டது; "தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக, நல்குர வென்னு நசை" (குறள், ௧0௪௩). விழுப்பங்கொல்லும் - சிறப்பினைக் கெடுக்கும்.

௭௭. கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம் - கல்வியாகிய பெரிய தெப்பத்தை நீக்கும்; "நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார், சொற்பொருள் சோர்வு படும்" (குறள், ௧0௪௬), "பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயும், சிறந்ததங் கல்வியு மாயும்" (நாலடி. ௨௮௩) என வருதல் காண்க.

௭௮. நாண் அணி களையும் - நாணாகிய ஆபரணத்தை நீக்கும்; அழகு செய்தலின், நாண் அணியெனப்பட்டது; "அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு" (குறள், ௧0௧௪).

௮0. பண்பிற்குப் பண்பி இல்லையேனும் தன்னாற் சார்பப்பட்டாரிடத்துள்ள எல்லா நன்மைகளையும் அழித்தற்கொடுமைபற்றிப் பசியைப் பாவியென்றார்; இப்படியே, "இன்மை யெனவொரு பாவி" (குறள், ௧0௪௨) என்று வருதல் காண்க. அது - அப்பசியை.

௮௧. இசை - புகழ். அளவைக்கு - அளத்தற்கு. என் நா நிமிராது - எனது நா எழமாட்டாது; நிமிர்தல் - பேசுதற்கு முயறல்; உபகாரிகளின் புகழ் அளவுபடாதென்றபடி.

பசி யாரையும் வருத்தி வேறுபாடுறுவிக்கு மென்பதற்கு உதாரணமாக விசுவாமித்திர முனிவர் வற்காலமொன்றில் நாயூன் தின்பதற்கு முயன்றதைத் தீவதிலகை இனிச் சொல்லுவாள்.

௮௩. மழை வளம் கரத்தலின் - மழையாகிய செல்வம் மறைந்து போனமையால். ஓ. மணி ௨௮. ௧௫௭.

(பி - ம்) ௭௯ 'நாணினைக்களையும்' ௮௩ 'மழைவளங்கரப்ப'.

அரசுதலை நீங்கிய வருமறை யந்தணன்
இருநில மருங்கின் யாங்கணுந் திரிவோன்
அரும்பசி களைய வாற்றுவது காணான்
திருந்தா நாயூன் தின்னுத லுறுவோன்
இந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவர் பெருந்தகை
மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றே
ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை

---

௮௪. அந்தணன் - விசுவாமித்திர முனிவர்.

௮௬. அரும்பசி - தீர்த்தற்கரிய பசியை. ஆற்றுவது காணான் - தணித்தற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணானாகி.

௮௭. விசுவாமித்திரமுனிவர் பசியின் கொடுமையால் நாயூன் தின்பதற்கு முயன்றாரென்பதை மனுஸ்மிருதி, ௧0 - ஆம் அத்தியாயம், ௧0௮ - ஆம் சுலோகத்திற் காண்க.

௮௮. இந்திரசிறப்பு - பலியிடுதல் (வைசவதேவம்); இது மற்றைத் தேவர்களுக்கும் உரித்தேனினும் தலைமைபற்றி 'இந்திரசிறப்பு' எனப்பட்டது; உண்பதற்கு முன்பு இதனைச் செய்தல் வேண்டுமென்பது விதி.

௮௯. வானவர் பெருந்தகை - இந்திரன்.

௯௧. பிழையா விளையுள் - தப்பாத விளைவு; "வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாக" (பொருந். ௨௪௬-௭); "வெள்ளமாறாது விளையுள் பெருக" (மதுரைக். ௧0௬).

௮௯-௯௧. மழைவளங் காத்தலின், அந்தணன் திரிவோன் காணான் உறுவோன் செய்வோன முன்னர் வந்துதோன்றிய பெருந்தகை தருதலின், ஓங்கிப் பெருகியதன்றே.

௯௨. ஆற்றுநர்க்கு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையோராகிய செல்வர்க்கு; ஆற்றுநர்க்களிப்போர் பயன்கருதிச் செய்வோராகின்றமையின், 'அறவிலைபகர்வோர்' என்றார். "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனும், அறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்" (புறநா. ௧௩௪.)

௯௩. ஆற்றாமாக்கள் - தரித்திரர்; "ஏற்றகை மாற்றாமை யென்னானுந் தாமவரையா, தாற்றாதாக் கீவதா மாண்கடன்" (நாலடி. ௯௮)

௯௪ மேற்று - மேலது.

௯௩-௪. வாழ்க்கை களைவோர் மேற்று.

௯௨-௪. இவ்வடிகளின் கருத்து, "எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்,

(பி-ம்) ௮௪ 'அரசு நீங்கிய' ௮௮. 'இந்திரச்சிறப்பு' ௯0 'ஓம்பி' ௯௪. 'நெறிவழகக'

மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே
உயிர்க்கொடை பூண்ட வுரவோ யாகிக்
கயக்கறு நல்லறங் கண்டனை யென்றலும்
விட்ட பிறப்பில்யான் விரும்பிய காதலன்
திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி
உயிரொடு வேவே னுணர்வொழி காலத்து
வெயிலிளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய
காலம் போல்வதோர் கனாமயக் குற்றேன்

பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென, வினைத்துரைத்தனன் யானுக" (புறநா ௧௫௬) என்பதில் வந்திருத்தல் காண்க

௯௫ மண்டிணி ஞாலத்து - அணுக்கள் செறிந்த நிலவுலகத்தில், "மண்டிணிந்த நிலனும்" (புறநா. ௨)

௯௬. மூ புறநா ௧௮

௯௭ உயிர்க்கொடை - உயிரைக்கொடுத்தல். உரவோயாகி - வலிய அறிவினையுடையோயாகி

௯௮ கயக்கு - கலங்குதல், "கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய" (௧௬ ௮௫) என்பர் பின்னும் 'கண்டனை' என்றது தெளிவுபற்றி என்றலும் - என்று தீவதிலகை சொல்லலும்

௯௯ விட்டபிறப்பு-போனபிறப்பு காதலன்-கணவனாகிய இராகுலன்

௧௦௦. திட்டிவிடமுண - திருஷ்டிவிஷமெனனும் பாம்பு தீண்ட, மணி ௯ : ௪௯ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க உயிர்போவுழி - உயிர் போனவிடத்து

௯௯ - ௧௦௦ காதலன் உயிர்போவுழி

௧௦௧ உயிரொடு வேவேன் - அவன் பிரிவாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து உயிரொடு வேவாநிற்பேனை வேவேன் பெயர்

௧௦௦ - ௧௦௧. மணி ௯ ௪௯ - ௫௦

௧௦௨ மணி ௫ ௬௦, ௧௦ ௨௭

௧௦௩ ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த

௧௦௪. கனாமயக்குற்றேன் - கனாவாகிய மயக்கத்தை அடைந்தேன்

௯௯ - ௧௦௪ காதலன் உயிர்போவுழி வேவேன் உணர்வொழி காலத்துக் கனாமயக்குற்றேன்

(பி - ம்.) ௯௯ 'பிறப்பின்'

ஆங்கதன் பயனே யாருயிர் மருந்தாய்
ஈங்கிப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
நாவலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவத்து
வித்தி நல்லறம் விளைந்த வதன்பயன்
துய்ப்போர் தம்மனை துணிச்சித ருடுத்து
வயிறுகாய் பெரும்பசி யலைத்தற் கிரங்கி
வெயிலென முனியாது புயலென மடியாது
புறங்கடை நின்று புன்கண் கூர்ந்து முன்
அறங்கடை நில்லா தயர்வோர் பலரால்
ஈன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கித்
தீம்பால் சுரப்போ டன்முலை போன்றே

க0ரு அதன் - அக்கனவின்

க0ரு - சா உயிர் உடம்பினீங்கும் பொழுதுள்ள நினைப்பின் பயனை மறுபிறப்பில் அவ்வுயிர் அடையுமென்பது தொன்னூற்றுணிபாதலின் இங்ஙனம் கூறினாள், மணி. கச க0க - ச இக்கருத்தை, "பிறப்பென்னும் பேதைமை" (௩ரு௮) என்கிற குறளுக்குப் பரிமேலழகரெழுதிய விசேடவுரையாலுமுணர்க. க0எ சம்புத்தீவில்.

க0அ நல்லறத்தை வித்தி. பயன் - பயனை, என்றது பல்வகைத்தாகிய செல்வத்தை.

க0கூ துய்ப்போர் தம்மனை - அனுபவிக்கும் செல்வமுடையார் வீட்டில். துணிச்சிதருடுத்து - கிழிந்த சீரைகளை உடுத்துக்கொண்டு; சிதர், சிதாரெனவும் வழங்கும்.

கக0 வயிறுகாய் பெரும்பசி மணி. கச கூ.

கக்க முனியாது - வெறுக்காமல். புயலென மடியாது - மழையென்று ஓரிடத்தில் தங்காமல்; மடிதல் - தங்குதல், "மல்லற் பேரூர் மடியின்" (பெரும்பாண். உருச).

ககஉ புறங்கடைநின்று - தலைவாயிலில் நின்றுகொண்டு. புன்கண் கூர்ந்து - துன்பமிகுந்து, "அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கிப், புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத், தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்" (நாலடி. ௩க).

ககஉ - ௩ முன் அறங்கடை - முற்பிறப்பிற் செய்த பாவத்தால். நில்லாது - ஓரிடத்தில் நில்லாது. அறத்திற்கீக்கப்பட்டமையின், பாவம் அறங்கடையெனப்பட்டது, "அறன்கடை நின்றாருளெல்லாம்" (குறள், கசஉ).

ககரு சுரப்போள் - தாய்.

(பி - ம்.) க0அ 'வித்தியநல்' ககஉ. 'நின்றுபுன்கூர்ந்திரந்தது முன்றங்'

நெஞ்சுவழிப் படூஉம் விஞ்சைப் பாத்திரத்
தகஞ்சுரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்தவர்
முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கையே னென
மறந்தே னதன்றிற நீயெடுத் துரைத்தனை
கஉ0 அறங்கரி யாக வருள்சுரந் தூட்டும்
சிறந்தோர்க் கல்லது செவ்வனஞ் சுரவா
தாங்கன மாயினை யதன்பய னறிந்தனை
ஈங்குநின் றெழுவா யென்றவ ளுரைப்பத்
தீவ திலகை தன்னடி வணங்கி
கஉ௫ மாபெரும் பாத்திர மலர்க்கையி னேந்திக்
கோமகன் பீடிகை தொழுதுவலங் கொண்டு
வானூ டெழுந்து மணிமே கலைதான்
வழுவறு தெய்வம் வாய்மையி னுரைத்த
எழுநாள் வந்த தென்மகள் வாரா

கக௬ நெஞ்சுவழிப் படூஉம் - மனத்தின்வழியே ஒழுகும் விஞ்சை வித்தை

கக௭ சுரை - ஏணப்பாத்திரத்தில் உள்ளீடில்லாது குழிந்தபாகம்.

கக௭-அ அவர் முகங்கண்டு - மேற்கூறிய பசியாளர்களுடைய வாடிய முகங்கண்டு வேட்கை - விருப்பம் என - என்று மணிமேகலை சொல்ல

கக௯ அதன் திறம் - அப்பாத்திரத்தின் வரலாற்றை அதன்றிறம் மறந்தேன்

கஉ0 அறமகரியாக - தருமமே சான்றாக அருளாவது, "ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றும் இரக்கம்" என்பர் (௫) புறநானூற்று உரையாசிரியர், "தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண் மேலுஞ் செல்வது" என்பர் பரிமேலழகர், குறள், உ௫ - ஆம் அதி அவ

கஉக (பாத்திரம்) சுரவாது

கஉஉ ஆங்கனமாயினை - அறங்கரியாக அருள்சுரந்தூட்டும் அத்தன்மையை யுடையாயாயினை 'அவர்முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கையேன்' (கக௭) என்று முன்பு கூறியதனால், 'அதன்பயனறிந்தனை' என்றாள்

கஉ௩ அவள் - தீவதிலகை

கஉ௬ கோமகன் பீடிகை - புத்தனுடைய பாதபீடிகை

கஉ௮ தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்

(பி - ம்) கக௬ 'பாத்திரமகன்' கக௮ 'சுரத்தில்வேட்கையே' கஉக 'அல்லதீவனஞ்சுரவாது' கஉஉ. 'ஆங்கண மாயிழையதன்பய'

வழுவா யுணடென மயஙகுவோனை முன்னா
வநது தோன்றி யவர்மயக் கங்களைந
தநதி லவாக்கோ ரறபுதங கூறும
இரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத தானைத துசசயன றேவி
அமுத பதிவயிற் றரிதிற றோன்றித
தவ்வைய ராகிய தாரையும வீரையும
அவவைய ராயினீா நுமமடி தொழுதேன்
வாயவ தாக மானிட யாககையிற
றீவினை யறுகக்குஞ செயதவ நுமககிங
கறவண வடிக டமபாற பெறுமினா
செறிதொடி நலலீா் றுமபிறப பீஙகிஃ
தாபுத திரன்கை யமுத சுரபியெனு
மாபெரும பாத்திர நீயிருந தொழுமெனத்

௧௩௦ வழுவாய - தபபுதல் என - என்று நினைதது. மயஙகுவோள - சுதமதி

௧௩௧ சுதமதியோடு மாதவியையும உளபபடுததி 'அவர்' என்றார

௧௩௨ அந்தில - அவவிடதது. அற்புதம - ஆச்சரியம கூறும - மணிமேகலை சொல்லுவாள்

௧௨௭ - ௩௨ மணிமேகலைதான், மயஙகுவோளை முனனா வநது தோனறிக கைளநது அவர்ககு ஓா அற்புதங கூறும

௧௩௪ தேவியெனறது சுதமதியை

௧௩௩ - ௪ பூ மணி எ ' ௯௮ - ௯.

௧௩௬ தவவையா - தமககைமாா ௧௩௭ அவ்வையா - தாயமாா

௧௩௮ - ௯ வாயவதாக - வாய்பபுடைததாகுக செயதவம நுமககு வாயவதாகவெனக, "வாயவ தாகநின் மனபபாட்டறம" (உ௧ ௧௭௧) எனபா பின்னும, "வாயவதின வநத குரவை" (சிலப் ௧௮. ௪௭), "வாய்வதிற, றநதையுந தாயுந தொழுதெழுக" (ஆசார ௫)

௧௪௦ - ௪௧ உம பிறபபின வரலாற்றை அறவணவடிகளிடம அறிநது கொள்ளுமின்

௧௪௧ - ௩ இஃது, ஆபுததிரன கையிலிருநத அமுதசுரபியெனபபடுகினற மிகசசிறநதுளள பாததிரம, இதனை நீருந தொழுமினெனறு மணிமேகலை சொலல

(பி - ம்) ௧௩௦- 'வழுவாளுணடென மயஙகுவோள' ௧௩௪ 'துரகதத' ௧௩௫ - ௬ 'அமுதவதிவயிற றோனறியென, றவவையராகிய' ௧௪௦ 'அறவண ரடிகள்'

தொழுதன ரேத்திய தூமொழி யாரொடும்
௧௪௫ பழுதறு மாதவன் பாதம் படர்கேம்
எழுகென வெழுந்தன ளிளங்கொடி தானென்

௧௧.—பாத்திரம்பெற்ற காதை முற்றிற்று.

---

௧௪௪ தூமொழியார் - சுதமதியும் மாதவியும்.

௧௪௫ பழுது - குற்றம் இனி, "பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான்" (சிலப். ௧௧. ௬௬) என்பதில் 'பழுது' என்பதற்கு உடம்பென்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள்செய்திருத்தலால், பழுதறுமாதவ னென்பதற்கு உடற்பற்றொழிந்த அறவணவடிகளென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும், "செய்தவ யாக்கையின், மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்" (௨௪: ௧௦௧ - ௨) என்று அறவணவடிகள் கூறியதாகப் பின்பு கூறுதல் காண்க. படர்கேம் - செல்லுவேம்.

௧௪௬. இளங்கொடி - மணிமேகலை இளங்கொடி, நீர் எழுகவென்று சொல்லி எழுந்தனளெனக.

௧ - ௧௪௬ மணிபல்லவத்தில் தெய்வம் நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை தாழ்ந்து நோக்கித் திரிய, தீவதிலகை தோன்றி, 'யார் நீ' என்றலும், 'கேளாய் என்வரவு ஈது, பயன் இது, அன்னாய் நீயார்' என்றலும், தீவதிலகை உரைக்கும், அங்ஙனமுரைப்பவள், என்றுரைத்தலும், மணிமேகலை விரும்பிப் பீடிகையைத் தொழுது வணங்கிக் கூடி வலஞ்செய்து நிற்றலும், அவள் கையிற் பாத்திரம் புகுந்தது, புகுதலும் மகிழ்வெய்தி, 'வாழ்த்தல் என்னு விறகடங்காது' என்றாள், என்ற மணிமேகலையின் முன்னர்த் தீவதிலகை உரைக்கும், அங்ஙனமுரைப்பவள், 'கண்டனை' என்றலும், மணிமேகலை 'காண்டல் வேட்கையேன்' என, அவளுரைப்ப மணிமேகலை வணங்கி ஏத்தி வலங்கொண்டு எழுந்து மயங்குவோள் முன்னர் வந்துதோன்றிக் கிளந்து கூறும், அங்ஙனங் கூறுகின்றவள், தொழுமென, தொழுதேத்திய அவரொடும் இளங்கொடி எழுந்தனளென வினைமுடிவு செய்க.

பன்னிரண்டாவது

அறவணர்த்தொழுத காதை

[பன்னிரண்டாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு
தன்னூர் அறவணர்த்தொழுத பாட்டு]

ஆங்கவர் தம்முடன் அறவண அடிகள்
யாங்குளர் என்றே இளங்கொடி வினாஅய்
நரைமூதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவின்
உரைமூ தாளன் உறைவிடங் குறுகி
மைம்மலர்க் குழலி மாதவன் திருந்தடி
மும்முறை வணங்கி முறையுளி யேத்திப்
புதுமலர்ச் சோலை பொருந்திய வண்ணமும்
உதய குமரன் உற்றுரை செய்தது
மணிமே கலாதெய்வம் மணிபல் லவத்திடை
அணியிழை தன்னை அகற்றிய வண்ணமும்
ஆங்கத் தீவகத் தறவோ னாசனம்
நீங்கிய பிறப்பு நேரிழைக் களித்ததும்
அளித்த பிறப்பி னாகிய கணவனைக்
களிக்கய னெடுங்கட் கடவுளிற் பெற்றதும்
தவ்வைய ராகிய தாரையும் வீரையும்

---

௧ அவர் - சுதமதி, மாதவி

௨ இளங்கொடி - மணிமேகலை வினாஅய் - வினவி - கேட்டுக் கொண்டு

௪ உரைமூதாளன் - அறவணவடிகள் குறுகி - அடைந்து

௩ - ௪ மணி ௨௪. ௬௬ - ௪00, "நரைமூதாளர்" (புறநா ௫௨)

௫. குழலி - மணிமேகலை ௬. முறையுளி - விதிப்படி

௭ சோலை - உவவனம்.

௧௧ - ௨ ஆசனம் பிறப்பை அளித்ததும்

௧௪ கடவுளின் - மணிமேகலா தெய்வத்தால்

௧௫ - ௬ வீரை மதுமயக்கத்தால் யானைக்குமுன்னே சென்றும்,

(பி - ம்) ௫ 'குழலியர் மாதவன்' ௭ 'சோலைப்பொருந்திய' ௧௩ 'பிறப்பினுயிழை கணவனை'

வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்துகே டெய்தி
மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும்
கோதையஞ் சாய னின்னொடுங் கூடினர்
ஆங்கவர் தந்திற மறவணன் றன்பாற்
பூங்கொடி நல்லாய் கேளென் றுரைத்தலும்
உரைத்த பூங்கொடி யொருமூன் றுமந்திரம்
தனக்குரை செய்தது தானேய வணக்கமும்
தெய்வம் போயபின் றீவ திலகையும்
ஐயெனத் தோன்றி யருளொடு மடைந்ததும்
அடைந்த தெய்வ மாபுத் திரன்கை
வணங்குறு பாத்திர மாய்மையி னளித்ததும்
ஆபுத் திரன்றிற மறவணன் றன்பாற்
கேளென் றுரைத்துக் கிளரொளி மாதெய்வம்
போகென மடந்தை போந்த வண்ணமும்
மாதவன் றன்னை வணங்கின ளுரைத்தலும்
மணிமே கலையுரை மாதவன் கேட்டுத்
தணியா வின்பந் தலைத்தலை மேல்வரப்
பொற்கொடி மாதர் நற்றிறஞ் சிறக்க
உற்றனை வாயினி யிவ்வாதிற முரைக்கேன்
நின்னொடு தெய்வ நினக்கெடுத் துரைத்த

தாரை நிலாமுற்றத்தின்மேல் ஏறி வீழ்ந்தும் இறந்தமையால், 'தாரையும் வீரையும், வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்து' என்றார், மணி கஉ சரு - அ

கஎ - அ மூ மணி க0 · எரு - சு கரு திறம் - வரலாறு

உக பூங்கொடி - மணிமேகலாதெய்வம் மூன்றுமந்திரம் · மணி. க0 : அ0 - கூக

உச ஐயெனத் தோன்றி - விரைவாகத் தோன்றி.

உரு தெய்வம் - தீவதிலகை உஎ - அ மணி கக. ருஉ.

உகூ போக என - போவாயென்று சொல்ல

மேல்வருவன அறவணவடிகளுடைய கூற்று

௩உ தலைத்தலை மேல்வர மணி உ ரு.

௩௩ மாதர் · விளி நற்றிறம் - நல்ல கூறுபாடுகள்

௩௪ உரைக்கேன் - உரைப்பேன்.

(பா - ம்) உகூ 'வணங்குபாத்திர' உஅ 'கேளென்றுரைத்த' ௩௩ 'பொற்றொடிமாதவர்'

அந்நாள் அன்றியு மருவினை கழூஉம்
ஆதி முதல்வ னடியிணை யாகிய
பாதபங் கயமலை பரவிச் செல்வேன்
சச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
துச்சயன் றனையோர் சூழ்பொழிற் கண்டேன்
மாபெருந் தானை மன்ன நின்னொடும்
தேவியர் தமக்குந் தீதின் றேயென
அழிதக வுள்ளமோ டாற்றின னாகி
ஒளியிழை மாதரக் குற்றதை யுரைப்போன்
புதுக்கோள் யானைமுன் போற்றாது சென்று
மதுக்களி மயக்கத்து வீரை மாய்ந்ததூஉம்
ஆங்கது கேட்டோ ளாமிய மேறித்
தாங்காது வீழ்ந்து தாரைசா வுற்றதூம்
கழிபெருந் துன்பங் காவல னுரைப்பப்
பழவினைப் பயனீ பரியலென் றெழுந்தேன்
ஆடுங் கூத்திய ரணியே போல
வேற்றோ ரணியொடு வந்தீரோவென
மணிமேகலைமுன் மடக்கொடி யார்திறம்
துணிபொருண் மாதவன் சொல்லியு மமையான்

---

௩௬ அந்நாள் அன்றியும் - அந்நாளிற் சென்றதல்லாமலும்
௩௮ பாதபங்கயமலை : மணி ௧௦ : ௬௧ - ௮.
௩௮ - ௪௦ செல்வேன் துச்சயனை ஓர் பொழிலிற் கண்டேன்.
௪௪. உற்றதை - உற்ற துன்பத்தை.
௪௫. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட யானை; குறுந் ௧௨௯.
௪௭. அது - வீரைமாய்ந்தது ஆமியம் - நிலாமுற்றம்
௪௯ கழிபெருந் துன்பம் - மிகப்பெரிய துன்பம், அவ்விருவரும் இறந்த பெரியதுன்பமுமாம், கழிதல் - நீங்குதல்
௪௬ - ௯ மாய்ந்ததும் சாவுற்றதுமாகிய துன்பத்தைக் காவலனுரைப்ப.
௫௦. பரியல் - வருந்தாதே
௫௧ - ௨ "ஆடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக், கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது" (சிலப் ௨௮ · ௧௬௫ - ௬)
௫௪ அமையான் - தணியானாகி

(பி - ம்) ௩௭ 'மாதவ முதல்வனடி' ௩௮ 'பங்கயமலர்பரவிச' ௪௨ 'நீங்கினறேயென' ௪௩. 'ஆற்றானாகி' ௪௫ 'யானையைப் போற்றாச்' ௪௭ 'கேட்டாளரமிய' ௫௧ 'ஆடுகூத்தரணியே' ௫௨ 'வேறோரணி'

பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதாய் நல்கினை கேளாய்
தரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த
பெருமைசா னல்லறம் பெருகா தாகி
இறுதியி னற்கதி செல்லும் பெருவழி
அறுகையு நெருஞ்சியு மடர்ந்துகண் ணடைந்தாங்குச்
செயிர்வழங்கு தீக்கதி திறந்து கல்லென்
றுயிர்வழங்கு பெருநெறி யொருதிறம் பட்டது
தண்பனி விழுங்கிய செங்கதிர் மண்டிலம்
உண்டென வுணரா தல்லது யாவதும்
கண்டினி தின்றி விளங்காக் காட்சி போன்றது
சலாகை நுழைந்த மண்ணித் துளை யகவையின்
உலாநீர்ப் பெருங்கட லோடா தாயினும்
ஆங்கத் துளைவழி யுகுநீர் போல
ஈங்கு நல்லற மெய்தலு முண்டெனச்
சொல்லலு முண்டியான் சொல்லுதல் றேற்றார்

---

௫௫ அறவி - புண்ணியத்தோடு கூடியவழி

௫௬ நல்கினை கேளாய் - உவந்து கேளாய், நல்குதல் - உவத்தல், “நல்கினு நல்கா ஞயினும்” (புறநா ௮௦)

௫௫ - ௬ மணி ௨௧ ௧௦௫ - ௬

௫௭. தருமதலைவன - புத்தன, மணி ௧௧ ௬௦

௫௯ இறுதியில நறகதி - நிருவாணம பெருவழி - தருமம.

௬௦ அறுகை - அறுகமபுல கணணடைநதாங்கு - இடம அடைககப பட்டாறபோல

௬௧. செயிர - குறறம

௬௨ உயிரவழங்கு பெருநெறி - பிறநதிறக்கும உயிரகளெலலாம போகுமவழி (சிலப் ௨௮ ௧௭௩ - ௪.) ஒருதிறமபட்டது - ஒருவழிபபட்டது

௬௩. செஙகதிரமணடிலம - சூரியமணடலம.

௬௪. யாவதும - சிறிதும. ௫௯ - ௬௫. பெருவழி போனறது

௬௬ சலாகை - சிறிய நாராசம அகவையின - உள்ளிடத்தே.

௭௦ யானசொலலலும் உணடு. தேறறார - தெளியார

௭௦ - ௭௧ மககள் தேறறாராதலின

(பி - ம்.) ௫௯ ‘இறுதிநறகதி’ ௬௦ ‘படடநது கணணடைத’ ௬௧-௨ ‘நல்லென் றுயிர்’ ௬௩ ‘தனமணிவிழுஙகிய’ ௭௦ ‘சொலலுமுணடியான’

மல்லன்மா ஞாலத்து மக்களே யாதலிற்
சக்கர வாளத்துத் தேவ ரெல்லாம்
தொக்கொருங் கீண்டித் துடிதலோ கத்து
மிக்கோன் பாதம் விழுந்தன ரிரப்ப
இருள்பரந்து கிடந்த மலர்தலை யுலகத்து
விரிகதிர்ச் செல்வன் றோன்றின னென்ன
ஈரெண் ணூற்றோ டீரெட் டாண்டிற்
பேரறி வாளன் றோன்றுமதற் பிற்பாடு
பெருங்குள மருங்கிற் சுருங்கைச் சிறுவழி
இரும்பெரு நீத்தம் புகுவது போல
அளவாச் சிறுசெவி யளப்பரு நல்லறம்
உளமலி யுவகையோ டுயிர்கொளப் புகூஉம்
கதிரோன் றோன்றுங் காலை யாங்கவன்
அவிரொளி காட்டு மணியே போன்று

---

௭௩ தொக்கு - கூடி. துடிதலோகம் - துஷிதலோகம், இஃது உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்பதாவது, மஹாராஜிகலோக முதலிய தெய்வலோகம் ஆறனுள் நான்காவது.

௭௪ மிக்கோன் - சிறந்த தேவன், இவன் பெயர் ப்ரபாபாலனென்று சில புத்தநூல்களால் தெரிகின்றது.

௭௨ - ௪ மணி. ௩௦ ௭ - ௯. ௭௬ செல்வன் - சூரியன்.

௭௫ - ௬ புத்தன் தோற்றத்துக்குச் சூரியோதயத்தை உவமை கூறியிருத்தலை, இந்நூலிற் பலவிடத்தும் காண்க (௧௦. ௧௦ - ௧௧, ௧௨ ௮௫ - ௬, ௨௧ ௧௬௫ - ௭, ௨௬ ௪௬).

௭௮ பேரறிவாளன் - புத்தன். பிற்பாடு - பின்னர், இஃது ஒரு சொல், "பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற் பாடு" (சிலப். ௧௫ ௧).

௭௪ - ௮ ஆயிரப்பத் தோன்றும்.

௭௬ - ௮ தோன்றினனென்னப் பேரறிவாளன் தோன்றுவான்.

௭௯ சுருங்கை - மதகு. சிறுவழி - சிறுவழியில்.

௮௦ நீத்தம் - வெள்ளம். ௮௧ செவி - செவியில்.

௮௨ உயிர் உவகையோடு கொள்ள.

௭௯ - ௮௨ சிறுவழியில் நீத்தம்புகுவதுபோலச் சிறுசெவியில் நல்லறம்புகும்.

௮௩ காலை - காலத்தில். ௮௪ மணி - சூரியகாந்தம்.

(பி - ம்) ௭௧ 'மக்களேத்திரச்செல்வன்றோன்றினி யாதலிற்' ௭௩ 'துடிதப்போகத்து' ௭௫ 'விண்பரந்துகிடந்த' ௭௬ 'விசித்திரச் செல்வன்' ௭௯ 'சுருங்கிற் சிறுநெறி' ௮௨ 'உளமலிபுவகை' ௮௩ 'காலையாங்கணவி'

அருமைத்திருள் கூர்ந்த மனமாசு தீரப்
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறா விளங்கத்
தங்கா நாண்மீன் றகைமையி னடக்கும்
வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படும்
ஊனுடை யுயிர்க ளுறுதுயர் காணா
வளிவலங் கொட்கு மாதிரம் வளம்படும்
நளியிரு முந்நீர் நலம்பல தரூஉம்
கறவைகன் றார்த்திக் கலநிறை பொழியும்
பறவை பயன்றுய்த்துத் துறைபதி நீங்கா
விலங்கு மக்களும் வெரூஉப் பகைநீங்கும்
கலங்கஞர் நரகரும் பேயுங் கைவிடும்

---

௮௫. மைத்து - கறுத்து

மேல்வருவன. புத்தன் அவதரிக்குங் காலத்து உளவாகும் நற்குறிகள்.

௮௭ தீங்கு உறாவிளங்க - தீமைகள் உறாமல் விளங்க, விரோதமில்லாம லிருக்கவென்றபடி.

௮௮ நாண்மீன் - நட்சத்திரங்கள் ௮௯. வானம் - மேகம்.

௯0 உடம்புமெலிந்த உயிர்கள் துயரைக்காணா, உடையுயிர் வினைத்தொகை ஊனுடையுயிர் - மக்கள்முதலிய உயிர்களுமாம்

௯௧ வளிவலம் கொட்கும் - காற்று வலமாகச் சுழலும், "வலமாதிரத்தன வளிகொட்ப" (மதுரைக். ௫) மாதிரம் - திசை, மலையுமாம், "மாதிரங் கொழுக்க" (மதுரைக். ௬0)

௯௨ நளி இரு முந்நீர் - நீர்செறிந்த பெரியகடல், "நளியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி" (புறநா. ௬௬), முந்நீர் எழுவாய நலம் ஓரங்கோலை சங்கு மொளிர்பவளம் வெண்முத்தம், நீர்படு முப்பினோ டைந்து" (சிலப். ௧0 ௧0௭, மேற்.) என்னும் அவைகள்

௯௩ கறவை - கறத்தலையுடைய பசுக்கள் கன்று ஆர்த்தி - கன்றை உண்ணச்செய்து கலம் நிறை பொழியும் - கறவைக்கலமும் அதனினின்றும் பால்சொரியும் சாலும் வழியும்படி பாலைப்பொழியும், நிறை - சால, "பீரிவாய் பரந்த நீரறு நிறைமுதல" (பதிற். ௧௫), "கன்றருத்தி மங்கையர் கல நிறை பொழிதர, நின்றமேதி" (சீவக. ௬௯) கறவைகள் பொழியும்

௯௪ பறவைகள் நீங்கா, புறநா. ௨0 துய்த்து அநுபவித்து, புசித்தென்றுமாம்

௯௫ மிருகசாதியும் மனிதசாதியும் தம்முள் அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகைமையை ஒழியும்

௯௬ அஞர் - துன்பம் அஞரை நரகசாதியும் பேய்சாதியும் விட்டொழியும்

(பி - ம்.) ௮௫. 'மனமாளக்கழூஉம்' ௮௯ 'வளம்படும்' ௯0 'உயிர்கள் விறலு துயர்' ௯௧ 'வலங்கொள்ளும்' ௯௫ 'பெரும்பகை நீக்கும்'

கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடும்
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறாஅ
அந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோர்
இன்பப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி
னாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல்
பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி
மாதர் நின்னால் வருவன இவ்வூர்
ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
ஆங்கவை நிகழ்ந்த பின்ன ரல்லது
பூங்கொடி மாதர் பொருளுரை பொருந்தாய்

---

௯௭ பு. சிலப். ௫ : ௧௧௮. கூன் - வளைவு, ஈண்டு வளைவையுடைய வடிவத்திற்கு ஆகுபெயர். குறள் - குறுகியவடிவம், மக்களுள் நீரக் குறியானைக் குறளனென்றும், அவனிற் சிறிது நெடியானைச் சிந்தனென்றும் கூறுவர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். செய். சூ. ௪௦). ஊமம் - ஊமை.

௯௮ மா - விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது. மருள் - அறிவின்றி மயங்கியிருப்பது. உயிர் - ஈண்டு மக்களுயிர்.

௯௭ - ௮ கூன்முதலிய வடிவங்களை உயிர்கள் பெறமாட்டா. கூன் முதலிய ஆறனோடு குருட்டையும் மணைபோற் பிறப்பதாகிய பிண்டத்தையுங் கூட்டி எண்வகையெச்சமென்பர், இதனை, "சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமுங் கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு, மாவு மருளு முளப்பட வாழ்நர்க் கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம் பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென" (புறநா. ௨௮) என்பதனாலும், "குறளொடு செவிடு மூங்கை கூன் மருள் குருடு மாவே, யுறுமுறுப் பில்லாப் பிண்ட மோதிய வெண்மெய் யெச்சம்" (சூடாமணி ௧௨ : ௯௪) என்பதனாலும் உணர்க.

௯௯ அருளறம் வினைத்தொகை, தயாதருமமுமாம்.

௬௦௦ இன்னா - துன்பம். இகந்தோர் - கடந்தோர்.

௬௦௨ பாதம் - பாதத்தை. நவை - குற்றம்.

௬௦௨ - ௩ ஏத்துதலை மறவேன், மறவேலென்றுமாம்.

௬௦௪ மாதர் விளி. இவ்வூர் - இவ்வூரில்.

௬௦௫ பு. மணி. ௨௧ : ௧௩௦. ஏது நிகழ்ச்சியென்பதன் பொருளை, மணி. ௩ : ௪ - ஆம் அடியின் குறிப்பிற் காண்க.

௬௦௪ - ௫ வருவனவாகிய ஏது நிகழ்ச்சி.

௬௦௭ பொருளுரை மெய்வார்த்தை, என்றது தருமோபதேச மொழிகளை, "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" (மணி. ௨௨ : ௯௧), "பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்" (சிலப். ௨௮ : ௧௩௮).

(பி - ம்.) ௯௯ 'பிறந்தவருளறங்' ௬௦௦. 'இகழ்வோராதலிற்' ௬௦௩ - ௪ 'மறவேனியானு மடக்கொடியாதலின்மாதர் மாதர்நின்னால்'

ஆதி முதல்வ னருந்துயர் கெடுக்கும்
பாதபங் கயமலை பரசின ராதலின்
ஈங்கிவ் விருவரு மிளங்கொடி நின்னோடு
ஓங்குயர் போதி யுரவோன் றிருந்தடி
தொழுதுவலங் கொண்டு தொடர்வினை நீங்கிப்
பழுதி னன்னெறிப் படர்குவர் காணாய்
ஆருயிர் மருந்தா மமுத சுரபியெனும்
மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி பெற்றனை
மக்கள் தேவ ரெனவிரு சார்க்கும்
ஒத்த முடிவி னொன்றுரைக் கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்த லென்றே யவரும்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றின ராதலின்
மடுத்ததீக் கொளிய மன்னுயிர்ப் பசிகெட
எடுத்தனள் பாத்திர மிளங்கொடி தானென்.

௧௨.—அறவணர்த்தொழுத காதை முற்றிற்று.

---

௧௦௮ ஆதிமுதல்வன் - புத்தன் ௧௦௯ பரசினர் - துதித்தார்

௧௦௮ - ௯ ஆதிமுதல்வனது பாதபங்கயமலை

௧௧௦ இருவர் - மாதவி சுதமதியென்பவர் இளங்கொடி - விளி

௧௧௧. உரவோன் - புத்தன், உரம் - அறிவு

௧௧௩ பழுது இல் நன்னெறி - குற்றமில்லாத நல்லவழி, இதனை விசுத்திமார்க்கமென்பர் நெறி - நெறியில் படர்குவர் - செல்குவர்

௧௦௯ - ௧௩ பரசினராதலின், இவ்விருவரும் நின்னோடு உரவோனடியைத் தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கிப்படர்குவர்

௧௧௬ இருசார்க்கும் - இரண்டு பகுதிக்கும்

௧௧௮ அவ்வறம், தீர்த்தல் ஆகும் அவரும் - அறவணவடிகளும்

௧௧௯ தவப்பெரு நல்லறம் - மிகப்பெரிய நல்லதருமம்

௧௨௦ கொளிய - கொளுத்தினாற்போன்ற

௧௨௧ இளங்கொடி பாத்திரத்தை எடுத்தனள்

௧ - ௧௨௧ இளங்கொடி அவர்தம்முடன் அடிகள் யாங்குளரென்று வினவியக் குறித்து மாதவனடியை வணங்கி எதிர் உரைத்தலும் கேட்டு, அவரும் தவப்பெரு நல்லறம் சாற்றினராதலின், இளங்கொடி பாத்திர மெடுத்தனளென முடிக்க

(பி - ம்.) ௧௦௯ 'பங்கயமலர்' ௧௧௮ 'அன்றேயவரும்' ௧௨௦ 'மடுத்த தீக்கதிமன்னுயிர்' ௧௨௧ 'எடுத்த பாத்திரம்'

பதின் மூன்றாவது

ஆபுத்திரன் றிறம் அறிவித்த காதை

[பதின்மூன்றாவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் ஆபுத்திரன்றிறங்கூறிய பாட்டு]

மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் கருளிய
ஆபுத் திரன்றிற மணியிழை கேளாய்
வாரா ணசியோர் மறையோம் பாளன்
ஆரண வுவாத்தி யபஞ்சிக னென்போன்
பார்ப்பனி சாலி காப்புக்கடை கழிந்து
கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சித்
தென்றிசைக் குமரி யாடிய வருவோள்

---

௨. திறம் - வரலாற்றை

௩. வாரணாசி - காசி. மறையோம்பாளன் - வேதத்தைப் பாதுகாத்தலை யுடையான், அந்தணனென்றபடி, "வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாளன்" (௧௫) என்பா பிறரும்.

௪. ஆரண உவாத்தி - வேதம் ஓதுவிப்பவன், உவாத்தி உபாத்தி யாயனென்னும் வடமொழிச் சிதைவு. வேதத்திற் சில பாகத்தையேனும் வேதாங்கங்களையேனும் சீவனத்தின் பொருட்டு ஓதுவிப்பவன் உபாத்தியா யன், இதனை மனுஸ்மிருதி, ௨-ஆம் அத்தியாயம், ௧௪௧ - ஆம் சுலோகத்திற் காண்க. இப்பெயர் தமிழ் நூல்களில் உவாத்தியன், உவாத்தியான், உவாத்தி யெனவும் வழங்கும். அபஞ்சிகன் காரணப்பெயர், பங்கமில்லாதவனென் பது பொருள்.

௩-௪. மணி. ௧௩ : ௭௮-௯.

௫. பார்ப்பனி சாலி - அவன் மனைவி சாலியென்பாள், அந்தணர் களிற் கணவனைப் பார்ப்பானென்றும், மனைவியைப் பார்ப்பனியென்றும் கூறுதல் மரபு, "பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்தவித், தீத்தொழி லாட்டி" (சூ. ௧௩௨-௩) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க. காப்புக் கடை கழிந்து - காவலின் எல்லையைக் கடந்து, கற்பொழுக்கம் நீங்கி யென்றபடி.

௬. கணவனுக்குப் பிழை செய்தமையாலுண்டாகும் தண்டத்திற்குப் பயந்து, தண்டம் - தண்டனை, "கொண்டோற் பிழைத்த தண்டந் தாங்கி" (பெருங் ௧ ௩௬ ௧௫௪)

௫-௭. மணி. ௫ : ௩௭-௮. ஆடிய - ஆடுதற்பொருட்டு.

(பி-ம்.) ௨ 'இழாய் கேளாய்' ௩-௪ 'வாரணாசி யோர் மறை மேம் படுநன்ஞான அகத்துத் துஞ்சிருள் யாமத்தினற' ௪ 'ஆரணவு வாத் திகன்'

சூன்முதிர் பருவத்துத் துஞ்சிருள் இயவிடை
ஈன்ற குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
தோன்றாத் துடவையின் இட்டனள் நீங்கத்
தாயிற் றூவாக் குழவித் துயர்கேட்டோர்
ஆவந் தணைந்தாங் கதன்றுயர் தீர
நாவான் நக்கி நன்பா லூட்டிப்
போகா தெழுநாட் புறங்காத் தோம்ப
வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாளன்
இயவிடை வருவோ னிளம்பூதி யென்போன்
குழவி யேங்கிய கூஉக்குரல் கேட்டுக்
கழுமிய துன்பொடு கண்ணீ ருகுத்தாங்

---

௮ துஞ்சிருள் - யாவரும் தூங்குதற்குக் காரணமாகிய இருளில், செறிந்த இருளுமாம். இயவு இடை - வழியினிடத்தே.

௯ குழவிக்கு - குழந்தைக்கு.

௧௦. துடவை - தோட்டம், "தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை" (பெரும்பாண். ௨௦௧), "தொய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை" (மலைபடு. ௧௨௨)

௯ - ௧௦ மணி. ௧௩ : ௮௯ - ௭

௧௧ தூவாக்குழவி - உண்ணாத குழந்தை. துயர் - பசித்துயரத்தால் ஒழியாமல் அழுது கூப்பிடும் ஒலி, ஆகுபெயர், "தாயிற் றூவாக் குழவி போல, வோவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே" (புறநா. ௪)

௧௨ ஆ - பசு. அதன்றுயர் - அக்குழந்தையின் பசித்துன்பம்.

௧௪ புறங்காத்து ஓம்ப - பாதுகாக்க, இவை ஒருபொருட் பன்மொழி, புறங்காத்தல் - பாதுகாத்தல், "வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப" (தொல். செய். ௧௧௦), "மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்ப" (புறநா. ௪௨) இதனால் ஆபுத்திரனென்பது இவனுக்குப் பெயராயிற்று.

௧௫ வயனங்கோடு - ஓரூர். மறையோம்பாளன். மணி. ௧௩ : ௩.

௧௬ வருவோன் - மனைவியுடன் வருவோன், பின், "காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்து" (௨௦) என்பதனால், 'மனைவியுடன்' என்பது கொள்ளப்பட்டது. பூதி என்பது அவன் பெயர், "தாதை பூதியுந் தன்மனை கடிதர" (௧௦௪) என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல் காண்க.

௧௮ கழுமிய - கலந்த, புறநா. ௨௫௮. கண்ணீர் - உவகைக் கண்ணீர்.

(பி - ம்) ௮ 'சூன்முதிருயக்கத்துத் துஞ்சிருள்யாமத்து' ௯ 'இரங்கினளாகி' ௧௦ 'இட்டனணீங்கித' ௧௨ 'அணைந்தாங்காங்கதன் றுயர்கெட' ௧௫ 'வயவனங் கோட்டில்', 'வனயனங் கோட்டி'

காமகன் அல்லன் என்மகன் என்றே
காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்து
நம்பி பிறந்தான் பொலிகநங் கிளையெனத்
தம்பதிப் பெயர்ந்து தம்மொடுங் கூடி
மார்பிடை முந்நூல் வனையா முன்னர்
நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி
ஓத்துடை யந்தணர்க் கொப்பவை யெல்லாம்
நாத்தொலை வின்றி நன்கன மறிந்தபின்
அப்பதி தன்னுளோ ரந்தணன் மனைவயிற்
புக்கோ னாங்குப் புலைசூழ் வேள்வியிற்
குரூஉத்தொடை மாலை கோட்டிடைச் சுற்றி
வெரூஉப்பகை யஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பிக்

---

௧௯ ஆமகன் அல்லன் - பசுவினுடைய மகனல்லன், பசுப் பாற் காத்தலைக் கண்டோனாதலின் இங்ஙனங் கூறினான்.

௨௰ காதலி - மனைவி. கைதொழுது - அக்குழந்தையைத் தனக்குத் தந்தது தெய்வமென்றெண்ணி அத்தெய்வத்திற்கு அஞ்சலிசெய்து, "பழுவில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனைத், தொழுதனள் வாங்கி" (௨௫ : ௧௭௮ - ௯) என்று இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க.

௨௧ நம் கிளை பொலிகவென்று ௨௨ பதி - ஊர்.

௨௩ முந்நூல் - பூணூல். வனையா முன்னரென்பது விசயக் கற்பித்தமை விளக்கி நின்றது.

௨௪ நன்னூல் - வேதம் வேதாங்கங்கள். நவிற்றி - நவிற்ற, நவிலுதல் - கூறி அடிப்படுதல், "நல்லோர் குழீஇய நாநவில் அவையத்து" (மலைபடு ௭௭), "மறைநவில் அந்தணர் நுவலவும் படுமே" (புறநா. ௧)

௨௫ ஓத்து - வேதம்

௨௬ நாத்தொலைவு. மணி. ௨௪ : ௧௯, சிலப். ௩ : ௪௪

௨௮. புலை சூழ் வேள்வியில் - அசுத்தமாகிய ஊன்றின்றலைச் செய்கின்ற யாகசாலையில், சூழ்தல் - செய்தல் (தக்க. ௨௭௩, உரை). கருதலுமாம். புலையும் வேள்வியும் ஆகுபெயர்.

௨௯ நிறம்பொருந்திய தொடுக்கப்பட்ட மாலை கொம்பினகண்ணே சுற்றப்பட்டு

௩௰ வெரூஉப்பகை - அச்சத்தைத் தரும் பகை, வெரூஉ - அச்சம், "வெரூஉப்பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை" (பொருந. ௧௭௪.) புலம்பி - வருத்தமுற்று, புலம்பு - வருத்தம், "புலம்புவிட் டிருந்த புனிற்றில் காட்சி" (மலைபடு ௪௧)

(பி - ம்.) ௨௪ 'நன்கினிநவிற்றி' ௨௫. 'ஒப்புமை யெல்லாம்' ௨௭. 'மனைவியிற் புக்கோ னாங்கப்புலைசூழ்வேள்வியில்' ௨௯ 'குருஉக்கொடி'

கொலைநவில் வேட்டுவர் கொடுமர மஞ்சி
வலையிடைப் பட்ட மானே போன்றாங்
கஞ்சி நின் றழைக்கு மாத்துயர் கண்டு
நெஞ்சுநடுக் குற்று நெடுங்கணீ ருகுத்தாங்
கள்ள வினையிற் கடுந்துயர் பாழ்பட
நள்ளிருட் கொண்டு நடக்குவ னென்னும்
உள்ளங் கரந்தாங் கொருபுடை யொதுங்கி
அல்லிடை யாக்கொண் டப்பதி யகன்றோன்
கல்லத ரத்தங் கடவா நின்றுழி
அடாக்குறு மாக்களொ டந்தண ரெல்லாம்
கடத்திடை யாவொடு கையகப் படுத்தி
ஆகொண் டிந்த வாரிடைக் கழிய
நீசமக னல்லாய் நிகழ்ந்ததை யுரையாய்
புலைச்சிறு மகனே போக்கப் படுதியென

---

௩௧. கொலை நவில் வேட்டுவர் - கொல்லுதலைச் செய்கின்ற வேட்டுவருடைய கொடுமரம் - வில்

௩௩. அழைக்கும் ஆ துயர் - கூப்பிடுகின்ற பசுவின் துயரத்தை

௩௦ - ௩௩ புலம்பிப் போன்று அஞ்சி நின்று அழைக்கும் ஆ

உஅ - ௩௩ புகக்கோன் ஆவினது துயரத்தைக் கண்டெனக்

௩௫ - ௬ திருட்டுத் தொழிலால், பசுவினது மிக்க துன்பம் இல்லையாம்படி, கடுந்துயர் - மரணத்துன்பமுமாம் பாழ்படக் கொண்டெனக்

௩௬ நள்ளிருள் - செறிந்த இருட்டு, "வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடியல்" (பொருந. எ௨)

௩௭ உள்ளம் கரந்து - தன்னெண்ணத்தை மறைத்து

௩௯. கல்லதரத்தம் - பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய சின்னெறியையுடைய அருநெறி, "கல்லத ரத்தங் கடக்க" (சிலப் ௧௬. ௫எ)

௪௦ அடாக் குறுமாக்களொடு - நெருக்குதலைச்செய்யும் அறிவில்லாதாரோடு, "ஒலிதொருங் கீண்டிய வூர்க்குறு மாக்களும்" (௧௫ ௫௯) என்பா பின்னும். குறுமாக்கள். கலி அஉ

௪௧ கடம் - அருநெறி

௪௧ ஆ கொண்டு - பசுவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆரிடை - அரியவழி

௪௪ ஊனைவிரும்பிப் பசுவைக் கவர்ந்தானென்று நினைந்து, 'புலைச் சிறுமகனே' என்றார் போக்கப்படுதி - விலக்கப்படுவாய்

(பி - ம்) ௩௧. 'கொடுவரமஞ்சி' ௩௫. 'களவினையாகியிக் கடுவினை பாழ்பட' ௩௮. 'ஆகொண்டப்பதி' ௪௨. 'ஆகொண்டந்த' ௪௩ 'நீமகனல்லாய்' ௪௪ 'புலைச்சிரக்கனே போகப்படுதி'

றலைக்கோ லதனா லறைந்தனர் கேட்ப
ஆட்டி னலைக்கு மந்தண ருவாத்தியைக்
கோட்டினிற் குத்திக் குடர்புய்த் துறுத்துக்
காட்டிடை நல்லாக் கதழ்ந்துகிளர்ந் தோட
ஆபுத் திரன்றா னாகவாகக் குறைப்போன்
நோவன செய்யன்மி னொடிவன கேண்மின்
விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் றீம்பால்
அறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டும்
இதனொடு வந்த செற்ற மென்னை
முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ

---

௪௫ அலைகோல் - வருத்துதலைச்செய்யும் கோல் அறைந்தனர் - அடித்தனராய

௪௬ ஆட்டி அலைக்கும் - மிகவும் வருத்துகின்ற இவை ஒருபொருட் பன்மொழி

௪௭ கோடு - கொம்பு குடர் புய்த்துறுத்து - குடரைப்பிடுங்கி, "கோட்டுப்புய்க்க கல்லார் துழக்கு நாட்கேள்" (கலி ௩௮), "புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை" (புறநா ௨௮)

௪௮ கதழ்ந்து கிளர்ந்தோட - விரைந்தெழுந்தோட, கதழ்தல் - விரைதல், "கதழ்வும் துனையும் விரைவின் பொருள" (தொல் உரி ௩௧) கிளர்தல் - எழுதல், "கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம்" (புறநா ௮௨)

மேல் வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று

௫௦ நொடிவன - சொல்லுவனவற்றை

௫௧ மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலத்தினிடத்தே தானே உண்டாகிய புல்லைமேய்ந்து, பசுக்கள் கவலையின்றி மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலம் கோஸஞ்சார பூமியெனப்படும்

௫௩ பிறத்தல் மக்களவினை தீம்பால் - இனியபால்

௫௫ இதனொடு - இப்பசுவினிடத்து, உருபுமயக்கம் செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது, புறநா ௩௫௨,

௫௬ முன்னியது - எண்ணியது உரைமோ, உரையுமென்னும் ஏவற்பன்மை உயிர்மெய்கெட்டு ஓகாரம்பெற்று வந்தது என்னென்று ஒருசொல் வருவிக்க

(பி - ம்) ௪௫ 'கேட்புழி' ௪௮ 'கழிந்துகிளர்ந்தோட' ௫௦ 'நோவன செய்யே னொடியாது கேண்மோ', 'நோவல்செய்யல்' ௫௧ 'விடுபுலமருங்கு' ௫௩ 'தொட்டுச்சிறந்த தீம்பால்' ௫௬ 'முதுமொழி மாக்கண்முன்னியாதுரைமோ'

பொன்னணி நேமி வலங்கொள் சக்கரக்கை
மன்னுயிர் முதல்வன் மகனெமக் கருளிய
அருமறை நன்னூ லறியா திகழ்ந்தனை
தெருமர லுள்ளத்துச் சிறியை நீயவ்
வாமகன் றோற்றங் கொத்தனை யறியாய்
நீமக னல்லாய் கேளென விகழ்தலும்
ஆன்மக னசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்றும்
நரிமக னல்லனோ கேச கம்பளன்
ஈங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்களென்
றோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டால்
ஆவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ
நான்மறை மாக்கா ணன்னூ லகத்தென
ஆங்கவர் தம்முளோ ரந்தண னுரைக்கும்
ஈங்கிவன் றன்பிறப் பியானறி குவனென

---

௫௭ நேமி - சக்கரத்தின் சூடு, வட்டமுமாம். வலம் - **வெற்றி**, வலப்பக்கமுமாம். நேமியையுடைய சக்கராயுதம்.

௫௮ மன்னுயிர்முதல்வன் - திருமால். மகன் - பிரமன்.

௬0 தெருமரல் - சுழற்சி. சிறியை - சிறுமையையுடையாய்.

௬௧ நூற்பொருளையறியும் அறிவிலானென்பார், 'ஆமகன் றோற்றங் கொத்தனை' என்றார்; "விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல், கற்றாரோ டேனை யவர்" (குறள், ௪௧0) என்று வருதல் காண்க.

௬௨ இகழ்தலும் - அவ்வந்தணர் இகழ்ந்து பேசுதலும்.

மேல் வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று.

௬௩ அசலனென்பவன் ஆனின்மகன்; ஆன் - பசு. சிருங்கியென்பவன் மானின் மகன்; சமீக முனிவருக்குப் பசுவினிடம் பிறந்தவனென்னும் பாரதம், ஆதி ௫0 - ஆம் அத்.

௬௪ விரிஞ்சியென்பவன் புலியின்மகன். புரையோர் - மேலோர்.

௬௫ கேசகம்பளனென்பவன் நரியின் மகன்; அசிதகேசகம்பளரென்று ஒரு முனிவர்பெயர் பௌத்த நூல்களிற் காணப்படுகின்றது.

௬௮ - ௯ ஆவொடு - ஆவால். நன்னூலகத்து ஆவொடு வந்த அழிகுல முண்டோ? இல்லையென்றபடி. முன்னம், 'ஆமகன் றோற்றங் கொத்தனை' (௬௧) என்று அந்தணர் இகழ்ந்ததற்குப் பரிகாரம் கூறுகின்றவனாதலின், 'ஆவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ' என்றான்.

௭0 - ௭௧ இவன் பிறப்பை யான் அறிகுவனென்று ஓரந்தணன் உரைப்பான்.

(பி - ம்) ௫௭. 'வலங்கொள்சத்தக்கை' ௫௮. 'எமக்களித்த' ௬0 'சிறியோய்நீயவ' ௬௩ - ௪. 'சிருங்கிப், புலிமகன்விருஞ்சி' ௬௫ 'தேசிகம் பலின' ௬௯ 'மாக்கணன்னூலக'

நடலை வருத்தமொடு நல்கூர் மேனியள்
வடமொழி யாட்டி மறைமுறை யெய்திக்
குமரி பாதங் கொள்கையின் வணங்கித்
தமரிற் றீர்ந்த சாலியென் போட்டை
யாது நின்னூ ரீங்கென் வரவென
மாமறை யாட்டி வருதிற முரைக்கும்
வார ணாசியோர் மாமறை முதல்வன்
ஆரண வுவாத்தி யரும்பெறன் மனைவியான்
பார்ப்பார்க் கொவ்வாப் பண்பி னொழுகிக்
காப்புக் கடை கழிந்து கணவனை யிகந்தேன்
எறிபய முடைமையி னிரியன் மாக்களொடு
தெற்கட் குமரி யாடிய வருவேன்

---

௭௨. நடலை - வழி நல்கூர் மேனியள் - இளைத்த உடம்பை யுடையாள்.

௭௩. வடமொழி யாட்டி - பார்ப்பனி, இந்நூலில், ௫ : ௪0 - ஆம் அடியிற் பார்ப்பாரை வடமொழியாளரென்று கூறியிருத்தல் காண்க மறைமுறை யெய்தி - வேதவிதிப்படியே சென்று

௭௪ குமரியாடப்போந்தோர், ஆங்குள்ள குமரித்தெய்வப் படிமத்தை வணங்குதல் மரபு

௭௫ தமரிற்றீர்ந்த - தனக்குச் சிறந்தோரினின்றும் நீங்கிய

௭௪ - ௫ வணங்கித் தீர்ந்த சாலி. ௭௬ ஈங்கு வரவு என்னென

௭௭ உரைக்கும் - உரைப்பாள்

௭௮ வாரணசி = வாராணஸீ - காசி வடமொழியில் ஸித்தாந்த கௌமுதி என்னும் நூலின் அவ்யயீபாவப் பிரகரணத்தில், "யஸ்யசாயாம" என்னும் ஸூத்ர வியாக்கியானத்தில் 'வாராணஸீ' என்பதற்கு, 'நல்ல ஜலத்துக்குத் தூரத்திலில்லாத நகரீ' என்று தத்துவபோதினி யுரையின் ஆசிரியர் பொருள் செய்திருப்பதாகக் கூறுவர் .

௭௯ 'உவாத்தி' என்பது, "தவாஅக் காதலொடு தகையாழ் காட்டும், உவாத்தி யாதலின்" (௧ ௪௪ ௧௩0 - ௩௧) என்ப பெருங்கதையிலும் வந்திருத்தல் காண்க

௮0 ஒழுகி நடந்து

௮௧ காப்புக்கடை கழிந்து, மணி ௧௩ ௫

௮௨ எறிபயம் - அடித்தலாலுண்டாகும் அச்சம் இரியல் மாக்கள் - கெடுதலுற்ற மாக்கள், விரைந்து செல்லும் மாக்களென்றுமாம்

௮௩ ஆடிய - நீராடும்பொருட்டு

(பி - ம்) ௮௧ 'கணவனையிகழ்ந்தேன்' ௮௨ 'எறபயமுடைமையின்', 'நெறிபயமுடைமையின்' ௮௩ 'தெக்கட்குமரி', 'தக்கண குமரி'

பொற்றேர்ச் செழியன் கொற்கையம் பேரூர்க்
காவதங் கடந்து கோவல ரிருக்கையின்
ஈன்ற குழவிக் கிரங்கே னாகித்
தோன்றாத் துடவையி னிட்டனன் போந்தேன்
செல்கதி யுண்டோ தீவினை யேற்கென்
றல்லலுற் றழுத வவ்வண் மகனீங்கினென்
சொல்லுதல் தேற்றேன் சொற்பய னின்மையிற்
புல்லலோம் பன்மின் புலைமக னிவனென
ஆபுத் திரன்பின் பமர்நகை செய்து
மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ
முதுமறை முதல்வன் முன்னர்த் தோன்றிய
கடவுட் கணிகை காதலஞ் சிறுவர்
அருமறை முதல்வ ரந்தண ரிருவரும்
புரிநூன் மார்பீர் பொய்யுரை யாமோ

---

௪௪ செழியன் - பாண்டியன் கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி

௪௫ கோவலர் - இடையர்

௪௭ துடவை - தோட்டம் ௪௬ - ௭ மணி ௧௩ ௯ - ௧௦

௪௮ தீவினையேற்குச் செல்கதியுண்டோ

௫௦ பயம் - பிரயோசனம், இன்மையிற் சொல்லுதல் தேற்றேன்

௫௧ புல்லலோம்பன்மின் - தீண்டலைச் செய்யாதொழிக இவன் புலைமகன் - இவன் அசுத்தமுடைய மகன் புலை - வியபிசாரமுமாம், இது மலைநாட்டு வழக்கென்பர்

௫௨ அமர்நகை - விரும்புஞ் சிரிப்பு

௫௩ கேண்மோ, கேளுமென்னும் ஏவற்பன்மை உயிர்கெட்டு ஓகாரம் பெற்றுவந்தது, நன் வி சூ ௩௪௧

௫௪. முதுமறைமுதல்வன் - பிரமன்

௫௫ கடவுட்கணிகை - திலோத்தமை யென்பாள் சிறுவர் - பிள்ளைகள்

௫௬ முதல்வராகிய அந்தணரிருவரும் இருவர் - வசிஷ்டர், அகஸ்தியர்

௫௫ - ௬ அந்தணரிருவருங் காதலஞ்சிறுவரெனக்

௫௪ - ௬ வசிஷ்டரும் அகஸ்தியரும் திலோத்தமையின் பிள்ளைகளென்பதைப் பின்வருமவாக்கியத்தாலுணர்க, "வசிஷ்டனும் அகஸ்தியனும், பிரஹ்மா திலோத்தமையெனும் அப்ஸரஸைக் கண்டகாலத்துக் கலசத்து ஜனித்தனர்" (நீல சமய)

(பி - ம்) ௫௨ 'ஆபுத்திரனமர்நகை'

சாலிக் குண்டோ தவறென வுரைத்து
நான்மறை மாக்களை நகுவன னிறப்ப
ஓத லந்தணர்க் கொவ்வா னென்றே
தாதை பூதியுந் தன்மனை கடிந்தர
ஆங்கவர் களவென் றந்தண ருறைந்தரும்
கிராம மெங்கணுங் கடிஞையிற் கலியிட
மிக்க செல்வத்து விளங்கியோர் வாழும்
தக்கண மதுரை தான்சென் றெய்திச்
சிந்தா விளக்கின் செழுங்கலை நியமத்துத்
தந்தின் முன்றி லம்பலப் பீடிகைத்
தங்கினன் வதிந்தத் தக்கணப் பேரூர்

---

௯௮ தவறு - குற்றம். ௯௯ நகுவனன் - சிரிப்பவனாகி.

௧௦௦ ஒவ்வான் - பொருந்தான், என்றது ஆபுத்திரனை.

௧௦௧ தாதை - தகப்பன். கடிந்தர - நீக்க.

௧௦௫ கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம். கலிஇட - கலியைப் போக்க, உலகத்திற் கடிஞையிற் கலியிடுவார் எக்காலத்தும் இலராகவும் இவனுக்கும் இங்ஙனம் நிகழ்ந்ததேயென்று இரங்கிக் கூறினார். 'கடிஞையிற் கலியிடுவாரில்' என்பது ஒரு பழமொழி, இதனைப் பின்வரும் வெண்பாவாலுணர்க. "நினைத்த திதுவென்றந் நீர்மையை நோக்கி, மனத்தறிந்து ஈவார் மாண்டார் - புனத்த, குடிஞை யிரட்டுங் குளிர்வரை நாட, கடிஞையிற் கலியிடுவாரில்" (பழ. ௨௪௯)

௧௦௫ தக்கணமதுரை - தென்றிசைக்கண் உள்ள மதுரை, என்றது கூடற்பதியை. தக்கணம், வடசொற்றிரிபு, சிலப். ௧௪ ௮௧, அடியார்க்.

௧௦௬ சிந்தாவிளக்கு - ஸரஸ்வதீதேவி, மணி. பதிகத்தின் ௯௦-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. நியமம் - கோயில், ஸரஸ்வதீதேவியின் கோயிலாதலின், அதற்குக் கலைநியமமென்பது பெயராயிற்று, மணி. ௧௪. ௧௦-௧௧, ௧௭-௮.

௧௦௭ முன்றில் அம்பலப்பீடிகை - சிந்தாதேவியின் கோயில் வாயிற்கண் உள்ள மன்றினிடத்தில் அம்பலப்பீடிகை - அம்பலமாகிய பீடிகை, அஃது உயர்த்திக்கட்டப்பட்டிருத்தலின், பீடிகையெனப்பட்டது. பீடிகையென்பதற்குக் கோயில்வாயிற்கண் உள்ள பலிபீடமெனினும் பொருந்தும், இங்ஙனங் கொள்ளுங்காற் பீடிகையையுடைய அம்பலமென மாறுக.

௧௦௮. தங்கினன் வதிந்து - தங்கி, ஒருபொருட் பன்மொழி. தக்கணப் பேரூர் - மதுரையில்.

(பி - ம்) ௧௦௦ 'ஒவ்வாயென்றே' ௧௦௨ 'ஆங்கவர்களவு' ௧௦௫ 'கடிகையிற்கலியிட'

ஐயக் கடிஞை கையி னேந்தி
மையறு சிறப்பின் மனைதொறு மறுகிச்
காணார் கேளார் கான்முடப் பட்டோர்
பேணுந ரில்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்
யாவரும் வருகென் றிசைத்துடன் ஊட்டி
உண்டொழி மிச்சிலுண் டோடுதலை மடுத்துக்
கண்படை கொள்ளுங் காவலன் றானென்

கங.—ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்த காதை முற்றிற்று.

ககO மை - குற்றம் மறுகி - சுழன்று

ககக காணார் - குருடர் கேளார் - செவிடர்

ககஉ பேணுநரில்லோர் - அநாதிகள் பிணி - நோய்

ககக - ௪ மணி. உ௮ : ௨௨௨ - ௩

ககந யாவரும் - மேற்கூறப்பட்ட காணார் முதலிய யாவரும் உடன் ஊட்டி - ஒருங்குண்ணச்செய்து, உடன் - உடனேயென்றுமாம்

ககச உண்டொழி மிச்சில் உண்டு - அவர்கள் உண்டொழிந்த மிகுதியை யுண்டு, இது, "விருந்தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான்" (குறள்) என்ற திருக்குறளின் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க. ஓடு - பிச்சைப் பாத்திரம் தலைமடுத்து - தலையணையாகக்கொண்டு

ககரு கண்படை - உறக்கம் காவலன் - காத்தலையுடையவன், என்றது ஆபுத்திரனை காவலன் கண்படை கொள்ளுமென்க

க - ககரு அணியிழை, ஆபுத்திரன்றிறங்கேளாய், பார்ப்பனி சாலி, கழிந்து அளசி வருவோள் இரங்கானாகிக் குழவியை இட்டு நீங்க, ஆ சேட்டு அணைந்து நக்கி ஊட்டிப் போகாது ஓம்ப, பூதியென்போன் சேட்டு உருத்து என்மகனென்று எடுத்துப் பெயர்ந்து கூடி நவிற்ற, அறிந்தபின் புகலோன் ஆ துயர் கண்டு ஈற்று உருத்து உள்ளங்கரந்து ஒதுங்கி அந்தணரேறுயக் கடவானென்றுழி அந்தணரெல்லாம் குறுமாக்களோடு சென்று கையகப்படுக்கி கேட்ப, நல்லா குத்திப்புயத்துறுத்து நீட்ட, ஆபுத்திரன் உரைப்போன், 'உரையோ' என, அந்தணர்கழ்த்தலும் ஆபுத்திரன், 'நன்னூற்குந்து ஆவொடு வந்த அழிகுலமுண்டோ' என ஓரந்தணனுரைக்கும், அங்ஙனம் முனைப்பவன், 'புலவோமனைமின், புலைமகனிவன்' என ஆபுத்திரனை நகைசெய்து, 'சாலிக்குத் தவறுண்டோ' என்றுரைத்து நகுவனனிற்ப, பூதி ஒவ்வானென்று கடிதர, கிராமமெங்கணும் தலவி- காவலன் மதுரை சென்றெய்தி வதிந்து எந்தி மறுகி இசைத்து ஊட்டி மிச்சிலுண்டு மடுத்துக் கண்படை கொள்ளுமென வினைமுடிவு செய்க

(பி - ம்) ககஉ 'பேணினரில்லோர்' ககச 'தலைமடுத்து', 'தலையெடுத்து' ககரு 'காவேனன்றனென'

பதினான்காவது

பாத்திரமரபுகூறிய காதை

[பதினான்காவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் அமிர்தசுரபியென்னும் பாத்திரம் சிந்தாதேவி ஆபுத்திரற்குக் கொடுத்தவண்ணம் கூறிய பாட்டு]

ஆங்கவற் கொருநா ளம்பலப் பீடிகைப்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்தது கேளாய்
மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தாரிடை யுழந்தோ ரம்பல மரீஇத்
௫ துயில்வோ னன்னைத் தொழுதன ரேத்தி
வயிறுகாய் பெரும்பசி மலைக்கு மென்றலும்

---

௧ ஆங்கவற்கு - ஆபுத்திரனுக்கு, ஆங்கவன் ஒருசொல், "ஈங்கிவள்" (திருச்சிற் ௧௧) என்புழிப்போல. அம்பலப்பீடிகை - அம்பலத்தில். அம்பலம் - பலருஞ்சென்று தங்குதற்குரிய பொதுவிடம். இது மன்றமெனவும் கூறப்படும். அம்பலப் பீடிகை மணி ௧௩ ௧௦௭, ௧௪ ௫௯.

௨ நல்லாயென்றது மணிமேகலையை. புகுந்தது - நேர்ந்தது.

௧ - ௨ அவற்குப் புகுந்ததைக் கேள்.

௩ மாரிநடுநாள் - மழைத்துளிகளையுடைய இடையாமத்தில். வல்லிருண்மயக்கத்து - வலிய இருட்கலப்பில், 'இருண்மயக்கத்து' என்றதனால், நடுநாள் இடையாமமாயிற்று, "புதையிருள்கூர, நெறியா ரருள்பெற நாநடு நாளிடை நீந்துதும்" (தஞ்சை ௨௧௩) என வருதல் காண்க.

௪ அரியவழியில் வருந்தி வந்தோராகிய கூத்தர் முதலியோர் அம்பலத்தை யடைந்து, கூத்தர் முதலியோர்வந்து தங்குமிடம் அம்பலமென்பதை, "மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்" (மலைபடு. ௪௩௨) என்பதனாலுணர்க.

௫ துயில்வோனன்னை - ஆபுத்திரனை.

௬ மலைக்கும் - மாறுபடுத்தும், வருத்துமென்றபடி, "மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப" (புறநா ௧௮) வயிறுகாய் பெருமபசி மணி. ௧௧ ௧௧௦, ௧௭ ௫௭.

௪ - ௬ உழந்தோர் மரீஇத் தொழுது ஏத்திப் பசி மலைக்குமென்றலுமெனக்.

(பி - ம்) ௪ 'அம்பலம் விளாஅய' ௬. 'மலையுமென்றலும்' 'அலைக்கு மென்றலும்'

ஏற்றா ணல்லது வேற்றா ணில்லோன்
ஆற்றுவது காணா னாரஞ ரெய்தக்
கேளிது மாதோ கெடுகநின் றீதென
யாவரு மேத்து மிருங்கலை நியமத்துத்
தேவி சிந்தா விளக்குத் தோன்றி
ஏடா வழியல் லெழுந்திது கொள்ளாய்
நாடுவறங் கூரினு மிவ் வோடுவறங் கூராது
வாங்குநர் கையகம் வருந்துத லல்லது
தான்றொலை வில்லாத் தகைமைய தென்றே
தன்கைப் பாத்திர மவன்கைக் கொடுத்தலும்
சிந்தா தேவி செழுங்கலை நியமத்து

எ. ஏற்றூண் - இரந்துண்ணுமுணவு வேற்றூண் இல்லோன் - வேறு உணவில்லாத ஆபுத்திரன்.

அ ஆற்றுவது காணான் - உதவும்வழியைக் காணானாகி ஆற்றுதல் - உதவுதல், "ஒருவீ ரொருவீராக காற்றுதிர்" (புறநா கஅ) ஆர அஞர் - தீர்த்தற்கரிய வருத்தம்

இனி ஆபுத்திரன் வருத்தந் தீரும்படி அவனுக்குச் சிந்தாதேவி அமுதசுரபி யென்னும் பாத்திரங்கொடுத்தமை கூறுவார்

கூ இதுகேள் நின் தீதுகெடுக

க0 யாவரும் ஏத்தும் - எச்சமயத்தினரும் துதிக்கும் நியமம் - கோயில். கலைநியமம் ' மணி கங க0சு

கக தேவியாகிய சிந்தாவிளக்கு

கஉ அழியல் - வருந்தாதே இது கொள்ளாய் - இப்பாத்திரத்தைக் கொள்

கங வறங்கூரினும் - வற்கடம் மிகினும் வறம் - வற்கடம், பஞ்சம், "ஞாலம் வறந்தீரப் பெய்யக் குணக்கேர்பு, காலத்திற் றோன்றிய கொண்மூப்போல" (கலி அஉ) வறங்கூராது - வறுமையுறாமல், பூ மணி உரு கசச

கரு தான் என்றது பாத்திரத்தை என்று - என்று சொல்லி

கச - ரு மணி கக சகூ - ரு0, கஎ ரு - சு

எ - சசு இல்லோன் ஆரஞரெய்தச் சிந்தாவிளக்கு, 'நின்தீது கெடுக' எனத்தோன்றி, 'கொள்வாய், கூராது, தகைமையது' என்று பாத்திரத்தைக் கொடுத்தலும்

மேல்வருவன, பாத்திரம்பெற்ற மகிழ்ச்சியால் ஆபுத்திரன் சிந்தா தேவியைத் துதிக்குந் துதிகள்

(பி - ம்.) கூ. 'நின்றீயமை' கஉ 'ஏடாபரியவெழுந்திதுகேளாய' கங 'இவரோடுவறங' கரு 'தானறொலைவறியாத்தகைமையது'

நநதா விளககே நாமிசைப பாவாய
வானோா தலைவி மணணோா முதலவி
ஏனோ ருறற விடாகளை வாயெனத
தான்றொழு தேத்தித தலைவியை வணங்கி
ஆஙகவா பசிதீாத தநநா டொடடு
வாஙகுகை வருநத மன் னுயி ரோமபலின
மககளு மாவு மாஞ்சோா பறவையும
தொககுட னீணடிச சூழநதன விடாஅ
பழுமரத தீணடிய பறவையி னெழூஉம
இழுமென் சுமமை யிடையின் றொலிபப

கஅ நநதாவிளககே - கெடாததீபமே, மைவிளககு அழிதன மாலைத தாதலின, 'நநதாவிளககே' என்றான, இது தெரிதருதேறற வுவமை யெனனும அலஙகாரம இவள வாககின மடநதையாதலின, 'நாமிசைப பாவாய' என்றான்

கஎ - உ0. அடுககிய விளிகளாற சிநதாதேவிபால ஆபுததிரனுககுளள அனபு மிகுதி விளஙகும

உக தொழுது - அஞசலிசெயது தலைவி - சிநதாதேவி

ரு - உக. மணி உரு : கருக - ருரு

உரு வாஙகுகை வருநத மணி கக சசு மனனுயிா என்றா, விலஙகு முதலியனவும உணபிககபபடுதல நோககி ஓமபலின - பாது காததலினாலே

உச மாவும - விலஙகுகளும.

உரு உடன் தொககு ஈணடி - ஒருமிககச சோநது திரணடு விடா - விடாவாய

உசு பழுமாதது ஈணடிய - பழுததமாததினகணணே வநது கூடிய பழுமாம, ஆலமாமுமாம பறவையின - பறவைபோல, பொரு, கூச பெரும்பாண் உ0, புறநா கஎரு, நாலடி, உ0உ, சீவக அஉஅ எழூஉம எழுபபுகின்ற

உஎ சுமமை - ஒலி இடையினறு இடையீடிலலாமல இடை - இடையீடு, "எயதத லறியா திடையினறி" (பு - வெ உஅ0)

உச - எ மணி உஅ உஉஉ - ருஉ

உ0 - உஎ ஆபுததிரன களைவாயெனத தொழுது எததி வணஙகி அநநாள தொடடு அவா பசிதீாதது ஓமபலின விடாவாய எழூஉஞசுமமை இடையினறொலிபபவெனக

மேலே, ஆபுததிரனுடைய புணணியமிகுதியைத தனது பாணடு கமபள நடுககததாலறிநது இநதிரன அவனுககு வாஙகொடுததற் பொருடடு விருததவேதியன வடிவுகொணடு வருதலைக கூறுவாா

(பி - ம்) உச 'அருஞசிறைபபறவையும'

ரண்டர்கோ ஞாலத் திவண்செய லிந்திரன்
பாண்டு கம்பளந் துளக்கிய தாதலிற்
றளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி
வளைந்த யாக்கையோர் மறையோ னாகி
மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயி ரோம்பும்
ஆருயிர் முதல்வன் றன்முன் றோன்றி

உகூ. பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம்; துளக்கியது - நடுங்கச்செய்தது.

உஅ - கூ. ஆபுத்திரன் அறச்செயல் இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளத்தை நடுங்கச்செய்தது: இப்பூவுலகில் தானம் சீலம் முதலியவற்றிற் சிறந்த பௌத்தர் உளராயினும், அவர்களுக்கு ஏதேனுந் துன்பமுளதாயினும் இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளம் நடுங்குமென்றும், அக்குறிப்பால் அவற்றை யறிந்துவந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தலும் தீங்குகளை ஒழித்தலும் இந்திரனுடைய கடப்பாடென்றும் தெரிகின்றது. புத்த தருமவொழுக்கினனாகிய வணிகனொருவன் கப்பல் கவிழப்பெற்றுக் கடலில்வருந்தியதைத் தனது பாண்டு கம்பளத்தின் நடுக்கத்தாலறிந்த இந்திரன் அவ்வணிகனை அத்துன்பத்தினின்று நீக்கிப் பாதுகாத்தனென்று இந்நூல் உகூ - ஆம் காதையில் (கங - உரு) வருதல் காண்க. "நமி விநமி என்பாரிருவர் குமாரர் தபச்சரணம் பண்ணியருளாநின்ற பகவானை யடைந்து நமஸ்கரித்துக் கந்தபுஷ்பாதிகளாற் பூசித்து நானாவித ஸ்தோத்திரங்களை அதிமதுரமாகப் பாடிநின்று விண்ணப்பம் செய்வார்: பகவானே தம்மாற் புத்திரபௌத்திராதி பந்து ஜனங்களுக்கு வேறு வேறு இராச்சியம் கொடுக்கப்பட்டன; யாங்கள் அப்பொழுது சந்நிதமாயினமல்லேம், இப்பொழுது எங்களுக்கு விபவங்களைப் பிரஸாதித்தருளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தித்துநின்று துதிப்ப, இதனைத் தரணேந்திரன் தனது ஆசனாங்கம்பித்ததில் அறிந்து கடிது வந்து மனுஷ்ய ரூபத்தைக்கொண்டு பருவதம்போலச் சலியாது எழுந்தருளிநின்ற பகவானது தைரியாதிசயத்தினைக் கண்டு விஸ்மிதனாகிப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணித் துதித்துக் குமாரர்களை நோக்கிச் சொல்லுவான்" என்று ஸ்ரீபுராணத்துள்ள முதலாவது விருஷபதீர்த்தங்கரர் புராணத்தில் வருதலால், இப்படியே தனது ஆசன நடுக்கத்தால் அறியவேண்டுவனவற்றை யறிந்து நல்லுயிர்களுக்குச் செய்யவேண்டுவனவற்றை இந்திரன் செய்வானென்று கூறுதல் சைன சம்பிரதாயமென்றும் தெரிகின்றது.

ருo - ருக. தளர்ந்த நடையின் - நடை தளர்தலால், தண்டுகால் ஊன்றி - தான்பிடித்த தண்டினையே காலாகவூன்றி; நாலடி, கச. வளைந்த யாக்கை மறையோன் ஆகி - கூனிய உடம்பையுடைய வேதியனாகி; "தளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி, வளைந்த யாக்கை மறையோன்" (சிலப். கரு: சச - ரு) ஆகி ஊன்றியெனக்.

ருரு. ஆருயிர்முதல்வன் - ஆபுத்திரன்; "ஆருயி ரோம்புநன்",

(பி - ம்.) உகூ 'பாண்டென்ன பவனத் துளக்கிய' ருக 'யாக்கை மறையோனாகி'

இந்திரன் வந்தே னியாதுநின் கருத்
துன்பெருந் தானத் துறுபயன் கொள்கென
வெள்ளி மகன்போல் விலாவிற நக்கீங்
கெள்ளினன் போமென் றெடுத்துரை செய்வோ
னீண்டுச் செய்வினை யாண்டுநுகர்ந் திருத்தல்
காண்டகு சிறப்பினுங் கடவுள ரல்லது
அறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர்
நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக்

"அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை" (௫௧, ௬௮) என இவனை இக்காதையிலேயே பின்பு கூறுதல் காண்க.

௫௪ யாதுநின் கருத்து - உன்னுடைய எண்ணம் என்ன?

௫௫ தானங்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தமையின், அன்னதானம் பெருந்தானமென்னப்பட்டது உறுபயன் - மிக்க பிரயோசனம் கொள்க என - கொள்கவென்று இந்திரன் சொல்ல

இனி, இங்ஙனங்கூறிய இந்திரனுக்கு ஆபுத்திரன் விடை பகர்ந்தது கூறுவார்

௫௬ வெள்ளிமகன் போல - பயனில்லாத சொல்லையுடையவன் போல, "வெள்ளைக் கோட்டி" (சிலப். ௫௦ ௧௯௮) என்பதற்கு, 'பயனில் உரைக்கோட்டி' என்று பொருள் கூறுவர் அரும்பதவுரையாசிரியர்

௫௭ எள்ளுதல் - இகழ்தல். போம் என்பன்மை செய்வோன் பெயர்

௫௮ ஈண்டுச்செய்வினை - இவ்வுலகத்துச்செய்யும் புண்ணியங்களின் பயனை ஆண்டு - அவ்விடத்தில்.

௫௮ - ௯ நுகர்ந்திருத்தல் காண்டகு - அனுபவித்திருத்தலைச் செய்கின்ற நுங்கடவுளரென்றுன், தனக்கு அவர் அயலென்னுங்கருத்தால், "நின்றநின் காமயி றனையும்" (திருச்சிற் ௭௯ என்புழிப்போல

௬௦ புறங்காத்தோம்பல் மணி ௧௯ ௯௪

௬௨ யாவருமில்லா - அறஞ்செய் மாக்கள் முதலியோர்களில் ஒருவருமில்லாத

௫௮ - ௬௨ தேவருலகம் வினைப்பயன் அனுபவிப்போர்க்கேயன்றி அறஞ்செய் மாக்கள் முதலியோர்க்கு இடமன்றென்பதை, "பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோரும், செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை, உடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலும், கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்து" (புறநா. ௫௮) எனவும், "ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்க ணவர்" (குறள், ௧௦௫௮, பரி மேற்) எனவும்,

(பி - ம்) ௫௬ 'வெள்ளிகள் போல விலாவிற' ௫௭ 'போனமென'

கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தவர்
திருந்துமுகங் காட்டுமென் றெய்வக் கடிஞை
உண்டி கொல்லோ வுடுப்பன கொல்லோ
பெண்டிர் கொல்லோ பேணுநர் கொல்லோ
யாவையீங் களிப்பன தேவர்கோ னென்றலும்
புரப்போன் பாத்திரம் பொருந்தூண் சுரந்தீங்
கிரப்போர்க் காணா தேமாந் திருப்ப
நிரப்பின் றெய்திய நீணில மடங்கலும்

'ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒரு தன்மையராதலின் ஒப்புரவு புத்தேளுலகத்து அரிதாயிற்று' (குறள், உகங, பரிமேல்.) எனவும் வருவன வற்றானுணர்க.

சஉ - ங 'யாவரும் பெருவிறல் வேந்தே' என்பது இகழ்ச்சி.

சச பூ மணி. உங கஙரு.

சச - ரு வந்தோராரும்பசி - வந்தோருடைய பொறுத்தற்கரிய பசியை களைந்து - நீக்கி அவர் திருந்துமுகங்காட்டும் - அவருடைய இனிய முகத்தை யான் காணக்காட்டும், என்றது அவர் திருந்துமுகங்காட்டும் என் றெய்வக் கடிஞையேயென்மையும், உண்ணக் கொடுக்கப்படுவன எனக்கு இன்பஞ்செய் யாவாகலின், அவை வேண்டாவென்றவாறு, "ஈத்துவக்கு மின்பம்" (குறள், உஉஅ) என்று வருதல் காண்க. காட்டும் முற்று. தெய்வக்கடிஞை யென்றான், வாங்குநர் கையகம் வருத்துதலல்லது தான் றொலைவில்லாத் தன்மைத்தாதலின்.

சஅ ஈங்கு அளிப்பன - எனக்கு அளிப்பன, ஈங்கு, தன்மையை யுணர்த்திற்று, "ஒழிக காம மீங்கெனா" (சீவக. எஉ) என்புழிப்போல. தேவர்கோன் விளி.

சசு - அ உண்ணலளிக்கப்படுவன உண்டி முதலியவற்றுள் யாவை யென்று ஆபுத்திரன் இந்திரனை இகழ்ந்து கூறலும்.

ஙஎ - சஅ எடுத்துரைசெய்வோன் என்றலுமெனக்.

இனி, தன்னை ஆபுத்திரன் அவமதித்தானென்று இந்திரன் சினந்து அவன் அன்னதானஞ்செய்தற்கு இடமில்லையாகும்படி மழை பெய்வித்து நாட்டை வளப்படுத்தி இரப்பாரை இல்லையாக்கின்மை கூறுவார்.

சகூ புரப்போன்பாத்திரம் - உயிர்களைப் பாதுகாப்பவனுடைய பிச்சைப் பாத்திரம்.

ருO ஏமாந்திருப்ப - ஆபுத்திரன் உண்பித்தற்கு ஆசையடைந்திருக்கும்படி, "அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்" (புறநா. கoக), துன்பமுற்றிருப்ப வெனினுமமையும்.

ருக நிரப்பு - வறுமை.

(பி - ம்) சஎ 'அருந்துபசிகளைந்து' சகூ 'பொழிந்தூண்சுரப்பு'

பரப்பு நீரறப் பல்வளஞ் சுரக்கென
ஆங்கவன் பொருட்டா லாயிரங் கண்ணோன்
ஓங்குயர் பெருஞ்சிறப் புலகோர்க் களித்தலும்
பன்னீ ராண்டு பாண்டிநன் னாடு
மன்னுயி ரடிய மழைவள மிழந்தது
வசித்தொழி லுதவ மாநிலங் கொழுப்பப்
பசிப்புயி ரறியாப் பான்மைத் தாகலின்
ஆருயி ரோம்புந னம்பலப் பீடிகை
ஊணொலி யரவ மொடுங்கிய தாங்கு
விடருந் தூர்த்தரும் விட்டேற் றாளரும்

---

௫௩ ஆங்கவன் பொருட்டு - ஆபுத்திரன் பொருட்டு, ஆங்கவன் ஒருசொல்.

௫௪ அளித்தலும் - இந்திரன் கொடுத்தலும்.

௫௦ - ௫௪ ஏமாந்திருப்பச் சிறப்பை இந்திரன் அளித்தலும்.

௫௬ மணி. ௨௮ : ௧௫௭.

௫௫ - ௬ பன்னிரண்டுவருடம் மழை வளத்தை இழந்ததாகிய பாண்டிநாடு, மணி. ௨௫ : ௧௦௧ - ௨.

௫௭ வசி - மழை, மணி. ௧ : ௭௧, வசித்தொழிலுதவ மணி. ௨௮ : ௨௩௩. ௫௮ பசிப்பு - பசித்தல்.

௫௫ - ௮ பாண்டிநன்னாடு பான்மைத்தாகலின்.

௫௯ ஆபுத்திரன் பலநாளிருந்து அறஞ்செய்தற்கிடனாயதுபற்றி அம்பலம் அவனதாகக் கூறப்பட்டது. அம்பலப் பீடிகை மணி. ௧௩ : ௧௦௭, ௧௪ : ௧.

௬௦ ஊணொலி அரவம் - மக்களும் மாவும் பறவையும் ஒருங்கு வந்து சோற்றை உண்ணுதலால் ஒலிக்கும் ஒலி, ஒலியரவம் வினைத்தொகை.

௬௧ விடர் - தீயநடையையுடைய காமுகர், ஒரு வித்தையையுடையவ ரென்று கூறுவர் பிரதாபருத்திரீய வடநூலாசிரியரென்பர். தூர்த்தர் - பரத்தையை நுகருங் காமுகர். விட்டேற்றாளர் - இகழ்ந்து கடுஞ்சொற் சொல்லுவோர். விடருந்தூர்த்தரும் மணி. ௪௫ : ௬௦, "விடருந் தூர்த்தரும் விட்டேற்றுரைப்ப" (பெருங். ௧. ௩௫ : ௨௨௬), "சிற்றினமாவது விடரும்தூர்த்தரும் நட்டுழுவளிட்டக்குழு" (குறள், ௪௬, அவ) என்றும், "நகைவகைய ராகிய நட்பினராவர் விடரும் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம் பயன் கொண்டு ஒழிவார்" (குறள், ௮௧௭) என்றும் பரிமேலழகரெழுதியிருக்கின்றனர். இவ்வடியிலுள்ள விடர்முதலிய மூன்று பெயர்களுள் மூன்றாவதாகிய விட்டேற்றாளரென்பதற்குச் சரியாக முறையே 'நடர்', 'வேழம்பர்' என்பனவற்றைப் பரிமேலழகர் அமைத்திருத்தலை நோக்குமிடத்து விட்டேற்றாளரென்பதற்கு நடரென்றேனும் வேழம்பரென

(பி - ம்) ௫௬ 'வளங்காந்தது' ௫௭ - ௮ 'வசித்தொழிலுதவமாநிலங் கொழுதிப்பசியுயிர்' ௫௮ - ௯ 'பான்மையதாக, வட்டம்'

நடவை மாக்களு நகையொடு வைகி
வட்டுஞ் சூதும் வம்பக் கோட்டியும்
முட்டா வாழ்க்கை முறைமைய தாக
ஆபுத் திரன்றா னம்பல நீங்கி
ஊரூர் தோறு முண்போர் வினாஅய்
யாரிவ னென்றே யாவரு மிகழ்ந்தாங்
கருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை
இருந்தாய் நீயோ வென்பா ரின்மையிற்
றிருவின் செல்வம் பெருங்கடல் கொள்ள
ஒருதனி வரூஉம் பெருமகன் போலத்
தானே தமியன் வருவோ னன்றியும்

றேனும் பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்தெனத் தோற்றுகின்றது இனிச் சுற்றத்தினின்றும், நட்பினின்றும் நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வண்ணம் செய்விப்போனை விட்டேற்றியென்றல் வழக்கின்கண் உண்மையின், விட்டேற்றானெனப்படற்கு அத்தன்மையையுடையோனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும்.

௬௨ நடவை - வழி வைகி - விடர் முதலியோர் தங்குதலால்

௬௩ வட்டு - உண்டையுருட்டுதல், "அரங்கின்றி வட்டாடியற்றே" (குறள், ௪௦௧), "கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்" (நற்றிணை, ௩) வம்பக்கோட்டி - பயனில் சொற்களைச் சொல்லுவோர் கூட்டம், "புல்லர் வழுத்திற் பொருளில் வம்பக்கோட்டி" (நாலடி ௧௫௫), "வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழியின்" (சிலப் ௩௦ ௧௯௮)

௬௪ முட்டா வாழ்க்கை - குறையாத வாழ்க்கை, "முட்டா வினைப்பத்து முடிவுல் கெய்தினர்" (சிலப் ௧௫ ௧௯௭)

௫௯ - ௬௪ பீடிகை ஒடுங்கியதாகி முறைமையதாகவெனக்

௬௬ உண்போர் வினாஅய் - உண்போரை வினவி

௬௭ இகழ்ந்து - இகழ்தலால்

௬௮ அருந்தேமாந்த - பிறர் உண்ண ஆசைப்பட்ட, (மணி ௪௮ ௭௨, புறநா ௧௦௧) ஆருயிர்முதல்வனை ஆபுத்திரனை

௬௯ நீ இருந்தாயோவென்று வினவுவோரில்லாமையால்

௬௭ - ௯ இகழ்தலால் இன்மையின்

௭௦ செல்வத்தைக்கடல் கொள்ள

௭௧ பெருமகன் - அரசன், "பெருநில முழுதாளும் பெருமகன்" (சிலப் ௧ ௩௧)

௭௨ உண்போர்பலரிடையே யிருந்தோன் இப்போது மிகத்தனிமையுற்றானென்பார், 'தானே தமியன் வருவோன்' என்று ஆசிரியர் இரங்கிக் (பி - ம்) ௬௬ 'உண்போர்வினவ' ௬௮ 'இருந்தேமாந்த' ௭௦ 'செல்வமொருகடல்' ௭௨ 'தமியேவருவோன்'

மாநீர் வங்கம் வந்தோர் வணங்கிச்
சாவக நன்னாட்டுத் தண்பெயல் மறுத்தலின்
ஊனுயிர் மடிந்தது உரவோ யென்றலும்
அமரர்கோ னாணையி னருந்துவோர்ப் பெறாது
குமரி மூத்தவென் பாத்திர மேந்தி
அங்கந் நாட்டுப் புகுவதென் கருத்தெனா
வங்க மாக்களொடு மகிழ்வுட னேறிக்
கால்விசை கடுக்கக் கடல்கலக் குறுதலின்
மாலிதை மணிபல் லவத்திடை வீழ்த்தது

கூறினர், இப்படியே, "காட்டேந்து பூஞ்சாலை கடந்தான் காலிற் கழலானே", "கானம் வழங்கன மேவிக் காலினனேகி னானே" (சீவக. கஉஉ௬, கசகஉ) எனத் திருத்தக்கதேவர் நடந்துசென்ற சீவகனைப்பற்றி இரங்கிக் கூறி யிருத்தல் காண்க.

எ0 - எஉ. "நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர, செய்யா தமைகலா வாறு" (உகக) என்னும் குறளை இவ்வடிகளின் பொருளோடு ஒப்பிடுக.

எ௩. மாநீர் - கடல். வங்கம் - கப்பல்.

எச. தண்பெயல் மறுத்தலின் - தண்ணிய மழை இல்லாது போனமையால்.

எ௫. ஊன் உயிர்மடிந்தது - உடம்போடு கூடியவுயிர் அவ்வுடம்பினின்றும் நீங்குகிறது. என்றலும் - என்று வங்கம்வந்தோர் கூறலும்.

எசு. இந்திரன் கட்டளையினால் உண்போரைப் பெறாமல், ஆணையிற் பெறாதெனக், ஆணை - கட்டளை; வரங்கொடுத்தற்குவந்த இந்திரன் ஆபுத்திரன் தன்னை மதியாததுபற்றிக் கோபங்கொண்டு இரப்போர் இலராகும் வண்ணம் நாடெங்குஞ்சுரக்கும்படி மழைபெய்வித்தமையின், இங்ஙனங் கூறினார்; இதனை இக்காதையில் ௬ச - ஆம் அடி முதலியவற்றாலுணர்க.

எஎ. குமரிமூத்த என்பாத்திரம் - ஒரு கன்னிப்பெண் வறிதேமூத்தாற்போன்றன்னதுபாத்திரம், கொடுப்போருங் கொள்வோருமின்றித்தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியை ஈண்டு உவமைகூறினமையின் தானும் ஏற்பாருமேயின்றிப் பாத்திரமும் பயனிழந்து கழிந்ததேயென்று ஆபுத்திரன் இரங்கியவாறாயிற்று; "அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம், பெற்றா ளதமியண் மூத்தற்று" (குறள், க00எ), குமரிமூத்த மணி. உஉ : கசரு. பாத்திரம் - பாத்திரத்தை.

எஅ. அங்கந்நாடு இவை ஒருசொன்னீர்மைய. என் கருத்தெனா - எனதெண்ணமென்று ஆபுத்திரன் நினைந்து.

அ0. கால் - காற்று. அக இதை - கப்பற்பாய்.

(பி - ம்.) எச - அ 'சாவகநன்னாட்டுப் புகுவது பொருளென, வங்க' அ0. 'காலவிசைநடுக்கிக்கடல்'

தங்கிய தொருநாட் டாங்கங் கிழிந்தனன்
இழிந்தோ னேறினன் என்றிதை யெடுத்து
வழங்குநீர் வங்கம் வல்லிருட் போதலும்
வங்கம் போயபின் வருந்துதுய ரெய்தி
அங்கு வாழ்வோர் யாவரு மின்மையின்
மன்னுயி ரோம்புமிம் மாபெரும் பாத்திரம்
என்னுயி ரோம்புதல் யானோ பொறேஎன்
தவந்தீர் மருங்கிற் றனித்துய ருழந்தேன்
சுமந்தென பாத்திர மென்றனன் றொழுது
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியின்
ஓரியாண் டொருநாட் டோன்றென விடுவோன்
அருளறம் பூண்டாங் காருயி ரோம்புநர்
உளரெனி லவர்கைப் புகுவா யென்றாங்
குண்ணா நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி
அந்நா ளாங்கவன் றன்பா லணைந்தேன்
என்னுற் றனையோ வென்றியான் கேட்பத்

அஉ ஒருநாள் கப்பல் தங்கியது

எக - அஉ ஏறி ஆங்கு இழிந்தனன்

அங அங்கு - மணிபல்லவத்தில்

அஎ ஓம்பும் முற்று பாத்திரம் மன்னுயிரோம்புமெனக்

அ௯ இப்பாத்திரமடைவதற்கு முற்பிறப்பில் மிக்க நல்வினை செய்த நான் அதனையொழிந்து பின்னர்ச் சிறிது தீவினையுஞ்செய்த பக்கத்தானே தனித்துத் துயரத்தையுழந்தேன், சிலப். கச உங

௯0 பாத்திரம் சுமந்து என - ஏற்போரில்லாத இவ்விடத்தில் இப்பாத்திரத்தை யான் சுமத்தலால் வரும்பயன் யாது?

௯உ. ஓரியாண்டொரு நாளென்றது, வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையை.

௯ங அருளறம் - தயாதருமம், மணி. ரு : எரு - ஆம் அடியின் குறிப்பிற் காண்க

௯ச. புகுவாயென்று - புகுவாயென்று சொல்லிப் பாத்திரத்தைக் கோமுகியில் விடுத்து.

௯ரு. பட்டினிவிட்டிருத்தலாகிய விரதத்தால் உயிரை விடுகையில்; "உண்ணா நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்த்ததும்" (சிலப். உஎ : அ௯)

௯எ யானென்றது அறவணவடிகள் என உற்றனையோ - யாது துன்பமடைந்தாயோ?

(பி - ம்) அஉ 'தயங்கியதொருநாள்' அஅ 'யானோபோற்றேன்' ௯க 'என்னுமிக்கொழுநீர்' ௯ச 'பதைசசெல்வாயென்றுங்கு'

தன்னுற் றன்பல தானெடுத் துரைத்தனன்
குணதிசைத் தோன்றிக் காரிருள் சீத்துக்
குடதிசைச் சென்ற ஞாயிறு போல
மணிபல் லவத்திடை மன்னுடம் பிட்டுத்
தணியா மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு
சாவக மாளுந் தலைத்தாள் வேந்தன்
ஆவயிற் றுதித்தன னாங்கவன் றானென.

௧௪ —*பாத்திரமரபுகூறிய காதை முற்றிற்று

---

௯௮ தன்னுற்றன்பல - தன்னையடைந்த பல துன்பங்களை

௯௯ சீத்து - நீக்கி

௧௦௧ உடம்பிட்டு "தம்முடம் பிடாஅது" (பொருந. ௯௧)

௧௦௨ தணியா - பசி தணிக்கப்படாத நிலைபெற்ற உயிரைப் பாதுகாக்கும் எண்ணத்துடன்

௧௦௩ தாள் - முயற்சி வேந்தன் - பூமிசந்திரன்

௧௦௪ ஆங்கவன் - ஆபுத்திரன்.

௧௦௩-௪ ஆபுத்திரனைப்பெற்ற பசு மணமுகனென்னும் முனிவனிடத்ததாயினும் பூமிசந்திரனுடைய நாட்டகத்ததாதலின், 'வேந்தன்' எனப்பட்டது

௧௦௨-௪ உயிர் உடம்பினீங்குங் காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த் தோன்றுமென்பது எல்லா நூல்களுக்கும் ஒத்த துணிபாகலின், 'மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு, ஆவயிற் றுதித்தனன்' என்றார், குறள், ௩௫௮, பரிமேல்.

௧-௧௦௪ உழந்தோர் மலைக்குமென்றலும், இல்லோன் அஞரெய்த, சிந்தாவிளக்குத் தோன்றிப் பாத்திரங்கொடுத்தலும், ஆபுத்திரன் ஓம்பலின், விடாவாய் ஒலிப்ப, இந்திரன் கொள்கென, உரைசெய்வோன், 'யாவையீங்களிப்பன தேவர்கோன்' என்றலும், ஆயிரங்கண்ணோன் உலகோர்க்களித்தலும், பாண்டிநன்று பான்மைத்தாகலின், பீடிகை முறைமையதாக, ஆபுத்திரன் நீங்கி உண்போரைவினவி என்பாரின்மையின் வருவோன்றன்முன் வந்தோர் மடிந்ததென்றலும், வங்கமேறி இழிந்தனன், வங்கம் வல்லிருட்போதலும் துயரெய்தி விடுவோன் புகுவாயென்று உயிர்பதிப்பெயர்ப்புழிச் சென்றேன், கேட்ப உரைத்தனன், அவன் ஆவயிற்றுதித்தனனென வினைமுடிவு செய்க

(பி - ம்) ௯௮ 'தன்னுறு துன்பம்' ௯௯ 'காரிருள் தீர்த்து' ௧௦௩. 'தலைத்தாள் வேந்தன்' * 'அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரமரபு கூறிய காதை முற்றும்'

பதினைந்தாவது

பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை

[பதினைந்தாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைக்குப் பெருந்தெருப்போய பாட்டு]

இன்னுங் கேளா யிளங்கொடி மாதே
அந்நா ளவனை யோம்பிய நல்லாத்
தண்ணென் சாவகத் தவள மால்வரை
மண்முக னென்னு மாமுனி யிடவயிற்
பொன்னின் கோட்டது பொற்குளம் புடையது
தன்னலம் பிறர்தொழத் தான்சென் றெய்தி
ஈன்ற முன்ன மின்னுயிர்க் கெல்லாம்
தான்முலை சுரந்து தன்பா லூட்டலும்
மூன்று காலமுந் தோன்றநன் குணர்ந்த
ஆன்ற முனிவ னதன்வயிற் றகத்து
மழைவளஞ் சுரப்பவு மன்னுயி ரோம்பவும்
உயிர்கா வலன்வந் தொருவன் றோன்றும்
குடர்த்தொடர் மாலை பூண்பா னல்லன்
அடர்ப்பொன் முட்டை யகவையி னானெனப்

---

௨. அந்நாள் - சாலியென்பவள் ஈன்று போகட்டுப் போனநாளில்; மணி ௧௩ ௧௦ அவனை - ஆபுத்திரனை

௩ சாவகம் - சாவகநாடு ௫ கோட்டது - கொம்பையுடையது

௨ - ௮ நல்லா, மாமுனியிடத்திற் கோட்டதாய்க் குளம்புடையதாய்ச் சென்றெய்தி உயிர்க்கெல்லாம் தன் பாலூட்டலுமெனக்

௧௦ முனிவன் - மண்முகன் அதன் வயிற்றகத்து - அப்பசுவயிற்றில்.

௧௨ உயிர்காவலனாகிய ஒருவன் வந்து தோன்றுவான்

௧௦ - ௧௨ அதன் வயிற்றகத்துத் தோன்றுமெனக்

௧௪ பொன் அடர்முட்டை அகவையினான் - பொற்றகட்டாலாகிய முட்டையின் உள்ளிடத்துள்ளான் என - என்று மண்முகமுனிவன் சொல்ல

௧௩ - ௪ அங்ஙனந் தோன்றுவோன்குடர் மாலை பூண்பானல்லன்;

(பி - ம்) ௪ ‘மனமுகனென்னு’ ௮ ‘நான்முலை சுரந்துநன்பா லூட்டலும்’ ௧௦ ‘ஆன்வயிற்றகத்து’ ௧௪ ‘ஆவயிற்றான்’ ‘அகவையிற்றான்’

பிணிநோ யின்றியும் பிறந்தறஞ் செய்ய
மணிபல் லவத்திடை மன்னுயிர் நீத்தோன்
தற்காத் தளித்த தகையா வதனை
ஒற்கா வுள்ளத் தொழியா னாதலின்
ஆங்கவ் வாவயிற் றமரர்கண முவப்பத்
தீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவினுக்
கொருதா னாகி யுலகுதொழத் தோன்றினன்
பெரியோன் பிறந்த பெற்றியைக் கேளாய்
இருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்
தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவையிற்
போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து
மண்ணக மெல்லா மாரி யின்றியும்
புண்ணிய நன்னீர் போதொடு சொரிந்து
போதி மாதவன் பூமியிற் றோன்றும்
கால மன்றியுங் கண்டன சிறப்பெனச்

முட்டை அகவையினென்ன, "குடாதொடா மாலை சூழா தாங்கோ, ரடாப் பொன முடையு ளடங்கிய வண்ணமும்" (உரு எஉ - ந) என்பா பின்னும

கரு பிணிநோயின்றியும் - பிணியாலுளதாகும் வருத்தம் இல்லாமலும்

கசு உயிர் நீத்தோன் - உயிரைத் துறந்தவனாகிய ஆபுத்திரன்.

கரு - சு நோயின்றியும் அறஞ்செய்தற்பொருட்டு உயிர் நீத்தோனென்க, "உண்ணு நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" (கச கரு) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

கஎ தகை - அழகு, தகுதியுமாம்

கஅ ஒற்கா - தளராத, இஃது ஒல்காவென்பதன் விகாரம், "ஒல்க லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇ" (புறநா கரு)

கசு - உக நீத்தோன் அவ்வாவயிற்றுத் தோன்றினன்

உஉ பெற்றி - பேறு உந - சு, ஷ மணி. கக · ௪௦

உங - சு போழ்தத்துத் தோன்றினனென்ன இயையும்

உசு போதிமாதவன் - புத்தன்

௩௦ சிறப்புக்கள் காணப்பட்டன

உசு - ௩௦ புத்தன் தோன்றுங்காலத்து உளவாகுஞ் சிறப்புக்களை, மணி. கஉ அசு - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க

(பி - ம்) கஎ 'தகையாதத்தகுதி' உஉ 'பெற்றியதுகேள்' உந 'எறிகதிரிடபத்' உசு 'போதி நாதன்'

சககர வாளக கோட்டம வாழும
மிகக மாதவா விருமபினா வியநது
கநதுடை நெடுநிலைக கடவு ளெழுதிய
அநதிற பாவை யருளு மாயிடின்
அறிகுவ மெனறே செறியிருட சேறலும்
மணிபல லவததிடை மனனுயிா நீததோன்
தணியா வுயிருயச சாவகத துதிததனன
ஆஙகவன றனறிற மறவண னறியுமென
நீஙகென னுவை வருததிய திதுகேள
மணணாள வேநதன மணமுக னெனனும
புணணிய முதலவன றிருநதடி வணஙகி
மககளை யிலலேன மாதவ னருளாற
பெறறேன புதலவனை யெனறவன வளாபப
அரைசாள செலவ மவனபா லுணமையின
நிரைதாா வேநத னாயின னவனறன
துறகக வேநதன றுயபபிலன கொலலோ
அறககோல வேநத னருளிலன கொலலோ
சுரநது காவிரி புரநதுநீா பரககவும
நலததகை யினறி நலலுயிரக கெலலாம

---

௩௪ அநதில - அவவிடததது, “அநதி லரஙகத தகன்பொழி லக வயின” (சிலப் கக சு)

உஅ - ௩ரு நீா சொரிநதது, சிறபபுககணடனவெனறு மாதவா வியநது அறிகுவமெனறு பாவைபாற செறியிருளிற செலலுதலுமெனக

௩௯ ஏனனுவை வருததியதெனறது, முனிவாகளுககு ஆபுததிரன வரலாறறை யான சொலலுமபடி அபபாவை செயததெனறவாறு.

௪0 வேநதன - பூமிசநதிரன்

௪ரு நிரைதாா. வினைததொகை அவனறன - ஆபுததிரன்றன் இதுகாறும ஆபுததிரனதிறம கூறபபட்டது

௪சு துறககவேநதன - இநதிரன் துயபபு இலன்கொல்லோ - அவி நுகாசசி இலனுயினனே

(பி - ம்) ௩க ‘கோட்டகவாழு’ ௩எ ‘தணியாதுயருறு.சாவகததது’ ௪க ‘திருநதடிபொருநதி’ ௪௪ ‘அவன்வயினுணமையி’ ௪சு ‘துபபிலன் கொலலோ’ ௪அ ‘புரிநது நீாககாக்கவும’

அலத்தற் காலை யாகிய தாயிழை
வெண்டிரை தந்த வமுதை வானோர்
உண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத் தாங்கு
வறனோ டுலகின் வான்றுயர் கெடுக்கும்
அறனோ டொழித்த லாயிழை தகாதென
மாதவ னுரைத்தலு மணிமே கலைதான்
தாயர் தம்மொடு தாழ்ந்துபல வேத்திக்
கைக்கொண் டெடுத்த கடவுட் கடிஞையொடு
பிக்குணிக் கோலத்துப் பெருந்தெரு வடைதலும்
ஒலித்தொருங் கீண்டிய வூர்க்குறு மாக்களும்
மெலித்துகு நெஞ்சின் விடருந் தூர்த்தரும்

---

௫0 அலத்தற்காலை ஆகியது - வறுமைக்காலம் உண்டாயிற்று. ஆயிழை: விளி

௪௬ - ௫0 இப்படியே, "செங்கோல் கோடியோ அறியேன்" (உ௮ : ௧௮௮ - ௯௧) என்று பின்வருதல் காண்க.

௫௨ மிச்சில் - மிகுதி ஒழித்து வைத்தாங்கு - பயன்படுத்தாது வைத்தாற்போல

௫௩ வறன் ஓடு உலகு - வறட்கடமான காலம் பரந்தவுலகம், "வற னோடின வையகத்து வான்றருங் கற்பினாள்" (கலி ௧௬.)

௫௪ அறன் ஓடு ஒழித்தல் - அமுதசுரபியைப் பயன்படுத்தாது வைத்தல்

௫௩ - ௪ ; மணி ௨௧. ௧௫௭ - ௮

௫௫ மாதவன் - அறவணவடிகள்

௫௬ தாயர் - மாதவி, சுதமதி ௫௭ கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்

௫௮ பிக்குணிக்கோலத்து - பிக்குணிக் கோலத்துடன், துறந்தோர் களில் ஆண்பாலாரைப் பிக்ஷுக்களென்றும், பெண்பாலாரைப் பிக்ஷுணிக ளென்றும் கூறுதல் பௌத்தசமய மரபு கோலம் - வேடம்

௫௫ - ௮ மணிமேகலை ஏத்திக் கடிஞையொடு கோலத்தோடு பெருந் தெருவடைதலுமெனக்

இனிப் பெருந்தெருவிற் பிச்சைக்குப் போந்த மணிமேகலையின் பிக் குணிக் கோலத்தைக் கண்டோருடைய மனவருத்தத்தைக் கூறுவார்

௫௯ குறுமாக்கள் - அறிவில்லாத சிறியர், "அட்டாக்குறு மாக்கள்" (௧௫. ௪0) என்றார் முன்னும், "ஊர்க்குறு மாக்கள்" புறநா (௯௪)

௬0 மெலிந்து, மெலித்தென்றாயது விகாரம் விடருந் தூர்த்தரும்: மணி. ௧௪. ௬௧

(பி - ம்) ௫௨ 'ஒளித்துவைத்தாங்கு' ௫௯. 'ஒளித்தொருங்கீண்டிய' ௬0 'விடமருந்தூர்த்தரும்'

கொடிக்கோ சம்பிக் கோமக னாகிய
வடித்தேர்த் தானை வத்தவன் றன்னை
வஞ்சஞ் செய்துழி வான்றளை விடீஇய
உஞ்சையிற் றோன்றிய யூகி யந்தணன்
உருவுக் கொவ்வா வுறுநோய் கண்டு
பரிவுறு மாக்களிற் றம்பரி வெய்தி
உதயண குமர னுளங்கொண் டொளித்த
மதுமலர்க் குழலாள் வந்து தோன்றிப்
பிச்சைப் பாத்திரங் கையி னேந்தியது
திப்பிய மென்றே சிந்தைநோய் கூர
மன்மனை மறுகின் மாதவி யீன்ற

சுக. கோசம்பி - கௌசாம்பிநகரம், இது, முதலிற் குசாம்பனென்பவனால் நிறுவப்பட்டதாதலின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர், இது பாகதம், "கொடியணி நெடுமதிற் கொடிக்கோசம்பி" (பெருங். க. ருச: எசு) கோமகனாகிய - அரசனாகிய.

சுஉ. வடி - திருத்தம், "வானுட்கும் வடிநீண்மதில்" (புறநா. கஅ) வத்தவன் - வத்ஸதேசத்தரசனாகிய உதயணன், "வயந்தக குமரன் வத்தவற் குரைப்ப" (பெருங். க. சங: அங)

சுஉ-ங. வத்தவன்றன்னை வஞ்சஞ் செய்துழி - (தனக்குத் திறை கொடாதநுப்பற்றிச் சினந்து சாலங்காயனென்னுந் தன்மந்திரியால் யந்திர யானையைக்காட்டி வஞ்சனமாகப் பிடிப்பித்துப் பிரச்சோதனனென்னுமரசன்) உதயணனைச் சிறைப்படுத்தியபொழுது.

சுச. உஞ்சையில் - உச்சயினிநகரத்தில், இஃது அவந்திநாட்டி லுள்ளது, பிரச்சோதனனுடைய இராசதானி, இதனையே அவந்தியென்றும் வழங்குவர். தோன்றிய - வேற்றுருவங்கொண்டு தோன்றிய யூகியந்தணன் - பிரமசுந்தர யோகியென்பவருடைய குமாரன், உதயணனுடைய மந்திரிகள் நால்வருளொருவன்.

சுசு. பரிவுறுமாக்களில் - துன்பமுற்ற சனங்களைப்போல.

சுக-சு. பிரச்சோதனன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்திய பொழுது அவனைச் சிறைமீட்டற்கு யூகியென்பவன் மாறுவடிவங்கொண்டு உச்சயினி நகரப்பெருந்தெருவை யடைந்ததும், அதனைக் கண்டோர் பலரும் பரிவுற்றுச் சூழ்ந்ததுமாகிய இவற்றை உதயணகுமாரகாவியத்துள்ள உஞ்சைக் காண்டத்தாலுணர்க.

எ0. திப்பியம் - ஈண்டு ஆச்சரியமென்னும் பொருளைத்தந்து நின்றது. சிந்தைநோய்கூர - மனவருத்தம் மிக, சிந்தை - சிந்தாகுலம், "என்றுணர்ந் தாங் கொலவினிக் கடப்படு நாளெனுஞ் சிந்தையே" (சீவக. ககருக)

ருக - எ0 குறுமாக்களும் விடரும் தூர்த்தரும், மாக்களிற் பரிவெய்தி, குழலாள் தோன்றி ஏந்தியது திப்பியமென்று நோய்கூரவெனக.

அணிமலர்ப் பூங்கொம்பு அகமலி யுவகையிற்
பத்தினிப் பெண்டிர் பண்புட னிடூஉம்
பிச்சையேற்றல் பெருந்தக வுடைத்தெனக்
குளனணி தாமரைக் கொழுமலர் நாப்பண்
ஒருதனி ஓங்கிய திருமலர் போன்று
வான்றரு கற்பின் மனையுறை மகளிரிற்
றான்றனி ஓங்கிய தகைமைய ளன்றே
ஆதிரை நல்லா ளவண்மனை யிம்மனை
நீபுகல் வேண்டு நேரிழை யென்றனன்
வடதிசை விஞ்சை மாநகர்த் தோன்றித்
தென்றிசைப் பொதியிலோர் சிற்றியாற் றடைசரை
மாதவன் றன்னால் வல்வினை யுருப்பச்
சாவம் பட்டுத் தனித்துய ருழூஉம்

எ௨. பூங்கொம்பு - மணிமேகலை

எ௨ - ௪ பூங்கொம்பு பத்தினிப்பெண்டிர் இடூஉம் பிச்சையேற்றல் பெருந்தகவுடைத்தெனக் கூற.

எ௫ - ௬ மணி ௪ ௮ - ௯, பெருங் ௧ ௩௬ ௧௯

எஎ வான்றருகற்பு - மழையைப் பெய்விக்குங் கற்பு, (மணி ௧௫ ௪௯ - ௫0, "ஆங்கவை யொழிகுவை யாயி னாயிழை, ஓங்கிரு வானத்து மழையுநின் மொழியது" (௨௨ ௬௮ - ௯) என்று பின்வருதல் காண்க, "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை" (குறள், ௫௫), "வறனோடின் வையகத்து வான்றருங் கற்பினாள்" (கலி. ௧௬)

எ௬ - ௯ திருமலர்போன்று ஆதிரைநல்லாள் தான் தனியோங்கிய தகைமையள் அன்றோவெனக்

௮௧ வடதிசை விஞ்சைமாநகர் - வடதிசையிலுள்ள வித்தியாதர நகரமாகிய காஞ்சனபுரத்தில்

௮௨. பொதியில் - பொதியின்மலை

௮௩. வல்வினையுருப்ப - வலியதீவினையழல, உருப்ப - தோன்ற வென்றுமாம்

௮௩ - ௪ மாதவன்றன்னாற் சாவம்பட்டு.

(பி - ம்.) எ௨ 'பூங்கொடியகமலி' எஎ. 'வான்றருசிறப்பின்' எ௮. 'தனிபோகியதகைமை' எ௯ 'நல்லாளகனமனை' ௮௨. 'தென்றிசை மருங்கிலோர்' ௮௩. 'மாதவன்றன்முன்'

அறு வில் வெம்பசி வேட்கையொடு திரிதரும்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை தானென்

௧௫—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை முற்றிற்று

---

௮௬ காரிகை - பெண்

௮௧-௬ தோன்றி அடைகரையில் மாதவனாற் சாபம்பட்டுத் திரிதருங் காயசண்டிகையெனுங் காரிகையெனக், மணி. ௧௭ : ௨௧-௭௬, ௨௦ : ௨௨-௬

௮௦ ௮௬ என்றன்ன காயசண்டிகையெனுங் காரிகையெனக

௧-௮௬ "மாதே, கேளாய், நல்லார் சென்றெய்தி யூட்டலும், முனிவன், 'ஒருவன் தோன்றும், அவன் பூண்பானல்லன், அக்கையினான்' என, நீ தோன்ற ஒழியாதலின், ஒருதானாகிப் பொழுதத்துத் தோன்றினன், அப்பொழுதத்து நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது, மாதவர் வியந்து அறிகுவமென்று பாவைபாற் சேறலும் அஃது, 'அறவணன் அறியும்' என்று என்னை வருத்திற்று, இதுகேள், மண்ணாள்வேந்தன் வணங்கிப் பெற்றேனென்று வளாப்ப, உண்மையின், அவன் வேந்தனாயினன், அலத்தற்காலை ஆகியது, ஒழித்தல் தகாது" என மாதவனுரைத்தலும், மணிமேகலை தாயரோடு தாழ்ந்தேத்திக் கடிஞையொடு கோலத்தோடு பெருந் தெருவடைதலும், மாக்களும் விடரும் தூர்த்தரும் பரிவெய்தித் திப்பியமென்று நோக்கூர, பூங்கொம்பு, 'பெருந்தகவுடைத்து' என அதுகேட்டுக் காரிகை, 'நீ புகலவேண்டும்' என்றனளென வினைமுடிவு செய்க

பதினாறாவது

ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை

[பதினாறாவது மணிமேகலைக்கு ஆதிரை பெண்ணும்
பத்தினிப்பெண்டிர் பாத்தூணீத்த பாட்டு]

ஈங்கிவள் செய்தி கேளென விஞ்சையர்
பூங்கொடி மாதர்க்குப் புகுந்ததை யுரைப்போள்

---

௧. ஈங்கிவள் ஒருசொல் (நீதிச். ௧௧.) இவள் - ஆதிரை

௧-௨ விஞ்சையர்பூங்கொடி - காயசண்டிகை மாதர்க்கு - மணிமேகலைக்கு, ஆதிரைக்கென்றுமாம் மாதர்க்கு உரைப்போளெனக், புகுந்ததை - ஆதிரைக்குச் சம்பவித்ததை

(பி - ம்.) ௧. 'ஈங்கென்செய்தி'

ஆதிரை கணவ னாயிழை கேளாய்
சாதுவ னென்போன் றகவில னாகி
அணியிழை தன்னை யகன்றனன் போகிக்
கணிகை யொருத்தி கைத்தூ ணல்க
வட்டினுஞ் சூதினும் வான்பொருள் வழங்கிக்
கெட்ட பொருளின் கிளைகேடு றுதலிற்
பேணிய கணிகையும் பிறர்நலங் காட்டிக்
காண மிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்
வங்கம் போகும் வாணிகர் தம்முடன்
தங்கா வேட்கையிற் றானுஞ் செல்லுழி
நளியிரு முந்நீர் வளிகலன் வௌவ
ஒடிமரம் பற்றி யூர்திரை யுதைப்ப
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்

௩-௪. கணவன் சாதுவனென்போன்

௫. ஆதிரையைப் பிரிந்துசென்று.

௬. கணிகை - வேசை. கைத்தூண் - தீய ஒழுக்கத்தால் வந்த உணவு; கை - ஒழுக்கம்; "கடவ தன்றுநின் கைத்தூண் வாழ்க்கை" (சிலப். ௧௫, ௫௭) நல்கவென்பதன்பின், 'உண்டு' என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௭. வட்டினும் சூதினும் - வட்டாடலிலும் சூதாடலிலும்; மணி. ௧௪ : ௬௩. வழங்கி - கொடுத்து.

௮. கணிகைக்கும் வட்டிற்கும் சூதிற்கும் கொடுக்கப்படுதல்பற்றி, 'கெட்டபொருள்' என்றார். பொருளின்கிளை - பொருளின்பகுதிகள்.

௰. காணமிலி - பொன்னில்லாதவன். கையுதிர்க்கோடலும், உம் உடனிகழ்ச்சி; "நீயெனப் பேசலோடும் மயங்கி வீழ்ந்தான்" (சீவக. ௩௮௧) என்புழிப்போல. கையுதிர்க்கோடல் மணி. ௩ : ௧௦௪; ௫ : ௫.

௮-௰. கேடுறுதலிற் கையுதிர்க்கோடலுமென்க.

௧௧. வாணிகர் - வியாபாரிகள்.

௧௨. தங்கா வேட்கை - பலவிடத்தும் செல்லவேண்டுமென்ற விருப்பம்; தானென்றது சாதுவனை.

௧௩. வளி - காற்று. கலன் - கப்பல். காற்றால் கப்பல் கவிழ.

௧௪. ஒடிமரம் - பாய்மரத்தின் ஒடிந்த துண்டம்; "கூம்பிற்ற துண்டந் தழுவிக் கிடந்தான்" (சீவக. ௫௧௫.) உதைப்ப - செலுத்த; "ஓடுந் திரைக ளுதைப்ப வுருண்டுருண்டு" (சீவக. ௫௧௬)

௧௫. மணி. ௧௬ : ௩௩. நாகரென்பதன் பொருளை, மணி. ௮ : ௫௪ - ஆம் அடியின் குறிப்பிற் பார்க்க. உடையில்லாமற் சஞ்சரிப்பவராதலின் நாகர், 'நக்கசாரணர்' எனப்பட்டார்; நக்கம் = நக்நம் - நிர்வாணம். சாரணராகிய நாகர்.

பக்கஞ் சார்ந்தவர் பான்மைய னாயினன்
நாவாய் கேடுற நன்மரம் பற்றிப்
போயினன் றன்னொடு பிழையாப் போந்தோர்
இடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கடல்
உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்
சாதுவன் றானுஞ் சாவுற் றனனென
ஆதிரை நல்லாள் ஆங்கது தான்கேட்
டூரீ ரேயோ ஒள்ளழல் ஈமம்
தாரீ ரோவெனச் சாற்றினள் கழறிச்
சுடலைக் கானிற் றொடுகுழிப் படுத்து
முடலை விறகின் முளியெரி பொத்தி
மிக்கவென் கணவன் வினைப்பய னுய்ப்பப்
புக்குழிப் புகுவே னென்றவள் புகுதலும்

கசா பான்மை - பகுதித்தன்மை, மணி ரு ருகூ

ரு - கசா கணவன் சாதுவனென்போன், ஆகிய போகி உண்டு வழங்கிச் செல்வழி வெளவுதலாற் பற்றிச் சார்ந்து அவர் பான்மையனாயினனென்க

சாதுவன் கடலில் இறந்தானென்று கேட்ட ஆதிரையின் செயதியை இனிக் கூறுவார்

கஅ. போயினன் - சாதுவன் உய்ய - பிழைக்க

ககூ இடையிருள்யாமத்து - இருளையுடைய இடையாமத்தில், யாமம் - இரவு, "யாம முமபக லுமமறி யாமையால" (சீவக கரூரு)

உ0 மணி கஅ சூச, சிலப் கரு உஅ - கூ உடை கலப்பட்டு உடைந்த கப்பலில் அகப்பட்டு ஒழிந்தோர் - இறந்தோர்.

உக என - என்று சொல்ல

கஅ - உக போந்தோர் சாவுற்றனனென

உங. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு, மயானமுமாம்.

உச. தாரீர் - தருவீர்.

உரு. சுடலைக்கான் - மயானம் படுத்து - செய்து தொடுகுழிப்படுத்தல் மணி. சா சாசா.

உசா முடலைவிறகு - முறுக்குண்ட விறகு, "முடலை யாக்கை முழு வலி மாக்கள்" (பெரும்பாண். சாக) பொத்தி - மூட்டி, "தீயழற்பொத்தி" (உ ருரு) என்றார் முன்னும்

உஎ உய்ப்ப - செலுத்த

உஅ புக்குழி - புக்கவிடத்து. அவள் - ஆதிரை

கஅ - உஅ போந்தோர், ஒழிந்தோர் தம்முடன் சாதுவனும் சாவுற்றா னென்ன, நல்லாள் அதுகேட்டுக் கழறிப் படுத்துப் பொத்தி அதிற் புகுதலு மென்க.

படுத்துடன் வைத்த பாயற் பள்ளியும்
உடுத்த கூறையு மொள்ளெரி யுறாஅது
ஆடிய சாந்தமு மசைந்த கூந்தலிற்
சூடிய மாலையுந் தொன்னிறம் வழாது
விரைமலர்த் தாமரை யொருதனி யிருந்த
திருவின் செய்யோள் போன்றினி திருப்பத்
தீயுங் கொல்லாத் தீவினை யாட்டியேன்
யாது செய்கே னென்றவ ளேங்கலும்
ஆதிரை கேளுன் னரும்பெறற் கணவனை
ஊர்திரை கொண்டாங் குய்யப் போகி
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
பக்கஞ் சேர்ந்தனன் பல்லியாண் டிராஅன்
சந்திர தத்த னெனுமோர் வாணிகன்
வங்கந் தன்னொடும் வந்தனன் றோன்று
நின்பெருந் துன்ப மொழிவாய் நீயென
அந்தரத் தோன்றி யசரீரி யறைதலும்
மையறு புனற்க ணாழ்துயர் நீங்கிப்
பொய்கைபுக் காடிப் போதுவாள் போன்று
மனங்கவல் வின்றி மனையகம் புகுந்தென்
கண்மணி யனையான் கடிதிங் குறுகெனப்
புண்ணிய முட்டாள் பொழிமழை தருஉப்

---

௪௯ பாயற்பள்ளி - படுக்கையிடம்
௫௦ உறாது - உறாமல் ௫௧ ஆடிய - பூசிய
௫௨ வழாது - வழுவாமல். ௫௩ தாமரை - தாமரை மலரில்
௫௪ திருவின் செய்யோள் - திருமகள், **மணி ௫**
௫௬ யாதுசெய்கேன் - என்ன செய்வேன் அவள் - ஆதிரை
௫௭ அரும்பெற்ற கணவன் - பெறுதற்கரிய கணவன்
௬௪ அந்தரம் - ஆகாயம் அசரீரி - அருவமாய் எங்கும் நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம் ௬௬ போதுவாள் - வருவாள்
௬௭ கவலவு - கவலையடைதல் மனையகம் - மனையிடம்
௬௮ கண்மணியனையான் - கணவன், சிலப் ௧௩ ௭௫ உறுக என்று
௬௯ முட்டாள் - வழுவாளாய், “புண்ணியமுட்டா” (பட்டினப் ௨௦௪)

(பி - ம்) ௪௯ ‘படுத்துடனமைத்தபாவனைப்பள்ளியும்’ ௫௮ ‘கொண்டாங்குயிருய்யப்போகி’ ௬௪ ‘அந்தரத்தொன்றி’ ௬௫ ‘அழிதுயர் நீங்கி’, ‘அழியாது நீங்கி’

அரும்பெறன் மரபிற் பத்தினிப் பெண்டிரும்
விரும்பினர் தொழூஉம் வியப்பின ளாயினள்
ஆங்கவள் கணவனு மலைநீ ருடைகலப்
ஓங்குயர் பிறங்கல் ஒருபுடை நீழல்
மருஞ்சுடைப் பாலகட லுழந்தநோய் கூர்ந்து
துஞ்சுதுயில் கொள்ளவச் சூர்மலை வாழும்
நக்க சாரணர் நயமிலர் தோன்றிப்
பக்கஞ் சேர்ந்து பரிபுலம் பினனிவன்
தானே தமியன் வந்தன னளியன்
ஊனுடை யிவ்வுடம் புணவென் றெழுப்பலும்
பற்றவர் பாடை மயக்கறு மரபிற்
கற்றன னாதலிற் கடுந்தொழின் மாக்கள்
சுற்று நீங்கித் தொழுதுரை யாடி
ஆங்கவ ருரைப்போ ரருந்திறல் கேளாய்
ஈங்கெங் குருமக னிருந்தோ னவன்பாற்
போந்தருளீயென வவருடன் போகிக்

---

௫௦ பெண்டிரும், உம்மை உயர்வு சிறப்பு

௪௯-௫௦ மணி. ௧௫ என

௫௧ வியப்பு - ஆச்சரியம் ஆதிரை வியப்பினளாயினள்

மேலே சாதுவன் செய்தி கூறுவார்

௫௨ கணவனும் - சாதுவனும்

௫௩ பிறங்கல் - மலை நீழல் - நிழலில்

௫௪ நோய் கூர்ந்து - வருத்தம் மிகுந்து

௫௫ துஞ்சுதுயில்கொள்ள - (சாதுவன்) மிக்க நித்திரைகொள்ள சூர் - அச்சம் ௫௬ நயமிலா - இனிமையில்லாதவர்

௫௭ பரிபுலம்பினன் - இவன் மிகவும் வருந்தினன், "பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினனென" (சிலப் ௧௦ ௨௨௬), "பரிபுலம்ப பலைத்தநும வருத்தம் வீட" (மலைபடு ௪௧௭.)

௫௯ எழுப்பலும் - சாதுவனை எழுப்பலும்

௬௦ அவர்பாடை - நாகர்களுக்குரிய பாஷையை

௬௧ கடுந்தொழின்மாக்கள் - நாகர்

௬௩ அருந்திறல் - பெறுதற்கரிய திறலையுடையாய்

௬௪ இருந்தோன் முற்று ௬௫ என - என்று நாகர் சொல்ல

(பி - ம்) ௫௩ 'ஓங்கியபிறங்கல்' ௫௪ 'மாக்கடல்வீழ்ந்த' ௬௦ 'பாடையின்மயக்கற', 'மயக்குறு' ௬௨ 'தொழுதுரையாடலும்'

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய விருக்கையில்
எண்குத்தன் பிணவொ டிருந்தது போலப்
பெண்டுட னிருந்த பெற்றி நோக்கிப்
பாடையிற் பிணித்தவன் பான்மையி னிருந்து
கோடுயர் மரநிழற் குளிர்ந்த பின்னவன்
ஈங்கு வந்த காரண மென்னென
ஆங்கவற் கவன்கட் டுற்றதை யுரைத்தலும்
அருந்துத லின்றி யலைகட லுழந்தோன்
வருந்தின னளியன் வம்மின் மாக்காள்
நம்பிக் கிளையளோர் நங்கையைக் கொடுத்து
வெங்கள் ளூனொடு வேண்டுவ கொடுமென
அவ்வுரை கேளா வயர்ந்து மெய்ந்நடுங்கி
வெவ்வுரை கேட்டேன் வேண்டே னென்றலும்
பெண்டிரு முண்டியு மின்றெனின் மாக்கட்

---

௬௬ குழிசி - பானை. கழிமுடை நாற்றமும் - மிக்க புலால் நாற்றமும்.

௬௭ உணங்கல் - வற்றல்.

௬௮ எண்கு - கரடி. பிணவு - பெண்கரடி; "பன்றி புல்வாய்" (தொல். மரபு. ௫௮) என்னும் சூத்திரத்தில், 'ஒன்றிய' என்றதனால், பிணவென்பது கரடிக்குங் கொள்ளப்பட்டது.

௬௯ பெண்டு - மனைவி.

௭௦ பாடையிற்பிணித்து - பாஷையினாலே வயமாக்கி.

௭௧ கோடு - கிளை. நிழல் - நிழலில். அவன் - நாகர்களுடைய குருமகன்.

௭௨ வந்தகாரணமென்னென - வந்தது யாதுகருதியென்று கேட்ப; வந்தகாரணம் சிலப். ௧௦ : ௧௬௬.

௭௩ அவற்கு - குருமகனுக்கு.

௭௫ அளியன் - அளிக்கத்தக்கான்; "அளியன் றானே முதுவா யிரவலன்" (புறநா. ௨௮௪.)

௭௭ என - என்று குருமகன் சொல்ல.

௭௫-௭. மாக்காள், நம்பிக்கு வேண்டுவ கொடுமென.

௭௮ அயர்ந்து - கலங்கிப் போய்.

௮௦ உண்டி - உணவு. இன்றெனின் - இல்லையாயின்.

(பி - ம்.) ௭௧ 'குளிர்ந்தவன்பின்னன்' ௭௩ 'ஆங்கவனுலகட்' ௭௬. 'நங்கையைக் கொடுமின்' ௭௯ 'கெட்டேன்'

குண்டோ ருலகத் துறுபய னுண்டோ கூறு
காண்குவம் யாங்களுங் காட்டுவா யாகெனத்
தூண்டிய சினத்தினன் சொல்லெனச் சொல்லும்
மயக்குங் கள்ளு மன்னுயிர் கோறலும்
௮௫ கயக்கறு மக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
பிறந்தவ ரிறத்தலு மிறந்தவர் பிறத்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துண்மையின்
நல்லறஞ் செய்வோர் நல்லுல கடைதலும்
அல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலும்
௯0 உண்டென வுணர்தலி னுரவோர் களைந்தனர்
கண்டனை யாகெனக் கடுநகை யெய்தி
உடம்புவிட் டோடு முயிருருக் கொண்டோர்
இடம்புகு மென்றே யெமக்கீங் குரைத்தாய்
அவ்வுயி ரெவ்வணம் போய்ப்புகு மவ்வகை
௯௫ செவ்வன முரையெனச் சினவா திதுகேள்
உற்றதை யுணரு முடலுயிர் வாழ்வுழி

---

௮௧ உறுபயனுண்டோ. ௮௨ காண்குவம் - அறிவேம்.

௮௩ சினத்தினன் சொல்லென - கோபமுடையவனாய்ச் சொல்வா யென்று நாகருடைய குருமகன் கேட்ப. சொல்லும் - சாதுவன் சொல்லுவான்.

௮௫ கயக்கு - கலங்குதல், “கயக்கற நல்லறம்” (௧௧ ௯௮) என்றார் முன்னும், பு. வெ. ௧௮௮, ௨௨௩.

௮௪-௫ கள்ளையும் கொலையையும் அறிவுடையோர் நீக்கினர்.

௮௬-௭. இவ்வடிகள், “உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி, விழிப்பது போலும் பிறப்பு” (௩௩௯) என்னும் நூலின் பொருளைத் தழுவி வந்திருத்தல் காண்க.

௮௯ அல்லறம் - பாவம், அறமல்லாதென்றபடி.

௯0 உரவோர் - அறிவுடையோர்.

௮௭-௯0 உண்மையின், உணர்தலின் உரவோர் களைந்தனர்.

௯௧ கண்டனையாக - அறிந்தாயாகுக. என - என்று சாதுவன் சொல்ல. கடுநகை - பெருஞ்சிரிப்பு.

௯௫. செவ்வனம் - நேரே, “திருவிரி பூம்பொழிற் செவ்வனஞ் சேர்ந்து” (சீவக ௫௧௫.) என - என்று குருமகன் சொல்ல.

௯௬. உயிர்வாழ்வுழி உடல் உற்றதையுணரும்.

(பி - ம்) ௮௧ ‘உண்டோமாகக்குறுபய’ ௮௩-௪, ‘சொல்லலு மயக்கும்’

மற்றைய வுடம்பே மன்னுயிர் நீங்கிடிற்
றடிந்தெரி யூட்டினுந் தானுண ராதெனின்
உடம்பிடைப் போனதொன் றுண்டென வுணர்நீ
௪00 போனார் தமக்கோர் புக்கிலுண் டென்பது
தியாதோ வகைசெ னியாவரு முணர்குவர்
உடம்பீண் டொழிய வுயிர்பல காவதம்
கடந்துசேண் சேறல் கனவினுங் காணகுவை
யாங்கணம் போகிய வவ்வுயிர் செய்வினை
௪0௫ பூணுடை யாக்கையிற் புகுவது தெளிநீ
என்றவ னுரைத்தலும் வெகுளிவிழி நாகனும்
நன்றறி செட்டி தலைவயின் வீழ்ந்து
கள்ளு மூனுங் கைவிடி னிவ்வுடம்
புள்ளுறை வாழுயி ரோம்புத லாற்றேன்
௪௧0 தமக்கொழி மரபிற் சாவுறு காறும்
எமக்கா நல்லற மெடுத்துரை யென்றலும்
நன்று சொன்னாய் நன்னெறிப் படர்குவை
உன்றனக் கொல்லு நெறியற முரைக்கேன்
உடைகலப் பட்டாங் குய்ந்தீங் குறுநர்
௪௧௫ அடுதொழி லொழிந்தவ ணாருயி ரோம்பி

---

௩௯௮ தடிந்து - வெட்டி. ௪00. புக்கில் - புகுமிடம்.

௪0௨ காவதம் - காதம் ௪0௩ சேண் - நெடுந்தூரம்

௪0௨ - ௩ உயிர்சேறல் கனவினுங் காணகுவை

௪0௪ - ௫. உயிர் புகுவது.

௪0௬. அவன் - சாதுவன் ௪0௭ நன்று - தருமம்

௪௧0 தமக்கொழிமரபின் - தமக்கென்றே நிரந்த முறைமையினையுடைய.

௪௧0 - ௧௧ மரபினையுடைய நல்லறமெனக.

௪0௮ - ௯. நாகனும் எடுத்துரையென்றலும்

௪௧௨ படர்குவை - செல்வாய்

௪௧௩ ஒல்லும் நெறி - இயலும் வழி, இவ்வடி, "ஒல்லும் வகையான் றவினை யோவாதே, செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்" (௩௩) என்ற நூலின் கருத்தைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க

௪௧௫ அடுதொழில் - கொலைத்தொழில்

(பி - ம்) ௪0௭ 'நன்னெறிச்செட்டி தன்னடி' ௪௧0 - ௧௧ 'என்றனக் கொழிய தேமுற மேக்கரநன்றிநல்லற' ௪௧௨ 'நன்றிது சொன்னாய்'

மூத்துவிளி மாவொழித் தெவ்வுயிர் மாட்டும்
தீத்திற மொழிகெனச் சிறுமக னுரைபோன்
ஈங்கெமக் காகுமிவ் வறஞ்செய் கேமென
ஆங்குனக் காகு மரும்பொருள் கொள்கெனப்
பண்டும் பண்டுங் கலங்கவிழ் மாக்களை
உண்டேம் அவர்தரு முறுபொரு ளீங்கிவை
விரைமர மென்றகில் விழுந்திக் குப்பைபோன்
றிவையிவை கொள்கென வெடுத்தனன் கொணர்ந்து
சந்திர தத்த னென்னும் வாணிகன்
வங்கஞ் சேர்ந்ததில் வந்துட னேறி
இந்நாள் புகுந்தீங் கிவனொடு வாழ்ந்து
தவப்பெரு நல்பல தானமுஞ் செய்தனள்
ஆங்கன மாகிய வாதிரை கையாற்
பூங்கொடி நல்லாய் பிச்சை பெறுகென
மனையகம் புகுந்து மணிமே கலைதான்
புனையா வோவியம் போல நிற்றலும்
தொழுதுவலங் கொண்டு தொயரறு கிளவியோ
டமுதசு ரபியி னகன்சுரை நிறைதரப்

ககசு மூத்துவிளிமா - முதுமையுற்று இறக்கும் விலங்குகள்

ககஎ தீத்திறம் - கொலை என - என்று சாதுவன் சொல்ல

கஉஉ விரைமரம் - சந்தனம் அகில் முதலியன, விரை - வாசனை

கஉரு என - என்று நாகன் சொல்ல

ககஎ - உரு உரைபோன் இவையிவை கொள்கெனவெனக்

கஉரு வங்கஞ்சேர்ந்ததில் - சேர்ந்த கப்பலில்

கஉஅ ஆங்கனமாகிய - அத்தன்மையை உடையளாகிய

உ - கஉகூ உரைபோனள், பிச்சை பெறுகெனவெனத்

கருக பிச்சை வாங்கும்பொழுது துறவறத்தினர் மௌனமாக நிற்க வேண்டுமென்பது விதியாதலின், 'புனையா வோவியம் போல நிற்றலும்' என்றார், புனையா வோவியம் - வண்ணங்களைக் கொண்டெழுதாத வடிவைக் கோட்டின சித்திரம், மணி உஉ அஅ, நெடுநல் கசஎ, ந

கருரு அகன்சுரை மணி கக. ககஎ

(பி - ம்) கஉ0 'பண்டுபண்டீங்குக்கலங்' கஉஅ 'ஆயிழைகையாற்' கருரு 'சுரபியினகன்சுனை'

பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
௧௩௫ ஆதிரை யிட்டன ளாருயிர் மருந்தென

௧௬.—ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை முற்றிற்று

---

௧௩௫ ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்

௧௩௩-௫ நிறைதர இட்டனளென்க

௨ - ௧௩௫ உரைப்பொருள், 'ஆங்கனமாகிய ஆதிரை கையாற் பிச்சை பெறுக' என்று சொல்ல, மணிமேகலை மனையகம் புகுந்து நிற்றலும், ஆதிரை தொழுது வலங்கொண்டு ஆருயிர் மருந்திட்டனளென முடிக்க

பதினேழாவது

உலகவறவி புக்க காதை

[பதினேழாவது மணிமேகலை
காயசண்டிகையென்னும் விச்சாதரிவயிற்று யானைத்தீபவித்து
அம்பலம்புக்கபாட்டு]

பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தூ ணேற்ற
பிச்சைப் பாத்திரப் பெருஞ்சோற் றமலை
அறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன்
திறத்து வழிப்படூஉஞ் செய்கை போல

---

௧ பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை பாத்தூண் - (இயல்புடைய மூவர் முதலாயினோர்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வர்க்கும்) பகுத்துக் கொடுத்து உண்ணப்படும் உணவு, பாத்தல் - பகுத்தல் இதனால், ஆதிரையின் இல்வாழ்க்கைநலம் கூறப்பட்டது, "பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை, வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்" (குறள், ௪௪) பெண்டிரது பாத்தூணை

௨ அமுதசுரபியிலுள்ள பெரிய சோற்றுத்திரளை, அமலை - திரளை "அமலைக் கொழுஞ்சோறு" (புறநா ௩௪)

௧-௨ ஏற்ற பாத்திரம்

௩ அறத்தின் ஈட்டிய - நல்வழியே சம்பாதித்த ஒண்பொருள் குறள், ௭௬௦

௩-௪ அறவோன் திறத்து வழிப்படூஉம் செய்கைபோல - அறவோனிடத்துப் பெருகுதலுறுஞ் செய்கையைப்போல, அறவோன் - சற்பாத்திர

(பி - ம்) ௧ 'பாத்தூணீயத்த'

௫ வாங்குகை வருந்த மன்னுயிர்க் களித்துத்
தான்தொலை வில்லாத் தகைமை நோக்கி
யானைத் தீநோய் அகவயிற் றடக்கிய
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வணங்கி
நெடியோன் மயங்கி நிலமிசைத் தோன்றி
௧௦ அடலரு முந்நீ ரடைத்த ஞான்று
குரங்குகொணர்ந் தெறிந்த நெடுமலை யெல்லாம்
அணங்குடை யளக்கர் வயிறுபுக் காங்கு
இட்ட தாற்றாக் கட்டழற் கடும்பசிப்
பட்டே னென்றவள் பழவினைப் பயத்தால்

௫ம் தானப்பொருள், பாத்திரத்தின் பெருமைக்குத் தக்கபடி பெருகுதலுறு மென்பதை, "விருந்தின், துணைத்துணை வேள்விப் பயன்" (குறள், அஎ), "அறப்பயனும், தான்சிறிது தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" (நாலடி. ௩அ) என வருவனவற்றாலுணர்க

௬ தகைமையை (காயசண்டிகை) நோக்கி

௫-௬ ஒண்பொருள் வழிப்படூஉஞ்செய்கைபோலப் பெருஞ்சோற்று மலைதான் தொலைவில்லாத்தகைமையை நோக்கியெனக்

௭ யானைத்தீநோய் - பஸ்மகவியாதி

௮ காரிகை மணிமேகலையை வணங்கி

௯ நெடியோன் - திருமால் மயங்கி - பருவதமுனிவரும் நாரதமுனிவரும் அம்பரீடனுக்கிட்ட சாபமாகிய அந்தகாரத்தைத் தான் ஏற்றுக்கொண்டமையால் மயக்கமுற்று தோன்றி - இராமனாக அவதரித்து நெடியோன் நிலமிசைத் தோன்றிமயங்கியென மாற்றுக; திருமால் இராமனாக அவதரித்த பொழுது, முற்கூறிய சாபாந்தகாரத்தால் மயக்கமுற்றிருந்தாரென்பதைப் பின்வருஞ் செய்யுளாலுணர்க "கன்னியந்துழாய்க் கமலலோசனன்றய ரதற்கு, மன்னு நன்மக னாகியே வந்தன னுதித்து, முன்னை யந்தகா ரத்தினன் மூடிடப் படுத்த, தன்னை மாயனென் றறிந்திடா துறைந்தனன் சாரங்கே" (இலிங்க உத்தர அம்பரீடனை ஆழிகாத்த அ௫)

௧௦ முந்நீர் - ஆக்கல் முதலிய மூன்றுநீர்மையையுடைய கடல் அடைத்த ஞான்று - இலங்காநகரஞ்செல்லல் அடைத்தநாளில்

௧௨ அணங்கு - வருத்தம், தெய்வத்தன்மையுமாம் அளக்கர் - கடல் புக்காங்கு - புகுந்தாற்போல

௧௧-௧௨ மலையெல்லாம் அளக்கர் வயிறுபுக்காங்கெனக்

௧௩ இட்டது ஆற்றா - இட்டபொருளால் தணியாத

௧௪ பட்டேன் - அடைந்தேன் வினைப்பயத்தாற் பட்டேனெனக்

(பி - ம்) ௫ - ௬ 'அளிக்கத்தான்' ௯ 'நெடுமோனமயங்கி'

அன்னை கேளா யாருயிர் மருத்துவி
துன்னிய வென்னோய் துடைப்பா யென்றலும்
எடுத்த பாத்திரத் தேந்திய வமுதம்
பிடித்தவள் கைப்பிற பேணினள் பெய்தலும்
வயிறுகாய் பெரும்பசி நீங்கி மற்றவள்
துயர் நீங்கித் தொழுதன ளுரைக்கும்
மாசில் வாலொளி வடதிசைச் சேடிக்
காசில்காஞ் சனபுரக் கடிநகருள்ளேன்
விஞ்சையன் றன்னொடென் வெவ்வினை யுருப்பத்
தென்றிசைப் பொதியில் காணிய வந்தேன்
கடுவர லருவிக் கடும்புனல் கொழித்த
விடுமணற் கானியாற் றியைந்தொருங் கிருந்தேன்

கரு ஆருயிர் மருத்துவி - அரிய உயிரைப் பாதுகாக்கும் மருந்தை யுடையாய், ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்

கசு துன்னிய - நெருங்கிய என்னோய் - எனது பஸ்மக வியாதியை என்றலும் - என்று காயசண்டிகை சொல்லலும்

சு - கசு காரிகை, நோக்கி வணங்கி, 'என்னோய் துடைப்பாய்' என்றலுமெனக

கஎ. அமுதம் - அன்னத்தை

கஅ அவள்கையில் - காயசண்டிகையின்கையில் பிடித்துப்பெய்தலும்

கக. அவள் - காயசண்டிகை உ0. தொழுது உரைப்பாள்

கக - உ0. அவள் நீங்கி நீங்கித் தொழுது உரைக்கும்.

உக வாலொளி - வெள்ளிய ஒளி சேடி - வித்தியாதரருலகு சேடி வெள்ளிமலைக்கண் உள்ளதாதலின், அதற்கு வாலொளி கூறப்பட்டது, "வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடி" (சிலப். சு க)

உஉ காசு - குற்றம் காஞ்சனபுரமாகிய காவலையுடைய நகரம்.

உங. விஞ்சையன் - கணவனாகிய வித்தியாதரன் உருப்ப - தோற்ற, அழலென்றுமாம்

உச. பொதியில் - பொதியின்மலை காணிய - காணுதற்கு

உங - ச விஞ்சையனொடு வந்தேன்.

உரு. கடுவரல் - விரைந்துவருதல் கொழித்த - தெள்ளிய

உசு. கானயாறு-காட்டாறு. ஒருங்கிருந்தேன்-கணவனுடனிருந்தேன்

உச - சு வந்தேன் கானயாற்றிருந்தேனெனக

(பி - ம்.) கசு. 'துன்னியவெந்நோய' உஉ. 'காஞ்சனக்கடிநகர்', 'காஞ்சனபுறநகர்' உச 'காணியவருவேன்'

புரிநூன் மார்பிற் றிரிபுரி வார்சடை
மரவுரி யுடையன் விருச்சிகன் என்போன்
பெருங்குலைப் பெண்ணைக் கருங்கனி யனையதோர்
இருங்கனி நாவற் பழமொன் றேந்தித்
தேக்கிலை வைத்துச் சேணுயர் பராரைப்
பூக்கமழ் பொய்கை யாடச் சென்றோன்
தீவினை யுருத்தலிற் செருக்கொடு சென்றேன்
காலா லந்தக் கருங்கனி சிதைத்தேன்
உண்டல் வேட்கையின் வருஉம் விருச்சிகன்
கண்டனன் என்னைக் கருங்கனிச் சிதைவுடன்
சாத்திற நாவலிற் றிப்பிய மால
ஈரா றாண்டி லொருகனி தரும்
அக்கனி யுண்டோ ராறீ ராண்டு
மக்க ளியாக்கையின் வருபசி நீங்குவர்
பன்னீ ராண்டு மொருநா ளல்ல

---

௨௭. புரிநூல் - முறுக்கிய பூணுநூல் திரிபுரிவார்சடை - திரித்து முறுக்கிய நீண்டசடை

௨௮ மரவுரியுடையன் - மரவுரியாகிய ஆடையையுடையன் உடையணிந்த விருச்சிகனென்போன்

௨௯ பெண்ணை - பனை கருங்கனி - கரியகனி, பெரியகனி யென்றுமாம்

௩0 இருமை - பெருமை நாவல் - சம்புமரம்

௩௧-௨, சேணுயர்பராரை, சேண் - நெடுந்தூரம் பராரையையுடைய பொய்கை ஆட - நீராட

௨௮-௩௨ விருச்சிகனென்போன், நாவற்பழமொன்றையேந்தி வைத்துப் பொய்கையாடச் சென்றோனாகவெனக்

௩௩ உருத்தலின் - பயன்கொடுப்பத் தோற்றுதலினால் செருக்கு - களிப்பு

௩௩-௪ உருத்தலிற் சென்று காலால் அந்தக்கனியைச் சிதைத்தேன்

௩௫. வேட்கை - விருப்பம்.

௩௬ கருங்கனிச்சிதைவுடன் என்னைக் கண்டனன்.

மேல்வருவன விருச்சிகன் கூற்று

௩௭ திப்பியம் - தெய்வலோகத்திலிருந்து உண்டாயது, இச்சொல் திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு, திவ - தெய்வலோகம், மணி ௭ ௩௭.

௩௮. ஆண்டு - வருடம் ௩௯-௪0 உண்டோர் பசியை நீக்குவர்

(பி - ம்) ௩௧ 'வைத்துச்சென்றுறுப்பராப்பிற' ௩௭-௮. 'திப்பிய மாகிய வீராறு'

துன்று நோன்பினோன் றுணைக்கனி சிதைத்தாய்
அந்தரஞ் செல்லு மந்திர மிழந்து
தந்தித் தீயாற் றனித்துய ருழந்து
௪௫ முந்நா லாண்டின் முதிர்கனி நாளீங்
குண்ணா நாளுன் னுறுபசி களைகென
அந்நா ளாங்கவ னிட்ட சாபம்
இந்நாள் போலு மிளங்கொடி கெடுத்தனை
வாடுபசி யுழந்து மாமுனி போயபின்
௫௦ பாடிமிழ் பருவிப் பயமலைப் பொழிந்தேன்
அலவலை செய்திக் கஞ்சின னாகன்று
வில்கொளி விஞ்சையன் விழுமமோ டெய்தி
ஆரணங் காகிய வருந்தவன் றன்னால்
காரண மின்றியுங் கடுநோ யுழந்தனை
௫௫ வானூ டெழுகென மந்திர மறந்தேன்

---

௪௨ நோன்பு - விரதம். சிதைத்தாய் - அழித்தாய்

௪௩ மந்திரத்தை இழந்து

௪௪ தந்தித்தீ - பஸ்மகவியாதியென்று வழங்குகிற யானைத்தீயென்னும் நோய், சீவக. ௩௯௯ தனித்துயர் - ஒப்பற்ற துன்பம்

௪௫ முந்நாலாண்டு - பன்னிரண்டு வருடம்

௪௬. உறுபசி - மிக்க பசியை களைகென - நீங்குகவென்று

௪௭. அவன் - விருச்சிகன் சாபம் - சாபத்தை, சாபத்தின் முடிவெல்லையாகிய நாளென்றுமாம், ஆகுபெயர்

௪௭ - ௮ இளங்கொடி, சாபத்தைக் கெடுத்தனை

௪௯ உழந்து - வருந்தி முனி - விருச்சிகன்

௫௦ ஒலி முழங்குகின்ற அருவியாலுண்டாகிய பிரயோசனத்தை யுடைய பொதியின்மலையை பாடிமிழ் **புறநா** ௪௯

௫௧ அலவலைசெய்திக்கு - மனத்திற்றோற்றியதை ஆராயாது செய்தல் என் செய்கைக்கு, "அலவலைவந் தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்" (௨ ௧ ௨), "பலபல நாழஞ் சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன் றன்னை, அலவலைமைதவிர்த்த வழகன்" (௪ ௩ ௫) என்ப **பெரியாழ்வார் திருமொழியில்** வருதல் காண்க இஃது அலைவலைமையென்றும் வழங்கும்

௫௨ விழுமம் - துன்பம்

௫௩ ஆரணங்கு - அரியதெய்வத்தன்மை

௫௩ - ௪ அருந்தவன்றன்னாற் கடுநோயுழந்தனை

௫௫ வானூடு எழுக என - வானிடத்து எழுவாயென்று வித்தியாதரன் சொல்ல

(பி - ம்) ௪௪ 'உறுதுயர்' ௪௯ 'உழந்தமாமுனி' ௫௦ - ௫௨ 'ஒழிந்தே, னவலக்கவலை செய்வினையஞ்சி, யில்கொளி'

ஊனுயிர் நீங்கு முருப்பொடு தோன்றி
வயிறுகாய் பெரும்பசி வருத்துமென் றேற்குத்
தீங்கனி கிழங்கு செழுங்காய் நல்லன
ஆங்கவன் கொணரவு மாற்றேற் கூக
௫௦ நீங்கா லாற்று னெடுந்துய ரெய்தி
ஆங்கவ னிங்கெனக் கருளொடு முரைப்போன்
சம்புத் தீவினுட் டமிழக மருங்கில்
கம்ப மில்லாக் கழிபெருஞ் செல்வர்
ஆற்றா மாக்கட் காற்றுந் துணையாகி
௫௫ நோற்றோ ருறைவதோர் நோனக ருண்டால்
பலநா ளாயினு நிலனொடு போகி
அப்பதிப் புகுகென் றவனுரை செய்ய
இப்பதிப் புகுந்தீங் கியாண்டுறை கின்றேன்
இந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்

---

௪௬ உடம்பினின்றும் உயிர்நீங்குதற்குக் காரணமாகிய வெப்பத்தோடு

௪௭ வயிறுகாய் பெரும்பசி **மணி.** ௧௪ ௯ வருத்துமென்றேற்கு - வருத்துமென்ற என்பொருட்டு

௪௮ தீங்கனி - இனியபழம் நல்லன வென்பதை ஒவ்வொன்றோடும் கூட்டுக

௪௯ ஆற்றேற்கு - பசிதணியேற்கு

௫௧. அவன் - வித்தியாதரன்

௫௨ தமிழகமருங்கில் - தமிழ்நாட்டில், "இமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறிய" (சிலப். ௩. ௩௭)

௫௩ கம்பம் - நடுக்கம் கழிபெருஞ்செல்வர் - மிகப்பெரிய செல்வத்தை யுடையார்

௫௪ ௸ **மணி.** ௧௧ ௬௫ ஆற்றாமாக்கள் - வறிஞர்

௫௫ நோற்றோர் - முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்தோர் நோன் நகர் - வலிமையுடையநகர், நோன்மை - வலி, "சாப நோனாண்" (**புறநா.** ௧௪) நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௫௫-௬ செல்வர் நோற்றோர், ஆகி உறைவதோர் நகரெனக

௫௬ பலநாள் ஆயினும் - ஆகாயவழியே செல்லக்கூடாமையால் பலநாள் ஆகுமாயினும் நிலனொடுபோகி - பூமியில் நடந்துசென்று

௫௭. அவன் - வித்தியாதரன்

(**பி - ம்**) ௪௭ 'என்றேற்கவன்' ௫௨ 'அருந்துணையாகிய' ௫௬ 'நிலநாடுபோகி'

வந்து தோன்றியிம் மாநகர் மருங்கே
ஈன்றுறு பெரும்பசி கண்டன னிரங்கிய
பின்வரும் யாண்டொ னெண்ணினை கழியும்
சனியில் வெய்யபசி தவிர்த்தனை வணங்கினேன்
மணிமே கலையென வான்பதிப் படர்கேனே
துக்கந் துடைக்குந் துகளறு மாதவர்
சக்கர வாளக் கோட்டமுண் டாங்கதிற்
பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயில்
உலக வறவி யொன்றுண் டதனிடை
ஊரூ ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோர்
ஆருமின் மையி னரும்பிணி யுற்றோர்
இடுவோர்த் தேர்ந்தாங் கிருப்போர் பலரால்
வடிவாழ் கூந்த லதன்பாற் போகென
அருந்தவன் போகிய பின்ன ராயிழை
ஓங்கிய வீதியி னொருபுடை போகி
வலமுறை மும்முறை வந்தனை செய்தவ்
உலக வறவியி னொருதனி யேறிப்
பதியோர் தம்மொடு பலர்தொழு தேத்தும்
முதியோள் கோட்டம் மும்மையின் வணங்கிக்

---

௭௦ இம்மாநகர் மருங்கே வந்துதோன்றியென.

௭௨ கழியும் - நீங்குவன

௭௪ மணிமேகலை விளி வான்பதிப்படர்கேன் - சிறந்த ஊராகிய காஞ்சனபுரத்திற்குச் செல்வேன்

௭௫ துக்கம் - பிறப்பு முதலியன, நால்வகைச் சத்தியங்களுள் துக்கம் முதலாவது

௭௭-௮ பூ மணி ௭ ௬௨-௩ அதனிடை - அவ்வுலகவறவியில்.

௭௬-௮ ஆங்கதில் ஒன்றுண்டு

௮௦ ஆருமின்மையின் - பாதுகாப்போர் ஒருவரும் இல்லாமையினாலே

௭௮-௮௧ அதனிடை இருப்போர் பலர்

௮௨ வடி - வகிர், 'வடிவாழ் கூந்தல்' என்றது மணிமேகலையை

௮௩ ஆயிழை - மணிமேகலை

௮௫ வலமுறையாக மூன்றுமுறை வந்து பணிந்து, 'வந்து' என்று ஒரு சொல் வருவிக்க

௮௮ முதியோள்கோட்டம் - சம்பாபதிகோயில் மும்மையின் வணங்கி - மனம் வாக்குக் காயங்களால் வணங்கி, மூன்றுமுறைவணங்கி யென்றுமாம்

(பி - ம்) ௮௪. 'ஒருபடைபோகி' ௮௮ 'முறைமையின் வணங்கி'

கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
தந்துணைப் பாவையைத் தான்தொழு தேத்தி
வெயிலிடை வெம்மைய வேயகரிக் கானத்துத்
தாவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிதின வருந்திய பைதன் மாக்கட்
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி
ஆபுத் திரன்கை யமுத சுரபியிற்
றியாவரும் வருக வேற்போர் தாமென
ஊணொலி யரவத் தொலியெழுந் தன்றே
யாணர்ப் பேரூ ரம்பல மருங்கென

கஎ—உலகவறவிபுக்க காதை முற்றிற்று.

---

௯௦ மணிமேகலையொடு மறையோரையும் உளப்படுத்தி, 'தந் துணைப்பாவை' என்றார். பாவையை - கந்திற்பாவையை.

௯௧ வேயகரிகானம் - மூங்கில் கரிந்தகாடு.

௯௩ பைதல் - துன்பம்.

௯௬ ஏற்போராகிய யாவரும் வருகவென்று மணிமேகலை சொல்ல.

௯௭ எழுந்தன்று - எழுந்தது. ௯௮ யாணர் - புதுவருவாய்.

௯௭-௮ அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தன்றென.

௪-௯௮ காயசண்டிகையென்னுங்காரிகை தொழுது வணங்கி, 'என் னோய் துடைப்பாய்' என்றலும், மணிமேகலை பெய்தலும், அவள் பசி நீங்கித் தொழுது உரைக்கும், அங்ஙனம் உரைப்பவள், 'அதன்பாற் போக' என்று கூறிப் போகியபின்னர், ஆயிழை ஒதுங்கி வந்து வந்தனை செய்து ஏறி வணங் கித் தொழுது ஏத்தித் தோன்றி, 'ஏற்போர்யாவரும் வருக' என, அம்பல மருங்கு ஒலியெழுந்தன்றென வினைமுடிவு செய்க.

(பி - ம்) ௯௦ 'தன்றுணைப் பாவை' ௯௬ 'ஏற்போர் தாமென'

பதினெட்டாவது

உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை.

[பதினெட்டாவது மணிமேகலை அம்பலமடைந்தமை சித்திராபதி உதயகுமரனுக்குச்சொல்ல அவன் அம்பலம்புக்க பாட்டு]

ஆஙகது கேட்டாங கருமபுண ணகவயிற்
றீததுறு செஙகோல சென றுசுட டாஙகுக
கொதிதத வுளளமொடு குரமபுகொண டேறி
விதுபபுறு நெஞசினள் வெயதுயிாததுக கலஙகித
தீரபபலிவ வறமெனச சிததிரா பதிதான்
கூததியன மடநதையாக கெலலாங கூறும
கோவல னிறநதபின கொடுநதுய ரெயதி
மாதவி மாதவா பளளியு ளடைநதது

---

௧. ஆஙகதுகேட்டு - மணிமேகலை பிககுணிககோலம பூண்டு பிசசை யேற்று யாவருககும உணவு கொடுததலைககேட்டு ஆஙகு - அபபொழுதே

௨ தீததுறுசெஙகோல - தீயினகண் பழுககக் காயதலுறற செநநிறத தையுடைய நாராசம சுட்டாஙகு - சுட்டாறபோல

௩ குரமபு கொணடு ஏறி - வரம்பைத் தாணடியெழுநது, எனறது வரமபு கடநதெனறபடி, "குரம்பெழுநது குறறஙகொணடேறா" (நாலடி கரு௩)

௪ விதுபபுறு - நடுககமுற்ற, விரைதலுறறவெனறுமாம

௫ தீாபபல இவவறமென - மணிமேகலைகொணட இவவறததைத தீாதது விடுவேனென று எணணி சிததிராபதி - மாதவியின தாய

௬ எலலா நாடகக கணிகைகளுககும சொலலுவாள

௧ - ௬ அதுகேட்டு ஏறி நெஞ்சினளாய வெயதுயிர்ததுக கலஙகி இவ வறததைத தீாபபலெனறு எணணிக கூததியன மடநதையா எலலாருக கும் சிததிராபதி கூறுவாள

மேலவருவன சிததிராபதி கூற்று

அ மாதவா பளளியுள - சங்கததாரான அறவணவடிகளுடைய உறை விடதது, பளளி - முனிவா உறைவிடம்; சிலப் ௫ கஎக

எ - அ கோவலன் இறநதமைகேட்டு மாதவி அறவணவடிகளிடம புகுநது துறவுபூணடமையை, "ஈஙகிம் மாதவ ருறைவிடம புகுநதேன, மற

(பி - ம்) ௧ 'புணணுக்கையிற' ௩ 'குரஙகொணடெழுநது', 'குரமபு கொணடெழுநத' எ 'நிறைநதபின'

நகுதக கனறே நன்னெடும பேரூா
இதுதக கென்போாக கெளளுரை யாயது
காதலன வீபக கடுநதுய ரெயதிப
போதல செயயா வுயிரொடு புலநது
நளியிரும பொய்கை யாடுநர் போல
முளியெரிப புகூஉ முதுகுடிப பிறநத
பததினிப பெணடி ரலலேம பலாதம
கைததுணை வாழககை கடவிய மனறே
பாணமகன் படடுழிப படூஉம பாண்மையில்
யாழினம போலு மியல்பின மனறியும

வண நீதத மாசறு கேளவி, அறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்நது உர
வோ னருளினன" (உ : ருகூ - சுகூ) என வயநதமாலைககு மாதவி கூறிய
தாக இநநூலிலும, "மறறதுகேடடு மாதவி மடநதை, கோதைத
தாமங குழலொடு களைநது, போதித தானம புரிநதறங் கொளளவும்"
(உஎ கOகூ-அ), "போதியினகீழ மாதவாமுன புண்ணியதா னமபுரிநத,
மாதவி தனறுறவுங கேடடாயோ தோழீ" (உகூ · 'காதலனறன') எனச
சிலப்பதிகாரததும வருவனவறறாலுணாக

கூ நகுதககனறு - சிரிககததககது பேரூா - பேரூரில
அ - கூ அடைநதது நகுதககனறு.

கO இது தககு எனபோாககு - இசசெயகை தகுதியுளளதெனறு
சொலலும அறிஞாககு, தககது விகாரம எள்ளுரை - இகழசசியுரை

கஉ போதலசெயயா - நீஙகாத புலநது - வெறுதது

கக - உ மணி உ ஙஅ - கூ

கங நளி இருமபொயகை - குளிாநத பெரிய குளம ஆடுநா - ஆடுவோா

கங - ச மணி உ சரு

கக - ரு காதலனவீயத துயரெயதிப புலநது எரிபுகும பததினிப
பெணடிரலலேம யாம

கரு - சு பலருடைய கையதாகிய உணவை உணடுவாழதலில உரி
மையையுடையேம்

கஎ பாணமகன - பாணன படடுழி - இறநதவிடதது

கஅ இயலபினம - இயலபையுடையேம

கஎ - அ பாணமகனையும யாழையும உவமை கூறினாா, நாடகககணி
கையாதலின

(பி - ம்) கO 'தககெனறவாககெள்ளுரை' கஉ 'போதலசெலலா
வுயிரொடுபுலாநது' கஎ 'பானமையின'

நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை
வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்
வினையொழி காலைத் திருவின் செல்வி
அனையே மாகி யாடவர்த் துறப்போம்
தாபதக் கோலந் தாங்கின மென்பது
தியாவரு நகூஉ மியல்பின தன்றே
மாதவி யீன்ற மணிமே கலைவல்லி
போதவிழ் செவ்வி பொருந்துதல் விரும்பிய
உதயகுமரனு முலகாள் வண்டின்
சிறையா யுள்ளஞ் செவ்வியி னருந்தத்
ஐயங் கொண்டா டங்கவ ளேந்திய கடிஞையள்
பிச்சை மாக்கள் பிறர்மனைக் காட்டி
மற்றவன் றன்னுண் மணிமே கலைதனைப்
பொற்றேர்க் கொண்டு போகே னாயின்

---

௧௯ நயன் - பசை, என்றது செல்வத்தை

௨௦ வறும்பூ - தேனில்லாத பூ. பரத்தையர்க்கு வண்டு உவமையாதல் "வண்டிற் றுறக்குங் கொண்டி மகளிரை" (மணி. ௧௮ : ௧௦௯), மதுரைக். ௫௬௮ - ௯ ௨௧ வினை - நல்வினை

௨௧-௨ "தவந்தீர் மருங்கிற் றிருமகள் போலப், பயந்தீர் மருங்கிற் பறைவிட் டொரீஇ, இட்டதை யுண்ணு நீலம் போல, ஒட்டிடத் தொட்டு முற்றி வாழ்க்கையுட், பத்திமை கொள்ளார்" (பெருங். ௧. ௩௫ : ௧௭௭-௮௧), "புண்ணிய முலந்தபின் பொருளி லாக்களைக், கண்ணிலர் துறந்திடும் வண்ணமே" (சூளா. முத்தி. ௧௫)

௨௩ தாபதக்கோலம் - விதவைக் கோலம், பிக்குணிக் கோலமுமாம்

௨௪ நகூஉம் இயல்பினது - பழிக்கும் இயல்பையுடையது

௨௬ செவ்வி - சமயம்

௨௭ உதயகுமரனை இங்ஙனம் வண்டாகக் கூறியதுபோல, "உதய குமரனெனு மொருவண் டணுகிய, விரையொடு வந்தேன்" (௯௦ - ௯௧) என்று சித்திராபதி கூறியதாக இக்காதையிலேயே பின்னும் கூறுவர்; "பெண்டிர் நலம்வௌவித் தண்சாரற் றாதுண்ணும், வண்டிற் றுறப்பானை மலை" (கலி. ௪௦) என்று தலைமகனை வண்டாகக் கூறியிருத்தல் காண்க

௨௮ சிறையாயுள்ளம் - வேறொன்றால் அழியாதவுள்ளம்

௨௯ கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம் ௩௧ அவன் - உதயகுமரன்

௩௨ போகேனாயின் - வாரேனாயின்

(பி - ம்) ௨௧ 'விலையொழிகாலை' ௨௬ 'செவ்வினைபொருந்தல்'

சுடுமண் ணேற்றி யரங்குசூழ் போகி
வடுவொடு வாழு மடந்தையர் தம்மோர்
அனையே னாகி யரங்கக் கூத்தியர்
மனையகம் புகாஅ மரபின னென்றே
வருந்தினள் மாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து
[illegible] கிளவி மாணவொடு தேர்ந்து
செறிவளை நல்லார் சிலர்புறஞ் சூழக்
குறுவியர் பொடித்த கோல்வாண் முகத்தள்
[illegible] நாவிற் போகி
[illegible] வேந்த னிருப்பிடங் குறுகி
[illegible]டொடு தேனின மார்க்கும்
தருமணன் ஞெமிரிய திருநா றொருசிறை

---

௧௩ சுடுமண் - செங்கல் ௧௪ வடு - குற்றம்

௧௪-௫ மடந்தையர் தம்மோரனையேனாகி - மடந்தையரை ஒப்பேனாகி, ஓர் இடைச்சொல்

௧௩-௭ பதியிலாரிற் குடிக்குற்றப்பட்டாரை ஏழு செங்கற்சுமத்தி அரங்கு சூழ்போக்கிப் புறத்துவிடுதல் மரபாதலின் சித்திராபதி இங்ஙனம் பாதஞ்செய்வாளாயினள், இதனை, "சுடுமண் ணேற்று வடுநீங்கு சிறப்பின்" (சிலப் ௧௪ ௧௪௬) என்பதனாலும், அதன் விசேடவுரைகளாலும் உணர்க

௧௭ வஞ்சினம் - சபதம் நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து - மனங்கொதித்து, 'செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" (அ [illegible]) என்றார் முன்னும்

௫-௧௭ சித்திராபதி கூறும் 'மாதவி [illegible] கலை, அறத்து எள்ளுநரைப் பாய்ந்து, யாம் [illegible], வாழ்கைந் நடவியமன்றே, இயல்பினம், அன்றியும் [illegible], துறப்பேம், தாங்கினமென்பது நகும்இயல்பினது, ஆதலால், மணிமேகலையைப் பொற்றேர்க்கொண்டு போதுவேன், அங்ஙனம் போதேனாயின் யான் [illegible]பினன்' என்று வஞ்சினஞ் சாற்றியென்க

௧௮ கிளவியைத் தேர்ந்து

௨௦ வியர் - வேர்வை பொடித்த - தோன்றிய

௨௨ இளங்கோ வேந்தன் - உதயகுமரன்

௨௩ வண்டுமேதனும் நலமுண்டதே செல்வனவாதலின், இங்ஙே சேர்த்துக் கூறப்பட்டன, இதனை, "மங்கைநல்லவா" (சீவக அ௧௨) என்றும் செய்யுளாலுணர்க

௨௪ தருமணல் ஞெமிரிய - கொண்டுவந்திட்ட மணல்பரந்த, "தரு

(பி - ம்) ௧௪ 'மடந்தையர் தம்மோடு' ௧௫ 'ஆடற்கூத்தியர்' ௧௬ 'மரபினளன்றேன்' ௨௪ 'திருமணன்ஞெமரிய'

பவழத் தூணத்துப் பசும்பொற் செஞ்சுவர்த்
திகழொளி நித்திலச் சித்திர விதானத்து
விளங்கொளி பரந்த பளிங்குசெய் மண்டபத்துத்
துளங்குமா னூர்தித் தூமலர்ப் பள்ளி
வெண்டிரை விரிந்த வெண்ணிறச் சாமரை
கொண்டிரு மருங்குங் கோதையர் வீச
இருந்தோ னிருந்தடி பொருந்தினன் றேத்தித்
திருந்தெயி றிலங்கச் செவ்வியி னக்கவன்
மாதவி மணிமே கலையுட னெய்திய
தாபதக் கோலந் தவறின ளோவென
வரித்துப்பெறு சிறப்பிற் குருக்கரு வுயிர்ப்ப

மன்ன னொழிமிரிய திருநகா் முற்றத்து" (நெடுநல். ௯௦, பெருங். ௧ ௪௭ ௧௧௭) ஒருசிறை - ஒருபக்கம்

௪௫ பவழத்தூணம் - பவளத்தாலாகிய தூண், சிலப். ௫ ௧௪௮

௪௬ நித்திலம் - முத்து, என்றது, முத்தாலாகிய சல்லியையும் தூக்கினையும் சித்திர விதானம் - சித்திரங்களையுடைய மேற்கட்டி, மணி ௧௯ ௧௧௨-௩, "ஒவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து, மாலைத் தாமம் வளையுடன் றூற்றி" (சிலப். ௩ ௧௧௧-௨)

௪௫-௭ தூணத்தினையும் சுவரினையும் விதானத்தினையுமுடைய மண்டபமென்க

௪௮ துளங்கும் மான் ஊர்தி - ஒளி அசைதலையுடைய சிங்காதனம் ஊர்தி - ஏறுதற்கிடமாகவுள்ள ஆசனமென்னும்பொருளது பள்ளி - இடம்

௪௯ தெண்டிரை விரிந்த - வெள்ளிய அலைகள் போலே விரிந்த

௫௧ இருந்தோன் - உதயகுமரன் ஏத்தி - ஏத்த

௪௭-௫௧ மண்டபத்துப் பள்ளியில் இருந்தோனென்க.

௫௨ நக்கு - சிரித்து. அவன் - உதயகுமரன்

௫௪ தாபதக்கோலம் - தவவேடம், என்றது பிக்குணிக் கோலத்தைத் தாபதர் - தவமுடையவர். என - என்று உதயகுமரன் கேட்ப

௫௨-௪ அவன் நக்குத் தாபதக்கோலம் தவறினளோவென.

மேல்வருவன சித்திராபதிகூற்று, உதயகுமரன் இருந்தவிடம் அவைக்களமாதலின் மணிமேகலை செய்தியைச் சிலேடையாற் கூறுவாள்

௫௫ குருக்கு கருவுயிர்ப்ப - குருக்கத்திபெற, மாதவிபெற, குருக்கு - குருக்கத்தி, குருக்கத்தி மாதவியென வழங்கப்பெறும் பின்னாகக் காஞ்சி கூறப்படுதலின் பறவைகள் ஈனவெனவும் ஒருபொருள் கொள்ளலாம்

ஒருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடலசால சிறபபிற் பரதத தோஙகிய
நாடகம விருமப நனனலங கவினிக
காமா செவவிக கடிமல ரவிழ்நத
துதைய குமரனெனு மொருவண் டுணீஇய
விரைவொடு வநதேன் வியனபெரு மூதூர்ப
பாழமம பறநதலை யமபலத தாயது
வாழகநின கணணி வாய்வாள வேநதெனை
ஓங்கிய பௌவத துடைகலப படடோன

ருசு. திருமணிககாஞசி யெனபதறகு அழகிய கரிய காஞசிமரமென றும, அழகிய மணிமேகலையென்றும பொருளகொளக மேகலைககுக் காஞசி யெனறு பெயா உளதாதல, "எதிருன றுதலு நிலையின் மையுமா, மணிமே கலையு மொருமாப பெயரும, கருதுங காஞசி யெனனுங கடடுரை" எனனும திவாகரச்சூததிரததாலும, "ஒருமாப பெயரு மோரிசைப பெயரும, கசசிப பதியுமே கலையுங காஞசி" எனனும பிங்கலச்சூததிரததாலும் துணியபபடும்.

ருஎ பரதமெனபதறகுப பரதகணடமெனறும நாடகநூலென்றும பொருளகொள ந ழ பதிகம, உஉ

ருஅ நாடகம - நாடுகளின இடமும, ஆடலும நாடகம இவளாற சிறப பெயதுமாகலின, "நாடகம விருமப" எனறூா, "நாடக மேதது நாடகக கணிகை" (சிலப் பதி கரு) எனறுவருதல காணக

சுO. 'உதயகுமரனெனு மொருவணடு' எனறது முனனிலைபபுறம; அஃதாவது முனனே நிறகினறவரை நோககிப பிறரைக கூறுமாறு போலக கூறுதல. உணீஇய - உணணும பொருட்டு, உணணுதல - மிசைதலும அனுபவிததலும

சுஉ பாழம பறநதலை அமபலதது - பாழிடமாகிய புறஙகாடடைச சாரநத உலகவறவியினிடதது, பறநதலை - புறஙகாடு, "களளியம பறநதலை யொருசிறை யலகி" (புறநா உசO)

ருரு சுஉ குருககருவுயிரபப ஓஙகிய காஞசி, நலஙகவினிக கடிமலர விழநதது, அதனை உதயகுமரனாகிய வணடு உணணுமபொருடடு வநதேன, அககாஞசி அமபலததாயதெனக

சுங கணணி - தலைமாலை, "கணணி காாநறுங கொனறை" (புறநா க) நினகணணி வாழ்கவெனறல் மரபு, புறநா கஙஅ, "தாமரை யுறை யுஞ செயயாள, வழுவினா தமமைப புலலாள வாழகநுங கணணி மாதோ" (சீவக கஅகுO) என - எனறு சிததிராபதி சொலல புறநா எஎ. சு; பு. வெ கங

சுச. பௌவம - கடல. உடைகலபபட்டோன் - கபபல உடையப படடோன, "உடைகலப பட்டாங கொழிநதோா தமமுடன" (கசு · உO) எனறூா முனனும, "உடைகலப படட வெஙகோன" (சிலப் கரு. உகூ)

(பி - ம்) ருஅ 'நனனயம' சுஉ 'பாஅழ்ம'

௬௫ வானப் பூணைப் பெற்றோன் மற்றவட் குறைப்போன்
மேவிய பளிங்கின் விருந்திற் பாவையிஃது
ஓவியச் செய்கையென் றொழிவோன் முன்னர்
காந்தளஞ் செங்கை தளைபிணி விடாஅது
ஏந்திள வனமுலை யிறைநெரித் ததூஉம்
௭௰ ஒத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
முத்துக்கூர்த் தன்ன முள்ளெயிற் றமுதம்
அருந்தே மாந்த வாருயிர் தளிர்ப்ப
விருந்தின் மூரல் அரும்பிய தூஉம்
மாயிதழ்க் குவளை மலர்புறத் தோட்டிக்
௭௫ காய்வேல் வென்ற கருங்கய னெடுங்கண்

---

௬௫ வானப்பூணை - சிறந்தெதப்பம் அவட்கு - சித்திரப்பிக்கு மேலவருவன உதயகுமரன் கூற்று

௬௬ பளிங்கின் - பளிக்கறையின்கணுள்ள விருந்திற் பாவை இஃது - புதுமையினையுடைய பாவையாகிய இது

௬௭ ஓவியச் செய்கையென்று - சித்திரச் செய்கையென்று

௬௬-௭ மணிமேகலை தன்னைக்கண்டு அஞ்சிப் பளிக்கறையிற் புகுந்த பொழுது அவளைச் சித்திரமென்று தான் எண்ணியிருந்ததாக உதயகுமரன் கூறினன், "தாழொளி மண்டபம் . எத்திறத் தாணின் னிளங்கொடி யுரையென" (௫ ௯ - ௧௨) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௬௮ தளைபிணி - கட்டியகட்டு, தளைத்தல் - கட்டுதல் விடா - விடாவாய்

௬௮ - ௯ செங்கைகள் பிணிவிடாவாய் முலையை இறையளவு நெரித்த செய்கையும், இறை - சிறிது

௭௰ பவளமென்றது வாயை

௭௧ முத்துக்கூர்த்தன்ன - முத்துக்களின் கூர்மையுற்றாலொத்த எயிறு - பல்

௭௨ அருந்த மாந்த - உண்ணுதற்கு ஆசைப்பட்ட, "அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை" (௧௪. ௬௮) என்றும் முன்னும்.

௭௧ - ௨ "முள்வா யெயிற்றூ றமுதம் முனியாது மாந்திக், கொள்ளாத வின்பக் கடற்பட்டனன்" (சீவக. ௪௯௧)

௭௩ விருந்தின்மூரல் - புதிய இளநகை அரும்புதல் - தோற்றுதல்

௭௧ - ௩ எயிற்றமுதத்தை யுண்ண ஆசைப்பற்ற என்னுயிர் மகிழ்ப்புறும் வண்ணம் புன்முறுவல் செய்ததும்

௭௪ மாயிதழ் - கரிய இதழ்

(பி - ம்) ௬௯ 'முலையிறநெரித்ததூஉ'

அறிவுபிறி தாகிய தாயிழை தனக்கெனச்
செவியகம் புகூஉச் சென்ற செவ்வியும்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையென்
உளங்கொண் டொளித்தா ளுயிர்க்காப் பிட்டென
றிடை யிருள் யாமத் திருந்தேன் முன்னாப்
பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றிச்
செங்கோல் காட்டிச் செய்தவம் புரிந்த
அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றனள்
தெய்வங் கொல்லோ திப்பியங் கொல்லோ
எய்யா மையலேன் யானென் றவன்சொலச்
சித்திரா பதிதான் சிறுநகை யெய்தி
அத்திறம் விடுவா யரசிளங் குமர

---

௭௬ பிறிதாகியது - வேறுபட்டது ஆயிழை தனக்கு - மணிமேகலைக்கு

௭௭ புகூஉ - புகுந்து செவ்வி - அழகு

௭௬-௭ ஒட்டி என்ற கண்கள் ஆயிழைக்கு அறிவு பிறிதாகியதென்று குறிப்பித்துச் செவிக்கண்ணே சென்ற செவ்வியும்

௭௮ மணி. ௪ ௧௨௬ பளிங்கு - உவவனத்திலுள்ள பளிக்கறை பாவை - மணிமேகலை

௭௯. கொண்டு - எரித்தலும் அருமபியதூஉம செவ்வியும் ஆகிய இவற்றைக்கொண்டு உயிர்க்காப்பிட்டு - உயிரைக் காத்தல்செய்து

௭௮-௯ பாவை கொண்டு உயிர்க்காப்பிட்டு என்னுள்ளத்து ஒளித்தாளெனக.

௮0 இருந்தேன் முன்னா - துயிலாதிருந்தேனுடைய முன்பு “பொங்குமெல் லமளியிற் பொருந்தா திருந்தோன், முன்னர்த் தோன்றி” (௭ ௬-௭) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௮௧ ஒருத்தியென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை

௮௫. அயர்ப்பாய - மறப்பாய. ௮௨-௫ மணி. ௭ ௮-௧௪

௮0-௮௫. இருந்தேன் முன்னர் ஒருத்தி தோன்றிக் காட்டி அவள் திறம் அயர்ப்பாயென்றனளெனக.

௮௫-௬ என்றனள், தெய்வமோ? தெய்வலோகத்தினின்றும் போந்தவளோ?

௮௭ எய்யா மையலேன் - குறையாத மயக்கமுடையேன

௮௮ அத்திறம் விடுவாய - ‘அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பாய்’ என்று நின் கனவிற் றோன்றிய ஒருத்தி கூறிய அதனை விடுவாயாக

(வி - ம்.) ௭௬ - ௮ ‘செவிக்குறுகக் குறூஉச் சென்ற செவ்வியும் பசும் பொற்’

காமக் கள்ளாட் டிடைமயக் குற்றன
தேவர்க் காயினுஞ் சிலவோ செப்பின்
மாதவன் மடந்தைக்கு வருந்துதுய ரெய்தி
ஆயிரஞ் செங்க ணமரர்கோன் பெற்றது
மேருக் குன்றத் தூருநீர்ச் சரவணத்
தருந்திறன் முனிவர்க் காரணங் காகிய
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர் பின்புளம் போக்கிய
அங்கி மனையா ளவரவர் வடிவாய்த்
தங்கா வேட்கை தனையவட் டணித்ததூஉம்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டிறற் குருசில்

---

௮௮ மயக்குற்றன - மயங்கிச்செய்த செய்திகள்.

௮௯ செப்பிற் சிலவோ? பலவுள்ளன வென்றபடி

உதயகுமரனுக்குத் துணிவு பிறத்தற்பொருட்டு இந்திரன் அகலிகையை விரும்பியது முதலியவற்றைச் சித்திராபதி கூறுவாள்

௯0 மாதவன் மடந்தை - கௌதமன் மனைவியாகிய அகலிகை

௯0 - ௯௧ இந்திரன் கௌதமமுனிவர் மனைவியாகிய அகலிகையை விரும்பிச் சேர்ந்து அம்முனிவர் சாபத்தால் ஆயிரங்கண் பெற்றானென்பது புராணக்கதை

௯௨ மேருக்குன்றத்து - இமயமலையினிடத்து, "இமையவில் வாங்கிய" (கலி. ௩௮.) ஊருநீர்ச் சரவணத்து - பரந்த நீரையுடைய சரவணத்தில், சரவணம் - தருப்பைக் காட்டினையுடையதொரு பொய்கை.

௯௩ முனிவர் - ஸப்தரிஷிகள்

௯௪ பெரும்பெயர்ப்பெண்டிர் - பெரிய புகழையுடைய மனைவியர்

௯௫. அங்கி மனையாள் - அக்கினிதேவன் மனைவியாகிய ஸ்வாஹாதேவி. அவரவர்வடிவாய் - அவ்வம்முனி பத்தினிகளின் வடிவமாய்.

௯௬. வேட்கை - விருப்பம். அவண் - அவ்விடத்து

௯௨ - ௯௬. முன்னொரு காலத்தில் அக்கினிதேவன் ஸப்தரிஷிகளுடைய மனைவிகளை விரும்பி அந்தச் சந்தாபம் பொறுக்கமாட்டாமற் காட்டுக்குப் போனபொழுது அவன் எண்ணத்தையறிந்த ஸ்வாஹாதேவி அம்முனிவரெழுவர் மனைவிகளுள் அருந்ததி யொழிந்தோருடைய வடிவத்தை முறையே யெடுத்து வேறுவேறு காலங்களிற் சேர்ந்து அவன் வேட்கையைத் தணித்தாளென்று ஸ்ரீ வியாஸபாரதத்திலுள்ள ஆரணிய பர்வத்தில் ௨௨௪ - ௬ ஆம் அத்தியாயங்களால் தெரிகின்றது

(பி - ம்.) ௮௮. 'உற்றென' ௮௯. 'செப்புவனன' ௯௨ 'குன்றத் தொரு நீர்ச்சரவணத்' ௯௬. 'வேட்கையவன் றணித்ததூஉம்'

கன்னிக் காவலுங் கடியிற் காவலும்
தன்னுறு கணவன் சாவுறிற் காவலும்
நிறையிற் காத்துப் பிறர்பிறர்க் காணாது
கொண்டோ னல்லது தெய்வமும் பேணாப்
பெண்டிர்தங் குடியிற் பிறந்தா ளல்லள்
நாடவர் காண நல்லரங் கேறி
ஆடலும் பாடலு மழகுங் காட்டிச்
சுரும்புநாண் கருப்புவி லருப்புக்கணை தூவச்
செருக்கய னெடுங்கட் சுருக்குவலைப் படுத்துக்
கண்டோர் நெஞ்சங் கொண்டகம் புகுந்து
பணிதொடர் பொழியிற் பயன்பல வாங்கி

---

௯௮ கன்னி - கன்னிப்பருவம் கடி - கலியாணம்

௧00 நிறை - நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல், "சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை" (குறள், ௫௭) என்று வருதல்காண்க பிறர்க்காணாது - அயலாரைப் பாராமல்

௧0௧. கொண்டோன் - கணவன், மணி. ௧௩ ௬

௧0௨ பெண்டிர் - குலமகளிர்.

௧0௧ - ௨ "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்" (குறள், ௫௫.)

௧0௩ நல்லரங்கு - எழுகோல் அகலத்தினையும் எண்கோல் நீளத்தினையும் ஒரு கோல் குறட்டுயரத்தினையும் வாயிலிரண்டினையுமுடைய அரங்கு (சிலப். ௩ ௧0௧ - ௯.)

௧0௪ கூத்தும் பாட்டும் அழகும் ஆகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி "ஆடலும் பாடலு மழகு மென்றிக், கூறிய மூன்றி னொன்றுகுறை படாமல்" (சிலப். ௩ ௮ - ௯), "அழகிகூத் தாடு கின்றாள்" (சீவக. ௧௨௫௪)

௧0௫ சுரும்பு - வண்டு. விகாரம் அருப்புக்கணை - மொட்டுரு மலராகிய அம்பு. அரும்பு விகாரம் "கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணை மைந்தனை" (௨0 ௯௨), "கருப்பு வில்லி யருப்புக்கணை தூவ" (௨௫ ௯0) என இந்நூலுள்ளே பின்பும் வருதல் காண்க

௧0௬ சுருக்குவலை - ஒருவகைவலை படுத்து - அகப்படுத்திக்கொண்டு

௧0௭ அகம் - வீடு

௧0௮ பயன்பல - பொருள் அணிகலம் ஆடை முதலியன

(பி - ம்.) ௧0௫ - ௬. 'கணைதூஉயச் செருக்கி' ௧0௮ 'பணைதொடர் மொழியின'

வண்டிற் றுறக்குந் தொண்டி மகளிரைப்
பான்மையிற் பிணித்துப் படிற்றுரை யடக்குதல்
கோன்முறை யன்றோ குமரற் கென்றலும்
உதயக் குமர னுள்ளம் பிறழ்ந்து
விரைபரி நெடுந்தேர் மேற்சென் றேறி
ஆயிழை யிருந்த வம்பல மெய்திக்
காடமர் செல்வி கடிப்பசி களைய
ஓடுகைக் கொண்டுநின் றூட்டுநள் போலத்
தீப்பசி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோ றீத்துப்
பாத்திர மேந்திய பாவையைக் கண்டலும்
இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி

---

௧௦௯ வண்டின — தேனைக்கொண்டு மலரைத் துறக்கும் வண்டுபோல உண்டு, பரத்தையர்க்குவமை, "நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை, வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்" (௧௯-௨௦) என்று இக்காதையிலும், "பருகு வாரிற் புலவிப் பயங்கண் மாறத் துறக்கு, முருகு விம்மு குழலார் போல மொய்கொண் டெம்பி, உருப்ப பூங்கொம் பொய்யப் புல்லித் தீந்தேன் பருகி அருகு வாயிற் பட்டாப் பவண்ணன் மெல்லச் சென்றான்" (௧௪௧௫) என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் வந்திருத்தல் காண்க. தொண்டி மகளிர் — பொருள் கொள்ளுதலையுடைய பரத்தையர், தொண்டி — கொள்ளையுமாம், "வெஞ்சு நடுக்குறூஉந் தொண்டி மகளிர்" (மதுரைக். ௫௮௫)

௧௧௦ படிற்றுரை — பொய்வார்த்தை

௧௧௧ கோன்முறை — செங்கோன்முறை. என்றலும் — என்று சித்திராபதி கூறலும்

௧௧௨. உள்ளம் பிறழ்ந்து — மனம் வேறுபட்டு

௧௧௩ விரைபரி வினைத்தொகை.

௧௧௪ ஆயிழை — மணிமேகலை. அம்பலம் — உலகவறவி

௧௧௫ காடமர்செல்வி — துர்க்கை, "காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமும்" (௬ : ௫௩) என்றார் முன்னும், அமர்தல் — விரும்பியுறைதல். கடிப்பசி களைய — பேய்களின் பசியைத் தணிவித்தற் பொருட்டு

௧௧௫-௬. ஊட்டுநளாகிய காடமர் செல்விபோலவென இயைக்க

௧௧௭-௮ பாத்திரமேந்தி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோறீத்த பாவை — மணிமேகலை. காண்டலும் — உதயகுமரன் கண்டவுடன்

௧௧௯ இடங்கழிகாமம் — வரம்பின்றிப் பெருகிய காமம். இராகவேக மென்பாருமுளர் (மணி. ௧௦ : ௨௨), "இடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை" (சிலப். ௨௫ : ௫௭.)

(பி-ம்.) ௧௧௨ 'உள்ளகம் பிறழ்ந்து' ௧௧௫ 'களைஇய' ௧௧௬-௭. 'ஊட்டுவள்போல. தீப்பசிமாக்கட்கு'

உடம்போ டென்ற னுள்ளகம் புகுந்தென்
நெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சக் கள்வி
நோற்றூண் வாழ்க்கையி னொசிதவந் தாங்கி
ஏற்றூண் விரும்பிய காரண மென்னெனத்
தானே தமிய ணின்றோண் முன்னர்
யானே கேட்ட லியல்பெனச் சென்று
நல்லா யென்கொ னற்றவம் புரிந்தது
சொல்லா யென்று துணிந்துடன் கேட்ப
என்னமர் காதல னிராகுல னீங்கிவன்
தன்னடி தொழுதலுந் தகவென வணங்கி
அறைபோய் நெஞ்ச மவன்பா லணுகினும்
இறைவளை முன்கை யீங்கிவன் பற்றினும்
தொன்று காதலன் சொல்லெதிர் மறுத்தல்
நன்றி யன்றென நடுங்கினண் மயங்கிக்
கேட்டது மொழிவேன் கேள்வி யாளரிற்

---

௧௨௧ கள்வி - மணிமேகலை.

௧௨௨ நோற்றூண் வாழ்க்கை - விரதங்களாற் பட்டினி விட்டு உண்ணும் நிலையுடைய வாழ்க்கை, வாழ்க்கை தவத்திற்கு அடை. நொசிதவம் - நுண்ணிய தவம், "நோற்றூணல் யாக்கை நொசிதவத்தீர்" (சிலப். ௧0 ௨௨௩.)

௧௨௩ ஏற்றூண் - இரந்துண்ணுமுணவு.

௧௨௪-௫ என்னெனக் கேட்டல் இயல்பென்று உதயகுமரன் சென்று.

௧௨௬. நற்றவம் புரிந்தது என்கொல்.

௧௨௭ கேட்ப - உதயகுமரன் கேட்ப.

௧௨௮ என்னமர் காதலன் இராகுலன் - இவன் என்னை விரும்பிய கணவனாகிய இராகுலனாவான், என்றது பழம்பிறப்பின் செய்தி கூறியபடி.

௧௨௯ வணங்கி - மணிமேகலை வணங்கி.

௧௩0 அறைபோய் - ஓட்டைபோய. நெஞ்சம் அறைபோய அவன்பால் அணுகினுமெனக.

௧௩௨ தொன்று - பழமை.

௧௩௩ நன்றியன்று - நன்மையன்று.

௧௩௪ கேட்டது மொழிவேன் - நீ கேட்டதற்கு விடை கூறுவேன்.

(பி - ம்.) ௧௨௧ 'வஞ்சகக்கிளவி' ௧௨௩ 'காரணம் யாதென' ௧௨௬ 'நல்லா யெனக்கோ நற்றவம் புரிந்தது' ௧௨௭. 'துணிந்துடன் கேட்ப'

றோட்ட செவியைநீ யாகுவை யாமெனிற்
பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட் டிரங்கலும்
இறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கலம்
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்
மண்டமா முருக்குங் களிறனை யார்க்கும்
பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ
கேட்டனை யாயின் வேட்டது செய்கென
வாட்டிறற் குருசிலை மடக்கொடி நீங்கி
முத்தை முதல்வி முதியா ளிருந்த

அவன் கேட்டது, முன்பு, 'நல்லா யென்கோ னற்றவம் புரிந்தது' (௧௮ ௧௨௬) என்பதனாலுணரப்படும் கேள்வியாளரின - கேள்வியாளர்களால்.

௧௩௫. நீ துளைக்கப்பட்ட செவியை யுடையாயாயின.

௧௩௪ - ௫. எனின்மொழிவேனென இயையும் இதில, "கேட்பி னுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற், றோட்கப் படாத செவி" (௪௧௮) என்னும் நூறளின் பொருள் அமைந்திருத்தல் காண்க

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று

௧௩௭ இடும்பை - துன்பம் ௧௩௮. யாக்கையாகிய இது.

௧௩௬ - ௮. இஃது உடையது கொள்கலமெனக். இவ்வடிகளிற் போலவே, "வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது, ... மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (௪ ௧௧௩ - ௨௧) என்று இந்நூலுள்ளே முன்னும் மக்கள் யாக்கையை இழித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

௧௩௯ நல்லறம் - தயாதருமம்

௧௪0. மண்டு அமா முருக்கும் களிறு - மிக்குச் செல்லுகின்ற போரை அழிக்கும் யானை

௧௪௧. உண்டோ - இல்லை யென்றபடி.

௧௪0 - ௪௧. 'களிறனை யார்க்குப், பெண்டிர் கூறும் பேரறிவுண்டோ' என்றது முன்னிலைப்புறம், இப்படியே, "இளமை நாணி முதுமை யெய்தி, ... செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ" (௪ ௧0௭ - ௧0) என்று உதயகுமரனை நோக்கிச் சுதமதி கூறியதாக இந்நூலில் முன்பு நீதி கூறியிருத்தல் காண்க.

௧௪௨. வேட்டது - விரும்பியது.

௧௪௩. குருசிலை - உதயகுமரனை மடக்கொடி - மணிமேகலை.

௧௪௪. முந்தை - முத்தை, வலித்தல் விகாரம் முதியாள் - சம்பாபதி.

(பி - ம்.) ௧௪0. 'மண்டலமாக்கெகளிறு', 'மண்டமரேஉங்களிறு,'

குச்சரக் குடிகை தன்னகம் புக்காங்
காட்டவர் செய்தி யறிகுநர் யாரெனத்
தோட்டலர் கோதையைத் தொழுதன ளேத்தி
மாய விஞ்சை மந்திர மோதிக்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வடிவாய்
மணிமே கலைதான் வந்து தோன்ற
அணிமலர்த் தாரோ னவள்பாற் புக்குக்
குச்சரக் குடிகைக் குமரியை மரீஇப்
பிச்சைப் பாத்திரம் பெரும்பசி யுழந்த
காயசண் டிகைதன் கையிற் காட்டி
மாயையி னொளித்த மணிமே கலைதனை
ஈங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கேன்
ஆங்கவ ளிவளென் றருளா யாயிடிற்
பன்னா ளாயினும் பாடு கிடப்பேன்

---

௧௪௫. குச்சரக்குடிகை = கூர்ச்சரகுடிகா - கூர்ச்சரதேசத்துப் பணியமைந்த சிறிய கோயில்; கூர்ச்சரதேசம் சிற்பத்திறற் பெயர் பெற்றதென்பர், “குச்சரக் குடிகைக் குமரியை மரீஇ” (௧௫௨) என்று இக்காதையிலேயே பின்னும் வரும், கூர்ச்சரமென்பது குஜ்ஜரமென்று கன்னட பாஷையில் வழங்கப்படுகின்றது.

௧௪௬. அறிகுநர் - அறிவோர். ௧௪௭. கோதை - சம்பாபதி.

௧௪௮. மந்திரம் - மணிமேகலாதெய்வம் உபதேசித்த வேற்றுரு எய்துவிக்கும் மந்திரம், மணி. ௧௦: ௮௦.

௧௪௯. காரிகை - பெண்.

௧௪௯-௫௦. மணிமேகலை காரிகைவடிவாய் வந்து தோன்றவென்க.

௧௫௧. தாரோன் - உதயகுமரன். அவளென்றது, காயசண்டிகை வடிவுகொண்டு நின்ற மணிமேகலையை.

௧௫௨. குமரி - சம்பாபதி.

மேல்வருவன உதயகுமரன் கூற்று.

௧௫௩-௪. பாத்திரத்தைக் கையிற் காட்டியென்க.

௧௫௬. மண்ணீடு - சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவை, மணி. ௬: ௪௭. மண்ணீடுகளுளென் ஏழனுருபுவிரிக்க.

௧௫௮. பாடு - படுக்கை, பாடுகிடப்பேன் - வரங்கிடப்பேனென்று பொருள் கூறுவர் அடியார்க்குநல்லார், “பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தாளுக்கு”, “பாசண்டன்பாற் பாடு கிடந்தாட்கு” (சிலப். ௯: ௧௫, ௬௦, ௭௮.)

(பி-ம்.) ௧௪௫. ‘குஞ்சக்குண்டிகை’ ௧௪௯. ‘காயசண்டிகைவடிவாகக் காரிகை’

இன்னுங் கேளா யிமையோர் பாவாய்
பவளச் செவ்வாய்த் தவளவா ணகையும்
அஞ்சனஞ் சேராச் செங்கடை நெடுங்கணும்
முரிந்துகடை நெரிய வரிந்தசிலைப் புருவமும்
குவிமுட் கருவியுங் கோணமுங் கூர்நுனைக்
கவைமுட் கருவியு மாகிக் கடிகொள
கல்விப் பாகரிற் காப்புவலை யோட்டி
வல்வா யாழின் மெல்லிதின் விளங்க
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டி

கருகூ இமையோர் பாவாய் - தேவர்களுடைய தலைவி, "பலயுற விருந்த வானோர் பாவாய்" (உரு கசஎ) என்று இந்நூலிற் சிந்தாதேவியைப் பின்பு கூறுதல் காண்க

இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையின் நகைமுதலியவற்றால் தான் வலியழிந்து அவளுக்கு வயமாயினமை கூறுவான், தன்னை யானையாகவும் அவளது நகைமுதலியவற்றை யானையையடக்கி வயமாக்கும் கருவிகளாகவும் உருவகஞ்செய்து கூறுகின்றான்

கசுக 'அஞ்சனஞ் சேரா' என்றதனால் கண்ணுக்கு மையெழுதாமை துணியப்படும்.

கசுரு. கோணம் - தோட்டியென்னுங் கருவி, "கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த" (மதுரைக். ருகூஉ)

கசுச கவைமுட்கருவி - கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோல் "கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்ப" (முல்லை. ருரு - சு) கடிகொள - காவல்கொள்ள

கசுரு - ச. குவிமுட் கருவி முதலிய மூன்றும் யானையையடக்கும் கருவி விசேடங்கள், "அங்குச மதியிரும்பொடு கவைமுட் கரீஇ, பீலி சுற்றிய வேணு வெண்காழ், யானை" (பெருங். க ருஉ கசு - அ)

கசு0 - சுச நகை குவிமுட்கருவியும், கண் கோணமும், புருவம் கவைமுட் கருவியுமாகிக் கடிகொளவென இயைக்க, இது நிரனிறை

கசுரு கல்வியாகிய பாகர்களால் காத்தலாகிய வலையைப்போக்கி, 'மடங்கெழு நோக்கின் மதிமுகத் திறப்புண், டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை, கல்விப் பாகன் கையகப் படாஅது, தொல்கா வுள்ளத் தோடு மாயினும்" (சிலப். உரு ருசு - க) என்றதிற் கல்வியைப் பாகனாக உருவகஞ் செய்திருத்தல் காண்க.

கசுஎ. முதுக்குறை முதுமொழி - பேரறிவைப் புலப்படுத்திய மொழி, என்பது, 'பிறத்தலு மூத்தலும்' என்றது முதலியவற்றை

கசுசு - எ யாழோசைபோல இனிமையாக மொழிகளை எடுத்துக் காட்டி, யானை யாழிற்கு வயமாகுமாதலின், இங்ஙனம் கூறினன், இதனை, "காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல், யாழ்வரைத் தங்கி யாங்கு"

புதுக்கோள் யானை வேட்டம் வாய்த்தென [illegible]
பு[illegible]ன்றன கோட்டம் புகுந்த
௧௭0 பதி[illegible] புகு[illegible] கலந்த
ஒழியப் போகே னுன்னடி தொட்டேன்
இதுகுறை யென்றன னிறைமகன் றானென்.

௧௮.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை முற்றிற்று.

(கலி. [illegible]) "அணியிழை மகளிரும் யானையும் வணக்கு, மணியியாழ் வீணை" (பெருங். ௧ ௩௫ ௧00 - ௧0௧); "இசையிற் பிணிக்கும் தோற்றம் யானை யால் வேறு பெண்ணின, இசைவு [illegible] [illegible] ௧௬௨) "[illegible] புல வேற்றின் வெந்தொழில் வியக் கருணை [illegible] [illegible] முறைத் தழீஇ" ([illegible]) [illegible] வல்ல மைந்தர் [illegible] மதகப புகர்முகக் களிற்றினை [illegible] [illegible]

௧௬௮ பு[illegible] [illegible] [illegible] அகப்பட்ட தென்று கருதி [illegible]

௧௬௯ பு[illegible] [illegible]

௧௭௧ அடிதொடுதல் [illegible] பின் வரு வனவற்றாலுணர்க "[illegible]" (கலி. [illegible]) "[illegible] அடிதொடு பசு [illegible]" (சீவக. [illegible] '[illegible]', '[illegible]')

௧௭௨ இதுகுறை - இஃது எனக்கு [illegible] குறை - காரி யம் "[illegible] நீக்கும், வேண்டுவ் வேண் [illegible] (திருக்குறள் [illegible]) இறைமகன் - உதய குமரன்.

௧-௧௭௨ சித்திராபதி [illegible] [illegible] திருப்பு [illegible] [illegible] அந்நிலையில் [illegible] [illegible] பொருந்தி நின்று [illegible] [illegible] வேந்தன் [illegible] [illegible] அடிக்கு [illegible] [illegible] செல்வ [illegible] [illegible] என்றலும், உதயகுமரன் [illegible] [illegible] அடங் காதெனச்சென்று துணிந்து [illegible], அவள் வணங்கி நின்று மயங்கி, வேட் டுச்செய்க என்று கூற [illegible] [illegible] ஒதுக்க காயசண் டிகை வடிவு [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] இதுகுறை யென்றனனென் [illegible] [illegible] "[illegible]"

(பி-ம்.) புதுக்கோட்டி [illegible] ' ௧ (௫ - ௨)

பத்தொன்பதாவது

சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய காதை

[பத்தொன்பதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகை வடிவாய்ச் சிறைக்கோட்டம்புக்குச் சிறைவீடு செய்து சிறைக் கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய பாட்டு]

முதியா ளிருந்தபடி முறைமையின் வணங்கி
மதுமலர்த் தாரோன் வஞ்சினங் கூற
ஏடவிழ் தாரோ யெங்கோ மகன்முன்
நாடாது துணிந்து நாநல்கூர்ந் தனையென
வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திர மொன்று தெய்வங் கூறலும்
உதய குமர னுள்ளங் கலங்கிப்
பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுமெய் வருந்தி

---

௧ முதியாள் - சம்பாபதி. முறைமை - மனம் வாக்குக் காயங்கள்; மூன்றுமுறை யென்றுமாம்.

௨ தாரோன் - உதயகுமரன். வஞ்சினம் - சூளுறவு; அஃது, "உன்னடி தொட்டேன்" (மணி. ௧௮ : ௧௭௧) என்றது. மேல்வருவன செய்வதினைக் கூறல்.

௪ நாடாது துணிந்து - ஆராயாது துணிவுற்று. நா நல்கூர்ந்தனை - நாவறுமையுற்றாய் என்றது, "எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபின், எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு" (௪௬௭) என்னும் குறளின் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க. மணி. ௧0 : ௩௪.

௫ வித்தகர் - சிற்பாசாரிகள்; "வித்தக ரியற்றிய, கண்கவ ரோவியம்" (௩ : ௧௩0 - ௩௧) "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கை" (௩ : ௧௬௭ - ௮) என முன்பு வந்திருத்தல் காண்க; "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்து" (சிலப். ௨௮ : ௨௨௬)

௬ ஒன்றுதெய்வம் - பொருந்திய தெய்வம்.

௪ - ௬ நல்கூர்ந்தனை யெனக் கூறலுமெனக.

௮ பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை, மணி. ௪ : ௧0௫; "போதாப் பிறவிப் பொதியறையோர்" (சிலப். ௧0 : ௧௬௧)

(பி - ம்) ௧ 'முறைமையின் வணங்கி'

அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே
செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம்
பையர வல்குல் பலர்பசி களையக்
கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய
முத்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச்
சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்
இந்நிலை யெல்லா மிளங்கொடி செய்தியிற்
பின்னறி வாமெனப் பெயர்வோன் றன்னை
அகல்வாய் ஞால மாரிரு ளுண்ணப்
பகலர சோட்டிப் பணையெழுந் தார்ப்ப
மாலை நெற்றி வான்பிறைக் கோட்டு

---

௯ அவள் - மணிமேகலை. அயர்ப்பாய் - மறப்பாய்.

க0 செங்கோல் காட்டிய - செங்கோன்முறையை எடுத்துக் காட்டிய தெய்வமுமென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை; உம்மை எதிரது தழீஇயது. திப்பியம் மணி. எ கூஎ.

௯-க0 உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலாதெய்வம் செங்கோன் முறையை எடுத்துக்காட்டி, மணிமேகலை திறத்தை மறப்பாயென்று கூறியதனை, "கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும் . அவன் வயி னுரைத்தபின்" (எ அ-கச), "பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றி . அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றனள்" (கஅ அக-௩) என இந்நூலுள்ளே முன்புவந்தவாற்றானுணர்க.

கக-௨ களைய ஏந்திய பாத்திரம்.

க௩ முத்தைமுதல்வி மணி. கஅ க௩௪. பிழைத்தாய் - தவறு செய்தாய்.

க௪ இதூஉம் - இதுவும்.

க௫ இந்நிலையெல்லாம் - செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுதலிய மூன்றன் வரலாற்றையும். இளங்கொடி - மணிமேகலை.

க௬ பெயர்வோன்றன்னை - பெயர்ந்து செல்லும் உதயகுமரனை.

இனி இராத்திரியை யானையாக உருவகித்துக் கூறுவார்.

கஎ பகல் அரசு - சூரியனாகிய அரசனை. பணை - பறை; யானை செல்லுங்கால் அதன்வரவை எல்லார்க்கும் தெரிவித்தற்குப் பணை முழங்கும்; "வெரூஉப்பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்" (பொருந. கஎக-௨)

கஅ மாலை நெற்றி - அந்திக்காலமாகிய நெற்றி. பிறைக்கோடு - பிறையாகிய தந்தம்.

(பி-ம்.) கக. 'பசிகெடுப்ப' க௫ 'உன்னிலை யெல்லாயிளங்கொடி செய்தியாயிற்'

[illegible]
நில் பானை மேலோ ரின்றிக
காமா செஙகை நீட்[illegible]
பூநாறு கட[illegible] [illegible]
நிறையழி தோற்ற[illegible]
நகர நம்பியா வளையோ[illegible]
மகர வீணையி[illegible]
விளிபுண ரிசை [illegible]
பொருஅ நெ[illegible]

---

௨0 நீலயானை - [illegible]றத்தையுடைய இராதசிரியாகிய யானை மேலோா - பாகா, "மேலோ [illegible] [illegible]) என்றா முனனும "மேலோா வீசி" (மதுரைக்[illegible]) [illegible]

௨௧ காமாசெஙகை - வி[illegible] [illegible]

௨௨ [illegible]கடாம - எழிலைப்பாலை மலரினது [illegible] மதம், இதனை, "பாதத யானையிற் பககுகளிற படுமத நாறக [illegible] [illegible]மிரா[illegible] [illegible] தோழ்ப் பூத்த வேழிலைப பாலையும் [illegible] பொடி [illegible], [illegible] ரங்களாற் றலதொா்ந் தேயததோா [illegible] (கம்ப. வரை ௬) என்னுஞ் செயயுளாலுணாக, வேஙகை மலரின மணமெனறுமாம்; "விலக்கருங் களிறும் வேஙகை நாறுக" ([illegible]) [illegible] செருக[illegible] 'காலகினிர்ந்து' - க்றறைப்பேறு [illegible] [illegible] [illegible] (முருகு. அ௨)

௨௩ 'பெயர்போனறிலை' நிலயானை [illegible] [illegible], இரவுவரினெனறபடி.

௨௪. நமபியா - காதலனுசெலவா, "[illegible]" (சிலப். ௧௪ ௧00) வளையோா - மகளிா

௨௫ "மகரவீணை" - மகரயாழ், இது நாலவகை யா[illegible] [illegible] பதினேழு நரமபுகளை யுடையது கிளைநரமபு - குரல, [illegible], [illegible], இளி, [illegible] கைக்கிளை யெனனும ஐநதுமாம, இதனை, "[illegible]" காலைக, "குரலே யிளியே துத்தம விளரி கைக்கிளை [illegible]மெனப" (சிலப். அ ௩௩ - ௪, மேற்) [illegible] - சுட்டு விரலும பெருவிரலுங கூட்டி நரமபை [illegible] (சிலப். எ. ௧௨) எனபா அரும்பத உரையாசிரியா; "[illegible]" (பொருந. ௫௯) என்பா ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியா.

௨௬ 'இளி' - இசை; ஏழுநரமபினுள் ஒனறன [illegible] லாப்பணணிற்கும் இஃது அடிமணியாதலின, [illegible] [illegible]னறது சீா - தாளவறுதி, எஃகு - வேல [illegible] கிழிப்ப ௨எ. எரிபொாதி - (காமமாகிய) தீ மூட்டப்பட்டு

(பி - ம்.) ௨௪ 'நகரம பிரியா விளையோரு' 'பட்டிகரெ[illegible]' ௧௧ (.வ் - ட)
'[illegible]'

பெருஅக் குருகின் உயிர்த்துளை போந்து
உறையுட் குடிகை யுள்வரிக் கொண்டு
மறுவில் செய்கைப் பூங்கொடி தானும்
மாதவி மகளாய் மன்றந் திரிதரிற்
காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்
காய்பசி யாட்டி காயசண் டிகையென
ஊர்முழு தறியு முருவங் கொண்டே
ஆற்றா மாக்கள் அரும்பசி களைய
ஏற்றலு மிடுதலு மிரப்போர் கடனே
மேற்சென் றிடுதலும் ...
நூற்பொரு ளுணர்ந்தோர் ...
முதியாள் கோட்டத் தகவயி னிருந்த
அமுத சுரபியை ...
பதியகந் திரிதரும் பைந்தொடி நங்கை

௩௦-௧. பெருஅக்குருகின் உயிர்த்துளை ... உயிர்த்த பெருஅக்குருகு வெளிப்படை, வஞ்சிநகரைப் பூவாவஞ்சியென றும், குதிரைமலையை ஊராகுதிரையெனறும் ... குறிஞ்சிப் பெயர் மலையின் ... வழங்குதல காணக "ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து" ... என்றார் முன்னும்.

௩௧-௨. பெயர்த்தெனை ... எங்கு உளங்கிழிபப எரிபொத்தி உயிர்த்து அவன் போயபின் ...

இனி மணிமேகலை உதயகுமரனுக்கு அஞ்சிக் காயசண்டிகை வடிவத்துடன் பிச்சையிடுதற்கு வெளிப்பட்டு வந்தமை கூறுவார்.

௩௨. உறையுட் குடிகை - இருப்பிடமாகிய சிறிய கோயிலில் ... வரிகொண்டு - வேறுருவங்கொண்டு, உள்வரியில் ... பிறிதுருவங் கொண்டு ... (சிலப். அ அ௪ - கூ), ... என்றும் ... சிலப்பதிகார அரும்பத வுரையாசிரியர் ...
அ அ௫ - க

௩௪. 'மாதவி மகளாய்' ... மணிமேகலையின் ... கோள் மன்றம் - உலகவறவி

௩௫. காவலன்மகன் - உதயகுமரன் ... கைவிடலீயான் ...

௩௬. மூ. மணி. ௧௭, ௩௩. ...

௩௮-௯. வாங்குதலும் கொடுத்தலும் ... அவர் எவ்விடத்திலும் வலிந்து சென்று கொடுத்தல் ... நூற்பொருளுணர்ந்தோர் ... *

௪0. வாங்கி - ...

(பி - ம்.) ௩௪ 'பைந்தொடி ...' ௩௯ - ௪௨ (.ம் - ௨)

அதிர்கழல் வேந்த னடிபிழைத் தாரை
ஒறுக்குநர் தண்டத் துறுசிறைக் கோட்டம்
விருப்பொடும் புகுந்து வெய்துயிர்த் துப்புலம்பி
ஆங்குப் பசியுறு மாருயிர் மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருந்தநின் றூட்டலும்
ஊட்டிய பாத்திர மொன்றென் றேவியந்து
கோட்டங் காவலர் கோமகன் றனக்கிப்
பாத்திரந் தானமும் பைந்தொடி செய்தியும்
யாப்புடைத் தாக விசைத்துமென் றேகி
நெடியோன் குறளுரு வாகி நிமிர்ந்துதன்
அடியிற் படியை யடக்கிய வந்நாள்
நீரிற் பெய்த மூரி வார்சிலை
மாவலி மருமான் சீர்கெழு திருமகள்

---

௪௨. பிழைத்தாரை - பிழை செய்தாரை

௪௩. தண்டத்து - தண்டத்தினையுடைய சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலை

௩௦ - ௪௬. மணிமேகலை துணித்தனராமென வாங்கிப் புகுந்து நின்று மாக்களை ஊட்டலுமெனக்

இவள் பலரையும் உண்பித்தலைக் கண்ட கோட்டங்காவலர் வியப்புற்றுச்சென்று அரசனுக்குத் தெரிவித்தல் இனிக் கூறப்படும்

௫௦. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக இசைத்தும் - சொல்லுவேம்

௪௭ - ௫௦ கோட்டங்காவலர் வியந்து தானமும் செய்தியும் கோமகனுக்கு இசைத்துமென்றேகியெனக்

௫௧. திருமால் வாமனனாகிப் பேருருவங்கொண்டு

௫௨ அடக்கிய - அடக்க அந்நாளில் அடக்கிய அந்நாளென்ன இயைத்துப் பெயரெச்சத் தொடராக்கினுமமையும்

௫௩ நீரிற் பெய்த - நீருடன் பூமியைக்கொடுத்த, பூமியைத் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தவென்றபடி

௫௨ - ௫௩. அடக்கிய நீரிற் பெய்தவென வியைக்க

௫௪ மாவலி மருமான் மகள் - மகாபலியின் வழித்தோன்றலாகிய அரசனுடைய மகள், அரசன் பெயர் புலப்படவில்லை *

---

* மகாபலியின் பரம்பரையரசர் யாரென்று வினவியபொழுது அரசாங்கத்துச் சிலாசாதன பரிசோதகர்களுள் ஒருவராக இருந்த, ஸ்ரீ வி.

(பி - ம்.) ௫௨ - ௫௩. 'அன்னுளாங்கது பெய்தி'

௫௫ சீர்த்தி யென்னுந் திருத்தகு தேவியொடு
போதவிழ் பூம்பொழில் புகுந்தனன் புக்குக்
கொம்பர்த் தும்பி குழலிசை காட்டப்
பொங்கர் வண்டின நல்லியாழ் செய்ய
வரிக்குயில் பாட மாமயி லாடும்

---

௫௫ சீர்த்தியென்று பெயர் கூறப்படும் செல்வமிக்க தேவியுடன்

௫௬. போது - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு

௫௭ குழல் - வேய்ங்குழல் ௫௮ பொங்கர் - சோலை

௫௭ - ௮ இவ்வடிகளிற் போலவே, "குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய" (௪ ௩ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௫௯ வரி - வரிப்பாட்டு கீற்றுமாம்

ரங்கையாவர்கள் அன்புடன் எழுதி யனுப்பியவிடை வருமாறு 'பாண வம்சத்து அரசர்கள் மகாபலியின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர், அவர்களின் கல்வெட்டுக்கள், வட ஆர்க்காடு ஜில்லா வேலூருக்கடுத்த திருவல்லமென்கிற கிராமத்திலும், மைஸூர் ஸமஸ்தானத்தில் குல்கான்போடே என்கிற ஊரிலும் கிடைத்திருக்கின்றன, 'மூவுலகிலும் தொழப்பட்டவனும் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் தலைவனுமிருக்கின்ற பரமேசுவரனுக்குத் வாயில் காக்கும்படியாக நியமிக்கப்பட்ட மகாபலி குலத்தைச் சேர்ந்தவன்' என்று சில பாணவரசர்கள், தங்களுக்குரிய கல்வெட்டுக்களிற் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் பாணகுலத்தைச் சேர்ந்த செப்புப் பட்டயங்கள் இரண்டு உண்டு அவற்றில் ஒன்று, சிதம்பரம் கனகஸபையின் முகட்டைப் பொன் வேய்ந்த பராந்தகனென்று சொல்லப்பட்ட வீரநாராயணச் சோழன் பாணவம்சத்தை நிர்மூலஞ்செய்து அவர்களின் நாட்டைக் கங்கவம்சத்தைச் சேர்ந்த அத்திமல்லனென்ற அரசனுக்குக் கொடுத்ததாகச் சொல்லுகின்றது இந்த வீரநாராயணன் கி பி 10-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியிற் சீவித்திருந்தான் மற்றொரு செப்புப்பட்டயத்திற் கீழே எழுதப்பட்டிருக்கும் வம்சாவலி கிடைத்தது பலி, அவன் மகன் பாணன், அவன் குலத்திற் பிறந்தவன் பாணுதிராசன், இவ்வம்சத்தைச் சேர்ந்த அநேக அரசர்கள் மரித்தபிறகு இருந்தோன் ஜயநந்தி வர்மன் (இவன் ஆந்திரதேசத்திற்கு மேற்கிலிருந்த நாட்டை ஆண்டவன்), அவன் மகன் முதலாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் ஜகதேக மல்லனென்கிற மல்லதேவன், அவன்மகன் பாணவித்தியாதரன், அவன்மகன் பிரபு மேருதேவன், அவன் மகன் முதலாம் விக்கிரமாதித்தன், அவன் மகன் புகழ்விப்பவர் கண்டனென்கிற இரண்டாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் விசயபாகுவென்று கூறப்பட்ட இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தன் (இவன் கிருஷ்ணராஜனென்ற அரசனுக்கு நேசன்) இந்த அரசர்களின் காலம் தெரியவில்லை"

(பி-ம்.) ௫௫ 'சீத்தரத்தையென்னும்', 'சீத்திதிகையென்னும்' ௫௬. 'பொருந்தினள்புக்கு', 'புகுந்தனள்புக்கு' ௫௭. 'கொம்பலாத்து குழலிசைகாட்ட'

சுo விரைபிழ்பூம் பிந்தி [illegible] சிறந்தும
புன்றூலண் [illegible] பெரியலைக் யன்னமொடு
மடமயிற் [illegible] கூடி
இருசிறைப் [illegible] கொடானை
ஒருசிறைக் கண்டாங் குண்மகிழ் வெய்தி

சுரு மாமணி வண்ணனுந் தமமுனும் பிஞ்ஞையும்
ஆடிய குரவையி கொமென நோக்கியும்
கோங்கலா சோந்த மாங்கனி தன்னைப்
பாங்குற் விருந்த பல்பொறி மஞ்ஞையைச்
செம்பொற் றட்டிற் றம்பா லேந்திப்
எO பைங்கிளி யூட்டுமோர பாவையா [illegible]

இள - சுO காட்டச் செய்ய [illegible] உள்நிறந் தோமெனக

[illegible]

குக கிளியும, மயிலுகருப் பெண்ணும் உவமைகள்

[illegible]

சுசு. 'குரவையதாமென' எO 'ஊட்டுமோபாவை'

மணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயி னிருந்த
பிணவுக் குரங்கேற்றிப் பெருந்தா மரைக்கண்
மடவோர்க் கியற்றிய மாமணி யூசல்
கடுவ னூக்குவது கண்டுநகை யெய்தியும்
பாசிலை செறிந்த பசுங்காற் கழையொடு
வாலவீ செறிந்த மராஅங் கண்டு
நெடியோன் முன்னொடு நின்றன னாமெனத்
தொடிசேர் செங்கையிற் றொழுதுநின் றேத்தியும்
ஆடற் கூத்தினோ டவிநயந் தெரிவோர்
நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுனிப்போர்
பண்ணியாழ் நரம்பிற் பண்ணுமுறை நிறுப்போர்

---

௫௨ பிணவுக்குரங்கு - பெண்குரங்கு, "பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்று மொன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை" (தொல். மரபு ௫௮) என்னும் சூத்திரத்தில், 'ஒன்றிய' என்றதனால், பிணவென்பது குரங்குக்கும் கொள்ளப்பட்டது

௫௩ மடவோர்க்கு - மகளிர்க்கு

௫௪ கடுவன் - ஆண்குரங்கு, "குரங்கி னேற்றினைக் கடுவ னென்றலும்" (தொல். மரபு ௬௮) ஊக்குவது - செலுத்துதலை

௫௨ - ௪ கடுவன், பிணவுக்குரங்கை யேற்றி யூசலை யூக்குதல் கண்டு நகையெய்தியுமென்க ௫௫ கழை - மூங்கில்

௫௬ வாலவீ - வெள்ளியமலர் மராஅம் - வெண்கடம்பு

௫௭ நெடியோன் - கண்ணன் முன் - தமையன், என்றது பலதேவரை

௫௫ - ௭ கழைக்குக் கண்ணனும் வெண்கடம்பிற்குப் பலதேவரு முவமைகள் மராத்திற்குப் பலதேவர் கலி. ௨௬ : ௧, கார். ௧௯

௫௮ தொடி - வீரவளை, "தொடித்தோட்கை" (மதுரை. ௫௪)

௫௯ அவிநயம் - கதைதழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருள்தோன்றக் கைகாட்டி அவிநயிப்பது

௬௦ நாடகம் - கதைதழுவி வருங்கூத்து காப்பியம் - காவ்யம் நாடகக் காப்பியமாகிய நன்னூலென்க நுனிப்போர் - கூர்ந்து ஆராய்வோர் 'நூற்பொரு ளுணர்ந்தோர் நுனித்தனர்' (௩௮) என இக்காதையிலேயே முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௬௧ பண்களையுடைய வீணைநரம்புகளிற் பண்களை முறையே நிறுத்துவோர்

(பி - ம்.) ௫௨. 'பெருந்தாமரைக்கண்' ௫௪ 'கண்டு மகிழ்வெய்தியும்' ௫௫ 'காலிக்கழையொடு'

தண்ணுமைக் கருவிக் கண்ணெறி தெரிவோர்
குழலொடு கண்டங் கொளச்சீர் நிறுப்போர்
பழுநிய பாடல் பலவொடு மகிழ்வோர்
ஆரம் பரிந்த முத்தங் கோப்போர்
ஈரம் புலர்ந்த சாந்தந் திமிர்வோர்
குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைப்போர்
அஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ் பிணிப்போர்
நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைவோர்
பொன்னணி யாடியிற் பொருந்துபு நிற்போர்
ஆங்கவர் தம்மோ டகலிரு வானத்து
வேந்தனிற் சென்று விளையாட் டயர்ந்து

---

௮௨. தண்ணுமைக்கருவி - மத்தளம்; இதனை உத்தமத்தோற் கருவி யென்பர். கண்ணெறி தெரிவோர் - அதன் முகத்தில் அடித்தலை ஆராய்வோர். கண் - வாத்தியங்களின் முகம். "பண்ணமை முழவின் கண்ணெறி யறிந்து" (சிலப். ௩. ௬௧)

௮௩. குழலொடு கண்டம் கொள - வேய்ங்குழலோடு மிடற்றுப்பாடல் பொருந்தும் வண்ணம். சீர் - தாளவறுதி.

௮௪. பழுநிய பாடல் - முற்றுப்பெற்ற இசைப்பாடல். மகிழ்வோர் - மகிழ்ந்து பாடுவோர்.

௮௫. ஆரம் பரிந்த முத்தம் - ஆரம் அறுபடுதலாற் சிதறிய முத்துக்கள்.

௮௬. புலர்ந்த சாந்தம் - உலர்ந்த சந்தனம்.

௮௭. குங்குமவருணம் - சிவந்த தொய்யிற்குழம்பு. இழைப்போர் - எழுதுவோர்.

௮௮. ஆயிதழ் பிணிப்போர் - அழகிய இதழ்களைத் தொடுப்போர்.

௯0. ஆடி - கண்ணாடி.

௭௯ - ௯௧. தெரிவோரும், நுனிப்போரும், நிறுப்போரும், தெரிவோரும், நிறுப்போரும், மகிழ்வோரும், கோப்போரும், திமிர்வோரும், இழைப்போரும், பிணிப்போரும், குடைவோரும், நிற்போருமாகிய அவர்களோடென்க.

௯௧ - ௨. வானத்து வேந்தனில் - இந்திரன்போல; "வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்" (தொல். அகத். ௫), "வேந்தனும் வேந்து கெடும்" (குறள், ௮௯௯) என வருதலால், வேந்தனென்றதற்கே இந்திரனென்று பொருள்கூறினும் இழுக்காது. விளையாட்டு அயர்ந்து - விளையாட்டை விரும்பிச்செய்து.

(பி - ம்.) ௮௪ 'பழனிப்பாடல் பலவொடு மகிழ்வோர்' ௮௫ - 'அ கோப்போர்', 'செங்கழுநீரார் செய்திழ பிணிப்போர்' ௮௯. 'கூந்தனறு விரை' ௯0. 'பொன்னணியாடி', 'பொன்னணி யாடியின்'

குருந்துந் தளவுந் திருந்துமலர்ச் செருந்தியும்
முருகுவிரி முல்லையுங் கருவிளம் பொங்கரும்
பொருந்துபு நின்று திருந்துநகை செய்து
குறுங்கா னகுலமு நெடுஞ்செவி முயலும்
பிறழ்ந்துபாய் மானு மிறும்பகலா வெறியும்
வம்மெனக் கூஉய் மகிழ்துணை யொடுதன்
செம்மலர்ச் செங்கை காட்டுபு நின்று
மன்னவன் றானு மலர்க்கணை மைந்தனும்
இன்னிள வேனிலு மிளங்காற் செல்வனும்
எந்திரக் கிணறு மிடுங்கற் குன்றமும்
வந்துவீ ழருவியு மலர்ப்பூம் பந்தரும்
பரப்புநீர்ப் பொய்கையுங் கரப்புநீர்க் கேணியும்
ஒளித்துறை யிடங்களும் பளிக்கறைப் பள்ளியும்
யாங்கணுந் திரிந்து தாழ்ந்துவிளை யாடி

---

௯௩. தளவு - செம்முல்லை. செருந்தி - ஒருமரம், இது செருந்தெனவும் வழங்கும்.

௯௪. முருகு - வாசனை. கருவிளை - ஒருமரம், "அந்தணர் அகிலுஞ் சந்தனக் குழையும், கருவிளங் கோடும்" (பெருங். ௧. ௪௧: ௨௨ - ௩.) பொங்கர் - சோலை, கிளையுமாம்.

௯௬. நகுலம் - கீரி. ௯௭. இறும்பு - குறுங்காடு. வெறி - ஆடு.

௯௮. வம்மெனக்கூஉய் - வாருமென்று கூவி வாருமென்றது ... என நின்றது, "கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉய்" (பொருந. ௯௧) மகிழ்துணை - இராசமாதேவி.

௯௯. காட்டுபு - காட்டி. ௧௦௦. மலர்க்கணை மைந்தன் - மன்மதன்.

௧௦௧. இன்னிள வேனில் - இனிய இளவேனிற்பருவம், அவை சித்திரை வைகாசி மாதங்கள், 'சிலப். ௮' இளங்காற் செல்வன் - தென்றற்காற்றாகிய செல்வன், "சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற" (சிலப். ௪. ௧௮)

௧௦௨. எந்திரக்கிணறு - நீரை இறைக்க வேண்டுமாயின் இறைத்துப் போக்கவேண்டுமாயிற் போக்குதற்குரிய கிணறு. இடுங்கற்குன்றம் - செய்குன்று.

௧௦௪. கரப்பு நீர்க்கேணி - மறைதலையுடைய நீரையுடைய கிணறு. இதனை அந்தக்கேணி யென்பர்.

௧௦௫. பளிக்கறை - பளிங்கறை. பள்ளி - இடம்.

௧௦௬. யாங்கணும் - கிணறும் குன்றமும் அருவியும் பந்தரும் பொய

(பி - ம்.) ௯௩ 'குருகுந்தளவு திருமலர் சொரிந்து', 'குருந்துந்தளவுந் திருமலர்ச் செருந்தியும்' ௯௭. 'விரும்புகயாவெறியும்', 'இரும்பகலாவெறி' ௧௦௨ 'இடுதற்குன்றமும்' ௧௦௪ 'கரப்பு நீர்க்கணியு'

மகத வினைஞரு மராட்டக கம்மரும்
அவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சரும்
தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடு கூடிக்
கொண்டினி தியற்றிய கண்கவர் செய்வினைப்
பவளத் திரள்காற் பன்மணிப் போதிகைத்
தவள நித்திலத் தாமந் தாழ்ந்த
கோணச் சந்தி மாண்வினை விதானத்துத்
தமனிய வேய்ந்த வகைபெறு வனப்பிற்
பைஞ்சேறு மெழுகாப் பசும்பொன் மண்டபத்

...யும் கேணியும் இடங்களும் பள்ளியுமாகிய எவ்விடத்தும் திரி... மன்னவனருளும் மைந்தனும் வேனிலும் செல்வனும் திரிந்து

க0உ - சு இவ்வடிகளிற் போலவே, 'அந்தக் கேணியு மெந்திரக் கிணறுந், தண்பூங் காவுந் தலைத்தோன் றருவிய, வெண்சுதைக் குன்றமும் ... பிறவு, வினையோர்க் கியற்றிய விளையாட் டிடத்துச், சித்திரப் பூமி ... சேர்ந்தி" (பெருங். க ௩௩ ... - எ), 'பளிக்கறைப் பூட்டியும் பசும்பொற் களத்து, மணிக்கயிற் றூசன் மறவிய விடத்தும், கொய்ம்மலர் ...யும் பொய்கைக் கரையும், மாந்தக் கேணியும் வந்துபெயர் கூடி" (பெருங். ... ௪ கக௫ - அ) என வருதல் காண்க

க0எ மகதவினைஞர் - மகதநாட்டுப்பிறந்த இரத்தின வேலைக்காரர் மராட்டம் - மகாராஷ்டிர தேசம்

க0அ அவந்தி - அவந்தி தேசம் யவனம் - யவனதேசம்

க0எ - அ மகதத்தேசத்துப் பிறந்த இரத்தின வேலைக்காரர் முதலியோர் தொழிலிற் பெயர் பெற்றவரென்பது; 'யவனத் தச்சரு மவந்திக் கொல்லரு, மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரரும், பாடலிப் பிறந்த பசும்பொன் வினைஞரும், கோசலத் தியன்ற வோவியத் தொழிலரும் வத்த நாட்டு வண்ணக் கம்மரும்" (பெருங். க ௫அ ௪0 - ௪௪) என்பதனாலு முணர்க

க0எ - க மேற்கூறிய மகதவினைஞர் முதலியோர் தண்ணிய தமிழ் நாட்டிற்பிறந்த தொழில் செய்வாருடனேகூடி

ககஉ நித்திலத்தாமம் - முத்துமாலை

ககங கோணச்சந்தி - கோணமாகிய சந்தி, "சந்திக் கோணமுஞ் ... வாணியும்" (பெருங். க ௫அ ௬க) விதானம் - மேற்கட்டி

கக௪ தமனியம் - பொன்.

கக௫ பைஞ்சேறு மெழுகா - ஆப்பியால் மெழுகப்படாத, 'பைஞ் சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்" (பெரும்பாண். உ௯அ), சாந்தம் மெழுகிய வென்றபடி, "மங்கல வெள்ளை வழித்துமுத் தீர்த்தபின்" (சீவக. க௪எஎ) எனவருதல் காண்க

(பி-ம்.) க0எ 'மாட்டக்கம்மரும்' கக௫ 'செம்பொன் மண்டபத்து'

இந்திர திருவன் சென்றினி தேறலும்
வாயி லுக்கிசைத்து மன்னவ னருளால்
சேய்நிலத் தன்றியுஞ் செவ்வியி னணுகி
எஞ்சா மண்ணசை யிகலுளந் துரப்ப
வஞ்சியி னிருந்து வஞ்சி சூடி
முறஞ்செவி யானையுந் தேரு மாவும்
மறங்கெழு நெடுவாள் வயவரு மிடைந்த
தலைத்தார்ச் சேனையொடு மலைத்துத்தலை வந்தோர்

---

௧௧௬ இந்திரதிருவன் - இந்திரச் செல்வமுடைய அரசன்.

௬௧ - ௧௧௬ இந்திரதிருவன், தேவியொடுபுக்கு அணிகொண்டு [illegible] நோக்கியும் பாவையாமென்றும் நகை [illegible] ஏத்தியும் [illegible] மொடு சென்று ஆயாந்து பொருந்துபு [illegible] நகைசெய்து [illegible] காட்டுபு [illegible] யானைகளோடு திரிந்து விளையாடி மண்டபத்து அவன் சென்று இனிது ஏறலுமெனக.

௧௧௭ வாயிலுக்கு இசைத்து - வாயில் காவலர்க்குத் தெரிவித்து. அருளால் - கட்டளையால்.

௧௧௮ சேய்நிலத்தன்றியும் - தூரமான இடத்தே [illegible] நில்லாது அணுகியும். செவ்வியின் - சமயத்தில்.

௬௮ - ௧௧௮ கோட்டங்காவலர் இசைத்துமென்று எதிர் இசைத்துச் செவ்வியின் அணுகியெனக் கூட்டுக.

௧௧௯ குறையாத மண்ணாசை [illegible] மாறுபாடு உள்ளத்தைச் செலுத்த.

௧௨0 வஞ்சியின் இருந்து - கருவூரிலிருந்து. வஞ்சி சூடி - வஞ்சிப் பூமாலையைச் சூடி. "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி, வாய்வா ளோங்கிய வஞ்சிப் பணிமுடிக் கணிந்து" (௨௬ : ௫0 - ௫௧) என்று சிலப்பதிகாரத்துங் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

௧௧௯ - ௨0 இதனை, "எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்தன், அஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே" (தொல். புறத். சூ. ௭), "வாடா வஞ்சி தலைமலைந்து, கூடார்மண் கொளல்குறித் தன்று", "வஞ்சி வண்ணக் காரா வணங்கிய வண்டார்ப்பக் குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ" (பு. வெ. ௩ : ௧) என வருவனவற்றாலுணர்க.

௧௨௧ முறஞ்செவி யானை - முறம் போலுங் காதுகளையுடைய யானை. "முறஞ்செவி வாரணம்" (சிலப். ௧0 : ௨௪௭).

௧௨௨ மறம் - ஆண்மை. வயவர் - வீரர்.

௧௨௩ தலைத்தார்ச் சேனையொடு - முதன்மையாகிய தூசிப்படையோடு, சிலப். ௨௬ : ௮0. மலைத்து - மாறுபட்டு. தலைவந்தோரென்றது [illegible]

(பி - ம்.) ௧௧௬ 'சிறைவனேறின னென்றலும்' ௧௧௯ 'எஞ்சா மண்ணசை மேலுலந்துரப்ப' ௧௨௧ - ௨ 'மாவுந், மறங்கெழு நெடுவாள் மறவரும்'

சிலைக்கய னெடுங்கொடி செருவேற் றடக்கை
ஆர்புனை தெரிய லிளங்கோன் றன்னால்
காரியாற்றுக் கொண்ட காவல வெண்குடை
வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
ஒளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி
வாழி யெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
கேளிது மன்னோ கெடுகநின் பகைஞர்
யானைத் தீநோய்க் கயாந்துமெய் வாடியிம்
மாநகர்த் திரியுமோர் வம்ப மாதர்
அருஞ்சிறைக் கோட்டந் தகவயிற் புகுந்து
பெரும்பெயர் மன்ன நின்பெயர் வாழ்த்தி
ஐயப் பாத்திர மொன்றுகொண் டாங்கு

சேர பாண்டியர்களை, பின், "சிலைக்கய னெடுங்கொடி" என்று வருதலால் இங்ஙனங் கொள்ளப்பட்டது.

௧௨௪. சிலை கயல் நெடுங்கொடி - சேரனுடைய விற்கொடியையும், பாண்டியனுடைய கயற்கொடியையும்.

௧௨௫. ஆர் - ஆத்தி, இது சோழர்களுக்கு உரிய அடையாள மாலை. இளங்கோன் - தம்பி, இவன் யுவராசனாக இருத்தலின், 'இளங்கோன்' என்றார் போலும்.

௧௨௬. காரியாறு - ஒரு நதியின் பெயர். இதனை, 'காரியாற்றுத் துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி' (புறநா. ௪௭), "செல்கதிமுன் னளிப்பார் தந்திருக் காரிக் கரைபணிந்து" (பெரிய. திருநா ௩௪௩) என வருவனவற்றா லுணர்க. பெரும் போர்புரிவோர் ஆற்றிடையே அது செய்தல் இயல்பு, "உடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கடும்புனற் கங்கைப் பேராற்று வென்றோய்" (சிலப். ௨௮ ௧௨௦ - ௨௧)

௧௨௭. மாவண்கிள்ளி விளி, இஃது அரசன் பெயர்.

௧௨௫ - ௭ வந்தோருடைய கொடிகளை இளங்கோனாற் காரியாற்றுக் கொண்ட மாவண்கிள்ளி யென்க.

௧௨௮ ஒளி - உறங்கார்க்கவும் உலகங்காக்கின்ற அரசரிடத்துள்ள கடவுட்டன்மை, 'இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற வொளியோ டொழுகப் படும்' (குறள், ௬௯௮), 'உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி, கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்' (சீவக. ௨௪௮)

௧௩௧ அயாந்து - கவலையுற்று.

௧௩௨ வம்பமாதர் - காயசண்டிகை, வம்பு - புதுமை.

௧௩௪. பெரும்பெயர் - மிக்கபுகழ், 'பெரும்பெயர் மன்னவன்' (சிலப். ௧௩: ௧௩௮.)

(பி - ம்.) ௧௨௮. 'ஒலியொடு வழாஅதூழி' ௧௨௯. 'வாழியெங்கோ வாழிய பெருந்தகை'

மொய்கொண் மாக்கண் மொசிக்கவூண் சுரந்தனள்
ஊழிதோ றூழி யுலகங் காத்து
வாழி யெங்கோ மன்னவ வென்றலும்
வருக வருக மடக்கொடி தானென்
றருள் புரி நெஞ்சமொ டரசன் கூறலின்
வாயி லாளரின் மடக்கொடி தான்சென்
றுய்கழல் வேந்த னருள்வா ழியவெனத்
தாங்கருந் தன்மைத் தவத்தோய் நீயார்
யாங்கா கியதிவ் வேந்திய கடிஞையென்
றரசன் கூறலு மாயிழை யுரைக்கும்
விரைத்தார் வேந்தே நீநீடு வாழி
விஞ்சை மகள்யான் விழவணி மூதூர்
வஞ்சந் திரிந்தேன் வாழிய பெருந்தகை
வானம் வாய்க்க மண்வளம் பெருகுக
தீதின் றாக கோமகற் கீங்கி
தையக் கடிஞை யம்பல மருங்கோர்

௧௩௬ மொய் - நெருக்கம் மொசிக்க - உண்ண, "மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு" (புறநா. ௯௬.)

௧௩௨ - ௬ மாதர் புகுந்து வாழ்த்திக் கொண்டு ஊண்சுரந்தனள்

௧௩௮ என்றலும் - என்று கோட்டங்காவலர் கூறலும்

௧௩௭ - ௮ சிலப். ௧௧ : ௧௫ - ௬, ௨௫ : ௧௮௧ - ௨, ௨௭ ௧௩௯ - ௪௦, ௨௮ ௧௮௫ - ௬.

௧௩௯ மடக்கொடி வருக வருகவென்று.

௧௪௧. வாயிலாளரின் - வாயிலாளரால்

௧௪௨. வாழியவென - வாழ்கவென்று மணிமேகலை சொல்ல

மேல்வருவது அரசன் கூற்று.

௧௪௪ நீ ஏந்திய இப்பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

௧௪௭. விஞ்சை மகளென்பதற்கு மந்திரத்தால் உருமாறிய மகளென்றும் வித்தியாதர மகளென்றும் இருபொருள் கொள்க, விஞ்சை - மந்திரம் பின்வருவனவும் இப்படியே இருபொருள் கொள்ளுதற்குரியன.

௧௪௯. வானம் - மழை. ௧௫௦. கோமகற்குத் தீதின்றாகுக

௧௫௦ - ௫௧ ஈது ஐயக்கடிஞை - இது பிச்சைப்பாத்திரம்

(பி - ம்.) ௧௩௬ 'முசிக்க', 'பொசிக்க' ௧௪௨ 'தாள்வாழிய' ௧௪௩ 'தவத்தீர்நீர்' ௧௪௫. 'அரசுகூறலும்' ௧௪௬. 'விரைத்தார் வேந்தேநீ நீடூழி' ௧௫௦ - ௫௧. 'கோமகன்றனக்கிங், கைய கடிஞை'

தெய்வந் தந்து திப்பிய மாயது
யானைத் தீநோ யரும்பசி கெடுத்த
ஊனுடை மாக்கட் குயிர்மருந் திதுவென
யான்செயற் பாலதென் னிளங்கொடிக் கென்று
வேந்தன் கூற மெல்லிய லுரைக்கும்
சிறையோர் கோட்டஞ் சீத்தருள் நெஞ்சத்
தறவோர்க் காக்கு மதுவா ழியரென
அருஞ்சிறை விட்டாங் காயிழை யுரைத்த
பெருந்தவர் தம்பாற் பெரும்பொரு ளெய்தக்
கறையோ ரில்லாச் சிறையோர் கோட்டம்
அறவோர்க் காக்கின னரசாள் வேந்தென்.

௧௯ — சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கிய காதை முற்றிற்று

---

௧௫௨ திப்பியமாவது - தெய்வலோகத்திருந்து உண்டாகிய பொருளாகவுள்ளது.

௧௫௪ உடம்பு மெலிந்தவர்களுக்கு உயிரைக்கொடுக்கும் மருந்தென - என்று மணிமேகலை சொல்ல. [illegible] பூ யண் ௨௦ ௧௧

௧௫௭ - ௮ சிறைச்சாலையை யழித்துத் தூய்மைசெய்து அவ்விடத்தை அருள்பொருந்திய மனத்தையுடைய முனிவர்களுக்கு உரிய இடமாகச் செய்யும் அதுவே நீ செயற்பாலதென்று மணிமேகலை சொல்ல.

௧௬௦ பெரும்பொருள் - அறமும் ஞானமுமாம்.

௧௬௧ கறையோர் - கடமை கொடுப்போர் இல்லாத கோட்டமென்க என்றதனால், அரசன் கறைவீடுசெய்த செங்கோன் முறைமையுடையனென்ற வாறாயிற்று. இதனை, "சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதும், கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மின், இடுபொருளாயினும் படுபொருளாயினும், உற்றவர்க் குறுநர் பெற்றவர்க் காமென, யானை யெருத்தத் தணிமுரசிரீஇக், கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வேந்தன்", 'சிறையோர் கோட்டஞ் சீமின் யாங்கணுங் கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்ம்மென' (சிலப். ௨௩ ௧௨௬-௭, ௨௮ ௨௦௩-௪), "தம்பியை முகத்து நோக்கித் தாபிணி கோட்டஞ் சீப்பித் துறந்தவ னுண்டாட்டைப். பாபிணி கறையி னீங்கப் படாமுர சறைவி யென்றான்" (சீவக. ௨௩௭௨) என்பனவற்றா லறிக.

௧ - ௧௬௨ தாரோன் வணங்கிக் கூறத் தெய்வங் கூறலும், உள்ளங் கலங்கி வருந்தி அறிவாமெனப் பெயர்வோன்றனை நீலயானை தொடர

(பி - ம்.) ௧௫௨ 'தெய்வந்தந்து திப்பியமாயது' ௧௫௪ 'மானிட மாக்க ளுயிர்மருந்திது' ௧௫௫. 'வேந்தன் கூறி' ௧௫௭ 'கோட்டஞ் சிதைத்து' ௧௫௮ 'அறவோர் காக்குமதுவாழிய' ௧௫௯ 'அருஞ்சிறை விட்டதாயிழை தானென' ௧௬௨ 'மறவோர் நகாக்கினளரசாள'

எஃகு உளங்கிழிப்ப அவன் பொதத்தி உயிர்த்துப் போயபின், மணிமேகலை துணிந்தனனென்று கருதி வாங்கிக் கோட்டம்புகுந்து மாக்களை ஊட்டலும், காவலர் வியந்து கோமகனுக்கு இசைத்ததுமென்றேகி, திருவளர் சென்று ஏறலும், வாயிலுக்கிசைத்து வணங்கி, 'மன்னவ, வம்பமாதர் ஊண் சுரந்தனள்' என்றலும், 'வருகவருக' என்று அரசன் கூறலின், மடக்கொடி வாயிலாளரிற் சென்று, 'நின் அருள்வாழிய' என, 'யாங்காகியது' என்று அரசன் கூறலும், ஆயிழையுரைக்கும் அங்ஙன் முரைப்பவள், 'உயிர்மருந்து இது' என, 'யான் செய்தற்பாலது என்' என்று வேந்தன்கூற, மெல்லியல் உரைக்கும், அங்ஙனம் உரைப்பவள், 'நீ செய்தற்பாலது அறவோர்க்கு ஆக்கும் அது' என, வேந்து பெரும்பொருளெய்துதற்குக் கோட்டத்தை அறவோர்க்கு ஆக்கினனென்ன வினைமுடிவு செய்க

இருபதாவது

உதயகுமரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை.

[இருபதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவெய்தக் காயசண்டிகை கணவனாகிய காஞ்சனனென்னும் விச்சாதரன் வந்து காயசண்டிகையாமெனக்கருதி அவள் பின்னிலைவிடா உதயகுமரனைப் புதையிருட்கண் உலகவறவியில் வாளாலெறிந்துபோன பாட்டு.]

அரச னாணையி னாயிழை யருளால்
நிரயக் கொடுஞ்சிறை நீக்கிய கோட்டம்
தீப்பிறப் புழந்தோர் செய்வினைப் பயத்தான்
யாப்புடை நற்பிறப் பெய்தினர் போலப்
பொருள்புரி நெஞ்சிற் புலவோன் கோயிலும்

---

௨ நிரயக் கொடுஞ்சிறை - நரகவேதனையைச் செய்யும் கொடிய சிறை கோட்டம் - அறை

௩ தீப்பிறப்புழந்தோர் - கொடிய பிறவியிற்பிறந்து வருந்தினோர்

௪ யாப்பு - பொருத்தம்

௫. பொருள் புரிநெஞ்சிற் புலவோன் - சத்தியம் நான்கினையும் விரும்பிய நெஞ்சினையுடைய புத்தன், பொருள் - சத்தியம்

(பி - ம்.) ௩ 'செய்தவம் பயந்ததால்', 'செய்த தவப்பயத்தால' ௪ 'எதியினபோல'

அருள்புரி நெஞ்சத் தறவோர் பள்ளியும்
அட்டிற் சாலையு மருந்துநர் சாலையும்
கட்டுடைச் செல்வக் காப்புடைத் தாக
ஆயிழை சென்றதூஉ மாங்கவ னகத்து
வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் பணித்ததூஉம்
சிறையோர் கோட்டஞ் சீத்தருள் நெஞ்சத்
தறவோர் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமும்
கேட்டன னாகியத் தோட்டார் குழலியை
மதியோ ரெள்ளினு மன்னவன் காயினும்
பொதியி னீங்கிய பொழுதிற் சென்று
பற்றினன் கொண்டென் பொற்றே ரேற்றிக்
கற்றறி விச்சையுங் கேட்டவ ருரைக்கும்
முதுக்குறை முதுமொழி கேட்குவ னென்றே

---

௬ அறவோர் - பௌத்தமுனிவர் “அறவோர் பள்ளியு மறனோம் படையும்” (சிலப். ௫ ௧௭௯), “அருணெஞ்சத் தறவோர் கோட்டம்” (௧௧ - ௨) என்று இக்காதையிற் பின்பு கூறுதல் காண்க.

௭ அட்டிற்சாலை - மடைப்பள்ளி. அருந்துநர்சாலை - போசனசாலை.

௮ கட்டு - உறுதி. காப்பு உடைத்தாக - காவலை யுடையதாக.

௨ - ௮ கோட்டம் காப்புடைத்தாகவென இயைக்க.

௯ ஆயிழை - மணிமேகலை.

௧௦ வீயாவிழுச்சீர் - மாறாத சிறந்த கீர்த்தி. பணித்தது - சொல்லியது; அது, “யானசெயற் பாலதென் இளங்கொடிக்கு” (மணி. ௧௯ ௧௫௫) என்றது.

௧௧ - ௨ அருணெஞ்சத் தறவோர் மணி ௨௦ ௬.

௧௩ கேட்டனனாகி - (உதயகுமரன்) கேட்டு. தோட்டார்குழலி தோட்டார் குழலியென விகாரம், சிலப் ௧௫ 198.

௧௪ மதியோர் எள்ளினும் - அறிவுடையோர் இகழ்வாராயினும். காயினும் - கோபித்தாலும்.

௧௫. பொதியில் = பொது இல் - அம்பலம்.

௧௬ பற்றினன்கொண்டு - பிடித்துக் கொண்டு.

௧௭ விச்சை - வித்தை, உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

௧௮ முதுக்குறை முதுமொழி மணி ௧௮ ௧௬௭, ௨௦ ௭௪

(பி - ம்.) ௭ ‘அருந்தினர்’ ௯ ‘சென்றதுமாங்’ ௧௧ - ௨ ‘சிறையோர் நீங்கிச் சிறையோர்கோட்ட, மறவோர் கோட்ட’ ௧௩ ‘தோட்டலர் குழலியை’ ௧௫ ‘நீங்கிய பொழுதிற்’ ௧௭. ‘கற்றறி விஞ்சையும்’ ௧௮ ‘முதுக்குறை மொழியுங் கேட்குவன்’

மதுக்கமழ் தாரோன் மனங்கொண் டெழுந்து
பலர்பசி களையப் பாவைதா னொதுங்கிய
உலக வறவியி னூடுசென் றேறலும்
மழைசூழ் குடுமிப் பொதியிற் குன்றத்துக்
கழைவளர் கான்யாற்றுப் பழவினைப் பயத்தால்
மாதவன் மாதர்க் கிட்ட சாபம்
ஈராறாண்டு வந்தது வாராள்
காயசண் டிகையெனக் கையற வெய்திக்
காஞ்சன னென்னு மவடன் கணவன்
ஓங்கிய மூதூ ருள்வந் திழிந்து
பூத சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையும்
மாதவ ரிடங்களு மன்றமும் பொதியிலும்

---

௧௯ தாரோன் - உதயகுமரன். ௨0 ஒதுங்கிய - சென்ற.

௨௧ ஊடு - உள்ளே.

௧௯ - ௨௧ சென்றதூஉம் பணித்ததூஉம் வண்ணமும் கேட்டு எள்ளினும் காயினும் சென்று குழலியைப் பற்றிக்கொண்டு எற்றிக் கேட்டுக் கேட்டு 'ஆ'வென்று மனங்கொண்டு தாரோன் எழுந்து சென்று ஏறலுமெனக்.

மேலே, காஞ்சனன் காயசண்டிகையைத் தேடிப்போந்ததும், உதயகுமரனைக் கொன்றதும் கூறப்படும்.

௨௨ பொதியிற்குன்றம் - பொதியின் மலை.

௨௩ கழை - மூங்கில். யாறு - ஆற்றில்.

௨௪ மாதவன் - விருச்சிகன். மாதர்க்கு - காயசண்டிகைக்கு.

௨௫ ஈராறாண்டு - பன்னிரண்டாவது வருடம்.

௨௬ கையறவு - செயலறுதல். ௨௫ - ௬ காயசண்டிகை வாராள்.

௨௮ மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். இழிந்து - இறங்கி, என்றதனால், காஞ்சனன் ஆகாய கமனமுடையனென்பது பெறப்பட்டது, "விஞ்சையன் போயினன் விலங்குவிண் படர்ந்தென" (௧௨௯) என்று இக்காதையிற் பின்வருதல் காண்க.

௨௯ பூதசதுக்கம் - தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றின்கண் ஒழுகும் பொய்வேடத்தார் முதலிய அறுவகையோரையும் பாசத்தாற் கட்டி அடித்துண்ணும் பூதம் நிற்றற்கிடமாகிய சதுக்கம், சதுக்கம் - நாற்சந்தி, "தவமறைந் தொழுகும் பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமும்" (௫, ௧௨௮ - ௩௪) என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க. பூ - பொலிவு.

௩0 மன்றம் - ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி, "மன்றமும் பொதியிலும்" (௫ ௨௨௬)

(பி - ம்.) ௨0 'களைஇயபாவை தானொடுங்கிய' ௨௪ 'மாதவன்மாறக் கிட்ட' ௨௮ 'வந்துபுகுந்து' ௨௯ 'பூதச் சதுக்கமும் பூமரச் சோலையும்'

தேர்ந்தனன் றிரிவோ னோருநாள் வனமுலை
மாதர் பசிநோய் மாற்றக் கண்டாங்
கின்றுநின் கையி னேந்திய பாத்திரம்
ஒன்றே யாயினு முண்போர் பலரால்
ஆனைத் தீநோ யரும்பசி களைய
வான வாழ்க்கைய ரருளினர் கொல்லெனப்
பழைமைக் கட்டுரை பலபா ராட்டவும்
விழையா வுள்ளமொ டவன்பா னீங்கி
உதைய குமரன் றன்பாற் சென்று
நரைமூ தாட்டி யொருத்தியைக் காட்டித்
தண்ணறல் வண்ணந் திரிந்துவே றாகி
வெண்மண லாகிய கூந்தல் காணாய்
பிறைநுதல் வண்ணங் காணா யோநீ
நரைமயிற் றிரைதோற் றகையின் றாயது
விறல்விற் புருவ மிவையுங் காணாய்
இறவி னுணங்கல் போன்றுவே றாயின
கழுநீர்க் கண்காண் வழுநீர் சுமந்தன
குமிழ்மூக் கிவைகா ணுமிழ்சீ யொழுகுவ
நிரைமுத் தனைய நகையுங் காணாய்

---

௩௧ திரியோன - காஞ்சனன

௩௨ கணடு - காஞ்சனன் கணடு

மேலவருவன காஞ்சனன கூற்று

௩௫ நோய - பசிமகாவியாதி ௩௬ வானவாழ்க்கையா - தேவா

௩௫ - ௬ களைய அருளினாகொல

௩௭ பலபாராட்ட - பலவறறைக்கூறிப பாராட்ட.

௩௮ அவன - காஞ்சனன

௪௰ நரைமூதாட்டி - நரையையும முதுமையையு முடையவள

௪௧ 'தணணறல வணணம' எனபது முதலியன மணிமேகலை கூற்று
அறல - கருமணல

௪௪ நரைம - வெணமை

௪௬ இறவின உணஙகல - இறால்மீனின வற்றல்

௪௯. நகை - பல்

(பி-ம்.) ௪௧ 'தண்ணல வண்ணநதிரிந்து வேறாகிய' ௪௨. 'கூந்தலுங காணாய' ௪௪ 'நரைமயிற்றினா தோற்றோகையின' ௪௮ 'ஒழுகுவ', 'ஒழுகுவன' ௪௯. 'பல்லுஙகாணாய'

சுரைவித் தேய்ப்பப் பிறழ்ந்துவே றாயின
இலவிதழ்ச் செவ்வாய் காணா யோநீ
புலவுப் புண்போற் புலால்புறத் திடுவது
வள்ளைத் தாள்போல் வடிகா திவைகாண்
உள்ளூன் வாடிய வுணங்கல் போன்றன
இறும்பூது சான்ற முலையுங் காணாய்
வெறும்பை போல வீழ்ந்துவே றாயின
தாழ்ந்தொசிந் தெங்கின் மடல்போற் றிரங்கி
வீழ்ந்தன விளவேய்த் தோளுங் காணாய்
நரம்பொடு விடுதோ லுகிர்த்தொடர் கழன்று
திரங்கிய விரல்க ளிவையுங் காணாய்
வாழைத் தண்டே போன்ற குறங்கிணை
தாழைத் தண்டி னுணங்கல் காணாய்
ஆவக் கணைக்கால் காணா யோநீ
மேவிய நரம்போ டென்புபுறங் காட்டுவ
தளிரடி வண்ணங் காணா யோநீ
முளிமுதிர் தெங்கி னுதிர்கா யுணங்கல்
பூவினுஞ் சாந்தினும் புலான்மறைத் தியாத்துத்
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனென

---

௫0 சுரைப்பழத்தின் விதை பல்லுக்கு உவமையாதலை, "சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல்" (நாலடி. ௩௧௫) என்பதனாலுமுணர்க.

௫௨ புலவு - புலால்நாற்றம்.

௫௩ வள்ளைத்தாள் - வள்ளைத்தண்டு. வடிகாது - வடிந்தகாது.

௫௫ இறும்பூது - அதிசயம், "இறும்பூது போலுமஃ தறிந்தருளுநீ யென" (சிலப். பதி ௯)

௫௭ திரங்கி - திரைந்து.

௫௯ உகிர்த்தொடர் - நகத்தின் தொடர்ச்சி.

௬௧ குறங்கு - துடை, இணை - இரண்டு. ௬௩ ஆவம் - அம்புக்கூடு.

௬௬ முளிமுதிர்தெங்கு - உலர்ந்த முதிர்ந்த தென்னை.

௬௭. "புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது" (௪ ௧௧௪) என்றார் முன்னும்.

௬௯ தெரியாய் - தெரிந்துகொள்வாய்.

(பி-ம்.) ௫௩. 'வடிந்தகாது' ௫௫ 'சான்றனமுலையிவை காணாய' ௫௮ 'தோளிவைகாணாய' ௫௯. 'உகிரொடு கழன்று' ௬௪. 'காலிவையுங் காணாய' ௬௭ 'புலான் மறுத்தியாத்து'

விருந்தை மகளாய மெல்லிய லுரைத்தலும்
தற்பா ராட்டுமென் சொற்பயன் கொள்ளாள்
பிறன்பின் செல்லும் பிறன்போ னோக்கும்
மனத்தகம் புலங்கொள மன்னவன் மகற்கு
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டிப்
பவளக் கடிகையிற் றவளவா ணகையும்
குவளைச் செங்கணுங் குறிப்பொடு வழாஅள்
ஈங்கிவன் காதல னாதலி னேந்திழை
ஈங்கொழிந் தனளென வேகவெரி பொத்தி
மற்றவ ளிருந்த மன்றப் பொதியிலுள்
புற்றடங் கரவிற் புகக்கொண் டடங்கினன்

---

௭0 விருந்தைமகளாய - காயசண்டிகையாய மெல்லியல - மணிமேகலை

மேல்வருவது காஞ்சனன் செய்தி.

௭உ பிறனென்றது உதயகுமரனை இங்கே பிறன்பின் செல்லுமென்றதுபோல, "எண்ணிப்பத் தங்கை யிட்டா விந்திரன் மகளுமாங்கே, வெண்ணெய்க்குன் றெரியுற் றாற்போன் மெலிந்துபின் னிற்குமன்றே" (௩௬௪) என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் வந்திருத்தல் காண்க.

௭௪ ௱. மணி. க௮ க௬௭

௭௫ பவளக்கடிகை - பவளத் துண்டம் என்றது உதட்டினை

௭௬ குறிப்பு - இங்கிதம்

௭௫ - ௬ இவ்வடிகளின் பொருளோடு, "ஒத்தொளிர் பவளத்துள் ளொளி சிறந்த . . . உள்ளங்கொண் டொளித்தா னுயிர்க்காப்பிட்டு" (க௮ ௭0 - ௭௬) என்று உதயகுமரன் கூறியவாக்கியம் ஒப்புநோக்கற் பாலது

௭௭ ஈங்கென்றது உதயகுமரனை காதலன் - ஆசைநாயகன்

௭௮ ஈங்கு ஒழிந்தனள் - இவ்விடத்திலேயே தங்கிவிட்டாள், என் னை ஈவிர்ந்தாளென் றுமாம், ஈங்கு, தன்மையை யுணர்த்துதலை, "ஈங்க ஈிப்பன" (மணி. க௪ ௪௮) எனபதிற் காண்க. ஒழிதல் - மாறுபாடு

௭௯ மன்றப்பொதியில் - மன்றமாகிய பொதியில், இருபெய ரொட்டு இப்படியே, "மன்றப் பொதியிற், கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை" (உக ௬ - ௭) என்று பின்னும்வரும்

௮0 இங்கே காஞ்சனனுக்குப் பாம்பை உவமை கூறியதற்கேற்ப, 'வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த, போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல", 'வெஞ்சின வரவ ஈஞ்செயி றுருமபத, தன்பெரு வெகுளியி னெழுந்துபை

(பி - ம்.) ௭0. 'மெல்லியலுரைக்கத' ௭உ. 'பிறர்பின் செல்லினும் பிறர்போல' ௭௪ 'எடுத்துக்காட்டப' ௭௫ 'பவளக் கடிகையும' ௭௮. 'ஆங்கொழிந்தனளென்ன வகையெரி' ௭௯. 'பொதியிற்'

காஞ்சனன் என்னுங் கதிர்வாள் விஞ்சையன்
ஆங்கவ ளுரைத்த வரசிளங் குமரனும்
களையா வேட்கை கையுதிக் கொள்ளான்
வளைசேர் செங்கை மணிமே கலையே
௩௫ காயசண் டிகையாய்க் கடிஞை யேந்தி
மாய விஞ்சையின் மனமயக் குறுத்தனள்
அம்பல மருங்கி லயர்ந்தறி வுரைத்தவிவ்
வம்பலன் றனனொடிவ் வைகிரு ளொழியாள்
இங்கிவள் செய்தி யிடையிருள் யாமத்து
௪௦ வந்தறி குவனென மனங்கொண் டெழுந்து
வான்றோய் பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனைக்
கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணை மைந்தனை
உயாவுத் துணையாக வயாவொடும் போகி
ஊர்துஞ் சியாமத் தொருதனி யெழுந்து
௪௫ வேழம் வேட்டெழும் வெம்புலி போலக்
கோயில் கழிந்து வாயி னீங்கி
ஆயிழை யிருந்த வம்பல மணைந்து

விரித்தசென, விருந்தோ னெழுந்து” (௯௮ - ௯, ௧௦௪ - ௬) என இக்காதையிலேயே கூறுதல் காண்க.

௩௨ அவள் - மணிமேகலை ௩௫ கையுதிக்கொள்ளான் - நீக்கான்; மேல்வருவன உதயகுமரன் உட்கோள்.

௩௬. மாயவிஞ்சையின் - மாயவித்தையினால்.

௩௭ அயர்ந்து - வருந்தி, மறந்தென்றுமாம் அறிவுரைத்த - பழமைக்கட்டுரை பல பாராட்டிய.

௩௮ வம்பலன் - அயலான் வைகிருள் - வைகறைப்பொழுது.

௪௧ வான்றோ - ஆகாயத்தில் உலவும் தென்றற்காற்றாகிய தேர்.

௪௨ மணி. ௧௮ : ௧௦௫, ௨௫ ௪௦, “மைதுழா நெடுங்கணார் மனத்துட் காமனு, ரைதுலாங் கவாகனை யருமபு வைத்தவே” (சூளா. குமார ௫)

௪௩. உயாவுத் துணையாக - வினவுந்துணையாக, கொண்டென்று ஒருசொல் வருவிக்க, தனியே சென்றானென்றபடி வயா - வேட்கைமிகுதி, “வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்” (தொல். உரி ௬௩)

௪௪ போயவன் நடுஇரவில் மீட்டும் எழுந்து வந்தான்

(பி - ம்.) ௩௨ - ௩ ‘உரைத்த வலர்தார் வேந்தனும், களையாவேட்கையிற் கைவிதிற் கொள்ளா’ ௩௮ ‘வம்பலன்றனனோடிவ்வை இருளொளியான்’ ௩௯ ‘எங்கிவைசெய்தி’ ௪௧ ‘பாகன்மீன்’ ௪௩ ‘உயிர்த்துணையாக வயாப்பொடும்’, ‘உற்றணையாக வயாவொடும்’

வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த
போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல
ஆகந் தோய்ந்த சாந்த லருறுத்த
ஊழடி யிட்டத னுள்ளகம் புகுதலும்
ஆங்குமுன் னிருந்த வலர்தார் விஞ்சையன்
ஈங்கிவன் வந்தன னிவள்பா லென்றே
வெஞ்சின வரவ நஞ்செயி றரும்பத்
தன்பெரு வெகுளியி னெழுந்துபை விரித்தென
இருந்தோ னெழுந்து பெரும்பின் சென்றவன்
சுரும்பறை மணித்தோ டுணிய வீசிக்
காயசண் டிகையைக் கைக்கொண் டந்தரம்
போகுவ லென்றே யவள்பாற் புகுதலும்
நெடுநிலைக் கந்தி னிடவயின் விளங்கக்
கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்

கூஅ தீ - விடம்

கூகூ போகுயர் புற்றளை - மிகவுயர்ந்த புற்றின் துவாரம்

கூஅ - கூ மணி. உ0 அ0, க0ச - ரு

க00 சாந்து - சந்தனம் அலருறுத்த - பலரறியச்செய்ய

க0க ஊழ் அடியிட்டு - முறையே அடிவைத்து, "ஊழடிமுட்டம்" (குறிஞ்சி. உருஅ) அதன் உள்ளகம் - அம்பலத்தின் உள்ளிடம்

க0ங என்று - என்று கருதி

க0ச நஞ்சு எயிறு அரும்ப - விடத்தைப் பல வெளிப்படுத்த, விடத்தையுடைய பல்தோன்ற வென்றுமாம்

க0ரு பை - படம் க0ச - ரு மணி. உ0 அ0, கூஅ - கூ

க0சா இருந்தோன் - காஞ்சனன்

க0எ சுரும்பு அறை மணித் தோள் - மலையை யொத்த அழகிய தோள். சுரும்பு - மலை, அறை உவமவுருபு.

க0கூ போகுவல் - போவேன்

க0உ - கூ விஞ்சையன் இருந்தோன், இவன் இவள்பால் வந்தான் என்று எழுந்து சென்று வீசிப் போகுவலென்று புகுதலுமெனக்

கக0 கந்து - தூண்.

ககக கடவுள் எழுதிய - மயனால் பண்ணப்பட்ட, "மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கேனை" (மணி. உக கஙஉ - ங) என்று பின்வருதல் காண்க

(பி - ம்.) கூகூ 'போயபுற்' க0ங 'ஈங்குவந்தனன்' க0எ 'தோள் வீச' கக0 'கந்தனிடவயின்' ககக. 'பாவயாகுரை'

அணுக லணுகல் விஞ்சைக் காஞ்சன
மணிமே கலையவண் மறைந்தொரு வெய்தினள்
காயசண் டிகைதன் கடும்பசி நீங்கி
வானம் போவுழி வந்தது கேளாய்
அந்தரஞ் செல்வோ ரந்தரி யிருந்த
விந்த மாலவரை மீமிசைப் போகார்
போவா ருளரெனிற் பொங்கிய சினத்தள்
சாயையின் வாங்கித் தன்வயிற் றிடூஉம்
விந்தங் காக்கும் விந்தா கடிகை
அம்மலை மிசைப்போ யவள்வயிற் றடங்கினள்
கைம்மை கொள்ளேல் காஞ்சன விதுகேள்
ஊழ்வினை வந்திவ் வுதய குமரனை
ஆருயி ருண்ட தாயினு மறியாய்

மேலவருவன சந்திரபாவை காஞ்சனனை நோக்கிக் கூறும் கூற்று

௧௧௨ அணுகல் அணுகல் - அணுகாதே அணுகாதே

௧௧௪-௫ தன்பசி நீங்கிக் காயசண்டிகை வானம்போவுழி அவளுக்கு வந்த துன்பத்தைக்கேள்

௧௧௬. அந்தரஞ் செல்வோர் - தேவர் அந்தரி - துர்க்கை

௧௧௭ விந்தமாலவரை - விந்தியமலை

௧௧௬-௭ விந்திய மலையிலிருத்தல் பற்றித் துர்க்கைக்கு விந்தாஸனி யென்றும் ஒரு பெயருண்டு, "விந்தா சனிகொண்கன்" (ஸங்கர் கோவை)

௧௧௮-௨௦ விந்தமலையைப் பாதுகாக்கும் விந்தாகடிகை யென்பவள், யாரேனும் அம்மலைமேற்போனால் மிக்க கோபத்தை யுடையளாய்ச் சாயை யினால் அவர்களை இழுத்துத் தன்வயிற்றிலிடுவள் பிரமதேவரிடம் வரம் பெற்ற ஸிம்ஹிகை யென்னும் அரக்கி இலங்கைக்குச் சென்ற அநுமானை நிழலாலிழுத்துத் தடைப்படுத்தியதாக ஸ்ரீமத் வால்மீகிராமாயணம், சுந்தர காண்டத்தால் தெரிகின்றது

௧௧௪-௨௧ காயசண்டிகை விந்தாகடிகையின் வயிற்றிலடங்கினள்

௧௨௨ கைம்மை கொள்ளேல் - சிறுமையாகக் கொள்ளாதே, சிறுமை யென்றது ஆராயாது செய்தலை இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையுடைய பழம்பிறப்பின் நாயகனென்பதனை ஞானத்தால் அறிந்த சந்திரபாவை அவன் இறந்தது பற்றி, மணிமேகலையை அமங்கலையாக நினைந்து அவளைக் கொள்ளாதேயென்று கூறிற்றென்னலுமாம், கைம்மை - அமங்கலை

௧௨௩-௪. மடைத்தொழில் செய்வோனை முற்பிறப்பில் வெட்

(பி - ம்.) ௧௧௨. 'விஞ்சையா காஞ்ச' ௧௧௩. 'மறைந்தொருவெய்தினள' ௧௧௭ 'மீமிசைச்செல்லார்' ௧௧௯. 'சினத்தாள்' ௧௧௯ - ௨௦. 'சாகை யின .. தகைவையிற்றூஉ, மந்தய'

வெவ்வினை செய்தாய் விஞ்சைக் காஞ்சன
அவ்வினை நின்னையு மகலா தாங்குறும்
என்றிவை தெய்வங் கூறலு மெழுந்து
கன்றிய நெஞ்சிற் கடுவினை யுருத்தெழ
விஞ்சையன் போயினன் விலங்குவிண் படர்ந்தென்

௨௦—உதயகுமரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்த காதை முற்றிற்று.

டிய பாவம் உதயகுமரன் வெட்டுண்ணச் செய்தது, அஃதும் ஆராயாது செய்தலின் ; அறியாய் இவ்வரலாற்றை, மணி. ௨௧-ஆம் காதை, ௪௭-ஆம் அடி முதலியவற்றாலும், ௨௩-ஆம் காதை, ௮௨-ஆம் அடி முதலியவற்றாலும் உணர்க.

௧௨௮ கடுவினை - உதயகுமரனைக் கொன்ற பாவம்.

௧௨௯ விலங்கு - குறுக்காக.

௧-௧௨௯ கோட்டம் காப்புடைத்தாக, தாரோன் கேட்டு மனங்கொண்டு எழுந்து சென்று ஏறலும், கணவன், கையறவெய்தி வந்து இழிந்து தோந்து திரிவோனுயக் கண்டு பல பாராட்டவும் நீங்கிச் சென்று காட்டி மெலவியல் உரைத்தலும், விஞ்சையன் புக்கு ஒளித்து அடங்கினன் ; அரசிளங்குமரனும் கொள்ளான் மனங்கொண்டு எழுந்து போகி எழுந்து கழிந்து நீங்கி அணைந்து புகுதலும், விஞ்சையன், எழுந்து சென்று [illegible] புகுதலும், பாவை உரைக்கும் அந்நாள் உரைப்பது கூறலும், விஞ்சையன் எழுந்து படர்ந்து போயினன் என வினைமுடிவு செய்க.

(பி-ம்.) ௧௨௯ 'விளங்குவிண்'

இருபத்தொன்றாவது

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்த காதை

[இருபத்தொன்றாவது மணிமேகலை உதயகுமரன் மடிந்தது கண்டு உறுதுயரெய்த, நெடுநிலைக் கந்தின் நின்ற பாவை வருவதுரைத்து அவள் மயக்கொழித்த பாட்டு]

கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக் கந்தின்
குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின்

---

௧ கடவுள் எழுதிய - தெய்வங்களையொத்த பாவையை மயன் பண்ணினன், "கடவுட் பாவை" (௭) என்பார் பின்னும்.

௨ குடவயின் - மேற்றிசையிடத்தே.

(பி-ம்.) ௨. 'அமைந்த நெடுநிலை'

முதியாள் கோட்டத் தகவயிற் கிடந்த
மதுமலர்க் குழலி மயங்கினள் எழுந்து
விஞ்சையன் செய்தியும் வென்வேல் வேந்தன்
மைந்தற் குற்றதும் மன்றப் பொதியிற்
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை
அங்கவற் குரைத்த அற்புதக் கிளவியும்
கேட்டனள் எழுந்து கெடுகவிவ் வுருவெனத்
தோட்டலர்க் குழலி யுள்வரி நீங்கித்
திட்டி விடமுண நின்னுயிர் போநாள்
கட்டழ லீமத் தென்னுயிர் சுட்டேன்
உவவன மருங்கி னின்பா லுள்ளம்
தவிர்விலே னாதலிற் றலைமகன் றோன்றி
மணிபல் லவத்திடை யென்னையாங் குய்த்துப்

---

௩. முதியாள் கோட்டம் - சம்பாபதி கோயில்.

௧ - ௩. இவ்வடிகளால் சம்பாபதி கோயில், கந்திற்பாவைக்கு மேற்றிசையிலுள்ளதென்று தெரிகின்றது.

௪. குழலி - மணிமேகலை.

௫. விஞ்சையன் - காஞ்சனன். வென் - வெற்றி. "வென்வேலான்" (பு - வெ. ௫௯)

௬. மைந்தற்கு - உதயகுமரனுக்கு. மன்றப்பொதியில் மணி. ௨0. ௭௯.

௭. கந்திற்பாவை.

௮. அங்கவற்கு - காஞ்சனனுக்கு. அற்புதம் - ஆச்சரியம்.

௯. இவ்வுருக் கெடுகவென்று.

௧0. குழலி சுட்டு உள்வரிநீங்கி - மறைந்த வேடமொழிந்து, என்றது காயசண்டிகையின் வடிவமொழிந்தென்றபடி.

இனி, உதயகுமரனைக் குறித்து மணிமேகலை புலம்புதல் கூறப்படும்.

௧௧. திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு, மணி. ௯. ௪௯; இத்தகைய பாம்புகளுக்கு அரசென்றுங் கூறுவர்.

௧௨. கட்டழல் - மிக்கநெருப்பு. ஈமம் - மயானம்.

௧௧ - ௨. இவ்வடிகளாற் போனபிறப்பின் செய்தி கூறினள்.

௧௪. தலைமகன் - மணிமேகலாதெய்வம்.

௧௩ - ௪. உவவனத்திற் கண்டபொழுது உதயகுமரன்பால் மணிமேகலைக்குக் காதலிருந்ததென்பதை, "புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்சம், இதுவோ அன்னாய் காமத் தியற்கை" (௫. ௮௯ - ௯0), "அவன்பா லுள்ளம், நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலின்" (௧0. ௪௪ - ௫) என முன்வந்திருத்தலாலுணர்க.

(பி - ம்.) ௫ 'வெள்வேல்' ௧0. 'தோட்டக்குழலி', 'தோட்டலர் குழலி' ௧௧. 'விடமுணவு'

பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காட்டி
என்பிறப் புணர்ந்த வென்முற் றோன்றி
உன்பிறப் பெல்லா மொழியின் றுரைத்தலிற்
பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலும்
அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினைக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல
வைவாள் விஞ்சையன் மயக்குறு வெகுளியின்
வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்தனை யோவென
விழுமக் கிளவியின் வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
அழுதன ளேங்கி யயாவுயிர்த் தெழுதலும்
செல்லல் செல்லல் சேயரி நெடுங்கண்
அல்லியந் தாரோன் றன்பாற் செல்லல்
நினக்கவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉம்
மனக்கினி யாற்குநீ மகளா யதூஉம்

கசு பிணிப்பறு மாதவன் - புத்தன். பிணிப்பு - பற்று, "பிணிப் பறுத் தோர்தம் பெற்றி யெய்தவும்" (சிலப். கரு க00)

கச - அ தலைமகள் தோன்றி உய்த்துக் காட்டித் தோன்றி உரைத் தலினெனக்

உ0 சால்பு - அமைதி, இன்பமுமாம். மறம் - பாவம்.

ககூ - உ0. மணி. உக கக௩ சிலப். ௩0 க௩அ - கூ.

உச உருப்ப - கோபிக்க. விளிந்தனையோ - இறந்தாயோ.

உ௩ - ச உருப்ப வெகுளியின் விளிந்தனையோ.

உரு விழுமக்கிளவி - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்கள்.

உசு. அயாவுயிர்த்து - நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு. எழுதலும் - மணிமேகலை எழுதலும்

மேல், மணிமேகலையை நோக்கிக் கந்திற்பாவை கூறுதலைச் சொல்லுவார்

உஎ. செல்லல் செல்லல் - போகாதே போகாதே. சேயரிநெடுங் கண் - விளி.

உஅ அல்லி - அகவிதழ். தாரோன் - உதயகுமரன்.

உகூ மகன் - கணவனுக்கு, "நோற்றுக வுண்டோ நும்மக னார்க்கு" (சிலப். கசு கஎ) எனக் கணவனை மகனென்று கூறியிருத்தல் காண்க.

௩0 மனக்கினியாற்கு - உதயகுமரனுக்கு. மகளாயதூஉம் - மனைவியானதும்

(பி - ம்.) கசு. 'பிணிப்புமாதவன்' உஉ. 'காதலன்' உசு 'தலைமகனுயத் தோன்றியதூஉம்'

பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவால்
கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை
தடுமாறு பிறவித் தாழ்தரு தோற்றம்
விடுமாறு முயல்வோய் விழுமங் கொள்ளேல்
என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்
பொன்றிகழ் மேனிப் பூங்கொடி பொருந்திப்
பொய்யா நாவொடு பொதியிற் பொருந்திய
தெய்வ நீயோ திருவடி தொழுதேன்
விட்ட பிறப்பின் வெய்துயிர்த் தீங்கிவன்
திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயது
நெஞ்சு நடுங்கி நெடுந்துயர் கூரயான்
வினையின் வாளி னிவன்விளிந் ததூஉம்
அறிதலு மறிதியோ வறிந்தனை யாயிற்
பெறுவே னல்லனின் பேரருள் ஈங்கென

---

௩௨ நீ அறிந்துகொண்ட முற்பிறப்பில் மட்டுமல்ல, காணுதல் - அறிதல்

௨௯ - ௩௨ தோன்றியதூஉம் ஆயதூஉம் கண்ட பிறவியேயல்ல பண்டும் பண்டும் பலபிறப்புளவாலென இயைக்க

௩௩ தாழ்தரு - தங்குகின்ற, அழுந்துகின்ற வென்றுமாம்

௩௪ விழுமம் - துன்பம்

௩௫ சொல்லியுரைத்தல் - கூறிவிளக்குதல், "அன்றந்தணர் சாற்றும்" (சிலப். ௧௦ ௧௩) என்புழிப்போல

௩௬ பூங்கொடி - மணிமேகலை

மேல், மணிமேகலையின் வினாவும், கந்திற்பாவை கூறும் விடையும் கூறப்படும்

௩௯ விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. இவன் - உதயகுமரன்

௩௯ - ௪௦. இவன் உயிர்போதற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௧ யான் நெடுந்துயர் கூர, கூர - மிக

௪௨ விளிந்ததூஉம் - இறந்ததற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௩ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ, இஃது, "உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன்" (கலி. ௨௩) என்பனபோல நின்றது.

௪௪. நல்ல நினது பெருங்கருணையை யான் இவ்விடத்துப் பெறுவேன், என்றது, நீ கூறும் விடையைக்கேட்கும் விருப்பமுடையே னென்றவாறு என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

(பி - ம்.) ௩௨ 'பிறவை யெல்லாங் காரிகை' ௩௭ 'பொதியிற் றோன்றிய' ௪௪. 'பெறுவேனறில்லனின', 'பெறுவனேன்'

ஐயரி நெடுங்க ணாயிழை கேளெனத்
தெய்வக் கிளவியிற் றெய்வங் கூறும்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமின் மாதவன் வருபொரு ளுரைத்து
மருளுடை மாக்கண் மனமாசு கழூஉம்
பிரம தருமனைப் பேணினி ராகி
அடிசிற் சிறப்பியா மடிகளுக் காக்குதல்
விடியல் வேலை வேண்டினெ மென்றலும்
மாலை நீங்க மனமகிழ் வெய்திக்
காலை தோன்ற வேலையின் வரூஉ

---

௪௫ ஆயிழை விளி ௪௬ தெய்வம் - கந்திற்பாவை

௪௭ அடைகரை - அடைகரையில்

௪௮ மாதவன் வருபொருள் - புத்தன் அவதரித்தலை உலகத்திற் பாவங்கள் அதிகரிக்கும் காலந்தோறும் அப்பாவங்களைப் போக்கி அருளறத்தை நிலைநிறுத்தி உயிர்களை நிருவாண மடைவித்தற் பொருட்டுப் புத்தர் அவதாரம் புரிவரென்பது, 'ஈரெண் ணூற்றோ டீரெட் டாண்டிற், பேரறி வாளன் றோன்றும்' (௧௨ ௭௭ - ௮), "மற விருள் இரிய மன்னுயி ரேமுற, அறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தி யொடு, புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும்" (௨௧ ௧௬௫ - ௭) 'புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோன், உலகுயக் கோடற் கொருவன் றோன்றும் அந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்லது இன்னாப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை" (௨௫ ௪௫ - ௮), "கரவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியின் அளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத், துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றி" (௨௬ ௪௪ - ௬) என இந்நூலுள்ளே பலவிடத்தும் வருதல் காண்க

௪௯ மருளுடை மாக்கள் - மயக்கத்தையுடைய மனிதர் மனமாசு - காம வெகுளி மயக்கங்கள், 'வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சி யென, உள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றும்" (௩௦ ௭௦ - ௭௧) என்பதனு லுணர்க கழூஉம் - கழுவும்

௫௧ அடிகளுக்கு அடிசிற்சிறப்பு ஆக்குதலெனக

௫௨ விடியல் வேலை - நாள்வெயிற்காலம், வைகறைப் பொழுதெனினும் பொருந்தும்

௫௧ - ௨ அடிகளுக்கு அடிசிற் சிறப்பு விடியல் வேலையாக்குதல் வேண்டினெமென்று மடையனை நோக்கிக் கூறுதலும்

௪௭ - ௫௨ அடைகரையில் உரைத்துக் கழூஉம் பிரமதருமனைப் பேணி விடியல்வேலையில் ஆக்குதல் வேண்டினெமென்றலுமெனக.

௫௩ மாலை - இரவு

௫௪ காலை - நாள்வெயிற் காலம் வரூஉ - வந்து

(பி - ம்.) ௪௮ 'ஆயமனமாதவன்' ௫௧ 'அடிசிற் சிறப்பியாடுதலுக் காக்குதல்' ௫௩ 'மாலைநீங்கி'

நடைத்திறத் திழுக்கி நல்லடி தளர்ந்து
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனைச்
சீலம் நீங்காச் செய்தவத் தோர்க்கு
வேலை பிழைத்த வெகுளி தோன்றத்
தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே றாக
வாளிற் றப்பிய வல்வினை யன்றே
விராமலர்க் கூந்தன் மெல்லிய னின்னோ
டிராகுலன் றன்னை யிட்டக லாதது
தலைவன் காக்குந் தம்பொருட் டாகிய

---

௫௫ நடைத்திறத்து இழுக்கி - நடைவகையால் வழுக்கி

௫௬ மடைக் கலம் - சோற்றுப்பாத்திரம். மடையன் - சமையற்காரன்

௫௭ சீலம் - பஞ்சசீலம், தசசீலமுமாம். கொல்லாமை (அஹிம்ஸை), பொய்சொல்லாமை (ஸத்தியம்), கள்ளாமை (அஸ்தேயம்), காமமின்மை (பிரமசரியம்), இரவாமை (அஸங்கிரஹம்) என்னும் இவை பஞ்சசீலம், இவைகளோடு உயர்ந்த ஆசனத்து இருத்தல் கிடத்தலின்மை, சந்தனம் மாலை முதலியன தரியாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாட்டாடல் விரும்பாமை, உச்சிக்காலத்திற்கு முன்பு புசியாமை என்னும் ஐந்தும் சேர்ந்த தசசீலமாம். பஞ்சசீலத்துள், இரவாமை நின்ற நிலைக்களத்தின்கண் கள்ளுண்ணாமையைச் சேர்த்துக் கூறுவாருமுளர். நீல. சமய. கொல்லாமை, திருடாமை, வியபசரியாமை, பொய்கூறாமை, கள்ளுண்ணாமை யென்னுமிவை பஞ்சசீலமென்றும், இவை இல்லறத்தார் எல்லோர்க்கும் உரியனவென்றும், இவைகளோடு இரவில் ஆயமையில்லாது உணவைப்புசியாமை சந்தனம் முதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உபயோகியாமை, தரையிற் பாயின்மேலே படுத்தல் என்னும் மூன்றுஞ்சேர அஷ்டாங்கசீலமென்றும், இவை இல்லறத்தாரில் நிஷ்டாபரர்களுக்கே உரியனவென்றும், இவ்வெட்டோடு நாட்டியம் கானம் முதலியவற்றை விரும்பாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தொடாமை யென்னும் இவ்விரண்டும் சேர்ந்த தசசீலமென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக்கே உரியனவென்றும், இப்பத்தில் வியபிசரியாமை நின்றவிடத்திற் பிரமசரியம் கூறப்படுமென்றும் தார்மிக சூத்திரமென்னும் பௌத்தநூல் கூறும்

௫௮ பிழைத்தவெகுளி - தவறினமையால் வந்த கோபம்

௬௦ தப்பிய - வெட்டிய ௬௧ மெல்லியல் விளி

௫௬ - ௬௨ இப்படியே, "மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை உடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை, நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டியதன்றே" (உ௩. அஉ - ௫) என்று இராசமாதேவியை நோக்கி மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்பு வருதல் காண்க

௬௩ தலைவன் - கடவுள். காக்கும் - காப்பான், தப்பானென்றபடி,

(பி-ம்.) ௫௭ 'நீங்காத தேசத்தோர்க்கு' ௬௧ 'விராகக்கூந்தல்'

அவல வெவ்வினை யென்போ ரறியார்
அறஞ்செய் காதல னன்பினி னாயினும்
மறஞ்செய் துளதெனின் வல்வினை யொழியாது
ஆங்கவ் வினைவந் தணுகுங் காலைத்
தீங்குறு முயிரே செய்வினை மருங்கின்
மீண்டுவரு பிறப்பின் மீளினு மீளும்
ஆங்கவ் வினைகா ணாயிழை கணவனை
ஈங்கு வந்திவ் விடர்செய் தொழிந்தது
இன்றுங் கேளா யிளங்கொடி நல்லாய்
மன்னவன் மகற்கு வருந்துதுய ரெய்தி
மாதவ ருணர்த்திய வாய்மொழி கேட்டுக்
காவல னின்னையுங் காவல்செய் தாங்கிடும்
அடுசிறை நீக்கி யிராசமா தேவி
கூட வைக்குங் கொட்பின ளாகி
மாதவி மாதவன் மலரடி வணங்கித்

---

௬௩ - ௪. வினையைத் தலைவன் காக்குமென்போர் அறியாரென இயைக்க. செய்தவன் நுகர்ந்தாலன்றி வினை தொலையாதென்றவாறு

௬௬ மறம் செய்துளதெனின் - பாவம் செய்யப்பட்டிருப்பின் வல்வினை சுட்டு ௬௮ தீங்கு - துன்பம்.

௭௦ அவ்வினை - மடையனை வெட்டியபாவம். கணவனை - உதயகுமரனை

௭௦ - ௧ அவ்வினை ஈங்குவந்து உன் கணவனை இவ்விடர் செய் தொழிந்ததெனக்

இனி, மணிமேகலைக்குப் பின் வருவனவற்றைக் கந்திற்பாவைத் தெய்வம் கூறுதல் கூறப்படும்

௭௩ மகற்கு வருந்து - உதயகுமரன் இறந்ததற்காக வருந்தும்

௭௪ உணர்த்தியவன் ஒருவனாயினும் உரைக்க வந்தோர் பலராதலின், 'மாதவருணர்த்திய' என்றார். வாய் - உண்மை

௭௫ காவல் செய்தாங்கிடும் - சிறையில் வைப்பான்

௭௬ இராசமாதேவி - பட்டத்துத்தேவி

௭௭ கொட்பு - கொள்கை. ௭௮. மாதவன் - அறவணவடிகள்

(பி - ம்.) ௬௫ 'அறஞ்செய்த காதலனன்பின' ௬௭ 'ஆங்கவ்வவ வினை வந்தென நுங்காத' ௭௩. 'வருந்துயரெய்தி' ௭௪ 'மாதவருரைத்த', 'மாதவருணர்த்த' ௭௫. 'காதலினின்னையுங் காவல்செய் தீங்கிடும்'

தீது கூறவவ னுண்டென் றேசோர்ந்து
மாதவ னுரைத்த வாய்மொழி கேட்டுக்
காதலி நின்னையுங் காவ னீக்குவள்
அரசாள் செல்வத் தாபுத் திரன்பாற்
புரையோர்ப் பேணிப் போகலும் போகுவை
போனா லவனொடும் பொருளுரை பொருந்தி
மாநீர் வங்கத் தவனொடு மெழுந்து
மாயமில் செய்தி மணிபல் லவமெனும்
தீவகத் தின்னுஞ் சேறலு முண்டாற்
றீவ திலகையிற் றன்றிறங் கேட்டுச்
சாவக மன்னன் றன்னா டடைந்தபின்

---

௭௯ தீது - மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருத்தல்

௮௰ வாய்மொழி - உண்மைமொழி, சிலப். ௧௰ ௧௯௨

௭௬ - ௮௧ இராசமாதேவி நீக்கி வைக்குங்கொட்பினளாகிக் கேட்டு நின்னைக் காவல் நீக்குவளென்க

௮௨. ஆபுத்திரனென்றது புண்ணியராசனை, இது, "நாக புரமிது நன்னக ராள்வோன், பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணியராசன்" (௨௪ ௧௬௯ - ௭௰) என்று தருமசாவகன் மணிமேகலைக்குக் கூறியவாற்றா லுணரப் படும், புண்ணியராசனை ஆபுத்திரனென்றே இந்நூலிற் பெரும்பாலும் வழங்குவர்

௮௩. புரையோர் - சங்கத்தார், புரை - உயர்ச்சி. போகலும் போகுவை - போதலையுஞ் செய்வை

௮௪ பொருளுரை - தருமபதம், "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" (மணி. ௨௨ ௬௧) என்றது, நாகபுரத்தின் பக்கத்ததாகிய சோலையிலுள்ள தருமசாவகன் ஆபுத்திரனுக்குக் கூறும் உபதேசமொழிகளைக் குறித்து நின்றது. பொருந்தி - கேட்டு. அம்மொழிகளாவன, "அறனும் மறனும் மனித்தமு, நித்தத், திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புகினும், சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும், ஆரிய னமைதியும்" (௨௫ ௫ - ௬) என்பவைகள்

௮௫ - ௭ மணிமேகலை நாகபுரத்திலிருந்து ஆகாயவழியே போந்து மணிபல்லவத்தை யடைந்தாளென்றும், ஆபுத்திரன் கப்பல்வழியே வந்து அத்தீவத்தை அடைந்தானென்றும், இந்நூல், ௨௫ ௨௧ - ஆம் அடி முதலிய வற்றாலும், ௧௨௪ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் விளங்குதலால், 'வங்கத்தவ னொடு மெழுந்து' என்பதற்குப் பின்பு கப்பலேறி மணிபல்லவத்தை யடை வோனாகிய ஆபுத்திரனிடத்தினின்று நீங்கி ஆகாயவழியே யெழுந்தென்ப பொருள்கொண்டு எழுந்து சேறலுமுண்டென வியைக்க; வங்கத்தவனொடு மென்பது ஐந்தாவதன் மயக்கம்.

௮௯ சாவகமன்னன் - சாவக நாட்டரசனாகிய ஆபுத்திரன்

(பி - ம்.) ௮௩. 'போகலும் போகும்' 'போகினும் போகுவை' ௮௫ 'அவனொடுமேறி'

ஆங்கத் தீவம் விட் டருந்தவன் வடிவாய்ப்
பூங்கொடி வஞ்சி மாநகர் புகுந்து
ஆங்கந் நகரத் தறிபொருள் வினவும்
ஓங்கிய கேள்வி யுயர்ந்தோர் பலரால்
இறைவ னெங்கோ னெவ்வுயி ரனைத்தும்
முறைமையிற் படைத்த முதல்வனென் போர்களும்
தன்னுரு வில்லோன் பிறவுருப் படைப்போன்
அன்றே யிறைவ னாகுமென் போர்களும்
துன்ப நோன்பித் தொடர்ப்பா டறுத்தாங்
கின்ப வுலகுச்சி யிருத்துமென் போர்களும்
பூத விகாரப் புணர்ப்பென் போர்களும்
பலவேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லாம்
மல்லியங் கோதை கேட்டுறு மந்நாள்
இறைவனு மில்லை யிறந்தோர் பிறவார்
அறனே யென்னையென் றறைந்தோன் றன்னைப்
பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதை யெள்ளினை நகுதி

---

௯0 தீவம் - மணிபல்லவம்

௯௧ வஞ்சிமாநகர் - சேரர்களுடைய இராசதானி, மலைநாட்டி லுள்ளது

௯௪-௫ படைத்த முதல்வனே இறைவன் எங்கோன் என்போர்களுமெனக். இவர்கள் பிரமவாதிகள், "தேருங் கெல்லாம் பிரமவாதி யோர், தேவ னிட்ட முட்டை யென்றனன்" (௨௭ ௯௬-௭) என்று வருதல் காண்க இவர்களை இரணிய கருப்பவாதிகளென்றும் கூறுவர்

௯௬-௭ என்போர்கள் - அத்துவைத வாதிகள்

௯௮ நோன்பு - கன்மங்கள் இத்தொடர்ப்பாடு - இந்தப் பந்தங்கள்

௯௮-௯ நோன்பு அறுத்து இருத்துமென்போர்கள் - காமப்பிரம வாதிகள்

௧00 புணர்ப்பென்போர்கள் - பூதவாதிகள்

௯௪-௧00 இவ்வடிகளிற் கூறிய சமய இலக்கணங்களுட் சிலவும், இன்னும் பலவும் இந்நூல் ௨௭-ஆம் காதையால் விளங்க வுணரப்படும்

௧0௧ படிற்றுரை - பொய்ம்மொழி

௧0௪. அறனேடு என்னை - தருமத்தால் வரும் பயன்யாது? அறைந்தோன் - பூதவாதி

௧0௫ அறவி - தருமத்தோடு பொருந்தியவழி

௧0௬ எள்ளினை நகுதி - இகழ்ந்து சிரிப்பாய்.

(பி-ம்.) ௯௬ 'தானுருவில்லோன்' ௯௮. 'நோன்பிறவொருடர்ப்பாடு' ௧0௮ 'இல்லைபிறவிருந்தோர் பிறவார்'

எள்ளினை போலுமிவ் வுரைகேட் டிங்கு
கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப் புணர்த்துவை
ஆங்குநிற் றொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக்
காம்பன தோளி கனமயக் குற்றனை
என்றவ னுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லாய்
அன்றென் றவன்முன் னயர்ந்தொழி வாயலை
தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்
வழுவறு மரனு மண்ணுங் கல்லும்
எழுதிய பாவையும் பேசா வென்ப
தறிதலு மறிதியோ வறியாய் கொல்லோ
அறியா யாயி னாங்கது கேளாய்
முடித்த வருஞ்சிறப் பின்மூ தூர் யாங்கணும்
கொடித்தேர் வீதியுந் தேவர் கோட்டமும்
முதுமர விடங்களு முதுநீர்த் துறைகளும்
பொதியிலு மன்றமும் பொருந்துபு நாடிக்
காப்புடை மாநகர்க் காவலுங் கண்ணி
யாப்புடைத் தாக வறிந்தோர் வலித்து
மண்ணினுங் கல்லினு மரத்தினுஞ் சுவரினும்
கண்ணிய தெய்வதங் காட்டுநர் வகுக்க
ஆங்கத் தெய்வத மவ்விடம் நீங்கா

கoசு - எ அன்றந்தோன் றனனை இவ்வுரைகேட்டு எள்ளினை நகுதி போலும்

ககஉ அயர்ந்தொழி வாயலை - மறந்தொழியாய்

ககங மணி. உக ககூ - உo

ககச வாயே - உண்மையே ககரு - சு மணி. உக கஉரு - சு

ககஎ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ

கஉo தேவர் கோட்டம் - தேவர் கோயில்.

கஉக முதுமரம் - பழையமரம்

கஉங. காவலுங்கண்ணி - காவலையுங் கருதி

கஉச யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக வலித்து - எண்ணி

கஉசு தெய்வதங்காட்டுநர் - தெய்வத்தை நிறுத்துவோர்

(பி-ம்.) கoஎ 'போலுமெனனுரை கேட்டிநகு' கoஅ 'பிறப புரைக்குவை' ககo 'காமபிணைத்தோளி' ககஉ 'அன்றவனறனமுன' ககங 'சென்றோ' ககச 'மடக்கொடி மடவாய்' ககரு 'வழுவுமிறப பின' கஉச 'அறிந்தோரியற்றி' கஉசு 'கண்ணியவுருவங் காட்டுநா வகுத்த'

ஊன்கணி னார்கட் குற்றதை யுரைக்கும்
என்றிறங் கேட்டியோ விளங்கொடி நல்லாய்
மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன்
துவதிக னென்பேன் றொன்றுமுதிர் கந்தின்
மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையின்
நீங்கேன் யானென் னிலையது கேளாய்
மாந்த ரறிவது வானவ ரறியார்
ஓவியச் சேனனென் னுறுதுணைத் தோழனை
ஆவதை யிந்நகர்க் காருரைத் தனரோ
அவனுடன் யான்சென் றாடிட மெல்லாம்
உடனுறைந் தார்போ லொழியா தெழுதிப்
பூவும் புகையும் பொருந்துப் புணர்ந்து
நாநனி வருந்தவென் னலம்பா ராட்டினர்
மணிமே கலையான் வருபொரு ளெல்லாம்
துணிவுட னுரைத்தே னென்சொற் றேறெனத்
தேறே னல்லேன் றெய்வக் கிளவிகள்
ஈறுகடை போக வெனக்கரு ளென்றலும்

---

௧௨௮ ஊன்கணினார்கட்கு - மானிடர்களுக்கு, சீவக. ௫௪ மேல்வருவன, மணிமேகலைக்குத் தனது வரலாற்றைக் கந்திற்பாவை கூறுங் கூற்று

௧௩௧ துவதிகனென்பேன் - துவதிகனென்று பெயர் கூறப்படுவேன் தொன்று முதிர் கந்து - பழமை முதிர்ந்த தூண்

௧௩௨. மயன் - தெய்வத்தச்சன், அசுரதச்சனென்றுங் கூறுவர் கந்திற்பாவை இருத்தற்கிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டமும் மயனாற் செய்யப்பட்டதென்று இந்நூல், ௬ ௧௯௨ - ஆம் அடி முதலியவற்றால் தெரிகின்றது ௧௩௫ ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனன்

௧௩௭ அவனுடன் - சித்திரசேனனுடன். ஆடிடம் - விளையாடுமிடம் ௧௪௨ தேறென - தெளிவாயென்று கந்திற்பாவை சொல்ல.

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று

௧௪௩ தெய்வக்கிளவிகளைத் தேறேனல்லேன், தெளிவேனென்றபடி.

௧௪௪. ஈறுகடைபோக - மரணம் இறுதியாக "கடைபோகச் செல்வமுய்த்தார்" (நாலடி. ௧௧௯) என்றலும் - என்று மணிமேகலை சொல்லலும்

மேல் வருவன கந்திற்பாவை கூற்று.

(பி-ம்.) ௧௩௨ 'பாவையை' ௧௩௫ 'ஓவிய சேனன்' ௧௩௯ 'பொருந்துவகொணர்ந்து' ௧௪௦. 'நாநலம் வருந்தவென்னலம்' ௧௪௧ 'மணிமேகலைக்கு வரு' ௧௪௪. 'ஈறுயிர் கடைகொள்ளெனக் குறையென்றலும்'

துவதிகனுரைக்குஞ் சொல்லுஞ் சொல்லுவேன்
வருவது கேளாய் மடக்கொடி நல்லாய்
மன்னுயிர் நீங்க மழைவளங் கரந்து
பொன்னெயிற் காஞ்சி நகர்கவி னழிய
ஆங்கது கேட்டே யாருயிர் மருந்தாய்
ஈங்கிம் முதியா ளிடவயின் வைத்த
தெய்வப் பாத்திரஞ் செவ்விதின் வாங்கித்
தையனிற் பயந்தோர் தம்மொடு போகி
அறவணன் றானு மாங்குள னாதலிற்
செறிதொடி காஞ்சி மாநகர் சேர்குவை
அறவண னருளா லாய்தொடி யவ்வூர்ப்
பிறவண மொழிந்துநின் பெற்றியை யாகி
வறனோ டுலகின் மழைவளந் தரூஉம்
அறனோ டேந்தி யாருயி ரோம்புவை
ஆய்தொடிக் கவ்வூ ரறனொடு தோன்றும்
ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
பிறவற முரைத்தோர் பெற்றிமை யெல்லாம்
அறவணன் றனக்குநீ யுரைத்த வந்நாள்
தவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றோற்றமும்

---

௧௪௫ உரைக்கும் முற்றும் சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன் - யான் சொல்லுதலையுஞ் செய்வேன்

௧௪௭ **மணி.** ௧௧ ௮௩, ௨௫ ௧௦௨ நீங்கக் கரந்து - நீங்கும்படி மறைந்து

௧௪௭-௮ **மணி.** ௨௮ ௧௫௬-௭ ௧௫௦ முதியாள் - சம்பாபதி

௧௫௨ நிற்பயந்தோர் - மாதவியும் சுதமதியும்

௧௫௩ ஆங்கு - காஞ்சிநகரில் ௧௫௪ செறிதொடி விளி.

௧௫௩-௪ ஆங்கு உளனாதலிற் சேர்குவை.

௧௪௯-௫௪ அதுகேட்டு வாங்கிக் காஞ்சிமாநகர் சேர்குவை யெனக்

௧௫௬ பிறவணமொழிந்து - வேற்றுமதப் பற்றொழிந்து.

௧௫௭ வறன் ஓடு உலகில் - வறட்காலம் பரந்த உலகத்தில்

௧௫௮ அறனோடு - அமுதசுரபி ௧௫௭-௮ **மணி.** ௧௫ ௫௩-௪

௧௬௧ பிறவற முரைத்தோர் - வஞ்சி நகரத்தில் மற்றைச் சமயத்தரு மங்களைச் சொன்னோருடைய

௧௬௩ சார்பு - துவாதசநிதானம். அவை, "பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு, வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை, பற்றே பவமே

(பி-ம்.) ௧௫௫. 'அருள்வாய் கொடி' ௧௫௭. 'மறனோடுலகின்' ௧௬௦. 'ஏதுக்கு நிகழ்ச்சி'

பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுரைத்து
மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற
அறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும்
செத்தும் பிறந்துஞ் செம்பொருள் காவா
இத்தலம் நீங்கே னிளங்கொடி யானும்
தாயரும் நீயுந் தவறின் றாக
வாய்வ தாகநின் மனப்பாட் டறமென
ஆங்கவ னுரைத்தலு மவன்மொழி பிழையாய்
பாங்கிய னல்லறம் பலவுஞ் செய்தபின்
கச்சி முற்றத்து நின்னுயிர் கடைகொள
உத்தர மகதத் துறுபிறப் பெல்லாம்
மாண்பிறப் பாகி யருளறம் மொழியாய்

சோற்றம் வினைப்பயன் விளைவென வகுத்த வியல்பீ ராறும்" (மணி. ௨௪ ௪௦௫ - ௮, ௩௦ ௪௫ - ௮) என்பன.

௧௬௪ பவம் - கருமங்களின் கூட்டம், "பவமெனப் படுவது கரும ஈட்டம்" (௩௦ ௬௨) என வருதல் காண்க.

௧௬௫ மறவிருள் - பாவமாகிய இருட்டு. ஏமுற - நிருவாணமாகிய இன்பத்தை அடையும்படி. ஏமம் - இன்பம்.

௧௬௬ இருத்தி - அணிமாதியாகிய சித்திகளொடும். "எத்திறத் தாகத் திருத்தியுஞ் செய்தும்" (௨௬ ௬௧) என்று பின்னும் வருதல் காண்க. சித்தி எண்வகைப்படுமென்று கூறுதலுமுண்டு, "எண்வகைத் தொன்பதுசித்தி யியல்பினு முளவென்று, பண்பொடுத் துணர்பொருளைப் பாற்படக் காண்கலையே" என்பது வீர யாப்பு. ௧௧, உதாரணம்.

௧௬௭ தோன்றுங்காறும் - தோன்றுமளவும்.

௧௬௮ செம்பொருள் - தருமம்; மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாம் செம்மையுடைத்தாயத் தோன்றலின், இப்பெயர்பெற்றது; "செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்" (குறள், ௯௧) காவா - காத்து.

௧௬௯ இத்தலம் - இக்காஞ்சி நகரத்தை. ௧௭௧ அறம் வாய்வதாக.

௧௭௨ அவன் - அறவணன். பிழையாய் - தப்பாய்.

௧௬௪ - ௭௨ அவன் உரைத்து நின் மனப்பாட்டறம் வாய்வதாகவென உரைத்தலும். ௧௭௩ நல்லறம் - காருண்ணியம்.

௧௭௪ கச்சிமுற்றம் - காஞ்சி நகரிடம், "வஞ்சிமுற்றம்" (சிலப். ௨௫ ௯, ௩௪) கடை - முடிவு.

௧௭௫ உத்தரமகதம் - வடமகதநாடு.

௧௭௬ ஒழியாய் - நீங்காயாய்.

(பி - ம்.) ௧௬௪ 'வேமறு மார்க்கமும்' ௧௬௮ 'செம்பொருளிக வாய்' ௧௬௯ 'இத்திற நீங்கேன்' ௧௭௩ 'வாங்கிய நல்லறம் பலவுஞ்' ௧௭௫ 'புத்தமல்லகத்துன்பிறப்'

மாண்பொடு தோன்றி மயக்கங் களைந்து
பிறர்க்கற மருளும் பெரியோன் றனக்குத்
தலைச்சா வகனாய்ச் சார்பறுத் துய்தி
இன்னுங் கேட்டியோ நன்னுதன் மடந்தை
ஊங்கண் ணோங்கிய வுரவோன் றன்னை
வாங்குதிரை யெடுத்த மணிமே கலாதெய்வம்
சாதுசக் கரற்குக் காரமு தீத்தோய்
ஈது நின்பிறப் பென்பது தெளிந்தே
உவவன மருங்கி னின்பாற் றோன்றி
மணிபல் லவத்திடைக் கொணர்ந்தது கேளெனத்
துவதிக னுரைத்தலுந் துயர்க்கட னீங்கி
அவதி யறிந்த அணியிழை நல்லாள்
வலையொழி மஞ்ஞையின் மனமயக் கொழிதலும்
உலகுதுயி லெழுப்பினன் மலர்கதி ரோனென்.

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை முற்றிற்று

---

௧௭௯. தலைச்சாவகனாய் - முதன்மாணாக்கனாய்; சாவகன் = ச்ராவகன் - கேட்பவன்; "தரும சாவகன் றன்னடி வணங்கி" (௨௫ : ௨) என்பா பின்னும். சார்பு - பன்னிருநிதானம்; மணி. ௩௦ : ௬௫ - ௮. உய்தி - பிழைப்பாய்.

௧௮௧. உன் குலத்தில் முற்பிறப்பால் உயர்ச்சியுற்றிருந்த அறிவுடையோனாகிய ஒருவனை. ஊங்கண் - முன்பு; "ஆங்கெயி லெறிந்த நின்னூங் கணோர் நினைப்பின்" (புறநா. ௩௯) 'போர்த்தொகைக் கண்ணும் நின் னூங்கணோர் மருங்கிற், கடற்கடம் பெறிந்த காவலன்" (சிலப். ௨௮ : ௧௩௪ - ௫)

௧௮௨. திரை எடுத்த - அழுந்தி இறவாவண்ணம் கடலினின்றும் எடுத்த; எடுத்த கதையை, சிலப்பதிகாரம், ௧௫ : ௨௮-ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

௧௮௩. சாதுசக்கரற்கு - சாதுசக்கரனென்னும் முனிவனுக்கு.

௧௮௪. ஈது - இத்தன்மையை யுடையது.

௧௮௮. அவதி - எல்லை. ௧௯௦. மலர்கதிரோன் வினைத்தொகை.

௧ - ௧௯௦. குழலி எழுந்து கேட்டு எழுந்து நீங்கி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி அழுதேங்கி அயாவுயிர்த்தெழுதலும், இருந்தெய்வம் உரைத்தலும், பூங்கொடி பொருந்தி, 'நின்பொருள் பெறுவேன்' என, தெய்வங் கூறும், அங்ஙனங் கூறுந் தெய்வம், 'என்சொற்றேறு' என, மணிமேகலை, 'எனக்கு அருள்' என்றலும் துவதிகனுரைக்கும், அங்ஙனமுரைக்குந் துவதிகன் உரைத்தலும், நல்லாள் நீங்கி மயக்கொழிதலும், கதிரோன் துயிலெழுப்பினன் என வினைமுடிவு செய்க.

(பி - ம்.) ௧௭௮. 'அறமொழியும் பெரியோன்' ௧௭௯ 'சாவறுத்துய்தி'

இருபத்திரண்டாவது

சிறைசெய்காதை

[இருபத்திரண்டாவது மணிமேகலை பொருட்டால் மடிந்தான் உதயகுமரனென்பது மாதவர்வாயக்கேட்ட மன்னவன் மணிமேகலையை மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதியால் காவல்கொண்ட பாட்டு]

க கடவுண் மண்டிலங் காரிருள் சீப்ப
நெடுநிலை கந்தி னின்ற பாவையொடு
முதியோள் கோட்டம் வழிபடல் புரிந்தோர்
உதய குமரற் குற்றதை யுரைப்பச்
ரு சாதுயர் கேட்டுச் சக்கர வாளத்து
மாதவ ரெல்லா மணிமே கலைதனை
இளங்கொடி யறிவது முண்டோ விதுவெனத்
துளங்கா தாங்கவ ளுற்றதை யுரைத்தலும்
ஆங்கவ டன்னை யாருயிர் நீங்கிய
க0 வேந்தன் சிறுவனொடு வேறிடத் தொளித்து
மாபெருங் கோயில் வாயிலுக் கிசைத்துக்
கோயின் மன்னனைக் குறுகினர் சென்றீங்
குயர்ந்தோங் குச்சி யுவாமதி போல

க கடவுண்மண்டிலம் - சூரியனை. ங முதியோள் - சம்பாபதி.

உ - ச பாவையொடு கோட்டத்தை வழிபடல் புரிந்தோர் உற்றதை முனிவர்க்கு உரைப்ப.

ரு சாதுயர் - உதயகுமரனிறந்த துன்பம், மணி. கூ சுரு

சு. மணிமேகலையை நோக்கி

எ இளங்கொடி - மணிமேகலை, விளி. இது - உதயகுமரனிறந்தது. என - என்று முனிவர் கேட்ப.

சு - எ மாதவரெல்லாம் மணிமேகலையை நோக்கி இதனை நீ அறிவது முண்டோவென.

அ. துளங்காது - நடுங்காது.

இனி, சக்கரவாளக் கோட்டத்துள்ள முனிவர் அரசனையடைந்து உதயகுமரன் காஞ்சனனால் இறந்தது மொழிதல் கூறப்படும்.

கக வாயில் - வாயில் காப்போர். கஉ சிலப். உ0 சஎ

கங உவாமதி - பூரணசந்திரன், புறநா ங 1.

நிவந்தோங்கு வெண்குடை மண்ணக நிழற்செய
வேலுங் கோலு மருட்கண் விழிக்கத்
தீதின் றுருள்கநீ யேந்திய திகிரி
நினக்கென வரைந்த வாண்டுக ளெல்லாம்
மனக்கினி தாக வாழிய வேந்தே
இன்றே யல்ல விப்பதி மருங்கிற்
கன்றிய காமக் கள்ளாட் டயர்ந்து
பத்தினிப் பெண்டிர் பாற்சென் றணுகியும்
நற்றவப் பெண்டிர் பின்னுளம் போக்கியும்
தீவினை யுருப்ப வுயிரீறு செய்தோர்
பாராள் வேந்தே பண்டும் பலரால்
மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்
தன்முன் றோன்ற றகாதொளி நீயெனக்
கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவன்
இந்நகர் காப்போர் யாரென நினைஇ

---

௧௪ செய - வியங்கோள்

௧௫ திகிரி தீதின்று உருள்க, தீது - இடையூறு

௧௭ மதுரைக் ௭௮௨ வரைந்த - எல்லையிட்ட

௧௮ இனிது - பன்மையொருமை மயக்கம்

காமமிகுதியாற் கொலையுண்ட உதயகுமரன் பொருட்டு வருந்தா வண்ணம், முற்காலத்து அந்நகரத்திற் காமமிகுதியால் தீங்கிழைத்துக் கொலையுண்ட இருவருடைய சரித்திரங்களை அமருனிவர்களுள் ஒருவர் அரசனுக்குக் கூறுதல் மேற்கூறப்படும்

௨௦ கன்றிய - அடிப்பட்ட, "காமமே கன்றி நின்ற" (சீவக ௨௧௦) அயர்ந்து - செய்து காமக்கள்ளாட்டு மணி ௧௮ ௮௮, ௨௫ ௯௧

௨௨ நற்றவப் பெண்டிர் - நல்ல தவஞ்செய்யும் மகளிர், நற்றவம் - வீடு பெறுதற்குச் செய்யுந் தவமுமாம், "நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந் தவஞ்செய்வார்க்கு மஃதிடம்" (சீவக ௭௭)

௨௪. பண்டும் உம்மை எதிரது தழீஇய எச்சப்பொருளது

௨௫ மன்மருங்கறுத்த - இராசகுலத்தை இல்லையாக்கின, 'சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி" (புறநா ௨௭௫) மழுவாணெடியோன் - பரசுராமன், மதுரைக் ௪௫௫, மு அகநா ௨௨௦ ௫

௨௭ கன்னி - துர்க்கை, சம்பாபதியுமாம் காந்தமன்னவன் - காந்த னென்னும் பெயரையுடைய அரசன்.

௨௮ இந்நகரென்றது, காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை நினைஇ - நினைந்து

(பி - ம்) ௨௬. 'தகாதொழி'

நாவலந் தண்பொழி னண்ணார் நடுக்குறக்
காவற் கணிகை தனக்காங் காதலன்
இகழ்ந்தோர் காயினு மெஞ்சுத லிலோன்
ககந்த னென்னக் காதலிற் கூஉய்
அரசா ளுரிமை நின்பா லின்மையிற்
பரசு ராமனின் பால்வந் தணுகான்
அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது
துயர்நீங்கு கிளவியின் யான்றோன் றளவும்
ககந்தன் காத்தல் காகந்தி யென்றே
இயைந்த நாம மிப்பதிக் கிட்டீங்
குள்வரிக் கொண்டவ் வுரவோன் பெயர்நாட்
டெள்ளுநீர்க் காவிரி யாடினள் வரூஉம்
பார்ப்பனி மருதியைப் பாங்கோ ரின்மையின்

---

௨௯. சிலப். ௨௫ : ௧௭௩. நாவலந்தண்பொழில் - சம்புத்தீவில். நண்ணார் - பகைவர்.

௩௦. காவற்கணிகை - ஊர்த்தூர்ந்த கூத்தி; இராசகுலப் வேசை யென்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர் (சிலப். ௫ : ௫௦); இவள் அரசன் காமக் கிழத்திபோலும். காதலன் - மகன்.

௩௧. எஞ்சுதல் - குறைதல்.

௨௯ - ௩௧. நண்ணார் இகழ்ந்தோராய் நடுக்குறக் காயினும் எஞ்சுதலிலோன்.

௩௨. ககந்தனென்ன-ககந்தன் காத்தற்குரியனவான் என்று நினைந்து. கூஉய் - அழைத்து.

௩௦ - ௩௨. காதலனும் எஞ்சுதலிலோனுமாகிய ககந்தனென்க. மேல்வருவது, ககந்தனை நோக்கி அரசன் கூறும் கூற்று.

௩௩. ககந்தன் கணிகைமகனாதலின், அவன்பால் அரசவுரிமை இல்லாயிற்று.

௩௫. அமரமுனிவனாகிய அகத்தியன்.

௩௫ - ௭. இம்மன்னவன் அகத்திய முனிவர்பால் பத்திமையுடைய னாதலை, "கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட, அமர முனிவ னகத் தியன் றனாது, கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை" (மணி. பதி. ௧௦ - ௧௨) என்பதனாலுணர்க.

௩௭. ககந்தன் - அண்மைவிளி. காத்தல் - வியங்கோள். 'என்று கூறி' என வருவிக்க.

௩௯. உள்வரிக்கொண்டு - வேற்றுருவங்கொண்டு. நாள் - நாளில். இனிக் கூறப்படுவது, பத்தினிப்பெண்டிர்பாற் சென்றணுகித் தீங்குற்றோன் கதை.

(பி - ம்) ௩௧ 'இகழ்ந்தோராகாயினும்' ௩௭ 'ககந்தன் காத்தலின்'

யாப்பறை யென்றே யெண்ணின னாகிக்
காவிரி வாயிலிற் ககந்தன் சிறுவன்
நீவா வென்ன நேரிழை கலங்கி
மண்டிணி ஞாலத்து மழைவளந் தரூஉம்
பெண்டி ராயிற் பிறர்நெஞ்சு புகாஅர்
புகைந்தேன் பிறனுளம் புரிநூன் மார்பன்
முத்தீப் பேணு முறையெனக் கில்லென
மாதுய ரெவ்வமொடு மனையகம் புகாஅள்
பூத சதுக்கம் புக்கனள் மயங்கிக்
கொண்டோற் பிழைத்த குற்றந் தானிலேன்
கண்டோ னெஞ்சிற் கரப்பெளி தாயினேன்
வான்றரு கற்பின் மனையறம் பட்டேன்
யான்செய் குற்றம் யானறி கில்லேன்
பொய்யினை கொல்லோ பூத சதுக்கத்துத்
தெய்வ நீயெனச் சேயிழை யரற்றலும்
மாபெரும் பூதந் தோன்றி மடக்கொடி

---

௪௨ யாப்பறை - உறுதியற்றவள்

௪௩ காவிரி வாயிலில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைக்கழிகின்ற வாயிலில், "காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து" (சிலப் ௧0 ௩௩)

௪௪ என்ன - என்றுகூற நேரிழை - மருதி ௪௫ புறநா உ

௪௭ பிறனுளம்புகந்தேனெனக் இக்கருத்தைத்தழுவி, "தீதிலா வடமீன" (சிலப். ௧ உ௭) என்பதில், 'தீது' என்பதற்கு, 'பிறர்நெஞ்சு புகுதல்' என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள் செய்திருத்தல் காண்க புரிநூன் மார்பனென்றது, தன் கணவனாகிய அந்தணனை

௪௯ மாதுயரெவ்வம் - மிக்க துன்பம், மணி ௧0 ௯௨ புகாஅள் - புகாளாய்

௫0 பூதசதுக்கம் - தவமறைந்தொழுகும் தன்மையிலாளர் முதலிய அறுவகையினரைப் பாசத்தாற்கட்டிப் புடைத்துண்ணும் பூதம் நிற்றலையுடைய சதுக்கம், சதுக்கம் - நாற்சந்தி, பூதசதுக்கத்தின் வரலாற்றைச் சிலப்பதிகாரம், ௫ ௧உ௮ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க

௫௧. கொண்டோன் - கணவன் ௫௨. கரப்பு - ஒளித்தல்

௫௩ வான்றருகற்பு - மழையைத்தரும் கற்பு. மனையறம் பட்டேன் - இல்லறத்திற்குத் துணையாக நிற்றலை ஒழிந்தேன்.

௫௪ யானறிகில்லேன் - யானறியேன்.

௫௫ பொய்யினைகொல்லோ - பொய்ம்மையை யுடையாயோ

௫௫ - ௬ நீ இல்லையாயினையோ ௫௭. பூதம் - சதுக்கப்பூதம்

(பி - ம்.) ௪௨ 'எள்ளினளாகி' ௫௭. 'மாபெருந்தெய்வம்'

நீகே ளென்றே நேரிழைக் குரைக்கும்
தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்
பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழவின் விழாக்கோள் விரும்பிக்
கடவுட் பேணல் கடவியை யாகலின்
மடவர லேவ மழையும் பெய்யாது
நிறையுடைப் பெண்டிர் தம்மே போலப்
பிறர்நெஞ்சு சுடூஉம் பெற்றியு மில்லை
ஆங்கவை யொழிகுவை யாயி னாயிழை
ஓங்கிரு வானத்து மழைநின் மொழியது
பட்டாங் கொழுகும் பெண்டிரைப் போலக்
கட்டா துன்னையென் கடுந்தொழிற் பாசம்
மன்முறை யெழுநாள் வைத்தவன் வழூஉம்
பின்முறை யல்ல தென்முறை யில்லை

---

௫௯ - ௬0 குறள், ௫௫.

௬௧ பொய்யில்புலவன் - திருவள்ளுவர். பொருளுரை - பொருளை யுடைய சொல், தருமவார்த்தையுமாம். தேறாய் - தெளியாயாய், சிலப். ௨௮ ௧௬௮.

௬௨. பிசி - பிதிர் (புதிர்), பொய்யுமாம். நொடி - விடுகதை.

௬௩ விசிபிணிமுழவின் விழா - கட்டப்பட்ட கட்டினையுடைய முழவினையுடைய விழா.

௬௪ கடவியையாகலின் - கடப்பாடாக வுடையையாகலின்.

௬௫ மடவரல் முன்னிலைப்பெயர்.

௬௬ நிறை - நிறுத்தல். பெண்டிர் தம்மேபோல - பெண்டிரைப் போல.

௬௭ பெற்றியுமில்லை - தன்மையுமில்லை.

௬௫ - ௭ மணி ௨௨ ௪௫ - ௬

௬௮ அவை - பிசியையும் நொடியையும் கேட்டலும், விழாக்கோள் விரும்பலும், கடவுட்பேணலும்.

௭0 பட்டாங்கு - விரும்பியவண்ணம். பெண்டிரைப்போல - பெண்டிரைக் கட்டுவதுபோல.

௭௨ எழுநாள் - எழுநாளாம். வைத்து. சொன்னடை, அரசன் முறையாக எழுநாள் பொறுத்துவைத்திருந்து என்றலுமாம். வழூஉம் - தவறும்

(பி - ம்.) ௬௧. 'தொழுமவள்' ௬௨ 'கேட்டும்' ௬௩. 'விரும்பியும்'

ஏங்கெழு நாளி லிளங்கொடி நின்பால்
வாங்கா ரெஞ்சின் மயரியை வாளாற்
ககந்தன் கேட்டுக் கடிதலு முண்டென
இகந்த பூத மெடுத்துரை செய்தப்
பூத முரைத்த நாளா லாங்கவன்
தாதை வாளாற் றடியவும் பட்டனன்
இன்னுங் கேளா யிருங்கட லுடுத்த
மண்ணாள் செல்வத்து மன்னவ ரேறே
தருமதத் தனுந் தன்மா மன்மகள்
பெருமதர் மழைக்கண் விசாகையும் பேணித்
தெய்வங் காட்டுந் திப்பிய வோவியக்
கைவினை கடந்த கண்கவர் வனப்பினர்
மைத்துனன் முறைமையால் யாழோர் மணவினைக்
கொத்தன ரென்றே யூர்முழு தலரெழப்
புனையா வோவியம் புறம்போந் தென்ன
மனையக நீங்கி வாணுதல் விசாகை
உலக வறவியி னூடுசென் றேறி
இலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவாய்
உலகர் பெரும்பழி யொழிப்பாய் நீயென
மாநக ருள்ளீர் மழைதரு மிவளென

---

௭௫ மயரி - மயக்கமுடையான்

௭௪ - ௬ ஏழுநாளிற் கடித்தலுமுண்டு

௭௭ இகந்தபூதம் - தீமையைக் கடந்தபூதம்

௭௮ நாளால் - நாளில் ௮0 - ௮௧. புறநா ௩௬௩

இனிக்கூறப்படுவது, நற்றவப்பெண்டிர் பின்னுளம்போக்கித் தீங்குற்றோன் கதை

௮௨ - ௫ தருமதத்தனும் விசாகையும் வனப்பினர்

௮௬. யாழோர் மணவினைக்கு - காந்தருவவிவாகத்திற்கு.

௮௭ ஒத்தனர் - இயைந்தனர்

௮௮ புனையாவோவியம் - வண்ணங்களைக் கொண்டு எழுதாமல் வடிவை மாத்திரம் கோட்டினசித்திரம், மணி ௧௬ ௧௨௧ செயற்கையழகு யாதொன்றுமின்மையின், இங்ஙனங்கூறினார்

௯0 ஊடு - உள்ளே ௯௨. என - என்று விசாகைவேண்ட.

௯௩. இவள் மழையைத் தருவாளென்று.

(பி - ம்) ௮௭. 'ஒத்தனரென்றே' ௯0. 'ஊடுவந்தேறி'

நாவுடைப் பாவை கங்கையை யெடுத்தலும்
தெய்வங் காட்டித் தெளித்திலே னாயின்
மைய லூரோ மனமா சொழியாது
மைத்துனன் மனையாள் மறுபிறப் பாகுவேன்
இப்பிறப் பிவனொடுங் கூடே னென்றே
நற்றாய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி
மற்றவள் கன்னி மாடத் தடைந்தபின்
தரும தத்தனுந் தந்தையுந் தாயரும்
பெருநகர் தன்னைப் பிறகிட் டேகித்
தாழ்தரு துன்பந் தலையெடுத் தாயென
நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி
மிக்கோ ருறையும் விழுப்பெருஞ் செல்வத்துத்
தக்கண மதுரை தான்சென் றடைந்தபின்
தரும தத்தனுந் தன்மா மன்மகள்
விரிதரு பூங்குழல் விசாகையை யல்லது
பெண்டிரைப் பேணே னிப்பிறப் பொழிகெனக்
கொண்ட விரதந் தன்னுடன் கூறி
வாணிக மரபின் வருபொரு ளீட்டி
நீணிதிச் செல்வனாய் நீணில வேந்தனின்
எட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றியாண்

---

௯௪ நாவுடைப்பாவை - கந்திற்பாவை, மணி ௨௧ ௫௭-அ. எடுத்தல் - உயர்த்தல்.

௯௭ மறுபிறப்பில் மைத்துனன் மனைவியாவேன் மைத்துனனென்றது தருமதத்தனை.

௯௯ நற்றிறம் - விரதம். ௧00 அவள் - விசாகை.

௧0௨ பெருநகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். பிறகிட்டு - பின்வைத்து.

௧0௩ தலையெடுத்தாய் - நீக்கினாய்.

௧0௬ தக்கணமதுரை - கூடல், மணி ௨௨ ௧௨௧, தக்கணம் பாகத்துச் சிதைவு.

௧0௭ தருமதத்தனும் - உம்மை இறந்ததுதழீஇயது.

௧௧0 கொண்ட - மேற்கொண்ட.

௧௧௧ வாணிகமரபு - கொள்வது மிகையும் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல்.

௧௧௩ எட்டிப்பூப்பெற்று - அரசனாற் கொடுக்கப்படும் எட்டிப் பட்டத்திற்குரிய பூவைப்பெற்று, இதன் வரலாற்றை இந்நூல், ௪ ௫௮ - ஆம் அடியின்குறிப்பிற் பார்க்க. இருமுப்பதிற்றியாண்டு - அறுபதுவருடம், என்றது அவன் பிராயத்தை, 'ஆறைந் திரட்டி யாண்டினைக்காயது" (௧௨௯) என்று பின்பு விசாகை கூறுதல் காண்க.

ஒட்டிய செல்வத் துயர்ந்தோ னாயினன்
அந்த ணாள னொருவன் சென்றீங்
கென்செய் தனையோ விருநிதிச் செல்வ
பத்தினி யில்லோர் பலவறஞ் செய்யினும்
புத்தே ளுலகம் புகாஅ ரென்பது
கேட்டு மறிதியோ கேட்டனை யாயின்
நீட்டித் திராது நின்னக ரடைகெனத்
தக்கண மதுரை தான்வழித் தாக
இப்பதிப் புகுந்தன னிருநில வேந்தே
மற்றவ னிவ்வூர் வந்தமை கேட்டுப்
பொற்றொடி விசாகையு மனைப்புறம் போந்து
நல்லா ளுள்ளம் பல்லோர் நாப்பண்
அல்லவை கடிந்த வவன்பாற் சென்று
நம்முறு மறிந்தில நம்மை முன்னாள்
மம்மர் செய்த வணப்பியாங் கொளித்தன
ஆறைந் திரட்டி யாண்டினைக் காயத்தென
நாறைங் கூந்தலு நரைவிரா வுற்றன
இளமையுங் காமமும் யாங்கொளித் தனவோ
உள்ளில் லாள வெனக்கீங் குரையாய்
இப்பிறப் பாயினியா னின்னடி யடையேன்
அப்பிறப் பியானின் னடித்தொழில் கேட்குவன்

---

௧௧௪ ஒட்டிய - தீராத

௧0எ - ௧௪ தருமதத்தனும் கூறி ஈட்டிப் பெற்று உயர்ந்தோனாயினனென்க

௧௨0 அடைக என - அடைவாயென்று அந்தணாளன் கூற

௧௨௨ புகுந்தனன் - தருமதத்தன் புகுந்தனன்

௧௨௬ அல்லவை - பொய்முதலியன

மேல்வருவது விசாகைகூற்று

௧௨அ மம்மர் - மயக்கம் வணப்பென்றது இருவருடைய அழகையும்

௧௩0 நாறைங்கூந்தல் சிலப். ௧0 ௬௩.

௧௨௯ - ௩0 என் கூந்தலும் - எனது கூந்தலும் கூந்தல் - மயிர் மாத்திரையாய ஐவகையுமுணர்த்தலின், 'நரைவிரா வுற்றன' என்று பன்மை கூறினார், "வண்ணப்போ தருச்சித்து மகிழ்வானாத் தகையவே" (சீவக. ௧௬௪)

௧௩௪. அப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு.

(பி - ம்) ௧௩௧ 'யாங்குகுத்தனவோ.'

இளமையு நில்லா யாக்கையு நிலையா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புத்தே ளுலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது
தானஞ் செய்யெனத் தரும தத்தனும்
மாமன் மகள்பால் வான்பொருள் காட்டி
ஆங்கவ னவளுடன் செய்த நல்லறம்
ஓங்கிரு வானத்து மீனினும் பலவாற்
குமரி மூத்தவக் கொடுங்குழை நல்லாள்
அமர னருளா லகனக ரிடூஉம்
படுபழி நீங்கிப் பல்லோர் நாப்பட்
கொடியிடை வீதியின் வருவோள் குழன்மேல்
மருதி பொருட்டான் மடிந்தோன் றம்முன்
கருகிய நெஞ்சினன் காமங் காழ்கொளச்
சுரியிரும் பித்தை சூழ்ந்துபுறந் தாழ்ந்த
விரிபூ மாலை விரும்பினன் வாங்கித்

௧௩௫-௬ "இளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நில்லா" (சிலப் ௩௦ ௧௯௯) ௧௩௭ புத்தேளுலகம் - தேவருலகம்

௧௩௫-௮ மணி ௨௮ ௯௮-௧௦௦

௧௩௯ தானஞ்செய்யென - தானஞ்செய்யென்று விசாகைசொல்ல

௧௪௦ மாமன்மகள் - விசாகை, மணி ௨௨ ௧௮௯

௧௪௩ குமரிமூத்த - கன்னிப்பெண்ணாகவிருந்து வறிதே மூப்புற்ற, "குமரி மூத்தவென் பாத்திரம்" (௧௪ ௭௭) என ஆபுத்திரன் கூறியதாக முன்னும் கூறியிருத்தல் காண்க நல்லாள் - விசாகை

௧௪௪ அமரன் அருளால் - கந்திற்பாவையிலுள்ள துவதிகனென்னும் தேவனுடைய கருணையால்

௧௪௫ படுபழி - மைத்துனன் முறையால் யாழோர் மணவினைக்கு ஒத்தனரென்று ஊரார்கூறிய பொய்ப்பழி

௧௪௫-௬ நாப்பணவருவோள் - விசாகை

௧௪௭ மருதி - முற்கூறிய பார்ப்பனி மருதி தம்முன் - தமையன்

௧௪௮ கருகிய நெஞ்சு - இருண்ட நெஞ்சு. காழ்கொள - வயிரங் கொள்ள, மணி ௫ ௨௦ காழ்கொள்க் கருகிய நெஞ்சினனெனக

௧௪௯ சுரியிரும்பித்தை - சுரிந்த கரிய தன் குடுமியில், "சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி" (பொருந ௧௯௦)

௧௫௦ மாலையை விரும்பி வாங்கி

(பி - ம்) ௧௩௫ 'நில்லாது'

தொல்லோர் கூறிய மணமீ தாமென
எல்லவிழ் தாரோ னிடுவான் வேண்டிப்
பாகுவாங்க வேறிய செங்கை
நீலக் குஞ்சி நீங்காத் தகலின
ஏறிய செங்கை யிழிந்திலத் திருத்தகக்
காரிகை பொருட்டெனக் கந்தன் கேட்டுக்
கடுஞ்சினந் திருகி மகன்றுயர் நோக்கான்
வாய்ந்தன னென்னை வாளா லெறிந்தனன்
ஊழிதோ றூழி யுலகங் காத்து
வாழிய வேந்தே மன்னவ வென்று
மாதவர் தம்முளோர் மாதவன் கூறலும்
வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் கேட்டனன்
இன்றே யல்ல வென்றெடுத் துரைத்து
நன்றறி மாதவிர் நலம்பல காட்டினீர்
இன்று முளதோ இவ்வினை யுரையென
வென்றி நெடுவேல் வேந்தன் கேட்பத்
தீதின் றாகச் செங்கோல் வேந்தென
மாதவர் தம்முள் மாதவ னுரைக்கும்
முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுநீ ருலகில்
கடியப் பட்டன வைந்துள வவற்றில்

---

௧௧௨ எல் - விளக்கம் இடுவானை வேண்டி - இடவிரும்பி
௧௧௩ வாங்க - கொள்ளுதற்பொருட்டு
௧௧௪ நீலக்குஞ்சி - கருமையையுடைய குடுமி; நீலம் - கருமை "நீல யானை மன்னவன" (சீவக. ௧௪௩)
௧௧௫ - ௬ ஒக்க நீங்காத்தகலின
௧௧௫ - ௭ விசாகைக்குச் சூட்டுதற்பொருட்டு மாலைவாங்குதற்கு ஏறிய கை குஞ்சியினின்றும் இழிந்திலதென்று கந்தன் கேட்டு.
௧௧௭ சினந்திருகி - கோபமுற்று, "காய்சினந் திருகிய கடுந்திறல் வேனில்" (பெரும்பாண். ௩) நோக்கான் - நோக்கானாய் இது நோக்கல் நோக்கம்.
௧௧௯ - ௧௨௦ பூ. மணி ௧௧ ௧௬௭ - ௮ ௧௨௨ வீயா - மாறாத
௧௨௩ 'இன்றேயல்ல' என்பதனை இக்காதையில் ௧௬ - ஆம் அடியிற் காண்க
௧௨௫ உரையென = உரையுமென - சொல்லுமென்று
௧௨௭ வேந்தே, செங்கோல் தீதின்றாகவென்று
௧௨௮ உரைக்கும் - உரைப்பான.
௧௨௯ முடிபொருள் உணர்ந்தோர் - பரமார்த்த தத்துவஞானிகள்
௧௩௦ கடியப்பட்டன - விலக்கப்பட்டன ஐந்தாவன, கள், பொய்,

கள்ளும் பொய்யுங் களவுங் கொலையும்
தள்ளா தாகுங் காமந் தம்பால
ஆங்கது கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்கள்
நீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர்
'சேயரி நெடுங்கட் சித்திரா பதிமகள்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் பொறாஅள்
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தனள்
மற்றவள் பெற்ற மணிமே கலைதான்
முற்றா முலையினள் முதிரா கிளவியள்
செய்குவன் றவமெனச் சிற்றிலும் பேரிலும்
ஐயங் கொண்டுண் டம்பல மடைந்தனள்
ஆங்கவ ளவ்விய லினளே யாயினும்
நீங்கா னவளை நிழல்போல் யாங்கணும்
காரிகை பொருட்டாற் காமங் காழ்கொள

களவு, கொலை, காமமென்பன, "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை" (௨௪ ௭௭ - ௮) என்பார் பின்னும் அவற்றின - அவ்வைந்தனுள்ளே

௧௭௧ - ௨ காமம், கள்முதலிய நான்கினையும் நீக்காது என்றது, காமமுடையோர் மற்றை நான்கு குற்றங்களையும் உடையராவரென்றபடி

௧௭௩ ஆங்கது - அத்தன்மையதாகிய காமத்தை அல்லவை கடிந்தோர் - அல்லாத கள்முதலியவற்றையுங் கடிந்தோராவர்

௧௭௪. நீங்கினரன்றே - அக்காமத்தை நீங்கினோரே.

௧௭௬ உழப்போர் - வருந்துவோர்

௧௭௫ - ௬ நீங்காரே நரகத்தில் துன்பமனுபவிப்போராவார்.

மேல் உதயகுமரன் செய்தி கூறப்படும்.

௧௭௮. காதலனுற்ற கடுந்துயர் - கோவலன் கொலையுண்டிறந்தது

௧௭௯ மாதவர்பள்ளியுள் - பௌத்த சங்கத்தாரான அறவணவடிகளுடைய உறைவிடத்தில்.

௧௭௮ - ௯ மணி ௨ ௫௯ - ௬௯, ௧௮ ௭ - ௮

௧௭௭ - ௯. மகளாகிய மாதவி பள்ளியுள் அடைந்தனள்

௧௮௦. அவள் - மாதவி. ௧௮௨. தவஞ் செய்குவனென்று

௧௮௩. ஐயம் - பிச்சை. அம்பலம் - உலகவறவி

௧௮௫. அவளை நிழல்போல யாங்கணும் நீங்கானாய

௧௮௬ காரிகைபொருட்டு - மணிமேகலைபொருட்டு காழ்கொள - முற்ற. மணி ௨௨ ௧௪௮.

(பி - ம்.) ௧௭௩. 'அவைகடிந்தோரென' ௬௭௯. 'அடைதலும்'

ஆரிரு ளஞ்சா னம்பல மடைந்தனன்
காயசண் டிகைவடி வாயினள் காரிகை
காயசண் டிகையு மாங்குள ளாதலிற்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சைய னொருவன் றோன்றி
ஈங்கிவள் பொருட்டால் வந்தன னிவனென
ஆங்கவன் றீவினை யுருத்த தாகலின்
மதிமருள் வெண்குடை மன்ன நின்மகன்
உதய குமர னொழியா னாக
ஆங்கவ னன்னை யம்பலத் தேற்றி
ஓங்கிரு ளியாமத் திவனையாங் குய்த்துக்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சையன் றன்னையுங் கூஉய்
விஞ்சை மகள்பா லிவன்வந் தனனென
வஞ்ச விஞ்சையன் மனத்தையுங் கலக்கி
ஆங்கவன் றன்கை வாளா லம்பலத்
தீங்கிவன் றன்னை யெறிந்ததென் றேத்தி
மாதவர் தம்முழை யோரா மாதவ னுரைத்தலும்
சோழிக வேனாதி தன்முக நோக்கி

கஅஎ. அஞ்சானாகி அம்பலமடைந்தனன்
கஅஅ காரிகை - மணிமேகலை   கஅகூ உள்ள - உள்ளாள்.
ககூக வாய்வாள் - தப்பாத வாள்
ககூஉ இவள்பொருட்டு - காயசண்டிகையின் பொருட்டு
ககூ௩ அவன் - உதயகுமரன், காஞ்சனனுமாம்
ககூச. மருள் உவமவுருபு, மணி. ச உஎ
ககூசு அவள் தன்னை - மணிமேகலையை
ககூஎ இவனை - உதயகுமரனை
உ00 விஞ்சைமகள் - காயசண்டிகை
உ0௩. எறிந்தது - அத்தீவினை வெட்டியது
உ0ரு ஏனாதியென்பது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்களுளொன்று, இதனை, "மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்" (தொல். புறத். சூ. அ) என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியவுரையாலும், அதில், "போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக், கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றே - போர்க்கெல்லாம், தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சேர், ஏனாதிப் பட்டத் திவன்" என்று அவர் எடுத்துக்காட்டிய பழம்பாட்டாலுமுணர்க, பெரியபுராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள திருத்தொண்டர்களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதிநாதநாயனாரென்ற திருநாமம் இது

(பி - ம்.) ககூச 'மதிமருணெடுங்குடை'

யானையெயிற் பாலனிளங்கோன் றன்னைத்
தானே செய்த தகவில் வினைக்கென்
மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்பும்
காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால்
மகனை முறைசெய்த மன்னவன் வழியோர்
துயர்வினை யாளன் றோன்றின னென்பது
வேந்தர் தஞ்செவி யுறுவதன் முன்னம்
ஈங்கிவன் றன்னையு மீமத் தேற்றிக்
கணிகை மகளையுங் காவல்செய் கென்றனன்
அணிகிளர் நெடுமுடி யரசாள் வேந்தென்.

உஉ — சிறைசெய்காதை முற்றிற்று.

பற்றியே வந்த குடிப்பெயர்போலும். "ஆழிதொட்டான்" என்பதற்கு 'ஏனாதிமோதிரஞ் செறிந்த சேனாபதி' (சீவக. உகசுஎ) என்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரெழுதியிருக்கின்றனர். மேற் கூறியவாற்றாலும் இக் காதையின் தலைப்பில் 'மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதி' என்றிருத்தலாலும், 'சோழிகவேனாதி' என்பதற்குச் சோழனுடைய ஏனாதிமோதிரஞ் செறிந்த சேனாபதியும் மந்திரியுமாகிய ஒருவனென்று பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்து.

உ0எ காஞ்சனன், தகுதியில்லாதவனாயினான்.

உ0சு-எ யான் செய்ற்பாலதைத் தான் செய்ததாலென்க.

உ0அ-கூ காவலின்றெனின், நோன்புமின்று, கற்புமின்று; "அருந்திற லரசர் முறைசெயி னல்லது, பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாது" (சிலப். உஅ உ0எ-அ.)

உக0 மகனை முறைசெய்த மன்னவன் - கன்றையிழந்த பசுவின் துயரைத் தீர்த்தற்குத் தன் மகனைக் கிடத்தி அவன் மார்பில் உருளைச் செல்லும்படி தேரையூர்ந்த மநுவேந்தன்; இதனை, "மேலைக், கறவைக்கன் றூர்ந்தானைத் தந்தையு மூர்ந்தான்" (பழ. கூ௩), "வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க, ஆவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்றன், அரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன், பெரும்பெயர்ப் புகாரென் பதியே" (சிலப். உ0 ரு௩-சு), "கறவை முறைசெய்த காவலன்கா ணம்மானை" (சிலப் உகூ 'புறவுந்தை'), "மருளும் பசுவொன்றின் மம்மர்நோய் தீர, உருளுந் திருத்தே ருரவோன்" (குலோத்துங்கசோழனுலா) என்பனவற்றாலும், பெரிய புராணத்திலுள்ள திருவாரூர்ச் சிறப்பாலுமுணர்க.

உகக துயர்வினை - தீவினை. உகஉ-௩ முன்னம் ஏற்றி.

உகச கணிகைமகள் - மணிமேகலை.

க-உகரு மண்டிலம் சேர்ப்பப் புரிந்தோர் உரைப்பக்கேட்டு மாதவரெல்லாம் மணிமேகலையை நோக்கி, 'இதனை நீயறிவதுமுண்டோ' என,

(பி-ம்.) உ0கூ 'காவலன்றித் தங்காவலான்'

றவள உரைத்தலும, அவளைச சிறவனெடு வேறிடததொளிதது இசைத துச சென்று குறுகி ஒரு மாதவனுரைததலும, கேட்டு வேநதன, 'உரை யும' என, ஒரு மாதவனுரைக்கும, அங்ஙனமுரைக்குமாதவன எதிர் உரைததலும, வேநது காவல செயகென்றனனென்ன வினைமுடிவு செயக

இருபத்து மூன்றுவது

சிறைவிடுகாதை

— [இருபத்து மூன்றுவது மணிமேகலை சிறைவீடுசெயத இராசமா
தேவி குறைகொணடிரபபச சீலஙகொடுதத பாட்டு]

மன்னவ னருளால வாசந தவைவயெனும
நன்னெடுங கூநத னரைமூ தாட்டி
அரசாக காயினுங குமரற காயினும
திருநிலக் கிழமைத தேவியாக காயினும
கட்டுரை விரிதது கறறவை பகாநதும
பட்டவை துடைக்கும பயஙகெழு மொழியினள
இலஙகரி நெடுஙக ணிராசமா தேவி
கலஙகஞ ரொழியக கடிதுசென றெயதி
அழுதடி வீழா தாயிழை தனனைத
தொழுதுமுன் னின்று தோன்ற வாழ்ததிக்
கொற்றங கொண்டு குடிபுறங காததுச

உ நரைககூநதல - வெணமையையுடைய கூநதல

௩ - ௪ ஆயினுமெனபது விகறபபபொருளைத தருவதோரிடைச சொல எணணிடைச சொலலுமாம

௫ கட்டுரை - பொருள பொதிநத சொல

௬ பட்டவை - உணடான துனபஙகள பயம - பிரயோசனம

௫ - ௬ விரிததும பகாநதும துடைக்கும மொழியினள

௮ கலஙகஞா - கலஙகுதறகுக காரணமாகிய துனபம கடிது சென்று - விரைவாகச சென்று

௧ - ௮ வாசநதவை யெனுமூதாட்டி, மொழியினள, தேவியது அஞ ரொழிய மனனவனருளாற கடிதுசென்றெயதி யெனக

௧௦. தொழுது - அஞசலிசெயது

௧௧ கொறறஙகொணடு - அரசவுரிமையைக்கொணடு, "கொறறங கொணடு கோலினி தோசசென" (பெருங். உ ௫ எ௩) குடிபுறங (பி - ம்) ௬. 'பட்டதுதுடைக்கும' ௯ 'அழுதனளடிவீழநது'

செற்ற தெவ்வர் தேஎந் தமதாக்கியும்
தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்து
செருப்புகன் மன்னர் செல்வுழிச் செல்கென
மூத்து விளிதலிக் குடிப்பிறந் தோர்க்கு
நாப்புடை பெயராது நாணுத்தக வுடைத்தே
தன்மண் காத்தன்று பிறர்மண் கொண்டன்
றென்னெனப் படுமோ நின்மகன் மடிந்தது
மன்பதை காக்கு மன்னவன் றன்முன்

காத்து - குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் பாதுகாத்து, "குடிபுறங் காத்தோம்பி" (குறள், ௫௪௯.)

௧௨. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது. தெவ்வர் - பகைவர்.

௧௩. தருப்பையிற்கிடத்தி - பரப்பிய தருப்பைப்புல்லிற் கிடத்தி. போழ்ந்து - பிளந்து.

௧௪. செருப்புகல் மன்னர் - போரின்கண்ணே புகலும் போர்செய்து வீழ்தலையுடைய அரசர். செல்வுழிச் செல்க என - செல்லுமுலகத்திலே செல்கவென்று அந்தணர் கூறும் வண்ணம்.

௧௫. மூத்துவிளிதல் - மூப்புற்று இறத்தல். இக்குடி - சோழபரம்பரை.

௧௩ - ௬. போரிலிறவாமல் முதுமையுற்று நோயால் இறந்த அரசருடம்பை அந்தணர் தருப்பைப்புல்லிற்கிடத்தி, தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோடாக யுத்தத்திலேயிறந்த அரசர்செல்லும் உலகத்திலே இவர் செல்கவென்று அவ்வுடம்பை வாளாற் பிளந்து அடக்குதல் மரபாதலின் இங்ஙனங் கூறினர். இப்படியே, "ஓடன் மரீஇய பீடின் மன்னர், . . திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி, மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த, நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென, வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர்" (புறநா. ௯௩), "மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது அமர்க்களத்து வீழ்ந்தோரே துறக்கம் பெறுவர்" (தொல். அகத். சூ ௪௪, ந.) என வந்திருத்தல் காண்க. அகநா. ௬௧ ௧ - ௩, பார்க்க.

௧௬. நாப்புடை பெயராது - இதனைக் கூறுதற்கு என்று நாவானது புடைபெயர மாட்டாது. நாணுத்தகவுடைத்து - நாணுந்தகுதியையுடைத்து, "மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே" (புறநா. ௩௬)

௧௨ - ௬. தமதாக்கியும் மூத்துவிளிதல் இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கு நாணுத்தகவுடைத்து.

௧௭ - ௮. நின்மகன் மடிந்தது, தன் மண் காத்தமையாலன்று, பிறர் மண் கொண்டமையாலுமன்று, காமத்தால், அவ்விறப்பு யாதென்று கூறப்படும்.

௧௯. மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை.

(பி - ம்.) ௧௨. 'செற்றதெவ்வர்தேயந்தமது' ௧௬. 'நாணுத்தக வுடைத்தென'

துன்பங் கொள்ளே லென்றவள் போயபின்
கையாற றுள்ளங கரநதகத தடககிப்
பொய்யாற் றொழுககங கொண்டுபுற மறைதது
வஞசஞ செய்குவன் மணிமே கலையென
றஞசி லோதி யரசனுக கொருநாட்
பிறர்பின் செலலாப் பிக்குணிக் கோலத்
தறிவு திரிநதோ னரசிய றானிலன்
கருமபுடைத தடககைக காமன் கையற
அருமபெற விளமை பெருமபிறி தாக்கும
அறிவு தலைப்பட்ட வாயிழை தனக்குச
சிறைதக கன்று செங்கோல் வேநதெனச்

உ0 கொளளேல் - கொள்ளாதே அவள் - வாசநதவை

இராசமாதேவி, அரசனை யடைநது மணிமேகலையைச சிறைவீட்டு உடனகொணடு சென்று தன காவலிலவைதது வஞ்சிததல இனிக்கூறப படும

உக கையாறறுளளஙகரநது - செயலறவினையுடைய உள்ளததை மறைதது, என்றது புததிரசோகததை வெளிபபடுததாமலென்றபடி

உஉ பொயயாற்றொழுககங கொணடு - பொயவழிககுணை ஒழுகு தலைக கொணடு புறமறைதது - புறத்தே தோனறாமல மறைதது; என்றது மணிமேகலையை வஞ்சிததறகெண்ணிய தனது தீயவெண்ணததை ஒருவாறறும வெளிபபடுததாமலென்றபடி

உ௩ மணிமேகலையை வஞசஞ செயகுவேனென்று கருதி.

உ௪ அஞசிலோதி - இராசமா தேவி

உ௫. கோலதது - வேடததைககணடு

உ௬ அறிவுதிரிநதோன - அறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன்

உ௭ கையற - செயலற

உ௮ இளமை - இளமையை பெருமபிறிதாககும - பயன்படாது கெடச்செயயும.

உ௭ - ௮. கையறப் பெருமபிறிதாககுமெனக.

உ௯. தலைபபட்ட - சேர்பட்ட, முதனமைப்பட்ட வெனறுமாம.

௩0 தககனறு - தககதன்று, விகாரம. வேநது அணமை விளி என - என்று இராசமாதேவி சொலல

உ௪ - ௩0. அஞசிலோதி ஒருநாள அரசனுககுச சிறை தககனறென வெனக.

(பி - ம்.) உ௬. ‘அறவியறிரிநதோன’

சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லார்
மறப்பின் பாலார் மன்னர்க் கென்ப
தறிந்தனை யாயினிவ் வாயிழை தன்னைச்
செறிந்த சிறைநோய் தீர்க்கென் றிறைசொல
௧௫ என்றே டிருப்பினு மிருக்கவிவ் விளங்கொடி
தன்னோ டெடுப்பினுந் தகைக்குந ரில்லென
றங்கவ டனைக்கூஉ யவளுட னோடு
கொங்கவிழ் குழலாள் கோயிலுட் புக்காங்
கறிவு திரித்திவ் வகநக ரெல்லாம்
௨௦ எறிதரு கோலம்யான் செய்குவ லென்றே
மயற்பகை யூட்ட மறுபிறப் புணர்ந்தாள்
அயாப்பது செய்யா வறிவின ளாகக்

௧௧-௨ சிறப்பின்பாலார் மக்கள் - கல்வி முதலிய விசேடமுடையவர் புதல்வர் அல்லார் மறப்பின்பாலார் - அல்லாதவர் மறத்தற்குரியவர் என்பது - என்று பெரியோர் கூறுதலை இவ்வடிகளிற் காண்க; "உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும் ... ஒரு குடிப்பிறந்த பல்லோ ருள்ளும், மூத்தோன் வருக வென்னா தவருள், அறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும், வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும், கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின், மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே" (புறநா. ௧௮௩) என்பதன் பொருளையும், "அரம்போலும்" (குறள், ௯௯௭) என்பதன் பொருளையும் ஒருவாறு தழுவி வந்திருத்தல் காண்க.

௧௩ ஆயிழை - மணிமேகலை

௧௪ சிறைநோய் - சிறைத்துன்பம் தீர்க்கென்று - தீர்க்கவென்று இறை - அரசன்

௧௬ தன் ஓடு எடுப்பினும் - தனக்குரிய ஓட்டையேந்திப் பிச்சைக்குப் புகுவாளாயினும் தகைக்குநர் இல் - தடுப்பவர் இல்லை, "அணிந்த தகை யுடம்பு" (சீவக. ௧௧௭௨.) என்று - என்று கூறி

௧௭ அவட்டனைக்கூஉய் - மணிமேகலையை யழைத்து

௧௮ குழலாள் - இராசமாதேவி

௧௭-௮ குழலாள் அவளோடு கோயிலுட்புக்கு

௧௯ அறிவுதிரித்து - அறிவைமருந்தால் வேறுபடச்செய்து, பித்தாக்கி யென்றபடி

௨௦ எறிதருகோலம் - அடிக்குங்கோலத்தை, கல்லெறியுங் கோலத்தை யென்றுமாம் செய்குவலென்று - இவளுக்குச் செய்வேனென்று கருதி

௨௧ மயற்பகையூட்ட - பித்தேறுதற்குக் காரணமாகிய மருந்தை யூட்ட, "வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்" (சிலப். ௫ ௧௨௨) உணர்ந்தாள் - மணிமேகலை

௨௨ அயாப்பது - மறப்பது

௨௧-௨. "மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே, னயாப்பது

கல்லா விளைஞ னொருவனைக் கூஉய்
வல்லாங்குச் செய்து மணிமே கலைதன்
இணைவளை ரிளமுலை யேந்தெழி லாகத்துப்
புணர்குறி செய்து பொருந்தின னென்னும்
பான்மைக் கட்டுரை பலர்க்குரை யென்றே
காணம் பலவுங் கைந்நிறை கொடுப்ப
ஆங்கவன் சென்றவ் வாயிழை யிருந்த
பாங்கி லொருசிறைப் பாடுசென் றணைதலும்
தேவி வஞ்ச மிதுவெனத் தெளிந்து
நாவியன் மந்திர நடுங்கா தோதி
ஆண்மைக் கோலத் தாயிழை யிருப்பக்
காணம் பெற்றோன் கடுந்துயரெய்தி
அரச ருரிமையி லாடவ ரணுகார்

செயயா வறிவினே னுயினேன" (கூஉ - ௩) என்று பின்பு வருதல் காணக உணர்ந்தாள் அறிவினளாக

௪௪ வலலாஙகுசசெயது - வலலபடி செயது, "வடியா நாவின வல லாஙகுப் பாடி" (புறநா. ௪௭)

௪௮ காணம - பழஙகாசு, சீவக. ககக௭, ௩ கைநநிறை கொடுப்ப - கைநநிறையக கொடுபப, நிறை விகாரம, "நிலநெளிபரநத வனறே" (சீவக. ௪௩௩) எனபதில, 'நெளி' எனபதுபோல

௪௩ - ௮ ஒருவனைககூஉய, 'வலலாஙகுசசெயது புணர்குறிசெயது பொருநதினனெனனுங கட்டுரையைப பலர்ககும உரை' என்று கூறிக காணமபலவும கொடுபபவெனக

௪௯ ஆயிழை - மணிமேகலை

௫௦ பாஙகு இல ஒரு சிறைபபாடு - அழகிலலாத ஒரு பககத்தி னிடததே, பககததுளள ஒரு காவலிடதமதென்றுமாம

௪௯ - ௫௦ அவனசென்று பாடுசென்றணைதலுமெனக

௫௧ தேவி - இராசமாதேவி இது - இவவிளைஞனை வநதது

௫௨ நாவியல மநதிரம - நாப புடைபெயருமளவிலே உசசரிககபபடும மநதிரம, என்றது வேற்றுருவெயதுவிககும மநதிரததை; "ஆறெழுத தடஙகிய வருமறைக கேளவி, நாவியன மருஙகி னவிலப பாடி" (முருகு. ௧௮௬ - ௭)

௫௧ - ௩ ஆயிழை, இது தேவிவஞசமெனததெளிநது மநதிரததை ஓதிக கோலததுடனிருபபவெனக

௫௫ அரசருரிமையில ஆடவரணுகார - அரசருடைய தேவிமாரிருக கும அநதபபுரததில ஆணமககள குறுகார, "ஆடவர குறுகாவருஙகடி வரைபபின" (நெடுநல். ௧௦௭), அநதபபுரததை, "குழைமுகப புரிசை" (சீவக. உ௭௫) எனபர திருத்தக்கதேவர்

(பி-ம்.) ௫௩. 'ஆணமைக'

நரகக் கொடுமக ணினைப்பறி யேனென்
றகத்தார் கைவிட் டாங்கவன் போயபின்
மகனைநோய் செய்தாளை வைப்ப தென்னென்
றுய்யா நோயி னூறுழந் தனனெனப்
௬0 பொய்ந்நோய் காட்டிப் புழுக்கறை யடைப்ப
உளெறுழி மந்திர முடைமையி னந்த
வாணுதல் மேனி வருந்தா திருப்ப
ஐயென விம்மி யாயிழை நடுங்கிச்
செய்தவத் தாட்டியைச் சிறுமை செய்தேன்
௬௫ என்மகற் குற்ற விடுக்கண் பொறாது
பொன்னே ரனையாய் பொறுக்கென் றவடொழ

---

௫௬ நரகத்தை யடைதற்குரிய கொடுமையையுடைய இவளது தீய வெண்ணத்தை நானறிந்திலேனெனக் கருதி இராசமாதேவி வியப்பிக்குங் கருத்துடையாளென்று அவளினேனைக் கருதினுள்போலும்

௫௭ அகத்தார் - அந்தப்புரம்

௫௬-௭ காணப்பெற்றேன், தூயசெய்தி அறியேனென்று கைவிட்டுப் போயபின்னென்க ௪௬ - ௫௭ மணி. உ௬. ௬௪-௫

௫௮ உதயகுமரனுக்குக் காமநோயை உண்டாக்கிக் கொலையுவித்த இவளை இனி உயிருடன் வைத்தல் நமக்குப் பிறகு யாதுபயனென்று இராசமாதேவி கருதி

௫௯ உய்யாநோயின் - உயிரைத்தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய நோயினால், மருந்தாற் போக்கவொண்ணாத நோயினாலென்றுமாம்

௬0 புழுக்கறை - புழுங்கச்செய்யும் அறை, "புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்று" (௬. ௬௫) என்றார் முன்னும்

௫௮-௬0 (இராசமாதேவி) வைப்பதென்னென்று காட்டி அடைப்பவென்க

௬௨ வாணுதல் - மணிமேகலை ௫௮-௬௨. மணி. உ௬. ௬௬-௭.

௬௩ ஐயென விம்மி - விரையப்பொருமி "ஐயென வுளைப்ப" (சீவக. ௪௪௮), "மோதிரந்தொட் டையென்ன நோக்கினாள்" (சீவக. ௧0௪0) ஆயிழை - இராசமாதேவி

௬௪ செய்தவத்தாட்டியை - மணிமேகலைக்கு, ஐ உருபு மயக்கம் சிறுமை - குற்றம் என்றது மயற்பகையூட்டியது முதலிய மூன்றனையும்

௬௪-௫ பொறாது செய்தேனென்க

௬௬ பொன்னேரனையாய் - திருமகளின் மறுதலைபோலவாய், திருமகளுக்கு நேராகிய அத்தன்மையை யுடையாயெனினுமமையும் (மணி. உ ௧௬), "கோளரிக்கு நிகரனனோ" (திருச்சிற். உஉ௫) அவள் - இராசமாதேவி

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று.

(பி-ம்.) ௫௬ 'நினைப்பதறியேனென்று', ௬௬. 'பொறுக்கென்றனள் தொழ'

நீல பதிதன் வயிற்றிற் றோன்றிய
ஏலங் கமழ்தா ரிராகுலன் றன்னை
அழற்க ணாக மாருயி ருண்ண
விழித்த லாற்றே னென்னுயிர் சுடுநாள்
யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை
உடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
உடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
எடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
உயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்
செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய
தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னாய்தொடி
எவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டும்
மற்றுன் மகனை மாபெருந் தேவி
செற்ற கள்வன் செய்தது கேளாய்
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை
உடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை

௬௭-௮. தோன்றிய இராகுலன்றன்னை.

௬௯. அழற்கண் நாகம் - திட்டிவிடமெனனும் பாம்பு; அழல் - விடம்; "தூநீரலை யரவின் சீற்றத் தாரழல் குளிக்க லுற்றான்" (சீவக. ௭௪௬), "அழல்வாய நாகத் தாரெயி றழுந்தினர்" (சிலப். ௫: ௧௨௪)

௭௦. விழித்தல் - உயிர் வாழ்தல்; நாகத்தின் றொழிலாகிலுமமையும்.

௭௧. இளங்கோன்றனக்கு யாங்கிருந்தழுதனை; அழுதிலாயென்றபடி.

௭௫. புறங்காடு - மயானம்.

௭௬. புக்கில் - புகுமிடமாகிய உடம்பு; "சேக்கைக்கோ ரொன்றுய தோர் புக்கிலை" (நாலடி. ௪௧)

௭௭. வினையென்றது, நல்வினை தீவினையென்னு மிரண்டையும்.

௭௬-௭. வினையால் உயிர்புகும்புக்கில் தெரிந்துணர்வரியதென்க.

௭௮. அன்பினையாயின் - அன்பையுடையையாயின்; ஆய்தொடி: விளி.

௭௯. எவ்வுயிர்க்காயினும் - எல்லாவுயிர்க்கும்.

௮௦. மாபெருந்தேவி - இராசமாதேவி; விளி.

௮௧. கோபித்த காஞ்சனன் கொலைசெய்தற்குக் காரணமான தீவினையைக் கேள். ௮௨ பூ. மணி. ௨௧: ௫௬.

௮௩. உடம்பைத் துண்டமாக வெட்டினமையால் தோன்றியெழுந்த வலிய தீவினை.

(பி-ம்.) ௭௦ 'இழித்தலாற்றேன்' ௭௫ 'நம்புறங்காடு' ௭௭ 'செயற்பாட்டுவினை' ௮௩ 'உருத்தெழும்வல்வினை', 'உருத்தெழுபாவம்'

நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி
விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே
யாங்கறிந் தனையோ வீங்கிது நீயெனிற்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்த திதுவென
மொய்ம்மலர்ப் பூம்பொழில் புக்கது முதலாத்
தெய்வக் கட்டுரை தெளிந்ததை யீறா
உற்றதை யெல்லா மொழிவின் றுரைத்து
மற்று முரைசெய் மணிமே கலைதான்
மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தேன்
அயாப்பது செய்யா வறிவினை யாயினேன்
கல்லாக் கயவன் காரிருட் டான்வர
நல்லா யாணுரு நான்கொண் டிருந்தேன்
ஊணொழி மந்திர முடைமையி னன்றே
மாணிழை செய்த வஞ்சம் பிழைத்தது
அந்தரஞ் சேறலு மயலுருக் கோடலும்

---

௮௪. அரவின் - அரவினால் நல்லுயிர் வாங்கியென்றது, முற்பிறப்பின் செய்தியை.

௮௫ வீட்டியது - கொன்றது, வீழ்த்தியதென்பதன் மரூஉவுமாம்.

௮௩-௫ வினை, முற்பிறப்பில் உயிரை அரவின் வாங்கி இப்பிறப்பில் விஞ்சையன் வாளால் வீட்டியது.

௮௬ இது - இச்செய்தியை. ௮௭ புகுந்தது - சம்பவித்தது.

௮௮ பொழில் - உவவனம்.

௮௯ தெய்வக்கட்டுரை - கந்திற்பாவைத்தெய்வங் கூறிய பொருள் பொதிந்த சொல்.

௯௰ ஒழிவின்று - விடாமல். ௮௭-௯௰ இதுவென வுரைத்தெனக.

௯௧. மணிமேகலை பின்னும் சொல்லுவாள்.

௯௩ அயாப்பது - மறப்பது.

௯௪ கயவன் - கீழ்மகன், கொடியவனுமாம். இருள் - இருளில்.

௯௫ நான் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்.

௯௪-௫. மணி. ௨௩ ௪௩-௫௭.

௯௭ வஞ்சம் - ஊணொழிந்தனளென்று பொய்ந்நோய் காட்டிப் புழுக்கறை யடைத்தது. பிழைத்தது - தப்பியது.

௯௬-௭. மந்திரமுடைமையினன்றே வஞ்சம் பிழைத்தது.

௯௮ அயலுருக்கோடல் - வேற்றுருவங் கொள்ளல்.

(பி-ம்.) ௯௬. 'உடைமையினன்றே'

சிறையிற் கொண்டனை சென்ற பிறவியிற்
காதலற் பயந்தோய் கடுந்துயர் களைந்து
தீதுறு வெவ்வினை தீர்ப்பது பொருட்டால்
ஐயா வுன்றன் றடுமாற் றவலத்
தெய்யா மையறீஇ நின்னுரை கேளாய்
ஆள்பவர் கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டுக்
காருக மடந்தை கணவனுங் கைவிட
ஈன்ற குழவியொடு தான்வே றாகி
மான்றோர் திசைபோய் வரையாள் வாழ்வுழிப்
புதல்வன் றன்னையோர் புரிநூன் மார்பன்
பதியோ ரறியாப் பான்மையின் வளர்க்க

---

௯௮ - ௪௦௧ போனபிறப்பில் எனக்குக் கணவனாயிருந்தோனை இப்பிறப்பில் மகனாகப் பெற்ற உனது துயரைக்களைந்து வினையைத் தீர்த்தற் பொருட்டே சேறலும் கோடலும் சிறையிற் கொண்டிலே னென்க

௪௦௨ ஐயா: விளி.

௪௦௨ - ௩ தடுமாற்று அவலத்து எய்யாமையல் - தடுமாறுதற்குக் காரணமாகிய வருத்தத்தைச் செய்யும் அறியாமையாகிய மயக்கம்; மையல் - செல்வச் செருக்குமாம், "மையன்மத யானைநிரை மன்னன" (சீவக. ௫௮௯)

மேல், காமம், கொலை, கள், பொய், களவு ஆகிய இவ்வைந்தும் நீக்கற்பாலனவென்று இராசமாதேவிக்கு மணிமேகலை உபதேசித்தல் முதலியன கூறப்படும்

௪௦௪ அரசர் கொடுங்கோல் செலுத்துதலால், யாவரும் தத்தம் நிலை தடுமாறிய நல்ல நாட்டில், கலி. ௫

௪௦௫ காருகமடந்தை - இல்லறவொழுக்கினளாகிய ஒருத்தி, நெய்வோர் குலத்துப் பிறந்த ஒருத்தியென்றுமாம் கைவிட - துறக்க.

௪௦௬ குழவியும் தானும் வெவ்வேறிடத்துப் பிரிவுற்று.

௪௦௭ மான்று - மயங்கி வரையாள் - தன்னலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரென்னும் வரையறையில்லாளாய்

௪௦௪ - ௭ நாட்டிற் காருகமடந்தை கணவன் கைவிடுதலால், வேறாகி மான்று போய் வரையாளாய் வாழ்வுழியென்க இல்லறவொழுக்கினளாகிய இவள் கற்பொழிந்து வரைவின்றி வாழ்தற்கு அரசனது கொடுங்கோன்மை காரணமாதலின், 'ஆள்பவர் கலக்குற' என்பது கூறப்பட்டது, 'மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும், காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால்" (௨௨ ௨௦௮ - ௯) என்று இக்கருத்து முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௪௦௮ - ௯. புரிநூன் மார்பன் புதல்வன்றன்னை வளர்க்க.

ஆங்கப் புதல்வ னவட்டிற மறியான்
தான்புணர்ந் தறிந்துபின் றனதுயிர் நீத்தது
நீர்நசை வேட்கையி னெடுங்கட முழலும்
சூன்முதிர் மடமான் வயிறுகிழிந் தோடக்
கான வேட்டுவன் கடுங்கணை துரப்ப
மான்மறி விழுந்தது கண்டுமன மயங்கிப்
பயிர்க்குரல் கேட்டதன் பான்மைய னாகி
உயிர்ப்பொடு செங்க ணுகுத்த நீர்கண்
டோட்டி யெய்தோ னோருயிர் துறந்தும்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டங் கண்ணி
கடாஅ யானைமுன் கட்கா முற்றோர்
விடாஅது சென்றதன் வெண்கோட்டு வீழ்வது
துண்ட களவி னுறுசெருக் காவது
கண்டு மறிதியோ காரிகை நல்லாய்

---

௧௧0 ஆங்கப்புதல்வன் - அங்ஙனம் வளர்க்கப்பட்ட புதல்வன். அவள் திறம் - அவள் தன்னுடைய தாயென்னுந் தன்மையை.

௧௧௧ பின்னறிந்தென்க.

௧௧௨ நீர்நசை வேட்கையின் - நீரை நச்சிய விருப்பத்தால்; நசை வேட்கை வினைத்தொகை; "நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவதை" (புறநா. ௩), "நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும்" (சிலப். ௧௧ ௭௮) கடம் - காடு.

௧௧௩ சூல் - கருப்பம். ௧௧௪ துரப்ப - செலுத்த.

௧௧௫ மான்மறி - பெண்மான், மான்குட்டியுமாம்.

௧௧௬ பயிர்க்குரல் - பயிராகிய குரல்; பயிர் - விலங்குகளுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஓசைக்குறிப்பு, "மடமா னுகு பிணைபயி ரழைப்பின்" (புறநா. ௧௫௭)

௧௧௮ ஓட்டியெய்தோன் - வேட்டுவன், சுட்டு.

௧௧௧ - ௯ நீத்தும் துறந்தும் கேட்டும் அறிதியோ; இதனால் காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

௧௨0 கடாஅயானை - மதயானை; "கடாஅக் களிற்றின்மேல்" (குறள், ௧0௮௭) கட்காமுற்றோர் - கள்ளை விரும்பியுண்டு களித்தோர்.

௧௨௯ கோடு - கொம்பு.

௧௨0 - ௨௩ கட்காமுற்றோர் இங்ஙனமாதலை, "புதுக்கோள் யானை முன் போற்றாது சென்று, மதுக்களி மயக்கத்து வீழ்ந்து மாய்ந்த தூஉம்" (மணி. ௧௨ ௪௫ - ௯) என்றதனாலுமுணர்க.

(பி - ம்.) ௧௧௮ 'ஓட்டியெய்தோன்'

பொய்யாற் றொழுக்கம் பொருளெனக் கொண்டோர்
கையாற் றவலங் கடந்து புண்டோர்
களவேர் வாழ்க்கைய ருறூஉங் கடுந்துயர்
இளவேய்த் தோளாய்க் கிதுவென வேண்டா
மன்பே ருலகத்து வாழ்வோர்க் கிங்கிவை
துன்பந் தருவன துறத்தல் வேண்டும்
கற்ற கல்வி யன்றாற் காரிகை
செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற வுணர்ந்தோர்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போர்
அல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்
திருந்தே ரெல்வை செல்லுல கறிந்தோர்
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்
துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்
மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யாரென
ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்

---

௧௨௪ பொய்யாற்றொழுக்கம் - பொய்வழிக்கொழுகுதல் பொருளெனக் கொண்டோர் - காரியமாகக் கொண்டோர்

௧௨௫ கையாற்றவலம் - செயலறவாகிய துன்பம்

௧௨௬ களவேர் வாழ்க்கையர் - களவே உழவுபோலும் இல்வாழ்க்கைப் பொருளாக வுடையோர், "கைப்பொருள் வெளவுங் களவேர் வாழ்க்கைக், கொடியோர்" (பெரும்பாண். ௩௯-௪௦) கடுந்துயர் - மிக்க துன்பம்

௧௨௮ இவை - காமமுதலிய இவ்வைந்தும்

௧௩௦ கல்வி காரிகை அன்று - கல்வி அழகுடைத்தன்று, என்றது பின்பு கூறப்படும் நற்குணங்களில்லாதவழிக் கல்வி அழகுடையதன்றென்றவாறு இவ்வடியை முன்னுள்ள அடியோடு கூட்டித் துன்பந் தருவனவற்றைத் துறவாவழிக் கல்வி அழகுடைத்தன்றென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும்

௧௩௨. "மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர்" (சிலப். ௩௦ ௨௦௨)

௧௩௩ அல்லன்மாக்கட்கு - வறுமைத் துன்பமுடையார்க்கு

௧௩௨-௩ நிரப்புநரே வாழ்வோரென்போர்

௧௩௪ எல்வை விளி

௧௩௪-௫ அரும்பசி களைந்தோரே செல்லுலகறிந்தோர்

௧௩௬ துணிபொருள் - பரமார்த்த தத்துவஞானம்

௧௩௬-௭ அன்பொழியாரே துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்.

௧௩௮ ஞானநன்னீர் - ஞானமாகிய நல்லநீரை நன்கனம் - நன்றாக.

(பி-ம்) ௧௩௩ 'நிரப்பினர்'

தேனு ரோதி செவிமுதல் வார்த்து
மகன்றுயா ரொருபபா மனமவிற காக
அகஞசுடு வெநதீ யாயிழை யவிப்பத்
தேறுபடு சின்னீர் போலத் தெளிந்து
மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி
ஆங்கவ டொழுதலு மாயிழை பொறாஅள
தான்றொழு தேத்தித தகுதி செய்திலை
காதலா பயந்தோ யன்றியுங் காவலன்
மாபெருந் தேவியென் றெதிரவணங கினளென்

உரு —சிறைவிடுகோதை முற்றிற்று.

கருகூ தேனுரோதி - இராசமாதேவி செவிமுதல - செவியிடம

கசO மகன்றுயா - புதல்வனிறநத துயரம, புததிரசோகம

கசக அகம் - உளளிடம் ஆயிழை - மணிமேகலை

கருஅ - சக. ஞானநீரைத தெளிதது வாாதது வெநதீயை அவிபப வெனக

கசஉ தேறு - தேற்றாஙகொட்டை

கசரு மாறுகொணடு - பகைமைகொணடு

கசச ஆஙகவள - இராசமாதேவி ஆயிழை - மணிமேகலை

கசகூ காதலற பயநதோயனறியும - எனது முறபிறபபின நாயகனை இப்பிறபபிற பெறறதலலாமலும

கசகூ - எ காவலன மாபெருநதேவியெனறு - அரசன பட்டததுத தேவியாகவுமுள்ளாயெனறு

க - கசஎ வாசநதவையெனனும மூதாட்டி, மொழியினள், அவள் மன்னவனருளாற் சென்றெயதித தொழுது முன்னினறு வாழததி, 'மனனவனறனமுன துனபஙகொளளேல' எனற போயபின, அஞ்சிலோதி கரநது அடககிக கொணடு மறைதது, 'மணிமேகலையை வஞசஞ் செயகுவல' எனறு ஒருநாள் அரசனுக்கு, 'சிறை தககன்று' என, 'தீாகக' எனறு இறைசொல, குழலாள அவளைக்கூஉய்ப புகககு, 'செயகுவல' எனறு ஊட்ட, அறிவினளாக, கொடுபப அணைதலும, இருபப, போயபின, அடைப்ப, இருப்ப, அவள் தொழ மணிமேகலை ஒழிவினறுரைதது மறறும உரைசெயயும, அஙஙனமுரைசெயபவள் அவிபப, அவள தொழுதலும, ஆயிழை பொறாஅளாய, 'மாபெருநதேவி' என்று எதிா வணஙகினளென வினை முடிவு செயக

இருபத்துநான்காவது

ஆபுத்திரனாடடைந்த காதை

[இருபத்துநான்காவது மணிமேகலை மாநகரொழிந்து ஆபுத்திரனாடடைந்த பாட்டு]

மன்னன் குமரனை வஞ்சம் புணர்த்துத்
தொன்முது கணிகைதன் சூழ்ச்சியிற் போயவன்
வினைப்பயன் வாளின் விளிந்தோ னென்பது
நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுமெய் வருந்தி
மாதவி மகடனை வான்சிறை நீக்கக்
காவலன் றேவி காற்கீழ் வீழ்ந்தாங்
கரவோ ரல்கு லருந்தவ மடவார்
உரவோற் களித்த வொருபத் தொருவரும்
ஆயிரங் கண்ணோ னவிநயம் வழூஉக்கொள
மாயிரு ஞாலத்துத் தோன்றிய வண்ணமும்
ஆங்கவன் புதல்வனோ டருந்தவன் முனிந்து
ஓங்கிய சிறப்பி னொருநூற் றுநால்வரும்
திருக்கிளர் மணிமுடித் தேவர்கோன் றன்முன்
உருப்பசி முனிந்த வென்குலத் தோற்றமும்
ஒன்று கடைநின்ற வாறிரு பதின்மரின்

---

௧ மன்னன்குமரனை - உதயகுமரனை. புணர்த்து - சேர்த்தி.

௨ முதுகணிகை - சித்திராபதி, எழுவாய். தொன்முது, ஒருபொருட் பன்மொழி. போயவன் - உதயகுமரன்.

௩. விளிந்தோனை - இறந்தானை.

௫ மாதவிமகளதனை - மணிமேகலையை. நீக்க - நீக்குதற்பொருட்டு.

௬ காவலன்றேவி - இராசமாதேவி. ௫ - ௬ நீக்க வீழ்ந்து.

௨ - ௬ கணிகை, விளிந்தோனென்பதைக் கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து.

௭ 'அரவோ' என்பது முதலியன சித்திராபதிகூற்று.

௧௧ புதல்வன் - சயந்தன். ௧௫ நூற்றிருபத்தொருவர்.

(பி - ம்.) ௫ - ௬ 'சிறைதவிர்த்த, காதலன்றேவி' ௧௫ 'ஒன்றுடைக யிட்ட'

தொன்றுபடு மாநகர்த் தோன்றிய நாண்முதல்
யானுறு துன்ப மியாவரும் பட்டிலர்
மாபெருந் தேவி மாதர் யாரினும்
பூவிலை யீத்தவன் பொன்றின னென்று
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்ததும்
பரந்துபடு மனைதொறும் பாத்திர மேந்தி
அரங்கக் கூத்திசென் றையங் கொண்டது
நகுத லல்லது நாடகக் கணிகையர்
தகுதி யென்னார் தன்மை யன்மையின்
மன்னவன் மகனே யன்றியு மாதரால்
இந்நக ருறூஉ மிடுக்கணு முண்டால்
உம்பளந் தழீஇய வுயர்மண னெடுங்கோட்டுப்
பொங்குதிரை யுலாவும் புன்னையங் கானற்
கிளர்மணி நெடுமுடிக் கிள்ளி முன்னா
இளவேனி லிறுப்ப விறும்பூது சான்ற

---

௧௬ தொன்று - பழமை

௧௮ மாபெருந்தேவி விளி மாதர் - நாடகக்கணிகைகள்

௧௭ - ௮ மாதரெல்லாருள்ளும் யானுற்றதுன்பம் யாவரும் பட்டில ரென இயைக்க

௧௯ பூவிலை - அற்றைப்பரிசம், "பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்" (சிலப் ௫ ௫௧) ஈத்தவன் - கோவலன்

௨௦ மாதவர்பள்ளி - அறவணவடிகள் உறையுமிடம்

௨௨ அரங்கக்கூத்தி - மணிமேகலை

௨௧ - ௨ அரங்கக்கூத்தி, பாத்திரமேந்திச் சென்று மனைதொறும் ஐயங்கொண்டதும்

௨௦ - ௨௪ அடைந்ததும் கொண்டதும் நகுதற்குக் காரணமாவனவே யன்றி நாடகக் கணிகையர்களுடைய இயல்பன்மையால் அவற்றை அவர்க்குத் தகுதியென்று கூறார், இனி, 'நாடகக்கணிகையர்' என்பதை எழுவாயாகக்கொண்டு அவர் தகுதியென்னா ரெனினுமமையும்

௨௫ மன்னவன் மகனேயன்றியும் - உதயகுமரனுக்கு உண்டான இடுக்கணல்லாமலும் மாதரால் - மணிமேகலையால்

௨௬ இடுக்கண் - துன்பம்

௨௭ உம்பளம் - உப்பளம், விகாரம் கோடு - கரை

௨௮ கானல் - கடற்கரைச்சோலை

௨௯. நெடுமுடிக்கிள்ளி - ஓர் அரசன் முன்னா - முன்னாக

௩௦ இறுப்ப - தங்குதலால். இறும்பூது - அதிசயம் இறுப்பச் சான்ற

(பி - ம்.) ௧௮. 'மாதர்யாவரும்', 'மாதவர்யாவளாயினும்'

பூநாறு சோலை யாருமி லொருசிறைத்
தானே தமிய ளொருத்தி தோன்ற
இன்னா ளார்கொ லீங்கிவ ளென்று
மன்னவ னறியான் மயக்க மெய்தாக்
கண்ட கண்ணினுங் கேட்ட செவியினும்
உண்ட வாயினு முயிர்த்த மூக்கினும்
உற்றுண ருடம்பினும் வெற்றிச்சிலைக் காமன்
மயிலையுஞ் செயலையு மாவுங் குவளையும்
பயிலிதழ்க் கமலமும் பருவத் தலர்ந்த
மலர்வா யம்பின் வாசங் கமழப்
பலர்புறங் கண்டோன் பணிந்துதொழில் கேட்ப
ஒருமதி யெல்லை கழிப்பினு முரையாள்
பொருவரு பூங்கொடி போயின வந்நாள்
யாங்கொளித் தனளவ் விளங்கொடி யென்றே
வேந்தரை யட்டோன் மெல்லியற் றேர்வுழி

---

௩௧ சோலை - சோலையில் ஒருசிறை - ஒருபக்கத்தில்

௩௨ தானேதமியள் - தான்தனித்தவளாய்

௨௯ - ௩௨ முனைந்த தோன்றவென்க

௩௩ ஈங்குள்ளாகிய இத்தன்மையையுடையாள் யாவளோவென்று

௩௪ அறியான் - அறியானாய் மன்னவன் மயக்கமெய்தி

௩௬ வாயென்றது நாவினை உயிர்த்த - மோந்த

௩௭ உற்றுணருடம்பு - தீண்டியுணருமுடம்பு

௩௮ மயிலை - மல்லிகைவிசேடம் செயலை - அசோகு

௩௯ பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ் ௪௰ கமழ - கமழ்தலால்

௩௮ - ௪௰ மயிலை முதலியனவாகிய அம்பெனக

௩௫ - ௪௰ கண்ணினும் செவியினும் வாயினும் மூக்கினும் உடம்பினும் காமனுடைய மலரம்பின் வாசங்கமழ்தலால் எனக்கூறிய, 'கண்ட கண்' முதலியன அரசனுடைய பொறிகள், என்றது, வேறுவேறு காலங்களில் வேறு வேறு பொருள்களால் அனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து அவள்கண்ணே அனுபவிக்கப்பட்டன வென்பதாம்

௪௧ பலர் புறங்கண்டோன் - அரசன்

௪௨ மதி - மாதம் கழிப்பினும் - கழித்தாளாயினும் உரையாள் - சொல்லாளாய் ௪௩. அந்நாள் - அந்நாளில்

௪௫ தேர்வுழி - தேடும்பொழுது

(பி - ம்.) ௩௩ 'இன்னளையார்கொல்' ௪௨ 'கழிபப வுரையாள்'

நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும் பேறிச்
சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன் றோன்றப்
பன்னவ னவனை வணங்கி முன்னின்
றென்னுயி ரனையா ளீங்கொளித் தாளுள
ரு0 ளன்னா ளொருத்தியைக் கண்டீரோ வடிகள்
சொல்லுமி னென்று தொழுதவ னுரைப்பான்
ஈனடிலே ஞயினுங் காரிகை தன்னைப்
பண்டறி வுடையேன் பார்த்திப கேளாய்
நாக நாடு நடுக்கின் றாள்பவன்
ருரு வாகை வேலோன் வளைவணன் றேவி
வாச மயிலை வயிற்றுட் டோன்றிய
பீலிவளை யென்போள் பிறந்த வந்நாள்
இரவிகுலத் தொருவ னிணைமுலை தோய்க்
கருவொடு வருமெனக் கணியெடுத் துரைத்தனன்

சசு நிலத்திற்குளித்து - நீரிற்புகுவதுபோல நிலத்திற்புகுந்து. நெடுவிசும்பேறி - சந்திரசூரியர்களை எட்டிப்பிடித்தற்குச் செல்வதுபோல நீண்ட ஆகாயத்திற்சென்று.

சஎ சலத்தில் திரியும் - பூமிமேல் நடப்பது போல நீர்மேலே நடந்து திரியும்.

சசு-எ குளித்து ஏறித் திரியும் ஒரு சாரணன் தோன்றவென்க. நிலத்திற் குளித்தல் முதலியன அற்புத சத்தியாகிய இருத்தியெனப்படும். தன் தந்தையாகிய சுத்தோதனனுக்கு ஞானமுண்டாகுதற்பொருட்டு நிலத்திற் குளித்தல் முதலிய பலவற்புதங்களைப் புத்தன் காட்டினனென்று அசுவகோஷபோதி சத்துவரென்பவரால் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரித்திரத்தின் கக-ஆம் வாக்கத்தால் தெரிகின்றது; "நீரினிற் பூவில் வானி னினைத்துழி யொதுங்குகின்ற, சாரணரென்ம ராவார் சமணரி லிருத்தி பெற்றோர்" (உ ச) என்றார் சூடாமணி நிகண்டுடையாரும்; "வானூ டிழிந்தோன்" (க0 ருரு) என்று இந்நூலில் முன் வந்திருத்தல் காண்க; பெருங். ந. ச அகூ - கூ, பார்க்க.

சஅ அவனை - அச்சாரணனை. ரு0 அன்னாள் - அத்தன்மையாள்.

சஅ-ருக. அவனை வணங்கி நின்று சொல்லுமினென்று மன்னவன் தொழவென்க.

ருஉ. அறிவுடையேன் - அறிதலுடையேன். ருரு வாகை - வெற்றி.

ருரு-சு தேவியாகிய வாசமயிலை. ருஎ அந்நாள் - அந்நாளில்.

ருகூ கரு - கருப்பம். வரும் - வருவாள். கணி - நூல்வல்ல நிமித்திகன். ருஎ-கூ அந்நாளிற் கணியெடுத்துரைத்தனன்.

(பி-ம்.) சஎ 'திரியுஞ்சாரணன் சென்ற' சஅ-கூ. 'முன்சென்றே யென்னுயிர்' ரு0 'காணீரோ வடிகள்'

ஆஙகப புதல்வன் வரூஉ மலலது
பூஙகொடி வாராள புலமப லிதுகேள
தீவகச சாநதி செயயா நாளுன
காவன மாநகா கடலவயிறு புகூஉம
மணிமே கலைதன் வாயமொழி யாலது
தணியா திநதிர சாபமுண் டாகலின
ஆஙகுபபதி யழிதலு மீஙகுபபதி கெடுதலும
வேநதரை யட்டோய மெயயெனக கொணடுக
காசின மாநகா கடல்வயிறு புகாமல
வாசவன விழாககோண மறவே லெனறு
மாதவன போயின வநநாட டொட்டுமிக
காவன மாநகா கலககொழி யாதாற்
றனபெயா மடநதை துயருறு மாயின
மனபெருந தெயவம வருதலு முணடென
அஞசினே னரசன றேவியென றேததி
நனமனம பிறநத நாடகக கணிகையை
என்மனைத தருகென விராசமா தேவி
கள்ளும பொயயுங காமமுங கொலையும

---

௬௦ வரூஉமலலது - வருவானேயனறி

௬௧ பூஙகொடி - பீலிவளை புலமபல் - வருநதாதே

௬௨ தீவகசசாநதி - இநதிரவிழவு

௬௩ நகா - காவிரிபபூமபடடினம

௬௪ மணிமேகலை - மணிமேகலா தெயவம அது - நகா கடல வயிறு புகுதல

௬௨ - ௪ செயயாநாளில வாயமொழியால நகா கடலவயிறுபுகூஉ மெனக ௬௪ - ௫. இநதிரசாபமுணடாதலின, அது தணியாது

௬௬. ஆஙகு - அககாலததே பதியிரணடில, முனனது நகரம, பின னது அரசன ௬௮ காசு - குறறம ௬௯ மறவேல - மறவாதே.

௭௦ மாதவன - சாரணன. ௭௧ கலககு - கலஙகுதல

௭௨ மடநதை - மணிமேகலை

௭௩. தெயவம - மணிமேகலா தெயவம

௭௫. நாடககக்கணிகை - மணிமேகலை

௭௬. தருகென - தருவாயென்று சிததிராபதி கேட்ப

௭௭ 'கள்ளும்பொயயும' எனபது முதலியன இராசமாதேவி கூறறு

(பி - ம்.) ௬௬. 'அழிதலுமீஙகுப பதிபுகுதலும' ௭௦. 'மாதவனு ரைதத வநநாட' ௭௨. 'துயருமாயின' ௭௫ 'நஞசனையிறநத நாடகக கணிகை'

உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை
தலைமையாகக் கொண்டநின் றலைமையில் வாழ்க்கை
புலைமையென் றஞ்சிப் போந்த பூங்கொடி
நின்னொடு போந்து நின்மனைப் புகுதாள்
என்னொ டிருக்குமென் றீங்கிவை சொல்வுழி
மணிமே கலைதிறம் மாதவி கேட்டுத்
துணிகயந் துகள்படத் துளங்கிய வதுபோற்
றெளியாச் சிந்தையள் சுதமதிக் குரைத்து
வளிஎறி கொம்பின் வருந்திமெய்ந் நடுங்கி
அறவண ரடிவீழ்ந் தாங்கவர் தம்முடன்
மறவேன் மன்னவன் றேவிதன் பால்வரத்
தேவியு மாயமுஞ் சித்திரா பதியும்
மாதவி மகளு மாதவர்க் காண்டலும்
எழுந்தெதிர் சென்றாங் கிணைவளைக் கையால்

---

௭௮ உரவோர் - அறிவுடையோர் துறந்தவை - நீக்கியவை

௭௭ - ௮ மணி. ௨௨ : ௧௭0 - ௭௨.

௭௯ தலைமையில் வாழ்க்கை - கடையான பரத்தைமைத் தொழில், "மேலோ ராயினு நூலோ ராயினும், பாலவகை தெரிந்த பகுதியோ ராயி னும், பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட் டொழியும், கணிகையர் வாழ்க்கை கடையே" (௧௧ : ௧௮0 - ௮௩) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்.

௭௭ - ௯ மணி. ௨ : ௫௭

௮0 புலைமை - அசுத்தமுடையது பூங்கொடி - மணிமேகலை

௮௨ இருக்கும் - இருப்பாள் ஈங்கிவை சொல்வுழி - இவற்றை இராசமாதேவி சொல்லும்பொழுது

இனி மணிமேகலையின் செய்திகேட்ட மாதவி அறவணவடிகளுடன் இராசமாதேவிபால் வருதல் கூறப்படும்.

௮௩ திறம் - காவலிலிருத்தல் திறத்தைக் கேட்டு

௮௪. துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை துளங்குதல் - கலங்குதல்.

௮௫ சிந்தையள் - சிந்தையளாய்.

௮௬ வளிஎறிகொம்பின் - காற்றலலைக்கப்பட்ட பூங்கொம்புபோல

௮௨ - ௮ ஈங்கிவை சொல்வுழி மாதவி கேட்டுத் தெளியாச்சிந்தை யளாய் உரைத்து வருந்தி நடுங்கி வீழ்ந்து அவருடன் இராசமாதேவிபால் வரவென்க.

௮௯ ழ மணி. ௨௪ : ௧௪௯ ஆயம் - சிலதியர் கூட்டம்.

(பி - ம்.) ௭௯ 'தலைமையானின்ற தன்மையில்'

தொழுதகை மாதவன் றுணையடி வணங்க
அறிவுண் டாகென் றவனுங் கூறலும்
இணைவளை நல்லா ளிராசமா தேவி
அருந்தவர்க் கமைந்த வாசனங் காட்டித்
திருந்தடி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்
யாண்டுபல புக்கநு மிணையடி வருந்தவென்
காண்டகு நல்வினை நும்மையீங் கழைத்தது
நாத்தொலை வில்லை யாயினுந் தளர்ந்து
மூத்திவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டென்ற
தேவி கேளாய் செய்தவ யாக்கையின்
மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றார்
இறந்தா ரென்கை யியல்பே யிதுகேள்
பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை

கூச-சு நல்லாளாகிய தேவி ஆசனங் காட்டி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபினென்க.

கூஎ. 'யாண்டு பலபுக்க' என்பது முதலியன இராசமாதேவி கூற்று.

கூஎ-அ என் நல்வினை இணையடி வருந்த நும்மை ஈங்கழைத்தது.

கூகூ நாத்தொலைவில்லையாயினும் - நுமது நா மெலிதலில்லையாயினும், சொல்வன்மை குறைந்திலதென்றபடி.

கOO இவ்யாக்கையென்றது, அறவணவடிகளுடம்பை. என - என்று இராசமாதேவி சொல்ல.

கூகூ-கOO "நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி, னுரைமூ தாளன்" (கஉ ரு-ச) என்று முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க.

கOக 'தேவிகேளாய்' என்பது முதலியன அறவணவடிகள் கூற்று. தவயாக்கை - தவவுடம்பு.

கOஉ. வீழ்கதிர் - அத்தமிக்குஞ் சூரியன். மரணத்திற்குச் சூரியன் அத்தமித்தலை உவமை கூறுதல் பௌத்தநூன்மரபு. "சாக்காடென்பது அருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்" (ருO கOஉ-ரு) என இந்நூலிற் பின்பு வருதல் காண்க.

கOரு-ச பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்கள் உடலுக்கு இயற்கையென்றபடி.

கOரு-அ பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும் துவாதச நிதானம்.

(பி-ம்.) கூரு 'காட்டத்' கூஎ 'புக்கினுமிணையடிவருந்தக' கூகூ 'நாத்தொலைவில்லா யாயினுங்கிளர்ந்து' கOO 'மூத்தயாக்கை', 'மூத்த விவ்யாக்கை' கOச. 'இதுகேட்ப'

பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பயன்
இற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்
பிறந்தோ ரறியிற் பெரும்பே றறிகுவர்
அறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்
ஓதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுண்டெனக் கேட்டது தெளிதல்
உலக மூன்றினு முயிரா முலகம்
அலகில பல்லுயி ரறுவகைத் தாகும்
மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகரும்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
சொல்லப் பட்ட கருவினுட் டோன்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை யுயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டும்
தீவினை யென்ப தியாதென வினவின்
ஆய்தொடி நல்லா யாங்கதுக் கேளாய்
கொலையே களவே காமத் தீவிழைவு
உலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும்

மெனப்படும், இவற்றினியல்பை, இந்நூல், ௩௦ - ஆம் காதையால் உணர்க.

௧௧௧ பேதைமை - அவிச்சை.

௧௧௨ இவற்றை - துவாதச நிதானங்களை. ௧௧௪ கோடு - கொம்பு.

௧௧௧ - ௪ பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டது மறந்து கேட்டது தெளிதலெனக.

௧௧௫ ‘உலகமூன்றினும்’ என்பதுமுதற் செயற்கை கூறப்படும்.

௧௧௫ - ௬ உயிராமுலகம் அலகில - உயிராகிய உலகம் அளவிலலாதன. செயற்கை கூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டு அறுவகை யுயிர்களும் கூறப்பட்டன. ௧௧௬ - ௮ பேயுமென்றே அறுவகைத்தாகுமெனக.

௧௨௦ சொல்லப்பட்ட கரு - மேற்கூறிய மக்கட்கருமுதலிய ஆறும், “தெய்வக் கருவுந் திசைமுகக் கருவும்” (பதி. ௨௮) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௧௧௯ - ௨௨. செயற்கை, இருவகையால் தோற்றிக் காட்டுமெனக.

௧௨௫ காமத்தீவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.

௧௨௫ - ௬. கொலையும் களவும் காமமுமென உடம்பிற்றோன்றுவன மூன்றும்.

(பி - ம்.) ௧௦௮ ‘இவ்வீராறும்’ ௧௧௦ ‘நரகடைகுவர்’ ௧௨௦ ‘பட்ட பிறப்பினுட்டோன்றி’ ௧௨௫ ‘தீவழக்கு’

பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில
சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்
வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவர்
இத்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்
நல்வினை யென்ப தியாதென வினவிற்
சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீல நீங்காத் தான நலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவர்
அரைசன் றேவியோ டாயிழை நல்லீர்

க௨௬ குறளை - கோள்

க௨௭ - ௮ பயனில சொல் - அறம் பொருளின்பங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்

க௨௯ வெஃகல் - விரும்பல், வெகுளல் - கோபித்தல், வெஃகல் முதலிய மூன்றும் முறையே காமம் வெகுளி மயக்கமெனப்படும்

க௩0 உருப்பன - தோன்றுவன

க௨௩ - ௩க தீவினையென்பது, மூன்றும் நான்கும் மூன்றுமெனப் பத்து வகைப்படும்

க௩௨ இத்திறம் - கொலை முதலிய தீயவழிகளில் படரார் - செல்லார்

க௩௨ - ௪ நீல மோக்கல செய் க௯0, சமய மேற் இக்கருத்து, "விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்கும், கலங்களாத தீவினை கடியின்' (௨௫ ௪க - ௨) எனப் பின்னும் வருதல் காண்க

க௩௯ சொல்லியபத்து - கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெகுளல், பொல்லாக் காட்சி யென்பன

க௩௭ சீலம் - பஞ்சசீல முதலியன க௩௯ மணி ௨௪ ககள

க௩௭ - ௯ நீல மொக்கல செய் க௯0, சமய மேற்

க௨௩ - ௩௯ நீல புத்த செய் ௨௮, ௯௫, சமய மேற்

க௪0 மகிழ்ச்சிவினை - நல்வினை

க0௫ - ௪0 மணி ௩0 ௪௫ - ௮க

க௪க ஆயிழை நல்லீரென்றது, மாதவியையும் சுதமதியையும் ஆயத்தையும்

(பி - ம்.) க௨௭ 'பயமில' க௨௯ 'வெகுடல' க௩0-௩க 'மூன்றும், பத்துவகையெனப்' க௩௯ 'நீக்கி' க௪க 'அரசன்'

புரையீர் நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
முறைபிறப் புணர்ந்த மணிமேகலை நீ
பிறவறங் கேட்ட பின்னாள் வந்துனக்
கித்திறம் பலவு மிவற்றின் பகுதியும்
முத்தேர் நகையாய் முன்னுறக் கூறுவல்
என்றவ னெழுதலு மிளங்கொடி யெழுந்து
நன்றறி மாதவ னல்லடி வணங்கித்
தேவியு மாயமுஞ் சித்திர பதியும்
பாசறா நன்மொழி மறவா தயமின்
இராசர் மருங்கின்யா னுறைவே னயின
மன்னவன் மகளிவள் வருங்கூற் றென்குவர்
ஆந்த திறனு டைந்தசற பின்னாள
மாசின் மணிபல வெந்தொழு தேத்தி
வஞ்சிபுட் புகுந்து மாபத் தினிதனக்
செஞ்ரா நல்லற மியாங்கனஞ் செய்குவல்
எனக்கிட ருண்டென நிரா சல வேண்டா
மனக்கினி யீரென் றவளையும் வணங்கி
வெந்துறு பொன்போல் வீழ்கதிர் மறைந்த
அந்தி மாலை யாயிழை போகி
உலக வறவியு முதியாள் குடிகையும்
இலகொளிக் கந்தமு மேத்தி வலங்கொண்

கசஉ புரை - குற்றம் நல்லறம் - அருளறம்
கசங பிறவறம் - மற்றைச் சமயதருமம் [illegible]
கசரு - கூ இத்திறம் பலவற்றையும் இவற்றின் பகுதிகளையும் கூறு
கசஎ இளங்கொடி - மணிமேகலை கசக மணி உச அக
கசஅ நன்றறிமாதவன "நன்றறி செட்டி" (மணி கூ கய)
கருரு கண்ணகியைத் தரிசித்தற்பொருட்டு வஞ்சிநகரத்திற் புகுந்து
கருஅ அவளையும் உம் இறந்தது தழீஇயது
கசு0 அந்திமாலையில்
கசுக முதியாள் குடிகை - சம்பாபதி கோவில்
கருக - கசு0 "வெந்துறு பொன்னின் ஏந்திப் பூப்ப" (அகநா எக)
கசுஉ கந்தம் - தூண், என்றது கந்திற்பாவையை, ஆகுபெயர், "கல்கெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட" (புறநா ருஉ)

(பி - ம்) கசஉ 'நலவினை போற்றிக' கசச-ரு 'பின்னுளனைக்கு' கசகூ 'புததொகையாக முன்னாக கூறுவன்' கரு0 'மறவாதயமின' கருஉ 'இவள் கூறறெனவுரைகுவா' கருங 'அடைந்தபின்னுள' கருகூ 'வெந்தாறு பொன்' கசுக 'முதியாள் கோட்டமும்'

அந்தர மாறாப் பறந்து சென் றாயிழை
இந்திரன் மருமா னிருந்தபதிப் புறத்தோர்
௧௫௫ பூம்பொழி லகவயி னிழிந்து பொறையுயிர்த்
தாங்குவாழ் மாதவ னடியிணை வணங்கி
இந்நகர்ப் பேர்யா திந்நக ராளும்
மன்னவன் யாரென மாதவன் கூறும்
நாக புரமிது நன்னக ராள்வோன்
௧௬0 பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணிய ராசன்
ஈங்கிவன் பிறந்த வந்நாட் டொட்டும்
ஓங்குயர் வானத்துப் பெயல்பிழைப் பறியாது
மண்ணு மரனும் வளம்பல தரூஉம்
உண்ணாட் டுயிர்க்கு நோயுயிர்க் கில்லெனத்
௧௬௫ தகைமலர்த் தாரோன் றன்றிறங் கூறினன்
அகைமலர்ப் பூம்பொழி லருந்தவன் றானென்

௨௪—ஆபுத்திரனாடடைந்தகாதை முற்றிற்று.

---

௧௫௩ அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமே வழியாக, மணி ௬ ௨௧௧
௧௫௪. இந்திரன் மருமான் - புண்ணியராசன், மருமான் - வழித்தோன்றல் பதி - நாகபுரம்
௧௫௫ அகவயின் - உள்ளிடத்தே
௧௫௬ மாதவன் - தரும சாவகன் [கோன்
௧௫௮ யாரென - யாரென்று மணிமேகலைகேட்ப கூறும் - சொல்லு
௧௬௧ தொட்டும் - தொடங்கியும், மணி ௧௬ ௫௬
௧௬௨ பெயல் - மழை பிழைப்பு அறியாது - தவறுதலையறியாது
௧௬௩ தரூஉம் - கொடுக்கும் ௧௬௪ உயிர்களுக்கு நோயில்லை
௧௬௫ தகை - கட்டிய தாரோன் றன் - புண்ணியராசனது
௧௬௬ அகைமலர் - மலர்ந்தமலர், "அகைமத்தம்" ([illegible] ௬௮) அருந்தவன் - தருமசாவகன்

க - ௧௬௬ தொன்முறைக் கணிகை கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து, எழுந்து, 'தருக' என, இராசமாதேவி நங்கையைச் சொல்வழி, மாதவி அறவணவடிகளுடன் வர, காண்டலும், எதிர்சென்று துணையடி வணங்க, அவன், 'அறிவுண்டாக' என்று கூறலும், இராசமாதேவி காட்டி விளக்கிச் செய்த பின், 'வாழ்க' என, 'தேவி கேளாய், கலவீர் கேண்மின், மணிமேகலை, முன்னுறக் கூறுவல்' என்று அவனெழுதலும், இளங்கொடி எழுந்து வணங்கி என்று வணங்கிப் போகி எதிர் வலங்கொண்டு சென்று இழிந்து பொறையுயிர்த்து வணங்கி, "யாது? யார்?" என மாதவன் கூறும், ஆங்ஙனம் கூறும் அருந்தவன் கூறினனென வினைமுடிவு செய்க.

இருபத்தைந்தாவது

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

[இருபத்தைந்தாவது மணிமேகலை ஆபுத்திரனை மணிபல்லவத்திடையழைத்துப் புத்தபீடிகைகாட்டிப் பிறப்புணர்த்தி வஞ்சிமாநகர்புக்கபாட்டு]

அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புகுந்து
தரும சாவகன் றன்னடி வணங்கி
அறனு மறனு மநித்தமு நித்தமுந்
திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ்
சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும்
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டுப்
பெண்ணிணை யில்லாப் பெருவனப் புற்றாள்
கண்ணிணை யியக்கமுங் காமனோ டியங்கா
அங்கையிற் பாத்திரங் கொண்டறங் கேட்கும்

க அரசன் - புண்ணியராசன். உரிமை - மனைவி, "உரிமைமுன் போக்கி யல்லா லொளியுடை மன்னர் போகார்" (சீவக. உ௭உ)

உ தருமசாவகனென்பது, அப்பொழிலில் நோற்றுவதியும் ஒரு முனிவன் பெயர்; இப்பெயர்க்குத் தருமங் கேட்பவனென்பது பொருள்.

௩ மறன் - பாவம். அநித்தம் - அநித்தியப்பொருளின் வகை.

௩ - ௪ நித்தத்திறன் - நித்தியப் பொருளின் வகை. துக்கம் - பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு, விரும்பியன பெறாமை, வேண்டாதன பெறுதல் என்னும் ஆறும். புக்கில் - புகுமிடம்.

௫ சார்பிற்றோற்றம் - பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டு நிதானத்தினது தோற்றம். உய்தி - பிழைத்தல், "செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென" (புறநா. ௩௪), "உய்திக் கால முரையீ ரோவென" (சிலப். ௧௦. ௨௪௦)

௬ ஆரியன் - ஆசிரியன், என்றது புத்தனை.

௭ பெருவனப்பு - பேரழகு

௮ இயக்கம் - இயங்குதல். இவ்வடியோடு, "உருவி லாளனொடுருவம் பெயர்ப்ப" (௩. ௬) என்று முன்வந்தது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(பி - ம்.) ௬ 'அறிவுறக்கேட்டு' ௯ 'அங்கைப் பாத்திரம்'

இங்கிணை யில்லா னிவள்யா ரென்னக்
காவலற் றொழுது கஞ்சுக னுரைப்போன்
நாவலந் தீவினி நங்கையை யொப்பார்
யாவரு மில்லை யிவடிற மெல்லாம்
கிள்ளி வளவனொடு கெழுதகை வேண்டிக்
கள்ளவிழ் தாரோய் கலத்தொடும் போகிக்
காவிரிப் படப்பை நன்னகர் புக்கேன்
மாதவ னறவண னிவள்பிறப் புணர்ந்தாங்
கோதின னென்றியா னன்றே யுரைத்தேன்
ஆங்கவ ளிவளவ் வகநகர் நீங்கி
ஈங்கு வந்தன ளென்றலு மிளங்கொடி
நின்னைப் பாத்திர மென்னைய புகுந்தது
மன்பெருஞ் செல்வத்து மயங்கினை யறியாய்
அப்பிறப் பறிந்திலை யாயினு மாவயிற்

---

௧0 யாரென்ன - யாரென்று அரசன் கேட்ப [வென்க
௯ - ௧0 அரசனை புகுந்து வணங்கிக் கேட்டு, 'இவள் யார்' என்ன
௧௧ கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஞ்சுகன் மணிமேகலையின் வரலாற்றை அரசனுக்குக் கூறுதல் இனிக் கூறப்படும்

௧௨ இவள் திறமெல்லாம் - இவளுடைய வரலாறு முழுதும்

௧௩ கிள்ளிவளவனென்றது, உதயகுமரன் தந்தையை. கெழுதகை - உரிமை, என்றது நட்பை

௧௫ காவிரிப்படப்பை நன்னகர் - காவிரியைத் தோட்டக் கூற்றிற்கு எல்லையாகவுடைய காவிரிப்பூம் பட்டினம், படப்பை - பக்கமுமாம், "காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம்" (சிலப். ௧௫ · ௧௫௧)

௧௭ அன்றே - யான் போய்வந்த அக்காலத்தே

௧௨ - ௭ இவள் திறமெல்லாம் அன்றே யுரைத்தேன்.

௨0 இளங்கொடி - மணிமேகலை.

௧௧ - ௨0. உரைப்போனாகிய கஞ்சுகன், 'ஈங்குவந்தனள்' என்றலும்

௨௧. 'நின்னைப் பாத்திரம்' என்பது முதலியன, புண்ணியராசனை நோக்கி மணிமேகலை கூறுங்கூற்று பாத்திரம் - அமுதசுரபி

௨௨. செல்வத்து - செல்வத்தால்.

௨௩ அப்பிறப்பு - போனபிறப்பு, என்றது, சாலிவயிற்றிற் பிறந்த பிறப்பை

(பி - ம்) ௧௭ 'ஓதினனெறியானன்றே' ௧௮ 'ஆங்கவடானவ்வக நகர்'

றிப்பிறப் பறிந்திலை யென்செய் தனையோ
தூமணிப் பல்லவம் வலங்கொண் டல்லது
பிணிப்புறு பிறவியின் பெற்றியை யறியாய்
ஆங்கு வருவா யரசநீ யென்றப்
பூங்கமழ் தாரோன் முன்னர்ப் புகன்று
மையறு விசும்பின் மடக்கொடி யெழுந்து
வெய்யவன் குடபால் வீழா முன்னர்
வானின் றிழிந்து மறிதிரை யுலாவும்
பூநா றடைகரை யெங்கணும் போகி
மணிப்பல் லவம்வலங் கொண்டு மடக்கொடி
பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காண்டலும்
தொழுதுவலங் கொள்ளவத் தூமணிப் பீடிகை
பழுதில் காட்சி தன்பிறப் புணர்த்தக்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமில் மாதவன் றன்னடி பணிந்து
தருமங் கேட்டுத் தாதொழு தேத்திப்
பெருமகன் றன்னொடும் பெயர்வோர்க் கெல்லாம்
விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்கும்

---

௨௬ பிணிப்பு - பற்று பெற்றி - தன்மை

௨௭ ஆங்கு - மணிபல்லவத்திற்கு நீ ஆங்கு வருவாய் என்று

௨௮ தாரோன் - புண்ணியராசன்

௨0 - ௨௮ இளங்கொடி புகன்று

௨௯ மடக்கொடி - மணிமேகலை

௩௧ இழிந்து - இறங்கி ௩௪ மாதவன் - புத்தன்

௨௯ - ௩௪ மடக்கொடி எழுந்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு காண்டலுமெனக்

௩௬ பழுது - குற்றம் ௩௫ - ௬ பீடிகைக்காட்சி உணர்த்த

௩௭ அடைகரை - அடைகரையிலுள்ள.

௩௮ மாதவன் - பிரமதருமன்

௩௯ 'தருமங்கேட்டு' என்பது முதலியன, பிரமதருமனை முன்னிலையாக்கி மணிமேகலை கூறுங்கூற்று

௪0 பெருமகன் - அரசன், என்றது அத்திபதியை பெயர்வோர்க் கெல்லாம் - அவந்தி நகரத்திற்குச் செல்வோரெல்லோருக்கும்

(பி - ம்) ௨௬ 'பெற்றிமையுணராய்' ௨௮ 'முன்னர்ப்பொருந்தி' ௩௫ 'கொள்ளத்தூமணிப' ௩௬ - ௭ 'பிறப்புணர்ந்த, சாயங்கரை'

கலங்கஞர்த் தீவினை கடிமின் கடிந்தால்
தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகுதிர்
ஆகலி னல்வினை யயரா தோம்புமின்
புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோன்
உலகுயக் கோடற் கொருவன் றோன்றும்
அந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்லது
இன்னாப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை
மாற்றருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம்
போற்றுமி னறமெனச் சாற்றிக் காட்டி
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்தீர்
அவ்வுரை கேட்டு நும் மடிதொழு தேத்த
வெவ்வுரை யெங்கட்கு விளம்பினி ராதலின்

---

௪௨ கலங்கஞர்த் தீவினை - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்தை யுண்டாக்கும் கொலை முதலிய பத்துவகையினதாகிய பாவத்தை.

௪௪ நல்வினை - கொல்லாமை முதலிய பத்து வகையினதாகிய புண்ணியத்தை. அயராது ஓம்புமின் - மறவாது பாதுகாத்திடுமின்.

௪௫ புலவன் - ஞானி, புத்தனென்பது இப்பொருட்டு. முழுதும் பொய்யின்றுணர்ந்தோன் - ஸர்வஜ்ஞன்.

௪௬ உலகுயக் கோடற்கு - உலகைப் பிழைப்பித்தற் பொருட்டு. ஏகதேவனென்பது புத்தன் பெயர்களுள் ஒன்றாதலின் இங்கே, 'ஒருவன்' என்றார்.

௪௫-௬ புலவனும் உணர்ந்தோனுமாகிய ஒருவன் உலகை உயக் கோடற்குத் தோன்றுமெனக்.

௪௭ அவனறம் - அவனாற் கூறப்படும் அறம்.

௪௮ இன்னா - துன்பம். இழுக்குநரில்லை - தப்புவோரில்லை.

௪௭-௮ மணி. ௧௨ : ௯௯-௧௦௦.

௪௯ மாற்றருங் கூற்றம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய இயமன்; "மாற்றருங் கூற்றம்" (தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௪), "மருந்தில் கூற்றம்" (புறநா. ௩).

௫௦ அறம் போற்றுமினென்று சொல்லிப் பொருளை விளங்கச் செய்து. சாற்றி - நிறைத்தென்றுமாம்; "நிவந்துசெல் நீத்தத்துக் குளங் கொளச் சாற்றி" (மதுரைக். ௨௪௯).

௫௧ நாவே கடிப்பாக வாயாகிய பறையை அறைந்தீர். கடிப்பு - பறையடிக்குங் குறுந்தடி; "நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறையினும்" (சிலப். ௧௪ : ௨௯).

௪௦-௫௧ பெரியோர்க்கெல்லாஞ் சாற்றிக் காட்டி அறைந்தீரென இயைக்க.

௫௩ வெவ்வுரை - பதினாறுநாளில் இராகுலன் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறப்பானென்றும், நீ அவனோடு தீயில் மூழ்குவையென்றும்.

(பி-ம்.) ௪௬ 'உலகுயக் கேட்டற்கு'.

பெரியவன் றோன்று முன்னரிப் பீடிகை
கரியவ னிட்ட காரணந் தானும
மன்பெரும் பீடிகை மாய்ந்துயிர் நீங்கிய
என்பிறப் புணர்ந்ததூஉ மென்னென் றியான்றொழ
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வனை யல்லது
மற்றப் பீடிகை தன்மிசைப் பொறாஅது
பீடிகை பொறுத்த பின்ன ரல்லது
வானவன் வணங்கான் மற்றவ் வானவன்
பெருமகற் கமைத்துப் பிறந்தார் பிறவியைத்
தரும பீடிகை சாற்றுக வென்றே
அருளின னாதலி னாயிழை பிறவியும
இருளறக் காட்டு மென்றெடுத் துரைத்த
தன்றே போன்ற தருந்தவர் வாய்மொழி
இன்றெனக் கென்றே யேத்தி வலங்கொண
டீங்கிவ ளின்னண மாக விறைவனும

சொன்ன சொற்கள், இதனை இந்நூல் ௬-ஆம் காதை, ௪அ-ஆம் அடி முதலியவற்றானுணர்க

௫௪. பெரியவன - புத்தன் பீடிகை - பீடிகையை

௫௫ கரியவன் - இந்திரன், "தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை" (அ ௫உ) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௫௫-எ காரணந்தானும உணர்ததற்குக் காரணமும் என்னவென்று யான்தொழ.

௫அ. முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன் - எல்லாமறிந்தமுதல்வன், ஸர்வஜ்ஞன், மணி ௫ ௪0௪ ௫௯ பொறாஅது - சுமவாது, முறறு

௬௧. வானவன் - இந்திரன்.

௬உ. பெருமகற்கமைதது - புத்தனை அறிந்துகொண்டற பொருட்டு இயற்றி பிறந்தார் பிறவியை - பிறந்தோருடைய பழம்பிறப்பின் செய்தியை

௬௩. சாற்றுக - உணர்ததுக

௬௪. அருளினன் - ஆணைதந்தான். ஆயிழை பிறவியும - உன் பிறவியையும்.

௬௧-௪. அவ்வானவன் அமைததுச சாற்றுகவென்று அருளினனாக.

௬௫ இருளற - மயக்கமற.

௬௬. அருந்தவர். முனிவர்கள் கணவந்தது.

௬௫-௬ அன்று உரைததாகிய வாயமொழி

௬௬-எ. எனக்கு வாயமொழி இன்றைக்குரைததது போனறதென்று.

௬அ. இவள் - மணிமேகலை. இன்னணமாக - இப்படி இங்கேயிருக்க. இறைவன - புண்ணியராசன்

(பி - ம்) ௫௬. 'பீடிகை தன்மமிசைப் பெறுஅப்' ௬௫-௬. 'மருளறக் காட்டுதுமென் றெடுத்துரைதத, வன்றே'

உரு. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை

ஆஙகப பொழிலவிட் டகநகர் புக்குத்
தநதை முனியாத தாய்பசு வாக
வநத பிறவியு மாமுனி யருளாற
குடாதகொடா மாலை சூழா தாஙகோா
அடாபபொன முடடையு ளடஙகிய வணணமும்
மாமுனி யருளான மககளை யிலலோன்
பூமிசந திரனகொடு போந்த வணணமும
ஆயதொடி யரிவை யமரசுந தரியெனும
தாயவாயக கேட்டுத தாழதுய ரெய்தி
இறநத பிறவியின் யாயசெய ததூஉம
பிறநத பிறவியின பெறறியு நினைநது
செருவேன மனனா செவவிபாாத துணஙக
அரைசுவீற றிருநது புரையோாப பேணி
நாடகங கணடு பாடற பானமையிற
கேளவி யினனிசை கேடடுத தேவியா
ஊடற செவ்வி பாாததுநீ டாது

எ0 முனி - மணமுகமுனிவன, மணி கரு · ச.

எரு அடா - தகடு எஉ - ரு. மணி. கரு கரு - ச

எக - ரு அருளால அடஙகியவணணமும.

எரு. பூமிசநதிரன - நாகபுரததரசன

எச - ரு இலலோனுகிய பூமிசநதிரன

எசு அமரசுநதரி - பூமிசநதிரன மனைவி.

சுஅ - எஎ இறைவனும விடடுப புககுப பிறவியும அடங்கியவணணமும போநதவணணமும கேட்டுத துயரெயதியெனக

எஅ இறநதபிறவி - போனபிறபபு யாய - தாய, எனறது சாலியை இறநதபிறபபின செயதியை மணிமேகலையாலுணாநதான போலும

எகூ. பெறறி-பேறு, எனறது பசுவயிறறிறபிறநதது முதலியவற்றை.

அ0 செவவி - தம குறைகூறுதறகேறற மனமொழிமெய்கள இனியனுஙகாலம உணஙக - வாட

அக. வீறறிருநது - வருததமின்றியிருநது; செமமாநதிருநதென்றுமாம்; பூநத எ0, ரு புரையோாபபேணி - பெரியோரை வழிபடடு, அமைச்சர் களையும புரோகிதாகளையும விருமபித துணைக்கொணடெனறுமாம

அஉ - ரு. பட்டினப் ககரு

அச ஊடல - பிணஙகல, 'வழககாட்டு' என்பா வெண்பாமாலை உரையாசிரியா. நீடாது - தாமதியாமல

(பி - ம்) எஉ 'மாலை சூடியாங கோா' எசு. 'அரிவையாசுந்தரி யெனுந' ·

பாடகத் தாமரைச சீறடி பணிநது
தேமரு கொங்கையிற் குஙகும மெழுதி
அஙகையிற றுறுமலா சுரிகுழற சூட்டி
நறுமுகை யமிழ்துறாஉந திருநகை யருநதி
மதிமுகக கருஙகட செஙகடை கலககக
கருபபு விலலி யருபபுககணை தூவத
தருககிய காமக் களளாட டிகழநது
தூவறத துறதத னனெறனச சாறறித
தெளிநத நாதனென செவிமுத லிடடவித
தேதக மினறு யினறு விளைநதது
மணிமேகலைதான காரண மாகவென்
றணிமணி நீணமுடி யரசன கூற
மனமவே றுயினன மனனென மநதிரி

---

௮௫ பாடகம - ஒருவகைக காலணி

௮௬ குஙகுமம - குஙகுமச சாநது

௮௭ அஙகையின - அகஙகையினுலே தூறுமலா - நெருஙகியமலர் அஙகையிற சூட்டி

௮௮ முகை - அருமபு. நறுமுகைபோலுந திருநகை

௯௦. கருபபுவிலலி - மனமதன அருபபுககணை - மொட்டுமலராகிய அமபு விலலி கணையைததூவ

௯௧ காமககளளாட்டு - காமமாகிய களளையுணடு விளையாடும விளையாட்டு மணி ௨௨ ௨௦ ; “ காமக களளாட டடஙகினா மயஙக ” (சிலப் ௨௨ ௧௨௭)

௮௨ - ௯௧ ‘ நாடகஙகணடு ’ எனபது முதலியன காமககளளாட்டிறகு அடை.

௯௨ தூவறததுறததல - பறறுககோடறததுறததல , கலி ௧௧௮

௯௩ நாதன - தருமசாவகன. முதல - இடம விதது - அவன கூறிய உபதேசமொழி ௯௪ எதமின்றுய - குறறமிலலாமல.

௯௬. நீணமுடி - தொனறுதொட்டுவநதமுடி , குலததின் பெருமை கூறியவாறு , “ நெடுமுடிக குருசில ” (சீவக ௨௯௪.) அரசன் - புணணியராசன

௯௩ - ௯௬. விதது, மணிமேகலை காரணமாக இனறு விளைநததெனறு அரசன கூற

௭௭ - ௯௬ அரசன், துயரெயதி நினைநது இரஙகி சாறறிக் கூற

௯௭. மன - அரசன

மேலவருவன, சனமிததிரனெனனும மநதிரி கூறறு.

(பி - ம்) ௮௫. ‘ சீறடிபிடித்து ’ ௮௮ ‘ அமிழதூறு திருநகை ’ ௯௦ ‘ கருபபுவிலஙகன் ’ ௯௨ ‘ துவாததுறததல ’

சனமித் திரனவன் றுடொழு தேத்தி
எங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி
நங்கோ னுனைப் பெறுவதன் முன்னாட்
பன்னீ ராண்டிப் பதிகெழு நன்னாடு
மன்னுயி மடிய மழைவளங் கரந்தீங்
கீன்றாள் குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
தான்றனி தின்னுந் தகைமைய தாயது
காயவெங் கோடையிற் கார்தோன் றியதென
நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ணல்
தோன்றிய பின்னாத் தோன்றிய வுயிர்கட்கு
வானம் பொய்யாது மண்வளம் பிழையா
தூனுடை யுயிர்க ளுறுபசி யறியா
நீயொழி காலை நின்னா டெல்லாம்
தாயொழி குழவி போலக் கூஉம்
துயர்நிலை யுலகங் காத்த லின்றிநீ
உயர்நிலை யுலகம் வேட்டனை யாயின்
இறுதி யுயிர்க ளெய்தவு மிறைவ
பெறுதி விரும்பினை யாகுவை யன்றே

---

௯௯ கேண்மதி - கேள், மதி முன்னிலையசை
௧00. நுங்கோன் - பூமிசந்திரன்
௧0௧. இப்பதிகெழுநன்னாடு - இந்நகரத்தினையுடைய நல்லசாவகநாடு.
௧0௨. கரந்து - மறைந்து ௧0௧-௨ மணி. ௧௪ ௫௫-௬.
௧0௩. ஈன்றாள் - தாய். ௧0௧-௪. நாடு தகைமையதாயது.
௧0௩-௪ "தந்தையை மக்கள் முகம்பா ராமல், வெந்த சாகம் வெவ்வே றருந்தி" (தமிழ்நா ௧௮)
௧0௮ பிழையாது - தப்பாமல். ௧0௯ உயிர்கள் அறியா
௧௧0 ஒழிகாலை - நீங்கியபொழுது
௧௧௧ கூஉம் - கூப்பிடும், முற்று
௧௧0-௧௧ "தாயி றூவாக் குழவி போல, வோவாது கூஉம்" (புறநா ௪), மணி ௨௫ ௨௯௬-௭
௧௧௩. உயர்நிலையுலகம் - முத்தியுலகம், "உயர்நிலையுலகமுஞ் சிறிது" (குறுந் ௩௯௧ ௨) வேட்டனை யாயின் - விரும்பினையாயின்.
௧௧௪ இறுதி - மரணம் உயிர்கள் இறுதியெய்தவும்
௧௧௫ பெறுதி - இலாபம்
௧௧௩-௫ வேட்டனையாயின் விரும்பினையாகுவை
(பி - ம்.) ௧00. 'நுங்கோனினனை' ௧0௨-௩ 'வளங்கரந்த, ஈன்றாள்' ௧௧௨ 'காக்கலொன்றுநீ' ௧௧௪ 'இறுதியுலகமெய்தவு மிறைவன'

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பும்
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றால்
மதிமா றோர்ந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதல்வன் கேட்டு
மணிபல் லவமவலங் கொள்வதற் கெழுந்த
தணியா வேட்கை தணித்தற் கரிதால்
அரசு முரிமையு மகநகர்ச் சுற்றமும்
ஒருமதி யெல்லை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய் கம்மியர் வருகெனக் கூஉய்
இலங்குநீர்ப் புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்க மேறினன் மணிபல் லவத்திடைத்
தங்கா தக்கலஞ் சென்றுசார்ந் திறுத்தலும்
புரைதீர் காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி
அரைசன் கலமென் றகமகிழ் வெய்திக்
காவலன் றன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவும்
தேமலர்ச் சோலைத் தீவகம் வலஞ்செய்து

---

௧௧௬. தன்னுயிர்க்கு - தன் உயிர் வருந்துதற்கு. ஓம்பும்-பாதுகாக்கும்.

௧௧௭. மன்னுயிர் முதல்வன் - புத்தன். அறம் - காருணியம். ஈது - நீ துறந்து முத்தியடைதற்கெண்ணியது. ஈது முதல்வனது அறமன்று.

௧௧௬-௭. புத்தனை, 'பாதுககதுககி' (நீலகேசி) என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

௧௧௮. மதி மாறோர்ந்தனையென்றான், பிறவுயிர்களின் வருத்தத்தை நீக்கக்கருதாது தன்பயனைக் கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்.

௧௧௯. முதுமொழி-அறிவுவாய்ந்த மொழி. முதல்வன்-புண்ணியராசன்.

௯௭ - ௧௧௯. சனமித்திரன், மன் மனம்வேறாயினனென்று தொழுது ஏத்தி முதுமொழி கூற. ௧௨௩. மதி - மாதம்.

௧௨௪. கலஞ்செய்கம்மியர் - கப்பலில் தொழில்செய்வோர், "கலம்புணர் கம்மியர்" (மணி ௭ · ௭௦). ௧௨௫. புணரி - கடல்.

௧௧௯ - ௨௬. முதல்வன் அம்மொழியைக் கேட்டுக் காத்தல் நின்கடனெனக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினனெனக.

௧௨௭. தங்காது - இடையே தங்காமல். இறுத்தலும் - தங்கலும்.

௧௨௮. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

௧௩௦ - ௩௧. காவலன்றன்னொடும் வலஞ்செய்து.

(பி - ம்) ௧௨௪. 'கம்மியர் கடனெனக்கூஉய்'

பெருமகன் காணாய் பிறப்புணர் விக்கும்
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற்
குலந்த பிறவியை யுயர்மணிப் பீடிகை
கையகத் தெடுத்துக் காண்போர் முகத்தை
மையறு மண்டிலம் போலக் காட்ட
என்பிறப் பறிந்தே னென்னிடர் தீர்ந்தேன்
தென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்
மாரி நடுநாள் வயிறுகாய் பசியால்
ஆரிரு ளஞ்சா தம்பல மணைந்தாங்
கிரந்தூண் வாழ்க்கை யென்பால் வந்தோர்க்
கருந்தூண் காணா தழுங்குவேன் கையில்
நாடுவறங் கூரினு மிவ்வோடு வறங்கூரா
தேடா வமுத மெழுந்திது கொள்கென
அமுத சுரபி யங்கையிற் றந்தென
பவமறு வித்த வானோர் பாவாய்
உணர்விற் றோன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்தும்

---

௧௫௨ பெருமகன் - அரசன், அண்மைவிளி

௧௫௩-௫௫ பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து காட்ட

௧௫௫ உலந்தபிறவி - போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை

௧௫௭ மையறுமண்டிலம் - குற்றமற்ற கண்ணாடி, "வயக்குறுமண்டிலம்" (கலி ௨௫.)

௧௫௫-௭. மண்டிலம்போலப் பீடிகை உலந்த பிறவியைக் காட்ட. மேல்வருவன, பழம்பிறப்புணர்ந்த புண்ணியராசன் கூற்று

௧௫௮ தமிழ்மதுரை சிறுபாண். ௬௬-௭ கலை-வித்தை

௧௬௦ மாரிநடுநாள் - மழையையுடைய நள்ளிரவில்

௧௬௨. இரந்துண்ணுமுணவையே வாழ்க்கைப் பொருளாகவுடைய என்பால்வந்தோர் பொருட்டு.

௧௬௩ அழுங்குவேன் - வருந்துவேன், பெயர்

௧௬௪-௫ மணி ௧௪ ௧௨-௩.

௧௬௬ அங்கையின் - அழகிய கையினால்.

௧௬௭. பவம் - கருமக்கூட்டம்

௧௫௮-௬௭ இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில் ௧௪ - ஆம் காதை, ௫- ஆம் அடி முதலியவற்றால் உணர்க

௧௬௮ உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்,

(பி-ம்) ௧௫௮-௯ 'என்னிடர் தீர்த்த, தென்' ௧௬௩ 'காணாதழு வேன்' ௧௬௫ 'ஏடாபரியல'

மணித்திகழ் அவிரொளி மடந்தை நின்னடி
தேவ ராயினும் பிரம ராயினும்
நாமாசு கழூஉ நலங்கிளர் திருந்தடி
பிறந்த பிறவிகள் பேணுத லல்லது
மறந்து வாழேன் மடந்தையென் றேத்தி
மன்னவன் மணிமே கலையுட னெழுந்து
தென்மேற் காகச் சென்று திரையுலாம்
கோமுகி யென்னும் பொய்கையின் கரையோர்
தூமலர்ப் புன்னைத் துறைநிழ லிருப்ப
ஆபுத் திரனோ டாயிழை யிருந்தது
காவற் றெய்வதங் கண்டுவந் தெய்தி
அருந்துயிர் மருந்துமுன் னங்கையிற் கொண்டு
பெருந்துயர் தீர்த்தவப் பெரியோய் வந்தனை
அந்நா ளின்னை யயர்த்துப் போயினர்
பின்னுள வந்துநின் பெற்றிமை நோக்கி

---

௧௪௯ மணி - பளிங்கு, "மணிமருள் தெண்ணீர்" (மலைபடு ௨௫௦); முத்துமாம்.

௧௫௧ நா மாசு - நாக்குற்றம் கழூஉம் - போக்கும்.

௧௫௨ பிறவிகள் - பிறவிகள்தோறும். பேணுதல் - உட்கொண்டு வழிபடுதல். ௧௫௩ மடந்தை விளி.

௧௪௯-௫௩ நின்னடிகளைப் பிறவிகள்தோறும் பேணுதலல்லது மறவேன்.

௧௫௫ உலாம் - உலாவும். ௧௫௬. கரை - கரையில்.

௧௫௩-௭ மன்னவன் ஏத்தி எழுந்து சென்று கரையில் நிழலில் இருப்பவென்க.

௧௫௯ தெய்வதம் - தீவதிலகை.

௧௬௦ 'அருந்துயிர் மருந்து' என்பது முதலியன, தீவதிலகை புண்ணியராசனை நோக்கிக் கூறும் கூற்று. உயிர்மருந்து - சோறு.

௧௬௧ பெருந்துயர் - பசித்துயர். வந்தனை - வந்தாய்.

௧௬௨ அந்நாள் - போனபிறப்பில் மதுரையிலிருந்து கப்பல்வழியே வந்து இத்தீவத்தை அடைந்த அந்நாளில். அயர்த்து - மறந்து. போயினர்: பெயர்.

௧௬௩ பெற்றிமை - தன்மை, என்றது, "உண்ணு நோன்போடுயிர் பதிப் பெயர்த்தமை" (மணி ௧௪ ௯௫)

(பி - ம்) ௧௫௧ 'நாமுறைபுகழ்ந்த நலங்கிகழ்திருந்தடி' ௧௫௮. 'ஆயிழைதன்னைக' ௧௬௦ 'மருந்துனனங்கையிற' ௧௬௧. 'வருந்துயிர் நீக்கிய மறவோன'

நின்குறி யிருநது தமமுயிா நீததோா
ஒன்பது செடடிக ளுடலென் பிவைகாண்
ஆஙகவ ரிடவுண டவருடன வநதோா
ஏஙகிமெய் வைததோ ரென்பு மிவைகாண்
ஊாதிரை தொகுதத வுயாமணல புதைபப
வாயமலாப புனனை யணிநிழற கீழால
அன்புடை யாருயி ரரசற கருளிய
எனபுடை யாககை யிருநதது காணாய்
நினனுயிா கொனருய நின்னுயிாக கிரஙகிப
பினனாள வநத பிறருயிா கொன்ருய
கொலைவ னலலையோ கொறறவ னுயினை
பலாதொழு பாததிரங கையி னேநதிய
மடவா னலலாய நின்றன மாநகா
கடல்வயிறு புககது காரணங கேளாய

---

௧௬௪ நினகுறியிருநது - நீ இறநதவிடதது உணணுநோனபுடனி ருநது, குறி - இடம

௧௬௬ ஆஙகவரிடவுணடு - அவவொனபது செட்டிகளும் உணவளிகக உணடு.

௧௬௭ மெயவைததோா - உயிாநீஙகினோா, மணி ௬ ௧௯௧.

௧௬௮ ஊாதிரை தொகுதத - பரநத அலைகள திரட்டிய

௧௬௯ ஆயமலா - அழகியமலா கீழால - கீழிடததே, உருபு மயக்கம்.

௧௭0 அனபையுடைய அரியவுயிரை உனககுக கொடுதத. ஆருயி ரெனறது, ஈணடு விஞஞானஸகநததனை ௧௭௧ காணாய - பாராய.

௧௬௮ - ௭௧. புதைபபக கீழால யாககையிருநதது காணெனக

௧௭0 - ௭௧ இவவடிகளோடு, " அனபோ டியைநத வழககெனப வாரு யிாக, கெனபோ டியைநத தொடாபு " (குறள், ௭௩) எனபது ஒபபுநோககற பாலது

௧௭௪ கொலைவன - கொலலுதலைச செயபவன, " கொலைவன் யாா கொலோ கொலைவன மற்றிவன " (புறநா ௧௫௨)

௧௭௨ - ௪ 'நின்னுயிா கொனருய' என்பது முதலியன வஞசப புகழசசி

௧௭௫ 'பலாதொழுபாததிரம' எனபது முதலியன தீவதிலகை மணிமேகலையை நோக்கிக் கூறுங்கூற்று

௧௭௬ நகா - காவிரிபபூமபட்டினம

௧௭௬ - ௭ நகா கடலில அழுநதிறறு

(பி - ம்) ௧௬௬ 'ஆங்கவா மடவாரவருடன்வநதோா' ௧௬௮ 'ஊதை யீட்டிய வுயிாமணல' ௧௭௬ 'மடவாலாய'

நாக நன்னா டாள்வோன் றன்மகள்
பீலிவளை யென்பாள் பெண்டிரின் மிக்கோள்
பனிப்பகை வானவன் வழியிற் றோன்றிய
புனிற்றிளங் குழவியொடு பூங்கொடி பொருந்தியித்
தீவகம் வலஞ்செய்து தேவர்கோ னிட்ட
மாபெரும் பீடிகை வலங்கொண் டேத்துழிக்
கம்பளச் செட்டி கலம்வந் திறுப்ப
அங்கவன் பாற்சென் றவன்றிற மறிந்து
கொற்றவன் மகனிவன் கொள்கெனக் கொடுத்தலும்
பெற்ற வுவகையன் பெருமகிழ் வெய்திப்
பழுதில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனைத்
தொழுதனன் வாங்கித் துறைபிறக் கொழியக்
கலங்கொண்டு பெயர்ந்த வன்றே காரிருள்
இலங்குநீ ரடைகரை யக்கலங் கெட்டது
கெடுகல மாக்கள் புதல்வனைக் கெடுத்தது
வடிவேற் கிள்ளி மன்னனுக் குரைப்ப

---

௧௭௮ நாகநன்னாடாள்வோன் - வளைவணன்

௧௮௰ பனிப்பகைவானவன் - சூரியன். வழி - பரம்பரை

௧௮௧ பூங்கொடி - பீலிவளை

௧௮௰-௮௧ பூங்கொடி பொருந்தியதனை இந்நூல், ௨௪-ஆம் காதை, ௨௯-ஆம் அடி முதலியவற்றாலுணர்க

௧௮௧-௨ இத்தீவகமென்றது மணிபல்லவத்தை

௧௮௩ பீடிகை - புத்தபீடிகை ஏத்துழி - துதிக்கும்பொழுது

௧௭௮-௮௩ மகள் என்பாள் மிக்கோள் பூங்கொடி குழவியொடு பொருந்தி வலஞ்செய்து வலங்கொண்டு ஏத்துழியெனக்.

௧௮௪ இறுப்ப - தங்க [தலை

௧௮௫ அவன்திறம் - அவன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் செல்லு

௧௮௬ கொடுத்தலும் - பீலிவளை கொடுத்தலும்.

௧௮௯. தொழுதனன்வாங்கி - தொழுதுவாங்கி, மணி. ௯. ௨௰ பிறக்கு ஒழிய - பின்னொழிய.

௧௯௰ இருள் - இருளில் ௧௯௨ கெடுத்தது - இழந்தசெய்தியை.

(பி-ம்) ௧௮௭ 'உவகையன்' ௧௮௯ 'தொழுதனன் வணங்கி' ௧௯௰. 'கொண்டுபோயவனன்றே' ௧௯௨ 'கெடுத்தமாக்கள் புதல்வனைக் கெடுத்தது'

மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொருஅன்
நன்மணி யிழநத நாகம போனறு
கானலுங கடலுங கரையுந தோவுழி
வானவன விழாககோண மாநக ரொழிநதது
மணிமே கலாதெயவ மற்றது பொருஅள
அணிநகா தன்னை யலைகடல கொளகென
விட்டனள் சாபம பட்ட திதுவாற
கடவுண மாநகா கடலகொளப பெயாநத
வடிவேற றடககை வானவன போல
விரிதிரை வநது வியனகா விழுஙக
ஒருதனி போயின னுலக மனனவன
அருநதவன றனனுட னாயிழை தாயரும
வருநதா தேகி வஞசியுட புககனா
பரபபுநீாப பெளவம பலாதொழக காபபோள
உரைததன கேடக வுறுகுவை யாயினின
மனனுயிா முதலவனை மணிமே கலாதெயவம

கசுச உறறது பொருஅன - உணடான துனபததைப பொருஅனுகி.

கசுரு. மணி எ. காக கசுசு தோவுழி - தேருமிடதது

கசுஎ வானவன் விழாககோள - இநதிரவிழாவெடுததலை.

கசுஅ - எ. தோவுழி ஒழிநதது

உ00 பட்டது - உணடான செயதி

உ0ச ஒருதனி - துணையினறி மன்னவன - நெடுமுடிககிளளி

உ0ரு அருநதவன - அறவணவடிகள. ஆயிழைதாயா - உன தாயா ; என்றது மாதவியையும சுதமதியையும.

உ0எ பெளவம - கடல காபபோள - மணிமேகலாதெயவம பலா தொழப பெளவததைக காபபோளெனக

உ0அ உரைததன - சொலலபபட்டன, முறறு

உ0எ - அ மேறகூறிய செயதிகள காபபோளால எனககு உரைககப பட்டனவெனக இனி, 'உரைததன' எனபதைப பெயராககி, 'கேடக வுறுகுவையாயின' எனபதனேடு கூட்டிபபொருளுரைபபினும பொருநதும

உ0அ - கூ நினமனனுயிா முதலவனெனறது கோவலன மரபில முற பட்டாளெரு வணிகனை

(பி'- ம்) கசுச - கூ 'மனனது தெயவமறறது பொருஅளகனகா தனை' கசுசு 'கானலும் பொழிலும' உ00 'வி'டடது சாபம' உ0ச - ரு 'போயினனாருநதவன றனனுடன' உ0சு 'புககனள' உ0எ. 'பலா கொளக காபபாள'

முன்னு ளெடுத்தது மாநா ளாங்கவன்
அறவர சாண்டது மறவணன் றன்பால்
மறுபிறப் பாட்டி வஞ்சியுட் கேட்பையென்
றந்தரத் தீவகத் தருந்தெய்வம் போயபின்
மன்னவ னிரங்கி மணிமே கலையுடன்
துன்னிய தூமண லகழ்ந்த தோன்றி
ஊன்பிணி யவிழவு முடலென் பொடுங்கித்
தான்பிணி யவிழாத் தகைமைய தாகி
வெண்சுதை வேய்ந்தவ ணிருக்கையி னிருந்த
பண்புகொள் யாக்கையின் படிவ நோக்கி
மன்னவன் மயங்க மணிமே கலையெழுந்
தென்னுற் றனையோ விலங்கிதழ்த் தாரோய்
நின்னுடை நாடா னின்னையீங் கழைத்தது
மன்னுநின் றன் மறுபிறப் புணர்த்தி
அந்தரத் தீவினு மகன்பெருந் தீவினும்
நின்பெய ரிறுத்த நீணில மாளும்

---

௨௧௦. முன்னாள் மரக்கலமுடைந்த அக்காலத்தில்

௨௧௧. அறவரசாண்டது-புண்ணியதானஞ்செய்தது, மணி ௨௯ · ௭

௨௧௩ தெய்வம் - தீவதிலகை

இனி, மணலைத்தோண்டித் தன்பழைய உடம்பைக்கண்டு புண்ணிய ராசன் வருந்துதலும் மணிமேகலை அவனைத்தேற்றுதலும் கூறப்படும்

௨௧௫ தூ - தூய்மை அகழ் - தோண்ட

௨௧௬ ஊன்பிணியவிழவும் - தசையின்பிணிப்பு நீங்கவும்

௨௧௭ தான்என்றது யாக்கையை பிணியவிழா - கட்டவிழாத

௨௧௮ வெள்ளிய சுண்ணச்சாந்தால் வேயப்பட்டு அவ்விடத்து இருத்தல் போல இருந்த.

௨௧௯ படிவம் - வடிவம் ௨௨௨ ஈங்கு - இத்தீவத்திற்கு

௨௨௩ மறுபிறப்பு - பழம்பிறப்பு

௨௨௪ அந்தரத்தீவினும் - இரண்டாயிரம் சிறுதீவுகளிலும் அகன் பெருந்தீவினும் - நான்கு பெருந்தீவுகளிலும், மணி ௬ · ௧௯௫ - ௬

௨௨௫ பெயர் - புகழ்

௨௨௨ - ௫ நின்னையீங்கழைத்தது உணர்த்தி நிறுத்தற்பொருட்டே யெனக

(பி - ம்) ௨௧௧ 'ஆங்கவன்றன்னை' ௨௧௨ 'கேட்குவை' ௨௧௪ 'மன்னவன் வணங்கி' ௨௧௪ - ௫ 'உடனுறனுன்னியது வாமணலகழ்ந்த தோன்றின' ௨௧௭ 'தகைமைத்தாகி' ௨௧௮ 'வேந்தவரிருக்கை' ௨௧௯ 'கொள்யாக்கை' ௨௨௪ 'அந்தர்தீவின'

அரசர் தாமே யருளறம பூண்டால்
பொருளு முண்டோ பிறபுரை தீாததற்
கறமெனப படுவ தியாதெனக் கேடபின்
மறவா திதுகேண மனனுயிாக கெலலாம
உணடியு முடையு முறையுளு மலலது
கணட திலலெனக காவல னுரைககும
என்னாட் டாயினும பிறாநாட டாயினும
நனனுத லுரைதத நலலறஞ செய்கேன
எனபிறப புணாததி யென்னைநீ படைததனை
நினறிற நீஙக லாறறேன யானெனப
புனகண கொளளனீ போநததற் கிரஙகினின
மனபெரு நனனாடு வாயெடுத தழைககும

௨௨௭ உலகததிற் குறறநதீாததறகுப பொருளேயிராது, எலலா வுயிா களும குறறமறறனவாமெனறபடி பிற இடைசசொல புரை - குற்றம்

௨௨௬ - ௭ இவவடிகளினபொருள, 'மனனவனெபபடி மனனுயிரப படி' எனனும பழமொழியின பொருளை விளககிறறு.

௨௩௦ உணடி முதலியவறறையலலாமல உறையுள் - இருபபிடம, "பகுததுணடு பலலுயி ரோமபுத லூலோா, தொகுததவறறு ளெலலாந தலை" (குறள், ௩௨௨), "உணடி யுறையு ளுடுககை யிவையீநதாா" (ஏலாதி ௯)

௨௩௧ கணடிலலென - கணடிலலையெனறு சொலல

௨௨௮ - ௩௧ அறமெனபபடுவது எலலாவுயிாகடகும உணடி முதலிய வறறையீதலையனறி வேறு கணடிலலையெனறு மணிமேகலை சொலல, உணடி முதலியவறறை ஈதலே அறமெனறபடி

௨௩௨ ஆயினும எணணிடைசசொல

௨௩௩ நனனுதல உரைதத - நீ சொலலிய செயகேன - செயவேன

௨௩௪ எனபிறபபு உணாததி - எனபழமபிறபபை அறிவிதது பழம பிறபபுணாநதது, நலலறம பூணுதறகுரிய விசேடவுணாவினறுதறகுக காரண மாயிருநததுபறறி, 'எனனைநீ படைததனை' எனறுன இது, "நானவன றன மகள" (சிலப் ௨௯ 'தெனனவன்') எனறுற போனறது

௨௩௫ நினனிடததினினறும பிரியும வனமை யிலலேனெனறு அர சன சொலல

௨௩௬ புனகண கொளளல நீ - நீ துனபஙகொளளாதே. போநததறகு இரங்கி - நீ இஙகுவநததறகு வருநதி

௨௩௭ நாடு உன்னையழைககும

௨௩௬ - ௭ மணி ௨௫ ௧௧௦ - ௧௧

(பி - ம்.) ௨௨௭ 'உணடோபுரைதீாதறகென' ௨௨௮. 'கேடப' ௨௩௦ 'உணடியுமுறுதியு முறையுளுமவலலது'

வஙகத தேகுதி வஞசியுட செலவனென்
றநதரத தெழுநதன ளணியிழை தானென்.

உரு —ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை முற்றிறறு.

உகூஅ ஏகுதி - போவாய

உகூகூ. அநதரதது - ஆகாயததில அணியிழை - மணிமேகலை

க - உகூகூ அரசன, புகுநது வணஙகிககேட்டு, 'இவள யார' என்னக கஞசுகன, 'ஈஙகுவநதனள' எனறலும, 'இளஙகொடி, வருவாய' எனறு புகனறு எழுநது இருநது போகி வலஙகொணடு பீடிகையைக காணடலும, அதனைததொழுது அவள வலஙகொளள, அபபீடிகை உணாதத, பணிநது, 'போனறது' எனறு ஏததி வலஙகொணடு இனனணமாக, இறைவனும விடடுப புககுக கேட்டு எயதி நினைநது கள்ளாடடிகழநது சாறறி, 'விளைந் தது' எனறு கூற, மநதிரி சனமிததிரன, தொழுதேததி, 'மனனவ, மதிமா றோரநதனை' எனறு முதுமொழிகூற, முதலவன கேட்டு, 'காததல நின கடன' எனறு கூறிக கூஉயக கரையெயதி ஏறினன, அககலம சென்று சாரநதிறுததலும, பூஙகொடி, பொருநதி மகிழவெயதி வலஞசெயது, 'பீடிகை இது' எனக காடட, மனனவன வலஙகொணடு ஏததினன, அவனுககுப பீடிகை பிறவியைக காடட, மனனவன, 'மறநதுவாழேன' எனறு ஏததி மணிமேகலையுடன எழுநது சென்று இருபப, தெயவதம கணடு வநதெயதி, 'பெரியோய, வநதனை, உடலெனபு இவைகாண, எனபுமிவைகாண, காணுய, கொனறுய, கொனறுயாயினை மடவரனலலாய, நகா கடல வயிறு புககது, காரணஙகேளாய, மணிமேகலா தெயவம சாபமிடடனள, இதுபடடது, உலகமனனவன போயினன, தாயரும புககனா, கேடக உறுகுவையாயின, வஞசியுட கேடபை' எனறு தெயவம போயபின, மனன வன இரஙகிப படிவம நோககி மயஙக, மணிமேகலை எழுநது, 'கணடது இல' என, காவலன உரைககும, அஙஙனம உரைபபவன, 'நீஙகலாறறேன யான' என, அணியிழை, 'ஏகுதி, செலவன' எனறு எழுநதனளென வினை முடிவு செயக

இருபத்தாறுவது

வஞ்சிமாநகர்புக்க காதை

[இருபத்தாறுவது மணிமேகலை கண்ணகிகோட்டமடைந்து வஞ்சிமாநகர் புக்கபாட்டு]

அணியிழை யந்தர மாறு வெழுந்து
தணியாக் காதற் றாய்கண் ணகியையும்
கொடைகெழு தாதை கோவலன் றன்னையும்
கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய
வேட்கை துரப்பக் கோட்டம் புகுந்து
வணங்கி நின்று குணம்பல வேத்தி
அற்புக்கட னில்லாது நற்றவம் படராது
கற்புக்கடன் பூண்டு நுங்கடன் முடித்த

---

௧ அணியிழை - மணிமேகலை

௨ தணியா - குறையாத; தாய்கண்ணகி - தாயாகிய கண்ணகி

௩ கொடைகெழுதாதை கோவலன் - ஈதல் பொருந்திய தாதையாகிய கோவலன், கோவலன் கொடையிற் சிறந்தவனென்பது, கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொன்று கணவனால் நீப்புண்ட பார்ப்பனியின் கொலைப்பாவம் நீங்குதற்குத் தருமாசனத்தோருரைத்த நூல்வழியே தானஞ்செய்து அப்பார்ப்பனியைக் கணவனோடு கூட்டிப் பாதுகாத்தானென்றற்றொடக்கத்துச் சரித்திரங்களால் நன்கு புலப்படும், இதனை, சிலப்பதிகாரத்திற் காண்க, ௧௫ ௫௪ - ௭௫

௪ (இமயமலைச்சிலையால்) தெய்வமாகப் பண்ணிய வடிவத்தைத் தரிசித்தற்பொருட்டு, "கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமத்து" (௨௮ ௨௨௮) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வந்திருத்தல் காண்க

௫ வேட்கை துரப்ப - ஆசைசெலுத்துதலால் கோட்டம் - கோயில், இது சேரன் செங்குட்டுவனாற் கட்டுவிக்கப்பட்டது

௭. 'அற்புக்கடன்' என்பது முதலியன மணிமேகலை கூற்று அற்புக்கடன் - காதலனிறப்ப உடனிறத்தலும் தீப்பாய்தலும் நற்றவம் படர்தல் - நல்ல தவவழியிற் சேறல், அஃதாவது கைம்மை நோன்பை நோற்று உடம்பை வருத்துதல்

௮ கற்புக்கடன் பூண்டு - கற்பைக்கடனாக மேற்கொண்டு, "கற்புக் கடம் பூண்ட இத்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண்டில மால்".

(பி - ம்) ௪ 'படிவங்காணிய' ௫ 'கோட்டம்புக்கு' ௭ - ௮ 'நில்லா வற்றவஞ்-சிறக்கக் கற்புக்கடம்பூண்டு'

தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப
ஒருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்போள்
எம்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொறாது
வெம்மையின் மதுரை வெவ்வழற் படுநாள்
மதுரா பதியெனு மாபெருந் தெய்வம்
இதுநீ முன்செய் வினையின் பயனாற்
காசில பூம்பொழிற் கலிங்கநன் னாட்டுத

(சிலப் ௧௫ ௧௪௩-௪) எனவும, "கற்புக்கடம் பூண்டு காதலன் பின்போந்த, பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான கண்டீா" (சிலப் ௨௧ 'தற்பயந்தாள') எனவும கண்ணகியை முறையே கவுந்தியடிகளும அடித்தோழியும சிறப்பித்துப பாராட்டியிருத்தல காணக. கண்ணகி கற்பை மறக்கற்பென்றும சீறியகற்பென்றுங் கூறுவா நுமகடன முடித்தது - உம முடைய கடனை நிறைவேற்றியது, என்றது இங்கே மதுரையை அழற படுத்திச சிதைத்துப பதினனகாம் நாளிற கோவலனைச சென்று கூடியதை உணாததிற்று.

எ - அ இவவடிகளின கருத்து இன்னதாதலை, "காதல ரிறப்பிற கனை யெரி பொத்தி, ஊதுலைக குருகி னுயிர்த்தகத தடஙகா, தினனுயிாவ ரீயா ராயின, நனனீாப பொயகையி னளியெரி புகுவா, நளியெரி புகாஅ ராயி னனபரோ, டுடனுறை வாழகைககு நோற்றுடம படுவா, பததினிப பெண டிா. மாபெரும பததினி" (௨ ௪௨-௫௫) என்று இநநூலில் முனபு வநதிருததலாலுணாக

௧ - ௯ அணியிழை எழுநது புகுநது வணஙகி நினறு எததி அருளல வேணடுமென்று அழுது நிறபவெனக.

௧௦ பததினிககடவுள - கணணகி

௧௧ 'எமமிறைககு' எனபது முதலியன, பததினிககடவுளாகிய கண ணகி வாாததை இறை - கோவலன் இடுககண - துனபம, இஙகே கொலை

௧௨ வெமமையின - கோபததால மதுரை - மதுரையை படுநாள - படுததுமநாளில, விகாரம

௧௩. மதுராபதியெனபது மதுரையமபதியின அதிதேவதையினது பெயா, "மதுரா பதியெனனு மாது" (சிலப் ௨௨ 'மாமகளும') "மாபெருங்கூடன மதுரா பதியெனபேன" (சிலப். ௨௩ ௨௨)

௧௪ 'இதுநீ' எனபது முதலியன, மதுராபதி தனககுக கூறியதைக கொணடு கூறும பததினிககடவுள வாாததை வினை - தீவினை. பயன - பிரயோசனம இது பயன் ஆல அசை

௧௫. காசு - குற்றம

(பி - ம்) ௯. 'என்றெழுநதனணிறப', 'என றழுதனணிற்ப' ௧௩-௪ 'தெய்வத, மதுநீசெயதவினை'

தாய மன்னவா வசுவுங் குமரனும்
சிங்க புரமுஞ் செழுநீாக கபிலையும
அங்கா ளின்றோ ரடற்செரு வுறுநாள்
மூவிரு காவத முன்னுந ரினறி
யாவருமு வழஙகா விடததிற பொருளவேட்டுப
பல்கலன் கொண்டு பலரறி யாமல்
எல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப
பண்டக கலமபகா சஙகமன றனனைக
கண்டனா கூறத தையனின் கணவன்
பாரததிபன் றொழிலசெயும பரத னென்னும
தீததொழி லாளன றெறறெனப பறறி
ஒறற னிவனென வுரைதது மனனறகுக
குறறமி லோனைக கொலைபுரிந திட்டனன
ஆஙகவன மனைவி யழுதன ளரறறி

கசு ஞாதியராகிய வசுவும் குமரனும கஎ கபிலை - கபிலபுரம

கசு-எ சிஙகபுரம வசுவுககும, கபிலை குமரனுககும உரிய நகரஙகள்.

கஅ ஆளின்றோ. பெயா நாள - நாளில.

ககூ மூவிருகாவதம - ஆறுகாதம முனனுநா - முறபடுவோா, அணுகு பவருமாம

உ0 வழஙகா - செலலாத வேட்டு - விருமபி

உக கலன - ஆபரணம

உஉ. எலவளை - ஒளிபொருந்திய வளையையுடையாள, என்றது நீலி யை. அரிபுரம - சிஙகபுரம

உங பணடககலம - பொனனுலாகிய அணிகலம, பணடம - பொன; பணடமும கலமுமாம, பணடம - சரககு பகா சஙகமன றனனை - விறகும சஙகமனெனனனும வணிகனை

உச தையல - விளி

உரு. பாரததிபனெனறது வசுவை பரதனெனறது கோவலனது பழமபிறபபிலுளள பெயா

உசா தெறறென - விரைவாக.

உஎ ஒறறன் - வேயதது அறிபவன மனனாககு உரைதது

உகூ. மனைவி - நீலியெனபவள அழுது அரறறி

(பி - ம்.) கஎ 'செழிநீககயிலையும' உ0. 'இடததுபபொருள்' உஉ 'எரிபுரமெய்தி' உங. 'படைககலமபகா' உச. 'கணடவாகூறதையை லென' உஎ. 'உரைததுமனனவனுற'

ஏங்கிமெய் பெயர்ப்போ ளிறுவரை யேறி
இட்ட சாபங் கட்டிய தாரும்
உம்மை வினைவந் துருத்தலொழி யாதெனும்
மெய்ம்மைக் கிளவி விளம்பிய பின்னும்
சீற்றங் கொண்டு செழுநகர் சிதைத்தேன்
மேற்செய்நல் வினையின் விண்ணவர்ச் சென்றேம்
அவ்வினை யிறுதியி னடுசினப் பாவம்
எவ்வகை யானு மெய்துத லொழியா
தும்ப ரில்வழி யிம்பரிற் பல்பிறப்
பியாங்களு மிருவினை யுய்த்துமைப் போல
நீங்கரும் பிறவிக் கடலிடை நீந்திப்
பிறந்தும் பிறந்து முழல்வேம் பின்னர்
மறந்து மழைமறு மகதநன் னாட்டுக்

௩௦ மெய்பெயர்ப்போள் - உயிர்விடுவோள் இறுவரை - பெரியமலை, "இறுவரை யிவர்வதோ ரிலங்கெயிற் றரியென" (சீவக. ௧௮௩௩.)

௩௧ கட்டிய தாரும் - பந்தித்த தாரும்

௩௨ உம்மைவினை - பழவினை உருத்தல் - தோன்றுதல், "ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதூஉம்" (சிலப். பதி. ௫௫), "ஒளிப்பினு மூழ்வினை யூட்டாது கழியாது" (இறை சூ. ௨, உரை)

௩௩ கிளவி - சொல்

௧௩ - ௩௩ மாபெருந் தெய்வம் விளம்பியபின்னுமெனக்

௧௫ - ௩௩ இச்சாபவரலாறு, "கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னாட்டு, வடிவேற் றடக்கை, வசுவுங் குமரனும், வழுவில் சாபம், பட்டனிர்" (சிலப் ௨௩ ௧௩௮ - ௭௦) என்று கண்ணகிக்கு மதுரைமா நகர்த்தெய்வங் கூறியதாக **இளங்கோவடிகள்** கூறியிருத்தலாலும் விளங்கவுணரப்படும்.

௩௪ நகர் - மதுரை

௩௫ விண்ணவர்ச்சென்றேம் - கணவனும் யானும் தேவராய்ச் சென்றேம்

௩௬ அவ்வினை - மேற்செய் நல்வினை அடுசினப்பாவம் - மதுரையை யழித்த கோபத்தாலுண்டான பாவம்

௩௬ - ௭ பாவம் எய்துதலொழியாது

௩௮. உம்பர் இல்வழி - தேவருலகத்தில் நல்வினை நுகர்ச்சியில்லாத விடத்து

௩௮ - ௯ பல்பிறப்பியாங்களும் - எல்லாப்பிறவியின் கண்ணும் இருவினையுய்த்து - இருவினைகளாற் செலுத்தப்பட்டு

௪௨. மகதநன்னாட்டுக்கு - மகதநாட்டுக்கு

(பி - ம்) ௩௦ 'மெய்வைப்போள்' ௩௧ 'சாபங்கிட்டிய' ௩௪. 'கொண்டுதிருநகர்' ௩௬ - ௭ 'பாவை வெம்பகை' ௪௧. 'உறழ்வோம் பின்' ௪௨ 'மழைவறுமந்தன'

கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ ருரைக்கும்
கரவரும பெருமைக் கபிலையம் பதியின்
அளபபரும பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத்
துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றிய
போதி மூலம பொருநதிவந தருளித
தீதறு நால்வகை வாய்மையுந தெரிநது
பனனிரு சார்பின் பகுதித தோற்றமும
அநநிலை யெல்லா மழிவுறு வகையும
இறறென வியமபிக குற்றவீ டெய்தி

சங. திலகம் - மேலாதல். கபிலை இராசதானியாதலின், இங்ஙனம் கூறபபட்டது

சச. காவு - மறைததல். கபிலையம்பதி - கபிலநகர்; இது, கபில ரென்று பெயருளள ஒரு முனிவா தவஞ்செயதற்கு முன்னம் இடமாயிருந் ததுபற்றி இபபெயா பெறறதென்பா, கபிலவஸதுவெனவும வழங்கும்

சரு. பாரமிதை - உடம்பு நோவும உறுபபு நோவும பொருள் நோவும தானமுதல் ஞானமீறாகவுளள பததும் பூரித்தல் (மணி. உக : உரு), (க) தானபாரமிதை, (உ) சீலபாரமிதை, (ங) க்ஷமாபாரமிதை, (ச) வீரிய பாரமிதை, (ரு) தியானபாரமிதை, (சு) பரஜஞாபாரமிதை, (எ) உபாயபார மிதை, (அ) தயாபாரமிதை, (கூ) பலபாரமிதை, (கo) ஞானபாரமிதையென பன. இவை தசபாரமிதையெனவும் தசாபாரமெனவும வழங்கும; இதனை "தானஞ்சீ லமபொறை தகக தாய வீரியம், ஊன மிஃறி யானமே யுணாச சியோ பேரயமு, மானமில் லருளினை வைததலே வலிம்மையு, ஞான மீரைம் பாரமிதை நாடுங்கா லிவைகளும்" (நீல. மொககல. அஅ), "இன்பஞ்சால் பெரும்பார மீரைநது முடனிறைதது, நனகன நிலைபெறற நாதன" (நீல மொககல அஅ, சமய), "தானமே முதலாகத தசபார நிறைத்தருளி, ஊன மொன றிலலாமை யொழிவினறி யியறறினையே" (வீர யாபபு. கக, உதா ரணம) என வருவனவறறாலுணாக அளவினறு - அளவிலலாமல.

சசு. புததஞாயிறு - புததனாகிய ஞாயிறு

சஎ போதி - அரசமரம, எனறது மகாபோதியை.

சஅ நாலவகைவாயமை - துககமுதலியன

சகூ. பனனிருசாாபு - பேதைமைமுதலிய துவாதச நிதானங்கள்.

ருo. பனனிருசாாபின அழிவும

சகூ - ருo "சாாபிற் றோற்றமுஞ் சாாபறுத துயதியும்" (உரு . ரு) என்று முனபு வநதிருததல காணக

ருக. இறறு - இததன்மைததது, இதனைத தோற்றததோடும் வகை யோடும் தனிததனியே கூட்டுக குற்றவீடெயதி - காமம்முதலிய குற்றங களினின்றும் விடுதல்பெற்று, "குற்றவீ டாாக மாதிக குணஙகளைக குறைதத லாகும்" (சிவ - சிந்தி. பரபககம, சௌததிராநதிகனமதம், சு.)

(பி - ம்) சச. 'கயிலையம்' சரு. 'அளவின்று நிறைநது' சஎ. 'பொதிநதுவந்தருளி'

எண்ணருஞ் சக்கர வாள மெங்கணும்
அண்ண லறக்கதிர் விரிக்குங் காலைப்
பைந்தொடி தந்தை யுடனே பகவன்
இந்திர விகார மேழுமேத் துதலின்
துன்பக் கதியிற் றோற்றரா வின்றி
அன்புறு மனத்தோ டவனறங் கேட்டுத்
துறவி யுள்ளந் தோன்றித் தொடரும்
பிறவி நீத்த பெற்றிய மாகுவம்
அத்திற மாயினு மநேக காலம்

---

௫௩. அண்ணல் - தலைமை முன்பு புத்தனை ஞாயிறாக உருவகித்த தற்கேற்ப ஈண்டு அவனாலுபதேசிக்கப்படும் அறங்களைக் கதிராக உருவகஞ் செய்தார்.

௫௨ - ௫௩. மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியில் நிறைத்துத்தோன்றி வந்தருளித் தெரிந்து இயம்பி எய்தி விரிக்குங்காலையெனக.

௫௪. பைந்தொடி - மணிமேகலைபெயர்.

௫௫. இந்திரவிகாரம் ஏழும் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்குகள் ஏழையும்; இவை காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ளவை, ஆகாயசாரிகளாகிய சாரணர் இருந்து பௌத்தாகமத்தின் பொருளை யாவர்க்கும் விளங்க உணர்த்துவதற்கு இடமாக இருப்பவை, இதனை, "பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, அணிதிகழ் நீழ லறவோன் றிருமொழி, அந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்றும், இந்திர விகார மேழுடன் போகி" (சிலப். ௧௦. ௧௧-௪) என்பதனாலுணர்க. ஏத்துதலின் - ஏத்திய புண்ணியத்தால், இதனால், கோவலனும் கண்ணகியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்தபொழுது இவற்றை ஏத்தி வழிபட்டாரகளென்பது பெறப்பட்டது.

௫௬. துன்பக்கதி - துன்பத்தைச்செய்யும் இழிந்தபிறப்பு. தோற்றரவு - தோன்றுதல் 'இன்றி' என்றதனால், நற்கதியிற்பிறத்தல் கூறப்பட்டது.

௫௭. அவனறம் - அவன்செய்யும் தருமோபதேச மொழிகளை.

௫௩ - ௭. காலையிற் கேட்டெனக.

௫௮. துறவி - துறத்தல் உள்ளத்தே துறவி தோன்றியெனக, "மாதவி துறவிக்கு" (௨. ௧௦) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தல் காண்க, திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரில், "அளவியை" என்னும் ௧௦-ஆம் செய்யுளின் விசேட வுரையில், 'துறவு துறவியென நின்றாற்போல அளவு அளவியென நின்றது' என்று பேராசிரியர் எழுதியிருக்கின்றனர்.

௫௯. பெற்றி - நிருவாணம்.

௫௫-௯. ஏத்துதலின், இன்றிக் கேட்டுத் தோன்றி நீத்த பெற்றிய மாகுவமென்க.

(பி-ம்.) ௫௩ 'விரிக்கும்போது' ௫௪ 'பைந்தொடித்தந்தை' ௫௫ 'விகாரமேழுந் துதித்தலிற்' ௫௭ 'அன்புறுமனத்தோபற்றம்'

எத்திறத் தார்க்கும் பொருந்துவ செய்குவ
நறைகமழ் கூந்தல் நங்கை நீயும்
முறைமையி னிந்த மூதூ ரகத்தே
அவ்வவர் சமயத் தறிபொருள் கேட்டு
சுரு மெய்வகை யின்மை நினக்கே விளங்கிய
பின்னர்ப் பெரியோன் பிடகநெறி கடவாய்
இன்னதிவ் வியல்பெனத் தாயெடுத் துரைத்தலும்

சுக. இந்தி - வித்தி

சுஉ 'நறைகமழ்கூந்தல்' என்பது முதலியவற்றால் மணிமேகலைக் குப்பின் நிரழ்வன கூறுவாள்

சுங இந்த மூதூரென்றது வஞ்சி நகரத்தை

சுரு. மெய்வகையின்மை - உண்மையில்லாமை

சுசு பெரியோன் பிடகநெறி - புத்தன் அருளிச்செய்த ஆகமங்களின் வழியை. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் மூன்று மணிகளும் யாதோ ரிடையூறுமின்றி இருத்தற்கு இடமாய்க் கூடைபோலுதலின், பௌத்தாகமங்கள் பிடகமென்பட்டனவென்பர், பிடகம் - கூடை பிடகம் வினயபிடகம், ஸூத்திரபிடகம், அபிதர்மபிடகமென மூன்று வகைப்படும், இவற்றைத்திரி பிடகமென்றும், பிடகத்திரயமென்றும் வழங்குவர், இவற்றுள் முதலாவது வினயபிடகம், விபங்கம் கண்டகம் பரிவாரபாடமென மூன்று வகைப்படும் இவற்றுள், விபங்கம் பாராஜிகாதி பிரதமபாகமென்றும் (இது சங்கத்தி லிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது), பிராயசித்தாதி துவிதீய பாகமென்றும் (இது பிராயசித்தத்தால் நிவிர்த்தித்தற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது) இரண்டு பகுதியுடைத்து, கண்டகம் மஹாவாக்கம், க்ஷுல்லவாக்க மென இரண்டுபகுதியுடைத்து இரண்டாவது **ஸூத்திரபிடகம்** தீர்க்க நிகாயம், மஜ்ஜிமநிகாயம், ஸம்யுக்த நிகாயம், அங்கோத்தரநிகாயம், க்ஷுத்தி ரக நிகாயமென ஐந்து வகையினையுடைத்து, [நிகாயம் - கூட்டம்] இவற்றுள் க்ஷுத்திரக நிகாயம் க்ஷுத்திரகபாடம், தருமபதம், உதானம், இத்தி யுக்தம், ஸூத்திரநிபாதம், விமானவஸ்து, பிரேதவஸ்து, ஸ்தேரகாதை, ஸ்தேரீகாதை (ஸ்தேரரென்றும், ஸ்தவிரரென்றும் உத்தம பிக்ஷுக்களுக்குப் பெயர்), ஜாதகம், நிர்த்தேசம், பிரதிஸம்பிதா மார்க்கம், அபதானம், புத்த வம்சம், சரியாபிடகமென்பப் பதினைந்து பகுதியுடைத்து மூன்றாவது **அபிதர்மபிடகம்** தருமசங்கினி, விபங்கம், கதாவஸ்துப்பிரகரணம், புத்கலப் பிரஜ்ஞுபதி, தாதுகதை, யமகம், பிரஸ்தானப் பிரகரணமென எழு வகையினை யுடைத்து, "ஆத்த னேயெனத் தெளிந்தவ ணமர்ந்திருந் தவாக்குச், சூத்தி ரமபி தர்மம் வினயமு மிதுவிது பிறிதாம், சாத்தி ரமிவை மூன்றென வன்றவத் தோன்றல், பார்த்து ரைக்குந்தன் பதப்பொருள் பலவகைப் படவே" (நீல புத்த கரு)

சுஎ தாய - கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுள்

(பி - ம்) சுக 'இத்திறத்தார்க்கு' சுரு - சு 'விளங்கியபின்னர்ப் பெரியோன்'

மிளையள் வளையோ ளென்றுனக் கியாவரும்
விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுருக் கொள்கென
மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தந்த
மந்திர மோதியோர் மாதவன் வடிவாய்த்
தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்
பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரும்
எங்கணும் விளங்கிய வெயிற்புற விருக்கையிற்
செங்குட் டுவனெனுஞ் செங்கோல் வேந்தன்
பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற்
போர்த்தொழிற் றானை குஞ்சியிற் புனைய

இனி, மணிமேகலை வேற்றுருக்கொண்டு வஞ்சிநகரத்துள்ளே செல்லுதல் கூறப்படும்.

௬௮ - ௯ மணி ௧௦ : ௭௯ - ௮௦

௭௦ தெய்வதம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

௭௧ மந்திரம் - வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரம்

௭௨ குலம் - கோயில், "தேவகுலநிழல்" (ஆசாரக் ௩௨) தெற்றி - வேதிகை, திண்ணையுமாம் பள்ளி - சாலை, "ஒதுங்கின் றிணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி" (புறநா. ௩௩)

௭௩ மிடைந்து - நெருங்கி ௭௫ காணிய - கண்ட

௭௨ - ௬ தேவகுலம் முதலியன மிடைந்து முனிவர் முதலியோர் எங்கணும் விளங்கிய இருக்கையென்க

௭௭. செங்குட்டுவன் - சேரன், இவன் இளங்கோவடிகளின் தமையன், கண்ணகியின் படிவத்தைப் பிரதிட்டிப்பித்தோன்

௭௮. பூத்தவஞ்சி - வஞ்சிமலர், பகைவர் நாட்டைக் கொள்ள நினைந்து போர்செய்தற்கு அவர்மேற் செல்வோர் அதற்கு அறிகுறியாக அணிந்து கொள்வது, இது முதலுக்கேற்ற அடையடுத்து நின்றது பூவாவஞ்சி - வஞ்சிநகர், வெளிப்படை, இந்நகரை வாடாவஞ்சியென்றுங் கூறுவர், "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி, வாய்வா ணெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து" (௨௬ ௫௦ - ௫௧) எனச் சிலப்பதிகாரத்தும் வருதல் காண்க

௭௬ - ௮ இருக்கையினையுடைய பூவா வஞ்சியென்க

௭௯. தானை - சேனை குஞ்சி - குடுமி

௭௮ - ௯ பூவாவஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சியைத் தானை குஞ்சியிற்புனைய வென்க

(பி - ம்) ௬௮ 'என்றுநீயுணர்' ௬௯ 'வேண்டுருக் கொள்கென' ௭௨ 'தெய்வகுலனும்' ௭௮ 'பூவாவஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சி' ௭௯ - ௮௦ 'புனைந்து நிலைநாட்டலிலை'

நிலநா டெல்லைதன் மலைநா டென்னக்
கைம்மலைக் களிற்றினந் தம்முண் மயங்கத்
தேரு மாவுஞ் செறிகழன் மறவருங்
கார்மயங்கு கடலிற் கலிகொளக் கடைஇக்
கங்கைப் பேர்யாற் றடைகரை தங்கி
வங்க நாவியி னதன்வடக் கிழிந்து
கனக விசயர் முதற்பல வேந்தர்
அனைவரை வென்றவ ரம்பொன் முடிமிசைச்
சிமைய மோங்கிய இமைய மால்வரைத்
தெய்வக் கல்லுந் தன்றிரு முடிமிசைச்
செய்பொன் வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரன்

---

௮௧ கையையுடைய மலைபோலுங் களிற்றினம் மயங்க - கலக்க.

௮௦-௮௧ மலைநாடென்று சொல்லும்வண்ணம் களிற்றினங்கள் மயங்க என்க, செல்லும் நெறிக்கணுள்ள நாடுகள் யானைகளின் மிகுதியால் மலைநாடென்று சொல்லப்பட்டன.

௮௩ கலிகொள - முழங்க. கடைஇ - செலுத்தி.

௮௫ நாவி - மரக்கலவிசேடம், இம்மொழி மலைநாட்டில் வழங்குகின்றது. வங்கநாவி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. இழிந்து - இறங்கி.

௮௬ கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும், இவர் ஆரியவரசர். பல வேந்தர் - உத்தரன், விசித்திரன், உருத்திரன், பைரவன், சித்திரன், சிங்கன், தனுத்தரன், சிவேதன் முதலியோர், இதனை, **சிலப்பதிகாரம்**, உ௬-ஆம் காதை, க௮உ-ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

௮௭ அனைவரைவென்று - எல்லோரையும்வென்று, உம்மை விகாரவகையாற் றொக்கது. அவர் என்றது கனகவிசயரை.

௮௮ சிமையம் - உச்சி.

௮௯ தெய்வக்கல் - பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவடிவம் அமைத்தற்குரிய கல்.

௯௦ வாகை - வாகைமலர், பகைவரை வென்றோர் வென்றதற்கு அறிகுறியாக அணிந்துகொள்ளுவது, அரசர் அம்மலரைப் பொன்னாற் செய்து அணிந்துகொள்ளுதல் இயல்பாதலின், 'செய்பொன்வாகை' என்றார், "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை" (உஉ) எனவும், "பொலந்தும்பை" (௯எ) எனவும் **புறநானூற்றிற்** கூறியிருத்தல் காண்க.

௮எ-௯௦ அவர் முடிமிசைக் கல்லும் தன் முடிமிசை வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரனென இயைக்க.

எ௯-௯௦ பூனைய மயங்கக் கலிகொளக் கடைஇத் தங்கி இழிந்து வென்று சேர்த்திய சேரனென்க.

(பி-ம்) ௮௪ 'கங்கைப் பேரியாற்றடை' ௮௫ 'வங்கநாவாயிதன் வடகிழக்கிழிந்து' ௮௬ 'முதற்சின வேந்தர்' ௯௦ 'செம்பொன்'

விறறிறல வெயயோன் றன்புகழ விளஙகப
பொறகொடிப பெயாபபடூஉம பொனனகாப பொலிநதன
திருநதுநல லேது முதிாநதுள தாதலிற [ள
பொருநதுநால வாயமையும புலபபடுத தறகென

௨௬.—வஞ்சிமாநகா புககசாதை முற்றிற்று.

சேரன செஙகுடடுவன வடநாடு சென்று ஆரியவரசரை வென்று கற கொணடுமீணட வரலாறறை, சிலப்பதிகாரம், காலகோட காதை முதலிய வறறுால உணாக

௯௧ விறறிறலவெயயோன - விலவலியை விருமபினோன, "வெம முனை வெறறி விறலவெயயோன" (பு - வெ ௬௮)

எள - ௯௧. வேநதன சேரன வெயயோன, அவனறன புகழெனக

௯௨ பொறகொடி - அழகியகொடி, எனறது வஞசிககொடியை நகா - வஞசி, "பூஙகொடிப பெயாபபடூஉம, திருநதிய நனனகா" (௨௮ ௧௦௧ - ௨) எனறு பினவருதல காணக

௯௧ - ௨ விளஙகப பொலிநதனள

௯௩ நலலேது - நலவினையாகிய காரணம

௯௨ - ௩ ஆதலிற பொலிநதனள

௯௪ நாலவாயமை - நானகுவகைபபடட சததியம, அவை துககம முதலியன, அவறறை ஸததிய சதுஷடயமெனபா

௯௨ - ௪ புலபபடுததறகுப பொலிநதனளெனக

௧ - ௯௪ அணியிழை எழுநது புகுநது நினறு ஏததி, 'அருளால வேணடும' எனறு அழுதுநிறப, பததினிககடவுள உரைபபாள, அஙஙன முரைபபவளாகிய தாய, 'இனனதிவவியலபு' என எடுததுரைததலும, மணிமேகலை ஓதி வடிவாயப பொனனகாப பொலிநதனளென வினை முடிவு செயக

(பி - ம்) ௯௨, 'கொடிபெயாப' ௯௩ 'திருநதநலலேது' ௯௪ 'நல வாயமை'

இருபத்தேழாவது

சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை

[இருபத்தேழாவது வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்துச் சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட பாட்டு]

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச
சமயக கணககா தநதிறஞ சாாநது
வைதிக மாாககத தளவை வாதியை
எயதினை யெய்திநின் கடைபபிடி யியமபென
வேத வியாதனுங கிருத கோடியும —
ஏதமில சைமினி யெனுமிவ வாசிரியா
பதது மெடடு மாறும பணபுறத
தததம வகையாற றமபகாந திட்டனர்
காணடல கருத லுவம மாகம
மாணடைய வருததா பததி யோடியல்

க நவை - குறறம. பொருள - தததுவம

உ சமயககணககா - சமயநூலுணாநதவா; வாதிகள். திறம் - தொகுதி, இடமுமாம

க - உ மணி பதி அள - அ. உரைமினோவெனசசாாநது

௩ அளவைவாதி - பிரமாணவாதி

௪ கடைபபிடி - சிததாநதம இயமபென - சொல்லெனறு மணி மேகலை வினவ

௩ - ௪ அளவைவாதியை எயதி இயம்பென

௫ 'வேதவியாதனும' என்பது முதலியன அளவை வாதியின் [வாாததை.

௬ ஏதம - குற்றம

௫ - அ வேதவியாதன பததளவையும் கிருதகோடி எட்டளவையும் சைமினி ஆறளவையும பகாநதிடடனரெனக

௯ 'காணடல' எனபது முதலியவற்றால் பததளவைகளின பெயரும, அவறறினிலககணமுங கூறபபடும. காணடல - பிரததியககம கருதல- அனுமானம, இது கருதலெனவும வழஙகும.

௧0 இயலபு - ஸவபாவலிஙகம.

(பி - ம்.) ௩ 'அளவையாதியை' அ 'பகாநதிட்டனா' ௯. 'காண்டலகருததே' ௧0. 'ஆணட வருததாபததியோடியைபு'

ஐதிக மபாவ மீட்சி யொழிவறி
வெய்தியுண் டாநெறி யென்றிவை தம்மாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளல் வேண்டும் —
மருளில் காட்சி யையவகை யாகும்
கண்ணால் வண்ணமுஞ் செவியா லோசையும்
நண்ணிய மூக்கா னாற்றமு நாவாற்
சுவையு மெய்யா னூறுமெனச் சொன்ன
இவையிவை கண்டுகேட் டுயிர்த்துண் டுற்றுத்
துக்கமுஞ் சுகமு மெனத்துயக் கறவறிந்
துயிரும் வாயிலு மனமுமூ றின்றிப்
பயிலொளி யொடுபொரு ளிடம்பழு தின்றிச்
சுட்ட றிரிதல் கவர்கோட றேன்றுது
இட்டிய தேச நாம சாதி
குணக்கிரி யையி னறிவ தாகும்
கருத்தள வாவது

௧௧. ஐதிகம் - ஐதிஹ்யம் அபாவம் - இன்மை. மீட்சியொழிவறிவு - மீட்சியினால் ஒழிந்த பொருளை அறியுமளவை, என்றது பாரிசேடத்தை.

௧௨. உண்டாநெறி - சம்பவம் இவை தம்மால் - காண்டல் முதலிய இந்தப் பத்துப் பிரமாணங்களாலே

௧௩. புலங்கொளல் - அறிதல்

௧௪. 'மருளில்' என்பது முதலாகக் காட்சியளவையின் இலக்கணம் கூறப்படும் மருள் - மயக்கம் காட்சி - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம்

௧௯ துயக்கு - தடை

௨௦. வாயில் - இந்திரியம் ஊறு - இடையூறு

௨௧. ஒளி - சோமசூரியாக்கினிகள்

௨௨ சுட்டல் - பொருளுண்மை மாத்திரை காண்டல் திரிதல் - ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கருதல், இது விபரீதமெனப்படும் கவர்கோடல் - சந்தேகம்; "கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே, கொண்ட திரிவாம்" (சிவ - சித்தி. சுபக்கம், அளவை ௩)

௨௫ 'கருத்தளவு' என்பது முதல் அனுமானப் பிரமாணம் கூறப்படும், கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

(பி - ம்.) ௧௧ 'மீட்சிமொழி' ௧௨ - ௩ 'உண்டானெறியென்றிவை தம்மாற்போ பொருளினுண்மையுளங்' ௧௫ - ௬ 'ஓசையு, மூக்கானாற்றமு நாக்காற்சுவையும்' ௧௮ - ௯. 'உண்டுயிர்த்துற்றுத், துக்க சுகமெனத் துயத் தறவறிந்து' ௨௦ - ௨௧ 'மனமுமூனறிப, பயிலொழியொடும் பொருள்'

குறிககொ ளனு மானததனு மேயத
தகைமை யுணருந தனமைய தாகும
மூவகை யுறறது பொதுவெசச முதலாம
பொதுவெனப படுவது சாதன சாததியம
இவையந நுவய மினறு யிருநதும
கடநதிகழ் யானைக கானவொலி கேட்டோன
உடங்கெழில யானையங குணடென வுணர்தல
எசச மெனபது வெளளவே துவினால
நிசசயித ததலை மழைநிகழ் வுரைததல்
முதலென மொழிவது கருககொண முகிலகண
டிது மழை பெய்யு மெனவியம பிடுதல

உ௬ அனுமானதது - அனுமானததால, "அனுமானமாவது. சாததியததையொழியச சமபவியாததாகிய சாதனததாற சாத்தியததைப பறறிப பிறககும ஞானமாகும" (நீல தரும செய் கூஉ, சமய) அனுமேயம - அனுமிதது உணரபபடுவது.

உ௮ அது - அவவனுமானவளவை, அது பொதுவெனவும, எசசமெனவும, முதலெனவும மூனறு வகைபபடும

உ௯ சாதனம - ஏது சாததியம - துணிபொருள

௩0 இவை - இவறறிறகு அநநுவயம - சேர்கை, அஃதாவது நியதமான உடனிகழ்சசி

௩௧ கடம - மதம். கானம - காடு ௩௨. உடஙகு - உடனே

உ௯ - ௩௨ பொதுவெனபபடுவது உணாதலெனக பொதுவைச சாமானியானுமானமெனபா.

௩௩ - ௪ வெளள ஏதுவினால - வெளளமாகிய சாதனததால அததலை - அவவிடம எசசமெனபது வெளளவேதுவினால அததலை மழை நிகழ்வு நிசசயிததுரைததல இதனைச சேஷானுமானமெனவும காரியானுமானமெனவும கூறுவா

௩௫ கரு - சூல முகில - மேகம ௩௬ இது - இமமேகம்

௩௫ - ௬ முதலென மொழிவது சூற்கொணட மேகததைககணடு இது மழை பெயயுமெனறு நிசசயிததல. இதனைக காரணானுமானமெனவும, பூாவானுமானமெனவும கூறுவா இது வரற்பாலதை முனனமே அனுமிபபது

௩௩ - ௬. இவவடிகளிற் கூறபபட்டுள்ள அனுமானஙகளை, "இடிதது மினனி யிருணடு மேக மெழுநத போதிது பெயயுமென, றடுதத துமமகில் சநத முநதி யலைதது வாாபுன லாறுகொண, டெடுதது வநதிட மால வரைகக ணிருநது கொணடல சொரிநததெனறு, முடிதத துமமிவை காட்சியனறனு மானமென்று மொழிநதிடே" (சிவ சிந்தி பரபககம, உலோகாயதனமதமறுதலை, உ) எனபதனாலுமுணாக

(பி - ம்) உ௬ 'குறிகொள' ௩0 'இவைதமொடநநுவய'

என்னு மேதுவி னென்றுமுக் காலம
தன்னி லொனறிற் சாாநதுள தாகி
மாண்ட வுயிாமுதன மாசின் ருகிக
காணடற் பொருளாற கண்டில துணாதல்
உவம மாவ தொபபுமை யளவை
கவய மாவாப போலுமெனக கருதல
ஆகம வளவை யறிவ னூலாற
போக புவன முணடெனப புலங்கொளல்
அருததா பததி யாய்ககுடி கங்கை
இருககு மெனருற கரையிலென றெண்ணல
இயலபி யானைமே லிருநதோன் றோட்டிக
கயலொன் றீயா ததுவே கொடுததல

---

௩௮. தன் ' பனமையொருமை மயககம

௩௯. உயிர்முதல - உயிரும இந்திரியமும மனமும், "உயிரும் வாயிலு மனமுமூ றின்றி" (௨௭ ௨0) எனறூா முனனும

உவமவளவை —

௪௨ கவயமா - ஒருவகை மிருகம ஆபபோலும - பசுவையொககும.

௪௩ - ௨ "கண்ணன கருமுகில்போல வணணனெனக கேட்டவனை க, கண்ணுமுணா வொபபெனவே காண" எனறும வரும

ஆகமவளவை —

௪௩ அறிவனூல - ஆபதன் வாககியமாகிய நூல்

௪௪ போகபுவனம் - சுவாகக நாகஙகள புலஙகொளல - அறிதல்.

௪௩ - ௪ ஆகமவளவையாவது புலஙகொளலெனக இதனைச சாததமெனறும, உரையளவையெனறும கூறுவா

அருந்தாபத்தியளவை —

௪௫ ஆயககுடி - இடைசசேரி

௪௫ - ௬ இது பொருளளவையெனறும் கூறபபடும, "அடுததுல கோதும பொருளருத தாபததி யாமததா, னெடுதத மொழியினஞ் செபபுவ தாகுமிவ வூரிலுளா, படைததவ ரெனனிற படையா தவருமுண டெனறுமிவன, கொடுபபவ னெனனிற கொடாதாரு முணடெனறுங கொள்வதுவே" எனறும வரும

இயல்பளவை —

௪௭. இருநதோன ஒன்றுதாவெனிலென வருவிததுக கொள்க தோட்டி - அஙகுசம

௪௭ - ௮ "மாமே லிருநதொரு கோரு வெனிற்சுள்ளிக் கோறாலும, சோமே லிருநதொரு கோரு வெனிறறா லேதுணிநது, பூமேவு

(பி - ம்) ௪௭ ' இயைபிலியானை '

ஐதிக மென்ப துலகுரை யிம்மரத்
தெய்திய தோரபே யுணடெனத் தெளிதல்
அபாவ மெனப தின்மையோா பொருளைத
தவாதவ விடத்துத தானிலை யெனறல
மீடசி யெனப திராமன்வென் றனென
மாடசியி லிராவணன் றோற்றமை மதிததல்
உளளநெறி யெனபது நாராசத திரிவிற
கொளளத தருவது காநதமெனக் கூறல்

கண்ணழுத தஙகோல கொடுததலும பூதலததே, நாமே வியலெனறு கூறுவா நலலசொன ஞவலரே , சோ - மதில

ஐதீகவளவை —

௪௧ உலகுரை - உலோகவாதம் , அஃதாவது காணபரமபரை யால வரும வாககியம

௪௧ - ௫௦ " கொன்பயில வேலைக் கடலபுடை சூழந குவல யததோ, ரனபுட ஞலி லலகையுண் டென்பாக ளென்பதுவு, மின்பயில் புறறில விடநாக முண்டெனப ரென்பதுவும, என்பர்க ஞவல ரென்பது மைதிக மெனபாகளே " எனறும வரும.

அபாவவளவை :—

௫க - உ. அபாவமாவது இன்மையாகும் , அஃது ஒரு பொருளை இலலையெனபது

மீட்சியளவை —

௫௪ மாடசிஇல - பெருமையில்லாத

௫௩ - ௪ இஃது ஒழிபெனவும பாரிசேடமெனவும கூறபபடும் ; " சீரா ரொழிபெனறு செபபப படுவது திணபுவிமேற, போராடி நினறு பொருதா ரிருவாதம போாககளததுப, பாரா ரிராகவன வெனறு னெனிறறன் பரிசழிநது, நேரா மிராவணன் றோற்றசொல லாகி நிகழ் வதுவே " எனறும வரும மூனறு பெயரிலே இருவரைக களவரலல ரெனறால நினறவொருவனைக களவனெனறறிகையும அது

சம்பவவளவை —

௫௫ நாராசததிரிவின - இருபபுசசலாகையின் சலனததால

௫௫ - ௬ உள்ளநெறியெனினும, உணடாநெறியெனினும, சம பவமெனினுமொககும , " துயககற வுணமை யெனநா வலாக டுணிந துரைபப, நியற்கைப பொருளினை யிறசெறன லாமிது தானுரைககின, வியககுறற காலசலிக குநதீச சுடுமவிய னீாகுளிரும், வயககுறற மண வலி தெனறுபட டாஙகு வழங்குவதே " எனறும வரும , ஆயிரததில நூறுணடெனபதும, நூறறிலே தொணணூறுணடென்பதும அது.

மேல உவமை முதலிய அளவைகளுககுக காட்டிபபோநத, " கண ணன கருமுகிலபோல " எனறறெருடககததுச செயயுட்கள, சிவஞான சித்தியார், சுபககம, அளவை இலககணததிறகு மறைஞானதேசிகர் எழு திய உரையிற் காணபபட்டன

எட்டுள பிரமா ணுபா சங்கள்
சுட்டுணர் வொடுதிரி யக்கோட லையம் —
தேராது தெளிதல கண்டுணா ராமை
எய்து மிலவழக குணர்ந்ததை யுணாதல்
நினைபபென நிகழ்வுசுட் டுணர்வெனப படுவ
தெனைபபொரு ளுணமை மாததிரை காண்டல்
திரியக கோட லொனறையொன றெனறல
விரிகதி ரிப்பியை வெள்ளியென் றுணாதல
ஐய மென்ப தொன்றைநிச சயியா
மையற் றறியோ மகனோ வென்றல்
தேராது தெளிதல் செண்டு வெளியில
ஓராது தறியை மகனென வுணாதல
கண்டுணா ராமை கடுமாப புலியொன்
றண்டலை முதலிய கண்டுமறி யாமை
இல்வழக கென்பது முயறகோ டொபபன
சொலலின்மாத திரததாற் கருததிற றேனறல்
உணாநததை யுணாத லுறுபனிக குததிப
புணாநதிடன மருநதெனப புலங்கொள நினைததல
நினைபபெனப படுவது காரண நிகழாது
நினககிவா தாயுந தநதையு மெனறு
பிறாசொலக கருதலிப பெறறிய வளவைகள் -

இதுகாறும காட்சிமுதலிய அளவைகள பததும அவற்றினிலககணங களும் முறையே கூறபபட்டன

இனி, சுடடுணாவு முதலிய பிரமாணுபாசஙகளெட்டும அவற்றினிலக் கணஙகளும முறையே கூறபபடும

பிரமாணுபாசங்கள் எட்டு .—

௫௭ பிரமாணுபாசஙகள - பிரமாணப போலிகள்.

௬௨. எனைபபொருள - எலலாபபொருள் ௬௪ இபபி - சிபபி

௬௬ மையல - மயககம தறி கட்டை

௬௭ செணடுவெளி - ஒருவகை முற்றம்

௬௮ ஓராது - உணராது

௬௯ கடுமாவாகிய புலி, கடுமை - சினம் கண்டுணராமையை உபேட்சாத்மக ஞானமென்பா

௭௦ அண்டலை, ஐ : சாரியை ௭௧. கோடு - கொம்பு

௭௪ மருந்து - பரிகாரம்

௭௭ இபபெற்றிய - இததன்மையயுடையன, முற்று.

(பி - ம்) ௬௫ 'நிசசயியாது' ௬௯ 'கடுமருபபுலியிலோர்ந்து'

பாங்குறு முலோகா யதமே பௌத்தம்
சாங்கிய நையா யிகம்வை சேடிகம்
மீமாஞ் சகமாஞ் சமயவா சிரியர்
தாமபிரு கற்பதி சினனே கபிலன்
அக்க பாதன் கணாதன் சைமினி
மெய்ப்பிரத் தியமனு மானஞ் சாத்தம்
உவமான மருத்தா பத்தி யபாவம்
இவையே யிப்போ தியன்றுள வளவைகள்
என்றவன் றன்னைவிட் டிறைவ னீசனென்
நின்ற சைவ வாதிநேர் படுதலும்
பரசுநின் றெய்வ மெப்படித் தென்ன
இருசுட ரோடிய மானனைம் பூதமென்
றெட்டு வகையு முயிரும் யாக்கையுமாய்க்

---

௭௮. பாங்கு - பகுதி   ௮௧ சினன் - புத்தன்

௮௨ அக்கபாதன் - அக்ஷபாத முனிவர், இவருக்குக் கௌதம முனிவரென்றும் பெயருண்டு கணாதனென்பதற்கு நொய்யைப் புசிப்பவனென்றும் பொருள், கணம் - நொய், இவர் இக்காரணத்தாற் கணாசனரென்றும் பெயர் பெறுவர்

௮௩. பிரத்தியம் - பிரத்தியக்கம்   சாத்தம் - ஆகமம்

௭௮ - ௮௫. உலோகாயதம் முதலிய அறுவகைச் சமயங்கட்கும் முறையே பிருகஸ்பதி முதலிய அறுவரும் ஆசிரியரெனவும், மேற்கூறிய பத்தளவைகளுள் அவர்களாற் கைக்கொள்ளப்பட்டு இப்பொழுது வழங்கும் அளவைகள் பிரத்தியக்கமுதல் அபாவமிறுதியாகிய ஆறுமேயெனவும் கொள்க உலோகாயதம் முதலிய அறுவகைச் சமயங்களுள், உலோகாயதத்திற்குப் பிரத்தியக்கமொன்றும், பௌத்தத்திற்குப் பிரத்தியக்கத்தோடு அனுமானமும், சாங்கியத்திற்கு அவ்விரண்டனோடு ஆகமமும், நையாயிகத்திற்கு அம்மூன்றனோடு உவமானமும், வைசேடிகத்திற்கு அந்நான்கனோடு அருத்தாபத்தியும், மீமாஞ்சகத்திற்கு அவ்வைந்தனோடு அபாவமும் பிரமாணமாமெனக் கொள்க.

௮௬ என்றவன் - அளவைவாதி.

சைவவாதம் :—

௮௬ இறைவன் - எப்பொருளினுந் தங்குகின்ற கடவுள் ; இறை - தங்குதல்

௮௮ துதிக்கப்படும் நினது தெய்வம் எத்தன்மையையுடையதென்று மணிமேகலை வினவ.

௮௯ இருசுடர் - சந்திரசூரியர் இயமானன் - யாகத்தலைவன்.

கட்டிநிற் போனுங் கலையுருவி னோனும்
படைத்துவிளை யாடும் பண்பி னோனும்
துடைத்துத் துயர்தீர் தோற்றத் தோனும்
தன்னில் வேறு தானொன் றிலோனும்
அன்னோ னிறைவ னாகுமென் றுரைத்தனன்
பேருல கெல்லாம் பிரம வாதியோர்
தேவ னிட்ட முட்டை யென்றனன்
காதல் கொண்டு கடல்வண்ணன் புராணம்
ஓதினன் நாரணன் காப்பென் றுரைத்தனன்
கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண்
டெற்றெ னிருத்தஞ் செவிசிக் கைமூக்
குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச்

---

௯௧ கலையுருவினோன் - கலைகளை உருவாகவுடையவன், "ஐயா றதன்மிசை யெட்டுத் தலையிட்ட, மையில் வான்கலை மெய்யுடன் பொருந்தி" என்றார்; திருச்சிற் க, பேர்

௯௩ துடைத்து - சங்கரித்து. துயர்தீர்தோற்றத்தோன் - உயிர்களது இளைப்பொழிக்கும் பெருமையையுடையவன்.

பிரமவாதம் :—

௯௬ - எ. உலகெல்லாம் ஒரு தேவனிட்ட முட்டையென்று பிரமவாதி கூறினன்

வைணவவாதம் —

௯௮. கடல்வண்ணன் - திருமால் புராணம் - பழமை

௯௯ ஓதினன் - வைணவவாதி.

வேதவாதம் —

௱ 'கற்பம்' என்பது முதல் வேதவாதி கூற்று சந்தம் - சந்தோ விசிதி எண் - சோதிடம்

௱௧. நிருத்தம் - நிருக்தம் சிக்கை - சிக்ஷை

௱ - ௱௨ கற்பம் சந்தோவிசிதி சோதிடம் நிருத்தம் சிக்ஷை வியாகரணம் என்னுமிவ்வாறும் முறையே வேதத்திற்குக் கை கால் கண் காது மூக்கு முகம் என்னும் உறுப்புக்களாகவுள்ளன, இதனை, "முகம் வ்யாகரணந் தஸ்ய ஜ்யோதிஷந் நேத்ர முச்யதே, நிருக்தம் ச்ரோத்ர முத்திஷ்டஞ் சந்தஸாம் விசிதி: பதே, சிக்ஷாகராணந்து வேதஸ்ய ஹஸ்தௌ கல்பாந்ப்ரசக்ஷதே" என்னும் சுலோகத்தாலுமறிந்து கொள்க, இது பாணினீயவ்யாகரணத்தைச் சார்ந்ததும், பட்டோஜி தீக்ஷிதரால் செய்யப்பட்டதுமாகிய சப்தகௌஸ்துபமென்னும் வடநூலின் முதலிலுள்ளதாகிய பஸ்பசமென்னு மாந்நிகத்தில் உதகரிக்கப்பட்டதென்பர். இதுபற்றியே கற்பம் முதலியவாறும் வேதாங்கமெனப்படும், "ஆறங்கமாவன: உலகியற் சொல்லை யொழித்து வைதிகச் சொல்லையாராயும் நிருத்தமும், அவ்விரண்டையும் உடனாராய்ந்த ஐந்திரம் தொடக்கத்து வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் ஆபத்தம்பம் ஆத்திரேயம் முதலிய கற்பங்களும், நாராயணீயம் வாராகம் முதலிய கணிதங்களும், எழுத்தாராய்ச்சியாகிய பிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமு

சார்பிற் றோன்றா வாரண வேதக்
காதி யந்த மில்லை யதுநெறி யெனும்
வேதிய ருரையின் விதியுங் கேட்டு
மெய்த்திறம் வழக்கென விளம்பு கின்ற
எத்திறத் தினுமிசை யாதிவ ருரையென
ஆசீ வகநூ லறிந்த புராணனைப்
பேசுநின் னிறையார் நூற்பொருள் யாதென
எல்லையில் பொருள்களி லெங்குமெப் பொழுதும்
புல்லிக் கிடந்து புலப்படு கின்ற

மாம்" (தொல் புறத். சூ ௨0 ; கலி கடவுள்) என்பர் ஆசிரியர் நச்சி னார்க்கினியர்.

௧0௫ சார்பிற்றோன்றா - ஓரிடத்திற்றோன்றாத ; ஸ்வயம்புவென்றபடி. திருவள்ளுவமாலையில் வெள்ளிவீதியார் (௪௨) பாட்டில் வேதம், "செய்யாமொழி" என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க ; இக்கருத்தை, "நாத்திக மல்லது சொல்லலை யாயினு முள்பயந்த, சாத்திரமாவது வேதமன்றோவது தானசயம்பு, சூத்திரி நீயது வல்லை யலாமையிற் சொல்லுகிலாய், போத்தந்தி யோவதன் றீமையென் றன்பொங்கிப் பூதிகனே", "பூதிகன் றன்து சொல்லலும் யானது வல்லனெல்லாம், சாதிகண்டா யென்றத் தான்றளராதது சாற்றுகென்றாட், காதியென் றனுமொரந்த மென்றனுமுண் டேலதற்கு, நீதியி னுரை நீயினி யானது நோவனென்றான்" (நீல. வேத. செய் ௫-௪) என வருவனவற்றாலுணர்க. வேதக்கு - வேதத்திற்கு. ௧0௭ வேதியன் - வேதவாதி.

௧0௬ மெய்த்திறம் - நூல்வகைகள், மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யென்றார், "மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் வீடு" (௧ : ௧௧) என முன்பு வந்திருத்தல் காண்க. "யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள்" (௩00) என்னும் திருக்குறளில், 'மெய்' என்பது இப்பொருள்தாதலறிக. வழக்கு - உலகியல்.

௧0௬ - ௭ இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள்.

ஆசீவகவாதம் —

௧0௮ ஆசீவகநூல் - சமணசமயத்தின் பாகுபாடு இரண்டனுள் ஒருவகைக்குரிய நூல், "அன்னதோர் வாய்மை யாசீவகன்ம ணாகளிற் கூறும்" (சிவ சித்தி பரபக்கம், ஆசீவகமதம், ௧.) புராணன் - முதியோன். ஆசீவகமதம் முற்காலத்துச் சமநண்டமென்று பெயருள்ள ஓரூரிற் பரவியிருந்ததென்று நீலகேசியால் தெரிகின்றது.

௧0௯. இறை யார் - கடவுள் யாவன். நூற்பொருள் யாதென - உனது நூலிற் சொல்லப்படும் பொருள் என்னவென்று மணிமேகலை கேட்ப.

௧0௮ - ௯. "ஆத்தனு நூலும் பொருளு நிகழ்ச்சியும், பாத்தன சொல்லிற் பயம்பெரி தாதலி, னேத்துரை யேயிங் குரையென் றுரைத்தனள், சாத்திரம் யாவையுந் தன்னிக ரில்லாள்" (நீல ஆசீவக. செய். ௧௨)

(பி - ம்) ௧0௫ - ௬ 'வேதத், தாதியந்த மில்லை யதுவே நெறியெனும்'

வரம்பி லறிவ னிறைநூற் பொருள்களைந்
துரைத்தரு முயிரோ டொருநால் வகையணு
அவ்வணு வுற்றுங் கண்டு முணர்ந்திடப்
பெயவகை கூடிப் பிரிவதுஞ் செய்யும்
நிலநீர் தீக்காற் றெனநால் வகையின
மலைமர முடம்பெனத் திரள்வதுஞ் செய்யும்
வெவ்வே றாகி விரிவதுஞ் செய்யும்
அவ்வகை யறிவ துயிரெனப் படுமே —
வற்ப மாகி யுறுநிலந் தாழ்ந்து
சொற்படு சீதத் தொடுசுவை யுடைத்தாய்
இழினென நிலஞ்சேர்ந் தாழ்வது நீரே
தெறுதலு மேற்சே ரியல்பு முடைத்தாந்

---

௧௧௨. வரம்பிலறிவன் இறை - அநந்த ஞானியாகிய மற்கலி தேவனே எமது கடவுள். நூற்பொருள்கள் ஐந்து - நவகதிரெனனும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள் ஐந்தாகும்.

௧௧௩. அப்பொருள்கள் உயிரும் நால்வகை அணுக்களுமாம்.

௧௧௨ - ௩. ஆசீவக மதத்தினர்க்குத் தெய்வம் மற்கலியென்பதும், நூல் நவகதிரென்பதும், அதிற் கூறப்பட்ட பொருள்கள் ஐந்தென்பதும் ஆகிய இவற்றை, "என்றனு மற்கலி தானே யிறையவனீ, யெனப்பது வாங்கதிர் நூலவர் முடையன, மனபெறு நுண்பொருள் ளைந்தியல் பாயவை, யின்ப நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச்சொல" (நீல. ஆசீவக செய். ௩) என்பதனாலறிந்துகொள்க, "மற்கலி நூலின் வகையிது" (௧௬௫) என்று இக்காதையிலேயே பின்வருதல் காண்க.

௧௧௪. அவ்வணுவென்றது உயிரை

௧௧௫ கூடி - நிலவணு முதலிய நால்வகையணுக்களோடுங் கூடி.

௧௧௪ - ௫ இவ்வடிகள் உயிரணுவின் இலக்கணங் கூறின.

௧௧௬. மேற்கூறிய நால்வகையணுக்களும் இவையென்றபடி.

௧௧௭ - ௮. அந்நால்வகையணுக்களும் திரள்வதுஞ்செய்யும், விரிவதுஞ்செய்யும்

௧௧௬ - ௮ இவ்வடிகளால் மேற்கூறிய நால்வகையணுக்களின் பொதுவிலக்கணம் கூறப்பட்டது

௧௨௦. வற்பம் - வன்மை. நிலம் வற்பமாகியுறும்.

௧௨௦ - ௨௨ தாழ்ந்து உடைத்தாய்ச்சேர்ந்து ஆழ்வது நீரெனக

௧௨௩ தெறுதல் - சுடுதல்

௧௨௨ - ௩ தீ, தெறுதலும் மேற்சேரியல்பும் உடைத்து.

(பி - ம்) ௧௧௩ - ௪ 'நால்வகையினு, மூவணு'

காறறு விலங்கி யசைததல கடனிவை
வேற்றியல பெய்தும விபரீ தத்தால்
ஆதி யில்லாப பரமா ணுககள
தீதுற றியாவதுஞ சிதைவது செய்யா —
புதிதாய்ப் பிறநதொன் றொன்றிற புகுதா
முதுநீ ரணுநில வணுவாய்த திரியா
ஒன்றிரண டாகிப பிளபபதுஞ செய்யா
அன்றியு மவலபோற் பரபபதுஞ் செயயா —
உலாவுந தாழு முயாவதுஞ செய்யும
குலாமலை பிறவாக கூடும பலவும
பினனையும பிரிநதுதந தன்மைய வாகும
மன்னிய வயிரமாயச செறிநதுவற பமுமாம
வேயாயத துளைபடும பொருளா முளைககும
தேயா மதிபோற செழுநில வரைபபா
நிறைநதவிவ வணுககள பூதமாய நிகழ்ற
குறைநது மொததுங கூடா வரிசையின்

கஉச. விலங்கி - குறுககிட்டு. இவை - இவவணுககள

கககூ - உச இவவடிகளாற கூறபபட்டுள்ள ஐநது பொருள்களின் இயலபைப பினவருஞ செய்யுட்களாலுமறிக. "நிலநீ ரெறிகாற் றுயிரின் னியலபும, பலநீ ரவறறின படுபா லவைதாம, புலமா கொலியொனறொழிய முதறகாம, சலமா யதுதண மையையே முதலாம", "எறிததன முதலா யினதீ யினவாம, செறிததல லொலியோ டிவைகாற் றினவா, மறிததல் லறிதல லவைதா முயிராம, குறிதத பொருளின குணமாலிவையே" (நீல. ஆசீவக. கஎ - அ)

கஉரு வேறறியலபு - வேறுதனமை

கஉஎ. யாவதும - சிறிதும சிதைவது - அழிதல

கஙஅ அவலபோல - அவலைபபோல கஙரு வறபம - வனமை

கஙசு வேய - மூஙகில கஙஎ தேயாமதி - முழுமதி.

கஙகூ. குறைநதும ஒததும கூடா - பின சொலலபபடுமளவிற குறைநதும அளவொததுங கூடுவனவலல

கஙகூ - சக "ஒனறினை யொருவி மூனறங குற்றிடா விரணடுவிட்டு, நினறிடா திரணடு கூடு நெறிநில நானகு நீரமூன, றினறிரணடழல்கா லொனறு விசைநதிடும பூமி யிவவா, றெனறுநீர தீகா லாகி யீணடுவ தெனறி யமபும" (சிவ. சித்தி பரபககம, ஆசீவகனமதம, எ) எனவருதல காணக.

(பி - ம்) கஉச 'ஆறறுவிஙகே யசைததல கடிவை' கஉரு 'வேற றியலெயதும' கஉஎ. 'யாதுஞசிதைவது' கஉஅ 'புததாபபிறநதொனறு' கஙக 'பிறவாயக கூடுமலையும' கஙச - ரு. 'தனமையதாக, வனனிய' கஙசு வேயிரததுளைபபடும' கஙஎ 'வரைபபால' கஙகூ 'கூடாவரியின்'

ஒன்று முக்கா லரைக்கா லாயுறும்
துன்றுமிக் கதனைப் பெயர்சொலப் படுமே
இக்குணத் தடைந்தா லல்லது நிலனையச்
சிக்கென் பதுவு நீரா யிழிவதும்
தீயாய்ச் சுடுவதுங் காற்றாய் வீசலும்
ஆய தொழிலை யடைந்திட மாட்டார்
ஓரணுத் தெய்வக் கண்ணோ ருணர்குவர்
தேரார் பூதத் திரட்சியு ளேனோர்
மாலைப் போதி லொருமயி ரறியார்
சாலத் திரணமயிர் தோற்றுதல் சாலும் —
கருமப் பிறப்பும் கருநீலப் பிறப்பும்
பசுமப் பிறப்பும் செம்மப் பிறப்பும்
பொன்னன் பிறப்பும் வெண்ணப் பிறப்பும்
என்றிவ் வாறு பிறப்பினு மேவிப்
பண்புறு வரிசையிற் பாற்பட்டுப் பிறந்தோர்
கழிவெண் பிறப்பிற் கலந்துவீ டணைகுவர்

---

௧௪௩ சிக்கென்பதுவும் - வன்மை யுற்றிருத்தலும், "வற்பமாகி யுறு நிலம்" (௧௨௦) என்று இக்காதையில் முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௧௪௬ தெய்வக்கண்ணோர் - கேவல ஞானிகள்.

௧௪௭ தேரார் - அறியார் ஏனோர் - மற்றையோர், என்றது, கேவல ஞானிகளல்லாதாரை.

௧௪௬-௭ ஓரணுவை ஏனோர் தேராரெனக்.

௧௪௮ போது - காலம்.

௧௪௯ சாலும் - மேற்கூறியதற்கு உவமையாக அமையும்.

௧௫௦ கருமப்பிறப்பென்றது நரக சன்மத்தை.

௧௫௫ கழிவெண்பிறப்பு - மிகவெள்ளிய பிறப்பு.

௧௫௦-௫௫ இவ்வடிகளிற் கூறிய கருமப்பிறப்பு முதலியவைகள் முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையவை, "வெண்மைநன் பொன்மை செம்மை நீலங்கழி வெண்மை பச்சை, உண்மையிவ் வாறி னுள்ளுங் கழி வெண்மை யோங்கு வீட்டின், வண்மைய தாகச் சேரு மற்றிவை யுருவம் பற்றி, உண்மையவ் வொட்டுத் தீட்டுக் கலப்பினி லுணரு மென்றான்" (**சிவ சித்தி** பரபக்கம், ஆசீவகன்மதம், ௮) ஈண்டுப் பிறப்புக்களை வகுத்துக்

(**பி - ம்**) ௧௪௦ 'அரைக்காலாயுந்' ௧௪௧ 'மிக்கவக்னிற' ௧௪௩ 'சிக்கென்பதூஉ நீராயிழைவதுந்' ௧௪௪ 'தீயாச்சுடுவதுங் காற்றாய் வீசுவதும்' ௧௪௫-௬ 'மாட்டார், தோரணு' ௧௪௭ 'நோலாபூதத் திரட்சியுளானோர்' ௧௪௮ 'மயிருமறியார்' ௧௫௪-௫ 'பாற்பட்ட கழிந்த, கழிவெய் பிறப்பிற் கலந்து வீட்டணைவார்'

அழியல் வேண்டா ரதுவுறற் பாலார்
இதுசெம் போகு மியல்பிது தப்பும்
அதுமண் டலமென் றறியல் வேண்டும்
— பெறுதலு மிழத்தலு மிடையூ றுறுதலும்
உறுமிடத் தெய்தலுந் துக்கசுக முறுதலும்
பெரிதலை நீங்கலும் பிறத்தலுஞ் சாதலும்
கருவிற் பட்ட பொழுதே கலக்கும்
இன்பமுந் துன்பமு மிவையுமண் ணெனத்தகும்
முன்னுள வூழே பின்னுமுறு விப்பது
மற்கலி நூலின் வகையிது வென்னச்
சொற்றடு மாற்றத் தொடர்ச்சியை விட்டு

கூறியதுபோல், "மணியுயிர் பொன்னுயிர் மாண்ட வெள்ளியின், அணியுயிர் செம்புயி ரிரும்பு போலவாம், பிணியுயி ரிறுதியாப் பேசினேனினித், துணிமின மெனத்தொழு திறைஞ்சி வாழ்த்தினார்" (சீவக. ௩௧௧௧) என்று உயிர்களை வகுத்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

௧௪௬ 'அது' என்றது கழிவெண்பிறப்பினை.

௧௪௭ 'இது' என்றது கருமபிறப்புமுதல் கழிவெண்பிறப்பு இறுதியாகவுள்ள பிறப்புக்களில் முறையே பிறந்து வீடுபெறுதலை.

௧௪௯ - ௧௫௨. பெறுதல்முதற் சாதலீறாகவுள்ளவைகள் கருவிற் சேர்ந்த பொழுதே கலப்பனவாம்.

௧௫௩. இன்பதுன்பங்களாகிய இவைகளும் அணுவென்று கூறப்படும்.

௧௪௯ - ௧௫௪. இவ்வடிகளின் பொருளோடு, "பேறிழ விடையூ றின்பம் பிரிவிலாத் திருக்கை மற்றும், வேறொரு நாட்டிற் சேறல் விளைந்திடு மூப்புச் சாதல், கூறிய வெட்டு முன்னே கருவினுட் கொண்ட தாகும், தேறிய வூழிற் பட்டுச் செல்வதிவ் வுலக மென்றான்", "புண்ணிய பாவமென்னு மிரண்டனுப் பொருந்த வைத்தே, எண்ணிய விவற்றினோடு மேழனு வெங்களோடு, நண்ணிய வொருவன் கூறு ஞானமிவ் வாற தென்று, கண்ணிய கருத்தி னோர்கள் கதியினைக் காண்பரென்றான்" (நீல. நிந்தி பரபக்கம், ஆசீவகன் ௯-௧௦) என்னும் செய்யுட்களை ஒப்பிடுக.

௧௫௫ மற்கலிதேவனது ஒன்பது கதிரென்னும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள வகை இதுவாகுமென்று ஆசீவகமதத்தோன் சொல்ல.

௧௫௬ சொற்றடுமாற்றத்தொடர்ச்சி - தடுமாற்றச் சொற்றொடர்ச்சி, என்றது பூர்வோத்தர விரோதமுள்ள ஆசீவகமதத்தோன் கூற்றை.

(பி - ம்) ௧௪௬ 'அழியல்வேண்டா வதுவுறற்பாலா' ௧௪௮ 'வேண்டுதலும்' ௧௪௯ 'இறத்தலும்' ௧௫௦ 'உடமிறுதலெய்தலுந் துக்கமுஞ் சுகமிறுதலும்' ௧௫௨ 'பொழுதேபிறக்கு', 'பொழுதேயிறக்கும்' ௧௫௩ 'இவையிவையெனத்தகு' ௧௫௫ 'மற்கலினூலின் வகையிதுவென்று' ௧௫௬ 'சொற்றமாற்றத'

நிகண்ட வாதியை நீயுரை நின்னாற்
புகழ்ந்த தலைவன் யார் நூற்பொருள் யாவை
அப்பொரு ணிகழ்வுங் கட்டும் வீடும்
மெய்ப்பட விளம்பென விளம்ப லுறுவோன்
இந்திரர் தொழப்படு மிறைவனெம் மிறைவன்
தந்த நூற்பொரு டன்மாத் திகாயமு
மதன்மாத் திகாயமுங் காலா காயமும்
தீதில் சீவனும் பரமா ணுக்களும்
நல்வினை புந்தீ வினையுமவ் வினையாற்
செய்வுறு பந்தமும் வீடுமித் திறத்த.
ஆன்ற பொருடன் றன்மைய தாயும் —
தோன்றுசார் வொன்றின் றன்மைய தாயும்

---

௧௭௦ மெய்ப்பட - உண்மைப்பட

௧௬௭ - ௭௦ நிகண்ட வாதியை நோக்கி உங்கள் தலைவன் யார்? நூற்பொருள்கள் யாவை? அப்பொருள்களின் நிகழ்ச்சியையும், பந்தத்தையும், வீட்டினையும் சொல்லுவாயென்று மணிமேகலை கேட்ப நிகண்டவாதி - சமணர் இருதிறத்தாரில் ஒருவகையான், இவன் நிர்க்கந்தவாதியென்றும் திகம்பரவாதியென்றுங் கூறப்படுவன் இறைவன், நூல், பொருள், பொருணிகழ்வு என்னும் இந்நான்கினையும் முறையே ஆப்தன், ஆகமம், பதார்த்தம், பிரவர்த்தியென்பர்

நிகண்ட வாதம் —

௧௭௧ சதேந்திரர்களாலே வணங்கப்படும் அருகனே எமது ஸ்வாமி, சதேந்திரராவார் பவணேந்திரர் நாற்பத்திருவரும், வியந்தரேந்திரர் முப்பத்திருவரும், கற்பேந்திரர் இருபத்திருவரும், சந்திரனும் சூரியனும் நரேந்திரனும் மிருகேந்திரனுமென்பர்

௧௭௨ தந்த நூற்பொருள் - அருகன் உண்டுபண்ணிய அங்காகமம் பூர்வாகமம் பகுசுருதியாகமமென்னு மூன்று ஆகமங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள்

௧௭௩ காலமும் ஆகாசமும்

௧௭௨ - ௬ தந்தநூற்பொருள்கள் தருமாத்திகாயம் முதல் வீடு இறுதியாகவுள்ள இந்தப் பத்துப் பகுதியின

௧௭௧ - ௬ இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள இறைவனையும் அவன் கூறிய நூற்பொருள்கள் பத்தையும், "எனக்கேட்டாங் கெடுத்துரைப்பா னிந்திரர்க டொழப்படுவோன், தனக்காய தருமமு மதருமமுங் காலமு மனப்பாட்டி லாகாய முயிருருவும் புண்ணியமே, நினைக்குங்காற் பாவமே கட்டுவீ டெனநிறுத்தி" (நீல மொக்கல ௨௨) என்னும் செய்யுளாலும் அறிந்துகொள்க

(பி - ம்) ௧௬௮ 'புகழ்ந்த தலைவன்'

அநித்தமு நித்தமு மாகி நின்று
௧௪௦ நுனித்த குணத்தோர் கணத்தின் கண்ணே
தோற்றமு நிலையுங் கேடு மென்னும்
மாற்றரு மூன்று மாக்கலும் புரிந்தார்
நிம்ப முளைத்து நிகழ்ந்த வித்திய
நிம்பத் தப்பொரு ளன்மை யநித்தியம்
௧௪௫ பயற்றுத் தன்மை கெடாது கும்மாயம்
இயற்றி யப்பய றழிதலு மேதுத்
தருமாத்தி காயந் தானெங்கு முளதாய்ப்
பொருள்களை நடத்தும் பொருந்த நித்தியமா

---

௧௩௯ - ௪௦. ஒருபொருள் ஓரிடத்தில் அநித்தியத்தன்மை நித்தியத்தன்மையென்னும் இரண்டையும் அடையுமென்பதை, "கல்வியானல்லனே காமாதி யாற்றீயன், செல்வத் துயர்ந்தான் குலத்தினிற் றாழ்ந்தனனும், வல்லுவா னென்றொன்று வல்லா னிதுவன்றே, நில்லாமை நித்த நிலை" (நீல. மொக்கல. ௧௧௩, சமய.) என்பதனாலு முணர்க. கணம் = க்ஷணம்.

௧௪௦ - ௪௨. ஒருபொருள் ஓரிடத்தில் உற்பத்தி ஸ்திதி நாசமென்று மூன்றையுமடையுமென்பதை, "உருவப் பிழம்பப் பொருளென் றுரைப்பனிப் பாற்றயிரோர், பருவத்தி னும்பரி யாயப் பெயரென்பன் பாலழிந்து, தருவித் துரைத்த தயிருரு வாயுமமைத் தன்மையதாம், திருவத்த தென்பொரு ளாதலைத் தேரத் தெளியென்றனன்" (நீல. மொக்கல. ௧௨௨) என்னுஞ் செய்யுளாலும், 'உருவப்பிழம்பாகிய புற்கலத்தைப் பொருளென்பேன், பால்தயிர் முதலாயின அதனது பரியாயமென்பேன், பாற் பரியாயத்து நின்ற புற்கல திரவியம் தயிர்ப்பரியாய மடைந்து பரிணமித்தலின் உற்பத்தி ஸ்திதி விநாசாத்மகமாகித் தூஷிக்கப்படாத பெருமைத்தாம் என் பொருளென்று தெளியென்று சொன்னான்' என்னும் அதனுரையாலு மறிந்துகொள்க.

௧௩௭ - ௪௨. பொருள் உரித்தாமெனக். ௧௪௩. நிம்பம் - வேம்பு.

௧௪௫ - ௬. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள திருஷ்டாந்தத்தின் இயல்பை, "பெற்றது தானுங்கும் மாயத் திரிபு பயற்றியல்பே, இற்றிது வென்னிட்டமென் பாயிவ் விருமையினும், தெற்றெனத் தீர்ந்தோர் பொருளென்னைத் தேற்றினித் தேற்றலையேன், மற்றது வாமை மயிரெனச் சொல்லுவன் மன்னுமென்றான்" (நீல. மொக்கல. ௧௨௩) என்பதனாலுமுணர்க. கும்மாயம் - புழுக்கிய பச்சைப்பயற்றோடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக்கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி, இஃது இப்பெயரோடு விஷ்ணுவாலயங்களில் இக்காலத்தும் வழங்கி வருகின்றது, "கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கி" (திவ். பெரியாழ்வார் ௩. ௩. ௩) என்பதில், 'கும்மாயம்' என்பதற்கு ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள், 'குழையச்சமைத்த பருப்பு' என்று பொருள் செய்திருக்கின்றனர், "பயற்றது கும்மாயம்" (நன். சூ. ௨௯௯, மயிலை. மேற்.)

௧௪௭ - ௮. தருமாத்திகாயம் எங்குமுளதாகி எக்காலத்தும் பொருள்களை நடத்துமெனக்

அப்படித் தாகிய தன்மாத் திகாயமும்
எப்பொருள் களையு நிறுத்த லியற்றும்
காலங் கணிக மெனுங்குறு நிகழ்ச்சியும்
மேலுங் கற்பத் தின்னெடு நிகழ்ச்சியும்
ஆக்குமா காய மெல்லாப் பொருட்கும்
பூக்குமிடங் கொடுக்கும் புரிவிற் றாகும்
சீவ னுடம்போ டொத்துக் கூடித்
தாவில் சுவை முதலிய புலன்களை நுகரும்
ஓரணு புற்கலம் புறவுரு வாகும்

கஅகூ - கூO அதன்மாத்திகாயம் எப்பொருள்களையும் நிறுத்தச்செய்யும்.

கஅஎ - கூO. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள தருமாத்திகாயம் அதரு மாத்திகாயங்களின் இலக்கணங்களைப் பின்வருபவைகள் நன்கு புலப்படுத்தும்: “அத்தியா யமூரத்தியா யளவி றேசியாய, ஒத்தள வுலகினே டுலக லோக மாம, தத்துவந் தனைச்செய்து தம்மத தம்மமா, மத்திகள் செலவொடு நிலையிற் கேதுவாம”, “அச்சுநீர் தேரொடு மீனை யீர்த்திடா, அச்சுநீ ரன்றியத் தேரு மீன்செலா, அச்சுநீர் போலத்தம மத்திசேறலை, இச்சையு முயற்சியு மின்றி யாக்குமே”, “அந்தரத் தற்பத்து மூன்ற தாகிய, இந்திர படலமு நிரைய மேழகளு, மந்தர மலைமணணு மற்று நின்றிடா, அந்தமி னிலையத்தம மத்தி யிலலைபேல”, “பறவையின் சிறகொடு பாத நின்றுழி, நெறியினற செலவொடு நிலையை யாக்குமால, உறவிபுற கலமிவை யோட நிற்றலைக, செறிவுறத் தம்மத்தம மத்தி செய்யுமே” (மேருமந்தர வைசயந்தனமுத்தி அஅ, கூO, ௯௰, ௯௨), “தருமாத்திகாயம், குயவன் திகிரிக்குக் கீழிட்டசிலை போலவும், தேருக்கு அச்சுப்போலவும், கலத்திற்குக் கடல்போலவுமாம”, “தருமாத்தியும் அதரு மாத்தியும் பக்ஷிக்குச் சிறகுங் காலும்போற் சீவபுற் கலங்களுடைய கமனத்திற்கும் ஸ்திதிக்கும் அப்பிரேரகசாதனமாம” (நீல மொக்கல. உஎ - அ, ௩௰௰) கக்க கணிகம் = க்ஷணிகம்

கக்க - ௯ காலம் குறுநிகழ்ச்சியையும் நெடுநிகழ்ச்சியையுமாக்குமெனக், “க்ஷணிகமென்பது எழுசெங்கழுநீரிதழை ஒரு குறட்டிலடுக்கிப் பலவான் யினுனொருவன் மிகவுங் கூரியதோருளிவைத்துக் கூடமிட்டுப் புடைத்தால் ஆறும்புரையற்று ஏழாம்புரையிற் செல்லுமளவாம், இனிக்கற்பமாவது, ஓசனையகன்றுயர்ந்ததோர் வரசிரமலை கருப்பிணி யுடுத்த பட்டாடைத் தோகை பட்டுக் கையறத்தேய்ந்ததாம” (நீல. மொக்கல. ௯க, ௪௰௰)

கக௯ - ௪. ஆகாயம் எல்லாப்பொருட்கும் இடங்கொடுக்குஞ் செயலை யுடையது, “பரந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளம்” (மலைபடு. ௫௫அ)

கக௫ - ௬ சீவன் உடம்போடொத்துக்கூடிப் புலன்களை நுகரும்

கக௭ ஓரணு - பரமாணு, அவ்வணு புற்கலமும் புறவுருவுமாகும் புற்கலமென்றது உடம்பை, புறவுருவென்றது மற்றை வடிவங்களை

(பி - ம்) கக௫ ‘ஒத்துத் தோன்றி’

சீரா னல்வினை தீவினை யவைசெயும்
வருவழி யிரண்டையு மாற்றி முன்செய்
அருவினைப் பயனனு பவித்தறுத் திடுதல்
அதுவீ டாகு மென்றன னவன்பின்
இதுசாங் கியமத மெனவெடுத் துரைப்போன்
தனையறி வரிதாய்த் தானமுக் குணமாய்
மனநிகழ் வின்றி மாண்பமை பொதுவாய்
எல்லாப் பொருளுந் தோன்றுதற் கிடமெனச்
சொல்லுதன் மூலப் பகுதிசித் தத்து —
மானென் றுரைத்த புத்தி வெளிப்பட்
டதன்க ணாகாயம் வெளிப்பட் டதன்கண்
வாயு வெளிப்பட் டதன்க ணங்கி
ஆனது வெளிப்பட் டதன்க ணப்பின்
றன்மை வெளிப்பட் டதின்மண் வெளிப்பட்
டவற்றின் கூட்டத் தின்மனம் வெளிப்பட்
டாயப்புரு மனத்தாங் கார விகாரமும்
ஆகா யத்திற் செவியொலி விகாரமும்

---

௧௯௮ நல்வினை நல்வினையையும், தீவினை தீவினையையும் உண்டாக்கும், இன்பதுன்பங்களை யுண்டாக்குமெனினும் பொருந்தும்.

பந்தத்தினிலக்கணங் கூறிற்றிலர் "அவ்வினையாற், செய்வுறு பந்தமும்" (௧௭௫ - ௬) என்று முன்னர்க் கூறினமையின்.

௧௯௯ வருவழியிரண்டு - நல்வினை வருமவழியும் தீவினைவருமவழியும். முன்செய் - முற்பிறப்பிற் செய்த.

௨௦௧ என்றனன் - என்று நிகண்டவாதி கூறினன்.

௧௯௮ - ௨௦௧ வீட்டிலக்கணம் இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டது போல, "பெரும்பாவ மறத்துயர்ந்து பெறுதுமியாம் வீடென்றே, மரும்பாவ காரிகை யாவரவா யதுகேட்டாய், வரும்பாவ மெதிராகாதது மனனுந்தம் பழவினையும், ஒருங்காக வுதிர்த்தக்கா லுயிர்த்தூய்மை வீடென்றுள்" (நீல. மொக்கல. ௭) என்னும் செய்யுளில் வந்திருத்தல் காண்க.

சாங்கியவாதம் :—

௨௦௬ சொல்லுதல் மூலப்பகுதி - சொல்லப்படுவது மூலப்பகுதி. சித்தம் - மூலப்பகுதி.

௨௦௭ மான் - மகத்தத்துவம். மகத்தத்துவத்திற்குப் புத்தியென்றும் ஒரு பெயருண்டு.

௨௦௯ அங்கி - அக்கினி. ௨௧௦ அப்பு - நீர்.

௨௧௨ கூட்டம் - ஸமஷ்டி.

வாயுவிற் றொக்கு மூறெனு மிகாரமும
அங்கியிற் கண்ணு மொளியுமாம் விகாரமும்
தங்கிய வப்பில்வாய் சுவையெனும் விகாரமும்
நிலக்கண் மூக்கு நாற்ற விகாரமும
சொலப்பட் டிவற்றிற் றொக்கு விகாரமாய
வாக்குப் பாணிபாத பாயு ருபத்தமென
ஆக்கிய வினைவெளிப் படடிங் கறைந்த
பூத விகாரத் தானமலை மரமுதல
ஓதிய வெளிப்பட் டுலகாய் நிகழ்ந்து
வந்தவழியே யிவைசென் றடங்கி
அந்தமில பிரளய மாயிறு மளவும
ஒன்றா யெங்கும் பரந்துநித் தியமாம
அறிதற் கெளிதாய் முக்குண மன்றிப
பொறியுணர் விக்கும் பொதுவு மன்றி
எப்பொரு ளுந்தோன் றுதற்கிட மன்றி
அப்பொரு ளெல்லா மறிந்திடற் குணர்வாய
ஒன்றா யெங்கும் பரந்துநித் தியமாய்
நின்றுள வுணர்வாய நிகழ்தரும் புருடன
புலமார் பொருள்க ளிருபத் தைந்துள
நிலநீர் தீவளி யாகா யமமே
மெய்வாய் கண்மூக் குச்செவி தாமே
உறுசுவை யொளியூ றோசைநாற் றமமே
வாக்குப் பாணிபாத பாயு ருபத்த

---

௨௧௫ தொக்கு - துவக்கிந்திரியம் ஊறு - பரிசம

௨௧௮ நிலக்கண் - நிலத்தின்கண்

௨௨௧ இவையென்றது கருமேந்திரிய பஞ்சகத்தை

௨௨௩ ஓதிய வினையாலனையும் பெயர்

௨௨௭ - ௩௨ இவ்வடிகளாற் புருஷ தத்துவத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது, இதனை, "எத்திறத் தினுஞ்செய யானகுண மொன்றிலன, றத்துவ னிப்பி னபேதன லேபக, னித்திய னெங்கு முளனெங் காட்சியன, றுய்த்த லுடையனென் றோன்றலு மென்றான்" (நீல சாங்கிய எ) என்பதனாலு மறிந்துகொள்க

(பி - ம்) ௨௨௭ 'முக்குணமின்றி' ௨௨௮ 'பொருளுமின்றி'

ஆக்கு மனோபுத்தி யாங்கார சித்தம்
உயிரென்று மானமா மொன்றொடு மாமெனச்
செயிர்அறச் செப்பிய திறமுங் கேட்டு
வைசேடிகன்றன் வழக்குரை யென்னப்
பொய்தீர் பொருளுங் குணமுங் கருமமும்
சாமா னியமும் விசேடமுங் கூட்டமும்
ஆமா றாறு மதிற்பொரு ளொன்பது
குணமுந் தொழிலு முடைத்தா யெத்தொகைப்
பொருளுக்கு மேதுவா மப்பொரு ளொன்பான்
நிலநீர் தீவளி யாகா யந்திசை
கால மான்மா மனமிவற் றுண்மை
ஒலியூ றுருவுஞ் சுவைநாற் றமொடைந்தும்
பயில்குண முடைத்து நின்ற நான்கும்
சுவையுருத் தொளிரோர் குண மவைக்குறை வுடைய

---

௨௩௮ புத்தி - மகத்தத்துவம் சித்தம் - பிரகிருதி

௨௩௮ - ௯ இவ்வடிகளால் இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் கூறப்பட்டன, இதனை, "மன்னுயிர் தெற்றென வில்லது மான்செருக், கென்னவு மிந்திய மையைந்தொடு மனம், அன்னதன் மாத்திரை யைந்தைந்து பூதமும், பன்னிய வையைம் பதப்பொரு ளென்றனன்" (நீல. சாங்கிய ௬) என்பதனாலுமுணர்க. தெற்றெனவில்லது - பிரகிருதி செருக்கு - அகங்காரம்

௨௪௦ கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு

௨௪௧ உரையென்ன - சொல்லாயென்று மணிமேகலை கேட்ப

வைசேடிக மதம் —

௨௪௩ சாமானியம் - பொதுமை விசேடம் - சிறப்பு கூட்டம் - சமவாயம், இதனை உடன்புணர்ப்பென்றும் கூறுவர்.

௨௪௪ ஆறுகூறும் - ஆறு பகுதியாகும்

௨௪௬ அப்பொருள் ஒன்பான் அந்தப்பொருள் ஒன்பது வகைப்படும்

௨௪௪ - ௯ பொருளொன்பது உடைத்தாய ஏதுவாகும்

௨௫௦ நின்றநான்கு - நீர் தீ காற்று ஆகாயமென்பன

௨௫௧ சத்தம் முதல நாற்றம் இறுதியாகிய ஐந்தனுள், நீர் சத்தம் முதலிய நான்கு குணங்களையும், தீ சத்தம் முதலிய மூன்றினையும் காற்று சத்தம் முதலிய இரண்டினையும், ஆகாயம் சத்தமொன்றினையு முடையன

திசை முதலிய நான்கின் இலக்கணங்களும் ஒரு பிரதியிலும் காணப்படவில்லை, பின் வருவனவற்றுள்ளும் சில இப்படியே யுள்ளன

ஓசை யூறு நிறநாற் றொண்சுவை
மாசில் பெருமை சிறுமை வன்மை
மென்மை நேர்மை நொய்ம்மை வடிவம்
என்னு நீர்மை பக்கமுதல் அனேகம்
கண்ணிய பொருளின் குணங்க ளாகும்
பொருளுங் குணமுங் கருமமு மியற்றற்
குரிய வுண்மை தருமுதற் பொதுத்தான்
போதலு நிற்றலும் பொதுக்குண மாதலிற்
சாதலு நிகழ்தலு மப்பொருட் டன்மை
ஒன்றணு கூட்டங் குணமுங் குறியுமென்
றொன்றிய வாதியு முரைத்தன னுடனே
பூத வாதியைப் புகல்நீ யென்னத்
— தாதகிப் பூவுங் கட்டியு மிட்டு
மற்றுங் கூட்ட மதுக்களி பிறந்தாங்கு

---

௨௫௨ - ௩ இவ்விருபத்தாறு குணங்கள் பகுத்துக் கூறப்பட்டன.

௨௫௭ - ௮ பொருளும் குணமும் கருமத்தைச் செய்தற் குரிமையை யுடையன. பொருள் தணியொன்றும் இரண்டாலும் பிறப்பது கருமம் என்றபடி. உண்மை - ஸத்துவம். முதற்பொது - பராசாமானியம். முதற் பொது உண்மை யென்க.

௨௬௧ ஒன்று - விசேடம். அணு - பிருதிவி முதலிய நான்கு பூதங்களின் பரமாணுக்கள். ஒன்று அணுவிலுள்ள தனி. கூட்டம் - ஸமவாயம். இவ்வடி விசேடத்தின் இலக்கணமும், சமவாயத்தின் இலக்கணமும் கூறிற்று.

௨௬௨ ஒன்றியவாதி - விசேடவாதி.

௨௪௨ - ௬௨ இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்களை யறியலாம் "நெறிப்படப் படுவது நின்ற மெய்ம்மைய அறிதலுக் கரியவாறு சொற்பொருள், செறியயான சொற்றிறப் பட்டியாங் குணத்தொழில் பொதியினுய பொதுச்சிறப் புடன்பு ணாப்பதே", 'பூதமைந்தொடு திசை மனம் பொழுதுயிர், ரோன்பப் பொருள்கடா மெனப்படுமவை, பிற குணமுற் றியலப் செய்கையும், போதரும் பொருட்புடை பெயர் யாகுமே", 'பெரியதும் பின்னது மாய தப்பொது, உரித்தனிற் பொருள்களைச் செலுத்தும் பெற்றுமை, தெரிவுற வருவது சிறப்பதாங் குணம், கிரியைக ளிதற்கெனக் கிளத்தல் கூட்டமே' (நீல. வைசேடிக ௨ - ௫) என வருஞ் செய்யுட்களாலு முணர்க.

௨௬௩ புகல் நீ என்ன - நீ சொல்வாயென்று மணிமேகலை சொல்ல.

பூதவாதம் —

௨௬௪ தாதகிப்பூ - ஆத்திப்பூ. கட்டி - கருப்புக்கட்டி.

௨௬௫ மற்றுங்கூட்ட - கூட்டற்குரிய மற்றைப் பொருள்களையும் கூட்ட. மதுக்களி பிறந்தாங்கு - மதுவினிடத்துள்ள மதசக்தி தோன்றி னாற்போல.

குற்றிடும் பூதத் துணர்வு தோன்றிடும்
அவ்வுணர் வவ்வப் பூதத் தழிவுகளின்
வெவ்வேறு பிரியும் பறையோ சையிற்கெடும்
உயிரொடுங் கூடிய வுணர்வுடைப் பூதமும்
௨௭௦ உயிரில் லாத வுணர்வில் பூதமும்
அவ்வப் பூத வழியவை பிறக்கும்
மெய்வகை யிதுவே வேறுரை விகற்பமும்
உண்மைப் பொருளு முலோகா யதனுணர்வே
கண்கூ டல்லது கருத்தள வழியும்
௨௭௫ இம்மையு மிம்மைப் பயனுமிப் பிறப்பே
பொய்ம்மை மறுமையுண் டாய்வினை துய்த்தல்

---

௨௬௬ பிருதிவி முதலிய ஐந்து தத்துவங்களின் சமவாயத்தில் அறிவு உதிக்கும், பூதங்கள் ஐந்து உண்டென்பது பூதவாதியின் கொள்கை. நிலம், நீர், தீ, வளியென்பப் பூதம் நான்கேயென்பது உலோகாயதன் கொள்கை.

௨௬௮ பறை - பேரிகை. ஓசையின் - ஓசையைப்போல.

௨௬௪ - ௮ 'பார்முதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின் கூட்டத்தில் மதசத்தி பிறந்தாற்போலப் பிருதிவியாதி பஞ்சபூதசமவாயத்து ஞானசத்தி தோன்றி அவை வேறு வேறாந்து அந்தப் பூதங்கள் பிரிந்தால் அவை தம்மினமாகிய பூதங்களிற் சென்று சேரும்" (நீல. பூத ௫, சமய.)

௨௭௨ வேறு உரைவிகற்பமும் - யான்கூறும் வேறுள்ள சொல் விகற்பங்களும்.

௨௭௩ உண்மைப்பொருளும் - தத்துவங்களும். உலோகாயதனுணர்வே - உலோகாயதனுணர்ந்தவைகளே, உலோகாயதன் கொள்கையினை, **சிவஞானசித்தியார்** பரபக்கத்துள்ள உலோகாயதன் மதத்தாலும், "காட்சியே அளவை யாவதென்றும், நிலம் நீர் தீ வளியென்பப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவால் மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட் களிப்புப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவனவென்றுஞ் சொல்லும் உலோகாயதம்" (**குறள், ௨௮௧**) என்று **பரிமேலழகர்** எழுதியவாற்றாலு முணர்க.

௨௭௨ - ௩ உலோகாயதன் கொள்கைகளுள் பூதம் நான்கேயென்ப தொழிந்தவைகள் தன் கொள்கையோ டொக்குமாதலின், 'வேறுரை விகற்பமும் உண்மைப்பொருளு முலோகாயதனுணர்வே' என்றான்.

௨௭௪ கண்கூடு - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம். கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்.

௨௭௫ இம்பிறப்பே - இப்பிறப்பிலே தானே கழிவன என்று 'கழிவன' என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௨௭௬ துய்த்தல் - அனுபவித்தல். துய்த்தல் பொய்மை.

என்றலு மெல்லா மாக்களுங் கேட்டு
நன்றல வாயினு நான்மா றுரைக்கிலேன்
பிறந்தமுறை பிறப்பை யெய்தப் பெறுதலின்
அறிந்தோ ருண்டோ வென்றுநக் கிடுதலும்
தெய்வ மயக்கினுங் கனாவுறு திறத்தினும்
மைய லுறுவார் மனமவே றாமவகை
ஐய மன்றி யில்லையென் றலுநின்
தந்தை தாயரை யனுமானத் தாலல
திந்த ஞாலத் தெவ்வகை யறிவாய்
மெய்யுணர் வின்றிமெய்ப் பொருளுணர் வரிய

---

௨௫௭ என்றலும் - என்று பூதவாதி சொல்லலும். கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு.

௨௫௪-௭. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றைப் பின்வருஞ் செய்யுட்கள் நன்கு புலப்படுத்தும்: 'அணிகொள் ஆரதத் தாசனைக் கேட்கெனப், பிணிகொண் மூஞ்சிப் பிசாசகன் சொல்லுவான், குணிக்குணமென்னுங் கூற்றில் லுலதென, றுணிவைம் பூதங்க ளேதொழில் சொல்லுவேன்'', ''திணெணன் றீநில நீர்வளி காயத்தாற், கண்ணு மூக்கொடு நாமெய் செவிகளாய், வண்ண நாற்றஞ் சுவையொ டொலி, எண்ணுங் காலை யிசையுந் துழி யெய்துமே', 'ஐந்துங் கூடி யறிவினை யாக்கியா, வந்து தோன்றி மது மயக் காற்றலி, னந்தி நாளுங் குடஞ்சுடா நாட்டம்போற் சிந்தி லுலகஞ் சென்றின்றுஞ் சேருமே'', 'உலகெலாமவை யேயுயி ருண்டெனச் சொல்லாருரை சொற்றெளிந் தேநின்று, பலகலாங்களுஞ் செய்ய பயனிலா, புலவ னாவதன் றேவடக்குப் போந்ததே'', 'சென்ற காலத்துஞ் செல்கின்ற காலத்து, நின்ற காலத்தி லுமிந் நிகழ்ச்சியே, யென்று மிவ்வுல கத்தன் மைத் தேயிது, வன்ற தென்றுரைப பாரயாப் பாகளே' (நீல. பூத. ௫-௭)

௨௫௯. முற்பிறப்பை யெய்தப்பெறுதலின் - முற்பிறப் புணர்ச்சியைப் புத்தபீடிகையால் நான் அடையப்பெற்றதைச் சார்பைந்றக இரண்டனுருபு தொக்கது 'நன்றலவாயினும்' (௨௫௮) என்பதுமுதல 'உண்டோ' (௨௬௦) என்பது இறுதியாகவுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள்.

௨௬௦. என்று நக்கிடுதலும் - என்று மணிமேகலை உட்கொண்டு மறுபிறப்பில்லையென்ற பூதவாதிகூற்றை நினைந்து நகைத்து, நகைத்தவெனவே யென்று வினவிய அவனுக்குத் தான் பழம்பிறப்புணர்ந்ததைத் தெரிவித்தலும்.

௨௬௧-௫ பழம்பிறப் புணர்ந்தேனென்றது, மையலுறுவார் மனம், தெய்வமயக்கினும் கனாவுறுதிறத்தினும் வேறுபடும் விதமேயாகும், அது, பிரத்தியக்க மன்மையாற் சந்தேகமேயன்றி வேறில்லையென்று அவன் கூறலும்.

௨௬௫-௬ இவ்வடிகள், பிரத்தியக்கமின்றி அனுமான அளவை கொள்ளாத பூதவாதிக்கு அவ்வளவை யுண்டென்று கூற்றுமுகத்தால் மறுமை யுண்டென்ன மணிமேகலை சாதித்ததைக் கூறின.

௨௬௬ மெய்யுணர்வு - சத்தியஞானம். மெய்ப்பொருள் - பரமார்த்த தத்துவங்கள்.

ஐய மல்லதிது சொல்லப் பெறாயென
உளவரிக் கோலமோ டுன்னிய பொருளுரைத்
தைவகைச் சமயமு மறிந்தன ளாங்கென்.

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை முற்றிற்று.

உஅஎ ஐயமல்லது இது - இது சந்தேகமன்று. சொல்லப்பெறாய் - சொல்லாய்.

உகூச - அஎ இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள பூதவாதி கூற்றுக்களும் அவற்றிற்கு மணிமேகலை கூறிய விடையுமாகிய இவை, "இறைவனு மில்லை யிறந்தோர் பிறவார், அறனே டென்னையென் றறைந்தோன் றன்னைப், பிறவியு மறவியும் பெற்றியி லுணர்ந்த, நறுமலர்க் கோதை யெள்ளினை நகுதி, யெள்ளினை போலு மிவ்வுரை கேட்டிங், கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப் புணர்த்துழை, யாங்குநிற் கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக், காமன் றோழி கண்டியக் குற்றனை, என்றவ னுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லாய், யன்றென் றவன்மு னியாந்தொழி வாயிலை" (உக க௦ரு - கஉ) எனக் கந்திற்பாவை மணிமேகலைக்கு வருவதுரைத்ததாக முன்வந்ததனோடு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உஅஅ உளவரிக்கோலம் - மறைந்த வேடம்.

உஅகூ இக்கதையிற் கூறியவை பஞ்சமதங்களாக விருப்ப, இங்கே, 'ஐவகைச்சமயம்' என்றது இழுக்கன்றோவெனின், அளவை வாதமுதலிய ஐந்தும் ஒருவகையிலும், ஆசீவகவாதம் நிகண்டவாத மென்னும் இரண்டும் ஒருவகையிலும் அடங்குமெனப்படுதலின், அன்றெனக். 'அவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமும், செவ்வி தன்மையிற் சிந்தையின் வைத்திலேன்" (உகூ சஉ - ச) என்று அறவணவடிகளுக்கு மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்னும் வருதல் காண்க. "ஐம்பெருஞ் சமயமு மறந்தோற் றனவென" (பெருங். க ஙகூ உசகூ) ஆங்கு - வஞ்சிநகரத்தில்.

க - உஅகூ (மணிமேகலை) சார்ந்து அளவைவாதியை எய்தி இயம்பென, அவன் அளவைகளைக் கூறினன், என்றவன் றன்னைவிட்டுச் சைவவாதியை நின்தெய்வம் எப்படித்தென்ன, அவன் இறைவனுக்கு மென்றுரைத்தனன், பிரமவாதி முட்டை யென்றனன், கடல்வண்ணன் புராண மோதினன் காப்பென்றுரைத்தனன், அவற்றோடு வேதியனுரையின் விதியுங்கேட்டு இவருரை இசையாவென்று நினைந்து, ஆசீவகனை நோக்கி, 'இறை யார்? நூற்பொருள் யாது' என, அவன், 'வகையிது' என்னன், நிகண்டவாதியை நோக்கி, 'மெய்ப்படவிளம்பு' என அவன் அது வீடாகு மென்றனன், அவன்பின் சாங்கியன் செப்பியதிறமுங் கேட்டு, 'வைசேடிக! நின் வழக்கையுரை' என்னன், அவனும் உரைத்தனன், உடனே பூதவாதியை நோக்கி, 'நீபுகல்' என்னன் அவன், 'வினைதுய்த்தல் பொய்ம்மை' என்றலும், நகைத்தலும், அவன் இல்லையென்றலும், 'எவ்வனகயறிவாய், இது சொல்லப் பெறாய்' என உரைத்து ஐவகைச் சமயமுமறிந்தனளென வினைமுடிவு செய்க.

இருபத்தெட்டாவது

கச்சிமாநகர் புக்க காதை

[இருபத்தெட்டாவது தாயரோடு அறவணரடிகளையுந் தேர்ந்து கச்சிமாநகர்க்கட் சென்றபாட்டு]

ஆங்குத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து
வாங்குவிற் றானை வானவன் வஞ்சியின்
வேற்று மன்னரும் உழிஞைவெம் படையும்
போற்றுபுறஞ் சுற்றிய புறக்குடி கடந்து
சுருங்கைத் தூம்பின் மனைவளர் தோகையர்
கருங்குழல் கழீஇய கலவை நீரும்
எந்திர வாவியி லிளைஞரு மகளிரும்
தந்தமி லாடிய சாந்துகழி நீரும்

---

௧. ஆங்கு - வஞ்சி நகரத்தில். தாயர் - மாதவி சுதமதி.

௨. வாங்குவில் - வளைந்தவில். வானவன் - சேரன்.

௩. வேற்றுமன்னர் - பகையரசர். உழிஞைவெம்படை - உழிஞை மாலையைச்சூடி அரணைக்காக்கும் வெவ்விய படை; உழிஞை புறமதிலை வளைப்போரும் அரணைக் காப்போருமாகிய இருதிறத்தினரும் அணிதற்கு உரியது.

௪. போற்றுபுறக்குடி - புறத்தே யிருத்தற்குரிய பலவகை மாந்தரும் குடியிருக்குமிடம், என்றது புறநகரத்தை; இது புறஞ்சிறையென்றும் புறப்படைவீடென்றும், புறஞ்சேரியென்றுங் கூறப்படும்.

௩-௪. புறநகர் நால்வகைப் படைவீரரும் பிறருஞ் செறிந்திருத்தற்கு இடமாதலின், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது.

௫. சுருங்கை - நீர்செல்லுதற்குக் கற்களாற் கரந்துபடுத்தது. தூம்பு - சலதாரை; சுருங்கையாகிய தூம்பெனக; "நீணிலம் வகுத்து நீர் நிரந்து வந்திழிதரச், செய்வினைத் தியற்றிய சித்திரச் சுருங்கைசேர் கோணிலத்து வெய்யவாய் கொண்டு சுற்றத் தடங்கிடங்கு" (சீவக. ௧௪௨), "சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகி" (சிலப். ௧௪. ௬௫), சுருங்கையின் இயல்பு இருபதாம் **பரிபாடலானு** முணரப்படும்.

'சுருங்கைத் தூம்பின்' (௫) என்பது, 'பாய்தலின்' (௧௭) என மேல் வருவதனோடு சென்றியையும்.

௬. கழீஇய - கழுவிய.

௭. எந்திரவாவி - வேண்டும்பொழுது நீரை நிறைத்தற்கும் வேண்டாதபொழுது போக்குதற்கும் உரிய யந்திரங்களையுடைய வாவி; இஃது இலவந்திகையென்றுங் கூறப்படும். இளைஞர் - ஆடவர்.

௮. ஆடிய - பூசிய. சாந்து - சந்தனம்.

புவிகா வலன்றன் புண்ணிய நன்னாட்
சிவிறியுங் கொம்பு மிதறுவிரை நீரும்
மேலை மாதவர் பாதம் விளக்கும்
சீல வுபாசகர் செங்கைநறு நீரும்
அறஞ்செய் மாக்க ளகின்முதற் புகைத்து
நிறைந்த பந்தர்த் தசும்புவார் நீரும்
உறுப்பு முரணுறாமற் கந்தவுத் தியினாற்
செறித்தரைப் போர்தஞ் செழுமனை நீரும்
என்றிந் நீரே யெங்கும் பாய்தலிற்
கன்றிய காரமு மிடங்கரு மீன்களும்
ஒன்றிய புலவொழி யுடம்பின வாகித்

௯ காவலன் - அரசன். புண்ணியநன்னாள் - புண்ணியத்தையுடைய நல்ல நட்சத்திரத்தில்; என்றது, அரசனுடைய சன்ம நட்சத்திரத்தி லென்றவாறு.

௧0 சிவிறி கொம்பு என்னுமிரண்டும் நீரை வீசுங் கருவிவிசேடங்கள்; சிவிறியைப் பெருந்துருத்தியென்று கூறுவர்.

௯-௧0 ஒருவன் பிறந்திருக்குங்காலும் அவன் பிறந்த நட்சத்திரத்திலும் இறந்த பின்பு அவன் இறந்த திதியிலும் சிறப்புச் செய்யவேண்டுமென்பது தருமநூற்றுணிபு. பிறந்தநாள் விழவை வெள்ளணி நாளென்பர்.

௧௧ மேலைமாதவர் - மேன்மையையுடைய முனிவர்; ஐ சாரியை.

௧௨ சீலவுபாசகர் - பஞ்சசீலத்தையுடைய உபாசகர்; பௌத்தரில் இல்லறம் நடத்தும் ஆடவரையும் மகளிரையும் முறையே உபாஸகரென்றும் உபாஸிகைகளென்றும் கூறுதல் மரபு.

௧௪ பந்தர்த் தசும்பு - தண்ணீர்ப் பந்தலிலுள்ள நீர்க்குடம். வார்நீர் - ஒழுகுகின்ற நீர்.

௧௫ உறுப்பு முரணுறாமல் - உறுப்புக்கள் மாறுபடாமல்; "நேர்கட்டி செய்தே னிரியாச்சம் பச்சிலை, ஆர மகிலுறுப்போ டாறு" (சிலப். ௫ : ௧௪, அடியார். மேற்.) கந்தயுத்தியினால் - சேர்த்தற்குரிய வாசனைப் பண்டங்களால்; உத்தி - சேர்த்தல்; இது யுக்தியென்னும் வடமொழிச் சிதைவு.

௫-௧௭ சுருங்கைத் தூம்பிற் பாய்தலினென்க.

௧௮ கன்றிய - பகைமையிற் றழும்பிய. காரம் இடங்கர் என்னும் இரண்டும் முதலைச்சாதி விசேடங்கள்; "கொடுந்தாண் முதலையு மிடங்கருங் கராமும்" (குறிஞ்சிப். ௨௫௭)

௧௭-௯ பாய்தலிற் புலவொழிந்தன.

(பி-ம்.) ௧௪ 'தசும்பமர் நீரும்' ௧௫ 'கந்தயுத்தியினால்' ௧௬ 'செறித்தமைப் போர்தஞ் செழுமணிநீரும்' ௧௭ 'எங்கும் பரத்தலின்'

௨௦ தாமரை குவளை கழுநீ ராம்பற்
பூமிசை பரந்து பொறிவண் டார்ப்ப
இந்திர தனுவென விலங்கக ழுடுத்து
வந்தெரி பொறிகள் வகைமாண் புடைய
கடிமதி லோங்கிய விடைநிலை வரைப்பிற்

---

௨௦ தாமரை முதலிய மூன்றும் பகற்பூவென்றும், ஆம்பல் இராப்பூவென்றுங் கூறுவர் அடியார்க்கு நல்லார், இதனை, சிலப்பதிகாரம், ௨-ஆம் காதை, ௧௪-௫ ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையிற் காண்க.

௨௧ மிசைபரந்து - மேலேபரவப் பெற்று, இவ்வெச்சம் காரணப் பொருட்டு. ஆர்ப்பப் பரந்தென்க.

௨௨ கலவைநீர் முதலியன பாயப்பெற்றுப் பலநிறப்பூக்களை யுடைமையின், அகழிக்கு வானவில் உவமையாயிற்று, "சுந்த ரம்ம லாகமொண் ணெய் சுண்ணந் தாது குங்குமம், சந்த னக்குழம்பு மேற்பரந்து பாடி சூழ்ந் தகழ், அந்த ரத்த ருக்க னைய ணிந்து சூழ்கிடந்ததோர், இந்திரத்தனுவின் வண்ண மென்ன தன்ன தாகுமே" (மேருமந்தர. வைசயந்தன் முத்தி)

௫ ௨௨ கலவைநீரும் சாந்துகழிநீரும் விரைநீரும் நறுநீரும் வாசநீரும் மனைநீரும் ஆகிய இந்நீர் சுருங்கைத் தூம்பினூடு எங்கும் பாய்தலின் உடம்பிலை வாகிய பரத்தலான் இலங்கு அகழென்க.

௨௩ பொறிகள் - யந்திரங்கள், அவற்றின் வகையைப் பின்வருவனவற்றா லுணர்க. 'மாற்றவர் மறப்படை மலைந்து மதிற் பற்றின், ஊற்றுவரைக் கொல்லியொடு தூக்கியெறி பொறியும், தோற்றமுறு பேய்களிறு துற்றுபெரும் பாம்பும், கூற்றமன கழுக்குத்தொடர் குந்தமொடு கோண்மா", "விற்பொறிகள் வெய்யவிடு குதிரைதொட ரயில்வாள், கற்பொறிகள் பாவையன மாடமடு செந்தீ, கொற்புனைசெய் கொள்ளிபெருங் கொக்கெழில்செய் கூகை, இற்றலைக டிருக்குமவலி நெருக்குமர நிலையே", "செம்புருக்கு வெங்களிக ளுமிழ்வதிரிந் தெங்கும், வெம்புருக்கு வட்டுமிழ்வ வெந்நெய்முகந் துமிழ்வ, வெட்டுமிழ்வ வேலுமிழ்வ கல்லுமிழ்வ வாகித், தம்புலன்க ளாலயவனர் தாட்படுத்த பொறியே", 'கரும்பொனியல் பன்றிகத நாகம்விடு சகடம், குரங்குபொரு தகரினொடு கூர்ந்தரிவ நுண்ணூல், பரந்தபசும் பொற்கொடி பதாகையொடு கொழிக்கும், திருந்துமதி றெவ்வாதலை பனிப்பத் திருந்தின்றே (சீவக. ௧௦௧-௪), "வளைவிற் பொறியும், கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும் பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியும், காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையும், தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்பும், கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையு, மையவித் துலாமுங் கைபெய ரூசியும், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையும், எழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமும், கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்" (சிலப். ௧௫ ௨௦௭-௧௬)

௨௪ கடிமதில் - காவலாகியமதில், என்றது, ஏணியெய்தா உயர்ச்சியும் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும் அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாந் தலையகலமும் கல் இட்டிகைகளாற் செய்யப்பட்டிருத்தலிற் குத்தப்படாமையு முடையதென்றவாறு.

௨௫-௬ "உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கின், னமைவர

பசுமிளை பரந்து பல்வழி நிறைந்த
வெள்ளிக் குன்ற முள்கிழிந் தன்ன
நெடுநிலை தோறும் நிலாச்சுதை மலரும்
கொடிமிடை வாயில் குறுகினள் புக்குக்
கடைகாப் பமைந்த காவ லாளர்
மிடைகொண் டியங்கும் வியன்மலி மறுகும்
பன்மீன் விலைஞர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
கள்நொடை யாட்டியர் காழியர் கூவியர்
மைந்நிண விலைஞர் பாசவர் வாசவர்
என்னுநர் மறுகு மிருங்கோ வேட்களும்
செம்பு செய்ஞ்ஞரும் கஞ்ச காரரும்
பைம்பொன் செய்ஞ்ஞரும் பொன்செய் கொல்லரும்
மரங்கொற் றச்சரு மண்ணீட் டாளரும்

ணென்றுரைக்கு நூல்" (குறள், ௭௪௩)

௨௫ மிளை - காவற்காடு ௪ - ௨௮ நடந்து குறுகினள் புகவெனக்

௨௬ - ௮ உள் கிழிந்தன்ன வாயில் புக்கு - புகுந்து

௨௯ கடைகாப்பமைந்த - வாயில் காத்தற்கமைந்த

௩௦ மிடைகொண்டு - நெருங்குதல் கொண்டு

௩௧ மீன்விலைஞர் - மீன்விலைப்பரதவர் உப்புப்பகருநர் - உப்பு விற்பார்; ஆவார், உமணரும் உமட்டியருமாம், பகர்தல் - விற்றல்.

௩௨ கள் நொடையாட்டியர் - கள்ளை விற்கும் வலைச்சியர், நொடை - விலை, "நறவுநொடை" (பெரும்பாண். ௧௪௨) காழியர் - பிட்டுவாணிகர் கூவியர் - அப்பவாணிகர், 'காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த" (பெரும்பாண். ௩௭௭)

௩௩ மைந்நிண விலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர் பாசவர் - இலையமுதிடுவார், அன்றி, கயிறுதிரித்து விற்பாரும், பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விற்பாருமாம் வாசவர் - பஞ்சவாசம் விற்பார், அவை, "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கம், கப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து" (சிலப். ௫ ௨௬, அடியார். மேற்) என்பன

௩௪ கோவேட்கள் - குயவர், இப்பெயர் வேட்கோவரெனவும் வழங்கும்

௩௫ செம்பு செய்ஞ்ஞர் - செம்பு கொட்டிகள் கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்னார்

௩௬ பைம்பொன் செய்ஞ்ஞர் - பொற்பணி செய்வோர் பொன் செய் கொல்லர் - உருக்குத்தட்டார்

௩௭ மரங்கொற்றச்சர் - மரத்தை வெட்டுந்தச்சர், கொல்லல் - வெட்

(பி - ம்.) ௨௭ 'நெடுநிலைமனை தொறும்' ௩௩ 'பைந்நிணவிலைஞர்' ௩௫ 'செய்நரும்' ௩௭ 'மறங்கொற்றச்சர்'

வரந்தர வெழுதிய வோவிய மாக்களும்
தோலின் றுன்னருந் துன்ன வினைஞரும்
மாலைக் காரருங் காலக் கணிதரும்
நலந்தரு பண்ணுந் திறனும் வாய்ப்ப
நிலங்கலங் கண்டம் நிகழக் காட்டும்
பாண ரென்றிவர் பலவகை மறுகும்
விலங்கரம் பொரூஉம் வெள்வளை போழ்நரோ
டிலங்குமணி வினைஞ ரிரீஇய மறுகும்
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிவ் விரண்டின்
கூத்தியல் அறிந்த கூத்தியர் மறுகும்
பால்வே றாகத் தெண்வகைப் பட்ட
கூலங் குவைஇய கூல மறுகும்
மாகதர் சூதர் வேதாளிகர் மறுகும்

டல். மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள், அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள் ளிட்டன பண்ணுவாரென்றும் குயவரென்றுமாம், மணி. ௬ ௪௭

௩௮ ஓவியமாக்கள் - சித்திரகாரிகள்

௩௯ தோலின் துன்னர் - செம்மார், உறைகாரரும், பறம்பர் முதலாயினருமாம் துன்னவினைஞர் - தையற்காரர்

௪௦ மாலைக்காரர் - மாலை தொடுப்போர் காலக்கணிதர் - சோதிட நூலோர் இவர்கள் கணிகரென்னவுங் கூறப்படுவர்

௪௧ பண் - இசை, பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்னும் பெரும் பண்ணுமாம் திறம் - அவற்றின் கிளைகள் அவை இருபத்தொரு வகைப்படும்

௪௨. நிலம் - மூவகைத்தானம், அன்றி எழுத்தும் அசையும் சீரும் கலம் - யாழ் கண்டம் - குரல்

௪௩ பாணர் - இசைக்காரர், இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும், மண்டைப் பாணருமென்பர் பாணர் பலவகையினராவார்

௪௪ விலங்கரம் - வாளரம் வளைபோழ்நர் - சங்கறுப்பார்

௪௫ மணிவினைஞர் - முத்துக்கோப்பார்

௪௭ கூத்தியல்பு - கூத்திலக்கணம் கூத்தியர் - பதியிலார்

௪௬ - ௭ மணி. ௨ ௧௮ - ௯. ௪௮ பால் - பகுதி

௪௯ குவைஇய - குவித்த கூலமறுகு - கூலக்கடைத்தெரு

௪௮ - ௯ எண்வகைக் கூலங்களாவன "நெல்லுப் புல்லு வரகு தினை சாமை, இறுங்கு தோரையொடு கழைவிளை நெல்லே" (சிலப். ௫ ௨௩, அடியார். மேற்.) என்பன, கூலம் பதினெண்வகைத்தென்பர் கூத்த நூலார், சிலப். பதி 88 - 9, ௫ 22 - 3, ௬ 35 - 6, உரை

௫௦ மாகதர் - இருந்தேத்துவார், சூதர் - நின்றேத்துவார், வேதாளிகர் - பலவகைத் தாளத்திலாடுவார், "சூதர் வாழ்த்த மாகதர்

(பி - ம்.) ௩௮. 'வரந்தரவெழுதும்' ௩௯ 'தோலினெழுழினரும்'

போகம் புரக்கும் பொதுவர்பொலி மறுகும்
கண்ணுழை கல்லா நுண்ணூற் கைவினை
வண்ண வறுவையர் வளந்திகழ் மறுகும்
பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறுகும்
பன்மணி பகர்வோர் மன்னிய மறுகும்
மறையோ ரருந்தொழில் குறையா மறுகும்
அரைசியன் மறுகு மமைச்சியன் மறுகும்
எனைப்பெருந் தொழில்செ யேனோர் மறுகும்
மன்றமும் பொதியிலுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கமும்
புதுக்கோள் யானையும் பொற்றார்ப் புரவியும்
கதிக்குற வடிப்போர் கவின்பெறு வீதியும்
சேணோங் கருவி தாழ்ந்தசெய் குன்றமும்

...வல, வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப" (மதுரைக். ௬௭௦ - ௭௧), 'சூதர் மாகதர் வேதா ளிகரொடு", "மாகதப் புலவரும் வைதா ளிகரும், சூதரும்" (சிலப். ௫ ௪௮, ௨௬ ௭௪ - ௫)

௫௧ பொதுவர் - பொதுமகளிர் ௫௨ நுழைகல்லா - நுழையாத

௫௩ வண்ணவறுவையர் - பல நிறங்களையுடைய உடை நெய்வோர், புடைவை விற்பாருமாம் "நோக்குநுழை கல்லா நுண்மைய . அறுவை" (பொருந. ௮௨ - ௩)

௫௪ பொன்னுரை காண்போர் - பொன்னை உரைத்தவுரையை அறுதியிடும் பொன்வாணிகர்

௫௫ பன்மணி பகர்வோர் - பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களை விற்கும் வாணிகர்

௫௬ அந்தணர் வீதி

௫௭ இராசப் பெருந்தெருவும் மந்திரிகள் வீதியும்

௫௮ எனை - ஏனை, விகாரம் ஏனோர் - சேனாதிபதிகள் முதலியோர்

௫௯. "மன்றமும் பொதியிலும்" (மணி. ௨௦ ௩௦) சந்தி - முச்சந்தியும் ஐஞ்சந்தியும் சதுக்கம் - நாற்சந்தி, "சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு, மன்றமும் பொதியிலும்" (முருகு. ௨௨௫ - ௬)

௬௦ புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்டு வந்த யானை, மணி. ௧௨ ௪௫, ௧௮ ௧௬௮ பொற்றார்ப்புரவி - பொன்னாலாகிய கிண்கிணி மாலையையணிந்த குதிரை

௬௧ கதிக்குற - நடையில் மேம்பாடுற வடிப்போர் - பயிற்றும் யானைப் பாகரும், வாசிவாரியரும், வடித்தல் - பயிற்றல், "வடிக்கயிறுய்ந்து" (சீவக. ௭௯௪)

௬௨. சேண் - நெடுந்தூரம் செய்குன்றம் - கட்டுமலை

(பி - ம்.) ௫௧ 'போகம் புரக்குமுழவர்' ௫௨ 'ஒண்ணூற்கைவினை' ௫௯. 'மன்றமுங் கவலையும்' ௬௧ 'கவின்கொள் வீதியும்'

வேணவா யிருக்கும் விரைமரக் காவும்
விண்ணவர் தங்கள் விசும்பிடம் மறந்து
நண்ணுதற் கொத்த நன்னீ ரிடங்களும்
சாலையுங் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலும்
கோலங் குயின்ற கொள்கை யிடங்களும்
கண்டுமகிழ் வுற்றுக் கொண்ட வேடமோ
டந்தர சாரிக ளமர்ந்தினி துறையும்
இந்திர விகார மெனவெழில் பெற்று

---

௬௩. வேணவா - வேட்கையாலுண்டாகிய அவா; வேட்கையாவது, பொருள்கண்மேல் தோன்றும் பற்றுள்ளம், அவாவாவது, அப்பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்று மேன்மேல் நிகழும் ஆசை; 'செய்யுண் மருங்கின் வேட்கை யென்னு, மையெ னிறுதி யவாமுன் வரினே, மெய்யொடுங் கெடுத லென்மனார் புலவர், டகார ணகார மாதல்வேண்டும்" (தொல். உயிர் சூ. ௨௮௮) என்பதனால் முடித்துக்கொள்க.

௬௫. நீரிடங்கள் - பொய்கை முதலியவைகள்.

௬௬. சாலை - அறச்சாலைகள். தமனியப்பொதியில் - பொன்னாலாகிய அம்பலம்; "பொன்னம்பலமு முண்டு" (சிலப். பதி. ௪௦ - ௪௧) என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்; "கண்ணெலாங் கவர்வன கனக கூடமும்" (சூளா. நகர. ௭) என்று வருதல் காண்க.

௬௭. கோலங்குயின்ற - சித்திர மெழுதப்பெற்ற. கொள்கையிடங்கள் - விரதங்களை அனுட்டித் திருத்தற்குரிய தவச்சாலைகள். கொள்கை - விரதம்; "தாவில் கொள்கைத் தந்தொழில் முடிமார்" (முரு. ௮௯), "கோவலன் சென்று கொள்கையி னிருந்த, காவுந் தியையையைக் கைதொழு தேத்தி" (சிலப். ௧௪ ௧௫ - ௬).

௨௯ - ௬௮. வியன்மலி மறுகு முதற் கொற்கை யிடங்கள் இறுதியாகவுள்ள இடவிசேடங்களை மணிமேகலை கண்டனக் இவ்வடிகளிற் போலப் பற்பல சாதியாருடைய குடியிருப்புக்களையும் இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல் காண்க: "வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையும்
பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமும்" (சிலப். ௫ ௭ - ௮).

௬௯. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அமர்ந்து - விரும்பி.

௭௦. இந்திரவிகாரம் - புத்தனாலயத்தில் இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு; 'விகாரம் - கையாற் கருவியாற் பண்ணாது மனத்தால் நிருமித்தல்' என்பர் அடியார்க்கு நல்லார், சிலப். ௧௦ ௧௪.

௬௯ - ௭௦. இந்திர விகாரமென்றது காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் புத்த சைத்தியத்துள்ள எழரங்கினையும், இஃது, 'அந்தர சாரிக ளமர்ந் தினிதுறையும்' என்பதனாற் பெறப்பட்டது; "அந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடன் போகி" (௧௦ ௧௩ - ௪), "இந்திர விகார மேழுடன் புக்காங், கந்தர சாரிக ளாறைம் பதின்மர்" (௨௭ ௯௨ - ௩) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

(பி-ம்.) ௬௪ 'விசும்பிடை'

நவையறு நாத னலலறம பகாவோா
உறையும பளளிபுக கிறைவனை நலலாள
கோவலன ருதை மாதவம புரிநதோன்
பாதம பணிநதுதன பாததிர தானமும
தானப பயததாற சாவக மன்னவன்
ஊனமொன றினறி யுலகாள செல்வமும
செலவற கொணாநதத தீவகப பீடிகை
ஒலகாது காடடப பிறபபினை யுணாநததும
உணாநதோன் முனன ருயாதெய்வந தோன்றி

---

௭௧ நவை - குறறம நாதன - புததன நலலறம - அருளறம பகாவோா - சஙகததாா

௭௨ பளளி - தவததோா உறைவிடம. "ஐயருறை பளளியிடம" (சீவக. ௧௭௮௨)

௭0 - ௭௨ இநதிரவிகாரம பளளிககு உவமம

௭௩ கோவலனருதை - மாசாததுவான, இவன, மதுரையிற கோவலன கொலைபுணடது முதலியவறறை மாடலனெனனும மறையவன கூறக கேட்டுத தனபொருளை யெலலாம தானஞசெயதுவிடடுக காவிரிபபூம படடினததிற புததசைததியததுளள எழு விகாரஙகளிலுமிருநது நோறகும பௌதத முனிவாகளுககு முனனேசெனறு துறவுபூணடானாதலின, 'மாதவம புரிநதோன' எனறாா, இதனை, "மைநதற குறறது மடநதைக குறறதும, செஙகோல வேநதற குறறதுங கேடடுக, கோவலன றாதை கொடுநதுய ரெயதி, மாபெருந தானமா வானபொரு ளீததாங, கிநதிர விகார மேழுடன புககாங, கநதர சாரிக ளாறைம பதினமா, பிறநத யாககைப பிறபபற முயனறு, துறநதோா தமமுன றுறவியெயதவும" (௨௭ ௮௮ - ௯௫), "மாசாததுவான றுனறுறபபவும" (௨௯ உரைபபாடடு மடை) எனச சிலப்பதிகாரத்து வருதலாலும, இககாதையிற பினனே வரும, "தையலகேள" (௯௩) எனபது முதலியவறறாலும அறிநது கொளக

௭௪ தன பாததிரதானம - தன கையிலுளள அமுதசுரபியெனனும பாததிரததாற செயயபபடும அனனதானம

௭௫ தானபபயம - முறபிறபபிற செயத அனனதானததாலுணடாகிய புணணியம, பயம - பிரயோசனம சாவகமனனவன - சாவக நாடடரசனாகிய புணணியராசன

௭௫ - ௬ உலகாளுதறகுக காரணம தானபபயன

௭௭ செலவற கொணாநது - புணணியராசனை அழைததுவநது பீடிகை - புததபீடிகை

௭௮. ஒலகாது - தளராது. ௭௭ - ௮ பீடிகையைக காட்ட.

௭௯. உணாந்தோன - புணணியராசன தெயவம - தீவதிலகை

(பி - ம்.), ௭௪ 'பாததிரததாலனமுந' ௭௮. 'ஒலலாது காட்ட'

மனங்கவல் கெடுத்து மாநகர் கடல்கொள
அறவண ரடிகளுந் தாயரு மாங்குவிட்
டிறவா திப்பதிப் புகுந்தது கேட்டதும்
சாவக மன்னன் றன்னா டெய்தத்
தீவகம் விட்டித் திருநகர் புகுந்ததும்
புக்கபி னந்தப் பொய்யுரு வுடனே
தக்க சமயிக டந்திறங் கேட்டதும்
அவ்வவர் சமயத் தறிபொரு ளெல்லாஞ்
செவ்வி தன்மையிற் சிந்தைவை யாத்து
நாத னல்லறங் கேட்டலை விரும்பி
மாதவற் றேர்ந்து வந்த வண்ணமுஞ்
சொல்லின ளாதலிற் றூயோய் நின்னையென
நல்வினைப் பயன்கொ ணுன்கண் டதுவெனத்
தையல் கேணின் றந்தையுந் தாயும்
செய்தீ வினையிற் செழுநகர் கேடுறத்

௮0 மனங்கவல் கெடுத்தும் - உள்ளம் கவலைகொள்ளுதலைக் கெடுத்தும் கவல் - கவலுதல், முதனிலைத் தொழிற்பெயர் நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௮௨ இப்பதியென்றது வஞ்சியை கேட்டதும் - (தீவதிலகையால்) தான் கேட்டதும்

௮௪ தீவகம் - மணிபல்லவம்

௮௫ புக்கபின் - புகுந்து கண்ணகி கோட்டம் தொழுதபின் பொய்யுரு - மாதவன் வடிவு

௮௬ சமயிகள் - அளவைவாதி முதலியோர்

௮௮ செவ்விது அன்மையின் - திருத்தமுடையன அல்லாமையின், செவ்விது பன்மை யொருமை மயக்கம்.

௮௯ நாதன் நல்லறம் - புத்தன் கூறிய தருமங்களை மணி. ௨௮ ௭௧

௯0 மாதவற்றேர்ந்து - அறவண வடிகளைத்தேடி

௯௧ 'தூயோய்' என்றது முதலியன கோவலனுரைத்த வார்த்தை

௯௩ தையல் விளி தந்தையும் தாயும் - கோவலனுங் கண்ணகியும்

௯௪. தீவினை - முற்பிறப்பிற் சங்கமனைக் கொலைவித்ததனாலாகிய பாவம் நகர் - மதுரை

(பி - ம்.) ௮௨ 'புகுந்ததுங் கேட்டதும்' ௮௩ 'தன்னேடெய்த' ௮௪. 'தீவகம் விடஇத்திரு' ௮௫. 'புக்கவளிந்த' ௮௮. 'செவ்வித்தன்மை' ௯௪ 'திருநகர்'

துன்புறு விளிந்தமை கேட்டுச் சுகதன்
அன்புகொ ளறத்திற் கருகனே னாதலின்
மனைத்திற வாழ்க்கையை மாயமென் றுணர்ந்து
தினைத்தனை யாயினுஞ் செல்வமும் யாக்கையும்
நிலையா வென்றே நிலைபெற வுணர்ந்தே
மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்
புரிந்த யாளிப் பூங்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம்
திருந்திய நன்னகர் சேர்ந்தது கேளாய்
குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை
விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன் முன்னாள்

---

௯௫ விளிந்தமை - இறந்தமை. சுகதன் - புத்தன்; நல்ல வருகையை யுடையவனென்று பொருள்; நல்ல நடையையுடையவ னென்றுமாம்.

௯௪ - ௫ தீவினையிற் கொலையுண்டிறந்தமையைக் கேட்டு.

௯௬ அன்புகொள் அறம் - நல்லறம். அருகன் - பக்குவி.

௯௭ மனைத்திற வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கை. மாயம் - பொய்.

௯௮ தினைத்தனையாயினும் - தினையளவாவது.

௯௮ - ௯ மணி. ௨௨ : ௧௩௫ - ௬.

௧௦௦ பௌத்ததருமம் பூர்வோத்தர விரோதமில்லாதென்பாராதலின், 'மலையாவறத்தின்' என்றார்; மலைதல் - மாறுபடல்; "முரணாத் திருவற மூர்த்தியை" (௬), "முன்பின் மலையா மங்கலமொழியின்" (௨௬௧) என இந்நூலில், ௩௦ - ஆம் காதையில் வருதலுங்காண்க. புரிந்தேன் - செய்தேன்.

௧௦௧ கொடி - வஞ்சி. ௧௦௨ நகர் - வஞ்சிநகர்.

௧௦௧ - ௨ இந்நகர், 'பொற்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம் பொன்னகர்" (௨௬ : ௬௨) என்று முன்னும் கூறப்பட்டது.

௧௦௩ குடக்கோச்சேரலன் - மேனாட்டிற்கு அரசனாகிய சேரன்; குடக்கு - மேற்கு; கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்றாகிய குடநாட்டிற்கு அரசனென்பதுபற்றிக் குடக்கோவென்றா ரெனினுமமையும்; "குடக்கோ முனிசேரன்" (சிலப். சிறப்.) குட்டுவர் பெருந்தகை - குட்டநாட்டார்க்கு அரசன்; குட்டமும் கொடுந்தமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று; "குடக்கோக் குட்டுவன்" (சிலப். ௨௭ : ௬௧), "இயறேர்க் குட்டுவன்" (சிறுபாண். ௪௯)

௧௦௪ விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன் - நெடுஞ்சேரலாதன்; இவன் வடநாட்டரசர்களை வென்று சென்று இமயமலையில் தனது இலச்சினையாகிய விற்பொறியைப் பொறித்தமையால், இமயவரம்பனென்வும், விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தனென்வும் பெயர்பெற்றான்; இவனை இமய

(பி - ம்.) ௯௫ - ௬ 'விளிந்தமை கேட்டுச் சுகதத, னங்கொன்றறத்திற்கு' ௯௮ 'தினைத்தனைத்தானும்' ௯௯ 'நிலையாதென்றே, விலைபெற வுணர்ந்து' ௧௦௧ - ௨. 'பெயர்படு, திருந்திய'

துப்படு செவ்வாய்த் துடியிடை யாரொடும்
இப்பொழில் புகுந்தாங் கிருந்த வெல்லையுள்
இலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னும்
சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளும்
தருமசா ரணர் தங்கிய குணத்தோர்
கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோர்
அரைசற் கேது வவ்வழி நிகழ்தலிற்
புரையோர் தாமிப் பூம்பொழி லிழிந்து
கற்றலத் திருந்துழிக் காவலன் விரும்பி
முற்றவ முடைமையின் முனிகளை யேத்திப்

வரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனெனவும் கூறுவர் இது, பதிற்றுப்பத்தில் இரண்டாம் பத்தாலுணரப்படும், "இமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி, மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன்" (௩௯) எனப் புறநானூற்றிலும், 'விடாச்சிலை பொறித்த விறலோன்" (உ௮ ௧௩௬) எனச் சிலப்பதிகாரத்திலும் இவன் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க

௧௦௫ துப்பு - பவளம் துடி - உடுக்கை

௧௦௩ - ௬ சேரலனும் பெருந்தேவியுமாகிய வேந்தன் முன்னொரு காலத்துத் துடியிடையாரொடும் இப்பொழிலிற் புகுந்து இருந்தவிடத் தெனக

௧௦௭ - ௯ இலங்கைத் தீவத்துள்ள சமனொளியென்னும் மலையை யடைந்து வலங்கொண்டு மீண்ட சாரணர் இம்மலை சமந்தமென்றும், சமந்த கூடமென்றும் பெயர் பெறும் இதன் வரலாறு இந்நூல் ௧௧-ஆம் காதை உஉ-ஆம் அடியின் குறிப்பிற் கூறப்பட்டது தங்கிய குணத்தோர் - குணங்கள் தங்கப்பெற்றோர்

௧௧௦ முகிற்படலம் - மேகக்கூட்டம் ககனம் - ஆகாயம் ககனத் தியங்கல் இருத்திகளில் ஒன்று

௧௧௧ அரசற்கு - இமயவரம்பனுக்கு ஏது அவ்வழி நிகழ்தலின் - நல்வினையாகிய காரணம் பயனளித்தற்கு அவ்விடத்தே தோற்றுதலினாலே

௧௧௨ புரையோர் - மேற்கூறிய தருமசாரணர்

௧௦௯ - ௧௨ சாரணரும் குணத்தோரும் இயங்குவோருமாகிய புரையோர்

௧௧௩ கற்றலத்து - சிலாதலத்தில் காவலன் - சேரன்

௧௦௪ - ௧௩ வேந்தன் இருந்தவெல்லையுள் அவனுக்கு ஏது நிகழ்தலிற் புரையோரும் இழிந்து அப்பொழிலிற் கற்றலத் திருந்தபொழுது

௧௧௪ முனிகளை - தருமசாரணரை

(பி - ம்.) ௧௦௫ 'துவரபடு செவ்வாய' ௧௦௯ - ௧௦ 'தருமசாதனர், தன்னின மூத்தோர்க்கு முகிற்படலத்திற்ககன' ௧௧௪. 'முனிகளையேவிப்'

பங்கயச் சேவடி விளக்கிய பான்மையின்
அங்கவாக் கறுசுவை நால்வகை யமிழ்தம்
பாத்திரத் தளித்துப் பல்பல சிறப்பொடு
வேத்தவை யாரொடு வேந்தனை யிறைஞ்சலிற்
பிறப்பிறந் துன்பமும் பிறவா வின்பமும்
அறத்தகை முதல்வ னருளிய வாய்மை
இன்ப வாரமு திறைவன் செவிமுதல்
துன்ப நீங்கச் சொரியு மந்நாள்
நின்பெருந் தாதைக் கொன்பது வழிமுறை
முன்னோன் கோவலன் மன்னவன் றனக்கு
நீங்காக் காதற் பாங்க னாதலிற்
றாங்கா நல்லறந் தானுங் கேட்டு
முன்னோர் முறைமையிற் படைத்ததை யன்றித்
தன்னா னியன்ற தனம்பல கோடி
எழுநா ளெல்லையு மிரவலர்க் கீத்துத்
தொழுதவம் புரிந்தோன் சுகதற் கியற்றிய

---

௧௧௬ அறுசுவையாவன, கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பு எனபன குறள், ௪௨௮, பரிமேல். நாலவகையமிழ்த மாவன உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன, மணி. ௨௮ ௨௪௧ - ௨ அமிழ்தம - உணவு

௧௧௫ - ௮ காவலன, விருமபி எதிர் விளக்கி அளித்து எதிர் இறைஞ்சலினெனக

௧௨௦ அறத்தகை முதல்வன - புத்தன், தருமராசனெனறவாறு வாயமை - நாலவகைச சத்தியம

௧௧௯ - ௨௦ மணி. ௨ ௬௪ - ௭, ௫௦ ௧௮௬ - ௮

௧௨௧ இறைவன செவிமுதல - அரசனுடைய செவியிடத்தே

௧௨௦ - ௨௧ வாயமையாகிய அமுதை.

௧௨௫ நினபெருந்தாதைக்கு - உன் தந்தையாகிய கோவலனுக்கு

௧௨௭ முறைமையின - நலவழியாலே முன்னோர் தேடிவைத்த பொருளையல்லாமல

௧௨௯ எழுநாளெனறல் ஒருமரபு

௧௩௦ புரிந்தோன - முற்கூறிய முன்னோனாகிய கோவலன் சுகதற்கு - புத்தனுக்கு

(பி - ம்.) ௧௧௫ 'விளக்கிய பானமையின' ௧௧௬ 'அமிர்தம' ௧௧௮ 'வேந்தனிறைஞ்சலின' ௧௨௨ 'சொரியு முன்னாளில' ௧௨௯ 'எலலையிர வலரக்களித்து'

வானோங்கு சிமையத்து வாலொளிச் சயித்தம்
மீனோர்க் கெல்லா மிடர்கெட வியன்று
கண்டுதொழு தேத்துங் காதலின் வந்தித்
தண்டாக் காட்சித் தவத்தோ ரருளிக்
காவிரிப் பட்டினங் கடல்கொளு மென்றவத்
தாயுரை கேட்டுத் துணிந்திவ ணிருந்தத்
தின்னுங் கேளாய் நன்னெறி மாதே
தீவினை யுருப்பச் சென்றநின் றுறைதையும்
தேவிற் றோற்றுமுற் செய்தவப் பயத்தால்
ஆங்கத் தீவினை யின்னுந் துய்த்துப்
பூங்கொடி முன்னவன் போதியி னல்லறம்
தாங்கிய தவத்தாற் றுன்றவந் தாங்கி
காதலி தன்னொடு கபிலையம் பதியில்

---

௧௩௧ சிமையத்து - மலையில் வாலொளிச்சயித்தம் - வெள்ளிய ஒளியையுடைய ஆலயம் சயித்தம் - சைத்தியமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு; இது சேதியமெனவும் வழங்கப்பெறும் மணி. ௨௮ ௧௭௫

௧௩௨ மீனோர்க்கு - இவ்வுலகத்தோர்க்கு, "மீனோவடியில" (சிலப். பதி. ௫௩, ௨௩ ௧௭௬), "மீனோர்க் குரைப்பாம் பதிகத்து ... யன்ற வாறே" (சீவக. ௨௯)

௧௩௪. தண்டாக்காட்சி - நீங்காத அறிவு

௧௩௩-௪ ஓச்சத்தவத்தோரென்றது ஆண்டுள்ள முனிவர்களை

௧௩௬ யான் இவ்விடத்திருந்தது தாயுரை கேட்டமையாலேயே யென்க

இதுகாறும், தான் துறந்ததற்கும் வஞ்சிநகரடைந்ததற்கும் ஆண்டே வதிந்ததற்கும் காரணங்கூறிய மாசாத்துவான், மேலே பெரியோர் தனக்குக் கூறிய செய்தி முதலியன கூறுவான்

௧௩௮ சென்ற - கொலையுண்டிறந்த.

௧௩௯ முற்செய் தவப்பயத்தால் தேவரிற் றோற்றியென்க

௧௪௦ ஆங்கத்தீவினை - முற்கூறிய தீவினையின் பயனை துய்த்து - அனுபவித்து

௧௪௧ பூங்கொடி விளி முன்னவன் - புத்தன்

௧௪௩ காதலி - கண்ணகி கபிலையம்பதி - கபிலநகர், இது புத்தன் பிறந்த இடம், கபிலவஸ்துவென்றுங் கூறப்படும்

(பி-ம்.) ௧௩௧-௨ 'வாலவளைச் சயிந்தம், மேனோர்க் கெல்லா மடாக் கெட' ௧௩௩ 'காதலன் வந்து' ௧௩௫-௬ 'மென்ற, தாழுரைகேட்டுத் துணிந்தியா னிருந்தேன்' ௧௩௮. 'தீவினையிறுப்ப' ௧௩௯. 'தோற்றமுன்' ௧௪௧ 'போதியா னல்லறம்'

நாதன் நல்லறங் கேட்டுவீ டெய்துமென்
றறைந்த கிளவி யறிந்தோர் கூறச்
சொற்பயன் உணர்ந்தேன் தோகை யானும்
அந்நா ளாங்கவ னறநெறி கேட்குவன்
நின்னது தன்மையந் நெடுநிலைக் கந்திற்
றுவதிக னுரையிற் றுணிந்தனை யன்றே
தவநெறி யறவணன் சாற்றக் கேட்டனை
ஆங்கவன் றானுநின் னறத்திற் கேதுவப்
பூங்கொடி கச்சி மாநக ராதலின்
மற்றம் மாநகர் மாதவன் பெயர்நாட்
பொற்றொடி தாயரு மப்பதிப் பட்டனர்
அன்னதை யன்றியு மணியிழை கேளாய்
பொன்னெயிற் காஞ்சி நாடுகவி னழிந்து
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலின்
அந்நகர் மாதவர்க் கையம் இடுவோர்

---

௧௨௪. நாதன் - புத்தன் எய்தும் - அடைவான்.

௧௨௫ கிளவி - சொல்

௧௨௬ பயன் - பிரயோசனம். தோகை விளி

௧௨௭ அவனறநெறி - புத்தன் உபதேசிக்கும் அறவழிகளை

௧௨௬ - ௭ யானும் அறநெறி கேட்குவன்

௧௨௮ நின்னது தன்மை - உனது பிறகாலச் செய்தியை

௧௨௮ - ௯. நினது தன்மையைத் துவதிகனுரையால் தெளிந்தா யன்றே

௧௩0 (கந்திற்பாவையால் நீ அறிந்தாயென்பதை) அறவணவடிகள் சொல்லக்கேட்டனை

௧௩௧ அவன்றானும் - அறவணவடிகளும் ஏது - ஏதுநிகழ்ச்சிக்குரிய இடம்

௧௩௨ பூங்கொடி விளி

௧௩௪ பொற்றொடி தாயரும் - உன்னுடைய தாயராகிய மாதவியும் சுதமதியும்

௧௩௩ - ௪ பெயர்நாளில் தாயரும் உடன்சென்றார்

௧௩௬ காஞ்சிநாடு - காஞ்சி நகரத்தையுடைய நாடு

௧௩௭ ழ. மணி. ௧௧ அ௩ மடிய - இறக்க ௧௩௮ ஐயம் - பிச்சை,

௧௩௬ - ௭ மணி. ௨௧ ௧௨௭ - அ.

(பி - ம்.) ௧௨௫ - ௬ ‘கழறச்சொற்பய’ ௧௨௭ ‘அறநெறிகடவேன்’ ௧௨௯ ‘துணிந்தனை தவநெறி’ ௧௩௪. பொற்றொடித்தாயரும்” ௧௩௫ ‘அன்னதன்றியும’

இன்மையி னிருந்த ரெய்தினர் காணாய்
ஆருயிர் மருந்தே யந்நாட் டகவயிற்
காரெனத் தோன்றிக் காத்தனின் கடனெனா
அருந்தவ னருள வாயிழை வணங்கித்
திருந்திய பாத்திரஞ் செங்கையி னேந்திக்
கொடிமதின் மூதூர்க் குடக்கணின் றோங்கி
வடதிசை மருங்கின் வானத் தியங்கித்
தேவர் கோமான் காவன் மாநகர்
மண்மிசைக் கிடந்தென வளந்தலை மயங்கிய
பொன்னகர் வறிதாப் புலவென் றுயது
கண்டாங் கசிந்த வொண்டொடி நங்கை
பொற்கொடி மூதூர்ப் புரிசை வலங்கொண்டு
நடுநக ரெல்லை நண்ணின ளிழிந்து
தொடுகழற் கிள்ளி துணையிளங் கிள்ளி
செம்பொன் மாச்சினைத் திருமணிப் பாசடைப்
பைம்பூம் போதிப் பகவற் கியற்றிய

---

௧௪௯ எய்தினர் - (அம்மாதவர்) வந்தார். ௧௫௦ மருந்தே விளி.

௧௫௦-௫௧ மணி. ௨௧ ௧௪௭-௮

௧௫௧ காரை உவமைகூறினார், இவள் கைம்மாறு கருதாமல் அறஞ்செய்கின்றமையின்; "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட் டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு" (குறள், ௨௧௧), "வந்து தோன்றினண் மாமழை போலென" (௨௮ ௧௮௯) என்பவாதலின்.

௧௫௨ மாசாத்துவானை 'அருந்தவன்' என்றார், துறவு பூண்டமையின்.

௧௫௪ மூதூர்க்குடக்கண் - பழைமையாகிய வஞ்சி நகரத்தின் மேற்றிசைக்கண்ணே. ௧௫௬ மாநகர் - அமராவதி.

௧௫௮ பொன்னகர் - காஞ்சிநகர். வறிதாப் புலவென்றுயது - செல்வமின்றிப் பொலிவிழந்திருந்ததை.

௧௫௯ நங்கை - மணிமேகலை. ௧௬௦ புரிசை - மதில்.

௧௬௨ தொடுகழற் கிள்ளியின் தம்பியாகிய இளங்கிள்ளி, கிள்ளி - சோழன்.

௧௬௩ சினை - கிளை. திருமணி - அழகிய மரகதமணி. பாசடை - பசிய இலை.

௧௬௩-௪. இவ்வடிகளிற் கூறியது போலவே, "பவளச் செழுஞ்

(பி-ம்.) ௧௪௯-௫௦ 'காணுவாருயிர்' ௧௫௨ 'அருந்தவரருள்' ௧௫௭ 'மிசைகிடந்தன வளந்தலை மயக்கிப்' ௧௫௮ 'வறிதாயப்புல்' ௧௬௦-௬௧ 'புரிசை புலங்கொண்டு, நடுகரெல்லை நண்ணுநள்ளிழிந்து'

சேதியந் தொழுது தென்மேற் காகத்
தாதணி பூம்பொழி றன்சென் றெய்தலும்
வையங் காவலன் றனைப்பாற் சென்று
கைதொழு திறைஞ்சிக் கஞ்சுக னுரைப்போன்
கோவலன் மடந்தை குணவதம் புரிந்தோள்
நாவலந் தீவிற் றானணி மிக்கோள்
அங்கையி னேந்திய அமுத சுரபியொடு
தங்கா திப்பதித் தருமத வனத்தே
வந்து தோன்றினண் மாமழை போலென
மந்திரச் சுற்றமொடு மன்னனும் விரும்பிக்
கந்திற் பாவை கட்டுரை யெல்லாம்
வாயா கின்றென வந்தித் தேத்தி
ஆய்வளை நல்லா டன்னுழைச் சென்று
செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ

கூடா மரகதப் பாசடைப், பசும்பொன் மாச்சினை விசும்பகம் புதைக்கும், போதி" (வீர. யாப்பு. ௧௧, உதாரணம்) என்று மகாபோதியை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க. மகாபோதி பொன்மயமாயிருந்த தென்பது பற்றிப் பௌத்தர் இக்காலத்தும் அரசமரத்தைப் பொற்றகட்டால் அலங்கரித்து வழிபடுவர்.

௧௭௫. சேதியம் - கோயில்.

௧௭௨ - ௫. துணையிளங்கிளி பகவற்கியற்றிய சேதியத்தைத் தொழுது.

௧௭௭. வையங்காவலன் - துணையிளங்கிளி.

௧௭௮. கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

௧௭௯. 'கோவலன் மடந்தை' என்பது முதலியன கஞ்சுகன் கூற்று. மடந்தை - மகள்.

௧௮௨. தருமதவனம் - தருமத்தைக் கொடுக்கும் வனம்.

௧௮௩. மழைபோல் வந்து தோன்றினளென்று கஞ்சுகன் கூற.

௧௮௪. மந்திரச்சுற்றம் - மந்திரிகள்.

௧௮௫. கந்திற்பாவையென்றது காஞ்சியில் ஒரு தூணில் உறையும் தெய்வத்தை.

௧௮௬. வாயாகின்றென - உண்மையாகின்றதென்று. வந்தித்தேத்தியது மேற்கூறிய கந்திற்பாவையை.

௧௮௭. நல்லாள் தன்னுழை - மணிமேகலையிடத்து.

௧௮௮. 'செங்கோல்' என்பது முதல் துணையிளங்கிளி கூற்று.

௧௮௮. மணி. ௭. ௮ - ௪௦.

(பி - ம்.) ௧௭௫ 'சேதிமந்தொழுது' ௧௮௨. 'தருமதாவனத்தே' 'தருமசாரவனத்தே' ௧௮௮ 'தெய்வம் பிழைத்தோ'

கொங்கவிழ் குழலாள் கற்புக்குறை பட்டோள்
நலத்தகை நல்லாய் நன்னா டெல்லாம்
அலத்தற் காலை யாகிய தறியேன்
மயங்குவேனை முன்னரோர் மாதெய்வந் தோன்றி
உயங்கா தொழிநின் னுயர்தலத் தாலோர்
காரிகை தோன்று மவள்பெருங் கடிஞையின்
ஆருயிர் மருந்தா லகனில முய்யும்
ஆங்கவ ளருளா லமரர்கோ னேவலில்
தாங்கா மாரியுந் தானனி பொழியும்
அன்னா ளிந்த வகனகர் புகுந்த
பின்னு ணிகழும் பேரறம் பலவால்
கார்வறங் கூரினு நீர்வறங் கூராது
பாரக வீதியிற் பண்டையோ ரிழைத்த
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியொடு
மாமணி பல்லவம் வந்த தீங்கெனப்
பொய்கையும் பொழிலும் புனைமினென் றறைந்தத்
தெய்வதம் போயபிற் செய்தியா மமைத்த
இவ்விட மென்றே யவ்விடங் காட்டவத்

---

௧௯௧ அலத்தற்காலை - வறுமைக்காலம் அறியேன - அறியேனாகி

௧௮௮ - ௯ மணி. ௧௫ ௪௬ - ௫௦

௧௯௩ உயங்காதொழி - வருந்தவேண்டா

௧௯௪ தோன்றும் - தோன்றுவாள் கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்

௧௯௫ ஆருயிர்மருந்து - சோறு ௧௯௭. மாரி - மேகம்

௧௯௬ - ௭ அவளருளால் கோன் ஏவலிற் பொழியும்

௧௯௮ அன்னாள் - அம்மங்கை ௧௯௯ பின்னுள - பிறகாலத்து

௨௦௦ காரெறங்கூரினும் - மழைபெய்யாதொழியினும் கூராது

௨௦௧ பண்டையோரிழைத்த - முன்னோர் செய்த. (முற்று

௨௦௨ இலஞ்சி - பொய்கை

௨௦௪ புனைமின் - அலங்கரித்துச் செய்மின், பிறரையும் உளப்படுத்திக் கூறியது இது

௨௦௬ (துணையிளங்கிளி) காட்ட

(பி - ம்.) ௧௯௨ ‘முன்னரோமா தெய்வந்’ ௨௦௪ - ௫ ‘பொதியிலும் புனைமினென்றறைந்த, தெய்வதம்’

தீவகம் போன்ற காவகம் பொருந்திக்
கண்டோர் சிறந்த காரிகை நல்லாள்
பண்டையெம் பிறப்பினைப் பான்மையிற் காட்டிய
அங்கப் பீடிகை யீதென வறவோன்
பங்கயப் பீடிகை பான்மையின் வகுத்த
தீவ திலகையுந் திருமணி மேகலா
மாபெருந் தெய்வமும் வந்தித் தேத்துற
வொருங்கு கோயி லுளத்தகப் புணர்ந்து
விழாவுஞ் சிறப்பும் வேந்த னியற்றத்
தொழுதனை மாதர் தொழுதன ளேத்திப்
பங்கயப் பீடிகைப் பசிப்பிணி மருந்தெனும்
அங்கையி னேந்திய வமுத சுரபியை
வைத்துநின் றெல்லா வுயிரும் வருகெனப்
பைத்தர வல்குற் பாவைதன் கிளவியின்
மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற்
காணார் கேளார் கால்முட மானோர்
பேணா மாக்கள் பேசார் பிணித்தோர்
படிவ நோன்பியர் பசிநோ யுற்றோர்

---

௨0௭ தீவகம் - மணிப்பல்லவம். காவகம் - சோலையினுள்ளே

௨௧0 அங்கப்பீடிகை - மணிப்பல்லவத்திருந்த புத்த பீடிகை. அற வோன் - புத்தன்

௨௧௧ வகுத்தது - செய்தது.

௨௧௪ உளத்தக - நினைத்தற்குத்தக்க ௨௧௬ மாதர் - மணிமேகலை

௨௧௭ பங்கயப்பீடிகை - பாதபீடிகையில்.

௨௧௯ வருகென - வருகவென்று மணிமேகலை சொல்ல

௨௧௭ - ௯ பீடிகையில் அமுதசுரபியை வைத்தெனக்

௨௨௨ காணார் - குருடர் கேளார் - செவிடர் அவயவஹீனர்க்கு இரங்குதலை பத்து நிஷ்டைகளுள் ஒன்றென்பர்

௨௨௩ பேணுமாக்கள் - பாதுகாக்கப் படாதமாக்கள் என்றது அகதிகளை

௨௨௨ - ௩ மணி. ௧௩ ௧௧௧ - ௨.

௨௨௪. படிவநோன்பியர் - தவவேடத்தையும் நோன்பையுமுடைய வர்.

(பி - ம்.) ௨௧௩. 'மாதெய்வந்தன்னையும்' ௨௧௬. 'துதித்தனளேத்தி' ௨௧௯ 'எல்லாவகையிரும்' ௨௨0. 'தன்கையின்'

மடிநல் கூர்ந்த மாக்கள் யாவரும்
பன்னூ றாயிரம் விலங்கின் றொகுதியும்
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி
அருந்தியோர்க் கெல்லா மாருயிர் மருந்தாய்ப்
பெருந்தவர் கைப்பெய் பிச்சையின் பயனும்
நீரு நிலனுங் காலமுங் கருவியும்
சீர்பெற வித்திய வித்தின் விளைவும்
பெருகிய தென்னப் பெருவளஞ் சுரப்ப
வசிதொழி லுதவி வளந்தந் ததுவெனப்
பசிப்பிணி தீர்த்த பாவையை யேத்திச்
செல்லுங் காலைத் தாயர் தம்முடன்
அல்லவை கடிந்த அறவண வடிகளும்
மல்லன் மூதூர் மன்னுயிர் முதல்வி
நல்லறச் சாலை நண்ணினர் சேறலும்

---

௨௨௫ மடிநல்கூர்ந்த மாக்கள் - உடுத்தற்கு ஆடையுமின்றி வறுமை யுற்றமாக்கள்; சோம்புதலால் வறுமையுற்ற மாக்களெனினுமமையும்.

௨௨௯ பெருந்தவர் கைப்பெய் பிச்சையின் பயன் பெருகுதலை, 'அறப்பயனும், தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" (நாலடி. ௩௮) என்பதனாலுணர்க. மணி. ௧௭ : ௩ - ௪

௨௩௧ வித்திய வித்து - விதைத்தவிதை.

௨௩௨ (அப்பாத்திரம்) சுரப்ப.

௨௨௯ - ௩௨ பிச்சையின் பயனும் வித்தின் விளைவும் பெருகிய தென்னச் சுரப்ப.

௨௩௩ வசி - மழை; மணி. ௧ : ௭௧.

௨௩௪ பாவையை - மணிமேகலையை. ஏத்தி - மேற்கூறிய காணார் முதலியோர் துதித்து.

௨௩௫ காலை - காலத்தில். தாயர் தம்முடன் - மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவருடன்.

௨௩௬ அல்லவைகடிந்த - அறமல்லாதவற்றை நீக்கிய.

௨௩௭ உயிர்முதல்வி - மணிமேகலை.

௨௩௮ அறச்சாலை - தரும சாலையை.

௨௩௫ - ௮ தாயர் தம்முடன் அறவணவடிகளும் உயிர்முதல்வியின் அறச்சாலையை நண்ணுதலும்.

(பி - ம்.) ௨௨௫. 'நல்கூர்ந்தமக்களியாவரும்' ௨௨௮ - ௯ 'மருந்து, பெருந' ௨௩௩ 'தொழிலுதவி வந்ததுவென்ன'

சென்றவர் தம்மைத் திருவடி வணங்கி
நன்றென விரும்பி நல்லடி கழீஇ
ஆசனத் தேற்றி யறுசுவை நால்வகைப்
போனக மேந்திய பொழுதினிற் கொண்டபிற
பாசிலைத் திரையலும் பளிதமும் படைத்து
வாயவ தாகவென் மனப்பாட் டறமென
மாயைவிட் டிறைஞ்சினள் மணிமேகலையென்.

௨௮.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிற்று.

---

௨௩௯ சென்று வணங்கி   ௨௪௦ கழீஇ - விளக்கி.

௨௪௨ பொழுதினில் - காலம்பெற.

௨௩௯ - ௪௨ மணி. ௨௮ ககசு - எ

௨௪௩ திரையல் - வெற்றிலை பளிதம் - பச்சைக் கருப்பூரம்

௨௪௪ வாயவதாக - தப்பாது பலித்திடுக

௨௪௫ மாயை - மாய உருவம், என்றது அவள் கொண்ட ஆடவர் உருவத்தை.

௧ - ௨௪௫ மணிமேகலை, போந்து கடந்து வாயில் குறுகினள் புக்குக் கண்டு மகிழ்வுற்றுப் பள்ளிபுக்குப் பணிந்து சொல்லினளாதலின், அருந்தவன், 'நின்னை நண்ணடுத்த என் நல்வினைப் பயன்கொல்' என்று கூறி, 'காத்தல் நின்கடன்' என அருள, ஆயிழை வணங்கி ஏந்தி ஓங்கி இயங்கி வலங்கொண்டு இழிந்து தொழுது சென்றெய்தலும், கஞ்சுகனுரைப்போன், 'வந்து தோன்றினள்' என, மன்னனும் விரும்பி எதிர்சென்று காட்ட, நல்லாள் பொருந்தி வகுத்துப் புனைந்து ஏத்தி வைத்து, 'வருக' என, காணார் முதலியோரும் விலங்கின் தொகுதியும் மன்னுயிர்களும் வந்து பணிய, ஏத்திச் செல்லுங்காலையில் தாயர் தம்முடன் அறவணவடிகளும் நண்ணினர் சேறலும் மணிமேகலை வணங்கி விரும்பிக் கழீஇ ஏற்றி ஏந்திய படைத்து விட்டு இறைஞ்சினள் என வினைமுடிவு செய்க.

(பி - ம்.) ௨௩௯. 'திருவடிதொழுது' ௨௪௦. 'நல்லடி விளக்கி', 'நல்லடிதழீஇ' ௨௪௨ 'ஏந்தப்'

இருபத்தொன்பதாவது

தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை

[இருபத்தொன்பதாவது மணிமேகலை, காஞ்சிமாநகர்க்கட்சென்ற பின்னர் அறவணரடிகளும் தாயருஞ்செல்ல அவரைக்கண்டு இறைஞ்சித் தருமங்கேட்ட பாட்டு]

இறைஞ்சிய இளங்கொடி தன்னை வாழ்த்தி
அறந்திகழ் நாவி னறவண னுரைப்போன்
வென்வேற் கிள்ளிக்கு நாகநா டாள்வோன்
தன்மகள் பீலி வளைதான் பயந்த
புனிற்றிளங் குழவியைத் தீவகம் பொருந்தித்
தனிக்கலக் கம்பளச் செட்டிகைத் தரலும்
வணங்கிக் கொண்டவன் வங்க மேற்றிக்
கொண்ணாந் திடுமந்நாட் கூரிரு ளியாமத்
தடைகரைக் கணித்தா வம்பி கெடுதலும்
மரக்கலங் கெடுத்தோன் மைந்தனைக் காணான்

---

௧ இளங்கொடி தன்னை - மணிமேகலையை

௩ வென் - வென்றி கிள்ளி - நெடுமுடிக்கிள்ளி நாகநாடாள்வோன் - வளைவணன்

௪ மகளாகிய பீலிவளை பயந்த - பெற்ற

௫ குழவியை - குழந்தையை தீவகம் - மணிபல்லவம்

௬ தனிக்கலம் - ஒற்றைக்கப்பல்

௩-௬ பீலிவளை, தான் கிள்ளிக்குப் பயந்த குழவியைத் தீவகத்தைப் பொருந்திக் கம்பளச் செட்டியின் கையில் தரலும்

௭ அவன் - கம்பளச்செட்டி.

௮ கூரிருள் யாமத்து - மிக்க இருளையுடைய இடையிரவில்

௯ அணித்தா - சமீபமாக அம்பி - கப்பல்.

௰ கெடுத்தோன் - கம்பளச்செட்டி மைந்தனை - குழந்தையை

(பி - ம்.) ௧. 'இறைஞ்சிய நின்றவிளங்' ௫. 'தீபம்பொருந்தி'

தரைசற் குரைத்தலு மவனயர் வுற்று
விரைவனன் றேடி விழாக்கோண் மறப்பத்
தனாவிழாத தவிர்தலின் வானவர் தலைவன்
நின்னுயிர்த் தந்தை நெடுங்குலத் துதித்த
மன்னுயிர் முதல்வன் மகர வேலையுள்
முன்னிய வங்க முங்கிக் கேடுறப
பொன்னி னூசி பசுங்கம பாலத்துத
துன்னிய தென்னத் தொடுகட லுழந்துழி
எழுநா ளெல்லை யிடுக்கண்வந் தெய்தா
வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்ட
பான்மையிற் றன்னது பாண்டு கம்பளம்
தானடுக் குற்ற தன்மை நோக்கி
ஆதி முதல்வன் போதி மூலத்து
நாத னாவோ னளிநீர்ப் பரப்பின்

---

௧௧ அரைசற்கு - நெடுமுடிக்கிள்ளிக்கு அயாவுற்று - வருந்தி

௧௨ விரைவனன் - விரைபவனாகி தேடி - குழந்தையைத்தேடுத லால விழாக்கோள் - இந்திரவிழாக் கொள்ளுதலை

௧௩ வானவர் தலைவன் - இந்திரன்

௧௪ நின்னுயிர்த்தந்தை - கோவலன்

௧௫ மன்னுயிர் முதல்வனென்றார், அருளறம் பூண்டோனாதலின்.

௧௬ முங்கி - முழுகி

௧௭ ஊசி வணிகனுக்கும், பசுங்கம்பளம் கடலுக்கும் உவமம்

௧௮ உழந்துழி - வருந்தி நீந்தியபொழுது

௧௫ - ௯ எழுநாளெல்லை உயிர் முதல்வன் தொடுகடலுழந்துழி யெனக் (மணி. ௨௮ ௧௨௩ - ௩௰), "நண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீந்த" (௧௫ ௩௧) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்.

'எழுநாள்' (௧௯) என்பதைப் பின்வரும் 'கொண்ட' (௨௰) என்பத னோடு கூட்டினும் பொருந்தும்

௨௰ சீலத்தை நால்வகை வாய்மையுடன் கொண்ட.

௨௧ பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக் கம்பளமாகிய ஆசனம்

௨௧ - ௨ மணி. ௧௪ ௨௮ - ௯

௨௩ - ௪ ஆதி முதல்வனாகிய நாதனாகற்பாலோன், என்றது, முற் கூறிய வணிகனை, இங்ஙனம் புத்தனாகற்பாலோரைப் போதிசத்துவரென் பர் அளி - பெருமை

(பி-ம்.) ௧௧ 'அரசர்க்குரைத்தலும' ௧௬. 'முருங்கிக் கேடுற' ௧௮. 'கடனீந்துழி' ௧௯. 'எல்லையுருவந்தெய்த' ௨௧ - ௨ 'கம்பளத் தானடுக் குற்ற' ௨௩ 'அதிரமுதல்வன' ௨௪ - ௫. 'நாதநாவான ... நீர் பரப்பி, யெவ்வம்'

எவ்வமுற் றுன்றன செவ்வந் தீரெனப்
பவ்வத் தெடுத்துப் பாரமிதை முற்றவும்
அறவர சாளவு மறவாழி யுருட்டவும்
பிறவிதோ றுதவும் பெற்றிய ளென்றே
சாரண ரறிந்தோர் காரணங் கூற
அந்த வுதவிக் காங்கவள் பெயரைத்
தந்தையிட் டனனீங் கையனின் றுறவியும்
அன்றே கனவி னவளெனை யறைந்த
மென்பூங் கொடிமணி மேகலா தெய்வம்
என்பவட் கொப்ப வவனிடு சாபத்து

௨௪-௫ நாதனுவோன் கடலில் துன்பமுற்றான், அவனது துன்பத்தைத் தீர்ப்பாயென்று மணிமேகலா தெய்வத்திற்கு இந்திரன் சொல்ல.

௨௬ பாரமிதை, மணி. ௨௬ ௪௫. பாரமிதைபத்தும் உயிருறுப்புப் பொருணோசிவகையான முப்பதாமென்பர், "அருணெறியாற் பாரமிதை யாறைந்து முடனடக்கிப், பொருண்முழுதும் போதியினகிழ் முழுதுணர்ந்த முனிவரனறன் அருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார், மருணெறியாம பிறநூலு மயக்கறுக்க மாட்டாரே" (சிந்தாந்தத்தொகை சிவ சித்தி. பரபக்கம், சௌத்ராந்திகன் மதம் ௨, ஞானம்) பாரமிதை யென்பதற்குக் கரையை அடைவதென்று பொருள். ஞாணிகை கூறிய தானமுதலியபத்தும் நிரம்பப்பெற்ற வுண்மையின் புத்தன் தசபலனென்று வழங்கப்படுவன் ... ... பாரமிதையை விளங்கக் கூறுவதாகிய தர்மசாரமிகந்த யென்றும நூலொன்று வடமொழியிலிருப்பதாகத் தெரிகின்றது. இது ஸ்ரீ ஹர்ஷகவி செய்த ஸமஸ்கிருத நைஷதம், ௫-ஆம் ஸர்க்கத்துள்ள ௧௬-ஆவது சுலோகத்தாலும் அதற்கு ஸ்ரீ மல்லிநாதஸூரி செய்த வியாக்கியானத்தாலும் உணரப்படுமெனபர். முற்றவும் - பூரிக்கவும்.

௧௪-௨௬ மணி. ௨௬ ௧௮௧-௨ ௨௭ அறவாழி - தருமசக்கரம்

௨௬-௮ எடுத்துப் பிறவிதோறும் உதவும்பெற்றியள்

௨௮-௯ பெற்றியளென்றுகூற

௩௦ அந்தவுதவிக்கு - மேற்கூறிய வணிகனைக் கரையேற்றிய அவ்வுபகாரத்தை நான் மறவாதிருத்தலைப் புலப்படுத்தற் பொருட்டு.

௩௧ தந்தை - கோவலன் நினை - நினக்கு துறவியும் - துறந்தலையும்.

௧௪-௩௧ சிலப். ௧௫ ௨௮-௩௭

௩0-௩௩ மணி. ௭ ௩௩-௮.

௩௪. என்பவட்கொப்ப அவனிடுசாபத்து என்றதனுல், மணிமேகலா தெய்வம் சாபமிட்டமை பெறப்பட்டது, அது ௨௫ ௧௯௮-௨00-ஆம் அடிகளால் உணரப்படும்

(பி-ம்.) ௨௯ 'அறிந்தோரார்ணங்கூற' ௩௧. 'தாதையிட்டனன்' ௩௪ 'என்பவட்குரைப்பவ வனிடுசாபத்து'

நகர்கடல் கொள்ளநின் றுயரும் யானும்
பகருநின் பொருட்டா லிப்பதிப் படர்ந்தனம்
என்றலு மறவணன் றாளிணை யிறைஞ்சிய
பொன்றிகழ் புத்த பீடிகை போற்றும்
தீவ திலகையு மித்திறஞ் செப்பினள்
ஆதலி னன்ன வணிநகர் மருங்கே
வேற்றுருக் கொண்டு வெவ்வே றுரைக்கும்
நூற்றுறைச் சமய நுண்பொருள் கேட்டே
அவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமும்
செவ்வி தன்மையிற் சிந்தையின் வைத்திலேன்
அடிகள் மெய்ப்பொரு ளருளுக வென்ன
நொடிகுவெ னதகாய் நுண்ணிதிற் கேணீ
ஆதி சினேந்திர னளவை யிரண்டே
ஏதமில் பிரத்தியங் கருத்தள வென்னச்

---

௩௫ நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௩௫ - ௬ தன்விழா மறவாதலின், மணிமேகலா தெய்வத்தினிற் செப்ப வானவர் தலைவனாகிய அவன் இட்ட சாபத்தால் நகரைக் கடல் கொள்ளவென்க

௩௫ மணி. ௨௪ ௨௯ - ௬௯ ௩௬ பதி - காஞ்சிநகரம்

௩௬ - ௯ மணி. ௨௮ ௧௫௧ - ௪

௩௭ என்றலும் - என்று அறவணவடிகள் கூறலும்

௩௮ - ௯ புத்த பீடிகை போற்றும் தீவதிலகை, மணி. ௧௧ ௨௭ - ௯

௩ - ௩௯ மணி. ௨௫ ௧௭௯ - ௨௧௩ ௪0 நகர் - வஞ்சிநகரம்

௪௨ சமயம் - அளவைவாதமுதல் பூதவாத மிறுதியாகிய சமயங்கள்

௪௩ மணி. ௨௭ ௨௮௯

௪௪ செவ்விது - பன்மையொருமை மயக்கம்

௪௫ அடிகள் விரி என்ன - என்று மணிமேகலை கேட்ப

௪௬ நொடிகுவென் - சொல்லுவேன்.

'நொடிகுவென்' என்பது முதலியன அறவணவடிகளுடைய கூற்று

௪௭ சினேந்திரன் - புத்தன்

௪௮ ஏதம் - குற்றம் பிரத்தியம் - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம், மணி. ௨௭ ௮௩ கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

௪௭ - ௮ என்ன இரண்டேயென்க

(பி - ம்) ௩௭. 'அறவணனடியிணை' ௩௮ 'திகழ்பவுத்த பீடிகை' ௩௯. 'தீவதிலகையும்' ௪0. 'ஆதலினத்தவணி' ௪௨. 'நூற்றறியசமய நுண்'

*சுட்டுணர் வைப்பிரத் தியக்க மெனச்சொலி
விட்டனர் நாம சாதி குணக் கிரியைகள்
மற்றவை யனுமா னத்துமடை யும்மெனக்
காரண காரிய சாமா னியக்கருத்
தோரிற் பிழைக்கையு முண்டுபிழை யாதது
கனலிற் புகைபோற் காரியக் கருத்தே
ஏனை யளவைக ளெல்லாங் கருத்தினில்
ஆன முறைமையி னனுமான மாம்பிற
பக்க மேதுத் திட்டாந்த முபநய
நிகமன மென்னவைந் துள்ளவற் றிற்
பக்க மிம்மலை நெருப்புடைத் தென்றல்

---

* இவ்வடி முதலியவற்றால் இக்காதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பிரத்தியக்கம் அனுமானமென்னும் இரண்டளவையிலக்கணங்களும், அவற்றின் பாகுபாடுகளும் இன்ன நூலின் கருத்தைத் தழுவி வந்தனவென்று விளங்காமையாலும், தமிழிலுள்ள தருக்கசங்கிரகம், அன்னம்பட்டீயம் முதலியவற்றிலும், சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்துள்ள அளவையிலக்கணத்திற்குப் பலரெழுதிய உரைகளிலும் வந்துள்ள குறியீடு முதலியவைகள் வேறுமுறையாக இருத்தலாலும், இயன்றவளவு விசாரித்தும் இந்த முறையுள்ள பழைய நூல்கள் இக்காலத்து வழங்கவில்லையென்று வடமொழித் தருக்க நூல்கள் பலவற்றிலும் மிக்க பாண்டித்திய முள்ளவரும், முன்பு கும்பகோணத்தில் வசித்தவருமாகிய குறிச்சி மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீ ரங்காசாரியரவர்கள் முதலிய மஹா வித்துவான்கள் பலரும் சொல்லிவிட்டமையாலும், இவற்றைப்பற்றி இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய பாடசாலைத் தலைவரும் பௌத்தமதாசாரியருமாகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரை விசாரிக்கும்படி செய்தற்கு அவர் பிரத்தியக்கம் அனுமேயம் ஸ்ராத்தேயமென்பப் பிரமாணம் மூன்று வகைப்படுமென்றும், அவற்றுட் பிரத்தியக்கத்தினிலக்கணம் அங்குத்தர நிகாயமென்னும் நூலிலுள்ள காலாம சூத்திரத்திலும் மத்திய நிகாயமென்னும் நூலிலுள்ள மஹாஹஸ்தி பதோபம சூத்திரத்திலும் அனுமேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூல்களிலுள்ள அனுமான சூத்திரங்களிலும் ஸ்ராத்தேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூலிலுள்ள மஹாஸிஹ்மநாத சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றுமட்டுந் தெரிவித்தமையாலும், அந்நூல்களும் அவற்றைப் புலப்படுத்துவோரும் கிடைக்காமையாலும், இந்தப் பாகத்திற்குக் குறிப்புரை எழுதப்படவில்லை, ஆயினும் முதலிற் கூறிய வித்துவான்களுடைய முன்னிலையிற் பலமுறை ஆராய்ச்சி செய்து ஏட்டில் இருந்தவாறே மூலம் மாத்திரம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(பி - ம்) ௪௮ 'வைகப் பிரத்தியக்கம்' ௫௧. 'மானத்தடையுமெனக்' ௫௨ 'காரியஞ்சாமானிய' ௫௪. 'கனலியிற் புகைபோல்' ௫௫ 'ஏனையரளவைகள்' ௫௭ - ௮ 'திருட்டாந்தமுபனபனிக மெனவைந்து'

புகையுடைத தாதலா லெனலபொருந் தேது
வகையமை யடுக்களை போற்றிட் டாநதம
உபநய மலையும புகையுடைத தென்றல
நிகமனம புகையுடைத தேநெருப புடைததெனல்
நெருபபுடைத தலலா தியாதொன் றதுபுகைப
பொருந்த மினறு புனலபோ லெனறல
மேவிய பக்கதது மீட்சி மொழியாய்
வைதன் மியதிட் டாநத மாகும
தூய காரிய வேது சுபாவ
மாயிற் சத்த மநித்த மென்றல
பககம பண்ணப் படுத லாலெனல
பகக தன்ம வசன மாகும்
யாதொன்று யாதொன்று பண்ணப் படுவ
தநிததங கடமபோ லென்றல சபககத
தொடாசசி யாதொன றநிததமல லாதது
பண்ணப் படாத தாகாசம போலெனல
விபககத தொடாசசி மீட்சிமொழி யெனக
அநன்னு வயததிற பிரமாண மாவ
திவவெள் ளிடைககட குடமிலை யென்றல
செவவிய பககந் தோனறாமை யிலலெனல
பகக தன்ம வசன மாகும
இன்மையிற் கண்டில முயறகோ டென்றல
அநநெறிச சபககம யாதொன் றுண்டது
தோறறர வடுககுங கைநெல்லி போலெனல
ஏற்ற விபககத துரையென லாகும்
இவ்வகை யேதுப பொருள்சா திபபன
என்னைகா ரியமபுகை சாதிதத தெனனில

(பி - ம்) ௬௨ - ௩. 'முபநயமு மலையுடை புகையுடைத தெனனி கமனம்' ௬௩ - ௪ 'நெருப்புடைத்தன நெருப்புடைததலலாதியாது' ௬௫ 'புலன்போலெனறல' ௬௬. 'மேயவிப்பக்கத்து' ௭௧ - ௨. 'பக்கந் தன்ம வசனமாகும், யாதொன மியாதொனறு' ௭௩ - ௫. 'அநித்தியங் கடம்போலென்றல் சகபக்கத, தொடாச்சியாதொன றணிதத மலலாது, பணணையிலாகாதா காசம்போலென்றல' ௭௭. 'அனுபவயததிற' ௮௦ 'பக்கந்தன்ம' ௮௫ 'எயதுபபொருள்' ௮௬ - ௭. 'புகைசாதித்தல் புகையுள்ள விடத்திது நெருப்பு'

புகையுள் விடத்து நெருப்புண் டென்னும்
அன்னுவயத் தாலு நெருப்பிலா விடத்துப்
புகையில்லை யென்னும் வெதிரேகத் தாலும்
புகைஇ நெருப்பைச் சாதித்த லென்னில்
நேரிய புகையி னிகழ்ந்துண் டான
ஊர்த்தச் சாமங் கௌடிலச் சாமம்
வாய்த்த நெருப்பின்வரு காரிய மாதலின்
மேனிகழ் கின்ற திருப்பமாதற் றிருப்ப
தாடே நெருப்பைச் சாதிக்க வேண்டும்
அன்னு வயஞ்சா திக்கின் றானும்
கழுதை யையுங் கணிகை யையும்
சுமந்தி லொருகா லத்தோ ரிடத்தே
அன்னு வயங்கண் டானபிற காலத்துக்
கழுதை யைக்கண்ட விடத்தே கணிகையை
அனுமிக்க வேண்டு மந்நீ டாநெருப்
பிலா விடத்துப் புகை யிலையென நேரத்
திருந்த வெதிரேகஞ் சாதிக்கு மென்னில்
நாயவா யில்லாக் கழுதையின் பிடரின்
நிவாறு மிலையாகக் காணப் பட்ட
அதனையே கொண்டு பிறிதோ ரிடத்து
நரிவா லின்றாய வாலை யனுமித்தல்
அரிதா மதனா லதுவு மாகா
தொட்டிய வுபநய நிகமன மிரண்டும்
திட்டாந் தத்தி லேசென் றடங்கும்
பக்க மேதுத் திட்டாந் தங்கள்
ஒக்க நல்லவுந் தீயவு முளவதில்
வெளிப்பட் டுள்ள தனைமி யினையும்

(பி - ம்) ௮௯ 'அன்னியத்தாலு' ௯௨ - ௫. 'ஊர்த்திதிச்சாம வண்ணங்கௌடச் சாயம், வாய்த்த நெருப்பினவரு காரியங்களாதலின் மேனிகழ்கின்ற திருப்பமான நெருப்பை' ௯௬ 'அன்னுவயசாதிக்கின்' ௯௭ - ௧௦௧ 'என்னுவயங்கலிறக் காலத்துங், கணிகையைக் கண்டவிடத்தே கழுதை, யனுபவிக்க வேணுமேதுவேண்டா' ௧௦௧ - ௩ 'நெருப், பில்லாத விடத்துப் புகையில்லை யென்று நெருந்திருந்தரு' ௧௦௫ - ௬ 'பட்டத் தனையே' ௧௦௭ - ௮ 'வாலையனு மிக்கவரிதாமனானதுவு' ௧௦௯ 'ஒட்டிய வுபாயநிகமன' ௧௧௧ 'பக்கமேதுந் திருட்டான் நதங்கள'

வெளிப்பட் டுளசாத் தியதன் மதத்திறம
பிறிதில் வேறாம் வேறுபாட் டினையும
தன்கட் சாத்திய நயந்தருத லுடையது
நன்கென் பக்கமென நாட்டுக வதுதான்
சத்த மநித்த நித்தமென் றொன்றைப
பற்றி நாட்டப் படுவது தன்மி
சத்தஞ் சாத்திய தன்ம மாவது
நித்தா நித்த நிகழ்ந லேது
மூன்றாய்த் தோன்று மொழிந்த பக்கத்
தூன்றி நிற்றலுஞ் சபக்கத்துண் டாதலும்
விபக்கத் தின்றியே விடுதலுஞ் சபக்கம்
சாதிக கிறபொரு டன்றாற் பக்கத்
தோதிய பொதுவகை யொன்றி யிருத்தல்
சத்த வநித்தஞ் சாத்திய மாயின்
ஒத்த வநித்தங் கடாதி போலெனல்
விபக்கம் விளம்பில் யாதொன் றியாதொன்
றநித்தமல் லாதது பண்ணப் படாதது
தாஅ காசம் போலென் றாகும்
பண்ணப் படுதலுஞ் செயலிடைத் தோன்றலும
நண்ணிய பக்கஞ் சபக்கத் துளதாய்
விபக்கத் தின்றி யநித்தத் திற்கு
நிகழ்தரு மேதுவாய் விளங்கிற் றென்க
ஏதமி றிட்டாந் தம்மிரு வகைய
சாதன் மியம்வை தன்மி யமெனச
சாதன் மியமெனப படுவது தானே
அநித்தங் கடாதி யன்னுவயத் தென்கை
வைதன் மியதிட் டாந்தஞ் சாத்தியம்
எய்தா விடத்தி லேதுவு மின்மை
இதத்திற நல்ல சாதனத் தொத்தன

(பி - ம்.) ௧௧௫ 'இனைவுந' ௧௧௬ 'சாத்தியயந்தருதலு' ௧௧௮ 'மனித்தமென் றொனறை' ௧௧௯ 'பற்றநாட்ட' ௧௧௯ - ௨௦ 'தனமிரதத்தஞ் சாத்திய' ௧௨௨ 'தோனறிமொழிந்த' ௧௨௫. 'சாதிக்க பொருடன்றற' ௧௩௦ 'அனித்தமொனறுபண்ண' ௧௩௦ - ௩௧. 'பணணப்படா தாகாசம்' ௧௩௨. 'செயதலுடைத தோன்றலும்' ௧௩௪ 'அணித்தினுககு மித்தத்கு' ௧௩௬ - ௭. 'இருவகைசாதன'

தீய பக்கமுந் தீய வேதுவும்
தீய வெடுத்துக் காட்டு மாவன
பக்கப் போலியு மேதுப் போலியும்
திட்டாந்தப் போலியு மாமிவற் றுட்
பக்கப் போலி யொன்பது வகைப்படும்
பிரத்தி யக்க விருத்த மனுமான
விருத்தஞ் சுவசன விருத்த முலோக
விருத்த மாகம விருத்த மப்பிர
சித்த விசேடண மப்பிர சித்த
விசேடிய மப்பிர சித்த வுபயம்
அப்பிர சித்த சம்பந் தம்மென
எண்ணிய விவற்றுட் பிரத்தியக்க விருத்தம்
கண்ணிய காட்சி மாறுகொள் ளாகும்
சத்தஞ் செவிக்குப் புலனன் றென்றல்
மற்றனு மான விருத்த மாவது
கருத்தள வையைமா றுகக் கூறல்
அநித்தியக் கடத்தை நித்திய மென்றல்
சுவசன விருத்தந் தனசொன் மாறி யியம்பல்
என்றாய் மலடி யென்றே யியம்பல்
உலக விருத்த முலகின்மா றுரை
இலகுமதிச் சந்திர னல்ல வென்றல்
ஆகம விருத்தந் தன்னூன்மா றுரைத்தல்
அநித்த வாதியா யுள்ளவை சேடிகன்
அநித்தி யத்தைநித் தியமென வுரைத்தல்
அப்பிர சித்த விசேடண மாவது
தத்த மெதிரிகட்குச் சாத்தியந் தெரியாமை
பௌத்தன் மாறாய் நின்றசாங் கியனைக்
குறித்துச் சத்தம் விநாசி யென்றால்
அவனவி நாச வாதி யாதலிற்
சாத்திய விநாசமப் பிரசித்த மாகும்

(பி - ம்) ௧௪௩-௪. 'ஏதுவு நடுத்தீய வேதுக்காட்' ௧௪௬ 'போலியு மென விவற்' ௧௪௮-௯. 'பிரத்தியக்கமனுமான, விருத்தஞ்சுவசன விருத்த முதலோக' ௧௫௧-௨. 'சித்தசேடணமாகப் பிரசித்திய விசேடிய' ௧௫௭. 'அளவை மாறுகூறல' ௧௫௯ 'அநித்தக' ௧௬௨-௩. 'உலகவுரையிலகு மதிச்சந்திர' ௧௬௪. 'தன்னூதைமாறுறைத'

அபபிர சித்த விசேடிய மாவ
தெதிரிகருத தன்மி பிரசிதத மின்றி
இருததல் சாங்கியன் மாறாய் நின்ற
பௌததனைக் குறித்தான் மாசசை தனியவான்
என்று லவன நான்ம வாதி
ஆசலிற றன்மி யப்பிர சிததம்
அபபிர சிதத வுபய மாவது
மாறு ணோக்குத் தன்மி சாத்தியம்
ஏறு தப்பிர சித்தமா யிருததல்
பகாவை சேடிகன் பௌத்தனைக குறித்துச்
சுரபுத லியதொகைப் பொருட்குக காரணம்
ஆன்மா வென்றுற் சுகமுமான் மாவும்
தாமிசை யாமையி லபபிரசித் தோபயம
அப்பிர சிதத சமபந்த மாவ
தெதிரி கிசைநத பொருள்சா திததல
மாறும பௌததறகுச சத்த வநிததம
கூறி லவன்ன கொளளகையஃ தாகலில
வேறுசா திகக வேணடா தாகும
ஏதுப போலி யோதினமூன் றுகும்
அசிதத மனைகாந திகமவிருத தமமென
உபயா சிதத மனனியதா சிததம
சிததா சிதத மாசிரயா சிததம
எனநான் கசித்த முபயா சித்தம்
சாதன வேது விருவாக்கு மினறிச
சதத மநிததங கட்புலத தெனறல
அனனியதா சிதத மாறுய நினறுற
குன்னிய வேது வன்று யொழிதல
சததனு செயலுற லநிதத மென்னிற
சிதத வெப்பா டல்லது செயலுறல

(பி - ம்.) ௧௭௩ - ௪. 'யாவது தனமி யெதிரிகருத தன்மமாசித்த மின்றி' ௧௭௭ 'எனறுலவனுறமவாதி' ௧௮௫ - ௬. 'அப்பிரசிதத, மப்பிர சிதத சமபநத' ௧௮௭ 'எதிரிகருதியிருநத பொருளசாதிகளை' ௧௮௮-௯ 'அனிததங கூடுலவன' ௧௯௧ - ௨. 'எனறுகுஞ்சிததம' ௧௯௪ - ௫. 'சித்த மாசசியாசிததமுமன' ௧௯௫ - ௯ 'சிததமாவது சாதன' ௨௦௦. 'செய லுறுதலினிதத' ௨௦௧ 'கதத வெளிப்பாடு'

உய்த்த சாங்கியனுக கசிதத மாகும்
சிததா சிதத மாவ
தேதுச சஙகய மாய்சசா திததல
ஆவி பனியென வையுறு நின்றே
தூய புகையெரூப புண்டெனத துணிதல்
ஆசிரயா சித்த மாறு னவனுக்
கேற்ற தன்மி யின்மை காட்டுதல்
ஆகாசம், சதத குணததாற பொருளா மென்னின்
ஆகா சமபொரு ளலலவென் பாற்குத
தன்மி யசித்த மநைகாந திகமும
சாதா ரணமசா தாரணஞ சபககைக
தேச விருததி விபகக வியாபி
விபககைக தேச விருததி சபகக
வியாபி யுபயைக தேச விருததி
விருத்த வியபி சாரியென் றுறு
சாதா ரணஞசபகக விபககத துக்கும
ஏதுப் பொதுவா யிருத்தல சததம
அநிதத மறியப் படுதலி னென்றால்
அறியப படுதனித தாநிதத மிரணடுககும்
செறியுங் கடமபோ லநித்தத் தறிவோ
ஆகாசம போல நிததத தறிவோ
என்ன லசாதா ரணமா வதுதான்
உன்னிய பக்கத துண்டா மேதுச
சபக்க விபககந தம்மிலின் றுதல
சத்த நித்தங கேடகப படுதலின்
என்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப
பககத் துள்ள தாயி னலலது
சபக்க விபககத்து மீட்சித் தாதலிற்
சங்கய மெய்தி யநேகாந திகமாம்
சபக்கைக தேச விருத்தி விபக்க

(பி - ம்) உ0ச 'ஏதுசஙகயமாயநிச்சயி' உ0சு 'உண்டெனததெரி தல்' உகஉ - ரு. 'சாதாரணவபசகனகததெருவிததிவிபகக்வியாபிவிபகக தெசவிருததி' உகசு 'விருததாவியாபிசாரி' உஉகூ - ஙக. 'பககதது மிடததாதலிற், சபகக தேசவிருததி'

வியாபி யாவ தேதுச சபக்கத்
தோரிடத தெய்தி விபக்கத் தெங்கும
உண்டாத லாகுஞ் சத்தஞ் செயலிடைத
தோன்று தாகு மநித்த மாகலின்
என்று லநித்த மென்ற வேதுச
செயலிடைத் தோன்று மைக்குச சபக்கம
மின்னினு மாகா சத்தினு மின்னின்
நிகழ்ந்தா காசத்திற் காணு தாகலின்
அநித்தங் கடாதியி னுத்தலிற் கடம்போல
அழிந்து செயலிற் றோனறுமோ மின்போல்
அழிந்து செயலிற் றோன்றா தோவெனல
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க
வியாபி யாவ தேது விபக்கத
தோரிடத் துறழ்ச சபக்கத்தொத தியறல
சத்தம், செயலிடைத் தோனறு மநித்தமா தலினெனின்
அநித்த வேதுச செயலிடைத் தோன்றற்கு
விபக்க வாகா யத்தினு மின்னினும
மின்னி னிகழ்ந்தா காயத்துக காணாது
சபக்கக கடாதிக டமமில
எங்குமா யோகாநத மலல மின்போல
அநித்தமாயச செயலிடைத் தோனறுதோ கடம்போல
அநித்தமாய்ச செயலிடைத் தோன்று மோவெனல
உபயைக தேச விருத்தி யேதுச
சபக்கத் தினுமவிபக கத்தினு மாகி
ஓரே சத்து வாதத்திதல சத்தம
நித்த மமூர்த்த மாதலி னென்னின்
அமூர்த்த வேது நித்தத் தினுக்குச
சபக்கவா காச பரமா ணுக்களின்
ஆகா சத்து நிகழ்ந்து மூர்த்தமாம்

(பி - ம்) உ௩௪ 'உண்டாதலாம்' உ௩௫ 'ஆகுநித்த மாதலின' உ௩௬ 'என்றுநித்த' உ௩௮ - ௪0 'மின்னி' நிகழ்ஆகாசத்தாதலினத்தங் கடாதியின்' உ௪௩ 'விபக்கவுறதேசவிருத்தி' உ௪௫ - எ 'இயறல, செயலிடைத் தோன்றலிற் சொலலனித்த மெனனித்த வேறுச' உ௫0. 'கடதிகடனினனேங்குமா' உ௫௩ - ௪. 'தோன்றுமோ வென்று, முடியந் தேசவிருத்தி'

பரமா ணுவினிக ழாமை யாணும
விபக்க மான கடசுகா திகளிற்
சுசுதது நிகழ்ந்து கடதொழிந தமையினும்
ஏகதே சத்து நிகழ்வதே காநதமன்
றமூாததி மாகாசம் போல நித்தமோ
அமூாத்த சுகமபோ லநிதத மோவெனல்
இருதத வியபிசாரி திருந்தா வேதுவாய்
விருதத வேதுவிற் குமபிடங் கொடுததல
சதத மநிததஞ் செயலிடைத தோன்றலின்
ஒநத செனினச செயலிடைத தோனறறகுச்
சபககமா யுளள கடாதி நிற்கச
சதத நிததங கேடகப் படுதலிற்
சதநத துவமபோ லெனசசாற றிடுதல்
இரணடி-னுஞ் சஙகயமா யேகாநத மலல
விருத்தந தன்னைத திருததக விளமபின்
தனமச சொரூப விபரீத சாதனம
தனம விசேட விபரீத சாதனம
தன்மிச சொரூப விபரீதசாதனம
தனமி விசேட விபரீத சாதனம
என்ன நான்கு வகைய தாகுமத
தன்மச சொரூப விபரீத சாதனம
சொனன வேதுவிற சாததிய தன்மத்
துருவங கெடுதல சதத நித்தம
பணணப படுதலி ளென்றுற் பணணப்
படுவ தநிததமா தலிறபணணப் பட்ட
வேதுச சாததிய தனமநித் தத்தைவிட்
டநிததத, சாதிதத லான்விப ரீதம
தன்ம விசேட விபரீத சாதனம்

(பி-ம்) ௨௬௩ 'சகததிங்கழநது' ௨௬௫ 'ஆகாசமபோனிததமோ' ௨௬௬ 'அமூாதமோச சுகமம போலநிததமோ' ௨௬௭ 'வியாபிசாரியாவது விருததவேதுவவிற' ௨௬௮-௭௦ 'கொடுதத, மனிததஞ் செயவிடைத தோனற, லொதநெநினசெயலிடை' ௨௭௦-௭௧ 'தோனறறகு, சனைசுபககமா' ௨௭௩-௪ 'சாடுத, லிரணடிவஙகய' ௨௭௬-௮௩ 'தனமசசருமவிபரீத சாதனஞ், சொனனவிசற சாநதியதனமத, தருவஙகெடல' ௨௮௮-௯ 'விபரீதஞ் சொன்ன'

சொன்ன வேதுச சாததிய தன்மம
தன்னிடை விசேடங கெடசசா தித்தல்
கண்முத லோாககு மிநதிரி யஙகள
எண்ணிற பராாததந தொககுநிற் றலிஞல்
சயஞ சனஙகள போல வெனறுல
தொககு நிறறலி னென்கின்ற வேதுச
சயஞ சனததின பராாததமபோற் கண்முதல
இநதியங களையும பராாதததிற சாதிததுச
சயஞ சனவா ஊப்போ லாகிக
கணமுத லிநதியத துககும பரஞய்ச
சாதிக கிறநிர வயவமா யுள்ள
ஆன்மா வைசசா வயவ மாகச
சாதித ருசசாத தியதன் மதின்
விசேடங கெடுதத லின்விப ரீதம
தன்மிச சொரூப விபரீத சாதனம
தன்மி யுடைய சொருபமாத திரததினை
ஏதுத தானே விபரீதப படுததல
பாவத திரவியங கன்ம மன்று
குணமு மனறெத திரவிய மாமெக
குணமன மததுணை மையினவே றுதலாற
சாமா னியவிசே டமபோ லென்றுற்
பொருளுங குணமுங கருமமு மொனறய்
நின்றவற றனனிடை யுண்மைவே றுதலா லென்று
காட்டப பட்ட வேது மூனறினுடை
உண்மை யேதுப படுத்தும பொதுவாம
உண்மை சாததியத தில்லா மையினும
திடடாந தததிற சாமானிய விசேடம

(பி - ம்) உ௮௯ - ௯0. 'ஏதுசசாதினய, தமைநதனனிடை' உ௯௧ 'கண்ணறிவோாககு மிநதிரி' உ௯உ 'தொகுதது நிறறலிஞற்' உ௯௩-௪. 'போலவெனரூற், ஞெகுததுநிற்றலி னெனனிறை' உ௯௬ - ௮ 'சாதிசசயனப்பாளை, போறகண' உ௯௮ - ௯ 'பாயஞக, சாககினிாவயவ' ௩00 'சாமயமாகச' ௩0உ 'விசேடஙகொடுததலின' ௩0௩ - ௪ 'விபாதந, தனமிசசரூபரிததானந' ௩0எ 'குணமனறெதிரவியாமாமெக' ௩௧௧ 'நினறவயிறறிடை' ௩௧உ - ௪ 'ஏதுமனறினுடை, யுணமைபேதுப படுததுமபொருளா, முண்மை சாததிய சததியததிலிலவா'

போக்கிய பிறிதொன் றில்லாமை யானும
பாவ மென்று பகர்ந்ததன் மியினை
அபாவ மாகக் கருத லான்விப ரீதம்
தன்மி விசேட விபரீத சாதனம்
தன்மி விசேட வபாவஞ் சாதித்தல்
முன்னங் காட்டப் பட்ட வேதுவே
பாவமா கின்றது கருத்தா வுடைய
கிரியையுங் குணமுமா மதனை விபரீதம
ஆக்கிய தாதலாற் றன்மி விசேடம
கெடுத்தது தீய வெடுத்துக்காட் டாவன
தாமே திட்டாந்த வாபா சங்கள்
திட்டாந் தம்மிரு வகைபபடு மென்றுமுற்
கூறப் பட்டன விங்க னவற்றுட்
சாதன மியதிட் டாந்தவா பாசம
ஓதி னைந்து வகையுள தாகும்
சாதன தன்ம விகலமுஞ் சாத்திய
தன்ம விகலமு முபய தன்ம
விகலமு மனன்னு வயமவிப ரீதான்
னுவய மென்னன வைதன் மியதிட்
டாந்த வாபா சமுமை வகைய
சாத்தி யாவி யாவி ருத்தி
சாதனாவி யாவி ருத்தி
உபயாவி யாவிருத்தி யவ்வெதி ரேகம்
விபரீத வெதிரேக மென்ன விவற்றுட்
சாதன தன்ம விகல மாவது
திட்டாந் தத்திற் சாதனங் குறைவது
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன் றமூர்த்தமது நித்த
மாதலாற் காணபுற்றது பரமாணு விலெனிற்

(பி - ம்) ௩௧௬ - எ 'யானு, மயவாபமென்று பகர்ந்ததன்' ௩௨௩ - ௪ 'கிரியையாகுமதனைவிபரீத, மாதலாலதன்விசேட' ௩௩௧ - ௩ 'தன்மியமிகலஞ் சாத்திக, மகனம விகலவுபைய விகல மனனனுவையம் விபரீதானனு' ௩௩௪ - ௫ 'எனமதனினமிய திருட், டாந்தமுமையவகைய' ௩௩௬ - ௯ 'சாத்தியாலியா ..விருத்தி, யவவிதிரேகவிபரீதவிதிரேக மிவற்றுட்' ௩௪௪ 'காணவுற்றது'

றிட்டாந்த தபபர மாணு
நித்தத் தோடு மூர்த்த மாதலாற்
சாத்திய தன்ம நித்தத்துவ நிரம்பிச்
சாதன தன்மவமூர்த்த தத்துவங் குறையும்
சாத்திய தன்ம விகல மாவது
காட்டப் பட்ட திட்டாந்த தத்திற்
சாத்திய தன்மங் குறைவு படுதல்
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலால்
யாதொன றியாதொன றமூர்த்தமது நித்தம்
புத்திபோ லென்றுற்
றிட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
புத்தி யமூர்த்த மாகி னன்றே
அநித்த மாதலாற் சாதன வமூர்த்தத்துவம்
நிரம்பிச் சாத்திய நித்தத்துவங் குறையும்
உபய தன்ம விகல மாவது
காட்டப் பட்ட திட்டாந்த தத்திலே
சாத்திய சாதன மிரண்டுங் குறைதல்
அன்றியு மதுதான சனனு மசனனும்
எனறிரு வகையா மிவற்றுட்சன னுவுள
உபய தன்ம விகல மாவ
துள்ள பொருட்கட் சாத்திய சாதனம்
கொள்ளு மிரண்டுங் குறையக் காட்டுதல்
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலான்
யாதொன றியாதொன றமூர்த்தமது நித்தம்
கடம்போ லெனிற்றிட் டாந்த மாகக்
காட்டப் பட்டகடந் தானுண் டாகிச்
சாத்திய மாயுள நித்தத் துவமும்
சாதன மாயுள வமூர்த்தத் துவமுங் குறையும்
அசன்னு வுள்ள வுபயதன்ம விகலம்
இல்லாப் பொருட்கட் சாத்திய சாதனம்
என்னு மிரண்டுங் குறையக் காட்டுதல்

(பி-ம்) ௩௪௮ - ௯ 'அமூர்த்தங் குறையும், சோத்தியனம விகலங், காட்டப்பட்ட' ௩௬௧ - ௩ 'குறைத, லின்றியுமதுதான சனன சனனு, மெனறிருவகையாமவற்றுட்' ௩௬௯ 'கடம்போலெனத் திருட்டாந்தங்' ௩௭௪ - ௫ 'சாதன, வெலலையிரண்டுங் காட்டுதல்'

சத்த மநித்தத் தோற்ற மாதலான்
யாதொன் றியாதொன்று தோற்றம தநித்தம்
ஆகாசம் போலெனுந் திட்டாந் தத்துச்
சாத்திய தன்மமா யுள்ள வநித்தமும்
சாதன தன்மமா யுள்ள தோற்றமும்
இரண்டு மாகாச மசத்தென் பானுக்
கதனக் கின்மை யானே குறையும்
உண்டென் பானுக் காகாச நித்தத்
அதோற்றத்த மாதலா லவனுக்குங் குறையும்
அநன்னுவய மாவது சாதன சாத்தியம்
தம்மிற் கூட்ட மாத்திரஞ் சொல்லாதே
இரண்ட னுடைய வுண்மைமாத் திரங் காட்டுதல்
சத்த மநித்தங் கிருத்த மாதலின்
யாதொன் றியாதொன்று கிருத்த மநித்தமெனும்
அன்னுவயஞ் சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே
கிருத்த வநித்தங் காணப் பட்ட
தென்று லன்னுவயந் தெரியா தாகும்
விபரீதான் னுவயம் வியாபகத் துடைய
அனன்னுவயத் தாலே வியாப்பியம் விதித்தல்
சத்த மநித்தங் கிருத்தத் தாலெனின்
யாதொன் றியாதொன்று கிருத்த மநித்தமென
வியாபகத் தால்வியா பகத்தைக் கருதா
தியாதொன் றியாதொன் றநித்தங் கிருத்தமென
வியாப்பியத் தால்வியாப் பியத்தைக் கருதுதல்
அப்படி நன்றின் வியாபகம் வியாப்பியத்தை
இன்றியு நிகழ்தலின் விபரீத மாம்
வைதன்மிய திட்டாந் தாபாசம்
சாத்தி யாவியா விருத்தி யாவது
சாதன தன்ம மீண்டு
சாத்திய தன்மம் மீளா தொழிதல்

(பி-ம்) ௩அ௨-௩ 'இன்னைமையான குறையு, நித்தாவதோற்றத முண டென்பானுக், காகாசநித்தாவத்தமாதலா, லவனுக்குங்குறையும்' ௩அ௫ 'சாதியசாதனந' ௩அ௯-௯௦ 'கிருத்தமநித்த, மன்னுவயஞ்' ௩௯௧-௨ 'பட்ட, தொன்றுலன்று' ௩௯௪ 'வியாபியம்விபித்தல' ௩௯௬ 'மனித்தமே' ௩௯௭-௪௦௩ 'வியாபகத்தை, யின்றிய்ம'

சத்த நித்த மழூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன் றி னித்தமு மன்றது
அமூர்த்தமு மன்று பரமாணுப் போலெனின்
அப்படித் திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
பரமாணு நித்தமாய் மூர்த்த மாதலிற்
சாதன வமூர்த்த மீண்டு
சாத்திய நித்த மீளா தொழிதல்
சாத னுவியா விருத்தி யாவது
சாத்திய தன்ம மீண்டு
சாதன தன்ம மீளா தொழிதல
சத்த நித்த மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன் று நித்த மன்றஃ
தமூர்த்தமு மன்று கன்மம்போ லென்றால்
வைதன் மியதிட் டாந்த மாகக்
காட்டப் பட்ட கன்மம்
அமூர்த்தமாய் நின்றே யநித்த மாதலிற்
சாத்திய மான நித்திய மீண்டு
சாதன மான வமூர்த்த மீளா
துபயாவி யாவிருத்தி காட்டப் பட்ட
வைதன் மியதிட் டாந்தத்தி னின்று
சாதன சாத்தியங்கண் மீளாமை யன்றியும்
உண்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
இன்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
எனவிரு வகையுண்மையின்
உபயாவி யாவிருத்தி யுள்ள பொருட்கட்
சாத்திய சாதன மீளா தபடி
வைதன் மியதிட் டாந்தங் காட்டல
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலின்
என்றுற கியாதொன் றியாதொன் று நித்தமன்

(பி - ம்) ௪௦௩ - ௪ 'மனறறுபரமனுபபோலெனின, படிவைதன மிய திருட்டாநதம' ௪௧௧ - ௨௧. 'மாகாட்டபபடடதனமமூாதத மாநினறேயனித தமாதலின' ௪௨௪ - ௫. 'காட்டபபட்ட, தனமிய திருட்டாந்த' ௪௨௬ 'மீளா துமையினறியும'

றமூர்த்தமு மன்று காசம்போ லென்றால்
வைதன்மிய திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
ஆகா சம்பொரு ளென்பாற்
காகாச நித்தமு மமூர்த்தமு மாதலாற்
சாத்திய நித்தமுஞ் சாதனமா வுள்ள
அமூர்த்தமு மிரண்டு மீண்டில வின்மையின்
உபயாவி யாவிருத்தி யாவது
சத்த மநித்த மூர்த்த மாதலான்
என்றவிடத் தியாதொன் றியாதொன் றநித்த
மூர்த்தமு மன்ன் றாகாசம போலென
வைதன் மியதிட் டாந்தங் காட்டில
ஆகா சமபொரு ளல்லவென பாலுக்
காகாசந் தானே யுண்மையின மையினுற்
சாத்திய வநித்தமுஞ் சாதன மூர்த்தமும்
மீட்சியு மீளா மையுமிலை யாகும
அவ்வெதி ரேக மாவது சாத்தியம்
இல்லா விடத்துச் சாதன மின்மை
சொலலாதே விடுத லாகுஞ் சதத
நித்தம பண்ணப் படாமையா லென்றால்
யாதொன றியாதொன்று நித்த மன்று
பண்ணப படுவ தல்லா ததுவும்
அன்றெனு மிவ்வெதி ரேகந் தெரியச
சொலலாது குடத்தின் கண்ணே பண்ணப
படுதலு மநித்தமுங் கணடே மாதலான்
என்னின் வெதிரே கந்தெரி யாது
விபரீத வெதிரேக மாவது
பிரிவைத் தலைதடு மாறச் சொல்லுதல்
சத்த நித்த மூர்த்த மாதலின்
எனறு லென்று நின்ற விடத்து
யாதோ ரிடத்து நித்தமு மிலலையவ

(பி-ம்) ௪௨௬ 'திருட்டாந்தமாகக் காட்டப்பட்ட' ௪௨௮ 'ஆகாசத்தின்கண்ணே நித்தமும்' ௪௩௧ 'இன்மைபாயவிருத்தி' ௪௩௯ 'மீட்சியு மீளாமையுமாகும்' ௪௪௮. 'படுதலுமநித்தமனித்தங்கண்டே' ௪௫௦ 'விதிரா விதிரேக' ௪௫௩-௪ 'இடத்தில, யாதொரிடத்து நித்தியமில்லை'

விடத்து மூர்த்தமு மில்லை யெனுதே
யாசோ ரிடத்து மூாத்தமு மிலலையவ்
விடதது நித்தமு மில்லை யென்றால்
வெதிரேக மாறு கொளளுமெனக கொள்க
நாட்டிய விபபடித தீயசா தனததாற்
காட்டு மனுமான வாபா சததின்
மெய்யும் பொயயு மிததிற விதியால்
ஐய மின்றி யறிநதுகொ ளாயநதென.

உக—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை முற்றிற்று.

(பி - ம்) ௪௭௦ - ௭க ‘ஆபாச, மெயயும் பொயயும’

முப்பதாவது

பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்றகாதை

[முப்பதாவது பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற பாட்டு]

தானந் தாங்கிச சீலந தலைநின்று
போன பிறபபிற புகுநததை யுணாந்தோள

---

௧ மணி ௩௦ ௭அ. சீலம-பஞ்சசீலம, அஷ்டாஙகசீலம், தசசீலமென மூன்று வகைபபடும, இவற்றினியலபை, இநநூல உக - ஆமகாதை, ௫௭ - ஆம அடியின குறிபபாலும அறிக, மணிமேகலை பிககுணி யாதலின், இவற்றுள, தசசீலமே ஈணடுககொள்ளற்பாலன, “எணணிகநத காலஙக ளெம பொருட்டான மிகவுழன், றெண்ணிகநத வுலகஙகளிருடீா வொருஙகுணாந, தெணணிகநத தானமுஞ சீலமு மிவையாககி, யெணணிகநத குணத்தினு னெமபெருமா னலலனே” (நீல சமய) எனறும, “தோடா ரிலஙகு மலாகோதி வணடு வரிபாட நீடு துணாசோ, வாடாத போதி நெறிநீழன மேய வரதன பயநத வறநூல, கோடாத சீல விதமேவி வாயமை குணனுக நாளு முயலவாா, வீடாத வினப நெறி சோவா துனப வினைசோத னுளு மிலரே” (வீர. யாபபு ௩, மேற்) எனறும தானசீலஙகள் கூறபபட்டு வருதல காண்க.

௨. உணர்நதோள் - மணிமேகலை, பழம் பிறப்பில நிகழ்நதவற்றை அறிதற்குரிய அறிவும் யோகவிததியைபபோனற இருததியும பககுவி களுககு எபபடியேனும உணடாகுமென்பது பௌததநூற்றுணிபு இப பழம் பிறபபுணாசசியையும் இருததியையும் முறையே மணிபல்லவததுள்ள

புத்த தன்ம சங்க மென்னும்
முத்திற மணியை மும்மையின் வணங்கிச்
௫ சரண கதியாய்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்
முரணாத் திருவற மூர்த்தியை மொழிவோன்

புத்தபீடிகைக் காட்சியாலும், மணிமேகலா தெய்வத்தாலும் மணிமேகலை அடைந்தாளென்று இந்நூலிலுள்ள ௯, ௧௦-ஆம் காதைகளிற் கூறுதல் காண்க. மஹாபோதிவிருக்ஷத்தினடியிலிருந்த பொழுது ஸித்தார்த்தனுக்கு முற்பிறப்புக்களில் நிகழ்ந்த செய்திகள் மனத்திற்றோற்றிய பின்னரே ஸத்ய சதுஷ்டயஞானம் தோற்றியதென்று புத்தசரித்திரம் கூறும்.

௧. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் - புத்தனும் தருமமும் சங்கமுமென்கிற. புத்தன் - ஸர்வஜ்ஞன், பாளீபாஷையிலுள்ளதாகிய மகாவர்க்கமென்னும் நூலிலுள்ள மகாகண்டகமென்னும் பாகத்திலும், மஜ்ஜிமநிகாயத்துள்ள ஆரியபரியேஷண ஸூத்திரத்திலும், தீர்க்கநிகாயத்துள்ள மகாபரிநிர்வாண ஸூத்திரத்திலும், மஹாபதான ஸூத்திரத்திலும் புத்தசரிதம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர். தருமம் - அவன் கூறிய அருளறங்கள், அவை அபிதருமம், ஸூத்திர தருமம், வினயதருமமென மூன்றுவகைப்படுமென்றும், அவற்றுள் அபிதருமவகைகள் அபிதர்மார்த்த ஸங்கிரகமென்னும் நூலிலும், ஸூத்திர தாமவகைகள் ஸாரஸங்கிரகமென்னும் நூலிலும், வினயதாமவகைகள் பிராதிமோக்ஷகவினயவினிச்சயமென்னும் நூலிலும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும், இம்மூன்றுவகைத் தருமங்களும் பிடகத்திரயத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும் கூறுவர். ஸங்கம் - பௌத்தரில் துறந்தோர்களின் கூட்டம், இதில் துறந்த இருபாலாரும் கலப்பின்றி வேறுவேறிடங்களில் இருத்தல்வேண்டுமென்பதும், அவர்களில் பிக்ஷுக்களுக்குப் பிக்ஷுணிகள் வணங்கி நடத்தல்வேண்டுமென்பதும், பதினமருக்குக் குறையாமலிருத்தல் வேண்டுமென்பதும் விதி.

௨. முத்திறமணி - தருமணி, மேற்கூறிய புத்த தரும சங்கத்தைத் தருமணியென்பர்; மும்மையின் வணங்கலாவது - "புத்தம் சரணங்கச்சாமி, தாமம் சரணங்கச்சாமி, ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி" என்பனவற்றை மூன்றுமுறை ஜபித்து மூன்றுமுறை பணிதல், இனி, 'மும்மையின் வணங்கி' என்பதற்கு மனோவாக்குக்காயங்களென்னும் முக்கரணங்களால் வணங்கியெனினும் பொருந்தும்.

௩. சரணகதி - அடைக்கலம் அடைதல்.

௨-௩. உணர்ந்தோள் வணங்கிச்சென்று அடைந்தபின் என்க, என்றது, மூன்று ரத்தினங்களையும் மணிமேகலை வணங்கியபின் என்றவாறு.

௪. முரணாத் திருவறமூர்த்தியை - பூர்வோத்தர விரோதமில்லாத தர்மஸ்வரூபத்தை, "மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்" (௨௮ : ௧௦௦), "முன்பின் மலையா மங்கல மொழி" (௩௦. ௨௬௧) என இந்நூலுள்ளே வந்திருத்தல் காண்க, தங்கள் தருமத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் உத்தமமானதென்று கூறுவர் பௌத்தர்.

மேல்வருவன அறவணவடிகள் கூற்று.

(பி-ம்) ௨ 'முறைமையின் வாங்கிச'

அறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து
முடிதயங் கமரா முறைமுறை யிரப்பத்
துடித லோக மொழியத தோனறிப
போதி மூலம் பொருநதி யிருநது

௭ அறிவு வறிதாய - நிருவாண இலககணததை ஆராயநது அதனைப பெறுவதறகுரிய ஞானமினறி, காரணகாரியஞானமினறியென்றுமாம; **மணி** ௧0. ௭.

௮ அமரா - மஹாராஜிகலோகம முதலிய ஆறு உலகிலுமுள்ள தேவா கள, **மணி பதி** ௨௮ - ௯

௯ துடிதலோகம - துஷிதலோகம; கௌதம புததராக அவதரிதத **பிரபா்பால**ரெனனும போதிஸததுவா இஙஙனம அவதரிபபதறகு முனபு இருநதவிடமெனபா, "தொழுமடிய ரிதயமல ரொருபொழுதும பிரிவரிய துணைவ னெனலா, மெழுமிரவி கிரணநிக ரிலகுதுகில புனைசெயதரு ளிறைவ னிடமாம, குருவுமறை யவருமுனி வாருமரி பிரமருா கவனு மெவரும, தொழுதகைய விமையவரு மறமருவு துதிசெயதெழு துடித புரமே" (**வீர**யாபபு ௩௩, மேற) எனனுஞ செயயுள **துடிதபுர**மெனறு ஒரு புததஸதலம பூமியிலிருநததாகத தெரிவிககினறது, துடிதவிமானமெனற ஒரு விமான மிருபபதாக **நீலகேசியு**ரை (புதத ௧௪௨) கூறுகினறது தோன்றி - கோசல தேசததிற கபிலவாஸதுவிற சாககியசககரவாததியாகிய சுததோதனனுடைய படடமகிஷியான மாயாதேவியின வயிறறிலிருநது அவள வலமருஙகுல வழியே உலுமபினிவனததில அவதரிததது, இஙஙனம் அவதரிததலை, "உலுமபினி வனதது ளொணகுழைத தேவி, வலமபடு மருஙகுல, வடுநோ யுறும, லானறே னவவழித தோனறின ஞதலி, னீனறே ளேழநா ளினனு யிா வைததாள" (**விம்பசாரகதை, சிவ சித்தி பரபக்கம்**, சௌததி ராநதிகன மதமறுதலை, ௫, நீல குணடல ௪௧) எனனும செயயுளாலுணாக

௮ - ௯ ரணடுக கூறியதுபோலவே, "சககர வாளததுத தேவரெல லாம, தொகககருங கீணடித துடித லோகததது, மிககோன பாதம விழுநதன ரிரபப" (௧௨ ௭௨ - ௪) எனறு முனபு வநதிருததல காணக

௧0 போதிமூலம - இககாலததுப **புத்தகயை**யெனறு வழங்கபபடுவ **தும் நைரஞ்சரா** அலலது பல்குனியெனறு கூறபபடும நதிககரையிலுளளது மாகிய இடததில ஐநது கிளையையுடைததாய விளஙகிய அரசமரததின அடி யில, போதி - அரசமரம, இஃது ஐநதுகிளையையுடைததாதல, "பணையைந தோஙகிய பாசிலைப போதி, யணிதிகழ நீழ லறவோன" (சிலப். ௧0 ௧௧ - ௨) எனபதனுற பெறபபடுகினறது. ஸிததாாததன உணமையறிவை யடைதறகுத துறவுபூணடு பலவிடததும செனறு பலவாறுமுயனறு முடி வில் இமமாததடியிலவநது சீலசமாதியிலிருநது பழமபிறபபுககளை யறிநது தசபாரமிதையும நிறையபபெறறு (**மணி**. ௨௯ · ௨௬) ஆராயநதபொழுது ஸத்தியசதுஷடய ஞானமுழுதும அவனுககுத தோறறினமையால, இமமரம மஹாபோதிவிருக்ஷமெனறு பௌததாகளால மிகபபாராடடி, நெடுந்தூரத திருநதும திககுநோககி வணஙகபபடுவது பணடைககாலததில இததென

(**பி - ம்**) ௭ 'அறிவுதோயவுயிாநினற' ௯ 'துடிசலோகரம'

மாரனை வென்று வீர னாகிக்
குற்ற மூன்றும் முற்ற வறுக்கும்
வாமன் வாய்மை யேமக் கட்டுரை

னட்டிலிருந்த பௌத்தர்கள் வடதிசைநோக்கி இதனைத் தொழுது வந்தார் களென்னும் தெரிகின்றது, "போதிவிருட்சம் வடக்கேயிருப்பதென்று பௌத்தன் தொழுதலால் திக்குளதெனக்" (சிவ. சித்தி. சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை, ௫௫, உரை) இம்மரத்தின்கீழிருந்து ஞானம்பெற்றமையால், புத்தன் போதிவேந்தனென்று கூறப்படுவன்

௧௧ மாரன்-நற்குணநற்செய்கைகளைநீக்கித் தீக்குணந்தீச்செய்கைகளை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு தேவன், இவனுக்கு அறுவகைத் தேவலோகங்களி லும் அதிகாரமுண்டு இவன் புத்தனுக்கு ஞானமுண்டாகாவண்ணம் தன் மகளிர் மூவரும் தானுமாகவந்து பலவகையான இடையூறுகளைச் செய்து முடிவில் தோல்வியுற்றான், "தாமந்தாங் குழன் மங்கைக்கட் டளிரியலார் தம் முன்னர்க், காமனையே முனந்தொலைத்தாற் கண்டேனட்டம் யாதாங்கொல்" (வீர யாப்பு. ௧௧, மேற்) மாரனைவென்றமையால், புத்தனை மாரஜித்தென்று கூறுவர், வீரியம் தசபாரமிதைபுளொன்றாதலின். அதனையுடையா னென்பார் 'வீரன்' என்றார், வீரியமென்றது, இங்கே அறிவு பெறுந்துணை யும் பலவகையான இடையூற்றினுக்குமஞ்சாது மடிவின்றி முயன்ற முயற் சியை, அது, "விளைவாய போதியையுறுமளவும் வினைமடியான், றளாவின்றி யோடியதாளினனல்லனோ" (நீல கொக்கல. ௮௮, ௭௰௰) என்பதனாற் பெறப்படும், "காமற் கடந்த வாமன்" (௫ ௭௭, "மாரனை வெல்லும் வீர" (௧௧ ௬௧) என்றார் முன்னும், இராமனை யுத்த வீரனென்றும், கன்னனைத் தானவீரனென்றும், புத்தனைத் தயாவீரனென்றும் கூறுவர் வடநூலார்,

௧௨. குற்றம் மூன்று – காமம் வெகுளி மயக்கங்கள், "காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்" (உ௫௫) என்று இக்காதையிற் பின்னுங் கூறுவர், இம் மூன்றையும் துவரத் துறந்தமையின், புத்தன் முக்குற்றங் கடிந்தோனென்று கூறப்படுவன்; மணி. ௫ : ௭௦, அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க, 'அறுக்கும்' என்றதனால், குற்றமூன்றையும் கட்டென்றாராயிற்று, "பொய்க் குற்ற மூன்று மறுத்தான் புகழ் கூறுவேற்கென், வாய்க்குற்ற சொல்லின் வழுவும் வழுவல்லவன்றே" (குண்டலகேசி, அவையடக்கம்) இனி, பொய், கொலை, கள், காமம், களவு என்பனவற்றை ஐங்குற்றமென்று வழங்குவது முண்டு, "கள்ளும் பொய்யும் துறந்தவை" (மணி ௨௪ ௭௭-௮), "வீடு கொண்ட நல்லறம் பகர்ந்து மண்பதைக் கெலாம் விளங்கு திங்கணீர்மையால் விரிந்திலங்கு மன்பினோன், மோடுகொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடற் செழுஞ்சுடர் முளைத்தெழுந்த தென்னலாய முகிழ்நந்திலங்கு போதியி, னீடு கின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமான வைந்தொடங்கொர் மூன்றறுத்த நாதன்" (வீர யாப்பு ௫, மேற்) என வந்தல் காண்க

௧௩. புத்தனது நால்வகைச் சத்தியங்களாகிய இன்பத்தை விளைவிக் கும் பொருள் பொதிந்த சொல்

௭-௧௩. காலத்து இரப்பத் தோன்றி இருந்து வென்று வீரனாகி அறுக்கும் வாமனது வாய்மையாகிய கட்டுரையெனக், மணி ௧௨ ௫௮-௭௪ (௫௯-ம்.) ௧௩ 'என் கட்டுரை'

இறந்த காலத் தெண்ணில் புத்தர்களும்
சிறந்தருள் கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்த
ஈரறு பொருளி னீந்தநெறி யுடைத்தாய்ச்
சார்பிற் றோன்றித் தத்துமின் மீட்டும்
இலக்கணத் தொடர்தலின்

---

௧௪. கௌதம புத்தருடைய காலத்திற்கு முன்பு தருமங்குறைந்த ஒவ்வொருகாலத்தும் ஒவ்வொருவராகப் புத்தர்கள் பலர் அவதரித்து உபதேசஞ்செய்து தருமஸ்தாபனஞ் செய்தாரென்பது பௌத்த நூற் றுணிபாதலின், ' இறந்த காலத் தெண்ணில்புத்தர்களும் ' என்றார் ; கௌதம புத்தருடைய சரித்திரத்திலும், புத்த ஜாதகக் கதைகளிலும் இக் கருத்து ஆங்காங்குப் பெறப்படும் ; கௌதம புத்தருக்கு முன்னேயுள்ள புத்தர்களுள், இருபத்தெழுவர் பெயர்கள் மட்டும் இப்பொழுது தெரிகின்றன. அவை வருமாறு :—(௧) தண்ணங்காரர், (௨) மேதங்கரர், (௩) சரணங்கரர், (௪) தீபங் கரர், (௫) கௌண்டின்னியர், (௬) மங்களர், (௭) ஸுமனஸர், (௮) இரேவதர், (௯) சோபிதர், (௧0) அநோமதர்சி, (௧௧) பதுமர், (௧௨) நாரதர், (௧௩) பதுமோத்தரர், (௧௪) ஸுமேதர், (௧௫) ஸுஜாதர், (௧௬) பிரியதர்சி, (௧௭) அர்த்த தர்சி, (௧௮) தர்மதர்சி, (௧௯) ஸித்தார்த்தர், (௨0) திஷ்யர், (௨௧) புஷ்யர், (௨௨) விபச்சித், (௨௩) சிகி, (௨௪) விருஷபர், (௨௫) ககுஸந்தர், (௨௬) கோநாகமர், (௨௭) கசியபர். இவ்விருபத்தெழுவரும் கௌதமபுத்தரும் ஸ்வயம்பு புத்தரென்று கூறப்படுவர். இஃது, இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய பாட சாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரால் தெரியவந்தது தண்ணங்கரன், மஹாவீரன முதலிய இருபத்துமூன்று புத்தரென்பாரும் உளர்.

௧௫-௬ யான்கூறுவது, ஏமகட்டுரையும் திருவாய் மொழிந்ததாக வுள்ளதென்று அறவணவடிகள் கூறினரென்க

௧௬ ஈரறு பொருளின் - பன்னிரண்டு பொருள்களால் ; என்றது பேதைமை முதலியவற்றை அவையாவன ' பேதைமை, செய்கை, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு, வேட்கை, பற்று, பவம், தோற்றம், வினைப்பயன் (மணி. ௨௪ : ௧0௫ - ௮) ; இவற்றை முறையே அவித்யை, கர்மம் அல்லது ஸம்ஸ்காரம் , விஞ்ஞானம், நாமரூபம் அல்லது ரூபாரூபம், ஷடாயதனம், ஸ்பரிசம், வேதனை, தருஷ்ணை, உபாதானம், பவம், ஜன்மம், ஜர்மமரணம் என்பர் வடநூலார். இவை துவாதச நிதானமெனப்படும் ; சிவ. சித்தி. சௌத்திராந்திகன்மதம், ௧௧ - உரை

' ஈராறுபொருளின் ' (௧௬) என்றது முதலியவற்றிற்குப் பின்வரும் ' பேதைமை ' (௪௫) என்பது முதலியவற்றால் விவரணம் கூறப்படும்.

௧௭ - ௮ சார்பிற்றோன்றி - சம்பந்தத்தால் உண்டாகி ; சம்பந்தமென் றது காரணகாரியத் தொடர்ச்சியை : ' சார்பிறதோற்றம் " (௨௫ . ௫) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க. மேற்கூறிய பன்னிரண்டனுள் பேதைமை யிலிருந்து செய்கையும், அதிலிருந்து உணர்வும், அதிலிருந்து அருவுருவும், அதிலிருந்து வாயிலும், அதிலிருந்து ஊறும், அதிலிருந்து நுகர்வும், அதி

(பி - ம்.) ௧௫ - ௩. ' மொழிந்த, ஈரறு பொருளினீர்மை யுடைத் தாய் '

மண்டில வகையா யறியக் காட்டி
எதிர்முறை யொப்ப மீட்சியு மாகி
ஈங்கி தில்லா வழியில் லாகி
ஈங்கி துள்ள வழியுண் டாகலிற்
றக்க தக்க சாரிற் றோற்றமெனச்
சொற்றகப் பட்டு மிலக்கணத் தொடர்பாற்
கருதப் பட்டுங் கண்டநான் குடைத்தாய்
மருவிய சந்தி வகைமூன் றுடைத்தாய்த்

விருந்து வேட்கையும், அதிலிருந்து பற்றும், அதிலிருந்து பவமும், அதிலிருந்து தோற்றமும், அதிலிருந்து வினைப்பயனும் தோன்றுமெனக் கொள்க (மணி ௩0 : ௧0௪ - அ); இதனால் முதன்முறைத் தோற்றம் கூறியவாறாயிற்று தத்தமில மீட்டும் இலக்கு அணைந்த தொடர்தலின - அப்பன்னிரண்டனுள் செயகை முதலிய ஒவ்வொன்றும தத்தமக்கு முன்னுள்ளவற்றில நின்றும தோன்றியதுபோலப் பன்னிரண்டாவதாகிய வினைப் பயனினின்றும் எண்ணு முறையில் முதற்கண்நின்றதாகிய பேதைமை தோன்ற அதனினின்று திரும்பவும் செயகை முதலியன முன்தோன்றியவாறே தோன்றுதலால; மீட்டும்: உம்மை இறந்தது தழீஇயது பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும தங்கட்டோன்றுவன வற்றைநோக்கப் பகுதியாதலும, தமக்கு முதலானவற்றை நோக்க விகுதியாதலுமுடையனவென்பது பெளத்தர் கொள்கை. இலக்கு - குறி

௧௯ மண்டிலம் - வட்டம் ; "ஊழின் மண்டிலமாசு சூழ்மிநுகாசசி" (௧௧அ) என்பா பினனும.

௨0. எதிர்முறை ஒப்ப - தோன்றும முறைமையைநீக்க, எதிர்தல - தோன்றுதல், என்றது காரணத்தை இல்லையாகக்வென்றபடி. பேதைமை மீளச் செய்கையும், அதுமீள உணர்வும அதுமீள அருவுருவும, அதுமீள வாயிலும், அதுமீள ஊறும, அதுமீள நுகர்வும, அதுமீள வேட்கையும, அதுமீளப் பற்றும், அதுமீளப் பவமும், அதுமீளத் தோற்றமும, அதுமீளவினைப் பயனு மீளுமென்றவாறாயிற்று மீளுதல் : ஈண்டு இன்மைப்பொருட்டு ; மணி. ௩0 : ௧௧௬ - ௱௱

௨௧ இதுவென்றது காரணத்தை இலலாகி - காரியங்கள இல்லையாகி

௨௫ மேறகூறிய பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டனுள், பேதைமை செயகை என்னும இந்த இரண்டும முதற்கண்டமென்றும, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு என்னும இவ்வைந்தும இரண்டாங் கண்டமென்றும், வேட்கை, பற்று, பவம என்னும இம்மூன்றும மூன்றாங் கண்டமென்றும், தோற்றமும் வினைப்பயனும நான்காங்கண்டமென்றுங் கூறப்படும, மணி ௩0 : ௧௩௫ - ௪ள.

௨௬ செய்கையும் உணர்வுஞ்சேர்தலை முதற்சந்தியென்றும, நுகர் - (பி - மி.) ௧ள - ௬. 'மீட்டுத், தொடர்தலினமனமவகையறிய' ௨0. 'முறைபிறப்பமீட்சி' ௨௨ - ௩. 'ஈங்கில்லவழியுண்டாதலாறறக்க கசாரிற்' ௨௪ 'சொற்றகப்படுமிலக்கணத்'

தோற்றம் பார்க்கின் மூன்று வகையாய்த்
தோற்றக் கேற்ற காலமூன் றுடைத்தாய்க்
குற்றமும் வினையும் பயனும் விளைந்து
நிலையில வறிய துன்பமென் னோக்க
உலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி
நால்வகை வாய்மைக்குச் சார்பிட னாகி
ஐந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி
மெய்வகை யாறு வழக்குமுக மெய்தி
நயங்க ணான்காற் பயன்க ளெய்தி
இயன்றநால் வகையால் வினாவிடை யுடைத்தாய்
நின்மதி யின்றி யூழ்பா டின்றிப்
பின்போக் கல்லது பொன்றக் கெடாதாய்ப்

வும் வேட்கையுஞ்சோதலை இரண்டாஞ்சந்தியென்றும், பவமும் தோற்ற முஞ் சோதலை மூன்றாஞ்சந்தியென்றும் கூறுவர், மணி. ௩௦ : ௧௪௮ - ௯௨.

௨௭. தோற்றம் - பிறப்பு, மணி ௩௦ ௧௫௩ - ௮

௨௮. மணி ௩௦ : ௧௫௧ - ௬௮

௨௯. மணி ௩௦ ௧௬௧ - ௭௪.

௩௦ - ௩௧ மணி ௩௦ : ௧௭௫ - ௮.

௩௨ நால்வகை வாய்மைக்கு - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியங்களுக்கு; மணி. ௨ : ௬௪ - ௭, ௩௦ ௧௮௬ - ௮.

௩௩. ஐந்துவகைக்கந்தம் - பஞ்சஸ்கந்தம்; ஸ்கந்தம் - கூட்டம்; மணி. ௩௦ : ௧௮௯ - ௯௦.

௩௪. ஆறுவழக்காவன. உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது சார்ந்த உண்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த உண்மைவழக்கு; மணி. ௩௦ : ௧௯௧ - ௨௧௬.

௩௫. நயங்கள்நான்கு - ஒற்றுமைநயம், வேற்றுமைநயம், புரிவின்மை நயம், இயல்புநயம், மணி. ௩௦ : ௨௧௭ - ௨௮ பயன்கள் - பிரயோசனங்கள்; அவை நான்குவகைப்படும் மணி. ௩௦ : ௨௨௯ - ௩௪

௩௬. நால்வகையால் வினாவிடையுண்மை - துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டு மொழிதல், வினாவின்விடுத்தல், வாய்வாளாமை; மணி. ௩௦ : ௨௩௫ - ௪௧

௩௭. நின்மதி - நிர்மாணம், உண்டாக்குதல். ஊழ்பாடு - முடிவு படுதல். தொடக்கமும் ஈறுமின்றியென்பதாம்.

௩௮. பின்போக்கு - தொடர்ச்சி; இதனை ஸந்தானமென்பர்; அது வாயுஸந்தானம், தீபஸந்தானம், தாராஸந்தானம், பிபீலிகாஸந்தானம் என

(பி - ம்) ௨௭ - ௯ 'மூன்றுவகையாத், தோன்றமூன்றுடைத்தாய் வினையும் பயனுங்குற்றமும்விளைந்து' ௩௭ - ௮. 'நின்மதனின்றியூழ்பாடின்றிப் பின்போக்கல்லது'

பண்ணுந ரின்றிப பண்ணப் படாதாய்
யானு மின்றி யென்னது மின்றிப்
போனது மின்றி வநதது மின்றி
முடிததலு மின்றி முடிவு மின்றி
வினையும பயனும பிறபபும வீடும்
இனையன வெல்லாந தானே யாகிய
பேதைமை செய்கை யுணாவே யருவுரு
வாயி லூறே நுகாவே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம வினைபபயன்
இற்றென வகுதத வியலபீ ராறும
பிறந்தோ ரறிபிற் பெருமபே றறிகுவா
அறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்
ஓதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறநது
முயற்கோ டுணடெனக கேடடது தெளிதல

நான்குவகைபபடும பொன்றககெடாதாய - முற்றக்கெடாததாகி.

௩௮ - ௪௪. மணி ௩௦ ௨௫௦ - ௫௧.

இனிய பேதைமைமுதலிய பனனிரண்டுசாாபும அவறறின இலக்கணங்களும முறையே கூறபபடும.

௪௫ செயகை - காமம் உணாவு - விஞ்ஞானம, அருவுரு - நாமரூபம, "அருவுருத தனமை, யாககை" (௧௦௨ ௩) எனபாபின

௪௬. வாயில - ஷடாயதனம, ஆவது, ஞானேநதிரியஙகள ஐநதும் மனமும். ஊறு - ஸ்பரிசம், அஃதாவது இநதிரியவிஷயசம்பநதம. நுகாவு - வேதனை, அஃதாவது சுகதுக்க அனுபவம். வேட்கை - தருஷ்ணை, அஃதாவது இனபததை அடையவேண்டுமென்றும் துனபத்தைப போககவேண்டுமென்றும உணடாகுமாசை.

௪௭ பறறு - உபாதானம, அஃதாவது இன்பத்தைக கொடுக்கும் பொருள்களோடு ஒட்டிக கொளளுதல வினைபபயன-காமபலம்

௪௮ இயலபு - ஸ்வபாவம். ௪௯. பெருமபேறு - நிாவாணம்.

௫௨. இவறறையென்றது நானகு சததியஙகளையும் அவற்றை நன்கு விளககுந துவாதச நிதானஙகளையும.

௫௧ - ௪. பேதைமையென்பது மயஙகிக கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்க, "பேய்மை யாக்குமிப் பேதைமைக் கள்வனோடுடனுயக,

(பி - ம்.) ௪௧ 'போனது மின்றி முடிதலுமின்றி' ௪௮. 'வகுதத வீராறும், ௫௦ - ௫௧. 'நாகமிகுவாபேதையெனப' ௫௨ - ௩. 'மயஙகவியற்படும்'

உலக மூன்றினு முயிரா முலகம்
அலகில பலவுயி ரறுவகைத் தாகும்
மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகரும்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
சொல்லப் பட்ட கருவிற் சார்தலும்
கருவிற் பட்ட பொழுதினுட் டோற்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை யுயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டும்
தீவினை யென்ப தியாதென வினவின்
ஆய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
கொலையே களவே காமத் தீவிழை

காமமுற் றுமதன் பயத்தினிற் காமனைக் கடந்து, நாம ரூஉம் புகழ்கொப்ப தோர் நன்னெறி நண்ணும், வாமன் வாய்மொழி மறந்திட்டு மறந்தொழி கின்றும" (வீர. யாப்பு. ௫, மேற்) என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவ்வடிகளாற் பேணத்தன்மையது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௫௫. உலகமூன்றினும் - மூன்றுலகங்களுள்ளும்; உலகம் முப்பத்தொன்றென்பாரெனின் மஹாராஜிகலோக முதலிய உலகம் இருபத்தாறினையும் மேலுலகென்றும், நரகலோக முதலிய உலகம் நான்கினையும் கீழுலகென்றுங்கொண்டு அவற்றை நடுநின்ற மனுஷ்யலோகத்துடன் கூட்டி, இந்நூலாசிரியர் உலகம் மூன்றெனக் கொண்டார் போலுமெனக், "திருமேவு பதுமஞ்சேர் திசைமுகனே முதலாக, உருமேவியவதரித்த வுயிரனைத்து முய்யக்கொள்வான், இவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணீங்க, எவ்வுலகுந் தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரொன்ன, பெரியோயநீ" (வீர. யாப்பு ௧௧, மேற்) என்பதில் உலகங்கள் மூன்றாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. உயிராமுலகம் - சேதனப்பிரபஞ்சம்.

௫௬. அலகில - அளவில்லாதன.

௫௬ - ௮. மக்களும் தேவரும் பிரமரும் நரகரும் விலங்கும் பேயுமென்று பல்லுயிர் அறுவகைத்தாகும், இவ்வறுவகைப்பிறப்பும் ஷட்கதியெனப்படும்.

௬௨. "விளைவின்கண், வீயா விழுமந் தரும" (குறள் ௨௮௪)

௬௦ - ௬௩. (செய்கை) சார்தலையும் இன்பத்தையும் கவலையையுங் காட்டும்.

௬௬. காமத்தீவிழைவு · இருபெயரொட்டு

(பி-ம்) ௫௫. 'உயிராகுலமு' ௫௬ - ௭. 'வகைத்தாளுந் தேவரும' ௫௭ - ௮. 'நரகரும, விலங்குமபேயுமன்றே' ௫௯ - ௬௧ 'என்றிருபயத்தாற் சொல்லப்பட்டபிறப்பினுட் டோன்றி'

உலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்
வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவர்
இத்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்
நல்வினை யென்பது யாதென வினவிற்
சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
தேவரும் மக்களும் பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவர்

---

௬௮. கடுஞ்சொல் - வன்சொல்.

௭௦. பொல்லாக்காட்சி - மயக்கம்; அஃதாவது உண்மையையறியாமை.

௬௪ - ௭௨. இவ்வடிகளிற் கூறிய பத்துக் குற்றங்களையும் தசதோஷங்களென்பது பௌத்தநூல் வழக்கு.

௭௭. சொல்லியபத்து, "மருட்டரு மனம்வாய் மெய்யிற் கொலை முதல் வினைபத் தாமே" (சித்தாந்தத்தொகை, நீல. புத்த. ௬௫, சமய.) நீங்கலாவது, இப்பத்தினின்றும் நீங்கிக் கொல்லாமை முதலிய பத்தினையும் பெறுதல்; 'பள்ளிவலம்புரிதல் தவஞ்செய்தல் தானஞ்செய்தல் என்னும் காயத்தின்குணம் மூன்றும், மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படு சொற்கூறல் என்னும் வாக்கின்குணம் நான்கும், அருணினைவு, ஆசையறுத்தல், தவப்பற்று என்னும் மனத்தின்குணம் மூன்றும் ஆகிய நற்குணம் பத்து' என்று கூறுவாருமுளர், சிவ. சித்தி. சௌத்திராந்திகன்மதம், ௩0, உரை.

௭௮. சீலத்தின் வகைகளை இந்நூல் ௨௧ - ஆம் காதை, ௫௭ - ஆம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க.

௮௧. மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இன்பம். மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம்.

௬௪ - ௮௧ இவ்வடிகளிற் கூறியதுபோலவே, "விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்கும், கலங்குளாத் தீவினை கடிமின் கடிந்தாற், றேவருமக்களும

(பி - ம்.) ௬௮ - ௯. 'பயமில, சொல்லே சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்' ௭௧ - ௨. 'மூன்றும்பத்துவகை' ௭௩. 'இத்திறப் படாஅர்' ௭௭. 'தொகுதிநீங்கி'

உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற்
புரிவின் றாகிப் புலன்கொளா ததுவே
அருவுரு வென்பத வ்வுணர்வு சார்ந்த
உயிரு முடம்பு மாகு மென்ப
வாயி லாறு மாயுங் காலை
உள்ள முறுவிக்க வுறுமிட னாகும
ஊறென வுரைப்ப துள்ளமும் வாயிலும
வேறு புலன்களை மேவுத லென்ப
நுகர்வே யுணர்வு புலன்களை நுகர்தல்

பிரமரு மாகுதி, ராகலி னலவினை யயரா தோமபுமின" (உ௫ ௪௧ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௪௫ - அ௧ ழ. மணி உ௪. ௧0௫ - ௪0.

அஉ உணர்வு : இது பஞ்சஸகந்தத்துள் ஒன்றாகவும் கூறப்படும் உறங்குவோருணர்வின் - தூங்குவோருடைய உள்ளம் கர்த்ருத்வமும் போகத்ருத்வமுமின்றி ஸாக்ஷிமாத்திரமாக நிற்றல்போல.

அ௩. புரிவு இன்றாகி - செய்யுந்தொழில் யாதொன்றுமின்றி, புலன் கொள்ளாதது - விஷயங்களை அனுபவியாது ஸாக்ஷிமாத்திரையாயிருத்தலை யுடையது

அஉ - ௩ உணர்வு, உள்ளம், விஞ்ஞானமென்பன ஒரு பொருட் சொற்கள், இதுவே கருமத்தொகுதியோடுகூடிய வியவகாரதசையில் உயிரென்று வழங்கப்படுமென்பதும், முடிவில் ஆன்மாவென்று ஒன்று இல்லை யென்பதும் பௌத்தர்கொள்கை, நீல புத்த ௩௩ - ௬, ௪௧௦௧ ஆன்மா இல்லை யென்பதனால் இவர்கள் அநான்மவாதிகளென்று கூறப்படுவர், இந்த இரண்டடிகளாலும் உணர்வின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

அ௪ - ௫. இவ்விரண்டடிகளாலும் அருவுருவின் இலக்கணம் கூறப் பட்டது

அ௬ வாயில், துவாரம், வழி, ஆயதனம், இடமென்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்

அ௭. உள்ளமுறுவிக்க - விஞ்ஞானத்தில் விஷயங்களையடைவித்தற்கு, உறும் இடனாகும் - உற்ற இடங்களாகும், இடங்கள் மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் இந்திரியமைந்தும் மனமொன்றும்.

அ௬ - ௭ இவ்விரண்டடிகளாலும் வாயிலினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

அஅ. ஊறு - ஸ்பரிசம் அ௯ புலன்களை - விஷயங்களை.

அஅ - ௯. ஷடாயதனங்கள் விஷயங்களை ஸ்பரிசித்தல் ஊறெனப்படு மென்பர்; இவ்விரண்டடிகளாலும் ஊற்றின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

௯0 இதனால் நுகர்வினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி - ம்) அ௪ - ௫ 'மருவுணர்வென்பதவ்வுருவுசார்ந்துயிரு' அ௬ 'வாயிலூறுமாயுங' அஅ 'ஊறென்றுரைப்பது' அ௯ - ௯0. 'வேவுதலென்பது நுகர்வெனப்படுவதுணர்வு புலனுகர்தல்'

வேட்கை விரும்பி நுகர்ச்சி யாராமை
பற்றெனப் படுவது பசைஇய அறிவே
பவமெனப் படுவது கரும வீட்டம்
தருமுறை யிதுவெனத் தாங்கருஞ் சார்தல்
பிறப்பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியின்
உறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற்
காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்
பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதாய்
இயற்கையிற் றிரிந்துடம் பிடும்பை புரிதல்
மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவும
தாகக்குனிலை யாமையிற் றுருதளர்ந் திடுதல்

---

௯௧. வேட்கை - த்ருஷ்ணை; ஆராமை - நிரம்பாமை, "ஆராவியற்கை அவா" (குறள். ௩௭௦.) நிரம்பாமையாவது - தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிரம்பாமையின், வேண்டாதனவாகிய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வருதல்; இதனால் வேட்கையதிலக்கணம் கூறப்பட்டது

௯௨. பசைஇய - ஒட்டிக்கொண்ட, இதனாற் பற்றின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

௯௩ ஈட்டம் - கூட்டம், ஈண்டுக்கூறியதுபோலப் பவத்தைக் கருமத்தொகுதியென்று பின்னும் கூறுவர், ௧௧௩, ௧௪௨.

௯௩ - ௪. இந்த இரண்டடிகளாலும் பவத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

௯௫ கருமப்பெற்றியின் - கருமங்களின் இயல்போடு.

௯௬ உறப்புணருள்ளம் - மிகப்புணர்ந்த விஞ்ஞானம், சார்பொடு கதிகளில் - சம்பந்தத்தோடு கூடிய பிறப்புவகைகளில்.

௯௭. இங்கே, 'காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்' என்பதற்கேற்ப, "அன்புடை யாருயி ரரசற் கருளிய, வெண்புடை யாக்கை" (உ௦. ௧௭௦ - ௭௧) என்று முன்னும் கூறியிருத்தல் காண்க.

௯௬ - ௭. உள்ளந் தோன்றலெனக.

௯௫ - ௭ இவ்வடிகளால் தோற்றத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

௯௮ பிணி - வியாதி பிறிதாய் - வேறாகி.

௯௯. இயற்கை - ஸ்வபாவம். திரிந்து - வேறுபட்டு. இடும்பை - துன்பம்

௯௮ - ௯. இவ்வடிகளாற் பிணியின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௪௦௦ - ௪௦௧. அந்தம் - மரணம் இவ்வடிகளால் மூப்பின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி - ம்.) ௯௪. 'தருவதுமுறையென' ௯௬ - ௭. 'உறப்புளஞ்சார்பொடுகதிகளிற் றோன்றல்' ௯௮. 'சாரிற்பிறகாய்' ௯௯ 'திரிந்துடம்பிடும்மையுறுதல்' ௪௦௦ - ௪௦௨. 'மூப்பெனப் படுவ தளவுதாக்குத் தெளிவுறுதல் சார்பெனப'

சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை
யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்
பேதைமை சார்வாச் செய்கை யாகும்
செய்கை சார்வா வுணர்ச்சி யாகும்
உணர்ச்சி சார்வா வருவுரு வாகும்
அருவுருச் சார்வா வாயி லாகும்
வாயில் சார்வா வூறா குமமே
ஊறு சார்ந்து நுகர்ச்சி யாகும்
நுகர்ச்சி சார்ந்து வேட்கை யாகும்
வேட்கை சார்ந்து பற்றா குமமே
பற்றிற் றோன்றுங் கருமத் தொகுதி
கருமத் தொகுதி காரண மாக
வருமே யேனை வழிமுறைத் தோற்றம்
தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா
டவல மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத்
தவலி றுன்பந் தலைவரு மென்ப
ஊழினமண் டிலமாச் சூழுமின் நுகர்ச்சி
பேதைமை மீளச் செய்கை மீளும்
செய்கை மீள வுணர்ச்சி மீளும்
உணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளும்

---

௧0௨ - ௩ சாக்காடு - மரணம்; அருவுருத்தன்மையினையுடைய உடம்பு அத்தமிக்குஞ் சூரியனைப்போல மறைந்துபோதல், இந்தவுவமையே இந்நூலில் முன்பும் (௨௪ ௧0௫ - ௨) கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க, இவ்வடிகளாற் சாக்காட்டின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௮ - ௧0௩ இவ்வடிகளாற் பிணி மூப்புச் சாக்காடென்னும் வினைப்பயன்களுக்கு இலக்கணங் கூறினார்.

௧௧௩. அவல முதலியவற்றின் இலக்கணங்களை இப்புத்தகத்தின் ௩௩ - ஆம் பக்கத்திற் பார்க்க.

௧௧௫ - ௭ மூப்பு முதலியன துக்கமெனவும் கூறப்படுமாதலின், அவைகள், 'தவலிறுன்பம்' எனப்பட்டன.

௧௧௮ ஊழ் இல மண்டிலமா - முடிவில்லாத வட்டமாக; ஊழ் - முடிவு; "ஊழ்பாடின்றி" (௩0 ௩௭) என்றார் முன்னும், இந்நுகர்ச்சி சூழுமெனக், ஊழின் - முறைமையினையுடைய எனினுமாம்.

௧0௪ - ௧௮ இவ்வடிகளால் துக்கமும் துக்கோற்பத்தியுமாகிய வாய்மைகளிரண்டும் கூறப்பட்டனவென்பர்.

௧௧௯ மீள - நீங்க, இல்லையாக வென்றுமாம்.

(பி - ம்) ௧0௩ 'மறைந்திருதல்' ௧0௭ 'அருவுருசார்வா' ௧௧௩ - ௪ காரணமாகி, வருமப்பாயானைவழி'

அருவுரு நீள வாயி னீளும்
வாயில் நீள வூறு நீளும்
ஊறு நீள நுகர்ச்சி நீளும்
நுகர்ச்சி நீள வேட்கை நீளும்
வேட்கை நீளப் பற்று நீளும்
பற்று நீளக் கருமத் தொகுதி
நீளுங் கருமத் தொகுதி நீளத்
தோற்ற நீளுந் தோற்ற நீளப்
பிறப்பு நீளும் பிறப்புப் பிணிமூப்புச்
சாக்கா டவலம் அரற்றுக் கவலை
கையா றென்றிக் கடையில் துன்பம்
எல்லா நீளுமிவ் வகையா னீட்சி
ஆதிக் கண்ட மாகு மென்ப
பேதைமை செய்கை யென்றிவை யிரண்டும்
காரண வகைய வாத லானே
இரண்டாங் கண்ட மாகு மென்ப
உணர்ச்சி யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்ச்சி யென்று நோக்கப் படுவன
முன்னவற் றியல்பாற் றுன்னிய வாதலின்
மூன்றாங் கண்டம் வேட்கை பற்றுக்
கரும வீட்ட மென்னப் படுமவை
மற்றப் பெற்றி நுகர்ச்சி யொழுக்கினுட்
குற்றமும் வினையு மாக லானே

---

௧௩௦. பிறப்பு - ஈண்டுப் புனர்ஜனனம், இப்படியே பின்னும் வரும்.

௧௩௩. நீட்சி இவ்வகையினையுடைத்து

௧௧௯ - ௩௩ இவ்வடிகளால் துக்க நிவாரணமாகிய மூன்றாவதுவாய்மை கூறப்பட்டதென்பர்.

இனி, நான்கு கண்டங்களும் முறையே கூறப்படும்

௧௩௫ - ௬ பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இரண்டும் காரணங்களாகவுள்ளனவாதலின், இவை முதற்கண்டமென்று கூறப்படும்

௧௩௭ - ௪௦. உணர்ச்சி முதலிய ஐந்தும், பேதைமை செய்கையென்னும் இரண்டாலும் வந்தனவாதலின், இவை இரண்டாங் கண்டமென்று கூறப்படும்

௧௪௧ - ௪ வேட்கை முதலிய மூன்றும் மேற்கூறிய நுகர்ச்சியொழுக்க

(பி - ம்) ௧௪௧ - ௨ 'பற்று, கருமவீட்டம்' ௧௪௪. 'பற்றுநுகர்ச்சி'

நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே
மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துன்பம்
எனவிவை பிறப்பி னுழக்குபய னாதலின்
பிறப்பின் முதலுணர் வாதிச் சந்தி
நுகர்ச்சி யொழுக்கொடு விழைவின் கூட்டம்
புகர்ச்சியின் றறிவ திரண்டாஞ் சந்தி
கன்மக் கூட்டத் தொடுவரு பிறப்பிடை
முன்னிய செல்வது மூன்றாஞ் சந்தி
மூன்றுவகைப் பிறப்பு மொழியுங் காலை
ஆன்றபிற மாரகத்த தாய வுணர்வே
தோன்றல் வீடெனத் துணிந்து தோன்றியும்
உணர்வுள் ளடங்க வுருவாய்த் தோன்றியும்
உணர்வு முருவு முடங்கத் தோன்றிப்
புணர்தரு மக்கட் டெய்வம் விலங்காகையும்
கால மூன்றுங் கருதுங் காலை
இறந்த கால மென்னல் வேண்டும்
மறந்த பேதைமை செய்கை யானவற்றை
நிகழ்ந்த காலமென நேரப் படுமே
உணர்வே யருவுரு வாயி லூறே

காரண உண்டாகிய தோற்றமும் அதனுளுள்ளதாகும் வினையுமாக இருத்தலின், இவை மூன்றும் கண்டமென்றும் கூறப்படும், வேட்கை முதலிய மூன்றனுள் வேட்கையும் பற்றும் குற்றமெனவும் பவம் வினையெனவும் கொள்க.

கசரு - எ பிறப்பும் பிணிமுதலிய கன்மபலனும் முற்கூறிய வினைப் பயனாக இருத்தலின், இவை நான்காங்கண்டமென்று கூறப்படும்.

கசஅ பிறப்பின் முதல் - செய்கை செய்கையும் உணர்வும் சேர்தல் முதற்சந்தியாகும்.

கசகூ கூட்டம் - சேர்தல்.

கசகூ - ரு0 நுகர்ச்சியும் வேட்கையும் கூடுதல் இரண்டாஞ்சந்தி யாகும்.

கருக - உ பவமும் தோற்றமும் சேர்தல் மூன்றாஞ்சந்தியாகும்.

கருகூ - சுஅ பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இவை இறந்தகாலத்த

(பி - ம்.) கசகூ - எ 'துன்ப, மிவை யிறப்பினுழக்குபயனாதலின்' கசஅ - ரு0 'உணர்வாதிபெ வினையினிடை முதற்சந்தி நுகர்ச்சியினறிவ திரண்டா' கருக 'கன்மக்கூடத்தொடு' கருச 'ஆயுவுணர்வே' கருசு 'உடங்கியுமுணர்வாய' கருஎ 'உடங்கித் தோன்றி' கசுஉ - அ 'காலமென விசைக்கப்படுமே மூப்பேசாவேபிணியே யவலமொற்றுமை'

நுகர்வே வேட்கை பற்றே பவமே
தோற்ற மென்றிவை சொல்லுங் காலை
எதிர்கா லமெனவிசைக்கப் படுமே
பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே
அவல மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்
குலவிய குற்றமெனக் கூறப் படுமே
அவாவே பற்றே பேதைமை யென்றிவை
புனையுமடை பவமும் வினைசெய லாகும்
உணர்ச்சி யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்ச்சி பிறப்பு மூப்புப்பிணி சாவிவை
நிகழ்ச்சிப்பய னாங்கே நேருங் காலை
குற்றமும் வினையும் பயனுந் துன்பம்
பெற்ற தோற்றப் பெற்றிக ணிலையா
எப்பொரு ளுக்கு மான்மா விலையென
இப்படி யுணரு மிவைவிட் டியல்பாம்
உணர்வே யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்வே பிறப்பே பிணிமூப்புச் சாவே
அவல மரற்றுக் கவலைகை யாறென
நுவலப் படுவன நோயா குபமே
அந்நோய் தன்னைத் துக்கம்

தனவென்றும், உணர்வுமுதல் தோற்றமீறானவை நிகழ்காலத்தனவென்றும், தோற்றமுதற் கையாறிறுதியாகவுள்ளவை எதிர்காலத்தனவென்றும் கூறப்படும்.

௧௬௯ - ௭௦ அவாவும் பற்றும் பேதைமையுமாகிய இம்மூன்றும் குற்றமென்று கூறப்படும்.

௧௭௧ பவமும் செய்கையும் வினையாகும்.

௧௭௨ - ௪ உணர்ச்சி முதலிய ஆறும் மூப்புப் பிணி சாக்காடென்னும் வினைப்பயனென்றும் ஆகிய ஏழும் பயனுக்குக் கூறப்படும்.

௧௭௬. தோன்றிய இயல்பையுடைய பொருள்கள் நிலையா.

௧௭௫ - ௮ இவ்வடிகள் முன்பு, "நிலையில வறிய துன்பமென நோக்க, உலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி" (௩௦ ௩௦ - ௩௧) என்றதனை விளக்கி நின்றன.

௧௭௯ - ௮௮ உணர்வுமுதல் வினைப்பயனீறாகவுள்ளவேழும் துக்கமென்று கூறப்படும்; அதற்குப் பேதைமை முதலிய ஐந்தும் காரணமாகும், ஆதலால் தோன்றுதல் துன்பம், அதற்குக் காரணம் பற்று; வீடு இன்பம்,

(பி - ம்) ௧௭௫ 'துன்பமும்' ௧௭௮ 'உணருமெனபிவை' ௧௮௦ - ௮௧ 'பிறப்பே மூப்பே சாவே யவலவாற்று கவலைக்கையாறென்ன'

பேதைமை செய்கை யவாவே பற்றாக்
௧௮௫ கருமவீட் டிவை காரண மாகும்
துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரணம்
இன்பம் வீடே பற்றிலி காரணம்
ஒன்றிய வுரையே வாய்மைநான் காவ
துருவு நுகர்ச்சி குறிப்பே பாவனை
௧௯௦ உள்ள வறிவினை யைங்கந்த மாவன

அதற்குக்காரணம் பற்றின்மையே, என்கிற நான்குரைகளும் நான்கு வாய்மைகளாகும், "பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம், பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம், பற்றின் வருவது முன்னது பின்னதற் றோ ருறுவது" (உ · ௯௪ - ௭) என்று முன்பும் வந்திருத்தலகாண்க. இவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பர் நீலகேசியுரையாசிரியர், இந்நான்கினுள் துக்கநிவாரணமார்க்கம் எட்டுவகைப்படும், அஃது அஷ்டாங்கமார்க்கமென்றும் விசுத்திமார்க்கமென்றும் பழுதிலாவாழ்க்கை யென்றும் கூறப்படும். இவ்வெட்டாவன —நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுள்ளத்தோர் தலைப்பாடு என்பன, "பழித்திடாப் பழுதில் வாழ்க்கை யெட்டையும் பரித்து" (சிவ. சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதம், ௩௧), "நற்காட்சி நல்லொழுக்க நல்வாய்மை நல்வாழ்க்கை, நற்செய்கை யோரைந்து நாடு", "நன்முயற்சி நன்மாங் கடைப்பிடி நல்லோர் தம்பாற், செல்கையுடனெட்டெனத்துந் தேறு" (பிரமத் திமிரபாநு) என வருவனவற்றாலறிக. இவ்வெட்டும் ஸம்மியக் திருஷ்டி, ஸம்மியக் ஸங்கற்பம், ஸம்மியக் வாக்கு, ஸம்மியக்கருமம், ஸம்மியக் ஆஜீவம், ஸம்மியக் வியாயாமம், ஸம்மியக்ஸம்ருதி, ஸம்மியக் ஸமாதியென்று பெயர் பெறுமென்றும், இவைகளே ஜனனமரண துக்கத்தை மாற்றுதற்குரிய வழியென்றும் அசுவகோஷபோதிஸத்துவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரித்திரத்தின் ௧௬ - ஆம் வாக்கத்தால் தெரிகின்றன.

௧௮௯ நுகர்ச்சி - வேதனை. ௧௯௦ உள்ளவறிவு - விஞ்ஞானம்.

௧௮௯ - ௯௦ உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்னும் இவ்வைந்தும் பஞ்சஸ்கந்தமெனப்படும் (சிவ. சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௬) அவற்றுள் உருவக்கந்தம், பூதவுரு உபாதாயவுருவென இருவகைப்படும். பூதவுரு - பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் நான்குமாம், உபாதாயவுரு - வலி, இரதம், வன்னம், கந்தமென்னு நான்குமாம், வேதனை - குசலவேதனை (சுகவறிவு), அகுசல வேதனை (துக்கவறிவு), குசலாகுசலவேதனை (சுகதுக்கவறிவு) என்னு மூன்றுமாம். குறிப்பு - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னுமைந்தும் மனமொன்றும் ஆகிய ஆறுமாம். பாவனையாவது - மனோவாக்குக் காயங்களினால் உண்டாகும் நல்வினைபத்தும் தீவினைபத்தும் ஆகிய இருபதுமாம். "எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞான, மொட்டிய குறிப்போ ராறு செய்கையு மிருப தாக்க, கட்டிய

(பி - ம்.) ௧௮௫ 'காரணமாகும்' ௧௮௯ 'குறிப்பினை, யுள்ளமறிவினை'

அறுவகை வழக்கு மறுவின்று கிளப்பிற்
றொகையே தொடர்ச்சி தன்மை மிகுத்துரை
இயைந்துரை யென்ற நான்கினு மியைந்த
உண்மை வழக்கு மின்மை வழக்கும்
௧௬௫ உள்ளது சார்ந்த வுண்மை வழக்கும்
இல்லது சார்ந்த வின்மை வழக்கும்
உள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்கும்
இல்லது சார்ந்த வுண்மை வழக்குமெனச்
சொல்லிய தொகைத்திறம் முட்டுநீர் நாடு

பஞ்ச கந்தங் கணத்தினிற் பங்கமாகும், தொட்டநாற் பத்து மூன்றுஞ் சுத்த நூற்றுணிவுதானே" (சிவ. சித். பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௩௦, மேற்) என்று வருதல் காண்க. இன்னும் இவற்றினிலக்கணங்களை, "ஒங்குருவம் வேதனை யுட்குறிப்புப் பாவனையே, தாங்குணர்வென்றைந் தாங்கந்தம்" எ-ம், "உருவமுடல் பூத முபாதாய மென்னு, மிருவிதத்தி னூலுமெழு மென்" எ-ம், "வேதனை துன்பின் பிவற்றின் விரவலுமென், றேதவொரு மூன்றுமென்றோர்" எ-ம், "பொறிவிதமோ ரைந்தும் பொறியைப் பொருந்தி, அறிமன் முங்குறிப்பென் றுய" எ-ம், "வாக்கு மன மாக்கையிவை பாவனையென் றேமதியார், யாக்குமிவை தாமறம்பாவம்" எ-ம், "இந்நால் வகையினுமேயந் தையமற வெண்ணுமெண்ம், விஞ்ஞான மென்றே விளம்பு" எ-ம், "இந்தவித மைந்துஞ்சந் தானத் தெழுந்தழிந்தே, பந்தமென வேசீ தானபார" எ-ம், "அறக்கெடுத லேபரம முத்தியிவை யைந்து, மறக்கெடுமா றங்கூறு வாம்" எ-ம் வரும் திருவாக்காலும் (பரமத திமிரபானு) அறிந்துகொள்க. இந்தப் பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டமே உயிரென் பர், அது, "கவைகொப் பன்னை விரலொ டுகிரு, மிவைப்ப படிநை பிடியென றதுபோலவையப் படிகந் தங்களொ துகளு, நவையாப் புநல லுயிராமெனவும்" (நீல. புத். ௩௦) என்னும் பாட்டால் நன்குணர்த்தப் படுகின்றது. இவைநந்திறுவானே குறிப்பிகைக் குறியென்றும், அது வட மொழியில் ஸமஞ்ஞாஸ்கந்தமென்று பெயர் பெறுமென்றும் கூறுவாரும், இரண்டொன்றிற்கு வேறு இலக்கணம் கூறுவாருமுளர்.

௧௬௩-அ அறுவகை வழக்காவன தொகை, தொடர்ச்சி, தன்மை மிகுத்துரை, இயைந்துரை யென்ற நான்கொடுஞ்சேர்ந்த உண்மை வழக்கு முதலிய ஆறுமாம். இயைந்துரையைத் தொகையிலடக்கி மூன்றென்பாரு முளர்.

௧௬௬. தொகைத்திறமாவது 'உடம்பும் நீரும் நாடுமென்க', என்றது பலதாதுக்களின்கூட்டம் உடம்பென்றும் பலதுளிகளின்கூட்டம் நீரென் றும் பலவூர்களின்கூட்டம் நாடென்றும் வழங்கப்படுமாறு போலப் பஞ்சஸ் கந்தங்களின்கூட்டமே ஆன்மாவென்று வழங்கப்படுவது தொகையென்ற

(௭-ம்) ௧௬௬-அ 'சார்ந்தவுண்மைவழக்கு, மில்லது சார்ந்த வின்மை சார்ந்தவின்மை வழக்கும்'

தொடர்ச்சி வித்து முளைதா னென்றிந்
நிகழ்ச்சியி லவற்றை நெல்லென வழங்குதல்
இயல்பு மிகுத்துரை யீறுடைத் தென்றும்
தோன்றிற் றென்று மூத்த தென்று
மூன்றி னொன்றி னியல்புமிகுத் துரைத்தல்
இயைந்துரை யென்ப தெழுத்துப் பல கூட்டச்
சொல்லெனத் தோற்றும் பல்நாட் கூடிய
எல்லையைத் திங்க ளென்று வழங்குதல்

வாறு, இனி இத்தொகையினை உண்மைவழக்கு இன்மைவழக்கு என்பவற்றோடு சேர்த்து 'சுவரும் மரமும் ஆக்கையும் கற்றையுங்கூடின சமுதாயத்தை வீடென்று வழங்குமாறுபோலவும் பலரும் கூடின சமுதாயத்தை நாடென்றும் பறவையென்றும் வழங்குமாறுபோலவும் பஞ்சஸ்கந்தக் கூட்டத்தை ஆன்மாவென்று வழங்குவது கற்பனாநாமமெனக்கொள்க' என்றும், 'மரங் கற்றை முதலியவற்றைப் பிரித்தால் வீடில்லையாற் போலவும் ஊர்களைப் பிரித்தாற் பறவும் நாடில்லையாற் போலவும் ஐந்து ஸ்கந்தங்களையும் பிரித்துணர்ந்தால் ஆன்மா இல்லையாமெனக் கொள்க' (சிவ சித்தி. பரபக்கம், உரை) என்றும் விளக்க அவற்றிற்கு உதாரணங்காட்டினருமுளர்; "ஒருவனென் றேத்தப்பட்டா னுருவாதி யைந்துங் கூடி, வருபவ னென்றுரைத்த தொகையுண்மை வழக்கதாகு, முருவமங் காதி யாய வைந்தையு மொருவ னின்று, தருவது தொகையி னின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங் காலே" (சிவ சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதம், எ)

௨00 - ௨0௧ தொடர்ச்சியாவது - வித்திலிருந்து முளையும் முளையி லிருந்து தாளுந்தோன்றி நிகழ்ந்து நெல்லென்று வழங்குமாறுபோல எல்லாம் காரணகாரிய சம்பந்தமாகவுள்ளதென்பது, "காரண காரியத்தின் றொடர்ச்சியாய்க் காலமூன்றின், சேர்வுறத் தோன்றுங் கெட்டு மென்னை தொடர்ச்சி யுண்மை, யோர்தரி னொருவ னேயெக் காலத்து முள்ளா னென்று, தேர்வது தொடர்ச்சி யின்மை வழக்கதாஞ் செப்புங் காலே" (சிவ சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதம், அ) என்று இத்தொடர்ச்சியை உண்மை வழக்கு இன்மைவழக்கென்பவற்றோடு சார்த்தி அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல் காண்க.

௨0௨ - ௪. இயல்பு மிகுத்துரை - தன்மைமிகுத்துரை. தன்மை மிகுத்துரையாவது - ஒரு பொருளினுடைய இறப்புப்பிறப்பு மூப்பு என்பவற்றுள் ஒன்றனியல்பை மிகுத்துச் சொல்லுதல். இதனை உண்மை வழக்கு இன்மை வழக்கென்பனவற்றோடு சார்த்தி, "தோற்றிய பொருளெல்லா நாசமாமென்று சொல்லு, மாற்றமுன் னுரைத்தன் மற்றை மிகுத்துரை வழக்கினுண்மை, போற்றிய பொருள்கண் கட்குப் போனது போனமுதிர்ந்து, வேற்றுமைப்பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யில்வழக்கே" (சிவ சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதம், ௯) என்று முறையே அவற்றிற்கு இலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க

௨0௫ - ௭ தொகைக்கும் இயைந்துரைக்கும் வேற்றுமையாதோ

(பி - ம்) ௨0௧ 'நிகழ்ச்சியிலொற்றை'

உள்வழக் குணர்ச்சி யிழக்கு முயற்கோ
டுள்ளது சார்ந்த வுள்வழக் காகும்
சித்தத் துடனே யொத்த நுகர்ச்சி
உள்ளது சார்ந்த இல்வழக் காகும்
சித்தமுற பவித்தது மின்போ லென்னை
இல்லது சார்ந்த வுண்மைவழக் காகும்
காரண மின்றிக் காரிய மோதல்
இல்லது சார்ந்த இல்வழக் காகும்
முயற்கோ டின்மையிற் றோற்றமு மில்லெனல்
நான்கு நயமெனத் தோன்றப் படுவன
ஒற்றுமை வேற்றுமை புரிவின்மை யியல்பென்க

னின் பலபொருள்களின் வரையறைப் படாத தொகுதி தொகையாமென்றும் பலபொருள்களின் வரையறைப்பட்ட தொகுதி இயந்துரையாமென்றுங் கூறுவர்

௧௯௯ - ௨௦௭ இவ்வடிகளால் தொகை முதலிய நான்கனிலக்கணங்களும் கூறப்பட்டன

௨௦௮ - ௧௬ இவ்வடிகளால் உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது சார்ந்தவுண்மை வழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவின்மை வழக்கு, இல்லது சார்ந்தவுண்மை வழக்கு, இல்லது சார்ந்தவின்மை வழக்கென்னும் ஆறினிலக்கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன, "அறுவகை வழக்கு நெறிபட வுணர்ந்து" என்பது பௌத்தநூல், இவ்வறுவகை வழக்கின் பெயரும் அவற்றிலக்கணங்களும் ஈண்டுக்கூறப்பட்டிருத்தல் போலப் பின்வரும் திருவிருத்தங்களிலும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க, "உள்வழக்கில் வழக்குள்ளதுசார்ந்த வுள்வழக்கோ, டுள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்குட னின்மை சார்ந்த, வுள்வழக் கின்மை சார்ந்த வில்வழக்கென்றோ ராறு, முள்வழக் குளதுணை டனைகை முயற்கோடின் றில்வழக்கே", "உணர்வு சார்ந்த துணர்வுநிற்கை யுள்ளது சார்ந்த வுண்மை, யுணர்வுபின்னின்று மெனக்கை யுள்ளது சார்ந்த வின்மை, யுணர்வு முன்பின்றித் தோன்ற லில்லது சார்ந்த வுண்மை, யுணர்விலில் லதுசா ரின்மை யுள்ளங்கை யுரோம நாணே" (சி. சித்தி பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதம், ௧௦, ௧௧)

௨௧௭ - ௮ ஒற்றுமைநயம் வேற்றுமைநயம் புரிவின்மைநயம் இயல்புநயமென நயங்கள் நான்கு வகைப்படும்

(பி - ம்) ௨௦௯ - ௧௦ 'வழக்கேற்குமசித்தித்துடனேயொத்து நுகர்ச்சி' ௨௧௨ - ௮ 'உற்பவித்துமின்ன நான்குநயமெனத் தோன்றப் படுவதொற்றுமை' ௨௧௮ - ௯. 'இயல்பென'

காரண காரிய மாகிய பொருள்களை
ஒன்று வுணர்த லொற்றுமை நயமாம்
வீற்றுவீற் றாக வேதனை கொள்வது
வேற்றுமை நயமென வேண்டல் வேண்டும்
பொன்றக் கெடாஅ பொருள்வழிப் பொருள்களுக்
கொன்றிய காரண முதல்காரியத்தைத்
தருதற் குளதாந் தானிலை யென்றல்
புரிவின்மை நயமெனப் புகறல் வேண்டும்
நெல்வித் தகத்து நெல்முளை தோற்றுமென்றல்
நல்லியல்பு நயமிவற்றிலும் கொள்பயன்
தொகுத்த பொருள்ல தொன்றிலை யென்றும்
அப்பொரு ளிடைப்பா றாகா தென்றும்

௨௧௯-௨௦. இவ்வடிகளால் ஒற்றுமைநயத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது. ௨௨௧. வேறுவேறாக அறிதல்.

௨௨௧-௨. இவ்வடிகளால் வேற்றுமை நயத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௨௨௩. பொன்றக்கெடாப்பொருள் - முற்றக்கெடாதபொருள். வழிப்பொருள் - காரியப்பொருள்.

௨௨௫. உள்ளம் - விஞ்ஞானம்.

௨௨௬. புரிவின்மை - செய்தலில்லாமை.

௨௨௫-௬. "உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்வின், புரிவின் றாகிப் புலன்கொளா ததுவே" (௩௦. ௮௨-௩) என்றார் முன்னும்; விஞ்ஞானத்திலடங்கியிருக்கும் கன்மபீஜமே மறுபிறப்பிற்குக் காரணமென்பர்.

௨௨௩-௬. இந்த நான்கடிகளாலும் புரிவின்மை நயத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௨௨௭-௮. இவ்வடிகளால் இயல்புநயத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௨௨௮. இவற்றின் நாம் கொள்பயன் - இந்த ஒற்றுமை நய முதலிய நயங்கள் நான்காலும் நாம் கொள்ளும்பயன் யாதெனின்.

௨௨௯. தொகுத்தபொருளலது - சேர்ந்தபொருள்களையல்லாமல். ஒன்று - வேறாகிய ஒன்று.

இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது ஒற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க.

௨௩௦. இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது வேற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க.

(பி-ம்.) ௨௨௦ 'ஓர்வின்றியொன்று' ௨௨௦-௨௧ 'நயம் வீற்று வீற்றாதலெதனை கொள்வது' ௨௨௩. 'பொனகொட..' ௨௨௬-௮. 'புகலல்வேண்டுமென முளையினறு மெல்லியல்பு' ௨௨௮-௯. 'பயனுங் கொண்பயன், தொகுத்தபொருள்லொன்றிலை'

செய்வா னொடுகோட் பாடிலை யென்றும்
எய்துகா ரணத்தாங் காரிய மென்றும்
அதுவு மன்றத லாதது மன்றென்றும
விதிமுறை தொகையினல் விரிந்த நான்குமம
வினவிடை நான்குள
துணிந்து சொல்லல் கூறிட்டு மொழிதல்
வினவின் விடுத்தல் வாய்வா ளாமையெனத்
தோனறியது கெடுமோ கெடாதோ வென்றாற்
கேடுண் டென்ற றுணிந்துசொல லாகும்
செத்தான் பிறபபா னோபிற வானோ
என்று செப்பிற்
பற்றிறந தானோ வன்மக னோவெனல்
மிகக்கூ றிட்டு மொழிதலெனை விளமபுவர்

உ௩௧. செயவான் - கருத்தா. இவ்வடியாற் கூறபபட்டது புரிவின்மை நயததாற் போநத பயனெனக.

உ௩உ - ௩. இவவடிகளாற் கூறப்பட்ட இரண்டும் இயலபுநயத்தாற் போந்த பயன்களெனக்கொள்க, இஙஙனஙகொளளாமல இநத இரணடு பயனையும் பிரித்து முன்னதை முனனதனோடு கூட்டினும் பொருந்தும.

உ௩௪. விரிநத: முற்று நானகும விரிததனவெனக, நான்கும - நான்கு பயன்களும்.

உ௩௫ வினக்களுக்குரிய விடைகளென்க

உ௩௬. கூறிட்டுமொழிதல - பகுததுச் சொல்லல்

உ௩௭ வாய்வாளாமை - பேசாதிருததல ; ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், "அறுவகைபபட்ட பாாபபனப பக்கமும" (தொல் புறத் உ0) என்னுஞ் சூத்திரததில், 'நாலிரு வழககிற் றாபதப பககமும' என்பதனுரையில், தவஞசெய்வோாககு உரியனவாக எடுததுக காட்டிய, 'ஊணசையினமை, நீாநசையினமை, வெபபமபொறுத்தல, தடபம பொறுததல, இடம வரையறுததல், ஆசனமவரையறுததல, இடையிட்டு மொழிதல, வாய்வாளாமை' என்னும் எட்டினுள் இது வநதிருததல காணக.

உ௩௫ - எ துணிநதுசொலலல, கூறிட்டுமொழிதல, வினவின விடுத்தல், வாயவாளாமையென நானகுவிடைகளுள்ளன.

உ௩அ - ௯. தோனறியது - உணடான பொருள், தோன்றிய பொருள். கெடுமென்பது ஒருதலையாதலின், ஈணடுக்கேடுணடென்றல் துணிநது சொல்லலாயிறறு, துணிநது சொலலலெனனும விடையின் இயலபு கூறப்பட்டது.

உ௪0 - ௪௩. கூறிட்டுமொழிதலென்னும் விடையின் இயல்பு கூறபபட்டது

(பி - ம்) உ௩௧. 'தொடாபாடிலை யெனறும்' உ௩உ - ௩. 'காணததாங்காரியமெனறுமதுவு மன்ற தாரதுவு மனறே' உ௩௪ - ௫. 'முறை தொகை வினவிடை நான்குள்' உ௩௯ 'உண்டென்னிற்றுணிந்து'

விஞவின் விடுத்தல் முட்டைமூன் றிற்றே
பனிமூன் றிற்றே வெனக்கட் டுரைசெய்
என்றெல் லெம்முட் டைகதெ பபனி யென்றல்
வாய்வா ளாமை யாகா யபழுப்
பழைதோ புதிதோ வென்று புகல்வான்
உரைகரு மாற்ற முரையா திருத்தல்
கட்டும வீடு மதன்கா ரணத்த
தொட்டித் தருதற் குரியோ ரில்லை
யாமே யுரைத்த பொருள்கட் கெல்லாம்
காமம வெகுளி மயக்கங் காரணம்

உசச - ரு. இந்தவடிகளால விஞவின விடுத்தலென்னும விடையின இயலபு கூறபபட்டது. உசஅ. பழைது - பழையது

உசஎ - க. இந்தவடிகளால வாயவாளாமையெனனும் விடையின தியலபு கூறபபட்டது.

உருரு - சக இவவடிகளிற் கூறிய விடைவகை நானகும தொல்காப் பிய உரையிற கூறபபட்டுளளன; கிளவி கூ கரு

உருo கட்டு - பந்தம 'அதன் காரணததது' என்பதனைக்கட்டி ேனுடும வீட்டினுடும தனிததனியே கூட்டுக.

உருக. காமமுதலிய மூனறும முககுற்றமெனபபடும.

உருஉ - ரு மேறகூறிய பொருளகளெல்லாவறறிறகும காமம வெகுளி மயககமெனனும இமமூனறுங காரணமாகும; "காமம வெகுளி மயகக மிவைமூனற, னுமங கெடககெடு நோய" (குறள், ஙசo) எனறு வநதிருத தல காணக

இனி, எலலாவறறிறகும காரணமாகிய காமவெகுளி மயககஙகளை முறையே நீககுதறகுரிய பாவனைகள் கூறுவார.

மைததிரீபாவனை கருணாபாவனை முதிதபாவனை அசுபபாவனை உபே க்ஷாபாவனையெனப பாவனை ஐநதுவகைபபடும, அவற்றுள,

க மைத்திரீபாவனை: ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடததையடைநது தகக ஆஸனததிலிருநத பினபு பினவருமாறு தியானிததலாம 'உததம மான பிறபபினையுடைய பிராணிகளெலலாம களிபபுறறு வாழ்வனவாகுக; அவையெலலாம துககம வியாதி துராசையெனனும இவைகளினினறும் விடுபடடனவாகுக, எலலா மனிதாகளும எலலாததேவாகளும நரகவாதை யினுற பீடிக்கபபடுகிற யாவரும ஸநதோஷமுடையவாகளாக ஆகுக, அவர் கள துக்கம வியாதி துராசையென்னும இவற்றினினறும் விடுபட்டவா

(பி - ம்.) உசச. 'விஞவினவிடுதல விரிககுஙகாலை முட்டை' உசரு - ரு. 'கட்டுரையென்றால' உசஅ - க. 'புகல்வானுக்கு' உருஉ. 'பொருளகளெலலாம'

அமித்தற் றுக்க மனன்மா வசுபெயன்க

களாக ஆகுக' மைத்ரம் ஸ்நேகம் அன்பு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்; மைத்திரமென்பது குரோதத்திற்கு மாறானது; அவ்விரண்டும் ஓரிடத்து நிகழா, மைத்திரமென்பது தருஷ்ணையென்னு மாசையன்று, அவித்தை அல்லது மோகம் காரணமாகத் தருஷ்ணை பிறக்கும்; அதனால் துராசை பிறக்கும். மைத்திரமென்னும் ஸ்நேகத்திலிருந்து துராசை யுண்டாகாது ஒருவனுக்குத் தன் துணைவன் விஷயமாக உண்டாகும் அன்புதான் மைத்திரமென்பது

௨ கருணாபாவனை: 'வறியவர்கள் வறுமை நீங்கிச் செல்வமுடையவர்களாக ஆகுக' என்று பாவித்தல் கருணையாவது இரக்கமுள்ள எண்ணம். அஃது, ஒருபிராணி துன்பமுறுவதைக் காணின், மனக்கலக்கத்தையும் அத்துன்பத்தை நிவர்த்தி பண்ணவேண்டுமென்பதையும் ஒருவருக்கு உண்டாக்கும்

௩ முதிதாபாவனை: 'ஆக்கமுடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்டமானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும், ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு அமைந்துள்ள நல்வினைப்பயனை அடைக' என்று பாவித்தல் முதிதையென்பதற்குச் சந்தோஷமென்பது பொருள், ஆனால் அஃது உலகப்பொருள் களையுடைமையால் உண்டாகுங் களிப்பன்று, அது மைத்திரி, கருணையென்னும் இரண்டுபாவனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது முற்கூறிய மூன்றுவகைப் பாவனைகளுள் ஏதாவதொன்றை அப்பியசிக்குந் துறவி, தான் கருதிய பாவனையை முதலில் சிலமக்களிடத்தும் அப்பால் ஒருதெருவில் வாழ்பவர்களிடத்தும் அப்பால் ஓரூராரிடத்தும் அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையே செலுத்திப் பயிலுதல் நலம்

௪ அசுபாபாவனை: அசுபமென்பதற்குப்பொருள் அமங்கலம்; நல்ல அதிர்ஷ்டமென்பதன் எதிர்மொழியாயிருப்பதோடு மகிழ்ச்சியின்மை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குவதாகவுமுள்ளது. இதைப் பயிலும் ஒரு துறவி, சரீரமானது முப்பத்திரண்டு குற்றத்தாலாக்கப்பட்டதென்றும் சாணியின் குழியில் தோன்றி வளரும் புழுக்கள்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டாகின்றதென்றும் மலங்கழிக்குமிடத்தைப்போல அசுத்தத்தின் கொள்கலனாயிருப்பதென்றும் அருவருப்பான கசிவு அதிலுள்ள நவத்துவாரங்களின் வழியே ஓயாமற் பெருகுகின்றதென்றும் ஜலதாரையைப்போல் வெறுத்தற்குரிய நாற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகின்றதென்றும் பாவித்தல் 'சரீரத்தின் கால அளவை ஒரு நிமிஷமே, மின்னலையும் நுரையையும் நீரிற் போகட்ட உப்பையும் காய்ந்த புல்லிற் பற்றிய நெருப்பையும் கடலின் அலையையும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கிற ஜுவாலையையும் புன்றுனியிற்பட்ட பனித்துளியையும் போலப் பிறந்தபோதே அது நாசமாம்' என்று சரீரத்தின் நிலையின்மையைப் பாவித்தலும் அசுபபாவனையின்பாற்படும்

௫. உபேக்ஷாபாவனை எல்லாவுயிர்களையும் சமமாகப் பாவித்தலும் விருப்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மற்ற நான்கு பாவனைகளைக் காட்டிலும் மிகவுயர்ந்தது, அருகத்துக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவது, இது சமசித்தத்துவமென்றும் கூறப்படும்

(பி - ம்.) ௨௫௩ - ௪ 'காரண மனித்தக்க கத்யாறபாசுபெயன'

> தனித்துய்ப் பார்த்துப் பற்றறுத் திடுதல்
> மைத்திரி கருணை முதிதையென் றறிந்து
> திருந்துநல் லுணர்வாற் செற்றமற் றிடுக
> சுருதி சிந்தனை பாவனை தரிசனை
> கருதி யுய்த்து மயக்கங் கடிக

மைத்திரி, கருணை, முதிதம், உபேக்ஷையென்னும் நான்கு பாவனைகளும் உயாவுபற்றிய பிரஹ்மவிகாரபாவனையென்று கூறப்படும்; இவை மஹாப் பிரஹ்மாக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவன

௨௫௫ பார்த்து - அசுபபாவனை பண்ணி பற்று - காமம்

௨௫௪-௫. அசுபபாவனையாற் காமத்தையொழிக்கவென்றவாறு. உடம்பினை அநித்தியம் துக்கம் அநான்மா அசுசியென்று பாவித்தல் அசுபபாவனையெனப்படுவதன்றிப் ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையென்றுங் கூறப்படும். இதனைச் சிவஞானசித்தியார், பரபக்கம் சௌத்திராந்திகன்மதம், ௨-ஆம் திருவிருத்தத் துரையிற் காண்க. இவ்வசுபபாவனை, "நன்கென நாறுமி தென்றிவ் வுடம்பு நயக்கின்ற தாயின், ஞென்பது வாயில்கடோறு முண்ணின் றழுக்குச் சொரியத், தின்பதொர் நாயு மிழுப்பத் திசைதொறுஞ் சீப்பில்கு போழ்தின், இன்பநன் றாற்ற மிதனை யெவ்வகையாற்கொள லாமே" எனவும், "உறுப்புக் டாமுடன் கூடி யொன்றாயினைந்த பெருமை, மறைப்பில் விழைவிற்குச் சார்வாய் மக்குவதேலிவ் வுறுப்புக, குறைத்தன போல வழுகிக் குன்றிந்து குறைந்து சொரிய, வெறுப்பிற் கிடந்த பொழுதின் வேண்டப் படுவது முண்டோ" எனவும், "என்னெனச் சிந்தித்த லானமற் றிவ்வுடம் பின்பத் குந்காமேற, றினையப்பத் புன்கத்தைப் போலச் சிறியவு மூத்தவு மாகி, வனைப்பு புழுக்குந் தமாகிக் காணவும் வாழவும் பட்ட, வினைய வுடம்பினைப் பாவியா னென்ன தென்னலு மாமோ" எனவும் வருங் குண்டலகேசிச் செய்யுட்களாலுணரத்தப்பட்டது, "வினையின் வந்தது வினைக்கு விளைவாயது, புனைகோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (௨௦: ௧௧௩-௨௧), "என்புந் தடியு முதிரமு மியாக்கையென . காயந்தப்பி யெருவை கவர்ந்தூ ணேணைதையும்" (௬ ௧௦௭-௧௭) என இந்நூலுள்ளே வந்தன அசுபபாவனையின்பாற்படும்

௨௫௬-௭ மைத்திரீபாவனை முதலிய மூன்றாலும் கோபத்தைப் போக்குக

௨௫௮ சுருதி - ஞானநூற்பொருளைக் கேட்டல் சிந்தனை - சிந்தனை, சிந்தித்தல் பாவனை - பாவனை, பாவித்தல், இது தெளிதலென்றுங் கூறப்படும் தரிசனை - அறிதல், மேற்கூறிய பாவனையைந்தனுள் ஈண்டுச்கூறிய சுருதி முதலியன உபேக்ஷாபாவனையின்பாற்படும்.

௨௫௯ உய்த்து - ஆராய்ந்து

௨௫௮-௯ உபேக்ஷாபாவனையால் மயக்கத்தைப் போக்குகவென்றவாறு

(பி - ம்) ௨௫௫ 'தமமிறபார்த்து' ௨௫௬-௮ 'மயிரிற்றிரி திதையு பிகையென் றிருதருற்ற செற்றமற்றிடுக சுருபசிந்தனை பாவனை' ௨௫௮-௯ 'பாவனைதெசசனை கருதியுய்தலுமயக்கு'

௨௬௦ இநநால வகையான் மனத்திரு ணீங்கென்று
முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்
ஞான தீப நன்கனங் காட்டத்
தவததிறம பூண்டு தருமங் கேட்டுப
பவததிற மறுகெனப பாவைநோற் றனளென்

௩௦ -பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை முற்றிற்று.

---

௨௬௦ இநநாலவகையெனறது, மேறகூறிய சுருதிமுதலிய நானகினையும். மனத்திருள-மயககம, 'இநநாலவகையான மனததிரு ணீஙகு' எனறது அனுவாதம்.

௨௬௧. முன்பினமலையா-பூாவோததர விரோதமிலலாத, மணி ௨௮ : ௧௦௦, ௩௦ : ௬.

௨௬௧-௨ மொழியினுற காட்டவென்க.

௨௬௪ பவததிறம்-பிறபபின் வகைகள பாவை-மணிமேகலை

௧-௨௬௪. உணாநதோள வணஙகிச செனறு அடைநதபின மொழிவோன் காட்டப பாவைகேட்டுப பூணடு நோறறனளெனக

(பி-ம்.) ௨௬௦-௬௨. 'இருணீங்கனனமொழியினறீபநனகனக'

மணிமேகலை முற்றுப்பெற்றது.

மணிமேகலைப்பாட்டு

முதற்குறிப்பு அகராதி

காதை.	பாட்டு.	பக்கம்.
௨௯	அணியிழையாதரம் ...	௨௧௩
௯	அந்திமாலைநீங்கிய ...	௬௯
௨௰	அரசனாணையினாயிழை ...	௨௧௭
௨௫	அரசனுரிமையோடு ...	௨௭௯
௧௰	அறவோனாசனத்து ...	௧௰௭
௯	ஆங்கதுகண்டவாயிழை ...	௧௰௧
௧௮	ஆங்கதுகேட்டாங்கு ...	௧௮௬
௧௨	ஆங்கவாதம்முடன் ...	௧௩௪
௧௪	ஆங்கவற்கொருநாள் ...	௧௫௨
௨௮	ஆங்குத்தாயரோடு ...	௩௨௬
பதி.	இளங்கதிர் ஞாயிறெள்ளும் ..	௧
௫	இளங்கோன்கண்ட ...	௫௪
௨௯	இறைஞ்சியவிளங்கொடி ...	௩௪௬
௧௫	இன்னுங்கேளாயிளங்கொடி ...	௧௬௩
௧௬	ஈங்கிவன் செய்தி ...	௧௬௯
௮	ஈங்கிவளின்னணம் ...	௯௬
௧	உலகந்திரியா ...	௧௧
௨௨	கடவுண்மண்டிலம் ...	௨௪௰
௨௧	கடவுளெய்தியநெடுநிலை ...	௨௨௯
௩௰	தானந்தாங்கிச் ...	௩௬௫
௨௭	நவையறுநன்பொருள் ...	௩௰௩
௨	நாவலோங்கிய	௧௯
௧௭	பத்தினிப்பெண்டிர .	௧௭௮
௪	பரிதியஞ்செல்லவன் ...	௪௨
௧௧	மணிமேகலாதெய்வம் ...	௧௧௭
௭	மணிமேகலைதனை ..	௮௫
௨௪	மன்னகுமரனை ...	௨௬௫
௨௩	மன்னவனருளால் ...	௨௫௩
௧௩	மாபெரும்பாத்திரம் .	௧௪௨
௧௯	முதியாடிருந்தடி ...	௨௰௨
௩	வயந்தமாலைக்கு ...	௨௭

மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களால் மணிமேகலையிலிருந்து எடுத்துக்காட்டப்பட்ட மூலங்களுள் இதுவரையிற் கிடைத்தவை வருமாறு —

இலக்கணக்கொத்து உரை

சூத்திர எண்		மணிமேகலை
௯௬	"மன்னன்குமரன்"	.. ௪ : ௬௫, ௨௪ ௧.

இலக்கண விளக்கவுரை.

௭௧	"எட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை"	.. ௪ . ௫௮
”	"எட்டிப்பூ"	. ௨௨ . ௧௧௩
௨௪௪.	"மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ"	௧௩ ௪௩.
”	"முதுமறை யந்தணர் முன்னிய துரைமோ"	௧௩ . ௫௬

சிலப்பதிகாரம்,

அடியார்க்குநல்லாருரை

பக்கம்	உரைப்பாயிரம்.	
௮	"நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுணிப்போர்"	.. ௧௯ : ௮௦.
௯	"நாடகக் காப்பியம்"	.. ”
	பதிகம்.	
௧௯	"இறும்பூது சான்ற"	௨௦ . ௫௫.
	௪ — அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய்காதை.	
௧௨௯	"எறிகெடுத் திரங்கி"	௫ . ௩௬
	௫ — இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை	
௧௬௦.	"வசிதொழி லுதவ மாதிரங்கொழுப்ப"	.. ௧௪ ௫௭
	௬ — கடலாடுகாதை.	
௧௯௪.	"சுரியற் றுடி பேடுகாண் குநரும்"	௩ . ௧௧௯-௨௫.
	௯ — கனாத்திறமுரைத்தகாதை.	
௨௫௦	"கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்"	௧ . ௧௫
”	"தேவருமக்களும் நாளினும்"	... ௧ . ௬௬ - ௭
	௧௦ — நாடுகாண்காதை	
௨௬௯.	"நாலேழ் நாளினும்"	௧ ௮
௨௭௧.	"இலவந் திகை யாங்குள"	௩ ௪௫ - ௬.
	௧௬ — கொலைக்களக்காதை	
௪௨௬.	"நின்கிவன் மகளே... காரிகை"	.. ௨௧ : ௨௯ - ௩௨.
	௧௭ — ஆய்ச்சியர்குரவை	
௪௫௯	"முந்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயென"	... ௧௯ ; ௧௩
	௧௯ — ஊர்சூழ்வரி.	
௪௭௭.	"ஊழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது"	௬ : ௧௫௨.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்

திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசருரை

செய்யுள்
எண் — சௌத்திராந்திகன்மதம் — மணிமேகலை

௫ "பேதைமை செய்கை நாகிருப்பா" { உச ௧0௫ - ௧0, ௫0 ௪௫ - ௬

௫0. "தீவினையென்பது ..பிரமரு மாகி" { உச ௧உ௫ - ௫௬, ௫0 ௬௪ - ௮0

சீவகசிந்தாமணி, நச்சினார்க்கினியருரை

உ௧0எ "வேதத்தியல . நங்கை" உ ௧௮ - ௫௧

திருக்குறள், பரிமேலழகருரை

௫௪௫ "மாதவர் நோன்பு தங்கா" உஉ உ0௮ - ௯, பி - ம்.
௯0௪௫ "குடிப்பிறப்ப பழிக்கும் விழுப்பங் கொல
லும்" ௧௧ எ௬

தொல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை

சூத்திர
எண் — (எழுத்ததிகாரம்)

௧௫௪. "எட்டிப்பூ" . உ ௧௯௫

(பொருளதிகாரம்.)

உவம ௯ "பாசடைப் காஞ்சு" .. ௪ ௮ - ௯௫.
செய் எ "பேதைமை . தெளிதல" ௫0 ௫௧ - ௪

தொல்காப்பியம், நச்சினார்க்கினியருரை

(எழுத்ததிகாரம்)

௧௫௪ "எட்டிப்பூ" உஉ ௧௯௫
,, "எட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை" .. ௪ ௫௮

(சொல்லதிகாரம்)

௫எ "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" ..௧ ௧எ, உ௯ · ௫௮

(சொல்லதிகாரம், வேறுரை)

௪௬ "கலைப்புற வல்குல் கழுகு குடைந்துண்டு" .. ௬ ௧௯உ
௪௪௫. "குருகு மணிக்காஞ்சி" ௧௮ ௫௫ - ௬

நன்னூல், சங்கரநமச்சிவாயருரை

௩௯௫ "எட்டிப்பூ" உஉ · ௧௯௫
௧௮௪ "சுருப்புநாண்" . ௩௮ ௧0௫
,, "கருப்புவில்" . ௧௮ ௯0௫
௫௪௧. "மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ" . ௧௫ ௯௫
,, "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ" ௧௫ ௫௬

நன்னூல், மயிலைநாதருரை

உ௫௮ "வேணவா" பதி ௧௮

நீலகேசி, சமயதிவாகரவாமனமுனிவருரை

செய்யுள்
எண்

மொக்கலம் ௧௯0 "இதந்திறம் தோன்றுவா" உச ௯௫உ - ௪
,, ,, "சீலங்காங்கி பிரமநாகி" உச ௧௫எ - ௯.

புத்தவாத. ௨௮, ௬௫. "தீவினை ..பிரமருமாகி" { ௨௪ · ௧௨௩ ௩௯, ௩௦ : ௬௬ - ௮௦ }

மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களுட் சிலரும் பிறரும் மணிமேகலையின் மூலவாக்கியங்களையே தமது உரைநடையாகவும் தழுவியெழுதிப் பாராட்டியிருக்கின்றனர் —

பரிமேலழகர்

குறள், ௨௦-ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை - 'பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாக்கின்கண் நிகழும்பாவம் நான்கனுள்' மணிமேகலை, ௨௪ ௧௨௭-௮, ௩௦. ௬௮-௯ "பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றோற்றுவ நான்கும்"

௨௦௮-ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'தன் காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றிநின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினை' மணிமேகலை ௨௬ ௩௨ - "உம்மை வினைவந் துருத்தலொழியாது"

௩௬௨-ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களாற் றுன்பமுற்று', ௩௭௦-ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புக்கள்' மணி ௩௦ ௯௫ - ௧௦௩ "பிறப் பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியி, னுறப்புணர் வுள்ளுஞ் சார்பொடு கதிகளிற், காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல், பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதாய், இயற்கையிற் றிரிந்துடம் பிடும்பை புரிதல், மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவும், தாக்குநிலை யாமையிற் றளர்ந்திடுதல், சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதிர் எனமறைந் திடுதல்", மணி. ௩௦ ௧௧௫ - ௮ - "தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா, டவல மாற்றுக் கவலைகை யாறெனத், தவலிறுன்பந் தலைவருமென்ப", மணி ௩௦. ௧௩௦ - ௩௨ - "பிறப்பு மீளும் பிறப்புப்பிணி மூப்புச், சாக்காடவல மாற்றுக் கவலை, கையா றென்றிக் கடையி றுன்பம்", மணி. ௩௦ ௧௪௫ - ௬ - "நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே, மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துன்பம்", மணி ௩௦, ௧௬௭ - ௮ - "பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே, அவல மாற்றுக் கவலைகை யாறுகள்"

அடியார்க்கு நல்லார்

சிலப் ௧ ௨௭, 'தீது - பிறர்நெஞ்சு புகுதல்' மணி ௨௨. ௪௬ - "பெண்டி ராயிற் பிறர்நெஞ்சு புகார்"

சிலப். ௧௫ ௯ - ௧௦ "பசியும் பிணியும் பகையும்" மணி. ௧ ௭௦

தெய்வச்சிலையார்

தொல் சொல் ௯ ௧௩ 'செப்பு நான்குவகைப்படும், துணிந்து கூறலாவது தோன்றியது கெடுமோ என்றவழிக் கெடுமென்றல் .. .. வாய் வாளாமையாவது ஆகாயப்பூ நன்றோ தீதோ என்றாற் குரையாடாமை" மணி ௩௦ ௨௩௫ - ௪௯

வேறு உரையாசிரியர்

தொல். சொல் ௯ ௧௫. 'கும்மாயத்திற்குப் பயறு' மணி ௨௭ ௧௮௫.

நச்சினார்க்கினியர்

சீவக ௧௬௨௫. 'மணிமேகலையிற் கூறிய கலைகள்' மணி. ௨ ௧௮-௩௧

மயிலைநாதர்

நன். சூ. ௨௬௩ 'பயற்றுக்கும்மாயம்' மணி ௨௭ ௧௮௫

மணிமேகலையில் வந்துள்ள

வேறு கதைகள்.

அடி எண். பதிகம்

க - அ சம்புத்தீவத்தெய்வமாகிய சம்புவென்பவள், பூமிதேவிக்கு அரக்கரால் வரும் துயரத்தைப் போக்குதற்கு நாவல்மரத்தின்கீழேநின்று தவஞ்செய்தது.

கo - கஉ காந்தனென்னுஞ் சோழனொருவனுடைய வேண்டுகோளால் அகத்தியமுனிவர், தமது கமண்டலத்திருந்த காவிரியைப் பெருகச்செய்தது

உசு - ௩௧ சம்பாபதி புகார்நகரத்திற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று பெயரளித்தது.

க - ஆவது காதை

க - சு அகத்தியமுனிவர் கட்டளையின்படி, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியனென்னுஞ் சோழனொருவன் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இந்திரனுக்கு விழாச்செய்தது

உ - ஆவது காதை

௪௬ - ௫௫ கண்ணகி மதுரையம்பதியை அழித்தது.

௩ - ஆவது காதை

௫௩ - ௪. சூரியனுடையகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதி காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த ஒருவனத்தில் இருந்தமையால் அவ்வனம், சம்பாதிவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பது.

௫௫ - சு காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரமுனிவர் இருந்தமையால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த ஒருவனம் கவேரவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பது.

௧௨௩ - ௪ பிரத்தியும்னன் பேடிக்கோலம்பூண்டு வாணாசுரனுடையநகர வீதியிற்சென்று ஆடியது

௧௪௬ - எ அருச்சுனன் பேடிவடிவங்கொண்டு விராடநகரஞ்சென்றது

௪ - ஆவது காதை

௧௦௭ - அ கரிகாற்பெருவளத்தான் முதுமைவேடம்பூண்டு வழக்குத் தீர்த்தது.

கக - ஆவது காதை

அ௩ - ௯௫ வற்கடகாலமொன்றில் உணவுகிடையாமையால் கௌசிக முனிவர் நாயூனைக்கவர்ந்து தின்னத்தொடங்கியபொழுது இந்திரன்கட்டளையால் மழைபெய்ததென்பது

க௩ - ஆவது காதை

௯௩ அசலமுனிவர் பசுவின் புதல்வரென்பது

௯௪ சிருங்கிமுனிவர் சமீகமுனிவருக்குப் பசுவினிடம் பிறந்தவ ரென்பது

௯௬ விரிஞ்சிமுனிவர் புலியின் புதல்வரென்பது

௯௫ கேசகம்பளரென்பவர் நரியின் புதல்வரென்பது.

கச - சு. முனிவரிருவர பிரமதேவருடைய முன்னிலையில தெயவ கணிகை யொருததிபால தோனறினரெனபது.

கரு - வது காதை

கக - கூ பிரசசோதனனுற சிறைவைககபபடட உதயணனைச சிறை மீடடறகு யூகியென்பவன வேறுவடிவஙகொணடு சென றது

கஎ - ஆவது காதை

க - கஉ அணைகட்டுதற்பொருடடு வானரஙகள மலைகளைககொணாநது கடலிற போகட்டது

கஅ - ஆவது காதை

கூO - கக அகலிகையை விருமபிய இநதிரன கௌதமமுனிவருடைய சாபததால ஆயிரஙகணபெறறது

கூஉ - சு அககினிதேவன முனிவரெழுவாகளுடைய மனைவியரை விருமபியதை அவனமனைவி அறிநது, அமமஙகையா வேடததைத தனிததனியே ஒவவொருகாலததுபபூணடு, அவனவேடகையைததணிததது

ககூ - ஆவது காதை

ருக - உ திருமால வாமனவடிவஙகொணடு மாவலிபாலிரநது பினபு பெருருவெடுதது அடியிற படியை அடககியது

உஉ - ஆவது காதை

உரு. பரசுராமா அரசாகளுடைய பரமபரையை வேரறுததது.

உகO மனுவெனனுஞ் சோழராசன, தனமகனமேலே தோககாலைச செலுததி முறைசெயதது

உரு - ஆவது காதை

கOரு - கக காருகமடநதையொருததியின வரைவிலொழுககததால, அவளுடைய மகன மரணமுறறது

ககஉ - அ. வேடனொருவன, அறிவிலலாமல, சூலமுதிரநதமானொனறை எயது, அதனவயிறறினினறும நழுவிய குட்டியைககணடு உயிர நீததது

உச - ஆவது காதை

எ - கூ தேவகணிகையா நூறறிருபதெணமா காவிரிபபூமபட்டினததில மானிடககணிகையா மரபில முனபு பிறநதாரகளெனபது

உரு - ஆவது காதை

கரு - ருசு. கறபினமிகக நீலியெனபவளுடைய சாபததால, கோவலன கொலையுணடிறநதானெனபது

எஎ - கூO சேரனசெஙகுடடுவன, கண்ணகியின படிமம சமைததறகு வடநாட்டரசாகளை வெனறு இமயமலையிலிருநது கல கொணாநதது.

புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்.

சூ - சூடாமணிநிகண்டு	பி - பிங்கலம்
தி - திவாகரம்	ம - மணிமேகலை
நா - நாமலிங்கானுசாசனம்	வே - வேறுநூல்கள்

[இப்பெயர்களுள் ஒருபொருட் பலபெயராய் வருவனவுமுள.]

அகளங்கமூர்த்தி, சூ
அகளங்கன், தி.
அண்ணல், சூ. தி
அத்வயவாதி, நா
அநந்தலோசனன், தி.
அர்க்கபந்து, நா
அரசுநிழலிருந்தோன், சூ
அருங்கலைநாயகன், தி
அருணெறிகாக்குஞ்செல்வன், தி
அருளறம்பூண்டோன், ம
அறத்தனிமுதல்வன், ம
அறம்பகர்ந்தோன், வே
அறவாழியாள்வோன், ம
அறவியங்கிழவோன், ம
அறவோன், ம
அறிவன், பி
ஆதி, சூ. தி.
ஆதிதேவன், சூ
ஆதிபகவன், பி
ஆதிமுதல்வன், ம.
ஆதிமுனிவன், ம
ஆரியன், ம
இயல்குணன், ம
உரகர்துயரமொழிப்போன், ம
உலோகஜித், நா
எண்ணில்கண்ணுடையோன், சூ
எண்பிறக்கொழியவிருந்தோன், ம
ஏகதேவன், தி ம
ஒருவன், ம
கண்பிறர்க்களிக்குங்கண்ணோன், ம.
கந்தன், வே
கலைக்கட்கெல்லாம்நாதன், சூ
காமற்கடந்தோன், ம
கௌதமன், நா.
சாக்கியமுனி, நா

சாக்கியன், சூ
சாக்கியஸிம்ஹன், நா.
சாந்தன், சூ தி பி
சாஸ்தா, நா.
சினந்தவிர்ந்தோன், சூ
சினன், சூ தி பி
சினேந்திரன், ம.
செல்வன், சூ.
சைனன், சூ தி
சௌத்தோதனி, நா.
தசபலன், நா.
ததாகதன், சூ நா
தயாவீரன், ம
தர்மராஜன், சூ நா
தருமதலைவன், ம
தருமன், பி.
தன்னுயிர்க்கிரங்கான், ம.
தீநெறிக்கடும்பகைகடந்தோன், ம.
தீமொழிக்கடைத்தசெவியோன், ம
துறக்கம்வேண்டாத்தொல்லோன், [ம.
நரகர்துயர்கெடநடப்போன், ம
நல்லறம்பகர்ந்தோன், வே
நற்றவமூர்த்தி, தி
நாதன், ம
பகவன், சூ தி பி ம
பகவான், நா
பஞ்சதாரைவிட்டவுணர்க்கூட்டிய
பெருமான், சூ தி
பரதுக்கதுக்கன், வே.
பாரமிதைநடந்தோன், பி
பாரின்மிசையோன், தி.
பிடகன், பி
பிணிப்பறுமாதவன், ம
பிறர்க்கறமருளும்பெரியோன், ம

பிறர்க்கறமுயலும்பெரியோன், ம.
பிறர்க்குரியாளன், ம
பிறவிப்பிணிமருத்துவன், ம
புங்கவன், தி
புண்ணியமுதல்வன், சூ தி.
புண்ணியமூர்த்தி, சூ. தி.
புத்தஞாயிறு, ம
புத்தன், தி நா.
புலவன், ம
புராந்தகன், தி பி
பூமிசைநடந்தோன், சூ நா
பெரியவன், ம
பெருந்தவமுனிவன், ம
பெருமகன், ம
பேரறிவாளன், ம [வன், ம
பொருளறிவிகழ்ந்து புலமுறுமாத
போதித்தலைவன், ம
போதிநாதன், ம
போதிப்பகவன், ம
போதிமாதவன், ம
போதிமூலத்துநாதன், ம
போதியுரவோன், ம.
போதிவேந்தன், தி பி வே
பௌத்தன், வே.
மன்னுயிர்முதல்வன், ம
மாயாதேவீசுதன், சூ நா.
மாரனைவென்றவீரன், ம.
மாரஜித், நா
மிக்கோன், ம
முக்குற்றங்கடிந்தோன், தி
முக்குற்றமிலோன், தி
முத்தன், தி
முழுதுணர்ந்தோன், ம
முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன், ம
முன்னவன், ம
முனி, நா
முனீந்திரன், சூ நா
முனைவன், பி
வரதன், வே
வரன், சூ தி பி
வாமன், சூ தி பி ம
வாய்மொழிசிறந்தநாவோன், ம.
விநாயகன், சூ நா
ஜினன், நா
ஸ்ரீகனன், நா
ஷடபிஜ்ஞன், நா
ஸங்மார்க்கநாதன், வே
ஸமந்தபத்ரன், நா
ஸர்வஜ்ஞன், நா.
ஸர்வார்த்தஸித்தன், நா.
ஸித்தார்த்தன், வே.
ஸுகதன், நா ம

இன்னும் பலவுள

மறுப்புக்கள்

புத்தர், பரத்துக்குத் துங்கியாகிய பிறர்க்கே உறுதிக்கு உழந்தாராயினும், ஈசனுண்டென்றாவது ஆன்மாக்களுண்டென்றாவது யாதொன்றும் விளக்கக் கூறாமையாற் பெரியோர்கள், அவருடைய கொள்கைகளை எடுத்தெடுத்துக் கூறிப் பலவகையாக மறுத்து உரைப்பாராயினர், அம்மறுப்புக்களுட் சில வருமாறு,—

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

அருளிச்செய்த

தேவாரங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

பட்டைத் துவராடைப் படிமங் கொண்டாடும்
முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
நட்டப் பெருமானை நாளுந் தொழுவோமே.

வெற்றரையுழல்வார் துவராடையவேடத்தாரவர்களுரைகொள்ளன்மின்
மற்றவருலகினை வலம்வைமாற்றகில்லார்
கற்றவர்தொழுதேத்துசிற்றம்பலங்காதலாற்கழற்சேவடிகைதொழ
உற்றவருலகினுறுதிகொளவல்லவரே.

திருநெல்வாயில்

குண்டர் மண்டவாக் கூறை மூடர்சொற்
பண்ட மாகவை யாத பண்பினர்
விண்ட யங்குநெல் வாயிலார் நஞ்சை
உண்ட கண்டரெம் முச்சி யாரே

திருக்கழிப்பாலை

செய்ய நுண்டுவ ராடையி னொரொடு
மெய்யின் மாசு பிறங்கிய வீறிலாக்
கையர் கேண்மையை நீக்கழிப் பாலையெம்
ஐயன் சேவடி யேயடைந் துய்ம்மினே

திருமகேந்திரப்பள்ளி

உடைதுறந் தவர்களு முடைதுவ ருடையரும்
படுபழி யுடையவர் பகர்வன விடுமினீர்
மடைவளர் வயலணி மகேந்திரப் பள்ளியுள்
இடமுடை யீசனை யிணையடி பணிமினே

திருவெண்காடு

போதியார்கள் பிண்டியார்கள் மிண்டுமொழி பொருளென்னும்
பேதையர்கள் அவர்பிறிமின் அறிவுடையீர் இதுகேண்மின்
வேதியர்கள் விரும்பியசீர் வியன்திருவெண் காட்டானென்
றோதியவர் யாதுமொரு தீதிலரென் றுணருமினே.

திருவையாறு

குண்டாடுங் குற்றுடுக்கைச் சமணரொடு சாக்கியருங் குணமொன் றில்லா
மிண்டாடு மிண்டருரை கேளாதே யாளாமின் மேவித் தொண்டீர்
எண்டோளர் முக்கண்ணர் எம்மீசர் இறைவரினி தமருங் கோயில்
செண்டாடு புனற்பொன்னிச் செழுமணிகள் வந்தலைக்குந் திருவையாறே.

திருவாசகம்

[திருத்தோணோக்கம்]

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயந்
தத்தம் மதங்களிற் றட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையினாற் றோணோக்க மாடாமோ

திருச்சிற்றம்பலம்

திவ்யப்ரபந்தம்

முதலாயிரம்—திருமாலை, ௭

புலையற மாகிநின்ற புத்தொடு சமண மெல்லாம்
கலையறக் கற்ற மாந்தர் காண்பரோ கேட்பரோ தாம்
தலையறுப் புண்டுஞ் சாவேன் சத்தியங் காண்மின் ஐயா
சிலையினா லிலங்கை செற்ற தேவனே தேவ னாவான்

பெரியதிருமொழி—௧௧-ஆம் பதிகம், ௫

பொங்குபோதியும்பிண்டியுமுடைப்புத்தர்நோன்பியர்பள்ளியுளுறை
தங்கடேவருந்தாங்களுமேயாகவென்னெஞ்சமென்பாய்
எங்குமானவர்தானவர்நிறைந்தேத்தும்வேங்கடமேவிநின்றருள்
அங்கணாயகற்காட்செய்தடிமைத்தொழில்பூண்டாயே

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

அ - அழகு, 37
அஃது, 69
அக்கபாதன் - நையாயிகமதாசாரியன், 309
அக்கக்கூத்து, 21, 330
அக்ததாரேவாரார் 130
அகத்தியர் - ஒரு தெய்வமுனிவர் தமது கமண்டலத்திலிருந்த காவிரியைக் காந்தனென்னும் அரசனுடைய வேண்டுகோளாற் பூமியிற் பெருகச் செய்தார் அவ்வரசன் பரசுராமருக்கு அஞ்சித் தம்பால் அடைக்கலம் புகுந்தபொழுது அவனைப் பாதுகாத்தவர், தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியனைக் கொண்டு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழா எடுப்பித்தோர், 2, 119, 242
அகதிகள் - ஆதாரமற்றவர்கள், 151, 343.
அகநகர் - உள்நகர் 19, 256, 258
அகநகர்ச்சுற்றம், 284
அகநாடகம், 21
அகநானூறு - எட்டுத்தொகையுள் ஏழாவது தொகைநூல் இத்தொகை தொகுத்தான் உப்பூரி குடிகிழார் மகனுவான் உருத்திர சன்மன், தொகுப்பித்தான் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி. இந்நூல் அகமெனவும் அகப்பாட்டு எனவும் வழங்கப்படும், 14, 28, 31, 41, 60, 65, 254, 274
அகநிஷ்டலோகம், 8
அகம், 195, 255, 264
அகமலியுவகை, 168
அகல், 75

அகல்யை, 191.
அகல்வாய ஞாலம், 203
அகலம், 99, 201
அகலிருவானம், 210.
அகவயின், 5, 20, 109, 111, 113, 165, 205, 209, 227, 275
அகவரை, 81
அகவிதழ், 228.
அகவை, 74, 122, 137, 163-4
அகழி, 64
அகறல், 29, 41
அகன் சுரை, 131, 177
அகன் பெருந்தெரு, 290
அகன் மனையரங்கம், 87
அகிஞ்சநயாயதனலோகம், 3
அகில், 96, 177, 305, 327
அகுசலவேதனை - துக்கவறிவு, இது பஞ்சஸ்கந்தங்களுள் ஒன்றாகிய வேதனையின் பகுதி மூன்றனுள் ஒன்று, 381
அகைமலர் - மலர்ந்த மலர், 275
அங்கநாடு - துச்சயனென்னும் அரசனுடையது, இதன் இராசதானி கச்சயநகரம், 29, 93, 113
அங்கம் ஆறு - வேதத்தின் அவயவங்களான வியாகரணம், சோதிடம், நிருத்தம், சந்தஸ், சிக்ஷை, கல்பம் என்னும் ஆறு நூல்கள், 310
அங்கஹீனர், 343
அங்காகமம் - சைனாகமம் மூன்றனுள் ஒன்று, இது பன்னிரண்டு வகைப்படுமென்பர், 316
அங்காடிவீதி, 94
அங்கி - அக்கினி, 194, 319-20
அங்குசம், 45, 204, 306
அங்கோத்தர நிகாயம் - ஸூத்தபிடகத்தின் பேருறுப்பினு

ஒன்று இருக்கிற் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர், 299.
அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடு, 111
அச்சுவவாரியர் - குதிரைவீரர், 331
அச்சுவினி, 122
அசத்து, 362
அசரீரி, 172
அசலன் - பசுவயிற்றிற்பிறந்த ஒரு முனிவன், 147
அசனனுள்ளவுபயத்தனம் விகலம், 361
அசனு, 361
அசனிவேகம்-கட்டியங்காரனுடைய பட்டத்து யானை, 45
அசாதாரணம், 356
அசித்தம் நான்குவகை, 355-6
அசிதகேசகம்பளர் - ஒருமுனிவர், 147
அசுசிபாவனை, 388
அசுபபாவனை, 387 - 9
அசும்பு - சிறுதிவலை சேறு, 96
அசாதசத்தன், 84, 236
அசுரர் பல்வகையர், 82
அசுவகோஷ போதிஸத்துவர் - புத்த சரித்திரத்தை வடமொழியிற் காப்பியமாகச் செய்தவர், 111, 268, 381
அசைநிலை (ஐ, ஓ), 34
அசோகமரம், 41, 267
அசோதரம் - இரவிவன்மனென்னும் அரசனுடைய நகரம், 93 104
அஞ்சலி, 144, 154
அஞ்சனம், 200
அஞ்சிலோதி, 97, 255
அஞ்செங்கழுநீர், 210
அஞ்செஞ்சாயல், 69
அஞ்செவி, 59
அஞ்சொல், 62
அஞ்ஞானம், 106
அஞர் - துன்பம், 139.
அட்டமிதிதி - பட்டினி இருத்தற்குரிய தினங்களுளொன்றென்பர் சைனர், அட்டமியில் பகலிலுண்ணலாகாதென்பர் தருமநூலுடையார், 35
அட்டிறசாலை - மடைப்பள்ளி, 218
அடர் - தகடு, 163, 281
அடர்க்குறுமாக்கள், 145, 166
அடர்ப்பொன்முட்டை, 163
அடல்வருமுந்நீர், 179
அடிக்குங்கோலம், 256
அடிகள், 34, 141, 230
அடிசில், 230.
அடித்தொழில், 247
அடித்தோழி - முதற்றோழி, 294
அடிதொடலாகிய சூளுறவு, 201
அடிபிழைத்தல், 206
அடிமணை, 204
அடியார்க்கு நல்லார் - சிலப்பதிகார உரையாசிரியர், 22, 30, 64, 109, 117, 133, 150, 200, 205, 208, 213, 328, 330, 332
அடிப்பிணையாகிய நாவாய், 120
அடிவிளக்கல், 271.
அடுதொழில், 176.
அடை 197,
அடைக்கலம் - சரண், 306
அடைகரை, 96, 103, 168, 17, 230, 278, 301
அடையாளமாலை - சோழபரம்பரையார்க்குரிய ஆத்திமாலை போல்வது, 46
அண்டலை, 308
அண்ணந்தொடாதல், 370
அண்ணல், 298
அணைஇத்தந்தல், 130
அண்மைவிளி, 242, 255
அணங்கு - தெய்வம், 31, 179
அணங்கு கா பேயர், 78
அணி - அழகு ஆபரணம், 40, 49
அணிகலம், 94, 195
அணிமாதியோக சித்திகள் எட்டு, 238
அணியுமணிந்தன்று, 100
அணுக்கள் ஐந்து, 313
அணுக்கள்செறிந்த உலகம், 129
அணுக்கள் நான்கு, 312
அணுக்கலணுக்கல், 225.
அத்தம் - அரியவழி, 145
அத்தமிக்குஞ்சூரியன், 271
அத்தி - அஸ்திகாயம், இஃது ஐந்து வகைப்படும், சிகண்டவாத நூல் வழக்கு, 318.

அதிபதி - காந்தார நாட்டுள்ள பூருவ தேசத்தரசன், நீலபதி கணவன், இராகுலனுடைய தந்தை; இவனது இராசதானி இடவயமென்பது; தன் மைத்துனனும் துறவு பூண்டோனுமான பிரமதருமனென்பவனது கட்டளையால் அந்நகரை நீங்கிப் பின் அதன் வடக்கேயுள்ள அவந்திநகரை இராசதானியாகக் கொண்டான், 102-4, 278
அதிமல்லன் - கங்கவமசத்தைச் சார்ந்த ஓரரசன், 207
அத்துவைதவாதிகள், 234
அதபலோகம், 3
அத்தா - வழி, 145.
அதன்மாத்திகாயம், 318
அதிசயம், 221
அதிதேவதை, 294
அதிமதுரம், 155
அதிராசழல வேந்தன், 206
அந்தக்கேணி - உள்ளே மறைந்த நீரையுடைய கிணறு, கரப்புநீர்க் கேணியென்றும் கூறப்படும் இதனை, 'பிரச்சன்னகூபம்' என்பர் வடநூலார், 211 - 2
அந்தகாரம், 179
அந்தணர், 58, 65, 142, 145, 147, 243
அந்தணர் வீதி, 331
அந்தணரிருவர், 149.
அந்தணருவாதக், 146
அந்தணாளன், 35, 247
அந்தணர், 34
அந்தப்புரம், 257 - 8
அந்தம் - மரணம், 376
அந்தரசாரிகள் - சாரணர், பௌத்தரில் சித்திபெற்றோர், 332
அந்தரஞ்செல்லும் மந்திரம், 182
அந்தரஞ்செல்லுவோர், 225, 260, 298
அந்தரத்தீவகம், 290
அந்தரத்தீவு, 5, 83
அந்தரந்திரியச் செய்யும் மந்திரம், 115
அந்தரம், 87, 116, 172, 224, 275, 292.
அந்தரி - துர்க்கை, இவளுக்கு விந்தமலையில் ஓராலயம் உண்டு, 225
அந்திக்காலம், 203
அந்திமாலை, 66, 274
அந்தியென்னும் பசலைமெய்யாட்டி, 66
அந்தில் - அசை, அவ்விடம், 92, 132, 150, 165
அந்திவருணனை, 65
அந்தீந்தண்கதிர், 67
அந்தீந்தண்ணீர், 111
அந்நுவயம் - சேர்க்கை, 305, 352
அந்யதாசித்தம், 355
அந்வயஞ்சாதித்தல், 352
அநந்தஞானி - மற்கலி தேவன் பெயர், 312
அந்வயம், 351, 362
அநாகாமி, 81
அநாத்மவாதிகள் - ஆன்மாவென்று ஒரு பொருளில்லையென்று சொல்லுவோர், 355, 375
அநான்மா, 388
அநித்தம், 233, 276, 317, 351, 353, 358
அநித்தவாதி, 354
அநித்தியம், 354
அநிருத்தன் - பிரத்தியும்னன்மகன், 57
அநுமான், 225
அநுமானம், 305, 309
அநுமானவளவையில் மற்ற அளவைகள் அடங்குமென்றல், 350
அநுமானவிருத்தம், 354
அநுமானாபாசம், 365.
அநுமேயம், 305
அநைகாந்திகம், 355 - 6
அநோமதாசி - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 360
அப்பவாணிகர், 329
அப்பிரகலோகம், 3
அப்பிரசித்த சம்பந்தம், 354
அப்பிரசித்த விசேடணம், 354
அப்பிரசித்த விசேடியம், 354-5
அப்பிரசித்தவுபயம், 354
அப்பிரமாண சுபலோகம், 3
அப்பிரமாணுபலோகம், 3

அப்பிரோக ஸாதனம் - தன்னை எழுவோனில்லாத கருவி; இது பக்ஷிக்குச் சிறையும் காலும் போல்வது; சைனநூற் கொள்கை, 318
அப்பு - நீர், 319
அப்பூச்சி, 182
அபஞ்சிகன் - காசியிலுள்ள ஓரந்தணன்; வேதமோதுவிக்குந் தொழிலையுடையோன்; சாலியென்பவளுடைய கணவன், 142
அபதானம் - ஸூத்திர பிடகத்தின் சிற்றுறுப்பிலுள் ஒன்று, 299
அபாவம், 360
அபாவவளவை, 304, 307, 309.
அபிதாமபிடகம் - பௌத்தாகமம் மூன்றனுளொன்று, 299
அபிதாமவகை, 366
அபிதாமார்த்த ஸங்கிரகம் - ஒரு பௌத்தநூல்; இதில் அபிதாம வகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன, 366
அம்பரீடன் - ஓரரசன், 179
அம்பலப்பீடிகை, 150, 152, 158
அம்பலம், 7, 152, 159, 178, 185, 191, 196, 215, 218, 223-4, 250-51, 235.
அம்பி - கப்பல், 316
அம்பு, 95, 195
அம்புக் கூடு, 221
அம்மானை, 252
அமங்கலம், 383
அமங்கலை, 225
அமயக்கணக்கர், 12
அமயம், 111
அமர், 111, 198
அமர்காதலன், 197
அமர்நகை, 149
அமரகம், 65
அமரசுந்தரி, - பூமிசந்திரனென்னுமரசனுடைய மனைவி, புண்ணியராசனை வளர்த்த தாய், 9, 281
அமரமுனிவனகத்தியன், 2, 242
அமரர், 367
அமரர்க்கணம், 164
அமரர்கோன், 194, 342
அமரர்கோனாணை, 150
அமரன், 248.
அமராபதி, 340
அமலை - திரளை, 178-9
அமளி, 39, 89, 193
அமிர்தம் - உணவு, 123, 126.
அமிர்துறழ் கீதம் 43
அமிழ்தம் நான்குவகை, 337, 345
அமுதசுரபி - தென்மதுரையிற் கலாநியமத்துள்ள சிந்தாதேவியால் ஆபுத்திரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வத்தன்மையுள்ள ஒரு பாத்திரம், இது தன்னுட்பெய்த அன்னத்தை எடுக்க எடுக்கக் குறையாது மேன்மேலும் வளரச்செய்யுந் தன்மையை உடையது, சிலகாலம் ஆபுத்திரன் கையிலிருந்து பலவுயிர்களுக்குப் பசித்துயரைப் போக்கி மணிபல்லவத்துள்ள கோமுகியென்னும் பொய்கையில் அவனால் இடப்பட்டு அதிற் சிலநாட்கிடந்து அப்பால் மணிமேகலை கையிற் சென்று தங்கிப் பல உயிர்களுடைய பசித்துயர்களைப் போக்கியதன்றிக் காயசண்டிகையென்னும் ஒரு வித்தியாதர மங்கையினது தீராப்பசியாகிய பஸ்மக வியாதியையும் போக்கிற்று; இஃது அறவோடு, ஆருயிர்மருந்து, உயிர்மருந்து, ஐயக்கடிஞை, ஓடு, கடவுட் கடிஞை, கடிஞை, தெய்வப்பாத்திரம், பசிப்பிணி மருந்து, பலர்தொழு பாத்திரம், பாத்திரம், மாபெரும்பாத்திரம், வணங்குறுபாத்திரம், விஞ்சைப் பாத்திரம் எனவும் இந்நூலுள் வழங்கப்படும், 6, 121, 123, 132, 141, 152, 166, 177, 185, 205, 237, 277, 285, 333, 341, 343
அமுதபதி - இரவிவன்மனென்னும் அரசன் மனைவி, தாரை, வீரை, இலக்குமியென்னும் மூவரையும் பெற்றவள், 104, 132
அமுது, 111, 166, 180
அமுதுறு தீஞ்சொல், 50
அமூர்த்தம், 357, 361, 363
அமூர்த்தி - உருவமில்லாதது, 318
அமை - இல்லாத, 40.

அமைச்சர் - மந்திரிகள் அமாத்தியரென்னும் வடமொழிச் சிதைவு இவர்கள் அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழுக்களில் ஒருவகையினர், 13
அமைச்சியல் மறுகு, 331
அமைத்தோள், 37
அமைதி, 52
அமைவுற, 276
அயர்த்தல் - மறத்தல், 193, 203, 256, 260, 279, 286
அயர்தல், 223
அயர்ந்து - மறந்து, மனந்தளர்ந்து, விரும்பி, 20, 62, 65, 92, 130, 210, 214
அயர்ந்தொழிதல், 235
அயலுருக்கோடல், 260
அயர்வுயிர்த்து, 222, 239
அயிராணி - இந்திராணி, 37
அயினி, 39
அர்ச்சனை, 94
அர்த்ததாசி - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
அர்ஹத்து, 81
அரங்கக்கூத்தி, 189, 266
அரங்கம் - ஆடிடம், 42, 87, 165
அரங்கியன் மகளிர், 88
அரங்கினிலக்கணம், 195
அரங்கு, 159, 189, 208
அரங்கு ஏழு - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள புத்தாலயத்திலிருந்தவை, இந்திரவிகாரங்களென்றுங் கூறப்படும், 332
அரசநீதி, 52
அரசமரம், 122, 297
அரசர் கொடுங்கோல் செலுத்துதலால் யாவரும் தத்தம்நிலைதடுமாறல், 261
அரசர் முறைசெயினல்லது பெண்டிர்க்குக் கற்புச்சிறவாது, 252.
அரசர் யுத்தத்திலிறவாது மூப்புற்றிறப்பின் அவர்களை மேலுலகடைவித்தற்கு அவர்களுடம்பைத் தருப்பையிற் கிடத்தி வாளாற் போழ்தல், 254
அரசருரிமையிலாடவர் புகார், 257
அரசவன்னம், 43
அரசரான செல்வம், 165
அரசியல் வழக்கு, 51 - 2
அரசியன்மறுகு, 331.
அரசிளங்குமரன், 68
அரசுகெடுத்தல்வருதல், 57
அரசுதலைநீங்கியவருமறையந்தணன், 128
அரந்தை, 82
அரர், 256, 330
அரமியம் - நிலாமுற்றம், 136
அரவம் - பாம்பு, முழக்கம், 89, 90 104, 222, 224, 260
அரவாயக்கடிப்பகை - வேம்பு, 38, 90
அரவு, 222, 265
அரற்று - வாய்விட்டழுதல், 36, 53, 136, 377
அரன், 37
அராகம், 298
அராந்தாணம், 30, 34, 56
அராவரசு, 105
அரிக்குரல், 65
அரிணம், 60
அரிது பெறுசிறப்பு, 190
அரிபுரம், 295
அரிஷட்வர்க்கம் - ஆறு பகையின் கூட்டம், அஃதாவது, காமமுதலிய ஆறனையும், 124.
அருகத்தானம், 34
அருகத்துக்கள் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் நான்காவதில் தேறியவர்கள், இவர்கள் உடம்பு நீங்கியவழிப் புத்தபதம் பெறுவோர், 383.
அருக்கன் - பகலவன், 316, 335
அருகிலேன், 243
அருங்கடி, 257
அருச்சுனனாகிய பேடி, 39
அருட்கண் கழிக, 241
அருண்மொழி, 59
அருணினைவு - நற்குணம் பத்தினுள் ஒன்று, 374
அருத்தாபத்தியளவை, 303, 306, 309
அருந்ததி, 194.
அருந்தவர், 71, 182, 271, 340

அருந்திறல், 115, 252
அருந்துநாசாலை, 218
அருந்துயர், 141
அருந்துயிர்மருந்து, 286
அருந்தெய்வம், 68
அருந்தேமாந்த, 159 192
அருப்புக்கணை, 195, 223, 282
அரும்பசி, 128, 157, 216, 263
அரும்பல், 51, 192, 222, 224
அரும்பெறலிளமை, 255.
அரும்பெறன்மனையாள், 118
அரும்பொருள், 177
அருவி, 180, 182
அருவுரு, 237, 271, 369-70, 372, 375, 377
அருள் - அன்பு, காரணத்தாற்றோன்றும் விளி, கட்டளை, 32, 131, 135, 146, 213, 215
அருள்புரிநெஞ்சு, 215, 218
அருளறம், 104, 140, 161, 230, 238, 274, 291, 333
அருளறம் பூண்டவொருபெரும் பூட்கை, 61
அருளிக்கேட்ப, 9
அருளின் இலக்கணம், 32.
அரூபப்பிரமா - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் 28-ஆவதான ஆகாசாநந்தியாயதன லோகம் முதலிய 4 உலகங்களிலும் முறையே தங்கும் நான்குவகைப் பிரமகணங்கள் இவைகளைத் தியானம் ஐந்தனுள் ஐந்தாவதில் தேறினவர்களென்பர், 81
அரூபப்பிரமலோகம் நான்கு, 3
அரைமதியிரும்பு, 200
அல், 145
அல்லல் - துன்பம், 263
அல்லவை-பொய்முதலியவை, 247
அல்லறம் - பாவம், 175
அல்லி - அகவிதழ், 228
அல்லியங்கோதை, 115, 234.
அல்லியம் - புறநாடகம் பதினொன்றனுளொன்று, இது திருமாலாடல் இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 37.
அலக்தம் - அரக்கு, 104
அலகில பல்லுயிர், 272.
அலகை, 307.
அலங்கல், 48, 222
அலச - வருந்த, 102
அலத்தகம், 76, 104
அலத்தம், 104
அலத்தற்காலை, 166, 342
அலமவருதல், 57
அலர் - பலரறிய நிகழ்த்துஞ் சொல், மலர், 4, 20, 46, 245, 284
அலர் செய்தல், 30
அலரிமாலை, 58
அலருறுத்தல் 224
அலவலைமை - மனத்திற்றோற்றியதை ஆராயாது செய்யுந்தன்மை, 182
அலவுற்று - சுழன்று, 45 - 6
அலவைப் பெண்டிர் - வியபிசாரிகள், 14
அலைக்கோல், 146
அலைத்தல், 130
அலைவலைமை - அலவலைமை, 182
அவயவீபாவப்பிரகரணம், 148
அவ்வியம், 56
அவ்வையார் - தாய்மார், 132
அவத்திறம், 80
அவதி - எல்லை, 239
அவந்திகொல்லர், 212
அவந்திநகரம், 103, 278
அவந்திநாடு, 167
அவம் - வீண், 85.
அவா[illegible]த்தல், 157
அவல் - உணவின் விசேடம், 30[illegible]
அவலப்படிற்றுறை, 80
அவலம் - வருத்தந் தோன்றி நிற்றல், 53, 261, 263, 377
அவலவெவ்வினை, 232
அவர், 380
அவி - தேவருணவு, 165
அவித்தை - துவாதச நிதானத்துள் ஒன்று, பேதைமை, 369
அவிநயம், 89, 209, 265
அவிநாசவாதி, 354.
அவிறுகாசசி, 165
அவிப்பலி - வீரர்கள் தங்களுயிரைப் பலியாகக் கொடுத்தல் இது புறப்பொருளின் பகுதியாகிய வாகைத் திணையின் துறைகளுளொன்று, 70.

அவையம், 144
அழகு, 195
அழல் - விடம், 259, 294
அழல்வாய்ச்சுடலை, 75
அழலீமம், 171
அழலோம்பாளன், 57
அழற்கணுகம், 150, 259
அழற்பெய் குழிசி, 75
அழிகுலம், 147
அழிதகவு 136
அழிந்தமாலைத்தாயத்துறக்கம், 125
அழியல் - வருந்தாதே, 153
அழிவினள் - வருத்த முடையாள், 20
அழுக்குடை யாக்கை, 34
அழுகுரற்கூகை, 73
அழுங்கல்-வாய்விட்டழுதல், 53.
அழுவம் - பரப்பு, 95
அழுவிளிப் பூசல், 73
அழைஇ - அழைத்து, 65
அளக்கர் - கடல், அளத்தையுடைமையின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர், 179
அளவர் - அளத்தற்றொழில் செய்பவர், 329
அளவு அளவியென நிற்றல், 298
அளவை - அளத்தல், 127
அளவைகளுள் இக்காலத்து வழங்குவன, 309
அளவை பத்து, 303, 308
அளவையிரண்டு, 349
அளவையிலக்கணம், 350.
அளவைவாதம், 349
அளவைவாதி, 303, 309, 325, 334
அளியன் - அளிக்கத்தக்கான், 174
அளை, 224
அற்புக்கடன், 298
அற்புத்தக்கிளவி, 227
அற்புதசக்தி - இருத்தி, 268
அற்புதப்பாவை, 92
அற்புதம் - ஆச்சரியம், 132
அற்றங்காவாச்சுற்றுடைப் பூந்துகில், 39
அற்றைப்பரிசாரம் - விலைமாதர்கள் ஆடவரிடத்து அன்றன்று வாங்கும் விலை, 266
அறக்கதிராழி, 61, 110, 298
அறக்கோட்டம், 7, 202
அறக்கோல்வேந்தன், 165
அறங்கடை - பாவம், 130
அறங்கரியாக வருள்சுரந்து, 131
அறங்கேட்டல், 276
அறச்சாலை-தருமசாலை, 332, 344
அறச்செவி, 106, 108.
அறஞ்சாற்றல், 141
அறஞ்செய் மாக்கள், 156
அறத்தகை முதல்வன், 337
அறத்தகையாசனம், 100-101.
அறத்திறக்கேது, 339
அறத்தின் வித்து, 113, 130
அறத்தினிலக்கணம், 291
அறத்தினீட்டிய பொருள், 178
அறத்தோர் வனம், 68
அறந்தருசால்பு, 223
அறந்தருநெஞ்சு, 146
அறநெறிச்சாரம், 106
அறம் - புண்ணியம், இது அருளறம், அன்புகொள்ளறம், தாங்கா நல்லறம், நல்லறம், பெருமைசால் நல்லறம், மலையாவறம், மிக்கவறம், முன்னவன் போதியின் நல்லறமென்று இந்நூலுள் வழங்கப்பட்டும், 105, 114-5, 177, 179, 216, 232, 247, 384
அறப்பாடு, 108, 115, 161
அறம் மூவகை, 366
அறமே துணையாவது, 248
அறமொழி, 121
அறல் - கருமணல், 219
அறல் விளங்கும் நிலாமணல், 97
அறவணவடிகள் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த புத்த சங்கத்துள்ள ஒரு முனிவர், கோவலன் கொலையுண்டது கேட்டு வருந்தியடைந்த மாதவிக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்து துன்பந்தீர்த்துத் துறவுபூணச் செய்தோர். பாதபங்கயமலையைத் தாம் தரிசித்ததன்றித் துச்சயனென்னும் அரசனையும் மனைவியரோடு சென்று தரிசிக்கும்படி செய்த

வர், மணிமேகலைக்கு ஆபுத்திரன் வரலாற்றையும் அமுதசுரபியின் பெருமையையும் உணர்த்தலின் விசேடத்தையும் எடுத்துக்கூறிய பலருடைய பசித் துன்பங்களையும் போக்குமாறு செய்தத்தன்றி அவளை வழிபடுத்திய ஆசிரியரும் இவரே; தீவதிலகையாலும் கந்திற்பாவைத் தெய்வத்தாலும் சிறம்பப் புகழ்ப் பெற்றவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல்கொண்ட பின்பு வஞ்சி நகரத்தை யடைந்து அவ்விடத்தே துறவு பூண்டிருந்த கோவலன் தந்தையோடு அளவளாவி அப்பால் காஞ்சி நகரஞ் சென்று அங்கே தவம் புரிந்திருந்தார்; தம்மை வணங்குவோர்க்கு, 'அறிவுண்டாக' என்றும், 'வாய்வதாக நின்மனப்பாட்டறம்' என்றும் இவர் ஆசி கூறியவாற்றால் எல்லோரும் எப்பொழுதும் ஞானமுடையராகவும் தருமமுடையராகவும் இருத்தல் வேண்டுமென்றெண்ணியிருந்தாரென்றும், "நரைமுதியாக்கை நடுங்கா நாவின் னுரைமூதாளன்" என்றும், "நாத்தொலைவில்லை யாயினுந் தளர்ந்து மூத்தவிவ யாக்கை வாழ்க்கைபல்லாண்டு" என்றும் கூறப்பட்டிருத்தலால் இவர் மிக்க மூப்புற்றும் சிறிதும் சொல்வன்மை குன்றுதிருந்தாரென்றும் தெரிகிறது; இன்னும் 'பழுதறுமாதவன்' எ-ம், 'துணிபொருள் மாதவன்' எ-ம், 'நன்றறி மாதவன்' எ-ம், 'மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி, யறவணவடிகள்' எ-ம், 'அல்லவை கடிந்த வறவணவடிகள்' எ-ம், 'அறந்திகழ் நாவி னறவணன்' எ-ம், இந்நூலில் ஆங்காங்குச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டிருத்தலால்

இவற்றது தூய்மை முதலியன இனிது விளங்கும், 6, 25-6 51, 113 - 4, 124, 132 - 5, 141, 152, 161, 165 - 6, 186, 232, 237-8, 250, 266, 270-71, 277, 289-90, 325-6, 334, 339, 344, 346, 349

அறவரசு, 290

அறவழி, 100

அறவாழி, 61, 348

அறவாழியாளவோன், 67, 113

அறவி - அறத்தையுடையது, 110, 137, 234

அறவி நாவாய் 110, 120

அறவியான்- அறத்தோடுகூடியவன், 20

அறவிலைபகர்வோர், 128

அறவிலைவாணிகன் - பொருளைவிலையாகக் கொடுத்து அதற்குத்தருமங்கொள்ளும் வியாபாரி, 128

அறவுரை, 106

அறவெயில், 230

அறவோர் -முனிவர், 216, 218

அறவோன் - புத்தன், 99, 107, 134, 178, 343

அறன், 166, 233-4,276

அறனோம்படை, 218

அறிதலுமறிதியோ, 229, 235

அறிந்த பிறவியள், 107

அறிபிறப்பு, 108, 115

அறிபொருள், 234.

அறியாப்பாலகன், 79.

அறிவனூல், 306.

அறிவில்லாத சிறியார், 166

அறிவு, 52, 83, 141, 198

அறிவுண்டாகவென்று கூறல், 271

அறிவுத்தலைப்பட்ட ஆயிழை, 255

அறிவு திரிதல், 255-6

அறிவு பாழாதல், 108

அறிவு பிறிதாகியது, 193

அறிவுரைத்தல், 223

அறுகு / அறுகை } - அறுகம்புல், 137

அறுசுவை, 337, 345

அறுவை, 75.

அறுவையர் - உடைநெய்வோர், 331
அறை - உவமவுருபு, ஓசை, 32, 50-51, 217, 224
அறைகழல் 7
அறைந்தனர் சாற்றல், 229
அறைபோகமைச்சர் - கீழறுக்கும் மந்திரிகள், 14
அறைபோதல், 32, 97
அன்பு - அருட்கு முதலாகி மனத்தின்கண் நிகழும் நேயம், 32
அன்புகொள் அறம், 335
அன்புடன்கிளைஇய அருண்மொழி, 59
அன்மகன், 386
அன்றிற்சேவல், 65
அன்றிற்பேடை, 65
அன்றைப்பகல், 106
அன்னச்சேவல், 64, 98, 208
அன்னதானம், 156 333
அன்னப்புள், 40, 65, 208
அன்னம்பட்டீயம் - ஒருதமிழ்நூல்; கத்தியரூபமாக உள்ளது, இது தருக்கசங்கிரக தீபிகையெனவும் பெயர்பெறும், தாமியற்றிய வடமொழித் தருக்கசங்கிரகத்திற்கு உரையாகத் தெலுங்கராகிய அன்னம்பட்டரென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுப் பின்பு திருவாவடுதுறை யாதீனச் சிவஞான யோகிகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது, 350
அன்னம்புட்டில், 350
அனந்தர் - கள்ளையுண்டமையால் உண்டான செருக்கு, 90
அனுமானம், 350
அனுமானவளவை, 303-5, 309, 323 - 4, 349
அனுமானவாபாசம், 365
அனுமானவிருத்தம், 354
அனுமானஸூத்திரம்-ஒரு பௌத்தநூல், அனுமேயத்தினிலக்கணங்களைக் கூறுவது, 350
அனுமேயம் - பௌத்தர்களுடைய பிரமாணமூன்றனுள் ஒன்று, 305
அனுவாதம் - முன்னரே பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னரும் எடுத்தோதுதல், 2
அனையது, 52, 180
அஷ்டாங்கசீலம், 231 365
அஷ்டாங்கமார்க்கம்-ஸம்யக் திருஷ்டி முதலியவற்றையுடைய வழி, இது நன்மார்க்கமென்றும் கூறப்படும் 381
அஸ்தேயம் - திருடாமை, 231
அஸங்கிரகம் - இரவாமை, இஃது அபரிக்கிரகமெனவும் வழங்கும். இவ்வாறன்றிப் பொருள்களைப் பின்பு வேண்டுமென்று சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளாமையென்றும் பொருள்கூறுவர், 231
அஸமஜ்ஞானஸத்துவலோகம், 3
அஹிம்ஸாபரமோதர்ம - கொல்லாமையே தருமங்களுள் மேலானது, 61
அஹிம்சை - கொல்லாமை, 231
அக்ஷபாதமுனிவர் - கௌதமர், இவர் நையாயிக மதாசாரியர்; காலிற் கண்ணுடைமையின் இவருக்கு இப்பெயர் வந்ததென்பர், 309
ஆ - பசு, 103, 143, 145, 150, 163 - 4, 306
ஆக்கினேயபுராணம் -ஒருவடநூல், பதினெண்புராணத்தொன்று, [illegible] எண்ணாயிரங் கிரந்தங்களையுடையது, 105,
ஆகம், 224, 257
ஆகமம், 309, 316
ஆகமவளவை, 303, 306
ஆகமவிருத்தம், 354
ஆகாசம், 318-9
ஆகாசானந்தியாயதனலோகம், 3, 81
ஆகாயகங்கை, 2
ஆகாயகமனம், 219
ஆகாயசாரிகள் - சாரணர், 298
ஆகாயப்பூ, 387
ஆகுபெயர், 36, 45, 96, 143-4, 182
ஆங்கண், 5, 47 181
ஆங்கு, 69, 76, 80, 101, 116, 130, 136, 186, 235, 237 373

ஆங்கவர் 113 131-5, 152 154
ஆங்கவள் 68 87, 184, 218, 251, 264
ஆங்கவன், 62 68, 102, 112-3, 138 157 182-3, 199, 218, 251, 258 265
ஆங்கவை, 140, 168
ஆங்கனம், 25, 29, 121, 131, 176-7
ஆங்காரவிகாரம், 319
ஆங்கு 186, 232, 278
ஆச்சரியம், 167
ஆசனம், 99-100 106-7 109, 155, 271
ஆசனமாவரையறுத்தல் - தவஞ்செய வோர்க்குரிய ஆசனம் எட்டினு ளொன்று, 386
ஆசாநாயகன் 222
ஆசாரக்கோவை - ஒரு தமிழ்நூல், சங்கமருவிய பதினெண்கீழ்க் கணக்கினுள் ஒன்று. இந்நூலைச் செய்தவர் பெருவாயின்முள்ளி யாரென்பர், 132, 300.
ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், 46-7, 251,-2, 311
ஆசிரியன், 125
ஆசிரயாசித்தம், 355
ஆசீவக நூல், 311
ஆசீவகமதம், 312 315
ஆசீவகவாதம், 325
ஆசீவகவாதி, 325
ஆசீவகன் 325
ஆசையறுத்தல்-நற்குணப் பத்தினுள் ஒன்று, 374
ஆட்டியலைத்தல், 116
ஆட்டுவாணிகர், 329,
ஆடல், 181
ஆடகம், 47
ஆடம்ஸ்பீக - இலங்கைத் தீவிலுள்ள மலைகளுள் ஒன்று இது சமந்த கூடமென்றும் சமனொளியென்றும் சமனொளியென்றும் வழங்கப் படும் இதன் உச்சியில் புத்தனு டைய பாதபீடம் உண்டென்பர், 119
ஆடரங்கு, 42
ஆடல்பாடல்புகு, 195
ஆடல்புணர்த்தல், 88
ஆடலங்கணிகை, 118
ஆடலாசிரியன் - நிருத்தகன், பரத நூலுட்கூறிய பஞ்சாசாரியர்க ளுள் ஒருவன் 87
ஆடவர், 29, 41, 90, 188, 159, 199
ஆடவர் குறுகா அருங்கடிவரைப்பு, 257
ஆடி, 99, 210.
ஆடிடம், 236.
ஆடியசந்தம், 172
ஆடியசாயல், 20
ஆடுங்கூத்தியரணிபோல வேறோ ரணி, 136
ஆடை, 181, 195
ஆண்கடன், 128.
ஆண்டலைப்புள் - ஆண்மகனது தலை போன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப் பட்சி, 73-4
ஆண்டலைப்புள் தலையலைநினைவு, 73,
ஆண்டு, 156, 181,-2
ஆண்மகன், 73
ஆணு - நேயம், 2
ஆணை - கட்டளை, 32, 35, 217.
ஆதரன், 299, 311
ஆத்திப்பூ, 322
ஆத்திமாலை - சோழர்களுக்குரிய அடையாளமாலை, 16
ஆத்திரேயம் - ஒரு வடநூல், வே தாங்கமாகிய கற்பங்களுள் ஒன்று அத்திரிமுனிவரால் செய் யப்பட்டது, 310
ஆதிசானமுனிவன், 86, 100
ஆதிமுதல்வன், 67, 113, 136, 141 347
ஆதிரை - சாதுவன் மனைவி; ஒப்பு யாவில்லாத கற்பினள் இவள் தன் கணவன் இறந்தானென்ப து கேட்டு உயிரை விடுத்தற்குத் தீயிற் பாய்ந்து அது சுடாமை யால் வருத்தமுற்றிருந்து, 'உன் கணவன் விரைவில் வருவான் எனக்கூறிய அசரீரியைக் கேட்டப் பின்பு அவ்வண்ணமே கணவனை வரப்பெற்று அவனோடு கூடி வாழ்ந்திருந்தாள் மணிமேகலை இரந்தபொழுது, 'பாரக மடங்

களும் பசிப்பிணி யறுக' என்று சொல்லி அமுதசுரபியில் முதலிற் பிச்சையிட்டவள் இவளே, பதுமினிப் பெண்டிரென்றும் வானவருங் கற்பினளென்றும் இந்நூலிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவள், 7, 168-73, 177-8
ஆதுலமாக்கள் - மிக்க வறுமையை யுடையோர், 45
ஆந்திரதேசம் - தெலுங்குநாடு, 207
ஆந்திகம், 310
ஆப்தன் - உண்மையையே சொல்லுபவன், 306, 316.
ஆபதி - சாணம், இது வடமொழியில் 'கோபுரீஷம்' என்று கூறப்படும், 212
ஆபத்தம்பம் = ஆபஸ்தம்பம் - ஒரு வடநூல், இது வேதாங்கமாகிய கற்பசூத்திரங்களுள் ஒன்று; ஆபஸ்தம்ப முனிவரால் செய்யப்பட்டது, 310
ஆபரணங்களில்லாத தோற்றம் - இயற்கை அழகு, 40
ஆபஸ்தம்பக்ருஹ்யம் - ஒரு வடநூல், ஆபஸ்தம்ப முனிவரால் செய்யப்பட்டது, இல்லற நெறியைக் கூறுவது, 90
ஆபாஸ்வரலோகம், 3
ஆபுத்திரன் - சாலியின் புதல்வன்; பிறந்தநாள் தொடங்கி ஏழுநாளளவும் ஒரு பசு பாலூட்டி வளர்க்க வளர்ந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றான்; அன்பும் அருளுமுடையோனென்று தென்மதுரையிற் கலாநியமத்துள்ள சிந்தாதேவியால் அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரம் பெற்றுப் பல்லுயிர்களுக்கும் உணவளித்துப் பாதுகாத்து மணிபல்லவத்தில் இறந்து பின்பு சாவகநாட்டிலுள்ள நாகபுரத்திற் (Nagpur) பசுவயிற்றிற் பொன்முட்டையில் தங்கிப் பிறந்து புண்ணியராசனென்று பெயர்பெற்றவன், 6, 8, 121, 123, 132, 135, 142-3, 146, 151-6, 159, 162-5, 185, 233, 248, 274, 276, 281, 286
ஆம்பல், 96, 328
ஆமகன், 144, 147
ஆமந்திரிகை - இடக்கைத் தோற்கருவி, 88
ஆய்க்குடி, 306
ஆய்கழல், 215
ஆய்தொடி, 237, 259
ஆய்த்தார், 26
ஆயதனம் - இடம், 375
ஆய்பிறவி, 118
ஆயம் - மகளிர் கூட்டம், 88-9, 270, 273-4
ஆயமெட்டு - எண்பேராயம், இவை அரசர்களுக்குச் சகாயஞ் செய்வோராகிய எண்வகையினருடைய கூட்டம்; இவற்றை அஷ்டமகாவர்க்கமென்பர் வடநூலார், 13
ஆயிதழ், 210
ஆயிரங்கண்ணோன், 158, 194, 265
ஆயிரவாரத்தாழியந்திருந்தடி, 63, 126
ஆயிழை, 101, 185
ஆயினும் - விகற்பப்பொருளைத் தருவதோர் இடைச்சொல். எண்ணிடைச்சொல், 52, 71, 253, 291
ஆயுதங்கள் ஐந்து - சங்கம் முதலியன, திருமாலுக்குரியவை, 38
ஆர்கை - நிறைதல், 41
ஆர்த்தவாயன், 35
ஆர்த்தி, 139
ஆர்புனைதெரியல், 211
ஆரங்கண்ணி, 16
ஆரணர், 153
ஆரணங்காகிய பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர், 194
ஆரணங்காகிய வருந்தவன், 182
ஆரணவுவாத்தி, 112, 148
ஆரண வேதம், 311
ஆரம், 210
ஆரவாரித்தழைத்தல், 43
ஆராமம் - உண்டாக்கப்பட்ட சோலை, உபவனமென்றும் வழங்கப்படும், 5, 29
ஆராமை - தெவிட்டாமை, நிரம்பாமை, 376
ஆரிடை - அரியவழி, 70, 145, 252
ஆரியப்பேடி - ஆரியக்கூத்திற் பேடி, 37

ஆரியபரியேஷணை ஸூத்திரம் - மத்தியமநிகாயமென்னும் நூலின் பகுப்பினுள்ளொன்று இதில் புத்த சரிதம் கூறப்படும், 366
ஆரியவரசர் - கனகன் விசயன் முதலியோர், 301-2.
ஆரியனமைதி, 233, 276
ஆரிருள், 105, 203
ஆருமில் தமியேன், 78
ஆருமிலாட்டி, 79
ஆருமின்மையினரும்பிணியுற்றோர், 184
ஆருயிர், 237, 259
ஆருயிர் மருத்துவி, 180
ஆருயிர் மருந்து-சோறு, 111, 123, 130-31, 178, 237, 342, 344
ஆருயிர் முதல்வன், 155, 159
ஆருயிருண்டது, 78-9, 225
ஆருயிரோம்புநன், 155, 158, 161
ஆருயிரோம்பும் ஒரு பெரும்பூட்கை, 32
ஆல், 307.
ஆல்மர் செல்வன் - சிவபெருமான், 39
ஆலும் - ஆடும், 94
ஆலுமயில், 43
ஆலோர், 73
ஆவணி, 121
ஆவதை, 236
ஆவதொன்று, 80
ஆவம் - அம்பறாத்தூணி, 221
ஆவி - புகை, 356
ஆவின்கடைமணியுகுநீர் நெஞ்சுசுட, 252
ஆழ்கடற் பவ்வம், 44
ஆழி, 252
ஆழித்தாழி யகவரை, 81
ஆழிதொட்டான், 252
ஆழியங்குன்றம் - சக்கரவாளகிரி, 83
ஆற்றுப்பாலகர், 75, 91
ஆற்று மாக்கள், 183, 205
ஆற்றுமாக்கள் அரும் பசிகளைவோர், 128
ஆறிடைப் பெரும்போர்புரிதல், 214
ஆறுதல் - உதவுதல், 158
ஆற்றுநர்த்துணை, 183, 295
ஆற்றுநர்க்களிப்போர், 128
இறுப்பப்படுத்தல், 38
இற்றுவது, 123, 153
இற்றிமரபினறிந்தோர், 17
இறு - யாறு, 219
இனமா, 359
இன்றவர் - அமைந்தவர், 22
இனந்தம், 23
இனைத்தீநோய், 7, 220
இஸ்தானம் - பலரும் வந்திருத்தற்குரிய சிறந்த இடம் 34.
இகத்தல், 140
இகந்த வட்டிடை, 37
இகல், 222
இகலுளந்துரத்தல், 213.
இகலெரிபொத்தி, 222
இகூஉம் - அறையும், 15
இங்கிதம் - குறிப்பு, 222
இங்கிவள் - இவள், 223
இசைக்காரர் - பாணர், 330
இசைச்சொல்லளவை, 127
இசைத்தல், 206
இசைப்பாடல், 210
இசைப்பாணர் - பாணச்சாதியருள் ஒருவகையார், 330
இசைபடுதீஞ்சொல், 53
இசையாசிரியன் - கீதாசாரியன் பரதநூலுட்கூறிய பஞ்சாசாரியருள் ஒருவன், 87
இசையினிலிவட்குத் தோற்றுப, 201
இசையுந - ஒப்பன, 40
இஞ்சி - கோட்டை, 64.
இட்டகாலத்து, 231
இட்டசாபம் கட்டல், 296
இடுவாய்க்கரண்ட, 34.
இடக்கர், 267
இடக்கை ஒருவகை வாத்தியம் வினைக்கிரியைகள் இடக்கையாற் செய்யப்படுதலின் இஃது இப் பெயர் பெற்றதென்பர் அடியார்க்கு நல்லார், 88
இடங்கர் - முதலைச்சாதி விசேடம், 327
இடங்கழிகாமம், 109, 196
இடங்கழிநெஞ்சத் திளமை யானை, 200.
இடங்கழி மானமாலை, 109
இடபம், 121, 164

இடமவரையறுத்தல் - தவஞ்செய்வாரகுரிய நியமங்கள் எட்டினுள் ஒன்று, 386
இடமுறை முமமுறை வலமுறை வாரா, 102
இடா, 154, 228, 232
இடவயம - அத்திபதி எனனும அரசனுடைய நகரம், காந்தாரநாட்டிற்பூருவதேசத்திலுள்ளது இடவயமெனவும வழங்கும், 103
இடவயின, 163, 237
இடிகருன முழககம, 91
இடியுறுமுழககு, 14
இடின, 32-3
இடுககண, 48 258, 266, 294
இடுஙகறகுனறம, 211
இடுபிணககோடடம, 84
இடுபொருள-பிறாவாவிடட பொருள, 216
இடுமபை - துனபம, 14, 49, 198, 376
இடுமணல, 180
இடுவானவேணடி - இடவிருமபி, 249
இடூஉம, 248
இடை - காலம, சமயம, 51
இடைசசேரி, 306
இடைசசொல, 189, 253, 291
இடைநிலை - நடுவிலநிற்றல, 122
இடைநிலைவரைபபு, 328
இடையாமம, 152
இடையிடுமொழிதல - தவஞ்செய்வாரகுரிய நியமங்கள் எட்டினுள ஒன்று, 386
இடையிருளயாமம, 84, 93, 171, 193, 223
இடையினறு, 154
இடையூறு, 304
இணா - பூஙகொத்து, 93.
இணை - இரணடு, 270-71, 275.
இததியுகதம - சூததிர பிடகததின சிற்றுறுபபுககளுள ஒன்று, 299
இதழ - பூமடல, 210.
இதனமுள, 41.
இதூஉம, 203
இதை - கப்பறபாய, 44, 46, 160
இநதியம - பொறிகள, 359
இநதிரகுலம, 275
இநதிரகோடடணை, 62, 86, 183.
இநதிரபாசம, 269, 349
இநதிரசிறபபு, 128
இநதிரதனு, 328
இநதிரதிருவன, 213
இநதிரவிகாரம ஏழு - காவிரிப்பூம்பட்டினததுள்ள புததாலயததில இநதிரனால நிருமிககப்பட்டுள்ள ஏழுரஙகுகள புததசஙகததார இருததறகு இடமாக இருநதவை, சாரணாகள இவற்றிலிருநது பௌததாகமஙகளை உபதேசிததாாகளெனறு தெரிகிறது, 298, 332
இநதிரவிலலின தோறறம தேவாகளுடைய தோறறததிறகு உவமை, 67
இநதிரவிழா - அகததிய முனிவா கடடளையினபடி தூஙகெயிலெறிநத தொடிததோட செமபியனெனனும அரசனால தொடஙகபபடடு வருடநதோறும காவிரிப்பூம பட்டினததிற சோழ பரமபரையோரால இநதிரனுககு நடததுப்படடுவநத உறசவம, இதனை நெடுமுடிக கிள்ளியெனனுமரசன செயயாதொழிநதமையாலேதான காவிரிபபூம பட்டினம கடலாற கொளளபபடடது, இஃது ஆயிரஙகணணோன விழாவெனவும, விநதிர கோடடணை யெனவும், இநதிரகோடடணை விழாவெனவும், தேவகசசாநதியெனவும இநநூலில வழஙகும, 14-5, 29, 31, 86-7, 269, 289, 347
இநதிரவிழா நடககும நாடகள இருபததெடடு, 12
இநதிரவிழாவிறகுக காரணம, 1
இநதிரன - தேவராசன அவன தூஙகெயிலெறிநத தொடிததோட செமபியனால விழாக கொள்ளுமபடி வேணடப்படடான, மணிபலலவததில புததபீடிகையை நிருமிததுத தரிசிததோருடைய பழம்பிறப்பைப் புலப்படுத்தும் பெருமையை

அதற்குண்டாக்கி அதனைப் பாதுகாக்கும்படி தீவதிலகையென்னும் தெய்வப் பெண்ணையும் நியமித்தான்; உயிர்களைப் பாதுகாக்கும் ஆபுத்திரனுக்கு உரம் அளித்தற்கு வந்து தன்னாரத்தையை அவன் மகிழ்ந்து தெரிந்து இரப்போரைக்காணாது அவன் வருந்தும் வண்ணம் மழை பெய்வித்து எவ்விடத்தும் வளமுண்டாகச் செய்தான்; தனது ஆசனமாகிய பாண்டு கம்பளத்தின் நடுக்கத்தால் உலகிலுள்ளார் அறிவியல்புடையாராகச் செய்ய வேண்டியவற்றையறிந்து விரைந்து செய்பவன்; சாவகநாட்டுள்ள நாகபுரத்தரசர் இவன் பரம்பரையோர், 4, 12, 14, 16, 29, 118, 125, 128, 155-7, 165, 194, 222, 280, 342, 347-8
இந்திரன் ஆயிரங்கண் பெற்றது, 194
இந்திரன் மருமான், 275
இந்திரியம், 301, 306, 372, 375
இம்பி - சிப்பி, 308
இம்பர், 296
இம்மை, 35, 323
இமயம் - ஒருமலை, செங்குட்டுவனென்னும் சேரன் பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகி உருவத்தைச் சமைப்பித்தற்கு வருவித்த கல் இமயமலையிலுள்ளதே. அதுமேருவென்றுங் கூறப்படும், 194, 293
இமயவரம்பனென்னுஞ் சேரலாதன் - ஒரு சேரன்; அவன் வடநாட்டரசர்களை வென்று இமயமலையில் தனது குலவிலச்சினையாகிய விற்பொறியைப் பொறித்தமையால் இப் பெயர் பெற்றான்; விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தன் ௩-ம், இமயவரம்பன் எ-ம், நெடுஞ்சேரலாதனென்றும் கூறப்படுபவன்; இவனுக்கும் சிலப்பதிகாரக்கதைத்தலைவனாகிய கோவலனுக்கு ஒன்பது தலைமுறை முன்னோனான கோவலனென்பவனுக்கும் சிநேகம் உண்டென்று தெரிகின்றது, 335-6
இமிர்தல், 31
இமிழ்கடல்வரைப்பு, 183
இமையமால்வரை, 301
இமையவில், 194
இமையோர், 200
இயக்கம், 276
இயக்கு, 49
இயங்கலும் இயங்கும், 36.
இயமானன் - யாகத்தலைவன், 309
இயல்குணம், 60
இயல்பளவை - பிரமாணங்களுள் ஒன்று. இதனை ஸ்வபாவலிங்கமென்பர் வடநூலார், 306
இயல்பு - ஸ்வபாவம், 372
இயல்புநயம் - ஒற்றுமை முதலிய நான்கு நயங்களுள் ஒன்று, 371, 385
இயல்பு பன்னிரண்டு, 272
இயல்பு மிகுத்துரை, 383
இயலாசிரியன் - சுகிருன் பரதநூலுட் கூறப்பட்ட பஞ்சாசாரியர்களுள் ஒருவன், 87
இயவு - வழி, 143
இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல், 307
இயற்படுபொருள், 272
இயற்றல், 297
இயன்ற - இயற்றிய, 47
இயைந்துரை, 383
இரணியகருப்பவாதிகள் - பிரமவாதிகள், 234
இரத்திமன்றம் - இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்று, 74 [331
இரத்தினங்களை விற்கும்வணிகர்,
இரத்தினத்தீவம் - மணிபல்லவமென்னுந் தீவிற்கு அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய ஒரு சிறுதீவு. இலங்காதீவமென்றும் கூறப்படும். இதில் புத்தருடைய பாதப்படிமை அமைக்கப்பெற்ற உச்சியையுடைய மலை (ஆடம்ஸ்பீக்) ஒன்றுண்டு, 110, 119-20.
இரத்தினபுரி, 119
இரத்தினவேலைக்காரர், 212
இரந்தூண்வாழ்க்கை, 153, 197, 285

இரப்போர், 130, 157, 205
இரவிகுலம் 268
இரவில் தூய்மையில்லாதவனைப் புரியாமை 231.
இரவிவன்மன் - அசோதர நகரத்தரசன், அமுதபதியின் கணவன், இலக்குமியின் தந்தை, 93, 104, 132,
இராககடைவேசை, 242
இராகவன், 307
இராகவேகம், 109, 196
இராகி - கேழ்வரகு, இஃது எண்வகைக் கூலத்துள் ஒன்று, 9
இராகுலன் - அத்திபதியென்னும் அரசனுக்கு லட்சுமி வயிற்றிற் பிறந்தவன், இலக்குமியின் கணவன் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறந்து பின்பு உதயகுமரனாகப் பிறந்தோன், 104 - 6, 109-10, 112, 118, 129, 197, 231, 259, 279
இராசகிருக நகரம், 114
இராசதானி, 167, 297
இராசப்பெருநெறு, 41
இராசமாதேவி - நெடுமுடிக்கிள்ளியின் மனைவி, உதயகுமரனுடைய தாய், மணிமேகலை கூறிய அறமொழிகேட்டுப் புத்திரசோகம் நீங்கினவள் இவளது இயற்பெயர் சீர்த்தி. இவள் மாவலி பரம்பரையிற் பிறந்தவள், 211, 231-3, 253, 255-6, 258-9 261, 264-5, 269-71
இராசருசி, 105
இராசகிரி, 203 - 4
இராசபூ - இராசகிரியில் மலரும் மலர், 323
இராமர், 307
இராமன் கடலைக் கடந்தது, 179
இராவணன், 307.
இரியல் - கெடுதல், 148.
இரீஇ - இருத்தி, 50.
இரீஇய- இருத்திய, 330
இருங்கடலுடுத்த மண், 245
இருசார், 141.
இருட்கலப்பு, 152
இருட்பாரவினை, 60
இருடி, 147
இருண்மயக்கம், 152
இருத்தி-ஸித்தி, 110, 230, 238 268, 269
இருந்தனர்சில, 121, 164
இருந்தெய்வம், 229
இருந்தேத்துவார்-மாகதர், 330
இருநிதிக்கிழவன்-கோவலன் தந்தை, 95
இருநிதிச்செல்வம், 247
இருப்புச்சலாகை, 307
இருபாற்பெயரிய உருகெழுமூதூர், 4, 45
இருபிறப்பாளர், 29
இருபெயரொட்டு, 32, 75, 222, 301, 373
இருப்புயிர்-ஐவகையுயிர்களுள் ஒருவகையென்பர். சைனநூல் வழக்கு, 315
இரும்பேருவகை, 77
இருமருந்து-சோறும் தண்ணீரும், 123
இருமை - பெருமை, 181,
இருள் - மயக்கம், 280
இருள்கூர்ந்தமனம், 139
இருள்பரந்து கிடந்த மலர்த்தலையுலகம் 133
இரேவதர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
இரை 41
இரௌரவம் - எட்டு நரகங்களுள் ஒன்று, 82.
இல்பொருளுவமை, 45, 67
இலவந்திகள், 90
இல்லதுசார்ந்த இன்மை வழக்கு - அறுவகை வழக்கினுளொன்று, 371, 382, 384
இல்லதுசார்ந்த உண்மை வழக்கு - அறுவகை வழக்கினுளொன்று. 371 382, 384
இல்லறத்தார்க்குரியசீலம் - கொல்லாமை முதலிய ஐந்து, 231.
இல்லறத்தாரில் விஷேடர்க்குரிய சீலம் - கொல்லாமை முதலிய எட்டு, 231
இல்லுறைதெய்வம் - வீட்டுத்தெய்வம், 94.
இல்லோரிரத்தல், 156

இலவழக்கு, 308
இல்வாழ்க்கை, 335.
இல்வாழ்க்கைநலம், 178
இலக்கணம், 369
இலக்கு, 370
இலக்குமி - இரவிவன்மனுக்கு அமுதபதி வயிற்றிற் பிறந்தவள், தாரை வீரை யென்பவர்களின் தங்கை, இராகுலனுடைய மனைவி, திட்டிவிடத்தாற் கணவன் இறந்தவுடன் றீப்பாய்ந்து உயிரை நீத்தவள், சாது சக்கர னென்னும் முனிவனுக்கு உண வளித்த புண்ணியத்தால் இவளே மணிமேகலையாக வந்து பிறந்து பௌத்த தருமம் கேட்டனளென்று தெரிகின்றது, 54, 93, 104, 109, 113, 118
இலகொளிவிஞ்சையன், 182
இலங்காதீபம் - இரத்தின தீவம் எனப்படைப் பாரக்க, 119-20
இலங்காதீவு - இதிறபுத்த தலமாகிய மலையொன்று உண்டு, 225, 336
இலங்காநகரம், 179
இலங்கைப்பூமிசாஸ்திர சங்கிரகம், 119
இலச்சினை - அடையாளம், 100
இலஞ்சி - பொய்கை, 42, 96-7, 121, 161
இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றம், 74
இலவந்திகை - யந்திரவாவி, 30, 326
இலவம் - இலவமரம், 41
இலவிதழ், 221
இலிங்க புராணம் - பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றாகிய சைவபுராணம். பூர்வகாண்டம் உத்தரகாண்டமென்னும் பெரும் பகுப்புகள் இரண்டினையும், சிறு பகுப்புகளாகிய கஙச - அத்தியாயங்களையும், உகூ௦கூ - செய்யுட்களையு முடையது. இந்நூலாசிரியர் குலசேகர பாண்டியரென்பவர், 179
இலையமுதிடுவோர் - வெற்றிலை விற்போர், 329
இழிதல், 108
இழிசினன், 312
இழுக்கி - வழுக்கி, 231
இழுக்குதல் - தப்புதல், 279
இழுகிய, 69
இழுமென்சுமமை, 154
இழைத்தல் - செய்தல், 84, 210
இளங்காற்செல்வன், 211
இளங்கிள்ளி, 340
இளங்கோவடிகள் - சிலப்பதிகார நூலாசிரியர், இவர் மலைநாட்டில் வஞ்சிநகரத்திருந்து அரசுசெய்த சேரலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர் சேரன் செங்குட்டுவனுடைய தம்பி இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்றும், துறவுபூண்டமையாற் பின்னர் இளங்கோவடிக ளென்றும் பெயர் பெற்றார் மதுரைக்கூலவாணிகன்சாத்தனார் மணிமேகலையை இயற்றி இவரைக் கேட்பித்தாரென்று இந்நூற்பதிகத்தால் தெரிகின்றது இவரைச் சேரமுனியென்றுங் கூறுவர், 9, 189, 296, 300, 332.
இளங்கோன், 48, 53-4, 252, 259
இளம்பூதி, 143
இளமரக்கா - இளஞ்சோலை, 42
இளமை, 51, 196, 198, 247-8
இளமைப்பருவம், 52.
இளவளஞாயிறு, 108
இளவேய்த்தோள், 263
இளவேனில் - இளவேனிற் பருவம், 121, 211, 216
இளி - இசை, 204.
இளிவு - அருவருப்பு, 72
இளைப்பு, 310
இளையாள் - தங்கை, 93
இறவு - இத்தன்மைத்து, 297
இறத்தல் - கடத்தல், 64, 125.
இறந்தகாலம், 369
இறந்ததுதழீஇயவெச்ச வும்மை, 106, 218, 274, 370
இறந்திருள்கூர்ந்தவிடை யிருள்யாமம், 84
இறப்பு, 89

இறலிஞாணகல், 220
இறவு - இறுதலின்மை, 220
இறங்கு - சோளம், எண்வகைக் கூலத்துள் ஒன்று, 9
இறுத்தல் - தங்குதல், 66, 266, 284
இறுதி - மரணம், 283
இறுதியில்லின்பம், 35
இறுதியின்றகதி, 137
இறுநுசுப்பலச, 102
இறும்பு - குறுங்காடு, 211
இறும்பூது - அதிசயம், 221, 266
இறுவரை - பெரியமலை, 296
இறை - அரசன், அறம், இறப்பு, கை, தங்கல், 45, 192, 201, 256, 309
இறைகூரும் - தங்குதல்மிக்க, 74
இறைகொண்ட, 48.
இறைபொருளாகப் பிறந்த அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடு, 111
இறையனாரகப்பொருள் - ஓர் இலக்கணநூல், களவியலென்றும் பெயர் பெறும் இதன் ஆசிரியர் மதுரைச் சோமசுந்தரக்கடவுளின் கூறுகிய இறையனார், இது 60 சூத்திரங்களை உடையது, இதன் அருமை பெருமையையும் இது செய்யப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும், "உலகியனிறுத்தும் (5) என்னும் கல்லாடச் செய்யுளால் உணர்க, 53, 296
இறையுறை புறவு, 89
இறைவளை, 197
இறைவன், 156, 234, 316.
இறைவி கோட்டம், 74
இன்பச்செவ்வி, 60
இன்பதுன்பங்கள் அனுபவனல், 315
இன்பம், 372, 381.
இன்பவுலகு, 234
இன்மை - பத்துப் பிரமாணங்களுள் ஒன்று இஃது அபாவமெனப்படும், 304
இன்மைப்பொருட்டு, 370
இன்மையினுபயாவியாவிருத்தி, 364
இன்மைவழக்கு - அறுவகை வழக்கினுள் ஒன்று, 371, 382, 384
இன்று - இல்லாமல், 297
இன்னணம், 96, 101, 280
இன்னரம்புளர், 165
இன்னனள், 267
இன்னுப்பிறவி, 140, 230, 279
இன்னுவிசையொலி, 73-4
இனிளவேனில், 211
இன்னுயிரிழந்தயாக்கை, 95
இனியனகூறல் - நற்குணம் பத்தினுளொன்று, 374
இனைந்து, 40, 94
ஈங்கிது, 69, 84, 118, 260, 370
ஈங்கிவள், 57, 96, 141, 147, 152, 169, 177, 197, 251
ஈங்கிவன், 222, 224, 252, 275
ஈங்கென்பது தன்மையை உணர்த்தல், 158
ஈங்கெனவரவு, 118
ஈட்டம், 376
ஈடுசிறை, 232
ஈண்டுச்செய்வினை, 156.
ஈண்டுஞாலம், 155
ஈதத்துவக்குமின்பம், 157
ஈமச்சுடலை, 78, 82
ஈமத்தாழி, 72
ஈமத்தூமம், 73
ஈமப்பந்தர், 72
ஈமப்புறங்காடு, 69, 79
ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு, 171, 227, 252
ஈர்த்து - இழுத்து, 89
ஈவாருங்கொள்வாருமில்லாத வானத்து வாழ்வார், 156
ஈற்றிளம்பெண்டிர், 75, 91
ஈறுகடைபோக, 236
ஈனற்குழவிக்கு இரங்கா திருத்தல், 143, 149, 283
ஈனற்குழவிமுகங்கண்டிரங்குந்தாய், 130
ஈனோ - இவ்வுலகத்தோர், 338
உகிர் - நகம், 221
உகுத்தல் - சொரிதல், 102, 143
உச்சயினி நகரம் - அவந்திநாட்டின் தலைநகரம் பிரச்சோதன னென்னும் அரசனுடைய இராச

தானி இப்பெயர் தமிழில் உரு வசியெனவும் வழங்கும், 122, 167.
உச்சிப்பொழுது 111
உச்சிமீமிசை, 119
உச்சுவாசம - நூலுறுப்பின பெயர விசேடங்களுளொன்று இது வடநூலாகிய தசகுமாரசரித்தி ரம முதலியவற்றில் வழங்கிவரு கிறது, 112.
உசாஅம், 201
உட்கோள், 223
உடங்கு, 305
உடங்குயிர்வாழ்க. 114
உடம்பிட்டு, 162
உடம்பிற் றோன்றும பாவ மூன்று, 272
உடம்பு, 133, 176, 197
உடறகழுதல, 259
உடற்பிளவு, 45
உடற்றல், 143
உடனபுணர்பபு - சமவாயம, 321
உடனிகழச்சி, 170
உடனுறைவா ரகலக 294
உடனுடடு, 151.
உடுக்கை, 336
உடுத்த கூறை, 172
உடுபபன, 157
உடுபபு, 39
உடை, 34, 181, 291
உடைகலப்பட்டோன, 191
உடைகலமாக்கள், 176
உடைதலை, 74
உடைநதகுமபம, 75
உடைநெயவோர், 331
உடையுயிர் - மெய்ந்தஉயிர், 139
உடையோர்தல், 156
உணகண, 88
உணடல, 181.
உணடாநெறி - சமபவவளவை. 307
உணடி, 112, 157, 291.
உணடிகொடுத்தோருயிர்கொடுத தோர், 129.
உண்டையுருட்டல், 159
உண்டொழிமிச்சில, 151, 166.
உணணலுமுணணேன, 229
உணவுநோன்பு, 34-5, 161, 164, 182
உணறுவுயக்கம் 89
உணமென-உணணுமென்று, 35
உணமை-சம்பவவளவை, 307
உணமைப்பொருள், 323
உணமையறிவு - சததியஞானம 367
உணமைவழக்கு - அறுவகைவழக்கி னுள ஒன்று, 371, 382, 384
உணங்கல-வற்றல, 174, 220-21.
உணர்ச்சி, 377
உணர்ந்தவையுணர்தல் - பிரமாண பாசங்களெட்டினுளொன்று, 309
உணர்விலபூதம, 323
உணர்வு - விஞ்ஞானம, 237, 271 320, 370, 372, 375
உணர்வுடைபபூதம, 323
உணர்வுபாழாகி, 108
உணர்வொழிகாலம, 129
உணவினபிண்டம, 116
உணீஇய 191
உததமததோர்கருவி - மததளமுத லியன, 210
உததமபிண்டிகள் - ஸமீதரா அல லது ஸத்விரா, 294
உததரமகதநாடு, 238
உததரன - ஆரியவரசருளொருவன 301
உததராரதநம, 112.
உதநி - மீசாததல, 327
உததியானம - உயயானம, அரசா விளையாடுமகாவறசோலை, 31
உதடு, 222
உதயகாலவருணனை, 91
உதயகுமரன - காவிரிப்பூமபட்டின ததரசனகிய நெடுமுடிக்கிள்ளி யின புதலவன, மணிமேகலையா ல விருப்புற்றுப் பலமுறை அவ ளிடஞ்சென்று இரந்து பின்னி ன்றோன, முடிவில அவள் காய சண்டிகை யென்னும் விததியா தரமங்கையின் வடிவங்கொண்டு திறப அவ்விடத்துச்சென்று அவ விததியாதர மங்கையின கணவ னுகிய காஞ்சனனென்பான் வித தியாதரனுடைய வாளால வெட

டுண்டான், இவன் பெயர் இளங்கோவென்றும் வழங்கப்படும், 5, 7, 30, 44, 49, 53-4, 85, 105, 109, 112, 134, 167, 188-91, 194, 196, 199, 201-5, 217, 219, 220, 222-3, 225-6, 232, 240-41, 250-51, 258, 265-6, 277

உதயணகுமாரகாவியம்-ஒரு தமிழ் நூல்; வத்ஸதேசத்தரசனாகிய உதயணகுமாரனுடைய சரித்திரத்தைக் கூறுவது, இது முதலில் ஐந்து கவிகளுடைய பாயிரத்தையும் பின்பு ஆறு காண்டங்களையுமுடையது; அவற்றுள் உஞ்சைக் காண்டம் 116-கவிகளையும், இலாவாணகாண்டம் 30 கவிகளையும், மகதகாண்டம் 35 கவிகளையும், வத்தவகாண்டம் 55-கவிகளையும், நரவாணகாண்டம் 61-கவிகளையும், துறவுக் காண்டம் 65-கவிகளையும் உடையன, இந்நூலாசிரியர் பெயரும், அவர் காலம் முதலியனவும் விளங்கவில்லை, 167

உதயணன் - வத்ஸதேசத்தரசன்; இவன் 'வத்தவன்' என்றும் வழங்கப்படுவன், 167.

உதயணன்கதை - ஒரு தமிழ் நூல்; இது பெருங்கதையென்றும் வழங்கப்படும், 10.

உதயணன் மந்திரிகள் - இடபகன், உருமண்ணுவா, யூகி, வயந்தகனென்னும் நால்வர், 167

உதயத்திற்கு முன்பு புசியாமை சீல வகைகளுள் ஒன்றென்பர், 231

உதாசீனம் - உபேக்ஷை, 388

உதானம் - சூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்பினுளொன்று, 299

உதைத்தல் - தெறித்தல், 88

உப்பமைகாமம், 40

உப்புநிலம், 112

உப்புவிற்போர் - உமணர், 329

உபகாரவர்மா - தசகுமாரசரித்திரமென்னும் வடநூலிற் கூறப்பட்டுள்ள பத்துக்குமாரர்களுளொருவன், 70

உபகாரிகள், 95

உபதேசம், 261

உபநயம், 350, 352

உபயதன்மவிகலம், 360 - 61

உபயாசித்தம், 355

உபயாவியாவிருத்தி, 360

உபயைகதேசவிருத்தி, 356-7

உபவனம், 29.

உபாசகர் = உபாஸகர் - பௌத்தரில் இல்லறம் நடத்தும் ஆடவர், 327

உபாசிகை = உபாஸிகை - பௌத்தரில் இல்லறம் நடத்துபவள், 327

உபாத்தியாயன் - வேதங்களையோதுவோனும் வேதத்திற் சிலபாகங்களையேனும் வேதாங்கங்களையேனும் ஜீவனத்தின்பொருட்டு ஓதுவிப்பவன், இப்பெயர் தமிழில் உவாத்தியன், உவாத்தியான், உவாச்சிகன், உவாத்தி யென்று பலவாறாக வழங்கும், 142

உபாதாயவுரு - இருவகை யுருவகங்களுள் ஒன்று, 381

உபாதானம் - பற்று, பன்னிரு நிதானத்துள் ஒன்று, ஒவ்வொருபொருளிலும் ஒட்டிக் கொள்ளுதல், 369, 372

உபாயபாரமிதை - மோட்சோபாயமாகிய மார்க்கபூரணை தசபாரமிதையுள் ஒன்று, 297

உபேக்ஷாதமகஞானம் - பிரமாணாபாசங்களெட்டினுள் ஒன்று, கண்டுணராமை யெனப்படும் 308

உபேக்ஷாபாவனை - பாவனையைந்தனுள் ஒன்று எல்லாவுயிர்களையும் ஸமமாகப் பாவித்தலும் விருப்பு வெறுப்பின்றி இருத்தலுமாம், 387-8

உம்பர், 266

உம்பளம் - உப்பளம், 266

உம்மைவினை - பழவினை, 296

உமட்டியர் - உப்புவிற்கும் மகளிர், 329.

உமணர்- உப்புவிற்கும் ஆடவர், 329

உமிழ்சி, 220

உய்த்தல், 251

உய்தி - பிழைப்பு, 233, 239

உயப்பினை, 271
உயயாநோய் 258
உயயானம = உதயானம - உச்சா
விளையாடுங் காவற்சோலை, 31
உயக்கம் - வருத்தம 89
உயக்கோடல், 230, 279
உயங்குநோய வருத்தம் 27
உயாகிலை யுலகம, 283
உயாமணிப்பட்டிகை, 245
உயவல - வருந்துதல், 34.
உயா - வினை, 223
உயிர, 34, 138 162, 177, 229, 237
உயிரக்கடவிறுத்தோா, 70
உயிரக்காப்பிட்டு 193
யிரக்கு உணடியுட உறையுளுமல
உலாமல் கெடுதலில், 291
உயிரக்கொடை, 129
உயிரகட்குவினைப்பயன விடாயுங
காலை ழினைபமுமு துனபமுமு காட
டல, 272, 373
உயிரகள அறுவகை 108, 272, 373
உயிர காவலன 163
உயிர கோறல, 175
உயிர சுமெநாள, 259
உயிரத்தநதை, 347
உயிரதல-போகக்குதல, மோதுதல,
267
உயிரப்பனமை, 251
உயிரபதிபபெயாப்புழி, 161, 164
உயிரமருநது - சோறு, 180, 216,
286
உயிரமுதல - உயிருமு ஆருயிரு முமு
மனமுமு, 306
உயிரவழங்கு பெருநெறி, 137
உயிரவேறிடத்துப பிறத்தல, 97
உயிரனு, 312
உயிராமுலகம, 272, 373
உயிரிழநதயாக்கை, 95
உயிரீறுசெயதோா, 241
உயிருடமபினீங்குமு பொழுதுள்ள
நினைப்பின பயனை மறுபிறப்பில
அவவுயிரடையுமெனபது, 130
உயிரொடு வேவேன, 129
உரகாதுயரமொழிததோய, 126
உரம, 26, 312
உரவுசசினம, 46
உரவுநீரமுவம, 95
உரவோா, 175, 250, 270, 275,
297
உரவோன, 51-2, 129, 141, 239
212
உரிமை - மனைவி, 30, 257, 276
உரீஇ - உருவி, 36.
உரு, 379
உருக்குத்தடடாா, 329
உருகெழுமீதாா நீயான, 44
உருட்டி - உருட்டு, 28
உருத்தல, 251, 259, 275, 296
உருத்திராபதிஒருவா, 16
உருத்திரன-ஆரிய அரசாகளுளொ
ருவன, 301
உருத்து - தோறறி, 181, 226
உருப்ப - கோபிக்க, தோனற, 99
135, 168, 180, 228, 241 243
உருப்பசி, 265
உருபுமயக்கம, 146, 258
உருபுவிரித்தல, 117
உருவகம, 111, 200, 203, 298
உருவமபெயாப்பு, 54
உருவஸகநதம, 381.
உருவிலாளன - மனமதன, 48, 54,
276
உருவுகொணட மினை, 67
உருவை, 252
உரூபபபிரமா-உலகம் முப்பதொா
னறனுள பனனிரணடாவதாகிய
பிரஹமகாயிகலோகம முதலிய
பதினாறிலும இருக்குமு உரூபப
பிரஹமகணங்கள, இவா பதினாறு
வகையினா, 3, 81
உரூபபபிரஹமலோகமபதினாறு, 3
உரூபவுரூபம- உயிருமுடமபுங் கூடிய
கூட்டம, 369.
உரை-புகழ, 5
உரைக்கேன - உரைப்பேன், 135,
141, 176
உரைத்தகை, 102
உரைபபொருள, 69, 285.
உரைமுடிவு, 51 - 2
உரைமூதாளன, 134, 271.
உரைமென-சொலலுமென்று, 249
உரைமோ சொலலுமெனனுமேவல்,
34, 146.
உரையளவை, 306.

உலகநோன்பு - துறவாது விரதங்காத்தல், 60, 63

உலகம் - நன்மக்களுடைய ஒழுக்கம், 11, 108, 121, 215

உலகம் முப்பத்தொன்று - நாரகலோகம், திரியக்லோகம், பிரேதலோகம், ஆசுரிகலோகம் என்னும் பாபலோகம் நான்கும், மனுஷ்யலோகமொன்றும், மகாராஜிகலோகம் முதலிய தேவலோகங்களாறும், ப்ரஹ்மகாயிகலோகம் முதலிய உருப்பப்பிரஹ்மலோகம் பதினாறும், ஆகாசானந்தியாயதனலோகம் முதலிய அரூபப்பிரஹ்மலோகம் நான்கும், 3, 81, 138, 373

உலகமன்னவன், 15, 30, 80, 289

உலகமூன்று, 272, 373

உலகமெல்லாந் தேவனிட்ட முட்டை, 310

உலகர் - உலகத்துள்ளார், 245

உலகவறவி - ஊரம்பலம், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் சக்கரவாளக்கோட்டத்துள்ள சம்பாபதிகோயிலின் முன்புள்ளது; பலரும் வந்து தங்குதற்குரிய தருமசாலை, இதுபோன்றதை ‘உலோகோபகாரிகா’ என்பர் வடநூலார், “பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயி, லுலகவறவி” என்று இந்நூலிற் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது, அம்பலப்பீடிகையென்றும், பொதியிலென்றும், மன்றமென்றும், மன்றப்பொதியிலென்றும் கூறப்படும், கந்திற்பாவையுள்ள இடமுமிதுவே; செல்லுந்தோறும் மணிமேகலை இதனை வலஞ்செய்து தொழுதே இதிலேறினளென்று தெரிகின்றது, 7, 15, 43, 91, 184-5, 191, 196, 217, 219, 245, 250, 274

உலகவிடைகழி - ஊர்வாயில், 15.

உலகவிருத்தம், 354.

உலகியற்சொல் - உலகவழக்கு. இதனை ‘லௌகிகவசனம்’ என்பர் வடநூலார், 310

உலகுதுயர்கெடுப்ப, 104

உலந்தொழிந்தோன்றல், 164

உலகுய்யக்கோடல், 279

உலந்தபிறவி - போனபிறவி, 285

உலப்பு - கேடு, 76

உலாம்பெருங்கடல், 137

உலும்பினிவனம் - கௌதமபுத்தர் பிறந்த இடம். இக்காலத்தில், ‘லும்பினி’ என்று வழங்கப்படுகின்றது, 367

உலைக்குருகு, 23.

உலையாவீடு, 371

உலோகசக்கரம், 111.

உலோகவாதம் - ஐதிகப்பிரமாணம் 307

உலோகவிருத்தம், 354.

உலோகாயத முதலிய சமயங்களாறு, 309

உலோகாயதன் கொள்கை பூதம் நான்கென்பது, 323

உலோகோபகாரிகா, 91

உவகை, 138, 168.

உவகைக்கண்ணீர், 143.

உவமவளவை - உபமானப் பிரமாணம், பத்துப் பிரமாணங்களுளொன்று, 303, 306

உவமவுருபு 44, 224, 251, 326

உவமானம், 309

உவமை, 95

உவவனம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சார்ந்த ஒரு பூஞ்சோலை, புத்தபாத பீடிகையுள்ள ஒரு பளிக்கறையையுடையது, மணிமேகலை பூப்பறித்தற்குச் சென்றுளென்பது கேட்டு, உதயகுமரன் அவளைக்கண்டு கைக்கொண்டு செல்லுதற்கு முதலில்வந்து முயன்றவிடம் இதுவே, மணிமேகலா தெய்வம் அவளுக்குக் காட்சிகொடுத்து அவளை மணிபல்லவத்திற்குக் கொண்டுபோனவிடமும் இதுவே, 5, 32, 41, 67, 85-6, 97, 112-3, 134, 193, 227, 239, 260.

உவன் - பின்புறத்திலுள்ளவன், 39

உவா இரண்டு - பௌர்ணிமையும் அமாவாஸ்யையும், 35.

உவாத்தி } - உபாத்தியாயன்,
உவாத்திகன் } 142, 146, 148
உவாத்தியான் }
உவாமதி, 248
உழத்தல் - வருந்துதல், 27, 60, 152, 182, 217, 250, 262, 296
உழிஞ்சில், 74
உழிஞைப்படை, 326.
உழை - உழைக்க, பாஞ்சாலன்மகள், 37
உழையோர் - பக்கத்தோர், 30, 41
உள்வரி - வேற்றுவடிவங்கொள்ளல் பாண்டவர் விராடநகரத்துப் பிறிது வடிவங்கொண்டாற்போல வது, 205, 227, 242, 325
உள்ளக்களவு, 250
உள்ளகம், 197, 224
உள்ளது - உள்ளிடத்து, 32
உள்ளது சார்ந்த உண்மைவழக்கு - அறுவகை வழக்கினுள் ஒன்று, 371, 382, 384
உள்ளது சார்ந்த இன்மை வழக்கு, 371, 382, 384
உள்ளத் தன்னின் உருபான் மூன்று, 273
உள்ளநெறி - சமயவளவை, 307
உள்ளம் - விஞ்ஞானம், 196, 385
உள்ளீட்டறுவை, 75
உள்ளீடு, 131
உள்ளு - உள்ளானென்னனும் பறவை, 98
உள்ளுறை, 176
உளப்படுத்தல் 68
உளமலியுவகை, 138
உளாதல், 65
உளனிலாளன், 247
உளி = உள்ளி - நினைந்து, 113
உளைக்கும், 76
உற்றது } 20, 136, 227, 240,
உற்றதை } 260
உற்றுழியுதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும், 256
உறக்கம், 151.
உறங்குவோருணர்வு, 375
உறு - உறுமல், 139
உறுதவன், 216
உறியிலே வைத்த குண்டிகை, 31
உறுதி. 206.
உறுதியற்றவள், 243.
உறுதுணை 236
உறுதுயர் - மிக்கதுன்பம், 85, 139 226.
உறுபயன், 35, 156, 175
உறுபொருள், 177
உறைகாரர் - ஆயுதமுதலியவற்றிற்குத் தோலால் உறைசெய்பவர், 330
உறைபதி 139
உறையுள், 72, 78, 89, 205, 291
உறைவிடம், 51, 131
ஊங்கண் - முன்பு, 239
ஊசல், 209, 212
ஊசி வணிகனுக்குவமை, 347
ஊட்டிருள்மூலம், 91
ஊடல், 104
ஊடற்செவ்வி, 281
ஊடு, 210, 215
ஊண்டலைத்துறந்த ஆண்டலை, 73
ஊணசையின்மை - உணவின்கண் விருப்பமின்மை, இது தவஞ்செய்வாரக்குரிய உறுப்புக்களெட்டனுள் ஒன்று, 386
ஊணொலியரவம், 158, 185
ஊணொழிமந்திரம், 258, 260
ஊதுலை, 100
ஊதுலைக்குருகு, 205, 294
ஊமம் - ஊமன் - [illegible] துளொன்று, 140
ஊமைக்கூகை, 73
ஊர்க்களிறூர்க்கன், 35
ஊர்க்குறுமாக்கள், 166
ஊர்காப்பாளர், 89
ஊர்த்தசாமம், 352
ஊர்திரை, 170, 172
ஊர்துஞ்சியாமம், 223
ஊரம்பலம், 91
ஊரல் - பறவைவிசேடம், 98
ஊராக்குதிரை - குதிரைமலை, 215
ஊர்நற்றோர், 69
ஊரீரேயோ, 171
ஊழ் - முடிவு, முறை, 315, 370, 377
ஊழ்தரு தவம், 56
ஊழ்பாடு, 471

ஊழ்வினை, 225. 296.
ஊழிமுடிமுட்டம் - முறையடிப்பாடாய்ப் பின்பு வழிமுட்டாயிருக்கும் பட்டங்கள், 224.
ஊழிமுடியிட்டு, 224.
ஊழி, 64.
ஊழ்தோறூழி, 215, 249
ஊழிமுதல்வன், 80.
ஊறு, 237, 271 304, 320, 370, 372, 375, 377
ஊன், 174, 176, 215, 221.
ஊன் கணிஞர் - மாமிசர், 236
ஊனபிண்டம் 76
ஊனுடைப்பாக்கள், 216
ஊனுடையுயிர், 139, 283
ஊனுயிர், 160, 183.
எஃகு - கூர்மை, வேல், 204 - 5, 216
எகிவிழுதல், 125
எச்சம் எண்வகை - குறைந்த இயல்பையுடைய எண்வகைப் பிறப்பு, 140
எச்சவனுமானம், 305
எஞ்சல், 40
எஞ்சாமண்ணசைஇ, 213
எஞ்சியோர் - ஒழிந்தோர், 72.
எட்டி - வைசியர் பெறுவதொரு பட்டம், 47
எட்டிகுமரன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள ஒரு வணிகன், அரசனாற் கொடுக்கப்படும் எட்டிப் பட்டம் பெற்றோன். மணிமேகலை உவவனஞ் சென்றதை உதயகுமரனுக்கறிவித்தவன், 47 - 9
எட்டிப்பட்டம் - வணிகர்க்கு அரசராற் கொடுக்கப்படுவதொரு பட்டம், 219
எட்டிப் பூ - எட்டிப் பட்டத்தார்க்கு அரசராற் கொடுக்கப் படுவதான பொற்பூ, 47, 246
எடுத்தமொழி இனஞ் செப்புவது, 306
எடுத்தல்-உயர்த்தல், 246.
எடுத்துக்காட்டு, 360
எப்ப - எழுப்ப, 95.
எண் - சோதிடம், 310
எண்காற்புண்மான், 60
எண்கு - கரடி, 174
எண்ணிடைச்சொல், 71, 253, 291
எண்பிறக்கொழிய விறந்தோய், 125
எண்பேராயம், 13
எத்திறத்தாள், 55.
எதிர்காலம், 380.
எதிர்தல் - தோன்றுதல். என்றது காரணத்தை இல்லையாக்கல், 370
எதிராமறை, 29
எதிரது தழீஇயவெச்சவும்மை 203, 241
எதிரூன்றுதல், 191.
எந்திரக்கிணறு, 211-2.
எந்திரவாவி, 326
எம்மனை - தாய், 78, 112
எம்மிதிறப்படுத்தும், 99.
எய்த்தல், 154
எய்தியது - நேர்ந்தது, 48
எயிற்றுமறையுஞ்சூட்டு - மதிலுறுப்புக்களுள் ஒன்று, எப்புழைகளுக்கு நடுவேயுள்ளது, ஞாயிலென்றுங் கூறப்படும், 64
எய்யாமையலென், 193, 261
எயில், 39, 84, 91, 237
எயிற்புறவாயில், 79
எயிற்புறவிருக்கை, 300
எயிறு, 41, 51, 192
எயினர், 201
எரிபொத்தி, 204, 222.
எரியிலவம், 41
எரிவிழிநாகன், 176
எருக்கமாலை, 36
எருத்தம், 216.
எருமன்றம் - இடையர்களிலுள்ள அம்பலம், 208.
எருமையொருத்தல், 60
எருவை - கழுகு, தலைவெளுத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து, 77
எல்-விளக்கம், 249.
எல்லை, 62
எல்வளை, 97, 263, 295.
எவ்வம் - துன்பம், 113, 318
எவ்வுயிர்க்காயினும் இரங்கல்வேண்டும், 259.
எவ்வுயிர்க்கும் பொதுவான திருமேனி, 100
எவன்செய்யும், 195

எழிலாகம், 257.
எழினி - திரைச்சீலை, 54
எழுகோலெல்லையினிற்றல 50
எழுதகாராயச்சி, 310
எழுதிய - பண்ணிய, 92 224 226, 235
எழுதுகள, 65.
எழுதுகோல - வட்டிகை, 47
எழுதுவரிககோலம், 37
எழுநதுவீழசில்லை, 98
எழுநாளெல்லை, 347.
எழுவாய, 28, 30, 265-6
எழூஉம, 154
எள்ளுதல - இகழதல ஒததல, 64, 156, 218 234-5
எள்ளுரை, 187
எறி, 46
எறிதருகோலம, 256
எறிதிரைபபெருஙகடல, 171
எறிதுடி, 89
எறுமபுகடையயன்முதல, 60
எனகோ, 63.
எனபு, 221, 287, 290
எனறுயமலடி யெனறல, 354
எனறிறம, 236
எனனுறறனையோ, 79
எனனுறறீா, 68
எனைப பொருள - எலலாப பொருளும, 308
ஏகதேவன் - புததனபெயாகளு ளொனறு, 279
ஏகாநதம, 357
ஏஙகினள, 107
ஏடவிழதாரோன, 202
ஏடா ஆணபால முனனிலைபபெயா, 153
ஏததுதல - துதிததல், 140, 190.
ஏததொலி, 89.
ஏதம, 60, 303, 349
ஏது, 27, 33, 86-7, 110, 113, 305, 350.
ஏதுசசஙகயம, 356
ஏதுநிகழசசி, 27, 41, 86, 105, 140, 237.
ஏதுபபொருள, 351
ஏதுபபோலி, 354-5
ஏதுமுதிராததது, 86
ஏது மூன்றுவகை, 359
ஏப்புழை - எவறை. அகத்துள் ளோா புறததோாமேலெயதறகு மதிலின மீது அமைககப்பட்ட துவாரம, 64
ஏமககட்டுரை, 368
ஏமம-இனபம, பாதுகவால, 63,228
ஏமாநத, 159, 192
ஏமாநதிருப்ப, 157
ஏயபப, 221.
ஏா - உழவு, 263
ஏாபு, 153
ஏலஙகமழதாா 256
ஏலாதி - பதினெண கீழககணககு நூலகளுள ஒனறு 291
ஏலாதுகவிழநத மணடை, 72
ஏவறசிலதியா, 266
ஏவறபணமை, 156
ஏவறபனமை உயிா மெயகெட்டு ஓகாரமபெறல, 146
ஏவுறுமஞஞை, 95
ஏழனுருபுவிரிதத, 199
ஏழிலைபபாலை - ஒவவொரு காமபி லும எவவேழிலைகளை உடைய தொரு மரம இதனை, 'ஸபதபா ணம'எனறும, 'அயுகசதம்' என றும கூறுவா வடநூலாா, இதன மலாநாறறம யானையின மத நாறறததிறகு உவமை கூறப படும, 204
ஏறறுரிமுரசு, 14
ஏறறூண, 153, 197
ஏனாதிநாயனாா - பெரிய புராணத துக கூறபபட்டுளள 63-நாயன மாாகளுள் ஒருவா, 251
ஏனாதிப்பட்டம-அரசனால படைத தலைவாகளுககுக கொடுககப்ப டும பட்டபபெயாகளுள ஒன்று, 251
ஏனாதி மோதிரஞ் செறிதத சேனா பதி, 252
ஏனோா-மறறையோா, 154
ஐஙகணை, 54.
ஐஙகுறுநூறு - கடைசசஙகப்புல வாகள அருளிசசெயத எட்டுத தொகையுள மூனறாவது. அகத திணை பகுதியாகிய மருதம முத லிய ஐநது திணைகளுள ஒவ வொனறையும முறையே நூறு

நூறு அகவற்பாக்களால் விளக்குவது, 41
ஐங்கூறுதல், 247
ஐஞ்சந்தி - ஐந்து தெருக்கள் கூடுமிடம், 331
ஐதிகவளவை - பத்துப் பிரமாணங்களுளொன்று, 304, 307
ஐது - அழகியது, 107
ஐந்தலையரவின் சீற்றத்தாரழல், 254
ஐந்திரம் - ஒருவடநூல், இந்திரனாற் செய்யப்பட்டதாகிய வியாகரணம் நவவியாகரணத்துள் ஒன்று, 310
ஐம்படை (ஐம்படைத்தாலி) - காவலாகக் குழந்தைகளின் கழுத்திற் பூட்டுவதோர் ஆபரண விசேடம்; காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலுடைய ஐந்து ஆயுதங்கள் போலப் பொன்னாற் செய்யப்படுதலின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது, 88-9, 89
ஐம்புலவேழம், 201
ஐம்பூதம், 309
ஐம்பெருங்குழு - மந்திரிகள் முதலிய ஐந்து வகையாரின் கூட்டம்; இதனைப் பஞ்சமகா வாக்கமென்பர் வடநூலார், 13.
ஐயக்கடிஞை - பிச்சைப் பாத்திரம், 151, 215
ஐயப் பாத்திரம், 214.
ஐயம் - பிச்சை, பிரமாணாபாசங்களெட்டனுளொன்று, ஸந்தேகம், 250, 266, 308
ஐயரி, 230
ஐயரியுண்கண், 8, 172
ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, 38
ஐயவிக்கடிப்பகை, 90
ஐயவித்துலாம் - மதிலிலுள்ள பொறிவகைகளுள் ஒன்று, அடுக்குமரங்லையென்று சிந்தாமணியிற் கூறப்பட்டுள்ளது, 328
ஐயாவோ, 99
ஐயாறு, 310.
ஐயென - விரைய, 135
ஐயெனவிமிழ், 258.
ஐயை, 332.
ஐவகைச்சமயம், 325, 349
ஐவர், 265
ஐவிலின் கிடக்கையினிற்றல், 50
ஒக்கல், 215
ஒசிதல், 196, 221
ஒடிக்கச்சுருதல், 387
ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த, 18, 17, 217
ஒட்டு, 314
ஒடிமரம், 170
ஓடியாவுள்ளம் - தளராதமனம், 74
ஓடுங்குசிறைமுழுவல், 98
ஓடவை - ஒரு மரவிசேடம், 74
ஒண்பொருள், 178 - 9
ஓதமுடிய, 111
ஓதசொலிபவளம், 192
ஒதுங்கிய - சென்ற, 219
ஒப்புமையளவை, 306
ஒப்புரவு, 156
ஓரி, 51
ஒருங்கிணைடிய, 166
ஒருங்குடன்மாய்ந்த பெண்டிர், 71
ஒருசிறை, 50-51, 100, 190, 257, 267
ஒருசொன்னீர்மைய, 160
ஒருதலை, 121
ஒருபனி, 29, 43, 50, 98, 168, 172, 191, 223
ஒருதான், 164
ஒருதிறம்பட்டது, 137
ஒருநூற்றுநால்வர், 265
ஒருபதொருவர், 265.
ஒருபொருட்பன்மொழி, 113, 143, 146, 150, 265.
ஒருமுகவெழினி - ஒருமுகத்தையுடைய திரைச்சீலை, 54
ஒருவீரொருவர், 152
ஓரோகுணம், 321
ஓலக்கொடி, 88
ஒல்லுநெறியறம், 176
ஒழிகென, 177
ஒழிபு பரிசேடவளவை, 307
ஒழிவின்று - விடாமல், 260
ஒள்ளொளி, 172
ஒளி - அரசனிடமுள்ள தெய்வத்தன்மை, 214, 276, 304, 320
ஒளித்தல், 86.
ஒளித்துறையிடங்கள், 211
ஒளிபிறழுமூழிலியூடாது கழியாது, 296

ஒளியுருவாளர், 18
ஒற்கா=ஒல்கா-தளராத, 164, 290
ஒற்றுத்தல், 88
ஒற்றன், 295
ஒற்றுமைநயம் - நான்குநயங்களுள் ஒன்று, 371, 385
ஒறுக்குந்தண்டம், 206
ஒன்பதுவழிமுறை முன்னோன், 337
ஒன்றையொன்றென்றல், 308
ஓங்கியகேள்வி 234
ஓங்கியசிறப்பு, 265
ஓங்கியமூதூர், 219
ஓங்கிருந்தெருக்கு, 65
ஓங்கிரும்பறந்தலை, 75
ஓங்கிருவானம், 168, 244 248
ஓங்கிருள்யாமம், 251
ஓங்குயர்சமந்தம், 119
ஓங்குயர்பிறங்கல், 173
ஓங்குயர்பெருஞ்சிறப்பு, 147, 158
ஓங்குயர்போதி, 141
ஓங்குயர் மலயம், 11
ஓங்குயர்வானம், 275
ஓங்குயர் விழுச்சீர், 11
ஓச்சுதல், 45, 253
ஓசனை - 'யோசனா' என்னும் வடசொற்சிதைவு, 318
ஓட்டி, 262
ஓடை, 197
ஓடுமோடும், 100
ஓடு, 151, 153 196, 237, 256, 285
ஓத்து - வேதம், 144, 311
ஓதலந்தணர், 58, 150
ஓதி - அவதிஞானம், கூந்தல், 63, 97, 263
ஓதை, 73, 91
ஓப்ப - நீக்க, 370
ஓம் மணிபத்மேஹூம் பௌத்தர் ஜபிப்பதொருமந்திரம், 32, 110
ஓர் இடைச்சொல், 63
ஓர்க்கோலை, 139
ஓரா - உணராத, 29, 264
ஓரி, 73
ஓலக்கமண்டபம்-ஸபாமண்டபம்,18.
ஓவாது, 143
ஓவியச்செய்தி, 55, 192.
ஓவியச்சேனன்-சித்திர சேனனென்னுங் கந்தருவன், கந்திற்பாவையில் அதிட்டித்திருக்குமதுவதிகனென்னுந் தெய்வத்தின் நண்பன், 236
ஓவியநூல் - நாடகமகளிர்க்குரிய நூல்களுளொன்று, 22
ஓவியப்படுத்தல், 69
ஓவியம் - சித்திரம், 38, 55, 177, 202, 212, 245
ஓவியமாக்கள், 330
ஓவியன் - சித்திர மெழுது வோன். 55
ககந்தன் - காந்தமனென்னு மரசனுடைய காவற்கணிகையின் புதல்வன், போர்செய்யவந்த பரசுராமருக்கு முன்னே அவ்வரசன் தோன்றாதொளித்தபொழுது அவர் கட்டளையாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து செங்கோல் செலுத்தியவன், தன் புதல்வர் இருவருள் இளையோன் பார்ப்பனி மருதியையும், மூத்தோன் வணிக மாதாகிய விசாகையையும் விரும்பித் தீங்குசெய்யமுயன்றாரென்பதைக் கேள்வியுற்று அவரை வாளாலடித்தவன். இவனாற் பாதுகாக்கப்பட்டமையின் காவிரிப்பூம்பட்டினம் ககந்தியென்றுபெயர் பெற்றது, 242-3, 245, 249
ககனம், 110, 336
ககுந்தர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
கங்கவம்சம் - இப்பரம்பரையில் அத்திமல்லன் என்று ஓரரசன் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது, 206.
கங்குல், 95
கங்கை - ஒருநதி, இதன் கரையில் மனைவியரோடு துச்சய ராசன் தங்கியிருந்தபொழுது பாதபங்கய மலையைத் தரிசிக்கவந்த அறவணவடிகள் கண்டு அம்மலையைத் தரிசிக்கும்படி அவனுக்குக் கூறினர், கண்ணகி வடிவஞ் சமைத்தற்காகக் கற்கொணர்தற்கு இமயஞ் சென்ற சேரன் செங்குட்டுவன் நால்வகைச் சேனைகளோடும் இதன்கரையில் தங்கியிருந்தான், 29, 207, 214, 301.

கச்சயம் - துச்சயராசன் இராசதானி, அங்கநாடுள்ளது, 93, 113, 136
கச்சி-காஞ்சிநகரம், 9, 104, 191, 339
கச்சிமுற்றம், 238
கச்சை - யானையின் கீழ் வயிற்றுக் கட்டுவது, 14
கசிந்து-இரங்கி, 114
கசியபர்-பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்னார், 329
கஞ்சம் - நீர், 2, 242
கஞ்சுகன்-சட்டையிட்ட பிரதானி, 277, 341
கட்கம், 38
கடகாமுற்றோர், 262
கட்டழலீமம், 227
கட்டுறக்கமெம்பசி, 179
கட்டி - கருப்புக்கட்டி, 322
கட்டியங்காரன் - சச்சந்தனென்னும் அரசனுடைய மந்திரி, அவனைக் கொன்று அரசைக் கைப்பற்றினவன், 45
கட்டு - பந்தம், 63, 316
கட்டிடைச்செல்வம், 218
கட்டுமலை - செய்குன்று, 50
கட்டுரை, 191, 220, 253, 257, 260, 387
கட்டுரைவகை, 21
கட்புலம், 355
கடகம் செறிந்த கை, 76
கடசுகாதிகள், 358
கடப்பாடு, 155, 244
கடம்-அருநெறி, காடு, 145, 263, 305, 256, 361
கடம்பன் - முருகக்கடவுள், 46
கடம்பு, 46
கடம்பூண்டு - முறைமையால் மேற்கொண்டு, 33
கடமை, 216
கடல், 96, 137, 155, 160, 179, 288, 301.
கடல்களேழு, 83
கடல்வண்ணன் புராணம், 310
கடவது, 156
கடவார் - தப்பார், 12
கடவியம், 187
கடவியை - கடப்பாடாகவுடையை, 244
கடவுட்கடிஞை, 166
கடவுட்கணிகை, 149
கடவுட்பாவை, 222, 227
கடவுட்பீடிகை, 94
கடவுண்மண்டிலம், 240
கடவுளாளர் - தேவர், 13
கடவுளெழுதிய பாவை, 224
கடற்கடம்பெறிந்த காவலன் - ஒரு சேரன், 239
கடற்கரைச்சோலை, 266
கடற்பௌவம், 44
கடாஅக்களிறு, 262
கடாஅம்-மதம், 204
கடாஅயானை, 46, 262
கடாத்திறம் 46
கடாதி, 356
கடி - பேய், 38, 70
கடிகொள், 200
கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம், 156, 166, 188, 223, 342
கடிஞையிற் கல்லிடுவாரில், 150
கடிதர, 143, 150
கடிதல்-ஓட்டுதல், நீக்குதல், 43-4, 124
கடிது, 253
கடிநகர், 76, 180
கடிப்பகை, 38, 89, 90
கடிப்பிகளைய, 196
கடிப்பு, 15, 279
கடிமதில், 328
கடிமலர், 191
கடியப்பட்டனவைந்து, 249
கடியிற்காவல், 195
கடிவழங்காரிடை, 70
கடிவழங்குவாயில், 79
கடுக - விரைய, 160
கடுங்கணை, 262
கடுங்காற்று, 45 - 6
கடுங்கோடையிற்கார் தோன்றுதல், 283
கடுஞ்சினந்திருகல், 248
கடுஞ்சூல் - முதற்கருப்பம், 91
கடுஞ்சொல், 126, 273, 374
கடுத்தநோக்கு, 69
கடுந்துயர், 25, 187, 257, 261, 263

கடுந்தொழிற்பாசம், 224
கடுநாக, 175
கடுநவை, 68, 77, 87
கடுநோய், 182
கடுப்பத்தலையேற்றி, 59
கடும்பசி, 179, 225
கடும்புனல், 180
கடும்பேய், 74
கடுமா, 303.
கடுமை - விரைவு 50, 308
கடுவரலருவி, 180
கடுவன், 209
கடுவினை, 226
கடை - வாயில், 95
கடைஇ=கடவி - செலுத்தி, 49, 301
கடை காப்பாளர் - வாயில் காப்போர் அரசர்க்குரிய எண்வகை யாயத்தார் ஒருவகையார், 13
கடைகொள், 94, 97
கடைத்தெரு, 45
கடைநிலை - முடிவு, 14.
கடைப்பிடி, 303
கடைமணி, 23, 252
கடைமுகம், 49, 243
கடையம்-புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று; இந்திராணியால் ஆடப்பட்டது; பதினொன்றில் இஃது இறுதிக் கூத்தானமையின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர், 37
கண்-ஆசைநிலை, ஞானம், முகம், 18, 125, 210
கண்கவர்வனப்பு, 245
கண்கவரோவியம் 202
கண்கூடு - பிரத்தியக்கப்பிரமாணம், 323
கண்டகம்-வினயபிடகத்தின் பேருறுப்பினுளொன்று, 299
கண்டபிறவி, 229
கண்டம் - கழுத்து, குரல், 210, 330.
கண்டம் நான்கு, 370, 378
கண்டனையாக, 175
கண்டுணராமை - பிரமாணாபாசங்களுள் ஒன்று, 308
கண்டறிதியோ 262
கண்டுபில்கொள்ள, 89, 94
கண்டொட்டுண்டு, 77
கண்ணகி - கோவலன் மனைவி; இவளது கற்பு முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தற் பொருட்டே சிலப்பதிகாரம் செய்யப்பட்டது. இவளை மறக்கற்புடையாளென்பர்; திருமாபத்தினி, பத்தினிக்கடவுள், மங்கலமடந்தை, மாபெரும்பத்தினி, வீரபத்தினி யென்பன இவளுடைய பரியாய நாமங்கள்; வஞ்சிநகர்ப் புறத்துள்ளதாகிய தன் கோயிலைச் சார்ந்து தரிசித்துத் தன்னை வினவிய மணிமேகலைக்குத் தான் மதுரையை அழித்தது முதலியவற்றையும், தனது பிற்காலச் செய்தியையும் அவளுடைய பிற்காலச் செய்தியையும் கூறினள்; இவள் புத்தசமயச் சார்புடையளென்று இந்நூலாலும் சைனமதச் சார்புடையாளென்று சிலப்பதிகாரத்தாலும் தெரிகின்றது, 24, 27, 274, 293-4, 296, 298-301, 334, 338
கண்ணடைத்தாங்கு, 137
கண்ணல்-கருதுதல், 235
கண்ணழுத்தங்கோல் - கண்ணேணி 307
கண்ணன்-கிருஷ்ணன், இது கரியோனென்னும் பொருள் தொரு பாகதச்சிதைவு, 37, 208 - 9, 306
கண்ணி - ஆடவர் தலையிற்சூடும் பூமாலை, 31, 191
கண்ணிய துணர்தல், 21.
கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு, 105
கண்ணீர், 145
கண்ணீரால் மாலை தூய்மை யொழிந்ததென்றல், 28
கண்ணுள் வினைஞர் - சித்திரகாரிகள், நோக்கினோருடைய கண்களினிடத்தே தம் தொழிலை நிறுத்தலின் இவர் இப்பெயர் பெற்றனர், 38, 70.
கண்ணெறி, 210.

கண்ணொடையாட்டியார், 329
கணம்படைகொள்ளும், 151
கணம்பரப்பினன் 50
கணபிரா... குருங்கணவேய், 125
கணமாறல், 30
கணன்ளிக்கும் 15
கணக்கர் - கணக்கென்னும்வட்டொழிச்சிதைவு, 12
கணம் - கூட்டம், நோய், 74, 309
கணம் பத்தெட்டு 16
கணவன், 65, 106, 109, 148, 170, 180, 195, 219, 232
கணவனுக்குப்பிழை செய்தமையால் உண்டாகும் சிதைவு, 142
கணவனுடனிறந்தமகளிர், 71
கணவனையிழந்த மகளிர் தீப்பாய்தல், 105
கணவிரமாலை - அலரிமாலை, 36.
கணவிரமாலை சூடற்கு உவமை, 58
கணுசனார் - கணாதர், இவரைவைசேடிகமதாசாரியர் கொயயைப்புசிப்பவராதலின் இப்பெயர் பெற்றார், 309
கணி-நிமித்தநூல் வல்லவன், 268
கணிகம் — க்ஷணிகம், 318
கணிகள் - சோதிடநூல் வல்லோர், 330
கணிகை, 47, 118, 242, 252, 265
கணிகையொருத்தி கைத்தூணலக், 170
கணிதம் - சோதிடம், வேதாங்கம் ஆறனுள்ஒன்று 310
கணை, 51 54.
கணைக்கால், 221
கதலிகைக்கொடி - துகிற்கொடி விசேடம், 17
கதழ்ந்து - விரைந்து, 146
கதழ்பரி, 19
கதாவஸ்துப்பிரகரணம் - அபிதம பிடகத்தின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299.
கதி, 60, 331, 376.
கதிர் ... மெய்யம், 58
கதிர்மண்டிலம், 66, 84
கதிர்வாள், 223
கதிரார்றுப்படுத்த முசிராதத்துனப்பம், 66
கதிரோன், 95, 138
கதுமெனக்கரைந்து, 211
கந்தசாலி-சிறந்தமணமுள்ள ஒருவகை நெல், 112
கந்தபுஷ்பார்சி, 155
கந்தம் - நாண, 51, 274
கந்தம் ஐந்து - பஞ்சஸ்கந்தம், 371
கந்தவுதறி, 327.
கந்தன்-முருகக்கடவுள், 37
கந்திற்பாவை - சக்கரவாளக் கோட்டத்திற் சம்பாபதி கோயிலின் கீழ்க்கோயுளள தூணில் மயனால் நிருமிக்கப்பட்ட ஒரு பிரதிமை, துவதிகனென்னும் தேவனுடைய வடிவமாகவுள்ளது இஃது எல்லாராலும் பூசித்து வழிபாடு செய்யப்படுதலின் இதனை அதிட்டித்துநின்ற துவதிகன், கேட்போருக்கு இதனவாயிலாக முக்காலச்செய்தியையுங் கூறுவன, இந்நூலில் இது நாவுடைப்பாவையென்றுங் கூறப்படும் தூணிலிருத்தலபற்றி இதனைக்கந்தென்றுங் கந்தமென்றுங் கூறுவர், 92, 165, 185, 202-3, 224-7, 229-30, 232 236, 240, 245-6, 248, 260, 274, 325, 339 341
கந்து - காரணம், தூண், 46, 79 226, 236, 240, 245, 254
கந்துகம் - பந்து, 21
கந்துடை நெடுநிலை, 92, 185 222
கந்துடைநெடுநிலைக் கடவுள், 165, 227
கபபல், 118, 155, 161, 170, 177
கப்பாய், 160.
கப்பறத்தொழில்செய்வோர், 89
கபிலர் - ஒரு முனிவர், 297.
கபிலவஸ்து-கபிலநகர், கபிலமுனிவர் வசித்தமையின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர், இதற்குச் சிவந்த இடமென்றும் பொருளுண்டு, கௌதமபுத்தர் பிறந்து வளர்ந்தது இந்நகரிலேதான் இது மகதநாட்டிலுள்ளது, இது கபிலை யெனவும் வழங்கும் 230, 297, 338
கபிலன் - சாங்கியமதாசாரியன், 309
கபிலை-(1) கலிங்கநாட்டுள்ள குமரனென்னும் அரசனுடைய இரா

சதானி; (2) கபிலவஸ்து, 230, 295, 297-8, 338
கம்பம் - நடுக்கம், 183.
கம்பர்-தமிழ் இராமாயண நூலாசிரியர்; கல்வியிற் பெரியன் கம்பனென்றும், கவியிற்பெரியன் கம்பனென்றும் ஆன்றோராற் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவர், நன்னூல் விருத்தியுரையாசிரியராகிய ஸ்ரீ சங்கர நமச்சிவாயர், "திணை நிலஞ்சாதி" என்னும் சூத்திரவுரையில், 'கரியன் கம்பன்' என்று உதாரணங்காட்டியிருத்தலின், இவருடைய நிறம் கருமையென்று தெரிகின்றது, 105
கம்பராமாயணம், 18, 39, 60, 204
கம்பலை - முழக்கம், 37
கம்பலைமாக்கள், 39
கம்பளச்செட்டி-ஒருவணிகன், கப்பல் யாத்திரை செய்பவன், பீலிவளை யென்பவள் நெடுமுடிக்கிள்ளிக்குத் தான்பெற்ற குழந்தையை அவனிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி இவனிடத்தேதான் ஒப்பித்தனள், இவன் இயற்பெயர் இன்னதென்று தெரியவில்லை, 288, 346
கம்பளம், 155, 348.
கம்புட்சேவல், 43
கம்புள் - சம்பங்கோழி, 98
கம்மர், 212
கம்மியர், 89, 284
கமலம், 267.
கமலலோசனன், 179.
கமலவர்த்தனை-அரங்கிலேறிய நாடக மகளிர் முதன் முறை கைகாட்டல், இது தாமரை மலர் போன்ற நிலையையுடைமையின் இப்பெயர் பெற்றது, 88.
கமனம், 219
கமுகு, 16.
கயக்கம் - கலங்குதல், 90
கயக்கறு நல்லறம், 129.
கயக்கறு மாக்கள், 175.
கயம் - நீர்நிலை, 270.
கயல், 44, 51, 200, 306
கயவன் - கீழ்மகன், 260
கயற்கொடி, 214.
கயிறுகடை-சோகருவாய கொக்கி 38
கயிறு, 44, 46
கயிறுதிரித்து விற்குஞ் சாதியார், 329
கர்ணபரம்பரை - காதுகளின் வரிசையால் வந்தது, 307
கர்த்ருத்வம் - தலைவனாக இருக்கை, 375
கர்மப்ரஹ்மவாதிகள் - கருமத்தையே பிரமமாகச் சொல்லுவோர், இவர் பூர்வ மீமாம்ஸகர், 234
கர்மம்-வினைகள், 369, 372
கரகம் - குண்டிகை, 2, 242.
கரடி, 174
கரண்டை - கமண்டலம், 34-5
கரணத்தியல்வர் - அரசர்க்குரிய எண்பேராயத்துள் ஒருவகையார், 13
கரணம் - செய்கை, 21
கரணம் அறுபத்துநான்குவகை, 21
கரத்தல் - மறைத்தல், 255.
கரந்துரு, 13
கரந்துவரலெழினி - மூவகைத் திரைச்சீலைகளுள் ஒன்று, சோலம் மறைந்து வருமிடத்தில் இடப்படுவது, 54.
கரந்துறை கணக்கு, 21
கரப்பு - ஒளித்தல், 243
கரப்புநீர்க்கேணி, 211.
கரவு, 297
கராடிகள் - மகாராஷ்டிர தேசத்துள்ள ஒரு சாதியார், 93.
கராம-முதலைச்சாதிவிசேடம், 327
கராளத்வம்-கொடுமை, இப்பெயர் கராளதையெனவும் வழங்கும், 93
கராளர் - கராடிகள், காராளரெனவும் வழங்கும், 29, 93
கரி - சாட்சி, 131
கரிகால்வளவன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையாண்ட ஒருசோழன் நெருப்பாற்கரிந்த காலையுடையனாதலின் இவன் இப்பெயர் பெற்றான், இதனை, 'முச்சக்கரமு

மளப்பதற்கு நீட்டியகால், விச்சக்கரமேயளந்ததாற் செய்ச்செய்ரிகானமேற் றேன்றொடுக்குமாயபுனனீர நாடன், கரிகாலன் கானெருப்புற்று" (பொருநராற்றுப்படை இறுதி வெண்பா) என்பதனாலும், "சுடப்பட்டுயிருய்ந்த சோழன் மகனும், பிடர்த்தலைப் பேரானைப் பெற்ற—கடைக்கால், செயிரறு செங்கோல் செலீஇயினானில்லை, உயிருடையா ரெய்தா வினை" என்னும் பழமொழி வெண்பாவாலுமுணர்க, வடநாட்டரசர்களை வென்றுசென்று இமயமலையிலதன் புலிப்பொறியை வரைந்தான் இவன் உருவப்பஃறேரிளஞ் சேட் சென்னியின் புதல்வனென்றும், சோழநாட்டுள்ள பொன்னியென்னு மூரிற் சேரபாண்டியர்களை ஒரு காலத்துப் பொருது வென்றானென்றும் பொருநராற்றுப்படையால் தெரிகின்றது, சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானென்றும் கூறப்படுவன் இன்னும், இவன் வரலாற்றினை இந்நூல் ச-ம் காதை, க0எ - அ, ஆம் அடிகளின் குறிப்பாலும், புறநானூறு முதலியவற்றாலுமுணர்ந்துகொள்க, 16, 51-2
கரியவன் - இந்திரன், 280
கரீஇ - கருவி, 200
கரு - கருப்பம், 263, 272, 305, 373
கருகிய நெஞ்சு, 248
கருங்கயனெடுங்கண், 192
கருங்கனி, 181
கருடன் - சிறையா லெழும்புவன், 126.
கருணைபாவனை - ஐந்து பாவனைகளுள் ஒன்று, அஃதாவது, 'வறியவர்கள் வறுமைநீங்கிச் செல்வமுடையவர்களாக ஆகுக' என்று பாவித்தல் முதலியனவாம், 387 - 8.
கருணை, 201, 389
கருத்தளவு, 303-4, 323, 349, 354
கருத்தா, 360.
கருத்தலளவை, 303.
கருந்தலை, 77
கருநிலைப்பிறப்பு, 314
கருப்பப்பை, 388.
கருப்பிணி, 318.
கருப்புக்கட்டி-வெல்லம், கரும்பின் சாற்றாலுண்டான தென்றபடி, 322
கருப்புவில், 195, 223
கருப்புவில்லி, 282
கருப்பூரம் - முகவாசமைந்தனுள் ஒன்று, 345
கருமப்பிறப்பு-நரகஜன்மம், 314.
கரும்பு, 16, 255
கருமங்களின்கூட்டம் - பவம், பன்னிருநிதானத்துள் ஒன்று, 238
கருமணல், 220
கருமத்தொகுதி, 376 - 7.
கருமவிதிகள் - அரசர்க்குரிய எண்பேராயத்துள் ஒருவகையார், 13
கருமவீட்டம், 378
கருமற்கக்காதிறபேய், 77
கருமேந்திரியம் - வாக்கு முதலிய ஐந்தும், தொழில் செய்தற்குக் கருவியாய் நிற்றலின் இப்பெயர் பெற்றன, 320.
கருவி-தொகுதி, வாச்சியம், 21.
கருவிமாமழை, 185
கருவிளம்பொங்கர், 211
கருவிளமரம், 211.
கருவிறப்பட்டபொழுதே கலப்பவைகள், 315
கருவுயிர்த்தல், 190.
கருவூர், 205, 213.
கரைதல், 211
கல், 46, 302
கல் பொளிந்தன்ன கரண்டை, 34.
கல்யாணம், 195
கல்லத்தரத்தம், 145.
கல்லாக்கயவன், 260.
கல்லாச்சிறாஅர், 159, 200.
கல்லாடம் - ஒரு தமிழ்நூல், கல்லாடரென்னும் புலவரால் இயற்றப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது, இது 102 அகவற்பாக்களை

யுடையது 'கல்லாடங் கற்றவரொடுசொல்லாடலாகாது' என்று ஒருபழமொழி வழங்குகின்றது, 9, 12, 96
கல்லாமல், 52
கல்லாவிளைஞன், 257
கல்லாற்செய்த பாவை, 235
கல்லென்பேரூர், 56
கல்லென்றுறை, 50
கல்லென்றுயிர் வழங்குபெருநெறி, 137
கல்லென ஒலிக்குங்காடு, 73
கல்விப்பாகன், 200
கல்விப்பெரும்புணை, 127
கலக்குறுத்து - கலக்கத்தையுண்டாக்கி, 45, 160
கலங்கஞர், 139, 253, 279
கலங்கவிழ்மகளிர், 118
கலங்கவிழ்மாக்கள், 177
கலஞ்செய்கம்மியர், 284
கலப்பு - கலத்தல், 314
கலம்-கப்பல், 44, 89, 170, 277 284, 288, 296, 330, 340
கலம்பகர்பீடிகை, 94
கலவைநீர், 326
கலாபம், 37
கலாம் - போர், 18
கலிகெழுகடவுள், 71
கலிகொள், 301
கலிங்கத்துப்பரணி- ஒருதமிழ்நூல், "பரணிக்கோர் சயங்கொண்டான்" என்று புகழ்பெற்ற சயங்கொண்டாரென்பவர் இந்நூலாசிரியர், இதிற் சில சோழர்களுடைய வரலாறுகள் காணப்படும், சிலப்பதிகார வுரையாசிரியராகிய அடியார்க்கு நல்லார் இந்நூலிலிருந்து சிலபாடல்களை எடுத்து உதகரித்திருத்தலால் இஃது அவர்காலத்துக்கு முந்தியதென்று தெரிகிறது, 70, 73
கலிங்கநாடு - தாயமன்னவராகியவசு குமரனென்னும் இருவர்க்குரியது, இதிற் சிங்கபுரமென்றும் கபிலையென்றும் பெயர்பெற்ற இரண்டு நகரங்களிருந்தன, 294.

கலித்தொகை - எட்டுத்தொகையுள் ஆறாவது நூல்; கடைச்சங்கப் புலவரால் இயற்றப்பட்டது, கடவுள் வாழ்த்துள்பட 150 - கலிப்பாக்களையுடையது, பாலை குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல் என்னும் ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்னும் மூவகைப் பொருள்களையும் இனிது விளக்கி அகப்பொருட்பகுதிகளை விரித்துக் கூறுவது சொல்லினிமை பொருளினிமையில் மிகச் சிறந்தது; இதில் முதலவதாகிய பாலை பெருங்கடுங்கோனும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி கபிலராலும், மூன்றாவதாகிய மருதம் மருதனிளநாகராலும், நான்காவதாகிய முல்லை நல்லுருத்திரனாலும், ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லந்துவனாராலும் இயற்றப்பட்டன, இதனைத் தொகுத்தவர் மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவனார், இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர் இது குறுங்கலித்தொகையென்றும் கலியென்றுங் கூறப்படும், இத்தொகை பாட்டாற்றொகுக்கப்பட்டது, 17, 41, 45, 48, 65, 78, 123, 145, 166 168, 188, 194, 201, 206, 229, 261, 282, 285. 311
கலுழ்ந்து - கலங்கி, 102.
கலை, 49, 285
கலைகளின்றுணிவு, 21.
கலைநியமம் - தென்மதுரையிலுள்ள சிந்தாதேவியின் கோயில், எல்லாச்சமயத்தாராலும் புகழப்பட்டு வந்தது, கலாரூபியாகிய சிந்தாதேவிக்கு இடமாயிருத்தலபற்றி இஃது இப்பெயர்பெற்றது [கலை - வித்தை, நியமம் - கோயில்] பலரும் வந்து தங்குதற

குரிய அம்பலமென்று இக்கோயிலின் முன்னேயிருந்தது, இஃது அம்பலப்பீடிகையென்றுங் கூறப்படும் இதிலிருக்கும் பொழுதுதான் ஆபுத்திரன் அமுதசுரபியைப் பெற்றான், 150, 153
கலை முப்பத்தெட்டு - இவை சிவபெருமானுடைய உருவத்திருமேனியின் உறுப்புக்களாகவுள்ளவை 310
கலையுருவினோன் - சிவபெருமான், 310
கவயமா, 306
கவர்கோடல் 304
கவர்ந்தூண், 77
கவராக்கேள்வியோர், 12
கவலை (கவலைவு) - கவலுதல், 6, 172, 314
கவலை, 272-3, 377
கவளம், 45, 200
கவான் - தொடை, 3
கவிர் - முள்ளுமுருங்கை, 77
கவின், 237
கவினி - அழகுபெற்று, 191
கவுடிலச்சாமம், 352.
கவுந்தியடிகள், 294
கவேரகன்னி - காவேரி, 31, 105
கவேரர் - யோகிகளிற் சிறந்தவரான ஓர் இராசருஷி, இவர் காவேரியின் தந்தை, 31, 105.
கவேரவனம் - கவேரனென்பவர் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த வனம் இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் அருகேயுள்ளது, 31, 105
கவைத்த அடிப்பேய் - பிளவுபட்ட அடிகளையுடையபேய், 77
கவைத்த முளையுடைய பரிக்கோல் - யானையை அடக்குதற்குரிய கருவிகளுள் ஒன்று, இது கவைமுட் கருவியென்று பெயர் பெறும், 200
கவையடி பெயர்த்து, 77
கழனி - வயல், 96-7
கழாற்றுக்கு - இசைத்தமிழிற் கூறப்பட்டுள்ள ஏழுவகைத் தூக்கினுள் ஒன்று, [illegible] யது, 20
கழி - மிகுதி, 38, 314
கழிபெருங்கோட்டம், 71
கழிபெருஞ்செல்வக்கள்ளாட்டயர்தல், 76
கழிபெருஞ் செல்வர் 183
கழிபெருந்துன்பம், 136.
கழிபெருவீதி, 38.
கழிமுடை நாற்றம், 174
கழிவெண்பிறப்பு, 314
கழீஇய - கழுவிய, 326
கழுகு, 74, 76
கழுநீர், 220, 328
கழுமிய - கலந்த, 3, 143
கழுமம், 136, 230
கழை - மூங்கில், 209, 219.
கழைவிளைநெல் - மூங்கிலில் விளையும் நெல் எண்வகைக்கூலத்துள் ஒன்று, 330
கள், 175-6
கள் முதலியவைந்து, 250, 261, 269
கள்வர், 307, 372.
கள்வி, 197
கள்ளடுகுழிசி, 174
கள்ளவிழ் பூம்பொழில், 67
கள்ளாட்டயர்தல், 76, 194, 241
களரி, 74
களரியம்பறந்தலை, 73, 191
கள்ளின் செருக்கு, 262
கள்ளுண்டலைத்தவிர்கவென்றல், 262
கள்ளைவிற்கும் வலைச்சியர், 329
களத்தாடுங்கூத்தி, 242.
களம், 212.
களர் - உப்புநிலம், 112
களவு, 250, 261, 272, 373
களவோர்வாழ்க்கையர், 263.
களி - மதம் (ஆகுபெயர்) 45, 105
களிக்கயல் - கண், 62
களிப்புமாண்செல்வக் காவற்பேரூர், 86
களிமகன்செயல் 35.
களிமயக்கு - மதமயக்கம், 45
களிமூர்க்கர், 35.
களிறொருத்தல், 200
களிறு - ஆண்யானை, 18, 45, 198, 201, 204, 301

களைதல், 263

களையாவேட்கை, 223

கற்பகக்கோயில், 64

கற்பம் - காலத்தின்பேரெல்லை. வேதாங்கங்கள் ஆறினுள் ஒருவகையாகிய கல்பஸூத்திரங்கள்; இவை வேதமந்திரங்களுள் இன்ன மந்திரம் இன்னகருமத்தில் வினியோகித்தற்குரிய தென்பதைக் கூறும், 310

கற்பனாநாமம் - உண்டாக்கிக்கொண்ட பெயர், 383

கற்பிணை, 166

கற்பு, 168, 243, 252

கற்புக்கடன், 293

கற்புடைமகள் தன்காதலன் சொல்லைமறுத்தல் நன்றன்று என்றல், 197.

கற்புடைமகளிரியல்பு, 195

கற்பேந்திரிருபத்திருவர் - இவர்கள் சதேந்திரரைச் சார்ந்தோர், [கற்பம் - சுவர்க்கம்] இது சைன நூல்வழக்கு, 316

கற்பொறிகள் - மதிலினுள்ள பொறிவிசேடங்கள், 327

கற்றகல்வி, 263

கற்றலம், 330

கற்றறிவிச்சை, 218

கற்றோர், 147.

கறவைக்கன்று, 252.

கறவை கலமநிறையப் பொழிதல், 139

கறவைமுறைசெய்தகாவலன், 252

கறைப்படுமாக்கள், 216

கறையோர் - கடமை கொடுப்போர், 216.

கறைவீடு செய்த செங்கோல், 216

கன்மம், 359, 363,

கன்மேந்திரியம், 320

கன்றிய - அடிப்பட்ட, 241.

கன்றியநெஞ்சு, 226

கன்றுநினைகுரல், 65

கன்றையிழந்தபசு, 252

கன்னடதேசம், 112

கன்னடபாஷைச்சொற்கள், 34, 199

கன்னல் - நாழிகைவட்டில், 89.

கன்னன் - கர்ணன். இவன் சூரியனுக்குக் குந்தியிடமாகப் பிறந்தவன், பிறக்கும்பொழுதே காதுகளிற் குண்டலங்களோடு பிறந்தமையின் இப்பெயர் பெற்றான் (கர்ணம் - காது), 368

கன்னி - சம்பாபதி, துர்க்கை, இவள் போர் செய்வதற்கு வந்த பரசுராமனை முன்னே நீ செல்லாதேயென்று காந்தனென்னும் அரசனுக்குக் கூறினள், 241

கன்னிக்காவல், 195

கன்னிப்பருவம், 195

கன்னிப் பெண்ணுக்கே யிருந்து வறிதேமூத்தல், 248

கன்னிமாடம், 246

கன்னியந்துழாய், 179

கன்னியாகுமரி - ஒருநதி, 57, 142

கனகச்சுற்றம் - அரசர்க்குரிய எண்பேராயத்துள் ஒருவகை, 13.

கனகசபை, 207

கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும், இவர்கள் ஆரியநாட்டரசருள் ஒரு சாரார், இவ்விருவரும் பாலகுமரனென்னுமரசன் புதல்வர் கண்ணகி வடிவம் சமைத்தற் பொருட்டுச் சிலைகொணர்தற்காக இமயஞ்சென்ற சேரன் செங்குட்டுவனால் வெல்லப்பட்டு அவன் கட்டளைப்படி இமயச் சிலையைத் தலையிற் சுமந்தோர், 301

கனவு, 87, 130, 176, 193

கனுமயக்கு, 129, 235

கனை - மிகுதி, 23-4.

கனையெரிபொத்தி, 294

கா - சோலை, 89, 212.

காக்கை, 74

காகந்தி - காவிரிப்பூம்பட்டினம் முன்னொருகாலத்திற் ககந்தனென்னுந் தலைவனாற் பாதுகாக்கப்பட்டமையின் இந்நகர் இப்பெயர்பெற்றது, நீலகேசியில் வேதவாதச் சருக்கத்தில், "காதம் பலவுங் கடந்தபின் காகந்திக் கடிநகருள்" என இப்பெயருள்ள நகரமொன்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, 242.

காசி, 142, 148.

காசு, 269, 291

காஞ்சனபுரம் - வித்தியாதரநகரங்களுளொன்று; காஞ்சனனும் காயசண்டிகையும் இருந்தநகரத்தோரே. இது விஞ்சைமாநகரெனவும் வழங்கப்படும், 168, 180, 184

காஞ்சனன் - ஒருவித்தியாதரன், காயசண்டிகையின் கணவன், இவனது நகரம் காஞ்சனபுரம்; உலகவறவியில் உதயகுமரனுக்கு அருகிற் காயசண்டிகையினது வடிவமெய்திய மணிமேகலையை அவ்வுதயகுமரன் தொடர்ந்தது கண்டு காயசண்டிகையின் சோரநாயகனென்று நினைந்து அவனை வாளாலெவெட்டி வீழ்த்தினன், 7, 217, 219 - 20, 222 - 7, 251 - 2

காஞ்சி-ஒருநகரம்; இதில் முக்காலச் செய்திகளையும் நன்கு தெரிவிக்கும் கந்திற்பாவைத் தெய்வமும், துணையிளங்கிளிகளெனப் பலவற்றாற் கட்டப்பட்டுள்ள புத்தாலயமொன்றும், தென்மேற்கு மூலையில் தருமதவனமென்று பெயருள்ள ஒரு சோலையும் இருந்தன; மணிமேகலை பலநாள் தங்கியிருந்து அன்னமளித்துப் பலவுயிர்களையும் பாதுகாத்துத் தவத்திறம்பூண்டு அறவணவடிகள்பால் தருமங்கேட்டு மகிழ்ந்த விடமும் இந்நகரமே; இது கச்சியெனவும் வழங்கப்படும், 9, 201, 237-8, 340-41, 349

காஞ்சிநாடு, 339

காஞ்சிமரம், 191

காட்சி, 114, 137, 144, 304.

காட்டாறு, 180.

காடமர்செல்வி, 71, 196.

காடு, 305.

காண் - அசை, 79.

காணக்குறூஉம், 63

காண்டலளவை, 303-4, 308

காண்மின், 35, 39

காணம் - பழங்காசு, 257-8.

காணமிலி, 170

காணார் - குருடர், 151, 343

காணுயிர், 34

காணிய - காண, 39, 180

காத்தன்று - காத்தன்மையாலன்று, 254

காத்திரம், 204

காத்தோம்பிடும், 79

காதணி, 64

காதணியைச் சங்கினாற் செய்தல், 36.

காதம், 176

காதம்பரி - ஒருவடநூல்; இது வசனகாவ்யம்; கந்தருவ கன்னிகையாகிய காதம்பரியென்பவளை உச்சயினி நகரத்தரசனாகிய சந்திராபீடனென்பவன் மணம்புரிந்த சரித்திரம் இதில் விரித்துக் கூறப்படும்; இது பூர்வகாதம்பரியென்றும் உத்தரகாதம்பரியென்றும் இருவகைப்படுமெனவும், அவற்றுள் பூர்வகாதம்பரி பாணகவியாலும் உத்தரகாதம்பரி அவருடைய புத்திரராலும் செய்யப்பட்டனவெனவும், இந்நூல் பன்னீராயிரங் கிரந்தமுடையதெனவும் கூறுவர். "காதம்பரீ ரஸஜ்ஞாநா மாஹாரோபி நரோசதே" என்று பண்டையோர் இதனைச் சிறப்பித்துப் பாராட்டியிருத்தல் காண்க. 'காதம்பரியின் சுவையை யறிந்தவர்களுக்கு ஆகாரங் கூடஇனியாது' என்பது இதன் பொருள், 38

காதல் - ஆசை, 232, 242, 310

காதலஞ்செல்வர், 204

காதலன், 58, 106, 129, 197, 222, 242, 261, 264

காதலன்பு, 232.

காதலனிறப்ப மகளிரும் உடனிறத்தல், 293.

காதலி, 143-,4 233

காதற்சுற்றம், 97

காதற்பாங்கன், 337

காந்தம், 307

காந்தருவவிவாகம் - கந்தருவ குமரரும் அரசாதிக கன்னியரும் தமமுள் எதிர்ப்பட்டுக் கண்டு இயைவதுபோலத் தலைவனும் தலைவியும் தமமுள் எதிர்ப்பட்டுச் சேர்வது, 245

காந்தள், 31, 37, 101

காந்தளஞ்செங்கை, 192

காந்தன் - ஒருசோழன்; அகத்திய முனிவர்பால் மிக்க பத்தியையுடையோன்; இவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கியே அவர் தமது கமண்டலத்திருந்த காவிரியை நதிவடிவாக நிலத்திற் பெருகச் செய்து சோழ நாட்டை நீர்வளமுள்ளதாக்கினார்; பரசுராமர் போர்செய்தற்கு வந்தபொழுது கன்னி (துர்க்கை) யின் கட்டளைப்படி அவருக்கு முன்னே செல்லாது வேற்றுருக்கொண்டு இவன் சின்னாள் வேறிடத்திருந்தான்; இதனால் இவன் பரசுராமருடைய காலத்தவனென்று தெரிகின்றது; இவ்வரசன் காந்தமன்னனெனவும் காந்தமன்னவனெனவும் இந்நூலுட் கூறப்படுவான் 2 241

காந்தாரம் - சில தேசங்களைத் தன்னுட்கொண்ட மிகவும்பெரிய தொருநாடு; இதிலுள்ள தேசங்களுள் பூருவதேச மென்பது ஒன்று, 102

காப்பியம் - காவியம், 209

காப்பு, 218

காப்புக்கடைகழிதல், 57, 142, 148.

காப்புடைமாநகர், 235

காப்புடையிஞ்சி, 70.

காப்புவலையோட்டி, 200

காபாலிகமதத்தினர், 70, 74.

காம்பு - மூங்கில், 235

காமக்கள்ளாட்டு, 194, 241, 282.

காமக்கிழத்தி, 242

காமங்காழ்கொள்ளல், 56, 248, 250.

காமத்தியற்கை, 62, 227.

காமத்தீவிழைவு, 272, 373

காமத்துப்பு, 40.

காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல் வேண்டுமென்பது, 262

காமத்தை யொழிக்குமவழி, 389.

காமதேனு, 123

காமம், 106, 114, 247, 258, 261, 273

காமமுதலியவையைந்து, 250, 261, 263

காமர் - விருப்பம், 28, 191, 204,

காமவல்லி - கற்பகத்தின் மீதுபடர்ந்துவளரும் பொற்பூங்கொடி, 54, 109, 118

காமற்கடந்தவாமன், 61

காமற்கடந்தோய், 63

காமன், 28, 37, 41, 87, 223, 255, 267, 276, 372

காமுகர் மற்றைக் குற்றங்களையும் உடையராவரென்பது, 250.

காமுறல் 201

காயநல், 46, 218

காயசிகைக்கும்பேய், 74

காயசியாட்டி, 205

காயக்கரணம், 21

காயங்கரை - ஒருநதி; பிரமதருமனென்பெயரிய ஒரு பௌத்தமுனிவன் இதன்கரையிலிருந்து தவஞ்செய்தனன்; அதிபதி யென்னும் மரசன் இடவயமென்னும் நகரத்தினின்று நீங்கி அவந்திக்குச் செல்லும்பொழுது காலைக்சேனையோடு இதன் பக்கத்துள்ள சோலையிலே தங்கியிருந்தான், 102-3, 230 278

காயசண்டிகை - ஒரு விச்சாதரமங்கை; காஞ்சனன் மனைவி; இவள் அவனோடு பொதியிலமலையின் வளங்காணச்சென்று உண்டாகளுக்குப் பன்னிரண்டு வருடமளவும் பசியையொழிக்கும் ஒரு நாவற்கனியைக் காலாற் சிதைத்து அக்கனியை உண்ணுதற்கெண்ணிவந்த பட்டினிநோன்பியாகிய விருச்சிகனென்னும் ஒருமுனிவனுடைய சாபத்தாற்

பன்னிரண்டு வருடமளவும் யானைத்தீயென்னும் பெரும்பசி நோயால்வருந்தி மணிமேகலைகொடுத்த உணவால் அப்பசி முற்றொழியப்பெற்றுத் தனது நகரஞ் செல்லுகையில் இடையேயுள்ள விந்தமலையைப் பாதுகாக்கும் விந்தாகடிகையென்பவள் சாயையாலிழுக்க அவள் வயிற்றிற் சென்று அடங்கினள், 7, 169, 179-80, 185, 199, 201, 205, 209, 214, 217, 222-5, 228, 251

காயத்திற்றோன்றும் பாவங்கள் மூன்று - கொலை களவு காமமென்பன, 25, 272, 373-4

காயத்தின் குணமூன்று - பள்ளிவலம்புரிதல், தவஞ்செய்தல், தானஞ்செய்தலென்பன, 374

காயம், 202

கார் - கார்காலம், 46, 121, 340

கார்த்திகை, 122.

கார்நாற்பது - பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று, 209.

காமப்பெருங்கடல், 301

காரணகருத்து, 350.

காரணகாரிய சம்பந்தம், 383

காரணகாரியஞானம், 367.

காரணகாரியப்பொருள், 384.

காரணகாரியவுருக்கள், 376

காரணத்தையில்லையாக்கக் காரியமுமில்லையாமென்பது, 370

காரணப்பெயர், 110, 121, 142.

காரணம் 182, 185, 370

காரணானுமானம் - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று, இது சூற்கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு மழைபெய்யுமென்று அனுமானித்தல் முதலெனவும், பூர்வானுமானமெனவும் வழங்கப்படும், 305.

காரணிபூம்பொழில், 49.

காரலாகடம்பு, 46.

காராளர்=கராளர் - சண்பைநகரத்துள்ளார், 29, 93.

காரிகை - அழகு, பெண், 26, 28, 169, 179, 199, 228, 249, 251, 262-3.

காரிகை நல்லாள், 7

காரியகருத்து, 350.

காரியகாரணத்தொடர்ச்சி, 369

காரியம், 370

காரியவேது, 353

காரியாற்றுத்துஞ்சியநெடுங்கிள்ளி - ஒருசோழன், 214

காரியாறு - ஒருநதி, 214

காரியானுமானம் - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று. அஃது எச்சமெனவும் சேஷானுமானமெனவும் கூறப்படும், 305.

காரிருள், 162, 240, 260

காருகமடந்தை, 261

காருணியம் - கருணையோடுசெய்யும் தருமம் இஃது அருளறம், நல்லறம், தயாதருமமென்றும் கூறப்படும், 238, 284

காரைக்காலம்மையார் - திருத்தொண்டர் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர் இவரியற்பெயர் புனிதவதியாரென்பது. இவருடைய ஊர் சோழநாட்டின் கண்ணதாகிய காரைக்கால், இவரது அன்பின்மிகுதிகண்டு சிவபெருமான் 'அம்மையே' என்றழைத்தமையால் இவர் இப்பெயர்பெற்றார். இவர்சரித்திரம் பெரியபுராணத்தால் நன்குவிளங்கும். இவர் அருளிச்செய்தவைகள் மூத்த திருப்பதிகம் இரண்டு, திருவிரட்டைமணிமாலை, அற்புதத் திருவந்தாதியென்பன. இவைகள் பதினோராந்திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன, 73

கால் - காற்று, 44, 49, 181, 307.

கால்கிளர்ந்து, 204.

கால்கோள் - கால்கொள்ளுதல்: அஃதாவது உத்ஸவாரம்பம், 39.

கால்பரிய - அறுபட, 44.

கால்போகுபெருவழி, 47

கால்விசைக்கடுக, 160.

காலக்கணிதம், 21.

காலககணிதா, 330
காலத்திற்கேற்ற நியமசோணமும், 153
காலம, 129, 164
காலமூன்று, 163, 371, 379.
காலவேகம - ஒரு யானை, 45
காலஸூத்திரம - எட்டுநகரங்களுள் ஒன்று, 82
காலாமஸூத்திரம - அஙகோத்தர நிகாயமெனனும நூலினபகுபபுக களுள் ஒன்று, இதிற பிரதிய க்ஷத்தினிலககணம கூறபபட டுளளதெனபா, 350
காலை - காலம, 108, 138, - 9 196, 230
காலைஞாயிறு, 97, 104.
காவதம, 117, 149, 176, 295
காவல, 195 252, 261
காவலன, 136, 151, 232, 252, 261, 264, 284-
காவலாளா, 94
காவற்கணிகை, 242
காவறசோலை, 30-31
காவறபெணடிா - செவிலித்தாயா, 89.
காவறதெயவதம, 19, 286
காவிரிப்பட்டம - வேளாளரில உழு வித்துணபோா அரசனுற பெறுவ தொரு பட்டம, 47
காவிரி-ஒருநதி, காவேரியென்னும வடமொழிச்சிதைவு, கவேரகன னி, காவிரியபாவை, சோழா குலககொடி, தமிழபபாவை, நீரப பாவை யெனவும இது வழஙகப படும, இந்நதி கடலொடுகலககும சஙகமத்துறையானது சிறந்த புண்ணிய தீாத்தமெனறு பல நூல்களாலும கொண்டாடபபடும, 2-3, 31, 57, 165, 242
காவிரிநதியின் உற்பத்தி, 2
காவிரிப்பட்டினம், 338
காவிரிப்படபபை, 277
காவிரிப்பாவை, 2, 31, 242
காவிரிப்பூம பட்டினத்துப் பிறந்த நூற்றிருபததொரு பாத்தையர், 265.
காவிரிபபூம்பட்டினத்தைக கடல கொள்ளச சபித்ததமை, 289
காவிரிப்பூமபட்டினம - சோழாகளு டைய பழைய இராசதானி இதில் இநதிரனுல் நிருமிககபபட் டுளள எழாஙகுகளை யுடைய ஒரு புத்தாலயமுணடு. இந்நகரத் தின பழைய பெயா சமபாபதி யெனபது. இது காகநதியென றும புகாரெனறும கூறபபடும, 7, 12, 22, 29, 31-2, 64, 86, 105, 119, 183, 219, 241, 246 269, 277, 287 8, 298, 332 334, 349
காவிரிவாயில - காவிரிககரையில திருமுகத்துறைகழியும வாயில காவிரிபபூம பட்டினத்துளளது, 243
காவுநதி, 332
காவேரி-ஒரு நதி கவேரனெனபவ னால பிரவஹிததமையின இப பெயா பெறறது, 105
காவேரிமாகாதமியம - ஒரு வட நூல, இஃது ஆககேயபுராணத தின இரணடாம பாகத்துள்ள தெனபா, 105
காழ - கமபு, மணிககோவை, வயி ரம, 17, 46, 200
காழகோளல, 248, 250
காழபபாடு, 312
காழியா - பிட்டுவாணிகா, 329
காழோா - குத்துக கோறகாரா, 45-6
காறறின குணம், 321
காறறு, 45-6, 170 314
காறு - அளவு, 238, 308
கானமுடபபட்டோா, 151, 343
கானயாறு, 180, 219
கான்றை - மரவிசேடம், 74
கானககோழி, 98.
கானநாடி, 71
கானா-மிகுதி, 65, 305.
கானல் - கடறகரைசசோலை, 226, 266, 289
கிடக்கை - கிடத்தல, 50
கிரவுஞ்சகிரி - ஒருமலை, இது முரு கக கடவுளால் ஒரு காலத்துத

துளைக்கப்பட்டது; அன்றிப் பெயாககிரியெனவும குருகு பெயாககுன்றமெனவும் கூறப்படும், 55

கிராமம், 150

கிரியை, 304, 350, 360

கிருத்தம்=கிருதகம் - செய்யப்பட்டது, 362.

கிருததவிததம், 362.

கிருத்திரகூடம் - ஒருமலை, மகததேசத்தின் இராசதானியாக இருந்த இராசககிருக நகரத்தின் அருகேயுள்ளது. ஒரு காலத்தில் இதன் மீது நின்று கௌதம புத்தா பலாககும் தருமோபதேசம செயதபொழுது அவருடைய பாதங்கள் அழுந்தப்பெற்றமையின் இது பாதபங்கயமலையென்றும வழங்கப்படும், 114

கிருத்ரிமவேடம் - செய்யப்பட்ட வேடம், பொயவேடமென்றும உளவரியென்றும கூறப்படும், பாணடவா விராடநகரத்திற் கொணடவேடம போல்வது, 205

கிருதகோடி - மீமாமஸ சாஸதிரம முழுவதற்கும போதாயனரென்பவரால இயற்றப்பெற்ற முதல விருத்தியுரை, இந்நூலைச செயதது பற்றி அவரைக கிருதகோடியென்று வழங்கியதாகச சொலவா, இந்நூல பிரததியட்சம் முதலிய பிரமாணம பததினுள் எட்டுப் பிரமாணங்களையே கூறும, இதனைப்பற்றிய செய்திகள் ப்ரபஞ்ச ஹிருதயமென்னும வடமொழி நூலிற் காணப்படுகின்றன, 303.

கிருஷ்ணயஜுர்வேத பிராஹ்மணம - யஜுர் வேதத்தின் ஒரு பகுதி, (பராஹமணம் - மந்திரங்களின் விநியோகத்தைக் கூறுவது), 121

கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதை - யஜுர்வேதத்தின ஒருபகுதி, 122

கிருஷ்ணராஜன் - ஓரரசன், 207.

கிருஹயாத்நம் - ஒருவடநூல், இல்லறநெறியை விவரித்து ஆபஸதம்பா, போதாயனா, ஆசுவலாயனா, பரதத்துவாஜர், கோபிலா முதலிய முனிவாகளாற் செயயப்பட்டுள்ள கிருஹயசூத்திரங்களை மேற்கோளாகக கொண்டு அவற்றின கருத்துக்களை ஒன்றறக்கொன்று வேறுபடாமல விளக்கி வைதிகஸாாவபௌமரென்று வழங்குகிற தோழப்பரெனபவரால இயற்றப்பட்டது, மேறகூறிய பலவகையான கிருஹயநூலகளைப பிரகாசிககச செய்தலின் இப்பெயா பெற்றதென்றும், இதற்குக கண்டபூஷணமெனப் பெயருள்ள ஒரு வியாக்கியான முண்டென்றும் கூறுவா, 39, 90

கிலேசசாந்தி, 126

கிழங்கு, 183.

கிழமை, 253.

கிழவன, 118

கிழி, 75

கிள்ளி - சோழன, 288.

கிளிவளவன் - ஒருசோழன, 277

கிளந்தமாறறம, 49

கிளப்பல, 52.

கிளாதல - எழுதல், 146

கிளவி, 40, 189, 228, 296, 339.

கிளி, 40, 208

கிளை - சுறறம, யாழிலநின்றநரம்பிற்கு ஐந்தாமநரம்பு, வகை, 88, 144

கிளைநரம்பு - யாழ்நரம்புகளுள் குரல் இளி துத்தம விளரி கைக்கிளையெனனுமைந்துமாம, 204.

கீதகோவிந்தம - ஒருவடநூல, இது ஜயதேவரென்பவரால செயயப்பட்டதான ஸங்கீதப் பிரபந்தம 24 அஷ்டபதிகளையுடையது இதிற புத்தாவதாரம் திருமாலின கூறென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, 61.

கீதம, 35.

கீரி - கீரிப்பிள்ளை, 298.

கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொன்ற பார்ப்பனியின் கதை, 293
கீழ்ப்பால், 256
குங்குமம், 282.
குங்குமவருணம், 210
குச்சரக்குடிகை - சம்பாபதியின் கோயில், 199
குச்சரம் - கூர்ச்சரதேசம், 199
குசலவேதனை - சுகவறிவு; பஞ்சஸ்கந்தத்துள் ஒன்றாகிய வேதனையின் பகுதி மூன்றனுள் ஒன்று, 381
குசலாகுசலவேதனை - சுகதுக்க அறிவு, வேதனையின் பகுதி மூன்றனுள் ஒன்று. புண்ணியத்தைக் குசலமென்றும் பாவத்தை அகுசலமென்றும் பௌத்தநூல்கள் கூறும், 381
குசாம்பன் - ஓரரசன்; இவனாற் செய்யப்பட்ட நகரம் கௌசாம்பி, 167
குஞ்சி, 249, 300
குட்டநாட்டார், 335
குட்டிப்பிடவமென்னுங்கொடி, 41
குட்டுவர், 335
குட்டுவன் - சேரன், குட்டநாட்டை யாளுபவனென்றபடி, 335
குடக்கட்சேதர், 65
குடக்கண், 340
குடக்கூத்து, 37
குடசம் - வெட்பாலை விசேடம், 41, 98.
குடதிசை, 162
குடபாற்சிறுபுழை, 68, 91
குடம், 362
குடமுழா - ஒருவகை வாத்தியம், 88
குடர், 146
குடர்த்தொடர் மாலை, 163-4, 281
குடவயின், 226
குடிகை - கோயில், பாணசாலை, 72, 205, 274.
குடிகோள்பற்றி வந்த வெகுளி - மெய்ப்பாடுகளுளொன்று, 111
குடிசை, 72
குடிப்பிறக்கும் வறுமை, 127.
குடிப்பெயர், 252
குடிபுறங்காத்து, 253
குடுமி, 77, 219, 248-9, 300
குடை, 44
குடைக்கூத்து, 37
குண்டக்கணிகை - கணவனிறக்கும் பொழுதே வேறொருவனைச் சேர்ந்திருப்பவளின் புத்திரியாகிய வேசை, 109
குண்டலகேசி - நாதகுத்தனாரென்பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு தமிழ்நூல்; சீவகசிந்தாமணி முதலிய ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் நான்காவது, பௌத்த சமயத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது; குண்டலகேசி யென்னும் ஒருவணிகமாதின் சரித்திரத்தைக் கூறுதலின் இப்பெயர் பெற்றது, இதன் சில செய்யுட்கள் தொல்காப்பியவுரை, யாப்பருங்கல விருத்தி, வீரசோழிய வுரைகளிலும் பல நூல்களிலிருந்து தொகுத்த புறத்திரட்டென்னும் நூலிலும் நீலகேசியிலும் சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்திற்கு ஞானப்பிரகாசர் இயற்றிய உரையிலும் காணப்படுகின்றன; வேயன்றி நூல் முழுவதும் இதுகாறும் எங்கும் கிடைத்திலது. இது குண்டலகேசி விருத்தமென்றும் பெயர்பெறும், இதில் இக்காலத்து வழங்காத சொல்லும் பொருளும் உண்டென்பர், 60, 368, 389
குண்டிகை - கமண்டலம், 34
குண்டீர், 96.
குணக்கு - கிழக்கு, 153, 162
குணப்பொருள், 60.
குணம், 304, 322, 359-60
குணவதம், 341.
குணி, 322, 324
குத்துக்கோற்காரர், 45
குதலை, 88-9, 89

குதிரை, 46
குதிரைப்பந்தி, 94
குதிரைமலை - ஒரு மலை இஃது எழினி அதிகமானுடைய தென்று புறநானூற்று ௧௫௮-ஆம் பாட்டாலும், பிட்டங்கொற்றனுடைய தென்று ௧௬௮-ஆம் பாட்டாலும் தெரிகின்றது. இஃது ஊராகக் குதிரை யென்றுங் கூறப்படும், 205
குதிரைவீரர், 13
குப்பம், 37, 75
கும்மாயம் - புழுக்கிய பச்சைப்பயற்றோடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக்கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி, 13.
குமரன் - கலிங்கநாட்டுள்ள கபிலை நகரத்தரசன், 196, 295
குமரி - ஒருநதி. கன்னியாகுமரி யெனவும் கன்னியெனவும் கூறப்படும். பலருமத்தம் பாவங்களைப் போக்குதற்குச் சென்று ஆடிவருவதொரு புண்ணியதீர்த்தம், தன்னருகே 'புஷ்பஹாரவதி' என்று பெயர்பெற்ற குமரித்தெய்வமே எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயமொன்றனையுடையது, கன்னிப்பெண், 57, 142, 199
குமரித்தெய்வப்படிமம் - குமரியாற்றினுடைய அதிதேவதையின் வடிவம், 148
குமரிபாதங் கொள்கையின் வணங்கி, 148
குமரிமூத்த வெண்பாத்திரம், 160, 248
குமரியம் பெருந்துறை, 57
குமரியாடல் - கன்னியாகுமரியாற்றில் நீராடல், 57, 148
குமிழ் - குமிழமரம், 77, 220
குயவர், 330
குயில், 43
குயிலுதல்-எழுதல், செய்தல், 99, 332
குயிலுவக்கருவி, 88
குயிலுவர் - தோற்கருவிவாசிப்பார், 95
குயிலுழைப்பொதுமக்கள், 42
குரங்கு, 179, 209
குரங்குசெய்கடல் 57
குரம்பு - வரம்பு, 186
குரல், 204
குரவம் - குராமரம், 40
குரவர் - தாய்தந்தையர், 28
குரவை - காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச் செய்யுள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் வட்டமாக நின்று கைபிணைந் தாடுவது, 208
குரற்றலைக்கூந்தல், 98
குராமரம், 40
குரால் - கோட்டான், 73
குருகு - குருக்கத்தி, பறவை, 190, 205, 294
குருகுபெயர்க்குன்றம், 55
குருசில், 193, 198
குருடர், 151
குருடு, 140
குருதி, 41
குருதிப்பலி, 15
குருந்து, 40, 211
குருமகன், 173
குருவிசத்தலை - மதிலுறுப்புக்களு ளொன்று, 64
குரூஉத்தொடைமாலை, 44
குரோதம்-கோபம், உட்பகையாறனுள் ஒன்று, 388
குலகான்பொட்டே - மைசூர்ஸமஸ்தானத்துள்ளதோரூர், 207
குலகிரிகளேழு, 83
குலம் - கோயில், 34, 300
குலமகளிர், 195
குலவிச்சை, 52
குலாமலை, 313.
குலைப்பெண்ணை, 181
குலோத்துங்கசோழனுலா - ஒட்டக்கூத்தரால் இரண்டாங் குலோத்துங்கன் விஷயமாக இயற்றப்பட்ட ஒரு தமிழ்ப்பிரபந்த நூல், 252
குவலயம், 307
குவளை, 65, 96, 121, 192, 267, 328
குவளைச்செங்கண், 222
குவிமுகிழெருக்கு, 36
குவிமுட்கருவி - யானையை அடக்குவதோராயுதவிசேடம், 200

குவைஇய - குவித்த, 330
குழல் - கூந்தல்; வேய்ங்குழல், 21, 42, 47, 88, 210, 248
குழலிசை, 41
குழலோன் - பரதநூலுட் கூறப்படும் பஞ்சாசாரியருள் வேய்ங்குழல் வாசிப்போன்; இவனை வாமசிகன் என்பர் வடநூலார், 87
குழவி - குழந்தை, 130, 143
குழிசி - பானை, 174.
குழியில் விறகடுக்கிப் பிணத்தைச் சுடுதல், 171
குழுக்கள் ஐந்து - அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழு: அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர் தூதுவர் சாரணர் என்னுமிவர்களின் கூட்டம்; இதனைப் பஞ்சமகாவாக்கமென்பர் வடநூலார், 13
குழை, 248
குழைமுகப்புரிசை, 257
குழையச்சமைத்த பருப்பு 317
குளம்பு, 163
குளனணி தாமரை, 168
குளித்தல், 258, 268
குற்றக்கொள்கலம், 52
குற்றங்கெடுத்தோய், 63, 114
குற்றம், 106, 133, 137, 371, 374
குற்றமுப்பத்திரண்டு, 358
குற்றமுற்ற பரத்தையர்க்குரிய தண்டம், 189
குற்றமூன்று, 114, 230, 368, 380
குற்றமைந்து - கள் பொய் களவு கொலை காமமென்பன; இதனை, 'நிலைபெற வெல்லாரு நீத்தன களைந்தனவும், தலைவருண் முழுக்கெனத் தவிர்ந்தனவு மென்னை, நிலைபெற வெல்லாரு நீத்தனயாவென்றான், கொலைகளவு கட்காமம் பொய்யெனக் கூறினனே" (நீலகேசி, பதிக-சமய) என்பதனாலுணர்க, 269-70, 368.
குற்ற[illegible], 297
குறங்கு, 221
குறடு, 195
குறள் - குறுகிய வடிவம், 140, 206
குறளன் - மிகக்குறிய உருவமுள்ளவன், 140
குறளை, 126, 273, 374
குறிஞ்சிப்பண், 205, 330
குறிஞ்சிப்பாட்டு - சங்கப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டினுள் எட்டாவது; இது 301-அடிகளையுடைய அகவற்பாவால் அமைந்துள்ளது; தலைவியினது வேற்றுமைகண்டு வருந்திய செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்கும் பாங்கி கூற்றாக ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலர் பாடியது; இது மலைவளங்களையும் இல்லற முறைமையையும் தலைவனுந் தலைவியும் தம்முள் வைக்கத்தகும் அன்புடைமையையும் கற்பின் இன்றியமையாமையையும் கூறும்; இதில் 99-மலர் விசேடங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனைப் பெருங்குறிஞ்சி யென்றும் வழங்குவர்; இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரை செய்திருக்கின்றனர், 41, 44-5, 65, 97, 327
குறிப்பு 222, 381
குறுகி - அடைந்து, 189
குறுங்காடு, 211
குறுங்கால் நகுலம், 211
குறுங்கூளி, 94
குறுந்தடி, 15
குறுந்தொகை - எட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவது; இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய 402-அகவற்பாக்களையுடையது; இவற்றுள், முதற்பாவாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாராலும், மற்ற 401-பாக்கள் திப்புத்தோளார் முதல் அம்மூவனார் இறுதியாகவுள்ள புலவர் இருநூற்றைவராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; இந்நூல் அகப்பொருட் பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது; இத்தொகை முடித்தான் பூரிக்கோ; இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பர்;

த்தொகையின் பாக்களுள் 20
க்கொழிந்தமற்றைப் பாக்க
ளுக்குப்பேராசிரியர் பொரு
ரெழுதினாரென்றும் அவர்
ழுதாதொழிந்த 20 - பாக்களுக்
மச்சினார்க்கினியர் பொருளெ
தினாரென்றும் தெரிகின்றது,
, 56, 136, 283
ஊடைப்புதல்வர், 39, 89
ிகழ்ச்சி, 318
ாக்கனல், 89
ாக்கள், 145, 166
ியர், 189.
ற - காரியம், முடிக்கப்படும்
ாருள், 201
ற்கொண்டிருத்தல், 253
ற்வேண்டுநர் - காரியங்களை வி
மபுவார், வறுமையுற்றிருந்தார்,
1
றம், 83, 111
றுகண்டன்ன கோட்டம், 71
கூப்பீடு, 73, 94
ம - கூப்பிடும், 183, 283
ப=கூவி - அழைத்து, 20, 211,
6-7, 284
தரல், 143
த - பேரானந்தை, 73
த சாவோர்ப்பயிர்தல், 73
டுணடு - சோர்ந்தனுபவித்து, 88
ம - ஓடவிசேடம், யாழ்நரம்பு
ிற்பனக நரம்பு, 48, 332
ல - மதுரை, 246
லைக்குங்கொடியினள், 232
ட, 299
த்நூல் - மதிவாணனாரென்னும்
ணடியாரலியற்றப்பெற்ற ஒரு
ட கத்தமிழ்நூல், இதனுலமதி
ணார் நாடகத் தமிழ்நூலென
ம வழங்கும். வெண்பாவாலும்
தரப்பாவாலுமாகியது, இதி
ளள சில செய்யுட்கள் சிலப்பதி
ரவுரையில் அடியார்க்குநல்லா
லமேற்கோளாக எடுத்துக்காட்
ப் பெற்றுள்ளன, 9, 330.
தா, 152.
தாட்டு, 43.
கியர், 41, 136, 330,
கூத்தியல்பு, 330
கூத்தியன்மடந்தையர், 186, 201
கூத்தினிலக்கணம், 330
கூத்து இருவகை, 20
கூத்துப்பதினொன்று, 37.
கூத்தும்பாட்டும் அழகும், 195
கூத்திர், 121
கூந்தல், 51, 98, 220, 253, 299
கூந்தலின்வகை ஐந்து - முடி கொண்டை சுருள் குழல் பனிச்சை யென்பன, 247.
கூம்பிற்றுண்டம், 170
கூம்பு - பாய்மரம், 44, 46
கூர்தல் - மிகுதல், 84, 167, 229, 258
கூர்மபுராணம், 45.
கூலம் எண்வகை, 9, 330.
கூலம் பதினெண்வகை, 9, 330
கூலமறுகு - நெல்முதலியபல்பண்டங்கள்விற்கப்படும் கடைத்தெரு, 330
கூலவாணிகன்சாத்தனார் - இவர் மணிமேகலை நூலாசிரியர் சிலப்பதிகாரநூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகட்கும் அவர் தமையன் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கும் மிக்க நட்பினர் இவர் மதுரைக் கூலவாணிகன்சாத்தனாரெனவும் சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவும் கூறப்படுவர் "தண்டமிழாசான் சாத்தன்" (சிலப் உரு சுசு) என்று இவர் சிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றனர், 9
கூவியர், 329
கூவிளி, 89
கூளி - பெண்பேய், 71
கூற்றம் வருமுன் அறஞ்செய்க, 279
கூறி அடிப்படுதல், 144
கூறிட்டுமொழிதல் - நால்வகைவினாவிடையுள் ஒன்று, 371 386.
கூறை, 172
கூன், 140.
கூனி - மாதவியின் தோழி (வயந்தமாலை), 4
கூனிய உடம்பையுடைய வேதியன், 155
கேடுகின்றீது, 153
கெடுகெலமாக்கள், 138

கெடுத்து - காணப்பெருது, 57
கெடும ஏவல, 82
கெழுதகை, 277
கேசகம்பளன - நரிவயிறறிற பிறந்த ஒரு முனிவன, 147
கேட்டு, 52, 239
கேடு, 317
கேணமோ - கேளும, 34 143
கேணி, 211
கேவலஞானிகள - திரிகால உணாச்சியுடையாா. (கேவலஞானம ஐவகை ஞானததுளளும சிறந்தது), 314
கேழறகளிறு, 60
கேளவியாளா, 197
கேளாா - செவிடா, 141, 349
கைக்கிளை, 204
கைததலங்காட்டல, 88
கைததுணை, 170
கைததுணைவாழ்க்கை, 187
கைதொழுதல, 144
கைநெலலி, 351
கைபபு, 45, 200
கைபெயபாசததுபபூதம, 31
கைமமலைககளிறு, 301
கைமமை - சிறுமை, விதவை 225
கைமமைநோனபு - கணவனை இழந்தோா அனுட்டிக்கும விரதம, 293
கைமமைநோனபு நோறறு உடமபைவருததுதல, 24
கைமமையிற காவல, 195
கையலைததல, 35
கையறல - செயலறல, 26, 34, 45, 15 , 219, 229
கையறுதுனபம, 36
கையாறறுருவியாற பணணுது மனததால நிருமிததல, 322.
கையாறறவலம, 262
கையாறு - மூாசசிததல், 53, 255, 377
கையுதிாககொளளல, 32, 58, 170, 223
கைவளை, 94
கைவிட - துறகக, 261
கைவிடலீயான, 58, 205
கைவினைகடநதகணகவாவனப்பு, 245.
கைவினைசசிததிரம், 51, 202
கோகக்கி (கொககுவாய, கோககிவாய) - ஆபரணஙகளின உறுபபு விசேடம, 38
கொககு, 98
கொஙகலா நறுநதாா, 7
கொஙகவிழகுழல, 256, 342
கொஙகு - தேன, பூநதாது, 7, 342
கொடகும - சுழலும, 139
கொட்டி - கொடுகொட்டியாடல இது புறநாடகம பதினொனறனு ளொனறு, 37
கொடபன - சுழலுவன, 208
கொடபு, 232 - 3
கொடி, 109, 167
கொடிததவளம, 41
கொடிததோவீதி, 44, 235
கொடிபபுருவம - ஒழுஙகாகிய புருவம, 36
கொடிபடுகூறை, 75
கொடிமிடைவீதி, 248
கொடிமின, 102
கொடிவாயில, 69
கொடுஙகுழை, 248
கொடுஙகை, 17
கொடுங்கோனமை, 85
கொடிஞ்சி - தாமரைபபூ வடிவமாகபபணணிததோததடடின முனனோநதுவது, 46
கொடுநதமிழநாடு பனனிரணடு- பொஙகா நாடு, ஓளி நாடு, தெனபாணடி நாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பனறிநாடு, கறகாநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலையமாநாடு, அருவா நாடு, அருவாவடதலை நாடு. இவறறைச செநதமிழநாட்டின தெனகீழபால முதலாக வடகீழபால இறுதியாக எணணிக்கொளக இதனைத தொலகாபபியமெசசவியல, "செநதமிழ சோநத" எனனுஞசூததிரவுரைகளாலுமுணாக, 335.
கொடுநதுயா, 28
கொடுங்தொழிலாளன, 75.
கொடுமரம, 145
கொணட, 129
கொணடல, 305.

கொண்டன்று - கொண்டமையா லன்று, 254
கொண்டிமகளிர், 188, 196
கொண்டுகூறுதல், 102
கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம், 57, 142, 243
கொண்டோனல்லது தெய்வம் பேணாப் பெண்டிர், 195
கொம்பரிருங்குயில், 43
கொம்பு - நீரைவீசுங்கருவி விசேடம், பூங்கொம்பு, 308, 327
கொய்தல் - பறித்தல், 34
கொய்யாக் குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண், 205
கொல்லர், 212
கொல்லல் - வெட்டல், 329
கொல்லனுலைமூக்கு, 205
கொல்லாமை - அஹிம்ஸை, இது பஞ்சசீலத்து ளொன்று, 231
கொல்லிப்பாவை, 54
கொலை, 35 177, 250, 261, 272, 373
கொலைநவில்வேட்டுவர், 145
கொலைப்பாவம், 293
கொலையறமாமெனுங் கொடுந்தொழின் மாக்கள், 80
கொலைவன், 287
கொழித்தல், 180
கொழுநன், 195, 244
கொழுநீரிலஞ்சி, 121
கொள்கலம், 52 198
கொள்கை - விரதம், 124, 148
கொள்கைபிடங்கள், 332.
கோளிமா[illegible], 7
[illegible]ய்ய - கொளுத்தின்றபோன்ற, 41.
கொளுத்திக்கட[illegible], 42.
கொளை - ஓற்றறுத்தல், பாட்டு, 88
கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி. இதற்கு ஒரு காத தூரத்திற்கு அப்பாலுள்ள [illegible]டைச்சேரியிலே சாலி ஆபுத்திரனைப் பெற்றாள், 149.
கொற்றம், 91, 253.
கொன்றை, 40, 191.
கோங்கம்பூ, 208.
கோசம்பி - கௌசாம்பிநகரம், 167.
கோசலதேசத்துச் சித்திரவேலைக்காரர், 212
கோசலதேசம், 367
கோட்டங்காவலர், 206, 213, 215
கோட்டம் - அறை, கோயில், 71 184, 196, 200, 204, 216 - 8 226 - 7, 235, 240, 293, 334
கோட்டான், 73-4
கோட்டி - கோயில் வாயில், சபை 16, 156
கோட்பாடு - கொள்கை, 386
கோடணை - முழக்கம், 62
கோடாச்செங்கோல், 3
கோடு - கரை, கொம்பு, சங்கு யாழுத்தண்டு, 144, 146, 163 203 262, 266, 308
கோடைத்தாழை, 43
கோடை, 283
கோணச்சந்தி, 212
கோணச்சந்திவிதானம், 190, 212
கோணம் - தோட்டி, முக்கோணம் 200
கோணிலைதிரிதல், 3, 15, 85, 203
கோதமை - ஒருபார்ப்பனி. சாரங்கல னுடைய தாய், 79, 82
கோதை, 124, 199, 234
கோதைத்தாமம், 187
கோதையஞ்சாயல், 115, 135
கோபச்சொல் - வாக்கிற் றோன்றும் பாவச் சொற்கள் நான்கனுள் ஒன்று, 374
கோபத்தால் உண்டான பாவம், 296
கோமகள், 202
கோமகன், 206
கோமகன் கோயில், 89
கோமகன் பீடிகை, 131
கோமினி - ஒரு செட்டிப் பெண், 112
கோமுகி - மணிபல்லவத்துள்ள தொருபொய்கை, 117, 120-21, 124, 161, 286, 342
கோயில், 20, 223, 240.
கோயிற்றூக்கு - இசைத்தமிழ் நூலுட்கூறிய எழுவகைத் தூக்கினுளொன்று, நான்கு சீர்களை யுடையது, 20.
கோரகை - பிச்சைப் பாத்திரம், 59

கோல் - செங்கோல், திரட்சி, 15,34, 241, 253

கோலங்கோடல், 20

கோலம், 166, 189, 202, 255

கோலோர், 46

கோவதமர் - பழைய புத்தர்களு ளொருவர், 369

கோவலர் - இடையர், 65, 149

கோவலன் - இப்பெயரை யுடைய வர் இருவருளர் (1) மணிமேக லையின் தந்தை, கண்ணகியின் கணவன். சிலப்பதிகாரக் கதா நாயகன். வஞ்சிமாநகர்ப் புறத்தே யுள்ள கோயிலிற் கண்ணகி வடி வத்தோடு இவன் வடிவமும் பூசிக்கப்பட்டு வந்தது, 24-6, 48, 87, 99, 186, 250, 266

(2) மேற்கூறிய கோவலனுக்கு ஒன்பது தலைமுறை முன்னோன், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாத னுக்குக் காதற்பாங்கன். அவ் வேந்தனுக்குச் சாரணர்கூறிய உபதேசமொழியைத் தானும் கேட்டுத்தான் தேடியவையுந்தன் முன்னோர் தேடியவையுமாகிய பொருள்களை யெல்லாம் ஏழு நாளிற் றானஞ்செய்து விட்டுப் பின்னர்த் தவம்புரிந்தோன். வஞ்சிநகரத்தே புத்தனுக்குச் சைத்தியாலயமொன்று கட்டுவித் தோன், 289, 293, 298, 332, 334, 337, 341, 347-8

கோவியன்வீதி, 45.

கோவேட்கள் - குயவர், 329

கோவையின் கோப்பு, 38-9

கோழி, 94

கோள் - வாக்கிற் றோன்றும் பாவச் சொற்கள் நான்கினுள் ஒன்று, 82, 273

கோளம், 82

கோளரி, 258

கோளியாலம், 71

கோற்றொடி, 99

கோன்முறை, 196, 201, 216.

கோனிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும், 85, 203

கோஸஞ்சார பூமி - பசுக்கள் இடை யூறின்றி மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலம், 146

கௌசாம்பி நகரம் - குசாம்பனென் னுமரசனாற் செய்யப்பட்ட நகரம் கோசம்பியெனவும் வழங்கும், 167

கௌசிகன் - சணபை நகரத்துள்ள ஓரந்தணன் சுதமதியின் தந்தை 29, 93

கௌடிலம் - வளைவு, 352

கௌண்டின்னியர் - பழைய புத்தர் களுள் ஒருவர், 369

கௌதமபுத்தர், 367, 369

கௌதமமுனிவர் - இவர் அகலிகை யின் கணவர், அவளுடைய கற் பையழித்ததுபற்றி இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்க ளுண்டாகும் படி சாபங்கொடுத்தனர், 194, 309

கௌரியர், 33

சக்கரத்தின் சூடு, 147

சக்கரம் - மண்டலம், 38, 110

சக்கரவாளக்கோட்டம் - புத்திர சோகத்தால் வருந்திய கோத மையின் துன்பத்தைப் போக்கு தற்காகச் சக்கரவாளத்துள்ள எல்லாத் தேவர்களையும் சம்பா பதி வருவித்துக்காட்டிய விடத் து அக்காட்சியை எக்காலத்தும் யாவருங் காணும்வண்ணம் மயனால் நிருமிக்கப்பட்டது பற்றி இஃது இப்பெயர் பெற்றது. காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் புறத் தேயுள்ள மயானத்தின் பக் கத்துள்ளது. இதனால் இது சுடு காட்டுக் கோட்டமெனவும் கூ றப்படும். இதில் முனிவர் பல ரிருந்து தவஞ்செய்தார். சம்பா பதி கோயில், கந்திற்பாவை, உலகவறவி என்னுமிம்மூன்றும் இதைச்சார்ந்துள்ளவையே, 68-9, 84, 91, 165, 184, 326

சக்கரவாளகிரி, 83

சக்கரவாளத்துத் தேவர், 138

சக்கரவாளம் - உலகமுப்பத்தொ ன்றையுந்தன்னுள்ளே அடக்கிய

கோளம், 81-2, 240, 298, 367
சங்கத்தார் - ஸங்கத்தார். பௌத்தரில் துறந்தோரின் கூட்டம் ஸங்கமெனப்படும், 51, 233, 250, 269, 333
சங்கத்திலிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்கள், 299
சங்கதருமர் - ஒரு பௌத்தமுனிவர், இவர் சுதமதிக்கும் அவளுடைய தந்தைக்கும் தருமோபதேசஞ் செய்தவர், 59, 66
சங்கம், 38, 94, 139, 367
சங்கமன், - ஒரு வணிகன் நீலியின் கணவன். முற்பிறப்பிற் காரணமின்றி இவனைக் கொலைவித்த பாவத்தாலேயே கோவலன் கொலையுண்டிறந்தான், 295
சங்கமுகத்துறை, 57
சங்கயம் - ஸம்சயம், 356
சங்கரித்தல், 310
சங்கறுப்பார், 330
சங்கின்றுசெய்த காதணி, 36
சங்குடைந்தாற்போலுந்தாழை, 43
சங்குழுதொடுப்பு, 96
சஞ்சரித்தல், 81
சடையிட்ட பிரதானி, 277, 341
சடங்கம் - ஓந்தி, 60
சடாயு - இராமாயணத்திற் கூறப்பட்ட கழுகினத்து வேந்து, 31
சடை, 181.
சண்டிகை - ஸ்மசான வாஸினியாகிய ஒருதேவதை, 71
சண்பகம் 41
சண்பை - அங்கநாட்டிற் கங்கைக் கரையிலுள்ள ஒரு நகரம் சம்பையெனவும் வழங்கும், 29, 93.
சத்தத்துவம், 358
சத்தம், 351, 353 - 4, 361
சத்தியஞானம், 324.
சத்தியம் நான்கு - துக்கம் முதலியன, இந்நான்கின் இலக்கணமும் ஆகம ஸூத்திரத்திலுள்ளதாகிய ஹீனயானத்தில் விளங்கக் கூறப்பட்டுள்ளதென்றும் இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்றாகப் பன்னிரண்டு வகைப்படுமென்றுங் கூறுவர், 25, 116, 122, 217, 302, 337, 371 - 2, 381
சதமகன், 4
சதுக்கபூதம், 17, 243.
சதுக்கம் - நாற்சந்தி, 17, 90, 219
சதேந்திரர்கள் - பவணேந்திரர் முதலியோர்; இவர்களுக்கெல்லாந் தலைவனுக்குள்ளவனுக்கு அகமிந்திரனென்பது பெயர் 316.
சந்தம் - வேதாங்கங்கள் ஆறினுளொன்று. செய்யுளிலக்கணத்தைக் கூறுவது, சந்தோவிசிதி யென்றுங் கூறப்படும், 305, 310
சந்தனம், 36, 52, 96, 177, 223, 231
சந்தனம் மாலை முதலியன தரியாமை பௌத்த முனிவர்களுக்குரிய தசசீலத்துளொன்று, 331
சந்தாபம், 194
சந்தி - இடவிசேடம், 331, 379
சந்திக்கோணம், 212
சந்திமூன்று, 370- 71
சந்திரதத்தன் - கப்பலிற் சென்று வாணிகஞ் செய்யும் ஒருவணிகன் சாதுவனை நாகர் மலையிலிருந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குக் கப்பலிலேற்றி அழைத்து வந்தவன் அவன், 172, 177.
சந்திரமண்டலம், 66.
சந்திரன் - சமேந்திரருள் ஒருவன், 49.
சந்திராபீடன் - உச்சயினி நகரத்தரசன் இவன் தாராபீடனென்னும் அரசன் புத்திரன், காதம்பரி யென்பவளுடைய கணவன் காதம்பரியென்னும் வடமொழிக் கத்தியகாவியத்தின் கதாநாயகன் 38
சந்திரோதய வருணனை, 66
சந்து, 71
சந்தேகம் - பலதலைப்பாய உணர்வு, 304
சந்தோவிசிதி - சந்தம், 310.
சந்நிகிதம், 155

சப்தகௌஸ்துபம் - ஒரு வடநூல் இது பாணினி சூத்திரங்களைப் பின்பற்றிய பதஞ்சலி மஹா பாஷ்யத்தை விளக்கிப்பட்டோஜி தீக்ஷிதரென்பவரால் இயற்றப்பட்டதொரு வியாகரணகிரந்தம், 310

சபக்கத்தொடர்ச்சி, 351

சபக்கம், 353

சபக்கைகதேசவிருத்தி, 356

சபதம், 189

சம்பங்கோழி - சண்பெனனும் கோரைகளில் தங்கியிருக்கும் ஒருவகைக் கோழி. 48

சம்பந்தம் - காரணகாரியத் தொடர்ச்சி, 369

சம்பவவளவை, 304, 307

சம்பவித்தது, 260, 305

சம்பாதி-சடாயுவின் உடன் பிறந்தவன், 31 198

சம்பாதிபுரம் - சம்பாதி பூசித்த இடம், 31

சம்பாதிவனம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்துள்ள ஒருசோலை மேலே பறந்து சென்றபொழுது சூரிய கிரணத்தாற் சிறையிழந்து விழுந்த சம்பாதியென்னும் பறவை இருந்தற்கிடமானது பற்றி இப்பெயர் பெற்றது, 31

சம்பாநகரம் - சண்பை, 93

சம்பாபதி - சம்புத்தீவத்தின் அதிதேவதை, இவைது இவளுக்கு இயற்பெயர் சம்புமரத்தின் கீழிருந்து நோற்றமையின் இவள் சம்புவென்னும் பெயர் பெறுவாள் சிவந்த நிறமும் சடையுமுடையவள். இவளிருந்தமை பற்றி ஆதிகாலத்தே சம்பாபதியென்று பெயர் பெற்றிருந்த நகரம், காவேரி நதியின் சம்பந்தத்தாற் பின்பு காவிரிப்பூம் பட்டினமென்று பெயர்பெற்றது, புத்திரசோகமுற்ற கோதமைக்கு இந்தச் சக்கரவாளத்துள்ள எல்லாத் தேவர்களையும் வருவித்துக் காட்டி அசோகத்தை மாற்றி அவளைத்தேற்றுவித்தவள் இவளுடைய கோயில் குச்சரக் குடிகையென்று கூறப்படும் அருந்தவமுதியோள், கன்னி, குச்சரகுடிகைக்குமரி, சம்பு, சம்புத்தீவக் காவற்றெய்வம், சம்புத்தீவத்தெய்வம், தொன்முதாட்டி, பொன்னிறப்பொலிந்த நிறத்தாள், முந்தை முதல்வி, முதியாள், முதுமூதாட்டியென இந்நூலில் இவள் வழங்கப்படுவாள், 2-3, 19, 78-9, 81-2, 92, 184, 198, 201-3, 205, 227, 237, 240-41, 274

சம்பாபதி கோயில் - இது சாயாவனத்தின் கோயிலின் தென்பக்கத்திலுள்ளது சம்பாபதியம்மன் கோயிலென்று வழங்கப்படுகின்றது, ஸந்நிதி வடக்கு முகம் பிடாரி கோயிலென்று இக்காலத்தவர் சொல்லுகிறார்கள், 199

சம்பிரதாயம், 155.

சம்பு - சம்பாபதி யென்னுந் தெய்வம், நாவன்மரம், 1-2

சம்புத்தீவக்காவற்றெய்வம், 19

சம்புத்தீவு - நான்கு மகாதீவினுள் ஒன்று, இது நாவலந்தீவெனவும் வழங்கப்படும், 1, 19, 83, 103, 130, 164, 183, 242

சம்புமரம், 181

சமவை 29

சமசித்தத்துவம் - உபேக்ஷாபாவனை, 388

சமணமதத்தின்பாகுபாடு இரண்டு - ஆசீவகம், நிகண்டமென்பன, 311

சமணரில் இருத்திபெற்றோர் - சாரணர், 110, 268

சமணீர்கள் - சமணர்களே, 58

சமதண்டம் - ஓரூர், இதில் ஆசிவக மதம் பரவியிருந்ததாக நீலகேசி ஸமயதிவாகரத்தால் தெரிகிறது, 311

சமந்தகூடம் - இலங்கைத்தீவினில் உள்ளஒருமலை, சமனொளியென்றும் சமந்தமென்றும் பெயர்

பெற்றம். புத்தஸ்தலங்களுள் ஒன்று, 110, 119-20, 336
சமம், 100
சமயக் கணக்கர், 9, 19, 303
சமயதத்துவங்கள் 115
சமயதருமம், 115, 237, 274
சமயதிவாகரம், 231, 273, 374-5
சமயதிவாகர முனிவர்-நீலகேசியின் விருத்தியுரையாசிரியர், 323
சமயப்பட்டுறை, 234
சமயம், 299, 325
சமயமாறு, 309
சமயமைந்து, 325
சமயவாதிகள், 18.
சமயிகள், 18, 234, 334
சமவாயம் - கூட்டம், 321, 323
சமன், 122
சமவெளி - சமநதம், 119, 336
சமீகமுனிவர், 147.
சயந்தன், 265.
சயம்பு - ஸ்வயம்பு, 311
சயஞ்சனங்கள், 359
சயஞ்சனவான், 359
சயித்தம், 338
சர்வஜ்ஞன் - புத்தன், 280
சரகு, 295
சரண் - அடைக்கலம், 58
சரணங்கரர் - பழைய புத்தர்களு ளொருவர், 369.
சரஞ்சதி, 366
சரவணம்-நாணற் காட்டினையுடைய தொரு பொய்கை, இமயமலையைச் சார்ந்துள்ளது, 194
சரியாபிடகம்-சூத்திர பிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுளொன்று, 299
சல்லி, 190
சலத்திறற்றிரியுஞ்சாரணன், 110
சலனம், 307
சலாகை, 137
சனனுவுளவுபயதனமவிகலம், 361
சன்னு, 361
சனகன், 167.
சனமித்திரன் - புண்ணியராசனுடைய மந்திரிகளுள் ஒருவன், அவ்வரசன் புத்த பீடிகையைத் தரிசித்தற்கு மணிபல்லவஞ் சென்ற பொழுது நாகபுரத்தை ஒருமாதமவரையிற் பாதுகாத்தவன் 282 - 4, 292
சாக்காடு - சாதல், 105, 271 276, 377
சாக்கியசக்கரவர்த்தி 367
சாகை - கிளை, 1
சாங்கியவாதம், 310, 319, 321
சாங்கியன், 354-6
சாணி, 388
சாதகம், 306, 309.
சாத்தன் - கூலவாணிகன்சாத்தனார், 10
சாத்தியதன்மவிசிட்டத்துவம், 361
சாத்தியதன்மம், 353, 362.
சாத்தியதன்மவிகலம், 360-61.
சாத்தியநித்தத்துவம், 361
சாத்தியம், 305, 361
சாத்தியாவியாவிருத்தி, 360, 362
சாத்திரம், 299
சாதனப்பியசிட்டாந்தம், 353
சாதனமியதிட்டாந்த தவாபாசம் ஐவகைப்படுமென்றல், 360.
சாதனதன்மம், 362
சாதனதன்மவஸூாத்தத்துவம், 361
சாதனதன்மவிகலம், 360
சாதனம், 305, 361
சாதனவஸூாத்தத்துவம், 361
சாதனவேது, 355
சாதனுவியாவிருத்தி, 360
சாதாரணம், 356
சாதி, 304
சாதிகளின்வகை, 329 - 31
சாதியொருமை, 44
சாதுசக்கரன்-ஒருமுனிவன் ஆகாயகமன முடையவன். தன் முற்பிறப்பில் இவனை ஒருபொழுது உண்பித்த புண்ணியமே மணிமேகலை நலவழிப்படுதற்கு ஏதுவாயிற்று என்பர், 59, 110-12, 129, 239.
சாதுயர், 59, 106, 136, 240
சாதுவன்-ஆதிரையின் கணவன், நாகர்களுக்கும் அவர்கள் குருமகனுக்கும் சிலநீதிகள் கூறி அவர

கலை நலவழிப் படுத்திமேனை, 170-71, 173-5, 177
சாநதநதிமிரவோா, 210
சாநதம- சநதனம, 30, 76, 172
சாநதலருறுதத, 224.
சாநது-சநதனம, 204, 221
சாநதுகழிநா, 326.
சாபபறை, 73.
சாபசாததி, 56
சாபசாா - முனிவா, சபிததலையே அமபாகவுடையவா, 56
சாபநோனஞாண, 183
சாபம, 168, 182, 194, 219, 289 296
சாபமபட்டு, 168
சாபாநதகாாம, 179
சாமபறகுவையாகிய ‿ாஙகம, 77
சாமரை, 190
சாமானியககருதது, 350
சாமானியஞானம - பொதுவுணாவு, 116
சாமானியம, 321
சாமானிவிசேடம, 359
சாமானியானுமானம - அனுமான அளவையின வகை மூனறனுள ஒனறு, 303
சாமை - ஒருவனகததாளியம எண வகைக கூலததுளொனறு, 9, 330.
சாயல - மெனமை, 20, 30, 40.
சாயலன, 47.
சாயினள, 48.
சாயை, 225
சாஙகம, 38
சாஙகலன - கோதமையின புதல வன், இவன மயானததிற் பேய மகளாடியவைதக கணடு அஞசி உயிரையிழநதவன, 76
சாாபறுதது உயதி, 233, 276.
சாாபிறபேறறம, 233, 237, 276
சாாபு, 237, 239
சாாபு பனனிரணடு, 297, 372
சாாபு பனனிரணடுள ஒனறிலிருநது மறறொனறு தோனறு மெனறல, 369-70
சார்வு, 316
சாரணா - ஒற்றா. பௌநதரிலும் சைனரிலும சிததிபெறற முனி வா, சஞசரிபபவரெனபது பொ ருள. பௌதத சாரணாகளின இலமை நூறெனறு சிவஞானசிததி யாா, பாபககம, சௌநதிராநதி கனமததாதிறகு ஸ்ரீ ஞானபிரகாச ரெழுதிய உரையால தெரி கினறது, 110, 170, 298, 348
சாரணரெனபா, 268.
சாரிகை, 13, 308
சால, 139, 228
சாலபு - அமைதி, 52.
சாலஙகாயனன - பிரசசோதனனெ னனும அரசனுடைய மநதிாி, 167
சாலி - ஒருபாாபபனி, அபஞசிகன மனைவி ஆபுததிரனுடைய தாய, 142, 148, 150, 163, 277
சாலை 332
சாவகம - ஒருநாடு இதனதலைநகா நாகபுரம, இதில 'தவளமலை' எனறு பெயாபெறற ஒருமலை உணடு, இஃது ஆபுததிரனுடென றுங கூறபபடும, 8, 60, 162-3, 165, 283
சாவகமனனன, 233, 333
சாவகன, 239.
சாவம, 168
சாவயம, 359
சாவோாபபயிருஙகூகை, 73
சாளரம - பலகணி, 47-8
சாறறினள்கழறி, 171
சாறறுதல் - உணாததுதல, 280.
சானறு, 131.
சானறோரிடததுள்ள குற்றம தெற றெனவிளஙகுதல், 66-7.
சிகசெனபது, 314
சிககை - சிக்ஷை, 310
சிகி - பழையபுததாகளுளொருவா, 369
சிஙகபுரம் - கலிஙகநாட்டுள்ள ஒரு நகரம, இதனரசணவசுவென்பவ ன், இஃது அரிபுரமெனவுமவழங கபபெறும், 295
சிஙகன்-ஆரியவரசாகளுளொருவன், 301

சிங்காதனம், 190
சிச்சிலிப்பறவை, 41, 44
சிசுபாலன், 182
சித்தம் = விசித்தம் - நிச்சயம், மூலப்பகுதி, 116, 319, 321
சித்தவெளிப்பாடு, 355.
சித்தாசித்தம், 355 - 6
சித்தாந்தத்தொகை - புத்தமதசித்தாந்தங்களைத் தொகுத்துக் கூறும் தமிழ்ப் பௌத்தநூல்களுள் ஒன்று. இதனைச் செய்தோரையாவது இதன்காலமுதலியவற்றையாவது ஒருவாற்றானும் தெரிந்துகொள்ள இடமில்லை. ஆயினும், நீலகேசியில் புத்தவாதச் சருக்கத்தில், "உள்ளதுசெல்லுடம்பு" என்னுஞ் செய்யுளுரையில், 'மருட்டரு மனம் வாய் மெய்யிற் கொலை முதல் வினை பத்தாமே' என்பது சித்தாந்தத் தொகை என அந்நூலுரையாசிரியரும், சிவஞான சித்தியார், பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதத்துள்ள, "முழுதுணர்ந்து" என்னுந் திருவிருத்தத்துரையில், "அருணெறியாற் பாரமிதையாறைந்து முடனடக்கிப், பொருண்முழுதும் போதியின்கீழ் முழுதுணர்ந்த முனிவரன்ற, னருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார், மருணெறியாம் பிறநூலும் மயக்கறுக்குமாறுளதே" என்பது சித்தாந்தத் தொகை என ஸ்ரீஞானப்பிரகாசரும் எழுதியவற்றால் இந்தச் செய்யுட்களிரண்டும் இந்நூலிலுள்ளனவாகப் புலப்படுகின்றன, 348, 374.
சித்தாந்தம், 303
சித்தார்த்தன் - புத்தன், 366
சித்திபுரம் - சீதரராசனுடைய நகர், 104
சித்தியெண்பத்தொன்பது, 238
சித்திரக்கைவினை, 55, 202
சித்திரகாரிகள் - சித்திரமெழுதுவோர், 329
சித்திரச்செய்கை, 38, 192
சித்திரசேனன், 236
சித்திரத்தெய்வம் பேசுதல், 202
சித்திரப்படாம் - சித்திரமெழுதிய ஆடை, 38, 41.
சித்திரப்பூமி - ஆச்சரியத்தையுண்டுபண்ணும் பூமி, 212
சித்திரம், 38, 41, 192, 203, 245
சித்திரவிதானம், 190
சித்திரன் - ஆரிய அரசர்களுள் ஒருவன், 301
சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றாய்; மணிமேகலையை உதயகுமரனோடு கூட்டுதற்குப் பலவகையாக முயன்றவள், மிக்கவிரகுள்ளவள், 4, 19-20, 26, 49, 62, 186, 189-90, 192-4, 265, 269, 274
சித்திரை, 122
சிந்து. 140.
சிதம்பரம், 207
சிதா - சீரை, 130
சிதரின்சீரை - சிதைந்ததுணி, 36
சிதவற்றுணி, 36
சிதார், 130.
சிதைத்தல், 181-2, 259
சிதைதல், 35, 44
சிதையாவுள்ளம், 188
சிந்தன் - மக்களுள்ளே குறளனிலும் நெடியவன், 140.
சிந்தனை, 389
சிந்தாகுலம், 167
சிந்தாதேவி - ஸரஸ்வதீதேவி; இவளுக்குத் தென்மதுரையிற் கலாநியமமென்று பெயர்பெற்ற ஓராலயம் இருந்தது; இவள் ஆபுத்திரனுக்கு அமுதசுரபியை அளித்தவள், இவளைச் சிந்தாவிளக்கென்றுங் கூறுவர், 6, 150, 152-4, 200
சிந்தை - மனம், 160
சிந்தைநோய், 167
சிந்தையினறியுஞ்செய்வினையுறுமெனல், 33
சிந்தையின்றெனிற்செய்வினை யாதும் எய்தாது, 33.

சிபி, 308
சிமிலிக் கரணடையன், 34
சிமையம் - மலை, 301.
சிரல் - சிச்சிலிப்பறவை, 41, 44
சிருங்கி - மான்வயிற்றிற் பிறந்த ஒரு முனிவர். இப்பெயருடையாரொருவர் ஒரு பசுவினிடம் பிறந்ததாகப் பாரதத்தால் தெரிகின்றது, 147
சில்பலியரிசி, 75
சிலலை - சீரப்பறவை விசேடம், 98
சிலதியர், 266, 270
சிலப்பதிகார நூலாசிரியரும் மணிமேகலை நூலாசிரியரும் ஒரு காலத்தினரென்பது, 9-10
சிலப்பதிகாரம் - பழையகாப்பியங்களுந்தனுள் ஒன்று, இளங்கோவடிகளென்னும் சேர முனிவரால் இயற்றப்பட்டது கணவனும் மனைவியுமாகிய கோவலன் கண்ணகியென்பவருடைய சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவது தமிழ்நாட்டரசர் மூவருடைய இராசதானிகளாகிய புகார் மதுரை வஞ்சி என்னும் மூன்றன் பெருமைகளையும் விளக்குவது, மூன்றுண்மைகளைச் சிலம்பு காரணமாக உலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டுச் செய்யப்பட்டமையின் இப்பெயர்பெற்றது, இன்னும் முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாகலின் இயலிசை நாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களையுடையதாகலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளென்றும் இந்நூல்பெயர் பெறும், இது பதிகச்செய்யுளை முதலிற்பெற்று மங்கலவாழ்த்துப் பாடல் முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புகார்க் காண்டமும், காடுகாண்காதைமுதலிய பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்குரவை முதலிய எழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது, இதில் இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பாவென்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாகுபாடான ஆற்றுவரி முதலியவைகளும், நாடகத்தமிழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன; இதற்கு அரும்பதவுரையொன்றும், அடியார்க்குநல்லாரியற்றிய உரையொன்றுமுண்டு, 4-5, 9, 11, 13-6, 18, 20-22, 24-5, 28-33, 36-7, 41, 45-8, 51, 54-5, 57-8, 60, 62, 64-5, 67, 70-71, 75, 77, 82-4, 86-9, 92, 94-6, 98-100, 103, 108-9, 117-8, 132-3, 136, 138-40, 144-5, 150, 155-6, 159, 161, 165, 170-71, 173, 180, 183, 186-7, 195-7, 199, 202, 204, 208, 210-11, 213-6. 218-9, 221, 223-9, 233, 238-40, 243-4, 247, 252, 256, 259, 262 266 270, 276-7, 279, 282 291, 293-4, 299, 300, 302, 326 328-33, 335-6, 338 347-8, 367
சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர், 16, 156, 204-5, 242
சிலம்பு, 64, 119
சிலாதலம் - வட்டமாகச் சந்திரகாந்தக்கல்லாற்படுத்தது, 336
சிலேட்டம் 190
சிலை, 267
சிலைக்கயனெடுங்கொடி, 214
சிலைத்தார், 152
சிலைப்புருவம், 200
சிவஞானசித்தியார் - தமிழிலுள்ள சைவசித்தாந்தசாஸ்திரம் பதினான்கனுள் ஒன்றாவது, இது பரபக்கம் சுபக்கமென இரண்டுபகுதிகளையுடையது, அவற்றுள் ௩௦௰- திருவிருத்தங்களையுடைய பரபக்கத்தில் உலோகாயதன்

முதலிய பரசமயிகளுடைய கோட்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டிமறுக்கப்படும், ௩௦அ - திருவிருத்தங்களையுடையசுபக்கத்தில் பலசமயிகளாலுஞ் செய்யப்படும் ஆசங்கைகளுக்கெல்லாம் பரிகாரங் கூறி ஸ்வமதம் நாட்டப்படும் இதனைச் சிவஞான போதத்தின் வழிநூலென்பர். இந்நூலின் பெருமையை, "பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலேயோர் விருத்தப் பாதிபோதும்" எனனும் சிவபோகசாரச்செய்யுளும், "சிவத்திற்கு மேற்றெய்வ மில்லை, சிவஞானசித்திக்குமேற் சாத்திர மில்லை" என்னும் பழமொழியும் நன்குபுலப்படுத்தும், இந்நூலாசிரியர் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ௬௦௦-வருடங்களுக்கு முன் நடுநாட்டிற்பெண்ணையாற்றிற்கு அருகேயுள்ள திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்தவரும் சகலாகமபண்டிதரென்னுங் காரணப்பெயர் பெற்றவருமமெய்கண்ட தேவருடைய மாணாக்கர்களுட் சிறந்தவருமாகிய அருணந்திசிவாசாரியர். இதிலுள்ள பரபக்கத்திற்குத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர், அவர் மாணாக்கராகிய தத்துவப்பிரகாசர், மெய்ப்பண்டார முதலியோரும், சுபக்கத்திற்கு மறை ஞானதேசிகர் சிவாக்கிர யோகிகள் திருவண்ணாமலையாதீனத்து ஞானப்பிரகாசமுனிவர் திருவாவடுதுறையாதீனத்துச் சிவஞானமுனிவர் நிரம்பவழகிய தேசிகர்முதலியோரும் உரைசெய்திருக்கின்றனர், 297, 304 - 5, 307, 311, 313 - 5, 323, 348, 350, 367-9, 374, 381-4, 389

சிவபாதத்தியன் - சிவபெருமானுடைய பாதத்திற்குரியவன், 111

சிவபெருமான் - இவர்பெயர் ஆலமர் செல்வன், நுதல்விழிநாட்டத்திறையோனென இந்நூலில்வழங்கும், 17, 39

சிவிறி - நீரையீசுங் கருவி விசேடம் 327

சிவேதன் - ஆரியவரசர்களுளொருவன், 301

சிற்பம் - நுண்டொழில், 199

சிற்பாசாரிகள், 38, 202 330

சிற்றிடைத்தீவு, 83.

சிற்றிடைமுடுக்கர், 89

சிற்றியாறு, 168

சிற்றில், 250

சிறப்பின்பாலார், 276

சிறப்பு - விழா, 111 164, 265 343

சிறப்புச்செய்யவேண்டுங்காலம், 327

சிறப்புடையவரே மக்களென்றல், 256

சிறப்புப்பெயர், 47

சிறியவாயில், 68

சிறுகாற்செலவன், 211

சிறுசெவி, 138

சிறுதீவு இரண்டாயிரம், 83

சிறுதேர், 89

சிறுநகை, 193, 201

சிறுபரியரிசி, 75

சிறுபாணாற்றுப்படை - கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டினுள் மூன்றாவது, ௨௬௯-அடிகளையுடையது, பரிசில் பெறக்கருதிய பாணனொருவனைப் பரிசில் பெற்றானொருவன் ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக் கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியது. இது நல்லியக்கோடனது வள்ளன்மையையும் அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆமூர் முதலியவற்றின் இயல்பையும் அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குண நற்செய்கைகளையும் அவனது அரண்மனையின் சிறப்பையும் பல திறத்தினரும் ஏத்தும்படி பல குண விசேடத்தோடு அவன் வீற்றிருத்தலையும் கூறுவதனித

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருடைய இராசதானிகளாகிய மதுரை வஞ்சி உறையூரென்னும் மூன்று நகரங்களின் நிலைமையையும் பேகன் பாரி ஆய் அதிகன் நள்ளி ஓரியென்னும் வள்ளல்களெழுவரும் இன்ன இன்ன கொடையாற் பெயர் பெற்றாரென்பதையுங் கூறும் இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரை செய்திருக்கின்றனர், இது சிறுபாணென்றெனவும் சிறுபாணெனவும் வழங்கும், 36, 44, 47, 77, 91, 96, 285, 335
சிறுபுழை, 68, 91
சிறுபுறம் - பிடர், 24
சிறுமகன், 177
சிறுமை - குற்றம், 258
சிறை, 44, 50-51, 56, 208, 216-7, 240, 255, 265, 267
சிறைக்கோட்டம், 7, 206, 214, 216
சிறைக்காக்குங் காப்பு, 195
சிறைச்சாலை, 206
சிறைசெய்சிந்தை 74
சிறைநோய்தீர்த்தல், 256
சிறைப்பாடு, 257
சிறையோர்கோட்டம், 218
சிறைவீடு, 253
சின்னீர், 38-9, 264
சினந்திருகல், 249
சினப்பாவம், 296
சினம், 46.
சினமாசு, 106
சின்ன - புத்தன், 309
சினேந்திரன், 349.
சினை - கிளை, 40
சினைத்தாவீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள செறிந்த சுள்ளிகள், 36.
சிக்ஷை - தண்டம், வேதாங்கமாறனுள் ஒன்று, வேத இலக்கணத்தைக் கூறுவது, ஒவ்வொருவேதத்திற்கும் பலசிக்ஷைகளுள்ளன, ஒரு வேதத்திற்குரியவை மற்ற வேதங்களுக்கு ஆகா அவை வியாஸர், நாரதர், பாணினி, பாரத்துவாஜர், கௌதமர், வியாடி முதலிய மஹரிஷிகளாலும் வேறுள்ள பிராசீனர்களாலும் செய்யப்பட்டுள்ளன, இதனை வேதத்திற்கு மூக்காகக் கூறுவர், சீக்ஷையென்றும் வழங்கும், 142, 310.
சீ, 220
சீகாழி-ஒரு சிவஸ்தலம், சிவபெருமானைக் காளிபூசித்தமையின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர், 29
சீத்தல்-அழித்தல், 95, 162, 216 218, 240
சீத்தலைச்சாத்தனார், 10
சீதம், 312
சீதரன்-சித்திபுரத்தரசன், நீலபதியென்பவளின் தந்தை, 104
சீபத்து, 216
சீர்-தாளவறுதி, 204, 210
சீர்த்தி-மாவலி பரம்பரையிலுதித்த ஓரரசன்புத்திரி, நெடுமுடிக்கிள்ளியின் மனைவி, உதயகுமரனுடையதாய், இராசமாதேவியென்று கூறப்படுவள், 207.
சீர்மை, 322
சீரை, 36, 130
சீலசமாதி, 367.
சீலபாரமிதை - சீலம் நிறைத்தல் இது விநயபிடகத்துச் சொன்னவாறு செய்தல், இது தசபாரமிதையுள் ஒன்று, 297
சீலம், 35, 155, 231, 253, 273, 347, 365, 374
சீலமைந்து-கொல்லாமை, கள்ளுண்ணாமை, பொய்யாமை, காமமின்மை, களவாமையென்பன, 26, 231, 365
சீலவுபாசகர், 327
சீவகசிந்தாமணி - தமிழிலுள்ள பழைய காப்பியமைந்தனுள் ஒன்று, திருத்தக்க தேவரென்னும் சைனமுனிவரால் இயற்றப்பட்டதும் கங - இலம்பக வுறுப்பையும் நடுச்சு - கவிகளையு முடையது. சொல்லழகும் பொருளழகும் நி

றைந்துள்ளது, சைனமதத்தினனாகிய சீவகனென்னும் அரசனது சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறி மேம்பட்டு விளங்குதலின் இப்பெயர்பெற்றது, உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியரால் உரைசெய்யப்பட்டது. இதற்கு வேறொரு பழையவுரையுண்டென்று அவ்வுரையால் விளங்குகின்றது, சிந்தாமணியென்றும் நூற்பயனாகிய நாற்பொருள்களையும் நன்குவிளங்கக்கூறுதலின் முடிபொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளென்றும் இது வழங்கப்படும், 2, 7, 15, 22, 30-31, 36, 39-41, 43, 45 49, 53-4, 57, 64, 71, 85, 99, 109, 120, 123, 139, 154, 157, 160, 167, 170, 175, 182, 195-6, 201, 212, 214, 222, 236, 241, 217, 249, 252, 256-9, 261, 276, 282, 296, 315, 326, 328, 331, 333, 338
சீவன், 316
சீற்றம், 296
சீறியாற்றுப்படை - மற்றக்கற்பு, இதுமதுரையையெரித்த கண்ணகிபாலுள்ளது. இதற்கு மறுதலையாகியகற்பு ஆறியகற்பு என்றும் அறக்கற்பென்றும் கூறப்படும், 294
சீறியாழ், 47
சுகதன் - புத்தன், 335.
சுகதுக்கானுபவம், 372
சுகம், 358
சுட்டல், 262, 304
சுட்டுக்குவியெனப் பேராந்தை ஒலித்தல், 73
சுட்டுணர்வு - பிரமாணம்பாசங்க ளெட்டனுள் ஒன்று, 308.
சுடர் - சந்திரசூரியர், 108, 309.
சுடர்த்தோரணம், 72
சுடலை - மயானம், 74.
சுடலைக்கான், 171
சுடலைநோன்பிகள், 74.
சுடுகாட்டுக்கோட்டம், 69, 84.
சுடுமண் - செங்கல், 37, 71, 189
சுண்ணச்சாந்து, 69
சுண்ணம், 43
சுத்தோதனன் - கௌதமபுத்தருடையபிதா இவனைச்சாக்கிய சக்கரவர்த்தி யென்றுங் கூறுவர், 268, 367
சுதமதி - கௌசிகனென்னும் அந்தணனுடைய புத்திரி, மாருதவேகனென்னும் ஒருவித்தியாதரனால் முன்பு கவர்ந்து கொண்டு போகப்பட்ட இவள் பின்பு அவனாற் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் விடப்பட்டு மாதவியின் உயிர்த்தோழியாயிருந்தாள், மணிமேகலைபால் மிக்க அன்புடையவள் சங்கதருமனிடத்துத் தருமங்கேட்டவள், 5, 6, 28, 30, 34, 41, 44, 50-53, 55-6, 66, 68, 84, 85-7, 92-3, 95-7, 114, 132-3, 135, 141, 166, 198, 237, 270, 273, 289, 326, 339, 344
சுதை - சுண்ணச்சாந்து, 38, 83, 199, 290
சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார், 330.
சுதைப்பிழுகியமாடம், 69
சுந்தரச்சுண்ணம், 21.
சுபகிருஸ்ந்லோகம், 3
சும்மை - ஒலி, 72-3, 154
சுரத்தல், 130-31, 157-8, 163
சுரபி - மணம், 123
சுரபுன்னை, 40
சுரிகுழல், 282
சுரியல் - சுழித்தல், வளைவு, 36
சுரியிரும்பித்தை, 248
சுருக்குவலை, 195
சுருங்கை - மதகு, 138
சுருங்கைச்சிறுவழி, 138
சுருங்கைத்தூம்பு, 326
சுருதி, 389
சுருப்புநாண், 195.
சுரும்பு - மலை, வண்டு, 31, 33, 224
சுருளிடுதாடி, 37.
சுரை - உள்ளீடின்மை, பசுவின்மடி 131, 177.
சுரைவித்து பலனுக்குவமை, 221

சுவசனவிருத்தம், 354.
சுவாகதம், 125, 306
சுவரிலெழுதியதெய்வம், 235
சுவை, 75, 320, 337, 345
சுழலலுஞ்சுழலும், 36, 100.
சுழி, 46
சுளிகைக்கோல், 306.
சுள்ளிகள், 36.
சுற்றமதுயாகக்கடல் வீழ்தல், 95
சூட்டிறைச்சிவிற்போர், 329
சூட்டி, 64
சூடகவரிவளை, 37
சூடாமணிநிகண்டு - ஒருதமிழ்நிகண்டு, இது தெய்வப்பெயர்த் தொகுதிமுதற் பலபெயர்க் கூட்டத்தொரு பெயர்த்தொகுதி யிறுதியாகிய பன்னிரண்டு தொகுதிகளை யுடையது திவாகரத்துக்கும் பிங்கலந்தைக்கும் வழிநூலாக வுள்ளது இதில் 1196 - விருத்தங்களுள்ளன, 110, 140, 268
சூடு, 147
சூத்திரி, 311
சூதர் - நின்றேத்துவார், 330
சூதாடல், 170
சூது, 159
சூர் - அச்சம், 241
சூர்மலை, 173
சூரியகாந்தமணி, 138
சூரியகுலம், 2, 268
சூரியமண்டலம், 137
சூரியன் - சமந்திரருள் ஒருவன், 108, 122, 271.
சூரியனுக்கு முற்காலத்தில் இருந்த திகாபிரவேச முண்டென்பது, 122
சூரியனுடையவுதயாத்தமயம், 104
சூரியாத்தமனம், 65
சுரை - கொடிவிசேடம், 74
சூல் - கருப்பம், 262.
சூலம், 69
சூழ்தல் - செய்தல், 144, 265.
சூழ்போதல், 189
சூள் - சபதம், 35
சூளாமணி-ஒரு தமிழ்ச்சைனக் காப்பியம், 2131-செய்யுட்களையுடையது சொற்சுவைபொருட்சுவைகளிற்சிறந்தது, இந்நூலாசிரியர் தோலாமொழித்தேவரென னும் சைனமுனிவர், இக்காப்பியத்தின் கதாநாயகன் திவிட்டனென்னும் அரசன், 43, 56, 188, 223
சூளுறவு-சபதம், 35, 201-2
சூனமுதிரபருவம், 143.
செங்கதிர்மண்டிலம், 137
செங்கயல், 37, 71, 189
செங்கழுநீர்த்தலைப் பிணைத்தல், 210
செங்குட்டுவன் - சேரலாதன் புதல்வன், இளங்கோவடிகளின் தமையன், கண்ணகி தன்னுட னுடைந்து கணவனோடு சுவர்க்கம் புகுந்தாளென்பதைக் கேட்டு இவன் இமயமலையிலிருந்து சிலை கொணர்ந்து அவள் வடிவமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்வித்துப் பூசையும் விழாவும் நடத்தினன், மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத்தனூர்பால் மிக்க அன்புடையவன் சேரன் செங்குட்டுவன் என்பவன் இவனே, 300, 302
செங்குணக்கு, 2
செங்கோல், 15, 143, 166, 255, 341
செங்கோல்காட்டல், 193, 203.
செங்கோன்முறை, 196
செட்டி, 176.
செட்டிகளொன்பதினமர், 287.
செண்டுவெளி, 308
செந்தீப்பேணல், 65
செந்துரக்கு - இசைத்தமிழ் நூலிற் கூறிய எழுவகைத் தூக்கினுளொன்று. ஒருசீரையுடையது, 20
செப்பல், 52, 194, 193.
செபினுள்வைகியமலர் புழுக்கத்தாலவாடுதல், 48.
செம்பஞ்சுக் குழம்பு, 76
செம்பவளம், 96, 200.
செம்பாகம்-நல்ல பக்குவம், 52

செம்பிறப்பு, 314
செப்பு செய்ஞ்ஞர் - செம்புகொட்டிகள் செம்புவேலை செய்யும் ஒரு சாதியார், 329
செம்புயிர்-ஐவகையுயிர்களுள் ஒன்று, 315
செம்பொருள், 59, 238
செம்போக்கு, 315
செம்மார், 330
செம்முல்லை, 41, 211
செய்கு-செய்வேன், 50
செய்குன்றம், 211, 331
செய்கேன்-செய்வேன், 291
செய்கை, 237, 271, 370, 372, 377, 380
செய்தவத்தாட்டி, 258
செய்தவம், 193
செய்தாங்கு, 259
செய்தி, 203, 206, 233
செய்யுளிலக்கணம், 310
செய்யோள்-திருமகள், 54
செய்வினை சிந்தையின்றெனின்யா வதுமெய்தாதென்போர், 33
செய்வினைப்பயத்தால் நற்பிறப்பெய்துதல், 217
செய்வினைமருங்கின், 80, 156, 232
செய்வினைமாட்டம், 47
செய்ப்பாட்டுவினை 259
செயலறல், 45 219
செயலை - அசோகமரம், 267
செயற்கையழகு, 245
செயிர் - குற்றம், 137, 321
செரு, 295
செருக்குழல், 90, 181, 195, 204, 262
செருந்திமரம், 41, 211
செருந்து, 211
செருப்புகன் மன்னர், 254
செல்கதி, 149
செல்லல்-துன்பம், போகாதே ,19, 35
செல்லல் செல்லல், 228
செல்லற்க, 45
செல்லுயிர், 105, 129, 229
செல்லுயிர்ப்புக்கில், 276
செல்லுலகு 263
செல்வக் கள்ளாட்டு, 76
செல்வக்காப்பு, 218
செல்வம், 236, 247 - 8
செல்வுழி, 170, 254
செலீஇ - சென்று, 20
செவ்வழிக் கீதம், 35
செவ்வழிப்பண், 339
செவ்வணம்-நேராக, 6, 33, 118-9, 131, 175
செவ்வி, 188, 190 - 91, 193, 281
செவ்வித்து, 188, 237
செவ்வியள், 56
செவ்வியினவுணங்கல், 213
செவி, 51, 193, 198
செவிடர் 151
செவிடு, 140
செவித்துளை, 108
செவிமுதல் - காதினிடம், 49-50, 264
செவியொலிவிகாரம், 319
செவிலித்தாயர், 89
செழியன், 149
செழுங்கயமலை நியமம், 150
செழுஞ்சோறு, 196
செற்ற கள்வன், 259
செற்றச்சேக்கை, 52
செற்றஞ்செறுத்தோய், 63, 263
செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழுங் கோபம், 18, 52, 146, 254
செறிகழன்மறவர், 301
செறிதொடி, 132, 237
செறிந்தசிறை, 256
செறியிருள், 165
செறிவளைமகளிர், 198
செறுத்தோர் - அடக்கினோர், 263
சென்றுவீழ்கதிர், 64
சென்றுவீழ்பொழுது, 65
சேக்கை - தங்குமிடம், 47-8, 52, 94
சேட்புலப் பரிசிலர், 152
சேடி - வித்தியாதரருலகு, 180
சேஞ்ஞுப்பு, 181
சேதனப்பிரபஞ்சம், 373
சேதா - செவ்வியபசு, 65
சேதியம் - (புத்தன்) கோயில், 341
சேரர், 234, 326, 335
சேரலன், 336
சேரன் செங்குட்டுவன், 293, 300, 302

சேவடி, 40
சேவல், 43
சேனாபதியார் - சேனாதிபதிகள். அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழுவினுள் ஒருவகையார், 13
சேனை, 100
சேஷானுமானம் - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று, இஃது எச்சமெனவும் கூறப்படும், 305
சைசவ விருத்தாந்தம் - குழந்தைப் பருவத்தில் நடந்த வரலாறு, 70
சைதன்னியவான். 355
சைமினி - ஒருமுனிவர் அளவை வாத நூலாசிரியர்களுள் ஒருவர் பிரத்தியக்கம் முதலிய பத்தனுள் இவர் கொண்ட பிரமாணம் ஆறு 303, 309
சைவவாதம், 309
சைவவாதி, 309, 325
சைன சந்நியாசினிகள், 57
சைனசம்பிரதாயம், 155
சைனமுனிவர், 35
சைனர், 123
சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன், 237
சொல்லியுரைத்தல், 229
சொல்லிற்றோன்றும் பாவம் நான்கு- பொய் குறளை கடுஞ்சொல் பயனில் சொல் என்பன, 273
சொல்லுகிலாய், 311
சொல்வருவித்தல், 115
சொல்வழி, 270
சொற்பயம், 149
சொற்பயன், 222, 339
சொற்றமொற்றத் தொடர்ச்சி, 315
சொன்முடிவு, 52
சொன்னடை, 244
சோதிடநூல், 122
சோதிடநூலோர், 330
சோதிடம், 310
சோநகரம் - வாணாசுரனுடைய ஊர், 37, 306
சோபிதர்-பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
சோமசூரியாக்கினிகள், 304
சோலை 50, 94, 117, 134, 219, 233, 267, 284
சோழபரம்பரை, 254
சோழர், 214, 340
சோழர் குலக்கொடி - காவிரி, 3
சோழன், 7, 30, 44, 46, 52, 64
சோழனொருவன் தூங்கெயிலெறிந்தது, 11
சோழிக ஏனாதி - நெடுமுடிக்கிள்ளியின் மந்திரிகளுளொருவன், 249, 251-2
சோற்று அம்பலம், 178 - 9
சோற்றுப்பாத்திரம், 259
சோறு, 123, 131, 196
ஞாயில் - மதிலுறுப்புவிசேடம், 64
ஞாயிறு-சூரியன், 42, 97, 105, 139, 162, 230, 297
ஞாலம்-பூமி, 129, 153, 175, 203, 263, 265
ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை, 96
ஞான்று, 179
ஞானசுகாதி, 323
ஞானதீபம், 390
ஞானநன்னீர், 263
ஞானப்பிரகாசர் - சிவஞான சித்தியார் பரபக்கத்திற்கு உரைசெய்தவர்களுளொருவர், திருவொற்றியூர் ஞானப் பிரகாசரென்றும் கூறப்படுவர், 348
ஞானபாரமிதை - ஞானம்பூரித்தல் - தசபாரமிதைகளுள் ஒன்று, 297
ஞானம், 216
ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, 371
ஞானோதயம் 125.
ஞெமிர்தல், - பரத்தல் 189
திருமணி - புத்த தாம ஸங்கங்கள், 366
திருஷ்ணை - ஆசை, 369, 372
தக்கணமதுரை, 150, 246 - 7
தக்கயாகப்பரணி - இது கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தரால் இரண்டாவது இராசராச சோழன் காலத்தில் செய்யப்பட்டது, 815- தாழிசைகள் அடங்கியது, வீரபத்திரதேவர் தக்கனது யாகத்தைச்சங்கரித்ததைச் சிறப்பித்துப் பாடுவது. இதனுலகாசிரியையப்பற்றிய பல செய்திகளும் சோழர்கள் பெருமையும் பிற

வும் அறியப்படுகின்றன. இடையே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் மதுரை சென்று சமணரை வாதில் வென்ற வரலாறு இதில் மிகச் சுவைபெறக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்குப் பல அரிய விஷயங்களை வெளிப்படுத்துவதாகிய பழைய உரை யொன்றுண்டு, 31, 70-71, 102, 105, 114, 275
தக்கன்று, 255
தக்கார், 179
தக்கு - தங்கியுள்ளது 187
தக்ரம் - மயிர்ச்சாந்து, 47
தகவிலள், 40, 169
தகவிலன், 252
தகவிலை-தகவின்மை யுடையாய், 78
தகவு, 197
தகை, 220
தகைக்குநர், 256
தகைநலம் - மிக்க அழகு, 48
தகைபாராட்டல், 61
தகைமலர்த்தார்ரோன், 275
தங்காவேட்கை, 170, 194
தச்சர், 212, 329
தசகுமாரசரிதம் - ஒரு வடமொழி வசன காவியம். பத்துக்குமாரர்கள் விஷயமாகச் செய்யப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது. உச்சுவாசங்களென்று வழங்குகிற பகுப்புக்களை உடையது. இதனை இயற்றியவர் தண்டியாசிரியர். இதில் முதற்பாகம் இறந்துபோனமையின் அது பிற்காலத்துச் சோமதேவபட்டரால் இயற்றிச் சேர்க்கப்பட்டதென்று கூறுவர், 70, 112
தசசீலம், 231, 365
தசதோஷம், 374
தசபலன் - புத்தன். தானம் முதலிய தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்றமையின் இவன் இப்பெயர் பெற்றானென்பர், 348
தசபாரம் - தசபாரமிதை, 297, 368
தசபாரமிதை - தானம் முதல ஞானம் ஈறாகவுள்ள பத்தும் பூரித்தல். "சுகதன் உயிர் நேரவும் உறுப்பு நேரவும், பொருள் நேரவும் பூரிக்கின்ற பாரமிதைப் பத்து" என்பர் நீலகேசியுரையாசிரியர், 297, 348
தசம்பு, 327
தஞ்சைவாணன் கோவை - ஒரு தமிழ் நூல். இதிலுள்ள செய்யுணடை மிகச் சிறந்தது. இது மாறை நாட்டுள்ள தஞ்சாக்கூரிலிருந்தவனும் பாண்டியனுடைய மந்திரியுமாகிய வாணனென்னும் தலைவன்மீது பொய்யாமொழி யென்னும் புலவர் பெருமானால் பாடப்பட்டது. நாற்கவிராய நம்பி யென்பவரால் இயற்றப்பட்ட அகப்பொருள் விளக்க மென்னும் இலக்கண நூலிற்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலிற்குச் சொக்கப்ப நாவலரென்பவரால் செய்யப்பட்டதான உரை யொன்றுண்டு, 152
தடம் பொறுத்தல் - தவத்தோர்க்குரிய நியமங்கள் எட்டினுளொன்று, 386.
தடக்கை, 52
தடக்கையிளங்களிறு 60.
தடமித்தன், 45
தடி - ஊன், 74
தடிந்து - வெட்டி, 176.
தடுமாற்றத்தொடர்ச்சி, 315
தடுமாற்றவலம், 261
தடுமாறுபிறவி, 229
தடைஇ - தடவிய பாத்து, 55
தண்டம் - சிறை, 57, 142, 206
தண்டாக் களிப்பு, 77
தண்டாக்காட்சி, 338
தண்டாவீகை, 77
தண்டு 72
தண்டுகோலூன்றி, 155
தண்ணகாரர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
தண்ணறல், 220
தண்ணீர், 111
தண்ணீர்ப்பந்தல், 327
தண்ணுமை - உத்தமத்தோற்கருவியாகிய மத்தளம், 21, 77, 88, 210

தண்ணுமையோன் - பரத நூலிற் கூறிய பஞ்சாசாரியர்களுள் ஒருவன், இவனை மார்த்தங்கிகனென்பர் வடநூலார், 87
தண்பனிவிழுங்கிய செங்கதிர் மண்டிலம், 137
தண்பெயல், 160.
தண்மணற்பந்தர், 17
தணித்தல், 46, 194
தணியாக்காதல், 293
தணியாத்துன்பம், 28
தணியாநோக்கம், 68
தணியா மன்னுயிர், 162
தணியாவின்பம், 135
தணியாவுயிர், 165
தணியாவேட்கை, 284
தணிவில்வெம்பசி, 184
தத்தரிநெடுங்கண், 19
தத்துநீரடைகரை, 96
தத்துவபோதினி - சித்தாந்தகௌமுதியென்னும் வடமொழிவியாகரணத்தின் வியாக்கியானங்களுளொன்று, 148
தத்துவவிருபத்தைந்து, 321
தத்துவமைந்து - பிருதிவி முதலியன, 323
ததா - கொத்து, செறிவு, 36
தந்நூற்பொருள், 316
தந்திதர், 182
தப்பல் - வெட்டல், 8, 231
தபச்சரணம் - தவஞ்செய்தல், 155
தபனம் - எண் வகை நரகத்துளொன்று, 82
தம்மத்தம்மத்தி - தர்மாஸ்திகாயமும் அதர்மாஸ்திகாயமும் இது பிராகிருதச்சிதைவு, 318
தம்மத்தி - தருமாஸ்திகாயம், 318
தம்மனை - தாய், 78
தம்முன் - தமையன், 248
தமக்கைமார், 132
தமக்கொழிமரபு, 176
தமர், 111, 144, 148
தமனியப்பூண், 29
தமனியப்பொதியில், 332
தமனியம் - பொன், 212
தமிய, 48
தமியள், 51, 197
தமிழ், 9
தமிழ்நாட்டு வேலைக்காரர், 212
தமிழ்நாடு, 183
தமிழ் நாவலர் சரிதை, 283
தமிழ்ப்பாவை - காவிரி, 3
தமிழ்வினைஞர், 212
தமிழகம், 183.
தமையன், 248
தயங்கிணர்க்கோதை, 93
தயரதன், 179
தயாதருமம் - அருளறம், 126, 140, 161, 198
தயாபாரமிதை - அருள்நிறைத்தல் தசபாரமிதையுளொன்று, 297
தயாவீரன் - புத்தன் பிறவுயிர்களுடைய துன்பத்திற்கு இரங்கி உயிருறுப்புப்பொருள்களைக் கொடுத்தலில் ஊக்க முடையவனாதலின் இவனை இவ்வாறு கூறுவர், 368
தயிர்ப்பரியாயம்-தயிர் நிலைமை, 317
தர்மதரிசி - பழையபுத்தர்களுள் ஒருவர், 369
தர்மோத்பத்தி, 108, 115.
தரணேந்திரன் - கற்பேந்திரர்களுள் ஒருவன், 155
தரிசனை, 389
தருக்கசங்கிரம் - ஒரு தமிழ் உரைநடைநூல், தெலுங்கராகிய அன்னம்பட்டரென்பவரால் செய்யப்பட்டதான வடமொழித் தருக்கசங்கிரகத்திலிருந்து திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீ சிவஞான முனிவரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது தருக்கநூலை, 'ஹேது வித்தை என்பர், 350
தருநிலை - கற்பகதருநிற்குங்கோயில் இது காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள்ள கோயில்களுளொன்று, 64

தருப்பைப்புல், 194
தருப்பையிறக்கிடத்தி வாளிறபோழ்தல், 254
தரும சக்கரப் பிரவர்த்தனுசாரியன் - புத்தன் தருமமாகிய சக்கரத்தைச் செலுத்துபவன், 61
தருமசக்கரப் பிரவர்த்தனுத்தியேணம் - வடமொழியிலுள்ள புத்த சரித காவ்யத்தினுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 111
தருமசக்கரம் - அறவாழி, 61, 67, 110
தருமசங்கிணி - அபிதருமபிடகத்தினுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299
தருமசாரணர், 110 336
தருமசாலை, 91
தருமசாரகன் - நாகபுரத்தின் அயலிடத்ததாகிய ஒரு சோலையிலிருந்த பௌத்த முனிவன்; இவன் புண்ணியராசனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தவன், 233, 239, 276, 282
தருமனன் றெரிய திருநாளெருசிறை, 189
தருமதத்தன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள ஒரு வாணிகன் இவன் மதுரை சென்று பெரும் பொருளீட்டி விட்டுப்பட்டம் பெற்றவன் மரிக்கும் வரையிற் கலியாணமின்றியிருந்தவன், 245-8
தரும தலைவன், 120, 137-
தருமதவனம் - காஞ்சிநகரத்துள்ள ஒருசோலை, 341
தருமநூல், 327
தருமபதம் - சூத்திர பிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 121, 233, 299
தருமபீடிகை, 101, 280, 285
தருமம், 108, 113, 137, 176, 237, 278, 366
தரும சான்றுதல், 134,
தருமராசன், - புத்தன், 120
தருமவார்த்தை, 244
தருமாசனத்தோர், 293
தருமாத்திகாயம் - தருமாஸ்திகாயம், நிகண்டவாதியர் கூறும் பத்துப் பொருள்களுள் ஒன்று. அஃது எங்குமுள்ளதாகி எக்கால் த்தும் பொருள்களை நடத்துந்தலையுடைய தொன்றென்பர், 316-7
தருமோபதேசம், 110, 114, 125, 298
தலைக்கொள்ளல், 58
தலைச்சாவகன், 239
தலைத்தலை, 28
தலைத்தலை மேல்வரல், 19, 135
தலைத்தார்ச்சேனை, 213
தலைத்தாள் வேந்தன், 162
தலைதாங்கு நெடுமரம், 70
தலைநிற்றல், 273
தலைநீக்கல், 128
தலைப்படல், 255
தலைமகன், 35
தலைமடுத்து, 151
தலைமாலை - தலையிலணிந்துகொள்ளும்மாலை, 191
தலைமேற்குவிந்த கையள், 102
தலையணை, 151
தலையீண்டல், 14
தலையெடுத்தல் - நீக்குதல், 246
தலைவன், 231
தவ்வை - தமக்கை, 93, 113, 132, 134
தவக்கொடி, 87
தவச்சாலை, 332
தவஞ் செய்தல் - நற்குணம்பத்தினுளொன்று, 193
தவஞ்செய்யுமகளிர், 241
தவத்தால் தவம் செய்யாதார் வருந்தியிருத்தல், 130
தவத்திறம், 85, 390
தவத்துறைமாக்கள், 75
தவப்படுத்தல், 24, 40
தவப்பற்று - நற்குணம்பத்தினுளொன்று, 374
தவப்பெண்டிர், 241
தவப்பெருநல்லறம், 141
தவம், 237, 293
தவயாக்கை, 133, 271
தவல் - கெடல், 34, 353
தவவேடம், 190
தவளம், 36, 190, 199, 212
தவளமால்வரை - சாவக நாட்டிலுள்ளதொருமலை, 163
தவளவாணகை, 222.

தவறு, 45, 150
தவாஅக்கால், 148
தவாது, 307
தழீஇ = தழுவி - அணைத்து, 79, 84
தளர்நடை, 39, 89, 155
தளரிடை - (ஆடவர்காமத்தால்) தளர்ந்த சமயம், 51
தளவம் = தளவு - செம்முல்லை, 41, 211
தளிர், 40, 221.
தளை, 167
தளைபிணிவிடார், 192
தற்காத்தளித்தல், 164
தற்பாராட்டல், 222
தற்றகவுடைமை, 57
தறி - கட்டை, 308
தறுகண்மை, 46
தன்மச்சொரூபவிபரீத சாதனம், 358
தன்மம், 353
தன்மவிசேட விபரீதசாதனம், 358
தன்மாத்திகாயம், 316
தன்மாத்திரை - சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றமென்பன, 321
தன்மி, 353, 355
தன்மிச் சொரூப விபரீத சாதனம், 358
தன்மியின்மை, 356
தன்மிவிசேட விபரீத சாதனம், 358, 360
தன்மைமிகுத்துரை, 383
தன்னில் வேறு தானொன்றில்லோன், 310
தன்னுயிர்க்கிரங்கான் பிறவுயிரோம்பு மன்னுயிர் முதல்வன், 60, 284.
தனக்கென்வாழாப் பிறர்க்குரியாளன், 60
தனிக்கலம், 346
தனித்துயர், 168, 182
தனிவழிச்சென்றோன், 76
தனுத்தரன் - ஆரிய வரசர்களுள் ஒருவன், 301.
தக்ஷகர், 100
தாக்கணங்கு - தீண்டி வருத்துந் தெய்வம், 31
தாங்கருநல்லறம், 337
தாடி - மோவாய், 36-7
தாதகிப்பூ, 322
தாது, 188, 196
தாதுகதை - அபிதாமபிடகத்தின் பகுதிகளில் ஒன்று கௌதம புத்தர் நிருவாணமடைந்த பின்பு அவருடைய உடம்பிலிருந்த என்பு முதலியவற்றுள் இன்ன இன்னதாதுவை இன்னாரின்னார் கொண்டு போனார்களென்ன பதைக்க கூறுதலின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர், 299
தாதுண்வண்டு, 43
தாதை, 150, 293
தாபதக்கோலம், 188, 190
தாமதாத்திரம் - கண்ணும்மனமும் இருள்செய்யும் ஓரம்பு, 13
தாமம் - மாலை, 17, 187
தாமரை, 28, 43 -4, 50, 65 172, 191, 282, 328
தாமரைக்கொழுமலர், 168
தாமரைப்பீடிகை, 32
தாய் குழந்தைக்கு இரங்காமை, 283
தாய் குழந்தை முகங்கண்டிரங்கி முலைத்தீம்பால் சுரத்தல், 130
தாயமார் - தாயார், 132, 166, 238
தாயமன்னார், 295
தாயிற்றூவாக்குழவித்துயர், 143, 238
தாயொழிகுழவி, 283
தார் - பூமாலை, 199, 219, 228, 331
தாமிக்சூத்திரம், 231
தாரன்,, 29, 49
தாராசந்தானம் - நால்வகைச் சந்தானத்துளொன்று நீர்த்தாரை போல நீங்காது வருந்தொடர்ச்சி, 371
தாரை - வீரை இலக்குமியென்பவரின் தமக்கை. இரவிவன்மன் புத்திரி, துச்சயராசன் மனைவி யானையால் வீரை 'இறந்தாளென்பது கேட்டு மாடத்துள்ள நிலாமுற்றத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்திறந்தாள், அடுத்த பிறப்பில் மாதவியாக வந்து பிறந்தவள் இவளே, 93, 113, 132, 134-6, 141
தாரைவார்த்துக்கொடுத்தல், 206

தாலியம்படை, 39, 89
தாழ் - தாழக்கோல், 50
தாழ்தரு தோற்றம், 229
தாழ்நீங்குழல், 21
தாழ்துயர், 99, 281
தாழ்ந்து - தாமதித்து, 211
தாழ்வயினடைப்போர், 72
தாழை, 41, 43, 96
தாழைத்தண்டின் உண்கலம், 221
தாழொளிமண்டபம், 55
தாள் - முயற்சி, 162
தாளவறுதி, 20, 204
தானறிமரம், 74
தானசீலங்கள் - தானமுஞ் சீலமும், 365
தானஞ்செயல் - நற்குணம் பத்தினொன்றானது, 374
தானப்பயன், 333
தானபாரமிதை - ஒருவடநூல் இது தானபாரமிதையை விளக்கக் கூறுவது, இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்று உண்டென்று ஸம்ஸ்கிருத நைஷதம் 11-ஆம் சருக்கம், 88-ஆவது சுலோகத்தாலும், அதற்கு ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரி செய்த வியாக்கியானத்தாலும் தெரிகின்றதென்பர் இத்தசபாரமிதையு ளொன்று, 297, 348
தானம், 155-6, 177, 179, 248, 272, 365
தானம் மூவகை - எழுத்தும் அசையும் சீரும், இஃது இசைத்தமிழ் நூலிற் கண்டது, 330
தானவீரன் - கர்ணன் கொடுத்தலில் ஊக்கமுடையவனாதலால் இவன் இங்ஙனம் கூறப்படுவான், 368
தானே தமியள், 267.
தானே தமியன், 159, 173
தானை - சேனை, 42-3, 47, 50-51, 136, 167, 300
திகம்பரவாதி - சமணரில் ஒருவகை வாதி, 316
திகழொளி, 190.
திகிரி - சக்கரம் என்றது ஆணையை, 241.
திங்கள் - சந்திரன், மாதம், 139
திசை, 44, 99
திசைமுகக்கரு, 3, 272.
திசைமுகன், 373
திட்டாந்தப்பரமாணு, 361
திட்டாந்தப்போலி, 354
திட்டாந்தம், 350, 352-3, 359
திட்டாந்தமிருவகை, 360
திட்டாந்தவாபாசங்கள், 360
திடவிடம் - கண்ணில் விடமுடைய தொரு பாம்பு. இஃது அழற்கண்ணாகம், நஞ்சுவிழியரவென்னவும் வழங்கப்படும். நாகஅரசர்கள் (விந்தவம்ச அரசர்) திருஷ்டிவிஷத்தலர்களென்று சிறப்பிக்கப்படுவார் (Epigraphia Indica, Vol III P 232 பார்க்க), 105, 129, 227, 229, 259-60
திணை, 300
திப்பியம் - ஆச்சரியம், தெய்வலோகத்திலிருந்து உண்டாயது, 92, 167, 181, 193, 203, 216, 245
திபெத்துத் தேசத்துப்பௌத்தர், 110
திமிர்தல், 210
தியானபாரமிதை - தியானம் நிறைத்தல் இது சீலஸமாதிப் பிரஜ்ஞையை அறியாமற்காப்பது. இதனை, "நலங்கிள ரொழுக்கந்தான் நண்ணியகாலத்துக், கலங்குதற்குத் தக்கன கண்டனவுள வெனினும், துலங்காது நிறைந்தனன் றுணிவுடைமை காணுங்கா, னிலம்பூணை யாவெயாழியு நிறையினு னல்லனே" (நீல.) என்பதனாலுணர்க. இது தசபாரமிதையு ளொன்று, 297
தியானம் ஐந்து - ஸ்ரோதாபத்தித்துவம் முதலிய ஐந்து, இவைகள் நிருவாணத்திற்குரிய மார்க்கங்களாகவும் கூறப்படும். இவற்றுள், முதலாவதாகிய ஸ்ரோதாபத்தி மார்க்கத்தையுடையவனிறந்தால்

ஏழு பிறப்பை யடைந்தபின் நிர்வாணமடைவான், இம்மார்க்கம் ௨௪-பகுப்புடையது, இரண்டாவதாகிய ஸக்ருதாகாமியென்ற மார்க்கத்தைப்பற்றியவன் இறந்தால் தேவனுக வேனும் மனிதனுக வேனும் ஒருபிறப்பை யடைந்து பின் நிருவாணமடைவான் இது ௧௨-பகுப்புடையது மூன்றாவதாகிய அநாகாமி மார்க்கத்தைப் பற்றியவன் இறந்தால் ஸகாமலோகத்திற் பிறவாமல் நிஷ்காமலோகத்திற் பிறந்துபின்நிருவாண மடைவான் இது ௪௮-பகுப்புடையது, நான்காவதாகிய அர்ஹத் அல்லது ஆரியமார்க்கமென்பதைப் பற்றியவன் இறந்தால் துக்கங்களை யெல்லாந் துறந்து பின் நிருவாணமடைவான் இது ௧௨-பகுப்புடையது, 81

திரங்கி - சுருண்டு, 221

திரயத்திரிம்சலோகம், 3

திரவியம், 359

திரிகடு - சங்கமருவிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று கடவுள் வாழ்த்துள்பட 101-வெண்பாக்களையுடையது விதியாகவேனும் விலக்காகவேனும் இரண்டும் விரவியேனுமுள்ள பொருள்கள் மும்மூன்றை இதிலுள்ள வெண்பாக்கள் புலப்படுத்தும், இதன் நூலாசிரியர் நல்லாதனார் இதற்குப் பழையவுரை யொன்றுண்டு, 43

திரித்து - வேறுபடச்செய்து, 256

திரிதல், 304

திரிபிடகம் - மூன்றாய பௌத்தாகமங்கள். அவை விநயபிடகம், சூத்திரபிடகம், அபிதர்மபிடகம் என்பன, 299

திரிபுரிவார்சடை, 181.

திரியக்கோடல் - பிரமாணாபாசங்க ளெட்டனு ளொன்று, 308

திரிவு - சலனம், 307

திரு, 37, 98

திருக்காரிக்கரை - ஒருசிவஸ்தலம், 214

திருக்குறள் - தமிழ்ப் பாஷையிற்பிரசித்தமான நீதி நூல், பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் அருளிச்செய்தது. அறம்பொருளின்பமென்னும் மூன்று பகுதிகளை விரித்து விளக்கக் கூறுவது இதனால் இது முப்பாலென்று பெயர் பெற்றது ஒவ்வொரு பொருளையும் வரையறுத்துக் கூறும் பப்பத்துக்குறள்வெண்பாக்களை தனித்தனியேயுடைய 133 - அதிகாரஉறுப்புக்களையுடையது, இதற்குப் பதின்மர் உரைசெய்தனரென்பர், அவ்வுரைகளுட் பரிமேலழகருரையே சிறந்தது, 31, 33, 59, 67, 70, 78, 86, 88, 106, 108, 114, 120, 127, 130-31, 147, 151, 159-60, 162 168, 175-6, 178-9, 195, 198, 202, 210, 214, 238, 244, 254, 256, 262, 287, 291, 311, 337, 340, 343, 373 376, 387.

திருக்கல் - முருக்கல், 249

திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் - இது சைவசமயாசாரியரான ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ௪௦௦ - கட்டளைக் கலித்துறைகளையுடையது அகப்பொருட்பகுதிகளைப் பொருளாக வுடையது வேறு பொருளுண்டென்றும் பெரியோர் கூறுவர் இதற்கு மிகச் செவ்விதாகப் பேராசிரியரால் உரை செய்யப்பட்டுள்ளது, திருக்கோவையாரென வும் வழங்கும், 152, 156, 169, 258, 298, 310

திருத்தக்க தேவர் - சீவக சிந்தாமணி நூலாசிரியர். இவர் சைன முனிவர் திருத்தக்க முனிவரென்றுங் கூறப்படுவர், வஞ்சி நகரத்திருந்த பொய்யாமொழி

யென்பவரால் இவர் நன்குமதிக்கப்பட்டவரென்று நச்சினார்க்கினியருரைச் சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்குகின்றது. இவர் காலமும் இருந்த இடமும் ஒருவாற்றானும் புலப்படவில்லை. நரிவிருத்த மென்ற ஒரு சிறிய நூல் இவரால் செய்யப்பட்டுள்ளது, 160, 257

திருத்தொண்டர், 251

திருந்தடி, 134, 165, 190, 201, 271

திருந்தாநாயூன், 128

திருந்தாவேது, 358

திருந்துமுகங்காட்டல், 157

திருந்தெயிற்குடபாற்சிறுபுழை, 68, 91

திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணம், 214

திருநாறொருசிறை, 189

திருப்பதிகம் - இது புத்தனுடைய அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டிக்கொண்டு பத்துப்பாடலால் வந்திருப்பதொரு நூலென்று மட்டும் ஊகித்தறியப்படுகின்றது. மணிமேகலையின் அரும்பதவுரையிற் காட்டப்பட்டுள்ள, "எண்ணிறந்த" என்னும் செய்யுள் இந்த நூலின் கண்ணதே. இச்செய்யுள் இந்நூலின் கண்ணதென்பது, நீலகேசியுரையாலும் சிவஞான சித்தியார் பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதத்துள்ள, "முழுதுணர்ந்து" என்னுந் திருவிருத்தத்திற்கு ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசரெழுதிய விசேடவுரையாலும் புலப்படுகின்றது, 365

திருமகள், 33, 172, 258

திருமலர், 168.

திருமால் - இவர் பெயர் இந்நூலுள்ளே நெடியோன், மன்னுயிர் முதல்வன் என்ன வழங்கப்படும், 147, 179, 206, 310

திருமால் சாபத்தால் இராமனாக அவதரித்து மயக்கமுற்றிருந்தமை, 179

திருமாலின் தசாவதாரம், 61

திருமாலின் வாமனாவதாரம், 206

திருமுகத்துறை - காவிரி கடலொடு கலக்குந்துறை, 243

திருமுகவாட்டி, 64

திருமுருகாற்றுப்படை - பத்துப்பாட்டினுள் முதலாவது 317 - அடிகளையுடைய ஓர் அகவற்பா. வீடு பெறுதற்குச் சமைந்த ஓர் இரவலனை வீடு பெற்றானொருவன் முருகக் கடவுளிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அம் முருகக்கடவுளை மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது. இப்பாட்டு முருகக் கடவுளுடைய திருப்பதிகளுட் சிறந்த திருப்பரங்குன்றம் திருச்சீரலைவாய் திருவாவினன்குடி திருவேரகம் குன்றுதோறாடல் பழமுதிர்சோலை யென்னும் ஆறுபடைவீட்டிலும் அவரெழுந்தருளி யிருத்தலைப் பாராட்டிக் கூறும். முருகக்கடவுளுடைய திருவருளைப் பெற விரும்புவோர் இந்நூலை நியமமாக அன்புடன் பாராயணம் பண்ணுதல் நலமென்று பெரியோர் சொல்லுவர், 11, 18, 31, 38, 46, 59, 74-5, 77-8, 116, 146, 174, 204, 219, 241, 257, 281, 331 - 2

திருவல்லம் - தொண்டை நாட்டுச் சிவஸ்தலங்களுளொன்று, 207

திருவள்ளுவமாலை - திருக்குறளைச் சிறப்பித்து நாமகளாலும் கடைச்சங்கத்திருந்த 51-புலவர்களாலும் செய்யப்பட்டுள்ள 53-வெண்பாக்களையுடைய ஒரு தமிழ் நூல். இதற்குத் திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமாளையரால் செய்யப்பட்ட செவ்விதான உரை ஒன்றுண்டு, 311

திருவள்ளுவர் - திருக்குறளியற்றிய ஆசிரியர். இவர் பெருமை உலகமறிந்ததே. கடைச்சங்கப்புலவர்களாற் சிறப்பிக்கப்பட்டிருத்தலின் இவர் அவர்கள் காலத்தினரென்பதும், "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப், பொய்யில் புலவன்'' என்று மணிமேகலையிற் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளமையால் திருக்குறள் இந்நூலுக்கு முந்திய தென்பதும் திருவள்ளுவர் இந்நூலாசிரியருக்கு முற்காலத்தவ ரென்பதும் வெளியாகின்றன, 244, 343
திருவறம், 116
திருவறமூர்த்தி, 366
திருவாசகம் - சைவத் திருமுறைகளுள் ஒன்று. சிவபுராணம் முதலிய ௫௧-பகுப்புக்களை யுடையது வேத சிவாகமங்களின் சாரமாய் நின்று சைவத்தி னுண்மையைப் புலப்படுத்துவது சைவசமயாசாரியராகிய ஸ்ரீமாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பட்டது இதன் அருமைபெருமைகள் திருவாதவூரடிகள் புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், திருப்பெருந்துறைப் புராணம் முதலியவற்றால் நன்குபுலப்படும், 18
திருவாதவூர்ச்சிவபாதத்தியன், 111
திருவாய்மொழிந்தது, 369
திருவாரூர்ச் சிறப்பு - பெரிய புராணத்தின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று, 252
திருவில், 67
திருவிழவூர், 29
திருவின்செய்யோள், 54, 172
திருவின் செல்வம், 159
திருவின்செல்வி, 188
திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர், 348.
திருஷ்டிவிஷமென்னும் பாம்பு, 105
திரை, 44
திரைச்சீலைமூவகை, 54
திரைதவழ் பறவை, 98
திரை தோல், 220
திரையல்-வெற்றிலை, 345
திரையிரும்பௌவம், 87
திரையுலாம்பரப்பு, 96
திலகம் - மஞ்சாடிமரம், மேலாதல் 40, 297
திலோத்தமை-ஒரு தேவகணிகை, 149
திவ-தெய்வலோகம், 181
திவ்யப்பிரபந்தம், 317
திவ்யம் - தேவலோகத்திலிருந் துண்டானது, 92
திவவு, 47
திவாகரம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள் ஒன்று அம்பர்நகர்த் திருந்தவனும், ஔவையாரால் புகழ்ப்பட்டவனுமாகிய சேந்தனென்பவனுடைய வேண்டுகோளின்படி திவாகர முனிவரால் செய்யப்பட்டது தெய்வப் பெயர்த் தொகுதி முதலிய பன்னிரண்டு தொகுதிகளை யுடையது சூடாமணி நிகண்டிற்கு முந்தியது, 13, 191
திவாகரர் பன்னிருவர், 16.
திறப்படல், 113
திறப்படவுருட்டல், 61
திறம்-இயல்பு, வகை, வரலாறு, 20, 46, 50, 52, 62, 97, 131, 135, 142, 193, 203, 233, 262, 270, 274, 291, 303, 330
தினை - எண்வகைக்கூலத்துளொன்று, 9, 330
திஷ்யர்-பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
தீ-நெருப்பு, விடம், 224, 314.
தீக்கதி, 137.
தீங்கனிநாவலோங்குமித்தீவு, 103, 164
தீஞ்சொல், 50
தீட்டு-தீண்டுதல், 314
தீண்டிவருத்துந் தெய்வம், 31.
தீத்திறம், 177
தீத்துறு செங்கோல், 186
தீத்தொழிலாட்டி, 78, 142.
தீத்தொழிலாளன், 295
தீதின்றுக, 249
தீதின்றோவென்றல், 136.
தீது - இடையூறு, 241.
தீந்தண்ணீர், 111
தீந்தொடை, 88

தீநாய்-ஒருவகைநாய் இது பெரும்பாலும் மயானத்திற் றிரிவதென்பர், 76
தீநெறிக்கடும்பகை, 63, 124
தீப்பசிமாக்கள், 196
தீப்பாய்தல், 293
தீப்பிணி, 52
தீப்பிறப்பு, 217
தீபங்கரர் - பழையபுத்தர்களுளொருவர். இவரை கௌதமபுத்தருடைய (பண்டைப் பிறப்புக்களுள்) ஆதியாசிரியரென்று புத்தஜாதக கதை தெரிவிக்கின்றது, 369
தீபசந்தானம் - நால்வகைச் சந்தானத்துளொன்று, 371
தீபசாந்தி - இந்திரவிழவு, 15
தீம்பால், 65, 130, 146
தீமொழிக் கடைத்த செவியோய், 126
தீயசாதனம், 365
தீயபக்கம், 354
தீயவெடுத்துக்காட்டு, 354
தீயவேது, 354
தீயழல், 24, 105
தீயின்குணம், 312, 321
தீயுங்கொல்லாத தீவினையாட்டி, 172
தீயுறுத்தல், 74
தீர்க்கநிகாயம் - ஸூத்திரபிடகத்தின் பேருறுப்புக்களு ளொன்று, 299, 359
தீர்கென்று, 256
தீர்த்தன்-பரிசுத்தமுடையவன், 63
தீவகச்சாந்தி, 15, 19, 269
தீவகம், 134, 233, 284
தீவதிலகை - மணிபல்லவத்துள்ள புத்தபீடிகையை இந்திரன் கட்டளையாற் பாதுகாத்திருந்தவளான ஒரு தெய்வமங்கை மணிபல்லவத்துத் தனியேயிருந்து வருந்திய மணிமேகலையை முதலிற் கண்டு அளவளாவியவள் புண்ணியராசனுடைய பூர்வசன்மசரீரம் மணலிற் புதைந்து கிடந்ததனை அவனுக்குக் காட்டியவள், 6, 117-20, 124, 126-7, 129, 131, 135, 233, 286-7, 290 333-4, 343, 349
தீவம், 324
தீவிழைவு, 272 373
தீவிளிக்கூட, 73
தீவினை, 259, 272, 316, 318 373
தீவினைப் பத்துவகை, 273
தீவினையறுக்கும் செய்தவம், 132
தீவினையாட்டி, 172
தீவினையினிலக்கணம், 272, 373
தீவினையுருத்தல், 181, 251
தீவு, 106, 130
துக்கங்கள் ஆறு, 376
துக்கந்துடைக்குந் துகளறுமாதவர், 184
துக்கநிவாரணம் - நால்வகைச்சத்தியங்களுள் மூன்றாவது, இது துக்கநிவாரணமென்றும் கூறப்படும், அஃதாவது காமதருஷ்ணை, பாவதருஷ்ணை, விபாவதருஷ்ணையென்னும் மூன்று ஆசைகளையும் இம்மூன்றின் காரணமான பேதைமையையும் துவரத் துறத்தல், 25, 378
துக்கநிவாரணமார்க்கம், 25, 381
துக்கம் - நால்வகைச்சத்தியங்களுள் முதலாவது, 25, 233, 276, 297, 377, 388
துக்கோற்பத்தி - நால்வகைச்சத்தியங்களுள் இரண்டாவது அஃது ஆசை, காமதருஷ்ணை, பாவதருஷ்ணை விபாவதருஷ்ணையென மூன்றுவகைப் படுமெனவும், அவற்றுள் முதலாவது ஐம்புலன்களின் மீது உண்டாகும் ஆசையெனவும், இரண்டாவது இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல் மனத்திற்கு விஷயமாகும் பொருளின்மீது உண்டாகுமாசையெனவும், மூன்றாவது இந்திரியங்களுக்கும் மனத்திற்கும் விஷயமாகாத பொருள்களின் மீது உண்டாகுமாசையெனவும், இம்மூன்றற்கும் காரணம் பேதைமையெனவும் கூறுவர், 25, 377
துகள், 43, 184
துகில், 39, 41, 96 177

துசசயன = தூஜயன - பகைவா களால் வருததமுறறு வெலலப படுபவன, இவன அஙகநாட்டின கணணதாகிய கசசய நகரததர சன. தாரை வீரை யெனபவாக ளினகணவன, 93, 113-4, 132, 136
துஞசிருள, 143
துஞசு துயில, 97, 173
துஞசும, 89
துடவை - தோட்டம, 143, 149
துடி - ஒருவகைவாததியம 89 336
துடிககூததது - புறநாடகமபதினொ னறனுள ஒனறு, 37
துடிதபுரம - ஒருபுததஸதலம, 367
துடிதலோகம = துஷிதலோகம - உலகமுபபததொனறனுள ஒன பதாவது மகாராஜிகலோக முத லிய தெயவலோகம ஆறனுள நானகாவது. இதிலுளள பிரபா பால னெனனுநதேவனே புதத னாக அவதரிததானெனபா, 3, 138, 367
துடித விமானம - துஷிதலோகத துளள தெயவவிமானம, 367
துடை, 221
துடைததல, 45, 180 258, 310
துணி - துணடம, 231, 259
துணிகயம - தெளிநத நீாநிலை, 270
துணிச சிதா, 130
துணிசெயதாஙகு, 259
துணிநதுசொலலல - நாலவகை வி டையுளொனறு, 371, 386.
துணிபொருள, 102, 136, 263, 305.
துணிமினம - துணிமின, அம சாரி யை, 315
துணிவு, 20, 194
துணிவுததூககு - இசைததமிழநூ லிறகூறிய எழுதூககினு ளொன்று, 3-சீரையுடையது, 20
துணை - அளவு, இரணடு, 179, 208, 270.
துணையிளஙகிளளி - காஞசிநகரத திற புததாலயங கடடுவிதத ஒரு சோழன தொடுகழறகிளளியின பினனவன, 341-2.
துததம, 204
துதிமுழககம, 73.
துபபு - பவளம, 336
தும்பி, 42, 65, 196, 207
துமபை, 301
துயததல - அனுபவிததல, 323
துயபபிலன-உணணுதலிலன, 165
துயபபோா, 130.
துயககு - தடை, 304, 307.
துயாகெடுககுமநதிரம, 91
துயாநிலையுலகம, 283
துயாநீஙகுகிளவி 242
துயாவிளையாளன, 252
துயருறுகிளவி, 177
துயரெவவம, 61, 113, 243.
துயலவரல - அசைதல, 39.
துயில, 94, 152, 193
துயிலெடுபப, 95.
தூககாபூஜை, 93
தூககை, 196, 225, 241
தூககைககுபபலிகொடுததல, 70.
தூககைகோயில, 71.
துரகததானைததுசசயன, 93, 132.
துரபப - செலுதத, 262, 293
துராசை, 338
துருததி - ஆறறிடைககுறை, 18
துவககிநதிரியம, 320.
துவதிகன - சககரவாளககோடடத துளள கநதிறபாவையை அதிட டிததுநினறு முககாலச செயதி யையுமகூறுமஒருதேவன, இவன சிததிரசேனனுககு நணபன, 92, 225, 236-7, 239, 248, 339
துவாவாய, 37.
துவராபதி - துவாரகாநகரம, 208.
துவாதச நிதானஙகள, 237, 271, 297, 369, 372
துவாரம - வாயில, 224
துவாரமிலலாதகீழறை, 51, 202
துழநதடுகள - துழாவிச சமைதத கள, 90
துழாய, 179.
துளககம - நடுககம, 230, 240.
துளககுறுதல, 5, 50, 95, 155, 270.
துளபடுதுடவை, 143
துளை, 108, 137, 198
துறறுதல - உணணுதல, 73.
துறககம, 35, 165

துறக்கவேண்டாத தொல்லோய், 125
துறவறம், 177
துறவி - துறத்தல், 20, 298
துறவிகளுக்குரிய சீலம், 231
துறவோர், 73
துறை - நீர்த்துறை, 18, 78, 98
துறைபோகிய - கைதேர்ந்த, 22
துன்பக்கதி, 298
துன்பமதருவன, 263.
துன்பநோன்பு, 234
துன்பம், 198
துன்பமொழி 106
துன்னவினைஞர் - தையற்காரர் 303
தூக்குக்கள் ஏழு - இசைத்தமிழ் நூலுட்கூறிய செந்தூக்கு முதலியன, 20
தூக்குதல் - தொங்கவிடல், 31.
தூங்குதுயில், 84, 89.
தூங்கெயில், 239.
தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் முதலில் அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளையின்படி இந்திரவிழா எடுப்பித்த ஒரு சோழன், 11.
தூசிப்படை - முற்படை. கொடிப்படையெனவுங் கூறப்படும், 213.
தூசு, 211
தூணம் - தூண், 17
தூத்தகை - தூயதன்மை, 28.
தூதுவர் - அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங் குழுக்களில் ஒருவகையார், 13.
தூபம், 89
தூம்பு - சலதாரை, 326.
தூமக்கொடி, 72
தூமென் சேக்கை, 94,
தூர்த்தர், 158, 166
தூர்தல், 108
தூவற்றுறத்தல், 282.
தூவாமை - உண்ணாமை, 143.
தூவுரை, 338
தூவெள்ளரிசி, 75.
தேங்கின்மடல், 65, 221.
தெங்கின்றேறல், 34.
தெங்கு, 35
தெப்பம், 127, 192
தெய்வக்கட்டுரை, 260
தெய்வக்கடிஞை, 157
தெய்வக்கண்ணோர் - கேவலஞானியர், 214
தெய்வக்கரு, 3, 272
தெய்வக்கல் - தெய்வப்படிமத்திற்காகக் கொண்ருமகல், 301
தெய்வக்கிளவி, 92, 230, 236
தெய்வக்கணம், 236, 245,
தெய்வங்காட்டுதல், 235, 245
தெய்வங்கொல்லோ திப்பியங்கொல்லோ, 193
தெய்வதச்சன், 84, 236
தெய்வத்தை உயர் திணையாற்கூறல், 109
தெய்வத்தன்மைகள் ஆறுவகை, 81, 92
தெய்வதம், 107, 292, 300
தெய்வந்தந்தது, 216
தெய்வந்தொழா அளென்னுந் திருக்குறள், 244.
தெய்வப்படிவம், 293
தெய்வப்பாத்திரம், 237
தெய்வம், 106, 116, 135, 179, 195, 202 - 3, 226, 229, 379
தெய்வமகள், 79
தெய்வமயக்கு, 235
தெய்வயாக்கை - தேவசரீரம், 13, 37.
தெய்வலோகம் ஆறு, 3, 216
தெய்வவடிவம், 37
தெய்வவேட்டம், 117
தெரிதருதேற்றவுவமை - ஓரலங்காரம், 154,
தெரு, 45
தெருமரல், மனக்கவற்சி, 110
தெருமாலுள்ளம், 147
தெருளாது - தெளியாமல், 88.
தெவ்வர், 254
தெளஞ்சேர்க்காவிரி, 242
தெளிந்திலேன், 246.
தெளிதல் - உபேக்ஷாபாவனைவகையுளொன்று, 389
தெற்கட்குமரி, 148
தெற்றி - திண்ணை 71, 300,
தெற்றென - விரைவாக, 295
தெற்றெனிருந்தம், 310
தெறுதல் - சுடுதல், 312

தென்புலத்தார் முதலிய நால்வர், 78
தென்மதுரை, 4
தென்றமிழ்மதுரை, 285
தென்றல், 223
தென்றிசைக்குமரி, 142
தென்றிசைப்பொதியில், 168, 180
தென்னாட்டுப் பௌத்தர்கள், 368
தேஎம், 254
தேக்கிலை, 181
தேசம், 304
தேசு - ஒளியையுடையது, 318
தேயாமதி - முழுமதி, 313
தேர், 50-51, 196
தேர்க் கொடிஞ்சி, 46
தேர்த்தானை, 167
தேர்வீதி, 43-4, 89, 188, 235
தேர்வுழி, 268, 289
தேராதுதெளிதல் - பிரமாணாபாசங் கண்டனுளொன்று, 308
தேருக்குமதிவுவமை, 49
தேவகணம் பதினெட்டு, 16
தேவகுலம், 300
தேவர், 31, 194, 200, 220, 225, 272, 279, 373 - 4
தேவர் கோட்டம், 235
தேவர்கோன், 157, 265
தேவர்கோனிட்ட மாமணிப் பீடிகை, 99, 120
தேவர்நாடு, 156, 248
தேவர் நால்வகையினர், 16
தேவர் முப்பத்துமூவர் 16
தேவியர், 253
தேற்றங்கொட்டை, 264
தேற்றார் - தெளியார், 137
தேற்றல் - கள்ளின், தெளிவு, 35
தேறு - தேற்றாமரம், 264
தேன், 189, 196
தேனுரோதி, 264
தையல், 237
தையற்காரர், 330
தையால், 261
தொகல் - கூடல், 22, 131, 154, 320, 373
தொகைக்கும் இயைந்துரைக்கும் உள்ள வேற்றுமை, 383
தொகைத்திறம், 383
தொகைப்பொருள், 355
தொட்டு - தொடங்கி, 275
தொடர், 46, 221
தொடர்ச்சி, 383
தொடர்ப்படுத்தல், 74
தொடர்ப்பாடு - பந்தம், 234
தொடி - வளை, 39, 118, 209, 247
தொடுகழற்கிள்ளி - காஞ்சிநகரத்திலிருந்த ஒரு சோழன், துணையிளங் கிள்ளியின் முன்னோன், 340
தொடுகுழி, 72, 171
தொடுத்தபாசம், 69
தொடுத்தல் - கட்டல், 14, 39
தொடுப்பு - விளாக் கொண்டுழுதல், 96, 143
தொடை - நரம்பு, 88
தொய்யாது வித்தல், 143
தொய்யிற்குழம்பு, 210
தொல்காப்பியம் - இஃது அகத்திய முனிவரின் மாணாக்கர் பன்னிருவருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவருமாகிய தொல்காப்பிய முனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட இயற்றமிழிலக்கண நூல் தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது இயல்களையுடைய எழுத்ததிகாரம் சொல்லதிகாரம் பொருளதிகாரமென்னும் 3-அதிகாரங்களையுடையது. இதிலுள்ள சூத்திரங்களின் தொகை 1612 இடைச் சங்கத்தாருக்கும் கடைச்சங்கத்தாருக்கும் நூலாக இருந்து விளங்கியது இதற்கு இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும் சேனாவரையரும் தெய்வச் சிலையாரும் நச்சினார்க்கினியரும் கல்லாடர் முதலியோரும் உரை செய்திருக்கின்றனர், தொல்காப்பியர் என்பதற்குத் தொல்காப்பியக் குடியையுடையார் என்று பொருள் கூறுவர், 2, 10, 27, 47, 76, 140, 143, 146, 174, 209-10, 223, 251, 254, 279, 311, 332, 386 - 7
தொல்பதிநகர், 14
தொல்யாண்டு, 33

தொலலோய, 125
தொலவலிமரன, 78
தொலேவில்லாப்பகைவன, 179
தொலேவு, 271
தொழு தகை, 343
தொழுதகைமாதவ, 102
தொழுந்தகை மரபிற பாத்திரம,124
தொழுவன, 39
தொழு விளிப்பூசல, 73.
தொனமுது கணிகை, 265
தொனமூதாட்டி, 3
தொனறு - பழைமை, 114, 197, 236, 266
தொன்னிலே, 16
தோடட செவி, 198
தோட்டம, 143, 149.
தோடடலா குழலி, 227
தோட்டாாகுழலி - தோடடாாகுழலி யெனபதன விகாரம, 218
தோட்டி - அங்குசம, 200, 306
தோடலா கோதை, 198
தோடு - காதணி, 36-7, 64
தோபபி - நெலலாற சமைததகள, 90
தோம - குறறம, 16
தோரணககமபம - முன வாயிலில் நடபபட்டுள்ள தூண, 64
தோரணஙகள, 72
தோரணவீதி, 16
தோரை - எணவகைக கூல த து ளொனறு, ஒருவகை நெலலென பா நச்சினாாககினியா, 9, 330
தோலினதுனனா, 330
தோழப்பா - ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா, இவரியறபெயா வேஙகடா சா ரி யரெனபது, வைதிக ஸா ா வ பௌமரெனறும கூறபபடுவா, ஹாரீத கோததிரததிற பி ற ந த வா. அஹோபிலமடம ஸ்ரீ ஆதி வ ண சடகோப ஸ வா மி க ளு டைய சிஷ்யா, இவரது காலம சறறேறககுறைய 500 - வருடங களுககு முநதியதெனபா, இவ ரது ஊா மணறபாககம. வட மொழியில நூலியறறுதலிலும உரை செயதலிலும வலலவா இவா இயறறிய நூல்களும உரை களும வருமாறு —ஆபஸதமப கிருஹய முதலியவறறை யனு சரிதத கிருஹயரததனம, கணட பூஷணமெனறு பெயாபெறற அதன வியாகயானம, ஆஹ்நிகத் தை விளககுவதாகிய ஸமிருதி ரததனாகரம, பாரததுவாஜ சூத திரததைப பெருமபாலும அனு சரிதத பிதிருமேதஸாரம, ஸுதீ விலோசன மெனப் பெயாபெறற அதன வியாகயானம, ஸ்ரீஜயநதி முதலிய பதது விஷயஙகளே நிாணயிப்பதாகிய தசநிாணயம ஆசௌசததைத தெரிவிபபதா கிய ஆசௌசசதகம, ஆசௌச நிாணயமெனப பெயாபெறற அதன வியாகியானம ஆகிய இவைகளே, இவா சரிததிரம ஸ்ரீ ஆதிவண சடகோபஸவாமி வைபவம முதலியவறறிற கூறப பட்டுளளது, 90.
தோறகருவி, 89
தோறகருவிவாசிபபாா, 95
தோறறம, 237, 272, 317, 370, 372, 376
தோறறமூனறு, 371, 379
தோறறரவு, 298, 351
தோனறவாழததல, 253.
தோனருததுடைவை, 143, 149
தோனறுவழி விளஙகல, 67
நககசாரணா, 170, 172-3
நககம = நகநம - நிாவாணம, 170
நகா கடலகொளப பெயாநத வடி வேறறுடகைகவானவன, 289
நகரநமபியா, 204
நகரமாநதா - அரசாககுரிய எண பேராயததுள ஒருவகையாா, 13
நகுதககனறு, 187.
நகுதல, 156, 190
நகுலம - கீரி, 211
நகுவனன-சிரிபபவன, 150.
நகை - பல, 36, 51, 200, 220
நகைவகையராகிய நட்பினா, 158

நங்கை, 51, 174, 205, 246
நச்சினார்க்கினியர்-தமிழுரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்; மதுரையிற் பிராமண வருணத்திற் பாரத்வாஜ கோத்திரத்திற் பிறந்தவர்; தொல்காப்பியத்திற்கும் பத்துப்பாட்டிற்கும் எட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவதான குறுந்தொகையில் இருபது பாட்டிற்கும், ஆறாவதான கலித்தொகைக்கும், ஐந்து காப்பியங்களுள் ஒன்றான சீவகசிந்தாமணிக்கும் இவர் உரைசெய்திருக்கின்றனர். உரையாசிரியர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், ஆளவந்தபிள்ளையாசிரியர் முதலியோர் இவராற் கூறப்பட்டிருத்தலின் அவர்கள் காலத்திற்கு இவர் பிற்பட்டவரென்று தெரிகின்றது. இவருடைய பெருமையைப் புலப்படுத்தி, "பாரத் தொல்காப்பியமும்" என்றும், "பாற்கடல் போல்" என்றும், "பச்சை மாலனைய" என்றும் மூன்று சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் வழங்குகின்றன, 10, 46-7, 64, 74, 140, 204, 251-2, 386
நசைஇ - விரும்பி, 213
நசைவேட்கை, 262
நஞ்சுவிழியரவு-இது திருஷ்டிவிஷமெனப்படும், 105, 231, 260
நட்சத்திரங்களிருபத்தேழு, 122
நடைமாக்கள், 159
நடைவருத்தம், 148
நடனசாலை, 87
நடுக்குறூஉம், 73
நடுங்கா நா, 134, 271
நடுநட்சத்திரம் விசாகமென்பது, 122
நடுநாள், 89, 152
நண்ணார், 242
நந்தாவிளக்கு, 154
நப்பின்னை - நப்பின்னைப் பிராட்டியார், இவர் கண்ணனுடைய தேவிமார்களுள் ஒருவர், இவரை நீளாதேவியின் கூறென்பர், 208
நம்பி, 174
நம்பிபிறந்தான் பொலிக நங்கிளை, 144
நம்பியாண்டார் நம்பிகள் - இவர் சோழநாட்டில் திருநாரையூரில் ஆதிசைவமறையவர் குலத்தில் அவதரித்து அத்தலத்தில் எழுந்தருளிய பொல்லாப்பிள்ளையாருடைய திருவருள்பெற்றுப் பல பிரபந்தங்கள் இயற்றியவர், அக்காலத்திருந்த இராசராச அபயகுலசேகர சோழ ராஜனுடைய வேண்டுகோளாற் பொல்லாப்பிள்ளையாருடைய பேரருளைத் துணையாகக்கொண்டு சிதம்பரத்திற் சென்று சைவசமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய மூவருடைய தேவாரத்திருமுறைகளையும் வெளிப்படச்செய்தவர், இவரருளிச்செய்த பிரபந்தங்களாவன —திருநாரையூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையார் திருவிரட்டை மணிமாலை, கோயிற்றிருப்பண்ணியர் திருவிருத்தம், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருஞானசம்பந்தர் திருச்சண்பை விருத்தம், திருஞானசம்பந்தர் திருவந்தாதி, திருஞானசம்பந்தர் திருமும்மணிக்கோவை, திருஞானசம்பந்தர் திருவுலாமாலை, திருக்கலம்பகம், திருஞானசம்பந்தர் திருத்தொகை, திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருவேகாதச மாலையென்பன, 111
நமி - ஓரிராசகுமாரன், 155
நயங்கள் நான்கு, 384
நயம்பாடு, 22.
நயனில்காலை, 188
நரகசன்மம், 314
நரகத்தை யடைதற்குரிய தீயவெண்ணம், 258.
நரகம், 306.

நரகர், 14, 139, 272-3, 278, 372
நரகர் எண்வகையார், 82
நரகர்துயர்கெட நடப்போய், 126
நரகரைப் புடைத்துண்ணும் பூதம், 14
நரகலோகம், 82, 110, 126
நரகவேதனை, 80, 217
நரகு, 175
நரந்தம் - நரந்தப்புல், 40
நரபலி, 93
நரம்பு, 221
நரம்புவடித்தல், 204
நரம்புவளர்தல், 65
நரி, 73, 76, 147
நரிமகன் கேசகம்பளன், 147
நரிவால், 352
நரேந்திரன் - சுரேந்திரருளொருவன், 316
நரை, 247
நரைமுடித்தல், 52
நரைமூதிர்யாக்கை, 134, 271
நரைமுதுமக்கள் - கிழவர், 52
நரைமூதாட்டி, 220, 253
நரைமை - வெண்மை, 220
நலக்கிளை கேள், 137
நலக்கூர்நுசுப்பு, 111
நலக்கூர்மேனி, 148
நல்லபக்கம், 353.
நல்லரங்கு, 195
நல்லறச்சாலை, 344
நல்லறம், 76, 121, 130, 137, 141, 175, 198, 238, 248, 274
நல்லுயிர், 155, 165, 260
நல்லுளத்தோர் தலைப்பாடு, 381
நல்லூற்றம், 381
நல்லேது, 302, 353
நல்வாய்மை, 381
நல்வார்த்தை - நற்குணம் பத்தினுள் ஒன்று, 374
நல்வாழ்க்கை, 381
நல்வினை, 259, 272, 316, 318, 373
நல்வினைப்பத்து, 381
நல்வினையினிலக்கணம், 273, 374
நலங்கவினி, 191
நலம்பலவேத்தல், 246.
நலம்பாடு, 22
நலம்பாராட்டல், 236
நவகதிர் - ஆசீவகமத விஷயங்களைக் கூறும் நூலென்று நீலகேசியுரையால் தெரிகின்றது; மற்கலி நூலென்னவுங் கூறப்படும், 312, 315
நவத்துவாரம் - (சரீரத்திலுள்ள) ஒன்பதுவழி, 388
நவரத்தினங்கள் - உச்சயினி நகரத் தரசராகிய விக்கிரமார்க்கனுடைய அவைக்களத்திருந்த சிறந்த ஒன்பது பண்டிதர்கள்; அவர்களாவார்: தன்வந்திரி, க்ஷபணகர், அமரஸிம்ஹர், சங்கு, வேதாளபட்டர், கடகர்ப்பரர், காளிதாஸர், வராகமிஹிரர், வரருசியென்பவர்கள்; இவர்களுள் அமரஸிம்ஹரால் காவ்யகல்பலதா, நாமலிங்கானுசாஸனம், தேவகோசங்கண்டு முதலிய நூல்களும், வேதாளபட்டரால் நீதிப்ரதீபம், வேதாளபஞ்சவிம்சதி முதலியனவும், கடகர்ப்பரரால் கடகர்ப்பரகாவ்யமுதலியனவும், காளிதாஸரால் சாகுந்தலம், மாளவிகாக்கினிமித்திரீயம், விக்கிரமோர்வசீயம் முதலிய நாடகங்களும், இரகுவம்சம், குமாரஸம்பவம், மேகஸந்தேசம் முதலிய காவ்யங்களும், வராகமிஹிரரால் பிருஹத்ஸம்ஹிதை, பிருஹத் ஜாதகம், இலகு ஜாதகம் முதலிய ஜ்யோதிஷ நூல்களும், வரருசியால் பிராகிருத ப்ரகாச முதலிய இலக்கண நூல்களும் இயற்றப்பட்டனவென்பர், 122
நவிலுதல் - கூறியடிப்படுதல், 144, 145
நவை, 126, 140, 303, 332
நவையறுநன்பொருள், 9
நள = நளி - செறிவு, 145
நளிருள், 87, 145
நளவெண்பா - வெண்பாப் பாடுதலில் திறமைபெற்ற புகழேந்திப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட நளசரித்திரமாகிய ஒரு நூல், மூன்று காண்டங்களையுடையது, 2.

நனி - பெருமை, 347
நனிகடல், 73.
நனியிரும்பொய்கை, 187
நனியிருமுந்நீர், 139, 170
நனியெரி, 23-4, 294
நற்கடைப்பிடி, 381
நற்கதி, 137
நற்காட்சி, 381
நற்குணம்பத்து, 374
நற்செய்கை, 381
நற்பிறப்பு, 217
நற்றவப்பெண்டிர், 245
நற்றவம், 156, 197, 241, 293
நற்றவவுணர்வு, 62
நற்றாய், 246
நற்றிணை - எட்டுத்தொகையுள் முதலாவது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய 401- அகவற்பாக்களை யுடையது, இவற்றுள் முதலாவதாகிய கடவுள் வாழ்த்து, பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாராலும், மற்ற 400-பாக்களும் கபிலர் முதல் ஆலங்குடி வங்கனாரிறுதியாக வுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டன, அகப்பொருட் பகுதிகளையே பொருளாக வுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் 9- அடிச்சிறுமையும், 12- அடிப்பெருமையு முள்ளவைகள். இத்தொகை தொகுப்பித்தான் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன்வழுதி, 159
நற்றிறம், 246
நறுந்தாது, 188
நறுமலர்க்கோதை, 124, 137
நறுவிரை குடைவோர், 210
நறு, 45, 299.
நன்கனம் - நன்றாக, 6, 22, 34, 144, 263, 390
நன்பல் தானம், 177.
நன்பொருள் 12, 303
நன்மக்கள், 11
நன்மணியிழந்த நாகம், 95, 289
நன்முயற்சி, 381.
நன்று - தருமம், 176, 274
நன்னூல்மயிலைநாதருரை, 317, 393
நன்னூல்விருத்தியுரை, 149 393
நன்னெடுங்கூந்தல், 210
நனவு, 87, 97
நனை, 41
நாக்கடிப்பாக வாய்ப்பறையறைதல், 279
நாக இலச்சினை - நாகமுத்திரை நாகனென்னும் சாதியாருடைய அடையாளம், 100
நாகநாட்டரசர் - மணிபல்லவத்துள்ள புத்தபீடிகையை எடுத்துச்செல்ல முயன்று தம்முட் பகைமை கொண்டு போர்செய்த இரண்டரசர், 100, 106.
நாகநாடு - இப்பெயருள்ள நாடுகள் இந்நூலில் இரண்டு வந்துள்ளன (i) புத்த பீடிகையையெடுத்துச் செல்ல முயன்று பகைமை கொண்ட அரசர்களுடையது, இது கீழ்த்திசையிலுள்ளது, 100, 103 (ii) வளைவணனென்னும் அரசனுடையது, 268, 288, 346
நாகபுரம் - புண்ணியராசனுடைய இராசதானி, சாவக நாட்டுள்ளது இது சிலாசாசனங்களில் போகவதி புரமென்று வழங்கும், 233, 275
நாகம் - சுரபுன்னை, பாம்பு, 40, 95, 222
நாகர் - மணிதரில் ஒரு சாதியார், வாசுகி முதலிய குலநாகங்களின் பரம்பரையிற் பிறந்து நாகஇலச்சினையுடையராயிருந்ததலின் இவர் இப்பெயர் பெற்றாரென்பர், இவர் நக்கசாரணரென்று இந்நூலிற் கூறப்படுவர், இவர் உடையில்லாமற் சஞ்சரித்து இழிவான தொழில்கள் பலவற்றைச் செய்து வந்தவரென்று தெரிகிறது, 170, 172-3
நாகர் குருமகன், 173-5
நாகர்பாவை, 173
நாகர்மலை, 170, 172-3
நாகன், 176 - 7

நாகானநதம - தயையைப் புலப் படுததுதலேயே பயனாக நினைநது ஸ்ரீ ஹாஷ கவி யெனபவராற செயயபபட்டுளளதாகிய நாடகக கிரநதம, ஜீமூதவாகனனெனப வனுடைய சரிதமாக வுளளது. இநத ஜீமூதவாகனன பிறபபைக கௌதம புததருடைய பழம பிறபபுககளுள ஒனறெனறு 'அவ தானகலபலதை' எனனும வட நூல தெரிவிககினறது, 126
நாகு, 262
நாஞசினமலை - மலைநாட்டு மலை களுள் ஒனறு, சேரனுககுப படைததுணையாய நினறவனும, மிககவணமையை யுடையவனு மாகிய நாஞசில வளளுவனென பவன ஒரு காலததில இம்மலைக குத தலைவனா யிருநதானெனறு புறநானூறறால தெரிகினறது. இஃது உழாநாஞசிலெனறுங கூறபபடும, 205
நாடடியம, 231.
நாடககணிகை, 47, 118, 186, 191, 266.
நாடகக கணிகைகள பலருடைய பிறபபு, 265
நாடககாபபியம, 209
நாடகநூல, 209
நாடகம-கதைதழுவி வருங்கூதது, 191, 209
நாடகமகளிா, 88
நாடகமகளிாககுரிய கலவி, 22
நாடகமடநதையா யதி, 47
நாடாது - ஆராயாது, 202.
நாடுவெறங்கூரல, 153, 285
நாண, 111, 195, 198.
நாணமீன, 139
நாணமுதிரமதியம, 64
நாணணிகளைதல, 127.
நாணம, 34, 51
நாணுததகவுடைதது, 254
நாணுததுறநதேன, 23
நாதனதொலைவிலலாய, 271.
நாதனதொலைவினறி, 144
நாதன-புததன, 126, 297, 338.
நாதனலலறம, 333
நாநல்கூாதல, 111, 202.
நாநவிலவையம, 144
நாநிமிாதல, 127
நாநீட்டல், 66
நாப்பண, 168, 248
நாபபுடைபெயாதல், 254
நாப்புடை பெயருமளவிலே உச சரிககப்படும மநதிரம், 257
நாமகரணப பிரகரணம - கிருஹய ரதநமெனனும வடநூலுறுபபுக களு ளொனறு, 90
நாமசாதிகுணககிரியைகள், 350.
நாமஞசெயத நனனுள, 87
நாமபபோா, 69.
நாமம, 304
நாமரூஉமபுகழ, 373.
நாமரூபம-அருவுரு, 369.
நாமாசு, 286
நாய, 389
நாயவால, 352
நாயூன, 128
நாரகலோகம - நரக லோகம, 82, 373
நாரதனை, 40
நாரதமுனிவா, 179
நாரதா-பழைய புததாகளுள ஒரு வா, 369
நாராசததிரிவு, 307
நாராசம - இருபபுசசலாகை, 137
நாராயணீயம - வேதாஙகஙகளாற னுள ஒனறாகிய சோதிட நூல வகையுளொனறு நாராயண ரெனபவராற செயயபபடடது, 310
நாரை, 98
நாலடியாா-பதினெண கீழககணக கினுள ஒனறு. சைனமுனிவாக ளால இயறறபபட்டது, கடவுள வாழததுளபட 401-வெணபாக களையுடையது பதுமனெனப வா திருககுறளிறபோல இதன பொருளை அறமபொருளினப மெனனும முபபாற படுததி ஒவ வொரு பொருளை வறபுறுதது வனவாகிய பதது பாடலக ளைத தனிததனியே தொகுதது 40-அதிகாரமாகப பகுததிருக கினறனா, இதறகு அபபதுமனா

ரும் வேறுசிலரும் உரை செய்தி ருக்கின்றனர், 18, 53, 67, 127-8, 130, 154-5, 159, 179, 186, 221, 236, 259
நாவலந்தண்பொழில், 242
நாவலந்தீவு, 19, 83, 103, 130, 164, 277, 341
நாவலர்கள், 307.
நாவற்பழம், 181
நாவன்மரம், 164
நாவாய், 46, 120, 171
நாவி-மரக்கலவிசேடம், 301
நாவியன்மந்திரம், 257
நாவுடைப்பாவை, 92, 246
நாவுளழுந்தி, 89.
நாழம், 182
நாழிகைக்கணக்கர், 89
நாழிகைவட்டில்-அடியிற் சிறிய துவாரத்தையுடையதும் நீரிற் பெய்யப்பட்டுநாழிகையின் வரைய றையைத் தெரிவிப்பதுமான ஒரு வகைக் கிண்ணம், 89
நாள், 82, 327
நாள்வெயிற்காலம் - சூரியோதய காலம், 230
நாளங்காடி - காலைக்கடை, 13
நாளங்காடிப்பூதம், 13
நாற்சந்தி, 91, 219, 243, 331
நாற்பால், 256
நாற்றம்-வாசனை, 27
நாற்றவிகாரம், 320
நாற்றுதல்-தொங்கவிடுதல், 17
நாற்றெருக்கூடுமிடம், 17
நாறுதல், 50
நாறைங்கூந்தல் 247
நான்மறைமாக்கள், 150
நான்மறைமாக்கள் விளி, 147
நான்மறையந்தணர், 80
நிகண்டவாதம் - சமணசமயவாதங் கள் இரண்டனுள் ஒன்று; இது நிர்க்கந்தவாதமென்றும் திகம்பர வாதமென்றுங் கூறப்படும், 316 325
நிகண்டவாதி-நிர்க்கந்தவாதி, 316, 319, 325
நிகமனம், 350, 352
நிகர்-ஒளி, 28
நிகழ்காலம், 379-80.
நிகாயம்-கூட்டம், 299
நிச்சயம், 305
நிணந்டுபெருங்குடர், 58
நிணம், 74
நிணம்படுகுழிசி, 75
நிணவிலைஞர், 329
நித்தத்திறம், 233, 276
நித்தம், 317, 353, 356, 361
நித்தாநித்தம், 353, 356
நித்தியப்பொருள், 110, 320
நித்தியம், 354
நித்திலச்சித்திரவிதானம், 190
நித்திலத்தானம், 190, 212
நிதானம்-ஆதிகாரணம், 271, 372
நிதானம் பன்னிரண்டு, 276
நிதிக்குப்பை, 177
நிம்பம்-வேம்பு, 317
நிமித்திகன்-நிமித்தம் சொல்லுவோ ன், 268
நியதம், 305
நியமம்-கோயில், 100, 124, 153
நிர்த்தேசம் - சூத்திரபிடகத்தின்சிற றுறுப்பினுள் ஒன்று, 299
நிர்ப்பந்தம், 155
நிரப்பு-வறுமை, 157
நிரப்புநர்-நிறைப்போர், 263
நிரம்பாமை, 52.
நிரயக்கொடுஞ்சிறை, 217
நிரயக்கொடுமகள், 258
நிரயக்கொடுமொழி, 80
நிரவயவம், 359
நிரனிறை, 200
நிரியாசம்-பிசின், 327.
நிருத்தம் = நிருக்தம் - வேதாங்கம் ஆறினுள் ஒன்று, வேதத்தி லுள்ள சொற்களின் ஆராய்ச்சி யைக் கூறுவது, யாஸ்கர் முத லிய முனிவர்களால் வடமொழி யிற் செய்யப்பட்டது, 310
நிருமாணரதிலோகம், 3
நிருமித்தல், 31, 92
நிருவாணம்-(பௌத்தர்கள் கூறும் முத்தி), 110, 114, 125, 137, 170, 230, 298, 367, 372

நிருவாணமாகிய இன்பம், 238
நிரைத்தாரண்ணல், 283
நிலஞ்திறக்குளித்தல், 268
நிலம், 109, 146, 312, 314, 320
நிலவரையிறந்தோர் முடங்குநர் நீட்டும், 63
நிலன், 44, 183
நிலாச்சுதை. 329
நிலாமணல், 97
நிலாமுற்றம், 135-6
நிலை-ஸ்திதி, 317
நிலைத்தலை, 76
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா, 10
நிலையாமை, 376
நிவந்தோங்குவெண்குடை, 241
நிவப்புத்தூக்கு - இசைத்தமிழ் நூலுட்கூறிய எழுவகைத் தூக்கினுள் ஒன்று, ஐந்து சீர்களையுடையது, 20
நிழல்போல நீங்காமை, 250
நிறப்புறங்காப்ப, 143
நிறை-நிறுத்தல், நிறைதல், 56, 195, 204, 244, 257
நிறைகக்றற்றற்றி, 71
நிறைகாக்குங்காப்பு, 195
நிறைதவம், 250
நிறைநீர்ப்புள், 89
நிறையருந்தானை, 103
நிறையழியானை, 45, 89, 204.
நினைப்பெய்யாப்படுத்தேன், 4
நினமிதி—நிருமாணம் - உண்டாக்குதல், 371
நினைற்றிப்பலி, 91
நினேத்துவார்-சூதர், 330
நினைங்கு, 112, 123
நினை(ந்)-நினைந்து, 241
நினைப்பு - பிரமாணம் பாசங்களெட்டனுள் ஒன்று, 258, 308
நிஷ்காமலோகங்கள், 3
நிஷ்டாபரர், 231
நிஷ்டை பத்து - தம்மிலும் இழிந்த நிலையுள்ளார் மாட்டு இரக்கமுடைமை, கல்லாரிடத்தும் புல்லறிவாளரிடத்தும் இரக்கமுடைமை, தீயவொழுக்க முள்ளோரிடத்துக் கடுமையின்மை, எளியார்க்குத் தானஞ்செய்ய இச்சித்தல், அதிருஷ்டவினைகளுக்கு உதவிசெய்தல், எவ்வகை இடையூறுகள் வரினும் விடாமுயற்சி செய்தல், பொய்யாக்கைக் காணிற்பொறுத்தல், உறுப்புக்குறையுடையார்பால் இரக்க முடைமை, மூடர்களிடத்துப் பொறையுடையராதல், காரணகாரியத் தொடர்ச்சியறிந்து தமக்கு உண்டாகும் தீங்குகளைப் பொறுத்தலென்பன, 343
நீங்கலுநீங்கார், 100
நீசமகன், 145
நீட்டித்தல், 247
நீடலுநீடும், 100
நீண்முகநரி, 73
நீணிலமளந்தோன்மகன் - காமன், 37
நீத்தம், 138
நீத்தல் - துறத்தல், 25, 34, 46, 164
நீயான் - மாலுமி, 44
நீர்க்குவிட்ட யானையின் முன்னும் பின்னும் பறையடித்தல், 45
நீர்களின்வகை, 328
நீர்த்துளி, 102.
நீர்த்துறைகள், 235
நீர்நசையின்மை - நீரையுண்ணும் விருப்பமில்லாமை, தவஞ்செய்வோர்க்குரிய விரதங்களெட்டினுளொன்று, 386
நீர்நிறக்காக்கை, 98
நீர்ப்பரப்பு, 98
நீர்ப்பறவைகளின்வகை, 98
நீர்ப்பூக்கள், 328
நீரடைகரை, 96
நீராடல், 21
நீரவிலையச்சூழ்ந்த வயந்தச்சோலை, 30
நீரிற்போகட்ட உப்பு யாக்கைநிலையாமைக்கு உவமை, 388.
நீரின்குணம், 312, 321
நீரைவீசுங் கருவி விசேடங்கள், 326-7
நீலக்குஞ்சி, 249
நீலகேசி - ஒரு சைனநூல். இது பதிகவுரைச்சருக்கம், தருமவுரைச்சருக்கம், குண்டலகேசி வாதச

சருக்கம், அருக்க சந்திரவாதச் சருக்கம், மொக்கலவாதச் சருக்கம், புத்தவாதச்சருக்கம், ஆசீவகவாதச் சருக்கம், சாங்கியவாதச்சருக்கம், வைசேடிகவாதச் சருக்கம், வேதவாதச்சருக்கம், பூதவாதச்சருக்க மெனனும் பத்தொரு சருக்கங்களை முறையே யுடையது. வியந்தரமங்கையாகிய நீலகேசி யென்பவள் பௌத்தம்முதலிய மதங்களைக் கண்டித்துச் சைன சமயத்தை நிலைநிறுத்தியதாக இயற்றப்பட்டிருத்தலின், இப்பெயர் பெற்றது இதற்கு நீலகேசி விருத்திசமயதிவாகரமென்பெயரிய ஒருரையுண்டு, இந்நூலாசிரியர் இன்னாரென்று விளங்கவில்லை, 9, 40, 60, 71, 73-5, 120, 125, 149, 231, 234, 297, 299, 305, 311-3, 316-21, 324, 365, 367-8, 373-4, 381-2

நீலகேசிவிருத்தி சமயதிவாகரம் - நீலகேசி வாதத்தின் உரை இது மிக விரிவாக மணிப்பிரவாள நடையில் அமைந்துள்ளது, சைன மதத்தினராகிய சமயதிவாகர வாமன முனியென்பவரா லியற்றப்பட்டது இதன் பெருமையை, 'மெய்ந்நூ னெறியை விளக்கி விராங்காப் பிடகமுதற் பொய்ந்நூ லிருள்களைப்போகத் துரந்தது பூதலத்தில், லெந்நூலும் வல்லவரேத்தச் சமயத்திறைவன் கண்ட, செந்நீலகேசி விருத்தி சமயதிவாகரமே" எ - ம், "அருகன் றிருவறத் தன்புசெய்வாரு மழிவழுக்காற், பெருகுந் துருநெறிப் பீடழிப் பாருமிப் பேருலகிற், பொருவின்றி நின்ற தமிழ்ப்புலவோராகிப் பொருளையெல்லாம் திரிவின்றிக் காட்டுஞ் சமய திவாகரஞ் சேவிக்கவே" எனவும் வரும் பழைய செய்யுட்களாலுணரக் இந்நூலும் இவ்வுரையும் சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துரைகளுள் ஒன்றாகிய திருவொற்றியூர் ஸ்ரீ ஞானப் பிரகாசருரையிற் பயின்று வருகின்றன, 9, 60, 105, 273, 297, 322-4.

நீலத்தினியல்பு, 188

நீலபதி - சீதரனென்னுமரசன் புத்திரி அத்திபதியென்னுமரசன் மனைவி. இராகுலனுடைய தாய், 104, 258

நீலம், 28, 248

நீலமணிபோலும் நீர், 42

நீலமணிபோன்றசிச்சிலிப் பறவை, 44

நீலமாக்கடல், 97

நீலமால்வரை, 45

நீலயானை 204-5, 216, 249.

நீவி, 295.

நீள்கழல் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென, 254

நுகர்ச்சி - அனுபவித்தல், 156, 377

நுகர்ச்சியாராமை, 369

நுகர்ச்சியொழுக்கு, 378

நுகர்விளிலக்கணம், 375-6

நுகர்வு, 237, 271, 371-2, 375

நுசுப்பு, 102, 111

நுதல் - நெற்றி, 36.

நுதல்விழிநாட்டத்திறையோன் - சிவபெருமான், 17.

நுரை, 388

நுவலும், 32, 203

நுழைகோற்பிரம்பு, 34

நுழைபு, 42

நுழைவாயில், 68.

நுன்னை - உன்னை, 283

நுனித்த குணம், 317

நுனித்தல் - கூர்ந்து ஆராய்தல், 205, 209.

நூல், 316

நூற்பொருள், 311, 316.

நூற்பொருளுணர்ந்தோர், 205

நூற்றுவரைக்கொல்லி - யந்திரவிசேடம், இது சதக்கினியென்று கூறப்படும், 328.

நெஞ்சகங்குளிர்ப்பித்தல், 59

நெஞ்சங்கவர்ந்த கள்வி, 197.

நெஞ்சு நடுக்குறூஉ நேரிழைநல்லாள், 94

நெஞ்சமறைபோதல், 197
நெஞ்சிறைகொண்டநீர்மை, 48.
நெஞ்சுநடுக்குறல், 145, 265
நெஞ்சுநடுக்குறூஉக் கொண்டிமகளிர், 196
நெஞ்சுபுகையுயிர்த்தல், 100, 189
நெஞ்சுவழிப்படூஉம்விஞைசை, 131
நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல், 195
நெட்டிடை, 30, 97
நெடுங்கண், 145, 195
நெடுங்குஞ்சிச்சிரம், 73
நெடுங்கூவிளி, 89.
நெடுங்கூவிளித்தல், 94
நெடுஞ்செழியன் - ஒருபாண்டியன் சிலம்பினிமித்தம் கோவலனைக் கொலை செய்வித்தவன், 24
நெடுஞ்சேரலாதன் - ஒரு சேரன், 335
நெடுந்துயர், 183, 229
நெடுந்தூக்கு - இசைத்தமிழ்நூலுட் கூறிய எழுதூக்குக்களுளொன்று, எழுசீர்களையுடையது, 20
நெடுநல்வாடை - பத்துப் பாட்டினுள் ஏழாவது. 188 - அடிகளையுடையது, பகைமேற்சென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்து வருந்துந் தலைவிக்கு அவ்வருத்தந் தீரும்படி அவன் பகையை வென்று விரைவில் வருவானென்று கொற்றவையைப் பரவுவாள் கூற்றாக அவனை நக்கீரனார் பாடியது. இஃது ஐப்பசி கார்த்திகை மாதங்களாகிய கூதிர்க்காலத்தின் இயல்பையும், தனித்திருக்கும் தலைவியது வருத்தமிகுதியையும், படை வீட்டில் தலைவனிருக்கும் வண்ணத்தையும் விளங்கக்கூறும், இதற்கு நச்சினார்க்கினியரியற்றிய உரையொன்றுண்டு, 47, 64, 88, 177, 190, 257.
நெடுநிகழ்ச்சி, 318
நெடுநிலைக்கந்து, 92, 224, 226, 240
நெடுநிலைக்கோட்டம், 71
நெடுநிலைமண்ணீடு, 70
நெடுநிலைமனை, 37
நெடுநிலைவாயில், 226
நெடும்புண், 91
நெடுமுடிக்கிள்ளி - ஒரு சோழன், இவன் காரியாற்றிற் போர்செய்து சேரபாண்டியர்களை வென்றவன், கிள்ளிவளவன், மாவண்கிள்ளி, வடிவேற்கிள்ளி, வென்வேற்கிள்ளியென்றும் இந்நூலிற் கூறப்படுவான், 266-8, 277, 288-9, 346
நெடுவிளி, 76
நெடுவேள், 51.
நெய்தல் - சாப்பறை, 73, 121
நெய்யோர் குலம், 261
நெரித்தல், 192-3, 200
நெருஞ்சி, 137
நெல் - எண்வகைக்கூலத்துளொன்று, 9, 330
நெல் முதலியவற்றை எழுதிய வாயில், 69
நெல்லாற்சமைத்த கள், 90
நெல்லி வட்டு, 159
நெல்லும் பொரியும், 75
நெல்வித்து, 385
நெற்றி, 203
நென்முளை, 385.
நேமி, 33, 147
நேர்கட்டி - அகிலுறுப்புக்களுளொன்று, 327
நேர்தல் - உடன்படுதல், 12
நேரடி, 10.
நையாயிகம் - பழையதாக்கம், 309
நைரஞ்சராநதி - பல்குனிநதி, 367
நைவஸம்ஜ்ஞாயதனலோகம், 3
நைஷதம், 348
நொசிதவம் - நுண்ணியதவம், 197
நொடி - விடுகதை, 244
நொடித்தல் - சொல்லுதல், 146, 349
நொடை - விலை, 329
நொய்ம்மை, 322
நோக்கல் நோக்கம், 249
நோய், 151, 180, 182
நோவன் - வருந்துதற்குக் காரணமாகிய துன்பங்கள், 146.

நோற்றுண்வாழ்க்கை, 197
நோற்றோர், 183
நோன்பிகள் - விரதிகள், 33
நோன்பினர், 121
நோன்பு - கன்மம், 234, 252.
நோன்மை - வலி, 46, 183
நோன்கர், 183
நோனாது - பொறாமல், 88
ப்ரஜ்ஞாபாரமிதை-உணர்ச்சிநிறைத்தல் என்றது மார்க்க ஞானபூரணை; இது தசபாரமிதைகளுளொன்று, 1800-வருடத்திற்கு முன்பு செய்யப்பட்டதும் ப்ரஜ்ஞாபாரமிதையென்று பெயர் பெற்றதுமான ஒரு பௌத்த நூலுண்டென்று தெரிகின்றது, 297
ப்ரஹ்மகணங்களிருபதுவகை, 3
ப்ரஹ்மகாயிகலோகம், 3, 81
ப்ரஹ்மபுரோஹிதலோகம், 3
ப்ரஹ்மலோகங்களிருபது, 3, 81
ப்ரஹ்மலோகங்களிருவகை - உரூப ப்ரஹ்மலோகமும் அரூபப்ரஹ்ம லோகமும், 81
ப்ருலதா-புருவக்கொடி, 36
பக்கதன்மவசனம், 351
பக்கப்போலி ஒன்பதுவகை 354
பக்கம், 350
பக்குவி, 110
பகர்தல், 253, 295, 327
பகல் - சூரியன், 50-51
பகலரசு - சூரியன், 203
பகவன் - புத்தன், 32, 155, 298, 340
பகற்பூ - பகற்காலத்தில் மலரும் பூ, 328
பகன்றைக்கொடி, 41
பகுசுருதியாகமம் - சிஞகடங்கள் மூன்றனுள் ஒன்று இது 16 - பகுதிகளையுடையது, 316
பகுதி = ப்ரக்ருதி - மூலம், 370
பகுதித்தன்மை, 170.
பகுதிப்பொருள் விகுதி, 117
பகுவாய், 184
பகைநரம்பு, 48
பகைப்புலம், 46
பகைமூன்று, 113
பங்கம், 142
பங்கயப்பீடிகை, 343
பசிலை - அகிலுறுப்புக்களுளொன்று, 327
பச்சிறைச்சி விற்போர், 329
பசலைமெய்யாட்டி, 66
பசி, 141, 169, 181-2, 196, 199, 203, 206, 219-20
பசித்துன்பம், 143, 152
பசிப்பிணி, 141, 178, 220.
பசிப்பிணிமருந்து, 343
பசிப்பிணியின் கொடுமை, 127
பசிப்பிணியென்னும் பாவி, 127
பசிப்பு - பசித்தல், 158
பசியறுக்குமந்திரம், 116
பசு, 121, 144-5, 252, 306
பசு நான்முன்னம் பால்சுரந்தூட்டல், 163
பசுக்கள் மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலம், 146
பசுங்கம்பளம் கடலுக்கு உவமை, 347
பசுங்காற்கழை, 209
பசும்பிறப்பு, 314
பசைஇயவறிவு, 376
பஞ்சசீலம், 231, 273, 365.
பஞ்சவாசம் விற்போர், 329
பஞ்சஸ்கந்தங்களின் கூட்டமே ஆன்மாவென்றல், 382-3.
பஞ்சஸ்கந்தம், 371, 381
பஞ்சாயுதம், 38
பட்டத்துத்தேவி, 264
பட்டத்துயானை, 45
பட்டம், 253
பட்டவைத்துடைத்தல், 253.
பட்டாங்கு, 307
பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம், வித்தியா மண்டபம், 18.
பட்டினப்பாக்கம்-காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் ஒரு பகுதி, 13, 19, 332
பட்டினப்பாலை - பத்துப் பாட்டினுள் ஒன்பதாவது, 301-அடிகளையுடையது; வேற்று நாட்டிற்குச் செல்லத் தொடங்கிய தலைவன் தனது நெஞ்சை நோக்க

கித் தலைவியைப் பிரிந்துவாரே
னென்று செல்லவழுங்கிக் கூறிய
தாகக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்
தையும் சோழன் கரிகாற் பெரு
வளத்தானது பராக்கிரமத்தைத்
யும் அவனது செங்கோலையும்
பேரழகு பயப்பச் சிறப்பித்துக்
கடியலூருருத்திரங் கண்ணனார்
பாடியது. கடியலூருருத்திரங்
கண்ணனாருக்குப் பதினாறு நூறா
யிரம் பொன் பரிசளித்து இப்
பாட்டைக் கரிகாற் பெருவளத்
தான் கொண்டானென்பர், 73,
172, 281

பட்டினம், 277
பட்டினிநோன்பிகள், 35
பட்டினி விட்டிருத்தலாகிய விரதம், 35, 161, 197
பட்டு, 37
பட்டோஜிதீக்ஷிதர் - பாணினி வியாகரணத்தை அனுசரித்து 'ஸித்தாந்த கௌமுதி', 'மனோரமா', 'சப்தகௌஸ்துபம்' என்னும் கிரந்தங்களை இயற்றியவர், இவர் நூலாசிரியரென்றும் உரையாசிரியரென்றும் கூறப்படுவர், 310
படப்பை - தோட்டக்கூறு, பக்கம், 277
படர்தல் - செல்லுதல், நினைத்தல், 16, 45, 133, 141, 184, 219, 273
படலம், 110
படாகை - துகிற் கொடி, இது பதாகையென்னும் வடமொழிச் சிதைவு, 16
படாம், 41
படாமுரசு, 216
படிமம் - தெய்வவடிவம், 148, 293.
படிமவுண்டியன், 57
படிமை - தெய்வவடிவு, 29-30.
படிவம் - தவவேடம், தெய்வவடிவம், வடிவம், 37, 58, 212, 290
படிற்றுரை, 80, 115, 196, 201, 234.
படிறு - பொய், 59
படுக்கை, 94, 97
படுத்தல் - அகப்படுத்தல், செய்தல், 30. 171
படுதல் - ஒழிதல், 243.
படுதுயர் - மிக்க துன்பம், 82
படுநாள், 294
படுபழி, 248
படுபுல்லார்தல், 146
படுபொருள் - மிக்க பொருள், புதையல், 216
படைத் தலைவர் - சேனாதிபதிகள், 13, 306
படைத்து விளையாடல், 310
படைநான்கு, 18
படைவீடு, 98
பண், 47, 95, 330
பண்டக்கலம், 295
பண்டம், 95
பண்டறி கிளை, 97
பண்டும் பண்டும், 177, 229
பண்டோமொழி, 195
பண்டைப்பிறவியர், 121
பண்ணமை முழவு 210
பண்ணியம் - செவ்வை செய்யப் பட்ட வாத்தியம், பல பண்டங் கள், 95
பண்ணியாழ்க்கரணம், 21.
பண்ணியாழ்த்தீந்தொடை, 88
பண்ணின்கிளைகள் இருபத்தொன் று, 330
பண்ணுக்கிளை - பண்ணின்வகை, 88
பண்ணைமுறைநிறுப்போர், 209
பண்பு, 148
பண்புத்தொகை, 301
பணித்தல் - கட்டளையிடல், 218
பணிலம், 46
பணை - கிளை, குதிரைப்பந்தி, பரு மை, 37, 44, 203, 298
பணைநிலைப்புரவி, 94
பணைநிலைப்புள், 94
பத்தி - வரிசை, 17
பத்திக்கீற்று - மார்பில்வரிவரியாக எழுதிய கோலம், 37.
பத்தின்மை, 188, 242
பத்தினி இல்லாதவர் பலதருமங்க ளைச் செய்தாலும் தேவலோக மடையாரென்பது, 247
பத்தினிக்கடவுள், 294, 299, 301
பத்தினிப்பெண்டிர், 7, 24, 168-9, 173, 178, 187, 189, 241-2, 294

பத்தினிப்பெண்டிரிடம் பிச்சையேற்றல் பெருந்தகவுடைத்தென்னல், 168

பதார்த்தம் - பொருள், 316

பதி - அரசன், நகரம், 97, 144, 205, 247, 269

பதியிலார் - கணவனில்லாதவர், என்றது வேசையரை, 189

பதிற்றுப்பத்து - எட்டுத்தொகையுள் நான்காவது சேரஅரசர் பதின்மரைப்பாடியது இத்தொகையால் அக்காலத்திருந்த சேரர் பலருடைய வரலாறுகளும் அவர்களுடைய வள்ளன்மையும் வீரமும் புலப்படும் இஃது ஒவ்வொரு புலவர் பப்பத்தாகச் செய்த நூறு பாட்டுக்களையுடையது. பத்துப்பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது, இவற்றுள் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் பலவிடத்துப் பிரதிகளினும் காணப்படவில்லை, இத்தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரின்னாரென்று தெரியவில்லை இதற்கு அரும்பதவுரையாக ஒரு பழைய உரையுள்ளது அவ்வுரையாசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை, 139, 336

பதுமசதுரம், 99

பதுமபீடம் - புத்தனுடைய பாதபீடம், 32

பதுமம், 373.

பதுமர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒருவர், 369.

பதுமோத்தரர் - பழையபுத்தர்களுளொருவர், 369

பந்தம் - கட்டு, 316

பந்தர், 45, 96

பந்தற்சும்பு, 327

பந்தித்தல், 296

பந்துசனங்கள், 155

பந்தெறிகளம், 212

பயங்கெழு மாநகர், 20

பயந்தீர்மருங்கு, 188

பயம்-பிரயோசனம், 20, 33, 182, 219, 253

பயறு, 317

பயன்கள் நான்கு, 371

பயன்படுசொற்கூறல் - நற்குணம் பதினுள் ஒன்று 374

பயனில்சொல், 126, 156, 273, 374

பயனிலுரைக்கோட்டி, 156

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஓசைக்குறிப்பு, 65 73, 88, 262

பயில்பூம்பந்தர், 96

பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ், 267

பாணசாலை - இலைகளால் வேயப்பட்ட இடம், 72

பாமாதேசத்துப் புத்தநூல், 38

பரசாமானியம், 322

பரசுதல், 141, 309

பரசுராமர் - திருமாலின் அவதாரமூர்த்திகளுள் ஒருவர், இவர் போர்செய்யவந்தபொழுது தான் காந்தனென்னுஞ் சோழனொருவனை ஒளித்துக்கொண்டான், இவர் மழுவாணெடியோனென்று இந்நூலிற் கூறப்படுவர், 241-2

பரணிச்செய்யுள், 71

பரத்தமை - பரத்தையையநுசரிவானுடைய தன்மை, 88

பரத்தன், 88

பரத்தைமைத்தொழில், 24, 270

பரத்தையர்க்குரிய கலைகள் அறுபத்துநான்கு, 21

பரத்தையர்க்கு வண்டு உவமை, 188, 196

பரத்தையர் நூற்றிருபத்தொருவர், 265

பரதகண்டம், 2, 191

பரதம், 191.

பரதன் - சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவென்பவனுடைய வேலைக்காரருள் ஒருவன், இவன் காரணமின்றிச் சங்கமனென்னும் வணிகனைக்கொல்லுவித்த தமைபற்றி அவனுடைய மனைவியாகிய நீலியென்பவளாற் சபிக்கப்பட்டோன். கோவலனுக்குப் பிறந்தவன் இவனே, 295

பரதுக்கதுக்கன் - புத்தன், 284

பரதேசிகள் - அயல்நாட்டினர், 13

பரந்துபடுமனை, 58

பரந்தொருங்கீண்டல், 98

பரநிருமிதவசவர்த்திலோகம், 3

பரமதத்திமிரபானு - ஒரு தமிழ் நூல். இது புறமதக் கொள்கைகளைக் கூறிமறுத்துச் சைவசித்தாந்தத்தையே நாட்டுவது; இந்நூலாசிரியர் மறைஞானசம்பந்தரென்று கூறுவர், நூல் முழுவதும் அகப்படாமையால் இதைப்பற்றி யாதொன்றும் எழுதக்கூடவில்லை, 381-2

பரமமுத்தி - பஞ்சஸ்கந்தங்களின் கேடு, 382

பரமாணுக்கள், 313, 316, 358, 360

பரமார்த்த தத்துவஞானம் - முடிந்த உண்மைப்பொருளை அறியும் அறிவு, 263.

பரமார்த்தத்தத்துவஞானிகள், 249

பரமார்த்த தத்துவம், 324.

பரமேசுவரன், 207.

பரா அரை,, 46

பராந்தகன், 207

பரார்த்தம், 359

பராவருமரபு, 105

பரி - செலவு, 49, 196.

பரிக்குதிரை, 46,

பரிக்கோல், 200

பரிகாரம், 147, 308

பரிசிலர், 152

பரிதல் - அறுபடல், 44-5.

பரிதி - சூரியன், 42

பரிந்துமாலை, 75

பரிப்புரவி, 46

பரிபாடல் - எட்டுத்தொகையுள் ஐந்தாவது; ஒருவகைப்பாவின் பெயராகிய பரிபாடலென்பது அப்பாவாலாகிய நூலுக்காயிற்று; கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்லிசைப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த 70-பாடல்களையுடையது, அவற்றுள், 8-திருமாலுக்கும், 31-குமரவேளுக்கும், 1-காடுகிழாளுக்கும், 27-வையையாற்றிற்கும், 4-மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன, இந்த 70-பாடல்களுள் இப்போது கிடைத்தவை 24-முழுப்பாடல்களும் சில உறுப்புக்களுமே, மற்றவை பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை. பரிமேலழகரால் இயற்றப்பெற்ற உரையையுடையது இந்நூலைத் தொகுத்தாரும் தொகுப்பித்தாரும் இன்னாரின்னாரென்று தெரியவில்லை, 326

பரிபுலம்பினன், 173

பரிமேலழகர் - பழைய தமிழ்நூலுரையாசிரியர்களுள் ஒருவர், திருக்குறளுக்கும் பரிபாடலுக்கும் உரைசெய்தவர், 33, 130-31, 156, 158, 162, 323

பரியல் - வருந்தாதே, 136

பரிவாரபாடம் - வினயபிடகத்தின் பேருறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299

பரிவுறுமாக்கள், 167

பரீத்தசுபலோகம், 3

பரீத்தாபலோகம், 3,

பருகுவாரிற் புல்லல், 196

பருந்தின்பந்தர், 45

பருந்து, 53, 74

பருவத்தொழுக்கம், 21

பருவதமுனிவர், 179

பருவம், 121, 267

பரூஉப்பெருந்தடக்கை, 203

பல்குனிநதி - நைரஞ்சாரநதி, 367.

பலவேறுசமயம், 115, 234

பலதேவன் - கண்ணனுக்குமுன்னவன், 208-9

பலபாரமிதை - பலம்நிறைத்தல், தசபாரமிதையுள் ஒன்று, 297.

பலர்தொழுபாத்திரம், 287

பல்வகைத் தாளத்திலாடுவோர், 330

பலி - ஓரரசன், 91, 207.

பலிக்கந்தம் - பலியிடுதற்குரிய தூண்கள், 71

பலிபீடம், 73

பலிமுன்றில், 70

பவ்வம், 348

பவணம் - நாகலோகம், 316

பவணேந்திரர் நாற்பத்திருவர் - நாகலோகத் தலைவர், சமேந்திரரைச் சார்ந்தோர், 316

பவத்திறம் - பிறப்பின்வகை, 390

பவத்தின்வகைமூன்று - விலங்காய்ப்பிறத்தல் பேயாய்ப்பிறத்தல் நரகராய்ப்பிறத்தல், 371, 376

பவத்தினிலக்கணம், 376

பவம் - கருமத்தொகுதி, 201, 237-8, 272, 285, 369-70, 372, 380
பவமறுமார்க்கம், 238
பவழத்தூணம், 190
பவளக்கடிகை, 222.
பவளச்செங்காற்பறவை, 65
பவளத்தூண்டம், 222
பவளப்பாவை, 53, 193
பவளம், 36, 96, 192, 199-200, 212
பழங்காசு, 257
பழஞ்செறுக்கு, 90
பழம்பிறப்பு, 197
பழம்பிறப்புணர்ச்சி, 365-6
பழமணல், 17
பழமொழி - சங்கமருவியபதினெண் கீழ்க்கணக்குக்களுள் ஒன்று, முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழிகளுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக்கண் அமைந்த 400-வெண்பாக்களையுடையது, இந்நூலாசிரியர் சைனமதத்தினராகிய முன்றுறையரையனார், இந்நூற்குப் பழையவுரையொன்றுண்டு, 11, 52, 56, 150, 252
பழவினைப்பயன், 57, 136, 179, 219, 296
பழி, 248
பழுதில் காட்சியீர், 114, 120, 144
பழுதிலாவாழ்க்கை - துக்கநிவாரண மார்க்கம் என்றது நற்காட்சி முதலிய எட்டனோடுங் கூடியிருத்தல், 381
பழுதின்னெறி, 141
பழுது - உடம்பு, குற்றம், 133, 278.
பழுநிய - முதிர்ந்த, 29
பழுநியபாடல், 210
பழுமரத்தீண்டிய பறவை, 154
பழைது - பழையது, 387
பழைமைக்கட்டுரை, 220
பழையசோறிட்டூல், 122
பள்ளி, 47-8, 172, 186, 190, 211, 218, 250, 300, 333
பள்ளிமாறிய பாடை, 75
பள்ளிவலம்புரிதல் - நற்குணம் பத்தினுளொன்று, 374
பளிக்கறை, 62, 192-3, 212
பளிக்கறைப்பள்ளி, 211
பளிக்கறைபுக்கபாவை, 5
பளிக்கறைமண்டபம் - காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைச் சார்ந்த உவவனத்திலுள்ளது, இதிற் புத்தபாதபீடிகை யொன்றுண்டு, மணிமேகலை தன்னை உதயகுமரன் கவர வந்தபொழுது முதலில் இம்மண்டபத்திலேதான் ஒளித்துக்கொண்டாள், 32, 50, 55
பளிங்கு, 42, 53-4, 99, 192
பளிங்குசெய்மண்டபம், 190
பளிங்குபுறத்தெறிந்த பவளப்பாவை, 193
பளிதம் - கருப்பூரம், 345
பற்றுமாக்கள் - பகைவர், 18
பற்றின் பற்றிடம், 52
பற்று, 25, 100, 156, 228, 237, 251, 272, 278, 372, 376-7, 380, 389
பறந்தலை - பாழிடம், 73
பறந்துசெல்லல், 275
பறம்பர் - தோல்வேலை செய்பவர், 330
பறவை 139, 154
பறவைக்கானம், 65
பறவைகளின்வகை, 89, 98
பனி அக்குருகு, 205
பறை - பறையடிப்போர் ஆகுபெயர், 45, 203
பறையிற்சாற்றல், 103.
பறையோசை, 323
பன்மலர் சிறந்த நன்னீர்க்கழி, 64
பன்மலர்ப்பூம்பொழில், 50
பன்மை, 247
பன்மையொரு மயக்கம், 241, 306, 349
பன்னிரண்டு சார்பினுள் ஒன்று மீள மற்றொன்று மீளுமென்பது, 377-8

பன்னிரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு முறை பழுக்கும் நாவல், 181-2
பன்னிரண்டு வருடத்து வற்கடகாலம், 158, 283
பன்னிருநிதானம், 239, 276
பன்னிறப்புள்ளினம், 98
பனம்பழம், 181
பனி, 308, 356
பனித்துளி, 388
பனிப்பகை வானவன் - சூரியன், 288
பனை, 181, 387
பஞ்சம - பட்டோஜி தீக்ஷிதரால் செய்யப்பட்டதான 'சப்தகௌஸ்துபம்' என்னும் வடநூலின் பகுப்புக்களாகிய ஆந்நிகங்களுள் முதலாவது, 310
பஞ்சகவியாதி - யானைத்தீநோய், 7, 179-80, 182, 220
பாகசாத்திரம்-மடைநூல், நளபாகம் வீமபாகமென இரண்டு பாகநூல்கள் வழங்குகின்றனவென்பர் "காவெரியூட்டிய கவாக்கணைத் தூணிப், பூவிரிகச்சைப்புகழோன் றன்முன், பனிவரை மார்பன் பயந்தநுண்பொருட், பனுவலின் வழாஅப் பல்வேறடிசில்" (சிறுபாண் 238-41) என்பதனால், வீமசேனன் இயற்றிய மடைநூலொன்று உண்டென்று தெரிகின்றது, 21
பாகதச்சிதைவு - பராகிருதபாஷையிலிருந்து சிதைந்தமொழி, 246
பாகதம், 167
பாகம்படுதல், 52
பாகர், 45-6, 200, 204
பாகின் பிளவையிற் பணைமுகம் துடைத்தல், 45
பாங்கியனல்லறம், 238
பாங்கினம், 98
பாங்கு - உரிய இடம், பக்கம், பகுத்திரள், முறைமை, 18, 48, 83, 99, 106, 257, 309
பாங்குளி, 113
பாசடை, 43, 340
பாசண்டச்சாத்தன் - தொண்ணூற்றுவகைச் சமயசாத்திரத்தருக்கக் கோவையில் மிக்கப்பயின்ற ஐயனென்னுங்கடவுள், 199
பாசம், 69, 219, 243
பாசவர்-இலையமுதிடுவோர், 329
பாசறை, 98.
பாசிலைத்திரையல், 345
பாட்டு - இசை, 20
பாடகம், 37, 282
பாடல்சால்சிறப்பு, 2, 191
பாடலால் விரும்பாமை-தச்சீலத்துளொன்று, 231
பாடலி-ஒருநகரம், 212
பாடி, 98 103
பாடிமிழருவி, 182
பாடு-ஒலி, படுக்கை, 108, 257
பாடுகிடத்தல், 199
பாடை, 75
பாடை பதினெட்டு, 343
பாடைப் பாடல், 21
பாடைமாக்கள், 13
பாண் - இசைப்பாட்டு, 187
பாண்டரங்கக்கூத்து - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று, 37
பாண்டவர், 205
பாண்டிநாடு, 99, 158.
பாண்டியன், 149
பாண்டியனெடுஞ்செழியன், 23
பாண்டு-வெள்ளை, 155
பாண்டுகம்பளம் - இந்திரனுடைய ஆசனம் இதன்சலனத்தால் இந்திரன் சிலவற்றையறிந்து கொள்வான், 155, 347
பாணமகன், 187
பாணர்குலம், 207
பாணர்மண்டை, 72
பாணர்வகை, 330
பாணவம்சத்தரசர் மகாபலியின் பரம்பரையைச் சார்ந்தவரென்பது, 207
பாண வித்தியாதரன், 207
பாணன், 207
பாணாசுரன், 37
பாணாதிராசன், 207
பாணி- ஓசை, கை, 90, 320

பாணினி-ஒருமுனிவர், இவர் தவஞ் செய்து சிவபெருமானைத் திருவருள் பெற்று வடமொழி வியாகரணஞ் செய்தவர், 310
பாணினீய வியாகரணம் - ஒருவட நூல். இது பாணினிமுனிவரால் செய்யப்பட்டது; பாணினிவியா கரணமென்றும் வழங்கும், 310
பாத்தன், 311
பாத்தியன் - பாத்தற்கு அன்பன், 111
பாத்திரதானம், 206
பாத்திரம், 123-4, 130, 135, 141 153, 157, 161, 179-180, 203, 266, 276 - 7, 337
பாத்து-பகுத்து, 299
பாத்தூண், 7, 169, 178
பாதபங்கயமலை - மகததேசத்தின் இராசதானியாயிருந்த இராசக் கிருக நகரத்தின் சமீபத்திலுள்ளது, புத்ததேவன் எல்லா உயிர் களுக்கும் தருமசிந்தையை உண்டாக்க நினைந்து, அவைகளெல் லாங்கண்டு கேட்கும்படி இதன் மேலே நின்று தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவன் பாதச் சுவடு தங்கப் பெற்றமையின் இப்பெயர் பெற்றது. இது பாத பங்கயமென்றும் வழங்கப்படும் இதனைக் கிருத்திரகூடமென் றிக்காலத்திற் கூறுகின்றனர் 114, 136, 141
பாதபீடிகை - புத்தனுடைய பாதப் படிமங்களுள்ள பீடம். இஃது இலங்கைத்தீவு, காவிரிப்பூம்பட் டினம், மணிபல்லவத்தீவம் முத லிய இடங்களிலிருந்ததென்றும் பண்டைக்காலத்துப் பெளத்த ரால் வழிபாடு செய்யப்பட்டு வந் ததென்றுந் தெரிகின்றது. இப் பீடிகை தருமபீடிகையென்றும், தாமரைப்பீடிகையென்றும், புத்த பீடிகையென்றும், மாமணிப் பீடிகையென்றும் இந்நூலில் வழங்கப்படும், 5, 32, 41, 63, 67, 99-101, 107-8, 116, 118, 120-21, 124, 131, 134, 228, 278, 280, 288, 333, 343, 349
பாதலம், 103
பாய்கட்டின கயிறு, 44
பாய்மரம், 44, 170
பாயல்கொள்ளுநாள், 89
பாயற்பள்ளி, 172
பாயுரு, 320
பார்த்திபன், 268, 295
பார்ப்பனி, 142, 242, 293
பார்ப்பார் வடிநூற்றேற்றலைப் பழித் துக் கூறுவரென்பது, 35.
பார்ப்பான், 78, 142, 148
பாரகமடங்கலும், 178
பாரத்துவாசம் - இது வேதாங்கமா கிய கற்பவகையுள் ஒன்று; பரத் துவாசமுனிவரால் செய்யப்பட் டது, 310
பாரதம், 147
பாரம் - கரை, 297, 348
பாரமிதை, 230, 297, 348
பாராட்டுதல், 61, 66, 220
பாராவாரம் - கடல் 29
பாராஜிகாதிப்பிரதமபாகம் - விநய பிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299
பாரிசேடம் = பாரிசேஷம் - பத்து அளவைகளுள் ஒன்று, இஃது ஒழிபெனவும் மீட்சியெனவும் வழங்கும், 304, 307
பால் - பக்கம், பகுதி, 16 45, 143
பால்நிலவிற்குவமை, 67
பாலகர், 91
பாலசூரியன், 108
பாலிகை, 16
பாலூட்டல், 163
பாலைப்பண், 330
பாவகாரி - தவஞ் செய்தலையே தொழிலாகவுடையவன், 319
பாவங்களப்பத்து, 25, 272-3, 373-4.
பாவம், 106, 109, 228, 359-60
பாவனை நான்கு, 389
பாவனையைந்து, 387
பாவித்தல், 108

பாலை, 40, 47, 50, 154, 165, 192, 196, 208, 226, 235, 240
பாலைக்கூத்து - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று, 37, 54
பாலைவிளக்கு, 16
பாழ்ம்பறந்தலை, 191
பாழியிடம், 75
பாளி பாஷை-வடமொழியைப் பகுதியாகவுடைய பாஷைகளுள் முந்தியது. கௌதமபுத்தர் பேசி வந்ததும், பிடகத்திரயங்கள் அமைந்துள்ளதும் இதுவேயென்பர். இந்தப் பாஷையிற் செய்யப்பட்டுள்ள பௌத்தநூல்களே சிறந்தவைகளாகச் சொல்லப்படும், 366
பாற்பரியாயம் - பாலின் நிலைமை, 317
பான்மை, 30, 171, 174, 187, 196, 238, 257, 262
பான்மையிற் பிணித்தல், 196
பிக்குணி = பிக்ஷுணி - பௌத்த ஸமயஸந்யாஸினி, 166, 189, 365-6
பிக்குணிக்கோலம், 166, 186, 188, 190, 255
பிக்குணிகள் மௌனமாக நின்று பிச்சை வாங்கவேண்டுமென்பது, 177
பிங்கலம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள் ஒன்று, சிறந்த அரும்பதங்கள் பல இதிற் காணப்படும். இது திவாகரமென்னும் நிகண்டிற்குப் பிந்தியதென்றும், சூடாமணிநிகண்டிற்கு முந்தியதென்றும், சூடாமணி நிகண்டின் சிறப்புப்பாயிரத்தால் தெரிகின்றது. இந்நூலாசிரியர், திவாகரரென்பவர்க்குச் சூரியனுடைய அருளாற்றோன்றிய பிங்கலமுனிவர். இதிலுள்ள பாக்களெல்லாம் நூற்பாக்களே. நன்னூல் உரிச்சொலியலில் "இன்னதின்னுழி" என்னுஞ்சூத்திரத்தில், "பிங்கல முதலா, நல்லோருரிச்சொலின் நயந்தனர்கொளலே" என்று வந்திருத்தலால், இந்நூலாசிரியர் காலம் பவணந்தி முனிவருடைய காலத்திற்கு முந்தியதென்று தெரிகின்றது, 191
பிச்சை, 168, 177, 186, 205
பிச்சைக்குச்சேறல், 177
பிச்சைப்பாத்திரம், 151, 157, 166-7, 178, 188, 199, 215, 342
பிச்சைமாக்கள், 188
பிச்சையிடுதல், 178
பிசாசகன் - பூதவாதியாகிய ஓராடவன், 324
பிசி - பிதிர், 244
பிஞ்ஞை - நப்பின்னைப்பிராட்டியார், 208
பிடு வாணிகர், 329
பிடகத்திரயம் - வினயபிடகம் சூத்திரபிடகம் அபிதர்மபிடகமென்பன, 299, 366
பிடகம் - பௌத்தாகமம், 299
பிடமர் - பிரமர், 81
பிடவம், 41
பிண்டம், 116, 140
பிண்டி, 31
பிணக்கோட்டம், 84
பிணங்களைக் குழிப்படுப்போர், 72.
பிணங்களைச் சுடுவோர், 72
பிணங்களைச் சும்மாபோகடுவோர் - பாரசீகர். இவர்களுக்கு அக்கினி தெய்வமாதலின் பிணங்களைச் சுடுவதில்லையென்று கூறுகின்றனர், 72
பிணங்களைத் தாழ்வயினடைப்போர், 92
பிணங்களைத் தாழியாற் கவித்தல் இவ்வழக்கம் பண்டைக்காலத்தில் இந்நாட்டிற் சில பகுதியாரிடத்து இருந்ததென்பது இந்நூலாலன்றிப் புறநானூற்றிலுள்ள 228, 238, 256-ஆம் பாட்டுக்களாலும் வெளியாகின்றது. இத்தாழிக்கு முதுமக்கட்டாழியென்று பெயர். சிலதாழிகள் கும்பகோணத்தைச் சார்ந்த பட்டீச்சரம் திருமேற்றளி முதலிய ஊர்களைச் சூழ்ந்த இடங்களில் தோண்டப்பட்ட சிற்சில விடத்

துக் காணப்பட்டன வென்றும் அவைகளுக்குப் பெயர் 'மதமதக் கச்சால' என்று வழங்குகின்ற தொன்றும் அங்கேயுள்ளார் கூறுவர், 72
பிணங்குநூன்மார்பன் 79
பிணந்தின்மாக்கள், 75
பிணவு - விலங்குகளுட் சிலவற்றின் பெண்பால் மரபுப்பெயர், 174, 209
பிணி, 41, 44, 46, 151
பிணித்தல், 196
பிணித்தோர் - நோயுற்றோர், 343
பிணிநோய், 164, 271
பிணிப்பறுமாதவன், 100, 228, 278
பிணிப்பு-கட்டு, 107
பிணிப்புறுபிறவி, 278
பிணியிருக்கை 52
பிணியினிலக்கணம், 376
பித்தன், 36
பித்தாக்கல், 256
பித்தேற்றுதற்குக் காரணமான மருந்து, 256
பித்தை-குடுமி, 248
பிதிர், 244
பிரவாகசந்தானம்-எறும்பின் தொடர்ச்சிபோன்ற தொடர்ச்சி இது நால்வகைச் சந்தானத்துளொன்று, 371
பிரகிருதி-மூலம், 321.
பிரச்சோதனன் - உச்சயினிநகரத்தரசன், 167
பிரத்தியக்கப்பிரமாணம், 304, 323, 349
பிரத்தியக்கம்=பிரத்தியக்ஷம், 303, 309, 324, 350
பிரத்தியக்கவிருத்தம், 354
பிரத்தியம்-பிரத்தியக்கம், 309
பிரத்தியும்னன், 37
பிரதாபருத்திரீயம் - வடமொழியிலுள்ளதோர் அலங்காரசாஸ்திரம் இதிற் காவியலக்ஷணங்களும் நாடக லக்ஷணங்களும் குறைவின்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளன, இந் நூலாசிரியர் வித்தியாநாதகவி, அவர் இலக்கணங்களை யன்றி, தெலுங்கு தேசத்தரசனும் காகதிகுலத்திற் பிறந்தவனும் வீரருத்திரனென்று பெயர்பெற்றவனுமாகிய பிரதாபருத்திரனென்பவன் புகழையே விஷயமாகக் கொண்ட உதாரணங்களையும் சுலோகரூபமாகத் தாமேயியற்றி இதிற் சேர்த்திருக்கின்றமையின் இப்பெயர் பெற்றது, இதற்கு ஸ்ரீ மல்லிநாத ஸூரியின் பிள்ளையும் பெத்தப்பட்டருடைய தம்பியுமாகிய குமாரஸ்வாமிஸூரி யென்பவரால் எழுதப்பட்டுள்ள ரத்நாபணமென்னும் சிறந்த வுரையொன்றுண்டு, 158
பிரதிட்டித்தல், 300
பிரதிமைவிளக்கு, 16
பிரதிஸம்பிதாமார்க்கம் - சூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுளொன்று, 299
பிரபாபாலர் - துஷிதலோகத்தில் வசித்த போதிசத்துவர் இவரே கௌதமபுத்தராக அவதரித்தாரென்பர், 138, 367
பிரபுமேரு தேவன், 207.
பிரமபு, 34-5
பிரமசரியம் - விரதவழியே நடக்கும் நிலை, 231
பிரமசுந்தரயோகி - யூகியின் தந்தை, 167
பிரமதருமன் - ஒரு பௌத்தமுனிவன் அத்திபதியின் மைத்துனன் காயங்கரையென்னும் நதிக்கரையிலிருந்து நோற்றோன், முக்காலவுணர்ச்சியுமுள்ளவன் பின்னிகழுந் தீங்குகளை முற்கூறிய அத்திபதிக்கு எடுத்துக்கூறினவன், இலக்குமிக்கு மறுபிறப்பிலநிகழுஞ் செய்திகளைத் தெரிவித்தவன், புத்தபீடிகையால் தனது பழம்பிறப்புணர்ந்த மணிமேகலை இம்முனிவன் கூறியதையும் அப்பீடிகையாலறிந்து இவனை மிகவும் துதித்துப் பாராட்டினள், 102-3, 107, 230, 278
பிரமம்-வேதாங்கமாறனுள் ஒன்று எழுத்தாராய்ச்சியைச் சொல்லுவது சிக்ஷையென்றும் சீக்ஷா

யென்றும் கூறப்படும் அது நாரதர், பாணினி முதலியவர்களாற் செய்யப்பட்டு நாரதசிக்ஷை, பாணினிசிக்ஷை முதலிய பெயர்களால் வழங்குகின்றது. இன்னும் அருணசிக்ஷை, கோகளசிக்ஷை, பாரத்துவாஜசிக்ஷை, வியாஸசிக்ஷை, ஸாவஸம்மதசிக்ஷை, வஸிஷ்டசிக்ஷை முதலிய பல சிக்ஷைகளுளவென்று கூறுவர், 310
பிரமா, 272-3, 279, 373-4
பிரமவாதம், 310.
பிரமவாதி, 234, 310, 325
பிரமன் - பரஹ்மா, 3, 105, 125, 147, 149
பிரமாணப்போலி, 308
பிரமாணம், 304
பிரமாணமூன்று, 351
பிரமாணவாதம் - அளவைவாதம், 303
பிரமாணவாதி, 303
பிரமாணுபாசங்கொண்டு, 304
பிரயோசனம், 182
பிரவகித்தல், 105
பிரவிர்த்தி, 310
பிரளயம், 320
பிரஸ்தானப் பிரகரணம் - அபிதம்மபிடகத்தின் பகுதிகளுளொன்று, 2 9
பிரஸாதம், 155
பிரஹ்மதேவர், 225
பிரஹ்மவிகாரபாவனை - ஐந்துபாவனைகளுள், அசுப பாவனையொழிந்த மைத்திரீ கருணை முதிதை உபேக்ஷை யென்னும் நான்குமாம், 34
பிராணி, 105
பிராதிமுக்ஷக்க வினயவினிச்சயம் - வினயதர்ம வகைகள் கூறப்பட்டுள்ள ஒரு பௌத்தநூல், 366
பிராயச்சித்தியாதி துவிதீயபாகம் - வினயபிடகத்தின் சிற்றுறுப்பினுளொன்று, இதிற் பிராயச்சித்தத்தால் விலக்கத்தக்குரிய குற்றங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன, 299
பிராயம், 246
பிரியதாசி - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369.
பிருகற்பதி - உலோகாயத மதாசாரியன், 309
பிருஹத்பலலோகம், 3
பிரேதவஸ்து - சூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்பினுளொன்று, 299
பிலிற்றல், 15
பிடிமணம் 57
பிழையாது - தப்பாது, 114, 203, 260, 275
பிழையாவிளையுள் 128
பிளவை - அங்குசத்தாற் பிளக்கப்பட்டபுண், 45
பிற்பாடு, 138
பிறவிடைச்சொல், 201
பிறக்கு - பின், 1 5, 288
பிறகிட்டு - பின்வைத்து, 246
பிறங்கல் - மலை, 173
பிறந்தார் மூத்தார் முதலியவர் இறந்தாரென்ற வியப்பு 271
பிறந்தோர் வாழ்க்கை, 84
பிறப்பிற்றுன்பம், 337
பிறப்பிறப்புக்களின் தன்மை, 113, 175
பிறப்பினிலக்கணம், 376
பிறப்பு, 100, 217, 372, 390
பிறப்பு அறுவகை, 314
பிறப்பென்னும் பேதைமை, 130
பிறமார்க்கம், 379
பிறர்க்கறம் அருளும் பெரியோன், 239
பிறர்க்கறமுயலும் பெரியோன், 60, 1 4
பிறர்க்குரியாளன், 60
பிறர்க்கேயுறுதிக் குழந்தான், 60.
பிறர்நெஞ்சு சுடூஉம்பெற்றி, 244
பிறர்நெஞ்சு புகுதல், 243
பிறர்வணம், 237
பிறவாசனம் 337
பிறவி, 107, 137, 202, 234, 298
பிறவிப்பிணி மருத்துவன், 106
பிறவிப்பெருங்கடல், 110, 120, 296
பிறவியுமறவியும், 234
பிறவோர் - பிறர், 73
பிறழ்தல், 44, 196, 221
பிறழாநோன்பினர், 121
பிறைக்கோடு, 203
பிறைநுதல், 36, 220
பிறைவடிவமாகிய ஆபரணம், 38

பின்பனி, 121
பின்போக்கு, 371
பின்னா - பின்னே நிற்போர், 35
பின்னிலை, 217
பின்னை - நீளாதேவியின் கூறாகிய நப்பின்னைப் பிராட்டியார், 208
பிக்ஷுக்கள் - பௌத்த ஸந்யாஸிகள், 166, 366
பீடம், 70
பீடிகை - பீடம் 32-3, 42, 63, 66, 70, 94, 99-100, 108, 116, 120-21, 124, 131, 150, 228, 278
பீடிகைத்தெரு, 45
பீலி, 2 0
பீலிமஞ்ஞை, 43
பீலிவளை - வளைவணனென்னும் அரசன்மகள் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள கழிக்கானற் சோலையை அடைந்து நெடுமுடிக்கிள்ளியோடு ஒருமாதமிருந்து கருவுற்றுப் பின்பு தன்னூரை யடைந்தவள், 268-9, 288, 346
பீறுணணல் 44
புக்கில் - உயிர் புகுமிடமாகிய உடம்பு, 176, 233, 259, 276
புகாசசி, 379
புகார்முகவாரணம் } 39, 94, 201
புகார்முக வேழம் }
புகழ், 121
புகழ்விப்பவர் கண்டன், 207
புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 11, 66, 152
புகாராகியமகள், 64, 66.
புகுந்தது, 95, 169
புகூஉம், 66, 193.
புடை, 50
புடைவைவிற்பார், 331
புண், 45, 186
புண்ணியதானம், 187, 290
புண்ணியநல்லுரை - தருமபதம், 17
புண்ணியநன்னாள், 326
புண்ணியநன்னீர், 164
புண்ணியம் பத்து - கொல்லாமை முதலியன, 279
புண்ணிய முட்டாள், 172
புண்ணியமுதல்வன், 165
புண்ணியராசன் - நாகபுரத்தரசன் பசுவயிற்றிற் றோன்ற முட்டையிற் றங்கிப் பிறந்தோனா இவன் பிறந்த காலத்தே புத்தன் பிறந்த பொழுது நிகழ்ந்த நற்குறிகளெல்லாம் நிகழ்ந்தமையின் அவன் பெயராகிய தருமராசனென்பது இவனுக்கு இடப்பட்டதென்று தெரிகின்றது தருமசாவகனென்னும் முனிவரிட்டது அறங்கேட்டவன், மணிமேகலையோடு மணிபல்லவ மடைந்து புத்தபீடிகைக் காட்சியால் தன் பழம் பிறப்புணர்ந்தவன், ஆபுத்திரனென்னும் மாசாவகமன்னனென்னவும் வழங்கப்படுபவன், இவனுடைய பூர்வசன்மநாமம் சேயம ஆபுத்திரனென்பது, 232-3, 275, 277-8, 280, 282, 284 6, 290, 333-4
புண்ணியர், 63
புணர்குறி, 2 7
புணரிநளிகடல், 73
புணை - தெப்பம், 126, 192
புத்கலப்பிரஜ்ஞபதி - அபிதாம பிடகத்தின் பகுதிகளுளொன்று, 299
புத்தகயை - இக்காலத்தவர் கயையென்று வழங்குமிடத்தின் தெற்கே ஐந்துநாழிகை வழித்தூரத்துள்ள ஓரிடம், இதிற் கௌதமபுத்தர் ஞானம்பெற்ற அரசமரம் இன்னுமிருக்கின்றதென்பர், 367
புத்தசங்கத்தார், 6
புத்தசமயக்கொள்கை, 365-6.
புத்தசயித்தியம் - புத்தாலயம், 332.
புத்தசரித்திரம், 125, 268, 365, 381
புத்தசரிதகாவியம், 111
புத்தசரிதமுள்ள இடங்கள், 365
புத்தசாதக கதை - புத்தனுடைய பழம் பிறப்புக்களை முறையே கூறுமநூல், 60, 126, 369
புத்தஞாயிறு, 139, 230, 23?, 297-8.
புத்ததருமசங்கம், 299, 366.
புத்ததருமவொழுக்கம், 155
புத்தபீடிகை, 5, 108, 110, 113-4, 118-9, 131, 276, 280, 288, 333, 342, 349, 366.
புத்தபீடிகை பிறப்புணர்த்தல், 101-2

புத்தம் சரணம் கச்சாமி ஒரு மந்திரம், 366
புத்தர் இருபத்துமூவர், 369
புத்தர் இருபத்தெழுவர், 369
புத்தர் பலர் முன்பு அவதரித்தாரென்பது, 369
புத்தவம்சம் - சூத்தபிடகத்தின் சிறுசிறுபகுப்புகளில் ஒன்று, 299
புத்தன் - புத்ததேவன், இவனுடைய பெருமை இந்நூலுட் பலவிடத்துங் கூறப்பட்டுள்ளது, மணிமேகலையிலும் பிறநூல்களிலும் வழங்கப்படும் இவன் பெயர்களை 397, 398 - ஆம் பக்கங்களிற் காண்க, 32, 41, 86, 99, 100, 105 - 7, 111, 113, 116, 120, 122-6, 136-41, 164, 217, 228, 230, 233-9, 268, 276, 278-80, 284, 289, 297, 299, 309, 337-40, 343, 347, 349, 368-9
புத்தன் ஓர்சிரனுக்குக் கண்கொடுத்தது, 125
புத்தன் கருணையாற் பல பிறப்புகளை யெடுத்தது, 60, 125
புத்தன் கோயில், 217, 333.
புத்தன் ஞானம்பெற்றதினம், 115
புத்தன் தோன்றுங்காலத்து நிகழும் நற்குறிகள், 139
புத்தன் பிறந்ததினம், 115, 121, 164
புத்தன்புலியின் பசியைத் தீர்த்தது, 115
புத்தன் மானுருவெடுத்தது, 6
புத்தன் மீனுருவெடுத்தது, 60.
புத்தன் முயலாகித் தசையீந்தது, 60, 125.
புத்தன் யானையாய் மருப்பீந்தது, 60.
புத்தனுடைய அருள், 60
புத்தனுடைய புத்திரன் - இராகுலன், 104
புத்தஸ்தலம், 119.
புத்தாவதாரம், 367.
புத்தி, 319, 361
புத்திரசோகம், 255, 264
புத்தேளுலகம், 156, 247-8
புதர் 41
புதல்வர் புத்தேளுலகந்தாரரென்பது, 248
புதல்வரைப் பயந்த புனிறுதீர் கயக்கம், 90
புறா - ஒருபறவை, 98
புதிர், 244
புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்டுவந்த யானை, 136, 201, 262, 331
புதுமணல், 17
புதுமலர்ச்சோலை, 134
புதுமைபெற்றுவந்த மருட்கை யென்னும் மெய்ப்பாடு, 101
புதுவருவாய், 185
புதுவிராகுவிர், 109
புதுவோன் - புதியோன், 62
புதையிருள், 152, 217
புய்த்து - பிடுங்கி, 146
புரவி, 46
புராணகதை, 194.
புராணம் - பழமை, 310
புராணன் - பழமையோன், 63, 311
புரிசை - மதில், 340
புரிநூன்மார்பு, 181, 243, 261
புரிவின்மைநயம், 371, 385.
புரிவு, 375
புருடதத்துவத்தினிலக்கணம் 320.
புருவம், 36, 200, 220
புரை, 233, 284, 291
புரைதீர் நல்லறம், 274
புரைமை, 60
புரையோர் - (பௌத்தரில்) உயர்ந்தோர், 101, 110, 147, 233, 281, 336
புரோகிதர் - எந்தக் கருமங்களுக்கும் முன்னே வைத்துக்கொள்ளப்படுபவர், அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங் குழுவினுள் ஒருவகையார், 13
புல் - எண்வகைக் கூலத்துள் ஒன்று, 9, 330
புல்லலோமபன்மின், 149.
புலர்ந்து, 146
புல்லுதல் - தழுவுதல், 35, 196
புல்வாய், 209.
புலங்கொளல், 304, 306, 308
புலத்தகை, 109.

புலம் - அறிவு, 64, 100, 116, 304, 320
புலம்பு - வருத்தம், 109, 144
புலம்பு நீருட்ட, 28
புலம்புரிச்சங்கம், 94
புலம்பெயர்மாக்கள் - பரதேசிகள், 13
புலமார்பொருள் இருபத்தைந்து 320
புலவரையிறந்த புகார், 64
புலவன் - அறிவுடையனான புத்தன், 63, 217, 230 279
புலவு - புலால் நாற்றம், 327
புலவுப்புண், 221
புலவுப்புனிறு, 90
புலவூண்பொருந்திய குரால் 73
புல்வேழம் ஜூத்து, 201
புலனடக்கம் 375
புலால், 52, 221
புலி, 308
புலிக்கணத்தன்னோர், 91
புலிக்கொன்றை - புலியினது நகங்களைப்போன்ற மலர்களையுடையதான தோர்வகைக் கொன்றை, 96
புலிமகன் விரிஞர் 147
புல்லு - அற்பம், வியபிசாரம், 141, 149
புல்லைக்குழல்வளவி, 114
புலைமகன், 145, 149
புலைமை - அசுத்தமுடையது 270
புவி, 307
புவிகாவலன், 327
புழற்பெய்மண்டைப் புழல் - ஒருவகைச் சிற்றுண்டி, 75
புழுக்கம், 48
புழுக்கள், 333
புழுக்கறை - புழுங்கச் செய்யும் அறை, 35, 258
புழுவூன்பிண்டம், 76
புழை - சிறியவழி, 68
புள் - கைவல்லோர், பறவை, 74, 94
புள்ளரையன், 126
புள்ளிருக்குவேளூர் - வைத்தீசுவரன்கோயில்; சம்பாதி சடாயுவென்னும் பறவைகள் இரண்டும் வேதங்களும், முருகக்கடவுளும் சிவபெருமானைப் பூசித்த ஸ்தலமாதலின் இப்பெயர் பெற்றது, 31.
புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச்சிலம்பு, 64
புற்கலத்திரவியம், 317
புற்கலம் 318
புற்றடங்கரவு, 52, 222
புற்றளை, 222, 224
புற்று, 307
புறக்குடி - புறநகர், 326
புறக்கூத்து, 330
புறங்கடை, 127, 130
புறங்கடையோன், 267
புறங்காடு, 191, 259
புறங்காத்தோம்பல், 143, 253
புறங்காத்தோம்புநர், 156
புறங்கூறுநர் - ஒருவர் சிறப்புச் செய்யுழி அவர் பக்கத்திற் சென்று புகழ்ந்து அவரைக் காணாதவிடத்துப் பழிதூற்றுவோர், 14
புறச்சிறை (புறச்சேரி) - புறநகர் 326
புறத்தோற்றார்க்கு, 68
புறநகர், 326
புறநாடகம் பதினொன்று, 20
புறநானூற்றுரையாசிரியர், 131
புறநானூறு - கடைச்சங்கப் புலவர்களருளிச் செய்த எட்டுத்தொகையுள் எட்டாவது, கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய 400-அகவற்பாக்களையுடையது, அப்பாக்களுள், கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாராலும், மற்றவை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் முதல் கோவூர்கிழாரீறாயுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளவை; இந்நூலால், பண்டைக்காலத்திலிருந்த தமிழ் நாட்டிலிருந்த சேர சோழ பாண்டியராகிய முடியுடைவேந்தர், சிற்றரசர், அமைச்சர், சேனைத்தலைவர், பிரபுக்களென்கிற பலருடைய சரித்திரங்களும், கடைச்சங்கப் புலவர் பலருடைய சரித்திரங்களும், அக்காலத்துள்ளாருடைய நடை முதலியனவும், வேறு பலவும் நன்கு புலப்படும்; இந்நூற் செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டவர்கள் ஒரு காலத்தாரல்லர், ஒரு குலத்தாரல்லர், ஒரு சாதியாரல்லர், ஓரிடத்தாருமல்லர், பாடி

யவர்களும் இத்தன்மையரே, இவர்களில் அந்தணர் சிலர் அரசர்பலர் வணிகர்பலர், வேளாளர் பலர். பாடியவர்களுட் பெண்பாலாருமுளர். இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னா ரின்னாரென்று விளங்கவில்லை, புறத்தே நிகழும் ஒழுக்கமாகிய அறத்தையும் பொருளையுமே பொருளாக வுடைமையின், இப்பெயர் பெற்றது. இது புறமெனவும் புறப்பாட்டெனவும் வழங்கும். பொருளாற் றொகுக்கப்பட்டது. இதற்குப் பழையதோர் உரையொன்றுண்டு, அது பூர்த்தியாகக் கிடைக்கவில்லை, உரையாசிரியர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை, 2, 5, 11, 14-5, 18, 23-4, 27, 29, 32, 34, 39, 44, 46, 51, 56, 60, 69, 71-4, 77, 80, 89, 94, 96-7, 100, 103, 116, 123, 128-9, 131, 134, 137, 139-40, 143-4, 146, 152-4, 156-7, 159, 164, 166-7, 178, 183, 191, 214-5, 243, 245, 254, 256-7, 262, 274, 276, 279, 283, 287, 301, 336

புறப்படையீட்டு, 326

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை - இது சேரர்பரம்பரையினராகிய ஐயனாரிதனாரென்னும் அரசராலியற்றப்பட்டது, ஆசிரியர் அகத்தியனாருடைய மாணாக்கர் பன்னிருவர்களாலும் அருளிச்செய்யப்பட்ட பன்னிருபடலமென்னும் நூலை முதனூலாகவுடையது, தமிழிலக்கணமைந்தனுள் பொருளின் பகுதியாகிய அகம்புறமென்னுமிரண்டு திணைகளிற் புறத்திணையிலக்கணமாகிய சூத்திரங்களையும், அவற்றினிலக்கியமாகிய வெண்பாக்களையும், அவ்வெண்பாக்களின் கருத்தைத் துணித்தனியே புலப்படுத்திக்கொண்டு ஒவ்வொன்றன் முன்னும் நிற்பனவாகிய கொளுக்களையுமுடையது. இதில் வெட்சிப்படலமுதற் பெருந்திணைப் படலமிறுதியாகவுள்ள பன்னிரண்டுபடலவுறுப்புக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. இதிலுள்ள வெண்பாக்கள் 361. இதற்குப் பழைய வுரை ஒன்று உண்டு, 23, 37, 109, 154, 175, 213, 227, 281, 302

புறமறிப்பார்த்தல், 53, 198
புறமறத்து, 255
புறவு, 89, 252
புறவுரு, 318
புறவோர் - புறத்துள்ளோர், 59
புன்கண் - துன்பம், 130, 291
புன்மரம் புகைதல், 127
புன்முறுவல், 192
புன்னைமரம், 40, 96, 286-7
புனர்ஜன்மம், 318
புனிற்றுப்பாய்தல், 58
புனிற்றிளங்குழவி, 346
புனிறுதீர்கயக்கந் தீர்வினைமகளிர் 90
புனையாவோவியம், 177, 245
புனைவன், 52
புஷ்யர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
பூ - பொலிவு, 219, 221
பூங்கொடிவல்லி, 16
பூக்கொய்தல், 23
பூக்கொடி, 108, 119, 1[illegible], 284
பூங்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம், 3[illegible]5
பூங்கொடிமாதர், 140, 16[illegible]
பூங்கொத்து, 98
பூங்கொம்பர், 34
பூசல் - ஓசை, 73
பூசனை, 114
பூசை, 114
பூஞ்சோலை, 117
பூட்கை - மேற்கோள், 32, 61
பூண், 39
பூணூல், 181
பூத்தவஞ்சி, 213, 300
பூதத்தொக்கு மண்டபம், 20
பூதசதுக்கத்துத்தெய்வம், 243
பூதசதுக்கம், 14, 91, 219
பூதத்திரட்சி, 314
பூதம் இரண்டு - அங்காடிப் பூதம், சதுக்கப் பூதமென்பன, 13-4, 31, 313

பூதமைந்து, 309, 323
பூதலம், 100
பூதவடிவம், 70.
பூதவாதம், 234, 319
பூதவாதிகள், 234, 322, 324-5
பூதவாதியின் கொள்கை, 323
பூதவிகாரப்புணர்ப்பு, 234
பூதவிகாரம், 320
பூதவுரு - ஸங்கதலமோத்தறுள் உருவத்தின் பகுதியிரண்டில் ஒன்று. அது பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என்னும் நான்குமாம், 331
பூதி - ஓர் அந்தணன். வயனங்கோடென்னும் ஊரிலுள்ளவன். அபுத்திரனை வளர்த்தோனாகிய இவன் பூதியெனவுங் கூறப்படுவன், 143, 150
பூதிகன் - வேதவாதியாகிய அந்தணன், 311
பூந்துகில், 39
பூநாறுகடாஅம், 204
பூநாறுசோலை, 267
பூப்பலி, 94
பூம்பந்தர், 211
பூம்பொதி [illegible], 65
பூம்பொழில், 110, 260, 275
பூமகனே முதலானவமரர், 63
பூமரம், 50
பூமாலை, 248
பூமிசந்திரன் - நாகபுரத்தரசன். அமரசுந்தரியின் கணவன், புண்ணியராசனை வளர்த்தவன், 162, 165, 275, 281, 283
பூமிநடுக்குறல், 103
பூமியங்கிழவன், 118
பூரணசந்திரன், 240
பூர்வாகமம் - சைனாகமம் மூன்றனுள் ஒன்று. 14-பகுப்பை யுடையது, 316
பூர்வானுமானம் - அநுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று. ஆறுகொண்ட மிகுதலைக்கண்டு ஆங்கு மழை பெய்யுமென்று நிச்சயித்தல். முதலனுமானமெனவும் காரணானுமானமெனவும் கூறப்படும், 305
பூர்வோத்தர விரோதமில்லாத தருமவுரையும், 306
பூரணகும்பம், 16, 64
புருடதேசம் - காந்தார நாட்டின் ஒரு பகுதியாகவுள்ளது. இதற்கு அரசன் அத்திபதி யென்பவன், 102.
பூவணைப்பள்ளி, 47
பூவாவஞ்சி, 205, 213, 300
பூவிலைமடந்தையர், 266
பூம்புகையும், 236.
பூவைசியர், 29
பொட்டாங்கு, 244
பெண்கரடி, 174
பெண்டிர், 157, 178, 194-5, 198, 252
பெண்டு - மனைவி, 174
பெண்ணை - பனை, 181
பெய்ம்மார், 72
பெயர், 129, 156, 194, 252, 290
பெயர்தல், 144
பெரியபுராணம் - திருத்தொண்டர் புராணம். சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள சரியைமுதலிய நாற்பாதங்களிலே ஒன்று செய்தற்கரியன செய்து வீடுபெற்ற தனியடியார் அறுபத்துமூவரும், தொகையடியார் ஒன்பதின்மருமாகிய திருத்தொண்டர்கள் எழுபத்திருவருடைய சரித்திரங்களை விரித்துக் கூறுவது. சிவானுக்கிரகம் பெற்ற தொண்டைநாட்டுக் குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார் நாயனாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் நான்களோடு கூட்டி ஐந்தென்றுதொட்டு வழங்கப்படும் பெருமை யமைந்தது. இதன் செய்யுள் நடையும், இதிலமைந்துள்ள கன்னெஞ்சம் கரைந்துருகப் புகட்டும் பத்திச் சுவை முதலியனவும் யாவராலும் வியக்கத்தக்கவை, 214, 251-2.
பெரியவன் - புத்தன், 165, 280
பெரியாழ்வார் திருமொழி - திவ்யப் பிரபந்த முதலாயிரத்தில் முதலில் உள்ளது. 473-பாசுரங்களை யுடையது, 39, 182, 317.

பெருங்கதை - சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்சிறந்த ஒரு தமிழ் நூல். வத்ஸ தேசத்தரசனாகிய உதயணனுடைய சரித்திரத்தை நிரம்பச் செவ்வையாக விரித்துக் கூறுவது. நூலாசிரியர் பெயர் கொங்குவேளென்பது. சிந்தாமணி முதலிய காப்பியங்களினும் இதனை மிகமேலாக மதித்து அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். தனித்தனியே மிகப்பெரிய ஆசிரியப்பா ஒவ்வொன்றால் இயற்றப்பட்டுள்ள பல சிற்றுறுப்புக்கள் அமைந்த காண்டமென்னும் பேருறுப்புக்களையுடையது. அவற்றுள் (௧) உஞ்சைக்காண்டம் ௫௮-பகுப்பினையும், (௨) இலாவாணகாண்டம் ௨௦-பகுப்பினையும், (௩) மகதகாண்டம் ௨௭-பகுப்பினையும், (௪) வத்தவகாண்டம் ௧௭-பகுப்பினையும், (௫) நரவாணகாண்டம் ௯-பகுப்பினையுமுடையன. இப்பொழுது கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதியில் முதலும் கடையும் பழுதுபட்டுப் போயிருக்கின்றமையால் உஞ்சைக் காண்டத்தில் ௩௧-சிற்றுறுப்புக்கள் காணப்படவில்லை, நரவாண காண்டத்தின் மேலுள்ள காண்டங்கள் இவையென்பதும் அவற்றின் சிற்றுறுப்புக்கள் இத்துணையென்பதும் தெரியவில்லை, வீரசோழியம், அலங்காரப் படலத்தில் "ஆக்குதல் கேட்டவாக்கு" (௪) என்னுங் கலித்துறையுரையில் குண்டலகேசியும் உதயணன்கதையு முதலாகவுடையவற்றில் தெரியாத சொல்லும் பொருளும் வந்தனவெனின், அகலக்கவி செய்வானுக்கு அப்படியல்லதாகாதென்பது, அன்றியும் அவை செய்த காலத்து அச்சொற்களும் பொருள்களும் விளங்கியிருக்குமென்றாலும் அமையுமெனக் கொள்க, என்று பெருந்தேவனாரெழுதியிருத்தலால், இந்நூலில் அவர் காலத்திலேயே விளங்காத சொல்லும் பொருளும் வந்திருக்கின்றனவென்று தெரிகின்றது. "வ்யாஸ்தந்நைகத்யாஸ்ஸ்தம் சக்ருதிகணம் ஜநமீநவல்மீகதோ நாபௌநாபஸ் மச்சுயுதஸ்யபஸ்மகத பாஷ்யநசாபாஷிதம் சித்ரார்த்தாம் நபருஹத்கதாசக்தம ஸுசராமணி நாஸம் குரு! தேவதவத் குணாப்ருந்தவாணா நமஹமகாதத்தும கதம சகநுயாம்" என்னும் சுலோகத்தால், பிருஹத்கதையின் பெருமையும் அந்நூலாசிரியராகிய குணாட்டியரின் உயர்வும் நன்கு புலப்படும் [இது, வடமொழிக் குவலயானந்தத்தில் பரிகராலங்காரத்திற்கு உதாஹரணமாக ஸ்ரீமத் அப்பையதீக்ஷிதரால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் பொருள் ஒன்றாகவிருந்த வேதக்கூட்டத்தைப் பகுத்தேனல்லேன். புற்றிலிருந்து பிறந்திலேன், திருமாலுடைய உந்தியிலிருந்து ஜனித்திலேன், நல்லதாகிய மஹாபாஷ்யத்தைச் சொன்னேனல்லேன், விசித்திரங்களான பொருள்களையுடைய பிருஹத்கதையைச் செய்தேனல்லேன், இந்திரனுடைய குருவாக இருந்தேனல்லேன், ஆதலால் ஸ்வாமீ! தேவரீருடைய குணங்களின் கூட்டத்தை வர்ணிப்பதில் அடியேன் எப்படி

ஆற்றலுடையேனுவேனென்பது]
இது கதை யெனவும் உதயணன்
கதை யெனவும் வழங்கும். சைன
னாகளுடைய ஆட்சியிலுள்ள
உதயண குமார கதை வேறு
இது வேறு 13, 15, 21-2 30, 37,
44, 47, 50, 56, 142, 148, 158,
167, 188, 190, 200 - 201, 211-3,
253, 268, 300, 325
பெருங்குளம், 138
பெருங்கோப்பெண்டு - இராசமா
தேவி, 23
பெருஞ்சண்பகம், 41
பெருஞ்சிறப்புப்பத்தல், 158
பெருஞ்சோற்றமலை, 178-9
பெருந்தகவு, 168
பெருந்தகை, 215
பெருந்தவமுனிவன், 100 216
பெருந்தானம், 156
பெருந்தீவு, 19
பெருந்தீவுகள் நான்கு, 83
பெருந்துருத்தி - கரை வீசுங் கருவி
விசேடம், 327
பெருந்தெரு, 68, 166
பெருந்தேவி, 104
பெருநெறி, 137
பெரும்பசி, 152, 180
பெரும்பண் நான்கு, 330
பெரும்பற்று, 100.
பெரும்பாணாற்றுப்படை - பத்துப்
பாட்டினுள் நான்காவது, 500 -
அடிகளையுடைய அகவற்பாவால்
அமைந்துள்ளது, பரிசில் பெற்
றக்கொண்ணிய பாணனொருவனை
அது பெற்றானொருவன் தொண்
டைமா னிளந்திரைய னிடத்தே
ஆற்றுப்படுத்தியதாக அவ்விளந்
திரையனைக் கடியலூருருத்திரங்
கண்ணனார் பாடியது. இதற்கு
ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழு
தியவுரை யொன்றுண்டு, 37, 42-
3, 90, 125, 130, 143, 154, 171,
201, 212, 249, 263, 329
பெரும்பிறிது, 255
பெரும்பின், 224
பெரும்புறக்கடல், 83
பெரும்பெயர்ப்பீடிகை, 121
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர், 194,
பெரும்பெயர் மன்னன், 214 [252
பெரும்பேறு, 272, 372
பெரும்பொருள், 216
பெரும்பொழுது, 121
பெருமகன் - அரசன், 159, 278,
285
பெருமதர் மழைக்கண், 209, 245
பெருமனைக்கிழத்தி - கோவலன்
தாய், 95
பெருமைசால் நல்லறம், 121, 137
பெருவழி, 47, 137
பெருவனம், 68
பெருவிழா, 4, 29
பெருவிறல்வேந்து, 157
பெற்றி - தன்மை, பேறு, 29, 107,
115, 137, 164, 174, 237, 241,
278, 298, 308, 380.
பெற்றிமை, 237, 286
பெறுதல்முதல் சாதலீறானவை கரு
விற்சார்ந்த பொழுதெல்லப்பன,
315
பெறுதி - ஆலாபம், 283
பேடி, 39
பேடிக்கோலத்தின் இயல்பு, 37
பேடியர், 29, 41
பேடு - புறநாடகம் பதினொன்றனு
ளொன்று, 37
பேணுமாக்கள், 343
பேணுநர் - பாதுகாப்போர், 151,
157
பேது - அறியாமை, 79
பேதைமை, 237, 271 - 2, 369, 372,
377, 380
பேய், 38, 78, 90, 196, 272 - 3,
278, 307, 373 - 4,
பேய்மகள், 77, 91
பேயமை, 372
பேரளவியற்றல், 64
பேரறம், 342
பேரறிவாளன் - புத்தன், 138

பேரறிவு, 198, 200.

பேராசிரியர் - பழையதமிழ் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர், நுண்ணிய அறிவினரென்று ஆன்றோரால் புகழப்படுபவர், எட்டுத்தொகையில் இரண்டாவதாகிய குறுந்தொகையில் 380-செய்யுளுக்கும், திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாருக்கும், தொல்காப்பியத்திற்கும் உரைசெய்திருக்கின்றனர், இவற்றுள், குறுந்தொகையில் 380 - செய்யுளுக்கு உரைசெய்திருத்தல், "நல்லறிவுடையதொல் பேராசான், கல்வியுங் காட்சியுங் காசினியறியப், பொருடெரி குறுந்தொகையிருபது பாட்டிற், கிதுபொருளென்றவனெழுதா தொழிய, இதுபொருளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்" என்னும் நச்சினார்க்கினியருரைச் சிறப்புப்பாயிரத்தாலும், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருக்கு உரைசெய்திருத்தல் பிரயோக விவேகவுரையாலும், கல்லாடத்தில் "வெள்ளருவிக் குடைந்து" என்னுஞ் செய்யுளுக்கு மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளை யெழுதிய வுரையாலும், தஞ்சைவாணன் கோவையில், "புயலேசுமந்து" என்னுஞ் செய்யுளுக்குக் குன்றத்தூர்ச் சொக்கப்ப நாவலரெழுதிய வுரையாலும், தொல்காப்பியத்திற்கு உரைசெய்திருத்தல் தொல்காப்பிய வுரையில் நச்சினார்க்கினியர் ஆங்காங்குக் குறிப்பித்திருத்தலாலும் இனிது விளங்கும், இவர் நச்சினார்க்கினியர் காலத்திற்கு முற்காலத்தினர், இது, "பேராசிரியரும் யானே யீண்டையேனே என்னுங் குறுந்தொகைச் செய்யுளில் மீனெறி தூண்டில் என்பதனை ஏனையுவமமென்றார்" (தொல் அகத் சூ ௩௯) என்று நச்சினார்க்கினியரெழுதியிருத்தலால் உணரப்படும், 10, 298, 310

பேரானந்தை, 73-4

பேரியாறு, 229, 278, 301.

பேரில் - பெரியவீடு, 250.

பேஞர், 24

பேறு, 164

பை-படம், 222, 224

பைஞ்சேறு - சாணம், 212

பைதல் - துன்பம், 185

பைந்தொடிமகளிர், 65

பைமறி - பையைமறித்தல், அஃதாவது பையின் உட்புறத்தைவெளிப்புறமாக்குதல், 53

பைரவவேடதாரிகள், 70

பைரவன்-சூரிய அரசர்களுளொருவன், 301

பைவிரித்தல், 224

போங்கர் - கடும்மலை, சோலை, மரக்கிளை, 50, 207, 211

பொங்குநீரப்பரப்பு, 2

பொங்குமெல்லமளி, 85, 193

பொச்சாந்தார், 108

பொடித்தல், 189

பொத்தி - மூட்டி, 23 - 4, 171, 204

பொதியறை - துவாரமில்லாத அறை, 51, 202

பொதியில்-அம்பலம், பாண்டிநாட்டுள்ள ஒருமலை, தேவரெல்லாருங் கூடியிருந்ததற் கிடமாதலின் இதற்குவந்த பொதுவிலென்னும் பெயர் இக்காலத்துப் பொதியிலென்று மருவிற்றென்பர் தஞ்சைவாணன் கோவையுரையாசிரியர், இதனவளத்தைக் காணவந்த பொழுதுதான் காயசண்டிகை விருச்சிகன் சாபத்தால் யானைத்தீயென்னுந் தீராப்பசியையடைந்தாள், 11, 17, 168, 180, 182, 218 - 9, 222, 227, 229, 235, 332

பொதியிற்குன்றம், 219

பொது - அனுமான அளவையின் பிரிவுகளில் ஒன்று, 305.

பொதும்பர் - இளமரக்கா, 42

பொதுவர் - பொதுமகளிர், 331.

பொது வறிவு, 100, 116

பொதுவனுமானம், 305

பொதுவியல் - எல்லார்க்கு மொப்ப ஆடுங்கூத்து, 20.

பொய், 115, 126, 196, 247, 250, 273, 374.

பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச் சாட்சி சொல்லுவோர், 14.
பொய் கூறாமை-தசசீலத்துள் ஒன்று, 231.
பொய்கை, 42, 44, 48, 117, 121, 123, 172, 181, 187, 194
பொய்தீர் பொருள், 321
பொய்ந்நோய் 260
பொய்ப்பழி. 248
பொய்யா நா, 229
பொய்யாற்றொழுக்கம், 255, 263
பொய்யில் புலவன்-திருவள்ளுவநாயனார், 238 244
பொய்யின்றுணர்ந்தோன், 279
பொய்யுரு, 9, 334
பொய்யைத் தவிர்கவென்றல், 263
பொய்வேட்டத்தார் முதலிய அறுவகையோர், 219
பொரி, 75
பொருணிகழ்வு, 316,
பொருதல், 307
பொருநராற்றுப்படை - பத்துப் பாட்டினுள் இரண்டாவது, 248-அடிகளையுடைய அகவற்பாவாலமைந்துள்ளது, பரிசில் பெறக் கருதிய ஒரு பொருநனைப் பரிசில் பெற்றானொருவன் இளஞ்சேட்சென்னியின் புதல்வனாகிய சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அக்கரிகாற்பெருவளவனை முடத்தாமக் கண்ணியார் பாடியது, இது கரிகாற் பெருவளவன் கொடையையும் அவன் வீரத்தையும் அவனுடைய சோழநாட்டின் வளத்தையும் காவிரிநதி பயன் படுதலையும் நன்றாகக் கூறும், இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையொன்றுண்டு, 52, 90, 110, 144-5, 154, 162, 203-4, 211, 248, 331
பொருமுகப்பளிங்கு, 54
பொருமுகவெழினி மூவகைத் திரைச்சீலைகளுளொன்று, அரங்கில் இடப்படுவது, 54.
பொருவறுசிறப்பு, 101.
பொருவறுபூங்கொடி, 108
பொருள் - சத்தியம், தத்துவம். 9, 195, 291, 303, 316, 359
பொருள் இருபத்தைந்து, 320
பொருள் ஒன்பது, 321
பொருள்களின் குணம், 322
பொருள் நான்கு, 113
பொருள் பன்னிரண்டு, 369
பொருள்புரி நெஞ்சிற் புலவோன், 217.
பொருள்வழங்கு செவித்துளை, 108
பொருள் விலையாட்டி, 62
பொருளளவை, 306
பொருளுரை - புகழுரை, மெய்வார்த்தை, 22, 140, 233, 244
பொருளெனக்கொண்டோர் - காரியமாகக்கொண்டோர், 263
பொல்லாக்காட்சி, 230, 273-4, 374
பொலங்கொடி, 109
பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை,
பொலம் - பொன், 16. [301
பொலம்பிறை, 38.
பொலம்பூங்கா, 156.
பொலம்பூவாடை, 59.
பொலிதல், 144
பொழிந்தூண் சுரத்தல், 157
பொழில், 44, 49-51, 111, 136, 165
பொழுது, 121
பொளித்தல், 47
பொற்குளம்பு, 163
பொற்கொடி, 109
பொற்சுவர், 190
பொற்பணி செய்வோர், 329
பொற்பூங்கொடி, 54
பொற்றகடு, 163
பொற்றட்டு, 208
பொற்றார், 331.
பொற்றேர்ச் செழியன், 149
பொற்றேரின் மேலுள்ளயானை, 39
பொற்றொடிமாதர், 135
பொற்றோடு, 64.
பொறி, 30
பொறிகள் ஐந்து, 321
பொறிமயிர் வாரணம், 94
பொறேன், 64.

பொறை - பாரம், 102
பொன் - சூரியன், திருமகள், 20, 79, 170
பொன்செய்கொல்லர் - உருக்குத் தட்டார், 329
பொன் நான்குவகை, 47
பொன்பிறப்பு, 314
பொன்மண்டபம், 212
பொன்முட்டை, 163
பொன்வாகை, 301
பொன்வாணிகர், 331
பொன்வாயமணிச்சிரல், 44
பொன் வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை - ச்சீலத்துள் ஒன்று, 231
பொன்றக்கெடுதல் - முற்றக்கெடுதல், 371-2, 385
பொன்றிகழ்நெடுவரை, 1
பொன்றிகழ்மேனி யொருத்தி 193, 203, 229
பொன்னணிநேமி, 147
பொன்னம்பலம், 332
பொன்னுணர்கோத்த நன்மணிக் கோவை, 38
பொன்னிற்பொலிந்த நிறத்தாள், 79
பொன்னின்கோடு, 163
பொன்னினுடி, 210
பொன்னுயிர் - ஐவகையுயிர்களுள் ஒன்று, 315
பொன்னுயிரைக்காண்போர், 331
பொன்னூசி, 347
பொன்னெயிற்காஞ்சி, 237
பொன்னேரனையாய், 20
போகந்தருதவம் - அநுபவிக்குந் தன்மை, 375
போகடல், 163
போகபுவனம், 306
போகம், 331.
போகலும் போகுவை, 283
போகுயர் புற்றளை, 222, 224
போசனசாலை, 218
போத்தந்தியோ, 311
போத்கம், 39
போதம் - ஞானம், 122
போதல் செய்யாவுயிர், 22.
போதவிழ்செவ்வி, 188
போதாயனீயம் - வேதாங்கமாகிய கற்பவகையுள் ஒன்று, போதாயனமுனிவரால் செய்யப்பட்டது, 301.
போதி - அரசமரம், என்றது, பல்குனி நதிக்கரையில் உள்ளது; இதன் நிழலிலிருந்து ஆராய்ந்த பொழுது நான்குவகைப் பட்ட சத்தியங்களை அறிதற்குரிய ஞானமுண்டானமைபற்றிப் புத்தன் 'போதிமாதவன்' என்று சொல்லப்படுவன்; அவனிருந்தமைபற்றி இது மகாபோதியென்று வழங்கப்படும், 122-6, 140-41, 338
போதி ஐந்து கிளைகளையுடையது, 298, 367
போதிகை, 212
போதிச்செல்வம் - அறிவாகியசெல்வம், 123
போதிசத்துவர் - அறிவில் உயர்ந்து பின்பு புத்தனாக அவதரித்தற்குரியவர், இவர் மூவகையினர், 347, 367
போதித்தலைவன், 122, 164
போதித்தானம், 187
போதிப்பகவன், 340.
போதிமாதவன், 100, 164.
போதி மூலத்துநாதன், 347
போதிமூலம், 367
போதிமூலம்பொருந்திய சிறப்பி னொருதன், 140
போதியின்னறம், 338.
போதியுறவோன், 141
போதி வேந்தன் - புத்தன், 368.
போது - மலர், 44, 164, 207
போந்து, 291.
போந்தைக்கண்ணி, 239
போம் எவற்பண்மை, 68, 150
போயகங்குல், 95
போயபிறவி, 118
போர்க்களம், 66.
போலிமூன்று, 354.
போவல் - போவேன், 34
போவழி, 129, 225.
போழ்தத்து - பொழுதில்; 103, 122, 164.
போழ்தல், 254
போழ்வாய்க்கூகை, 78.
போற்று, 136

போற்றிக்கேண்மின், 274
போனம் - போஜனம். 112
போனகம் நால்வகை, 345
பௌத்த சங்கத்தார், 25
பௌத்த சந்நியாசி, 59
பௌத்தசம்பிரதாயம் 166
பௌத்தசமயமரபு, 32
பௌத்த தருமம், 335
பௌத்தநூல், 230, 271, 369 384
பௌத்தம், 309
பௌத்தமுனிவர், 218
பௌத்தர், 123, 155, 370 375
பௌத்தர்கள் பிரமாணம் மூன்று 350
பௌத்தரிலுயர்ந்தோர், 101
பௌத்தன், 115, 354 - 5
பௌத்தாகமம் - வினயபிடகம் ஸூத்திரபிடகம் அபிதர்மபிடகமென்பன, 298 - 9.
பௌத்தாவதாரம், 61
பௌர்ணிமை, 115, 121 [289.
பௌவம் - கடல், 44, 87 191,
மக்கட்கருமுதலிய ஆறு - மக்கட்கரு, தெய்வக்கரு, பிரமக்கரு, நரகக்கரு, விலங்கின்கரு, பேய்க்கரு என்பன, 272.
மக்கள், 1, 13, 147, 154, 165, 181, 256, 273, 279, 3734, 379.
மக்கள்தேவர், 141, 271 198
மக்கள்யாக்கையினியல்பு, 116,
மகத் தத்துவம், 319 - 20.
மகதம் - ஒருநாடு, இது தக்ஷிண மகதம் உத்தரமகதமென இரண்டு வகைப்படும், 114, 296,
மகதவினைஞர், 212. [298
மகரயாழ் - நால்வகையாழினுள் ஒன்று, இதற்கு நரம்பு பதினேழு, 47, 201, 204.
மகள் - மனைவி, 7, 228.
மகளிர், 52, 204.
மகளிர்க்குரிய காவல் மூன்று, 195
மகளிர் குளனாடரவம், 90
மகளிர்தூமமேந்தல், 90
மகளிர் பிறர் நெஞ்சுபுகுதல் குற்றம், 243 [65
மகளிர்மாலையில் விளக்கெடுத்தல்,
மகளிர் விளையாட்டின்வகை, 210
மகளிரும் யானையும் வீணைக்கு வணங்கல், 201
மகன் - கணவன், 228
மகன்றாயர், 264
மகனை முறைசெய்த மன்னவன், 252
மகா கண்டகம்-பாளீ பாஷையிலுள்ள ஒரு பௌத்தநூல், இதில் புத்த சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது, 366
மகாத்துவீபம் நான்கு, 83.
மகாபரிநிர்வாண ஸூத்திரம் - தீககநிகாயமென்னும் நூலின் பகுப்புகளுள் ஒன்று, இதில் புத்த சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது 366
மகாபலி - ஓரரசன், 206-7
மகாபோதி, 61, 123, 297, 366-8
மகாபோதியின் நிறம் பொன்னென்பது, 340
மகாராஜிகலோகம், 3, 31, [illegible], 367, 373
மகாராஷ்டிரதேசம், 93, 212
மகாவாக்கம் - வினய பிடகத்தின் பகுப்பினுள் ஒன்று, பாளீ பாஷையிலுள்ளது, 299, 366
மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம், 374
மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இன்பம், 273, 374
மகிழ்சிறத்தல், 74,
மகிழமரம், 40.
மங்களத்திருநாள் - வைசாக சுத்தப் பூரணிமை, இத்தினத்தில் புத்தன் ஞானம் பெற்றமையின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது. பௌத்தரால் சிறப்புக் கொண்டாடப்படும், 115,
மங்கலமொழி, 390.
மங்கலவெள்ளை - சந்தனம், 112,
மங்கலாபுரம், 112.

மங்களர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
மங்குறோய்மாடம், 59
மஞ்சாடிமரம், 40
மஞ்சு - அழகு, வெண்மேகம், 173.
மஞ்சுடை மால்கடல், 173
மஞ்ஞை - மயில், 43, 95, 208
மட்டவிழலங்கல், 48.
மடக்கொடி, 215
மடல், 35, 43
மடவரல், 244
மடவார்கற்பு, 252, 261
மடவோர் - மகளிர், மூடர், 76, 209
மடற்பூந்தாழை, 96
மடி - ஆடை, 344
மடித்தசெவ்வாய், 69
மடிதல், 130, 158, 248, 252
மடுத்தல், 144
மடை - சோறு, 74
மடைக்கலம், 231, 259
மடைத்தொழில், 225
மடைதீயுறுத்தல், 74
மடைநூல், 21.
மடைப்பள்ளி, 218
மடைமாண்செப்பு, 48
மடையன் - சோறாக்குவோன், 231-2, 259,
மண்கணை முழவம், 77
மண்டபம், 190
மண்டலம், 315
மண்டிணிஞாலம், 129
மண்டிலம், 66-7, 285, 377
மண்டிலவகை, 370
மண்டை - பிச்சைப்பாத்திரம், 72, 75.
மண்டைப்பாணர் - பிச்சைப்பாத்திரத்தையுடைய பாணர், 330
மணமுகன் - தவளமலையிலிருந்து தவஞ்செய்த ஒரு முனிவன், இவனிடத்திருந்த பசுவயிற்றிலே தான் புண்ணியராசன் பிறந்தான், 162-3, 165, 281
மண்ணுமேனி, 34
மண்ணுள்வேந்தன், 165.
மண்ணுறச்செய்தபாவை, 235
மண்ணீட்டாளர், 70, 329
மண்ணீடு, 55, 70, 83, 199.
மணஞ்சேர்முதல்வி, 154.
மண்வளம் பிழையாமை, 283
மண்வளம் பெருக்க, 215
மணங்கெழுமுரசம், 14
மணமனைமறுகு, 167
மணல், 97, 117.
மணவாளமாமுனிகள் - தென்கலை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆசாரியர், இவருடைய ஆசிரியர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையென்பவர், இவர் வடமொழி தென்மொழிகளில் நூல் செய்தலிலும் உரை செய்தலிலும் வல்லவர், இவர் இயற்றியவை ஆர்த்திப் பிரபந்தம், உபதேச ரத்தினமாலை, கீதார்த்த பாஷ்யதீபம், ஞானஸார வ்யாக்யானம், தத்வத்ரய வ்யாக்யானம், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, திருவாராதனக் கிரமம், நூற்றந்தாதியுரை, பரமேயஸார வ்யாக்யானம், பெரியாழ்வார் திருமொழி வியாக்யானம், முப்பத்தாறாயிரப் படிக்குப் பிரமாணத்திரட்டு, முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யானம், யதிராஜவிம்சதி, ஸ்ரீ வசன பூஷண வ்யாக்யானம், ஸப்தகாதை வ்யாக்யானமென்பன இவராற் செய்யப்பட்டுள்ள தனிப்பாடல்கள் பல, இவர் சிஷ்யர்கள் அஷ்டதிக்கஜங்கள் முதலியோர், இவர் நியமனத்தினாலே ஸப்தகோத்திர நிபந்தனம் நடந்து வருகின்றதென்பர், இவருடைய தமிழ்ச்செய்யுட்கள் சொற்சுவை பொருட்சுவை செறிந்துள்ளவை, 317
மணற்குன்றம், 18, 98, 117, 266.
மணி - மாணிக்கம், 26, 42, 221, 286, 289
மணிக்காஞ்சி, 191
மணிக்கோவை, 38-9.
மணிச்சிரல், 44
மணித்தேர், 49
மணித்தோய்த்தி, 34
மணித்தோள், 224
மணி நொச்சி நங்கைகல், 252
மணிப்பீடிகை, 99, 101
மணிப்பூணகலம், 99.

மணிப்பகர்வோர், 331
மணிபதமம் - புத்தன்பாதம், 32
மணிபல்லவம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே 30 - யோசனையளவிலுள்ள ஒரு சிறுதீவு, தன்னைத் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிவிக்கும் புத்தபீடிகையொன்றும் கோமுகி என்னும் பொய்கையொன்றும் இதில் இருந்தன, 5, 8, 66, 84-7, 96, 101, 106, 110, 113, 117-9, 121, 134, 160-62, 164-5, 227, 233-4, 239, 269, 274, 276, 278, 284, 288, 334, 342-3, 346, 366
மணிமூன்று, 299
மணிமேகலாதெய்வம் - அரசகாவாணைத பண்ணுத்தபடி இந்திரனேவலாலே சிலநாளைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருத்தலையுடைய ஒரு தெய்வம், கோவலன் தன் குலத்தோரிலொருவனை இத்தெய்வம் கடலிற் பாதுகாத்த நன்றி பாராட்டியே தன் புதல்விக்கு மணிமேகலையென்று பெயரிட்டான், மணிமேகலையை நல்வழிப்படுத்தற்கு எண்ணி அவளை உவவனத்திருந்து மணிபல்லவங்கொண்டு சென்று புத்தபீடிகைக் காட்சியாற் பழம்பிறப்பு உணர்வித்துப் பூர்வஜன்ம நாயகன் இன்னுனென்பதைத் தெரிவித்ததன்றிச் சிறந்த மூன்று மந்திரங்களைப் பின்பு அவளுக்கு உபதேசித்தது, 5, 54, 63, 66, 84-7, 91, 95, 97, 106, 108-9, 117-8, 131, 134-5, 193, 199, 203, 227, 235, 239, 269, 289-90, 300, 333, 343, 366
மணிமேகலாதெய்வம் சபித்தமை, 348
மணிமேகலை - கோவலனுக்கு மாதவிபாற் பிறந்தவள், இக்காப்பியத் தலைவி, 4-6, 19-20, 27-8, 30, 34, 40-41, 44, 48, 51, 53-4, 62, 66-8, 70-71, 84-7, 93, 97-8, 101, 105, 107-9, 117-9, 124, 131-3, 135-6, 143, 152, 166, 168-9, 177, 179, 180, 184-6, 188-93, 196, 201, 203, 205-6, 215-8, 220, 222-3, 225-7, 229, 231, 233, 236, 239-41, 243-4, 246, 250, 252-3, 255-8, 260-61, 264-6, 269-70, 274, 276-8, 280, 282, 284, 286-7, 290-93, 300, 316, 323, 324-5, 332, 340-41, 344-6, 349, 365-6, 390
மணிமேகலைத்துறவு - மணிமேகலை நூல், 9
மணியறைப்பீடிகை, 63
மணியிழந்தநாகம், 85
மணியுயிர் - ஐவகையுயிர்களுள் ஒன்று, 315.
மணியைக்கடலில் வீழ்த்தோர், 26.
மணிவிளைஞர், 330.
மணைபோற் பிறக்கும்பிண்டம், 140.
மதப்புகர் முகக்களிறு, 201
மத்தளம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி, [‘மத்து - ஓசைப்பெயர், இசையிடனுகிய கருவிகட்கெல்லாம் தளமாதலின், மத்தளமென்று பெயராயிற்று’ என்பர் அடியார்க்குநல்லார்] இஃது உத்தமக்கருவியென்றும் அகமுழவென்றுங் கூறப்படும், 83, 210
மத்தியமநிகாயம் - ஸூத்திர பிடகத்தின் பேருறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299, 350, 366
மதகு, 138
மதச்சகதி - மதுக்களி, 323
மதயானை, 261
மதர்மழைக்கண், 245
மதலை - கொடுங்கை, பற்றுக்கோடு, 17
மதலைத்தூக்கு - இசைத்தமிழ் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள எழுவகைத் தூக்கினுள் ஒன்று, இரண்டு சீரையுடையது, 310.

மதவுநடை நல்லான், 65
மதன் - செருக்கு, மன்மதன், 37, 84
மதனிநெஞ்சம், 48
மதி - மாதம், முன்னிலையசை, 57, 267, 284
மதி சேர்க்குவமை, 49
மதிமருள் வெண்குடை, 14, 251
மதிமாறோர்த்தனை, 284
மதிமுகம், 51, 68, 201
மதியம், 49
மதில், 167
மதிலுறுப்புகள், 64
மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல் - கூத்தநூல், 9
மதிற்பொறிகளின் வகை, 328
மது, 49, 51, 93, 167, 219, 227
மதுக்கமழலங்கல், 222
மதுக்களி, 323
மதுக்களிமயக்கம், 134, 136, 262
மதுமலர்த்தார், 202
மதுராபதி - தென்மதுரையின் அதிதேவதை இந்தத் தெய்வத்தாலேதான் கண்ணகி கோவலனுடைய முற்பிறப்பின் வரலாறு முதலியவற்றைத் தெரிந்து கொண்டாள், இவள் மதுரைமா தெய்வமென்றுங் கூறப்படுவாள் 294, 296
மதுரை - ஒருநகரம் இதில் சிந்தாதேவியின் கோயிலொன்றிருந்தது, ஆபுத்திரன் முதலிற் பல நாளிருந்து அறஞ்செய்தது இந்நகரத்தேதான், இது தக்கிண மதுரையெனவும் வழங்கப்படும், 24, 121, 150, 241, 246-7, 285, 294, 334
மதுரைக்காஞ்சி - சங்கப் புலவர்கள் அருளிய பத்துப்பாட்டுளாறாவது 782 - அடிகளையுடையது, தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறு நிமித்தம் நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடி மருதனார் பாடியது அப்பாண்டியனுடைய முன்னோர் பெருமையையும் பாண்டிநாட்டின் ஐந்திணை வளங்களையும் மதுரையின் அழகையும் வேறு பலவற்றையும் இது கூறும், இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையொன்றுண்டு, 27, 30, 34, 38, 45-6, 48-9, 52, 90, 102, 116, 121, 128, 139, 188, 196, 200, 204, 209, 241, 279, 331
மந்தி - பெண்குரங்கு, 42
மந்திரச்சுற்றம், 341
மந்திரம், 110, 116, 182, 199, 260, 300
மந்திரம் மூன்று, 6, 135
மந்திரமாக்கள், 91.
மந்திரவாதம், 33
மந்திரவாதகர் - பலித்தற்காக மந்திரங்களை உருவேற்றுபவர், 70
மந்திரிகளவீதி, 331
மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதி, 240, 252
மம்மர், 247, 252.
மயக்கத்தை ஒழித்தற்கு வழி, 389
மயக்கம், 106, 114, 132, 136, 239, 273, 374
மயக்கு, 173, 194
மயக்குறு வெகுளி, 228
மயங்கல், 43, 301
மயங்குகால் - சுழல்காற்று, 44
மயரி - மயக்கமுடையவன், 245
மயற்பகை, 256, 258, 260.
மயன் - காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற் பளிக்கறையிலுள்ள புத்தபீடிகையையும், சக்கரவாளக் கோட்டத்தையும், கந்திற் பாவையையும் நிருமித்த தெய்வத்தச்சன், இவனை அசுரத்தச்சனென்றுங் கூறுவர், 33, 83-4, 92, 224, 226, 236
மயானம், 171, 227, 259.
மயானவருணனை, 69, 77
மயான வாசினி, 70
மயிர்ச்சாந்து, 47.
மயில், 40, 42-3, 50, 95
மயிலை - மல்லிகைவிசேடம், 267
மரக்கலம், 44, 301.

மரக்காலாடல் - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று, இதன் உறுப்புக்கள் நான்கு, 37.
மரச்சோலை, 50
மரஞ்சேர்பறவை, 154
மரணத்துன்பம், 145
மரத்தாற் செய்த பாவை, 235
மரத்தாற் செய்த யானை, 39
மரப்பந்தர், 30
மரம் மாலையாகப் பூத்தல், 31
மரவகைகள், 40
மரவுரியுடை, 181
மராஅம் = மரவம் - வெண்கடம்பு, 40, 46, 209
மராட்டக்கம்மர், 212
மரீஇ, 152, 199
மருகன் - மருமான், வழித்தோன்றல், 51-2, 206, 275
மருங்கு - குலம், சடம், 146, 161, 188
மருத்துவரிருவர் - தெய்வவைத்தியரிருவர், 16
மருத்துவன், 106
மருத்துவி - மருந்து கொடுப்பவள் 180
மருதத்தின் நரம்பு, 65
மருதந்துவர், 59
மருதப்பண், 330
மருதம், 65
மருதி - காவிரிப்பூம் பட்டினத்திருந்த ஒரு பார்ப்பனி, 212-3, 248
மருந்தில்கூற்றம் - பரிகாரமில்லாத யமன், 279
மருந்து, 35, 100, 123, 180, 256, 258, 308
மருவூர்ப்பாக்கம் - காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின் ஒருபகுதி, 13
மருள் - அறிவின்றி மயங்கியிருப்பது, உவமவுருபு, மயக்கம், 44, 140, 251, 304.
மருள்படுபூங்குழல், 42
மருளறுபுலவ, 104
மரூஉ, 200
மல்லல்மேதவன் - பாணவம்சத்துற் பிறந்த ஓரரசன், இவனுக்கு ஐந்தேக மல்லனென்றும் ஒரு பெயருண்டு, 207.
மல்லன்மா ஞாலத்துமக்கள், 138, 263.
மல்லிகைவிசேடம், 267
மலடி, 354
மலயம், 11
மலர், 51, 199
மலர்க்கணைமைந்தன், 211
மலர்க்கூந்தல், 111
மலர்கதிர் மண்டிலம், 66
மலர்தலையுலகம், 138.
மலர்தொடுத்தல், 21
மலர்ப்பள்ளி, 97, 190
மலர்ப்பாணம் ஐந்து - தாமரை, மா, அசோகம், முல்லை நீலமென்பன, 267.
மலர்ப்பொய்கை, 117
மலர்மண்டபம் - பூத்தொடுக்கு மண்டபம், 29.
மலர்வனம், 44, 48
மலரணையாகிய சேக்கை, 47, 97
மலரால் செய்யப்படும் அர்ச்சனை, 94
மலை, 170, 179, 182, 188
மலைத்தல் - மாறுபடுதல், 152, 213, 254
மலைநாட்டு வழக்கு, 149
மலைநாடு, 231, 301
மலைபடுகடாம் - சங்கப் புலவர்களருளிச் செய்த பத்துப்பாட்டினுட் பத்தாவது. 583-அடிகளையுடைய அகவற்பாவால் அமைந்தது, மலையை யானையாக உருவகித்து அதன்கட் பிறந்த ஓசையைக் கடாமெனச் சிறப்பித்தமையின், இப்பாட்டு இப்பெயர்பெற்றது, பரிசில் பெறுதற்குச் சமைந்த கூத்தனொருவனைப் பரிசில் பெற்றானொருவன் பல்குன்றக் கோட்டத்துக்குச் செங்கண் மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நன்னனை இரணியமுட்டத்துப் பெருங் குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் பாடியது, கூத்தராற்றுப்படை யெனவும் இது பெயர் பெறும், இந்நூலில் அந்நன்னனது பலவகைச் சிறப்பும், நவிரமென்னும் மலையிற் காரியுண்டிக் கடவுளென்னுந் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளி

யிருக்கும் சிவபெருமானுடைய மகிமையும் கூறப்படும் இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையொன்றுண்டு, 46, 94, 109, 143-4, 152, 173, 286, 318
மலையாவறம், 335
மாலை, 39, 42, 51
மழுவாணெடியோன், 241
மழை, 49, 157, 185, 219, 241
மழைக்கண், 245
மழைமருமகத்தம், 296.
மழை மாடங்கட்கு உவமை, 49
மழைவளங்கரத்தல், 127, 158, 237
மழைவளந்தரும் பத்தினிப் பெண்டிர், 168, 172-3, 243
மழைவளந்தரூஉ மழலோம்பாளன், 57
மழைவளம், 128
மற்கலிதேவன் - ஆசீவக மதத்தோருடைய கடவுள், 312, 315
மற்கலிநூல், 315
மற்கூத்து - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று, இதன் உறுப்புக்கள் ஐந்து, 37
மற்கற்பு - சீறிய கற்பு கோபத்தால் மதுரையை எரித்த கண்ணகி கற்பு இங்ஙனங்கூறப்படும், 294
மறச்செவி, 106
மறஞ்செய் வேலோன், 7
மறத்தல், 203, 291
மறந்தருதுன்பம், 228
மறப்பின் பாலார், 256
மறம், 254
மறலும் - விரோதிப்பான், 36
மறவணம் - பாவத்தன்மை, 25, 113
மறவர் - வீரர், 13, 18, 304.
மறவி, 234
மறவிருள், 230, 238
மறவுரை, 106
மறன், 276
மறித்து - மீட்டு, 116
மறிந்து, 44
மறு, 67
மறுகி - சுழன்று, 151
மறுகு, 37, 167, 211
மறுதலை, 258
மறுதலையாயினார், 52.
மறுபிறப்பாட்டி, 290
மறுபிறப்பு, 256, 260, 274
மறுமை, 35, 323
மறை - வேதம், 34
மறைஞான தேசிகர் - சிவஞான சித்தியார் சுபக்கத்தின் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர், 307
மறைந்தவேடம், 227
மறைந்துரு, 225
மறைநவில் அந்தணர், 34, 144
மறைநன்னூல், 147
மறைமுறை, 148
மறையோம்பாளன், 112 - 3
மறையோர், 155
மன்பதை - உயிர்ப்பன்மைகள், 60, 254
மன்பெருநன்னாடு, 291
மன்பெரும்பீடிகை, 124
மன்மதன், 282
மன்மருங்கு - இராசகுலம், 241
மன்முறையெழுநாள், 244
மன்றப்பேய்மகள், 91
மன்றப்பொதியில், 222, 227
மன்றம்-ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி, 17, 74-5, 78, 152, 205, 219, 222, 235
மன்று, 65
மன்னகுமரன், 265
மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி என்னும் பழமொழி, 291
மன்னுயிர், 85, 128, 140, 154, 158, 161-2, 164-5, 175-6, 230, 237-8, 291
மன்னுயிர் முதல்வன், 147, 284
மன்னுயிர்முதல்வி, 344
மன்னுயிரோம்பும் ஆருயிர் முதல்வன், 155
மனக்கவற்சி, 110
மனக்கினியான், 228
மனத்தால் நிரும்பித்தல், 322
மனத்திற்றோன்றும் பாவமூன்று - காமம் வெகுளி மயக்க மென்பன 251, 273, 374
மனத்தின்குணம் மூன்று, 374

மனநடுக்குறூஉம், 97.
மனப்பாட்டறம் 132, 238
மனம், 113 264, 306, 319 372
மனமாசு, 106, 139, 230 246
மனமில்லாதிருக்கும் அறமும் பாவமும் உண்டாதல், 33
மனநிலையில்லா வினை அறமும் பாவமும் சிறிதும் உளவாகா, 33
மனம்வாக்குக்காயம், 202
மனுவேந்தன் - ஒரு சோழன், 252
மனுஷ்யலோகம், 373
மனுஸ்மிருதி - மனுவென்பவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஒரு சட்ட நூல், 12 - அத்தியாயங்களையும் 2684-சுலோகங்களையும் உடையது, மற்ற 17 - ஸ்மிருதிகளினும் சிறந்தது, இதில் வர்ணாச்சிரம தர்மங்களும் பிறவும் கூறப்படும். இந்நூற்குக் குல்லூகபட்டீயம், கோவிந்தராஜீயம், மேதாதிதீயம் முதலிய பல வியாக்கியானங்கள் உண்டென்று கூறுவர், இது மனுதர்ம சாஸ்திரமென்றுங் கூறப்படும், 128, 142
மனை-மனைவி, வீடு, 118, 177, 247
மனைத்திறவாழ்க்கை, 385
மனையரங்கம், 87.
மனையறம், 243
மனையுறைமகளிர், 163
மஹாநிரயம் - எட்டு நரகங்களுள் ஒன்று, 82
மஹாப்ரஹ்மலோகம், 3
மஹாப்ரஹ்மாக்கள், 3, 90, 389.
மஹாபதான சூத்திரம் - ஒரு பௌத்த நூல், இதிற்புத்தசரிதம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர், 366
மஹாவீசி - எண்வகை நரகத்துளொன்று, 82
மஹாவிஹாரநாத ஸூத்திரம் - ஒரு பௌத்த நூல், இதில் ஞாநதேயமென்னும் பிரமாணத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர், 350
மஹாஹஸ்திபதோபம ஸூத்திரம் - மத்தியமநிகாயமென்னும் நூலின் பகுப்புக்களுள் ஒன்று, இதிற் பிரத்தியக்ஷத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர், 350
மா - எண்வகை மெய்ச்சாந்துளொன்று இது விலங்கு வடிவமாகப் பிறப்பது, 103, 154, 177, 267, 306
மாக்கள், 76, 147, 174 177, 185, 196, 206 215, 230
மாகதர் - இருந்தேத்துவார், 330
மாடகனி, 208
மாசாத்துவான் - கோவலன் தந்தை இவன் கோவலன் இறந்ததைக் கேள்வியுற்றுத் தன் கையிலுள்ள பொருளனைத்தையும் தானஞ்செய்துவிட்டு பௌத்த மதச்சார்பினனாய்த் துறவுபூண்டு வஞ்சி நகரஞ் சென்று தவஞ்செய்தான். அறவணவடிகளைக் காணுதற்குக் காஞ்சிநகரஞ் செல்லும்படி மணிமேகலையை ஏவினவன் இவனே, 333 338 340
மாசு-குற்றம், 67, 113
மாடம், 47 - 8
மாடலன் - தலையாலங்கானமென்னும் ஊரிலிருந்த ஓரந்தணன், 333.
மாடவீதி, 49
மாண்பு, 239
மாணிக்கச்சோதி, 32.
மாணெழில் சிதைத்தல், 127
மாத்திரை - அளவு, 124, 308
மாதங்கள் பன்னிரண்டு, 121
மாதர், 27, 43, 218
மாதவர் - பௌத்தசங்கத்தார், 25 35, 51, 58, 68, 165, 184, 186-7, 194, 219, 232, 252, 261, 266, 270, 327
மாதவன் 100, 113 116, 133 - 6 164 - 6, 168 - 9, 230, 278
மாதவி - ஒரு நாடகக் கணிகை கோவலனுடைய காதற்பரத்தையாயிருந்து மணிமேகலையைப் பெற்றவள் கோவலன் கொலையுண்டது கேட்டுத் துறந்து அற

வணவடிகள பால சாருமகிழ்கூட்டு அவருடன காஞ்சிசென்று நோற்றிருந்தாள். குருககத்தி, 4, 19-20, 22, 27-8, 33, 40, 48-9, 87, 93, 95, 97, 111, 118, 132-3, 135, 141, 166-7, 186-90, 205, 232, 237, 250, 265-6, 270, 273, 289, 326, 339 344

மாதிரம வளமபடல, 339

மாதுயரெவவம், 61, 113, 243

மாநகா, 236

மாநதி - உணடு, 74, 192

மாநிலங்கொழுபப, 158

மாநிலம வளமபடுா, 139

மாபததினி, 271

மாபெருஙகோயில, 240

மாபெருநதவககொடி, 87

மாபெருநதானை, 136

மாபெருநதுனபம, 79

மாபெருந்தெயவம, 80, 91 135 296

மாபெருநதேவி, 259 264, 266

மாபெருமபததினி, 24, 291

மாபெருமபாததிரம், 122, 131-2, 141-2 161

மாமணி, 26

மாமணிவணணன, 208

மாமறைமாககள, 34, 149

மாமறையாட்டி, 148

மாமுதலாகிய ஐநது திரவியததினை கூட்டததில மதசததி பிறததல, 323

மாயவிஞசை, 228

மாயன, 179

மாயாதேவி - கௌதமபுததருடைய தாய, 367

மாயிதழ்ககுவளை, 192

மாயிருஞாலம, 155, 265

மாயை, 199

மாாசசனை, 77

மாாபு, 144

மாரன - நறகுண நறசெயல்களை நீககித தீககுணம் தீசசெயல்கள விளைவிபபவனாகிய ஒரு தேவன், இவன காமனெனறும் கூறப்படுவான இவனுககு அறுவகைததேவலோகததிலும அதிகாரமுணடு, 61, 124-5, 368

மாரன மகளிர் ஏவல - காமம போகம பொனறயின்மை, 368

மாரஜிதது - மாரனை வெனறவன, புததன, 368

மாராயம - வேநதனறற செயயபபடும சிறபபு, 251.

மாரி, 152, 285

மாருதவேகன - இநதிரவிழாச சேவிததறகுக காவிரிபபூமபட்டினம வருகையிற சணபை நகரததிற சாமதியைக கவாநதுகொணட ஒரு விததியாதரன, 29-30, 56, 69, 93

மால - திருமால, மேகம, 37, 71

மாலவரை, 15

மாலுமி - மீகாமன, 14

மாலை, 29, 65, 190, 203, 230-31 248

மாலைககாரா, 330

மாவணகிளளி - ஒரு சோழன, உதயகுமரன தநதை, 8, 214-6, 266, 268, 277, 288, 340, 346

மாவலி - மகாபலி, 206

மாறறம - வாாததை, 19

மாறறருஙகூறறம, 279

மாறுகொணடோராமனம, 264

மான, 145, 211, 319

மானமறி - குட்டிமான, பெணமான, 262

மானமாலை, 109

மானறு - மயஙகி, 261

மாணூா - ஒரு புததஸதலம, 60, 125

மானிடயாககை, 132

மாணூாதி - சி[illegible]ம, 190

மிகபபெருஞ்செலவா, 75

மிகைநாவிலவேலன, 62

மிசசில - மிகுதி, 151 165

மிசை - மேல, 191, 225, 373

மிடறறுபபாடல, 210

மிடைதல, 300

மிருகேநதிரன - சமேநதிரருள ஒருவன, 316.

மிலைதல் - சூடுதல, 31

மிளை - காவற்காடு, 329
மிறைக்களச்சந்தி 71.
மின், 357
மீட்சி, 304, 307, 351
மீமாஞ்சம், 309
மீமிசை, 99 119, 225
மீளிசும்பு, 110
மீளியாக்கை, 71
மீளுதல் - இல்லாமை 370
மீன்கள், 164, 248
மீன்விலைஞர், 329
மீனறிகழ்கொடியன், 223
மீனத்தகவை, 122, 164
மீனத்திலடசிலை, 122, 164
முக்காலவுணர்ச்சி, 163
முக்காழ், 38-9
முக்குணம், 320
முகம், 45 51
முகில், 102, 110, 305-6
முகிழ = முகை - அரும்பு, 41, 282
முங்குதல் - முழுகுதல், 347
முச்சந்தி, 331
முச்சி - மயிர்முடி, 38 - 9
முசுகுந்தன் - சூரியகுலத்திற் பிறந்த ஒரு சக்கரவர்த்தி, இவன் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்து அரசாண்டவன், 13
முட்டாவாழ்க்கை, 159
முட்டுதல் - குறைதல், வழுவுதல், 159, 172
முட்டுப்பாடு, 35
முட்டை, 310
முடம் - வளைவு, 41, 96
முடலை - முறுக்கு, 171
முடிபொருள், 249.
முடிவெய்துகாறும் நன்றே நினைந்தான், 60
முடுக்கர் - முடுக்குத்தெரு, 89
முடைநாற்றம், 174
முண்டகம், 91
முத்தங்கோப்போர், 210, 330
முக்தி, 105
முத்திறமணி - புத்த தன்ம சங்கங்கள், எந்தற்கருமம் செய்யினும் இவற்றை மும்முறை வணங்க வேண்டுமென்பர், 66.
முத்தீ, 243
முத்து, 51, 102, 212, 220.
முத்துச்சல்லி, 190
முத்துத்தாமம், 17
முத்துத்தூக்கு, 190
முத்துவடம், 138.
முத்துவிளை கழனி, 96
முத்தைமுதல்வி, 198, 203
முதல் - அடி இடம், 44 46 49, 50, 263, 305.
முதலனுமானம், 305
முதலுக்கேற்ற அடை, 300
முதலைச்சாதி விசேடங்கள், 227
முதற்சூலையுடையமகளிர் 91
முதற்பொது, 322
முதன்மாணாக்கன், 239
முதிதபாவனை - ஐந்து பாவனைகளுள் ஒன்று, 388
முதியாள், 227, 237.
முதியோர், 52, 75
முதியோள் கோட்டம் 181, 201, 205, 240
முதிராக்கிளவி, 250
முதிராத்துன்பம், 66.
முதுக்குடி, 15.
முதுக்குறைநங்கை, 51
முதுக்குறைமுதுமொழி, 200, 218, 222
முதுகுடி, 187
முதுநீருலகு, 249
முதுபேய், 78
முதுமக்கட்டாழி - பிணங்களை யிட்டு மேலே கவிக்குஞ்சாடி; பண்டைக் காலத்திற் பிராயத்தால் முதிர்ந்தவர்கள் துன்பமின்றி யிருத்தற்கும் ஆசீவகர் தவஞ் செய்தற்கும் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்த தாழிகளும் இப்பெயரால் வழங்கி வந்தனவென்று பின்வருவனவற்றால் தெரிகின்றது, "தாழியிற் பிணங்களுந் தலைப்படா வெறுந்தலைப், பாழியிற் பிணங்களுந் துளப்பெழப் படுத்தியே" (தக்கயாகப்பரணி), "பதுமக் கடவுள் படைப்படையக்காத்த, முதுமக்கட்சாடி முதலோன" (குலோத்துங்க சோழனுலா), "ஓடிமறி யொளிப்ப முதுமக்கட், சாடி வகுத்த தராபதியும்

விக்கிரம சோழனுலா) 'சித்த மிழந் தீனமறச் செங்கோ னட த்தநம், னுத்தமனென் றந்நா ளுயிர் கொடுபோ காமையினை, மொய்த்த முதியோர்க்கு முது மக்கட் சாடிபல. வைத்தகுல தீபகனே மன்னுவோ மன்னு வோ" (திருவெண்காட்டுப் புராணம்), 72.
முதுமக்கள், 52
முதுமறை, 149
முதுமறையந்தணர், 34, 146
முதுமறையோன், 155
முதுமூதாட்டி, 79
முதுமை, 31, 51, 198
முதுமொழி, 200, 218, 222, 284
முதுவேனில், 121.
முந்தைப்பிறப்பு, 108, 115
முந்நீர், 44, 46, 170, 179
முந்நூல், 144
முப்பத்துமூவர், 16
மும்மணி, 366
மும்மாரி, 15
மும்முறைவணங்கல், 134, 184, 202, 366
முயல், 211
முயற்கோடு, 272, 308, 351, 373
முரசடிக்குங்குலத்தோன், 15
முரசு, 18, 216
முரணுத திருவாமூரந்தி, 366
முரிதல், 96, 200
முருக்கு, 36, 198
முருகக்கடவுள், 3, 4[illegible], 155
முருகச்செவ்வி, [illegible]5
முருகு, 196, 211
முருங்கல், 16
முருந்[illegible]ரிள கை, 91
முல்லை, 28, [illegible]5, 211
முல்லைப்பாட்டு - சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டி னுள் ஐந்தாவது, இது 103-அடிகளையுடைய அகவற்பாவால் அமைந்தது, பகைமேற் சென்ற தலைவன் வருமளவும் தலைவி ஆற்றியிருந்தவிடத்து அவன் வந்ததனைக்கண்டு தோழி முதலியோராகிய வாயில்கள் தம முட் கூறியதாகக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார் மகனார் நப்பூதனார் பாடியது, 89, 95, 125, 200
முழந்தாள், 37, 40
முழவு, 43, 77, 88,-9, 244
முழுதும் பொய்யினறுணர்ந்தோன், 279
முழுவல் - நீர்ப்பறவைவிசேடம், 98
முள்ளுமுருக்கம்பூ 77
முள்ளெயிறு, 192
முளிமுதிர்செங்கு, 221.
முளியரி, 171, 187.
முளை, 51
முளைத்தல், 97
முளையெயிறு, 51
முற்பிறப்பு, 107, 13[illegible]
முற்றல், 250.
முற்றவுணர்ந்த முதல்வன், 63, 280
முற்றவுணர்ந்தோர், 2[illegible]3
முற்று, 123, 157, 161, 308
முற்றுஞ்செவியானை, 213
முறிதல் 44
முறைசெய்தல், 52, 252
முறைமை, 52, 234
முறையுளி, 134
முறைவேண்டுநர், 201
முன்பனி, 121
முன்றில், 96, 150.
முன்றுறை, 89
முன்னவர் - புத்தன், 338
முன்னிலைப்புறம் - முன்னின்றுரை நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறு போலக் கூறுதல், 191, 198
முன்னிலைபெயர், 17, 115
முன்னு[illegible], 34, 295
முன்னுள ஊழே பின்னும் உறுவிப்பது, 315.
முனிசந்திரன் - மயானத்திலிருந்து தவஞ்செய்த ஒருமுனிவன், 74.
முனிதல், 130, 265
முனிவர் எழுவர், 194.
முனிவருறைவிடம், 49, 186.
முனிவன், 163, 165, 182, 276.
மூக்கு, 220
மூங்கில், 41, 64, 185, 219.
மூங்கை, 140

மூசுதல் - மொய்த்தல், 31, 33
முஞ்சி - முகம், 324
மூத்தல் 198.
முதுவிளிதல், 177, 254
முசாட்டி, 220
மூதானந்தம், 23
மூதூர், 4, 11, 29, 105, 191, 215, 219, 235
மூப்பு, 31, 52, 254, 376
மூர்க்கன், 35
மூர்ச்சித்தல், 53
மூர்த்தம், 357-8, 363
மூரல், 192
மூரிவார்சிலை, 206,
மூலப்பகுதி, 319
மூலம், 297
மெய்த்திறம் 12, 311
மெய்ந்நடுக்குறுதல், 111
மெய்ப்பாடு, 111
மெய்ப்பொருள், 324
மெய்ப்புறத்திடுதல், 32
மெய்ப்பெயர்ப்போர், 296
மெய்ம்மைக்கிளவி, 296
மெய்யாக்கை, 79
மெய்யுணர்வு, 324
மெய்யுரை - நற்குணம் பதினொன்றுளொன்று, 374
மெய்க்கையின்மை - உண்மையின்மை, 299
மெய்வருத்தல், 202
மெய்வைத்தல், 78, 287
மெல்வளை, 97
மெலித்துகு நெஞ்சினவிடர், 166.
மேகம், 305, 366
மேதங்கரர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
மேருமந்தரபுராணம் - ஒரு தமிழ்ச் செய்யுள் நூல். இது வைசயந்தன் முத்திச்சருக்க முதல் ஸ்ரீவிகாரச் சருக்கம் இறுதியாகிய 12-சருக்கங்களையுடையது. இதன் கவித்தொகை 1106. ஸ்ரீதீர்த்தங்கரரிற் பதின்மூன்றாமவரான விமலதீர்த்தங்கரருடைய கணதரர்களாகிய மேரு மந்தரரென்னும் இருவருடைய சரித்திரங்களை விரித்துக் கூறுதலபற்றி, இப்பெயர் பெற்றதென்பர். இந்நூலாசிரியர் வாமனாசாரியர், இதிற் சைனமதக்கொள்கைகள் பல காணப்படும், 201, 318, 328
மேருமலை - சக்கரவாளத்தின் நடுவேயுள்ள ஒருமலை; சுமேருவென்றும் கூறப்படும், 1, 74, 83, 194
மேலோர்-மேலிடத்துள்ளோர், 15-6, 201
மேற்பாலொருவன், 256
மேஷாயனம் - மேடராசியிலே (சூரியன்) செல்லுதல், 122
மைத்திரம் - ஸ்நேகம், 387-9
மைத்திரி = மைத்திரிபாவனை, 387, 389
மைத்திருள்கூர்ந்தமண்டு, 139
மைத்துனன், 102, 245-6, 248
மைந்து, 8
மைந்நிணவிலைஞர், 329
மையல், 26, 36, 193, 246, 261, 308
மையறுபடிவத்து மாதவர், 58
மையூன், 215
மைவிளக்கு, 154
மோசித்தல் - உண்ணல், 215
மொட்டுறுமலர், 195
மொய்கொண்மாக்கள், 215
மொய்ம்பு, 241
மொய்ம்மலர், 260
மொழிபெயர்த்தேத்தோர் - பரதேசிகள், 13
மோகம், 388.
மோதிரந்தொடல், 258
மோவாய், 36
மௌனம், 177.
யந்திரயானை, 167
யந்திரவாவி, 30
யமகம்-அபிதர்மபிடகத்தின் பகுப்புகளுள் ஒன்று, 299
யவனத்தச்சர், 212
யவனதேசம், 212
யாக்கை, 34, 53, 95, 105, 116, 132, 175, 181, 198, 247, 271, 290, 309, 372
யாகசாலை, 144

யாகத்தலைவன், 309
யாங்கணும், 211, 274
யாங்ஙனம், 58
யாங்குளர், 134
யாணர்-புதுவருவாய், 185
யாத்தல், 221
யாப்புறை, 32, 243
யாப்பு - உறுதி, கட்டு, 6, 32, 57, 206, 217, 235
யாமங்கொள்பவர் - நாழிகைக்கணக்கர், 89
யாமம், 87, 193, 251.
யாமலோகம், 3
யாய் - தாய், 281.
யாவதும் - சிறிதும், 24, 61, 137, 313
யாழ், 42, 83, 148, 187, 200
யாழ்க்கரணம் - யாழுக்குரியசெய்கை, 41.
யாழ்த்தண்டு, 47
யாழ்நால்வகை - பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ், 17, 204
யாழ்ப்பாணம், 119
யாழ்ப்பாணர் - பாணருள் ஒருவகையார், 330
யாழ்வரை, 200
யாழ்வாசினை, 21
யாழாசிரியன் - வைணிகன். பரதநூலுட் கூறப்பட்ட பஞ்சாசாரியருள் ஒருவன், 87
யாழினம், 187
யாழோர்-கந்தருவர், 65, 245, 248
யாற்றடைகரை, 103.
யானை, 14, 39, 46, 89, 136, 196, 216, 262, 305,-6
யானைக்குமுன்பறையடித்தல். 45, 203
யானைத்தீ - தணியாப்பசியைவிளைவிப்பதொருநோய், 7, 178 - 9, 182, 184, 214, 216, 220, 225
யானைநிரை, 261.
யானைப்பாகர், 45, 331
யானைமதம் ஏழிலைப்பாலை மலரின் மணம்வீசல், 204
யானை—தம்வேங்கை மலரின் மணம் வீசுதல், 204
யானை யாழிற்கு வயமாதல், 200
யானையடக்குங்கருவிகள், 200
யானைவீரர் - அரசர்க்குரிய எண்பேராயத்துள் ஒருவகையார், 13
யானைவேட்டம், 201.
யுக்தி - சோத்தல், 327
யுத்தவீரன் - இராமன், 368
யுவராஜா - இளவரசன், 214
யூகி - யௌகந்தராயணனென்னும் ஓரந்தணன், உதயணனுடைய மந்திரி, 167
யோகசித்தி, 365
யோகம் - சேர்க்கை, மருந்து, 35
யோகி, 105
யோசனை, 104.
ரூபாரூபம், 359
ரௌரவம் - நரகமெட்டனுளொன்று, 82
வகிர், 181
வகுளம் - மகிழ், 40.
வகை - விதம், 52
வகைவரிச்செப்பு. 48.
வங்கநாவி, 301
வங்கம் - கப்பல், 44, 46, 160-61 169 - 70, 172, 177, 233, 281 292, 346
வங்காக்காவை, 225
வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதத்திற்குங்கோயில் இது முற்காலத்திற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்தது, 14, 64
வசி - மழை, 18, 158, 344
வசு - கலிங்கநாட்டுள்ள சிங்கபுரத்தை ஆண்ட ஓர் அரசன், 295
வசுக்களெண்மர், 16
வஞ்சக்களவி, 197
வஞ்சக்கிளவி, 188
வஞ்சப்புகழ்ச்சி, 287
வஞ்சம், 97, 167, 215, 255-6, 260 265
வஞ்சவிஞ்சையன், 69
வஞ்சி-சேரர்களுடைய இராசதானி இஃது ஒருகொடியின் பெயரைப் பெற்றதென்பர் 8, 16, 213, 231 274, 276, 289-90, 292-3, 300, 303, 325-6, 334-5, 338, 349
வஞ்சிநுண்ணிடை, 62
வஞ்சிமலர், 300

வஞ்சியிலேதல், 213, 335.
வஞ்சிமுற்றம், 238
வஞ்சினம் - சபதம், 100, 189, 201-2
வட்டங்குயின்று, 99
வட்டணை - வாத்தனை, 88
வட்டாடல் - ஒருவகை விளையாட்டு, அஃதாவது, உண்டையுருட்டல், 170
வட்டிகை = வாத்திகை-எழுதுகோல், 21, 47
வட்டு, 169-70
வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடை, 37
வடநூலார், 91, 110, 124
வடமீன், 243
வடமொழி, 92, 142, 200
வடமொழியாட்டி-பார்ப்பனி, 148
வடமொழியாளர், 58
வடிகாது - வடிந்தகாது, 221
வடித்தல் - சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி யாழ்நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல், பயிற்றுதல், 204, 331
வடியா நா, 257
வடிவு, 234
வடிவுமறைத்தல், 205
வடிவேற்கிள்ளி-ஒருசோழன், 288.
வடிவேற்றடக்கையானவன், 289
வடு, 40, 184, 188 - 9
வண்டு, 31, 42 - 3, 96, 188 - 9, 191, 195, 204
வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாமல் வடிவை மட்டுங் கோட்டின சித்திரம், 245
வண்கல், 213.
வண்குறுபாத்திரம், 135.
வணிகன், 155
வத்தநாட்டு வண்ணக்கம்மர், 212
வத்தவன் - வத்ஸராஜனுசிய உதயணன், 167
வத்ஸராஜன் கதை, 167
வதிதல், 89, 150, 152
வந்தனை, 124, 184
வம் - வா, 211
வம்பக்கோட்டி, 159
வம்பப்பரத்தர், 88
வம்பப்பரத்தை, 109
வம்பமாக்கள், 37
வம்பமாதர், 214
வம்பலன் - அயலான், 223
வயக்குற்றமண், 307
வயந்தக்குமரன், 167
வயந்தச்சோலை, 30
வயந்தமாலை - மாதவிதோழி, இவளைக் கூனியென்றுங் கூறுவர், 4, 20, 22, 26-7, 49, 187
வயவர் - வீரர், 213
வயனங்கோடு - பாண்டிநாட்டுள்ள ஓரூர், ஆபுத்திரன் இந்த ஊரிலுள்ள பூதி யென்பவனுடைய வீட்டிலேதான்வளர்ந்தான், இது வயவனங் கோடெனவும் வழங்கப்படும், 142 - 3
வயா - வேட்கைநோய், 223
வயிச்சிரவணன் - விச்சிரவமுனிவருடைய புத்திரன், குபேரன், 39
வயிரம், 248, 313
வயிற்றகம், 163
வயிற்றிடூஉம், 225
வயிறு, 44, 130, 152, 179 - 80, 183. 292
வயிறுகாய்பெரும்பசி, 130
வாத்தித்தல், 357
வரகு-எண்வகைக்கூலத்துளொன்று, 9, 330
வரங்கிடத்தல், 199
வரம்பிலறிவன், 312.
வரம்பின்றிப்பெருகியகாமம், 196
வரலாறு, 135
வரவு - வரலாறு, 84
வராகமிகிரர்-முற்காலத்திருந்த பிரஸித்த ஜ்யௌதிஷிகர், விக்கிரமார்க்கனுடைய அவைக்களத்திருந்த கவி நவரத்தினங்களுள் ஒருவர், 122.
வரி-கீற்று, வரிப்பாட்டு, 207
வரிக்கோலம், 37
வரிச்செப்பு, 48.
வருணம், 71, 210
வருந்துதுயர், 161, 232
வருபொருள், 230

வரூஉ - வந்து, 230
வரூஉம், 181
வரைப்பு - எல்லை, 328.
வரையாள் - நியதியில்லாள், 261
வல்லாங்கு, 257
வல்லிருள், 69, 152, 161.
வல்லெயிறு, 14
வல்வினை, 231-2, 259
வலம்புரிச்சங்கம், 94
வலமுறை மும்முறை வந்தனைசெய்தல், 184
வலித்தல் - நினைத்தல், 90, 235
வலையிடைப்பட்டமான், 145
வழக்காட்டு - ஊடல், 281
வழக்கு, 12, 108, 311
வழக்கு ஆறு, 371, 382
வழக்கு இருவகை, 9
வழங்கல் - கொடுத்தல், செல்லல், 170, 295
வழி, 47, 252, 288
வழித்தோன்றல், 52, 206
வழிப்படர்தல், 65
வழிப்பொருள், 385
வழிபடுதெய்வம், 143
வழிமுறைத்தோற்றம், 377
வழு, 76.
வழுத்துதல், 35.
வழுநர், 220
வழுவறுதெய்வம், 131
வழுவறுமறன், 235
வழுவாய், 132
வள்ளி, 125
வள்ளைத்தாள், 221
வளஞ்சுரக்கென வாழ்த்தல், 158
வளந்தலை மயங்கல், 340
வளிகலன் வௌவல், 170
வளிவலங்கொட்கும், 139
வளை, 37, 52, 190, 223, 330
வளைஇய, 83.
வளைந்த யாக்கை, 155
வளையசுந்தரம் - தடமித்தனென்னும் அரசனது பட்டத்து யானை, 45.
வளையோள், 115.
வளைவணன் - நாகநாட்டரசன், வாசமயிலையின் கணவன்; பீலிவளையின் தந்தை, 268, 346
வற்கடம், 153, 166
வற்கலை, 181
வறப்பம் - வன்மை, 312-3
வறங்கூறல், 153
வறந்தலையுலகம், 108.
வறம் - வறுமை, 85
வறனோடுலகு, 165, 237
வறும்பூத்துறக்கும் வண்டு, 196
வறுமொழியாளர், 88
வன்னிமன்றம், 74
வஸிஷ்டர் - ஒரு முனிவர், 149
வாக்கின்குணம் நான்கு, 374
வாக்கின் மடந்தை - சிந்தாதேவி, 151
வாகை - வெற்றி, 268
வாகை மன்றம், 74
வாகைமிலைதல், 301
வாங்கா நெஞ்சு, 245
வாங்குநர் - வாங்குவோர், 123
வாசந்தவை - இராசமாதேவி முதலியோர்க்கு மனத்துன்பமுண்டானபொழுது பல நீதிமொழிகள் கூறி அதனைப் போக்கியவள், 253, 255
வாசமயிலை - வளைவணன் மனைவி, பீலிவளையின் தாய், 268
வாசவர்-பஞ்சவாசம் விற்பார், 329
வாசவன் விழாக்கோள், 269
வாசினை - வாசித்தல், 21
வாட்டிறற் குருசில், 194, 198
வாடாத மலர்மாலை, 31
வாடுபசியுழந்து, 182
வாணன் - பாணாசுரன், 67
வாணிகமரபு, 246
வாணிகர், 170, 172
வாமன் - புத்தன், அழகியவனென்றபடி, 31, 66, 368, 373
வாமனன், 206
வாய் - உண்மை, 102, 232, 235
வாய்ப்பன்று, 279
வாய்புதைத்தல், 111.
வாய்மை நான்கு, 25-6, 115, 131, 135, 207, 302, 337, 371
வாய்மொழி, 126, 232, 373
வாய்வதாக, 132, 238.
வாய்வாள், 191, 251, 300
வாய்வாளாமை - பேசாதிருத்தல், நால்வகை வினா விடைகளுள் ஒன்று, 371, 386-7.

வாயாகின்று, 341
வாயில், 223, 237, 240, 252, 271, 304, 306, 370, 372, 374, 377
வாயில் இரண்டு, 395
வாயில்கள் ஆறு, 375
வாயில்களொன்பது, 388
வாயில் காவலாளர் வீதி, 329
வாயிலுக்கிசைத்தல், 213
வாயுசந்தானம் - நால்வகைச் சந்தானங்களுள் ஒன்று, அது காற்றைப்போன்ற தொடர்ச்சி, 371
வாயெடுத்தழைத்தல், 291
வார்கழல், 57,
வார்சிலை, 206
வாரணம் - கோழி, யானை, 94
வாரணசி = வாராணஸீ-காசி இது வாரணவாசியெனவும் வழங்கும், 142, 148
வாராகம் - வேதாங்கமாகிய கணித நூல் வகைகளுள் ஒன்று. வராக மிகிரரென்பவரால் செய்யப்பட்டதாதலின் இப்பெயர் பெற்றது, 310
வால்வெண்சுண்ணம், 43
வாலொளி, 180
வாழிய வியங்கோள், 4
வாள், 229, 231, 254, 260, 265
வாளரம் - ஒருவகை அரம், 330
வான்பிறைக்கோடு, 203
வான்புணை, 192
வான்பெருஞ்செல்வம், 248
வான்பொருள், 248
வான்மீகராமாயணம், 225
வான்றரு கற்பு, 168, 243
வான்றேர்ப்பாகன், 223
வானத்துமீனினும் பலவறம், 248
வானத்துவாழ்வாரே வணக்கணவர், 156
வானம் - ஆகாயம், மழை, மேகம், 215, 220, 225
வானம் பொய்யாது, 139, 283
வானவர் பெருந்தகை, 128
வானவாழ்க்கையர், 220
வானூடிழிந்தோன், 111.
வானூடெழுதல், 131, 182
வானோர்தலைவி, 154, 200
வானோருண்டொழிமிச்சில், 165
விக்கிரமாதித்தன் - பாண்டவமசத்திற்பிறந்த ஓரரசன் பிரபுமேருதேவனுடைய புத்திரன், 122, 207
விகாரம், 166, 187, 195, 218, 255, 266, 294, 298, 320, 332
விகுதி = விகிருதி, 104, 370
விச்சாதரன், 217
விச்சாதரி, 178
விச்சை, 52, 218
விசயபாகு - பாண்டவமசத்திற் பிறந்த ஓரரசன் புகழ்விப்பவர் கண்டனென்ற இரண்டாம் விசயாதித்தனுடைய புத்திரன், க்ருஷ்ண ராஜனென்ற அரசனுக்குமேயன், 207
விசயன் - அருச்சுனன், ஆரியநாட்டரசருளொருவன் 39, 301
விசயாதித்தன், 207
விசாகம் - ஒருநட்சத்திரம், 121-2
விசாகை - ஒருவணிகமாது, மரணபரியந்தம் விவாகமின்றிக் கன்னிமாடத்திலிருந்தே காலங்கழித்தவள், 245-8
விசித்திரன் - ஆரியவரசர்களுள் ஒருவன், 301
விசிப்பிணிமுழவு, 244
விசுத்திமார்க்கம்-நடுமார்க்கம், 87, 111, 381
விசும்பு, 67, 103, 268
விசுவாமித்திரமுனிவர், 127-8.
விசேடவாதி, 322
விஞ்சை, 86, 97, 199, 225-6
விஞ்சைப் பாத்திரம், 131
விஞ்சைமகள், 169, 215, 222, 251
விஞ்சைமாநகர், 168
விஞ்சையன் - வித்தியாதரன், 29-30, 41, 56, 69, 180, 182-3, 219, 223-4, 226-9, 251-2, 260, 265.
விஞ்ஞானத்திற் காமபீஜம் அடங்கியிருத்தல், 385
விஞ்ஞானஸ்கந்தம் - ஐந்துஸ்கந்தங்களுள் ஒன்று, 287, 385.
விஞ்ஞானாநந்தியாயதன லோகம், 3

விட்டேற்றார் - இகழ்ந்து கடுஞ்சொற் சொல்லுவோர், 158
விட்டேற்றி, 159
விடநாகம் 307
விடர், 158, 166
விடாச்சிலை பொறித்தவேந்தன் - ஒரு சேரன்; இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனெனவும் கூறப்படுவன், கோவலனுக்கு ஒன்பது தலைமுறை முன்னோனாகிய கோவலனுக்குக் காதற்பாங்கன், 336
விடாஅ, 154
விடியல்வருணனை, 94
விடியல்வேலை, 230
விடீஇய - விடுத்தற்பொருட்டு, 167
விடுகதை, 214
விடுகோல், 221
விடூஉம், 120
விடைவாகநான்கு, 387
வித்தகம், 212.
வித்தகர், 41, 202
வித்தல், 130
வித்தியவித்து, 344
வித்தியாதரருலகு, 180
வித்தியாமண்டபம், 18
வித்தின்விளைவு, 344
வித்து, 113, 226, 344
விதானம் - மேற்கட்டி, 190, 212
விதிமாணுடி, 99
விதுப்புறுநெஞ்சு, 186
விந்தாகடிகை ஒரு தெய்வப்பெண், விந்தமலையின்மேல் யாரேனும் செல்லுவாராயின், அவரைச் சாயையாலிழுத்துத் தன்வயிற்றிலிடுபவள், 225
விந்தாசனி, 225
விந்தை - துர்க்கை, 37
விநடம் - ஓர் இராசகுமாரன், 155
விநாசி, 354
விபக்கம், 351, 353
விபக்க வியாபி, 356
விபக்கைகதேசவிருத்தி, 356 - 7
விபங்கத்தின் பகுதி இரண்டு, 299
விபசித்து - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
விபரீதம் - ஒன்றைமற்றொன்றாகவே நினைப்பது, 304, 313, 358, 362
விபரீதவெதிரேகம் 360 364
விபரீதாந்நுவயம், 360, 362
விபவம், 155
விம்பசாரகதை - ஒரு தமிழ்ப்பௌத்த நூல், இது கௌதம புத்தருடைய மாணாக்கர்களுள் ஒருவனும் இராஜக்கிருகநகரத்தரசனுமாகிய பிம்பஸாரன் என்பவனுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவதொரு காப்பியமென்று மட்டும் தெரிகின்றது, இதைப்பற்றிய வேறொரு வரலாறும் தெரியவில்லை, 367
விம்மி - பொருமி, 258.
விமானம், 69
விமானவஸ்து, 299
வியங்கோள், 241-2
வியந்தரேந்திரர் முப்பத்திருவர் - வியந்தரலோகவாசிகள், இவர்கள் சந்திரவகையைச் சார்ந்தவர்கள், 316
வியப்பு, 206
வியபிசரியாமை, 231
வியர் - வேர்வை, 189
வியவகாரத்தை, 375
வியாகரணம், 310
வியாசபாரதம், 194
வியாசர் - பிரமாணவாத நூலாசிரியர்களுள் ஒருவர், இவர் கொண்ட பிரமாணம் பத்து, 303
வியாப்பியம், 362
வியாபகம், 362
விரதம், 116, 182, 197, 246
விரதயாக்கையர், 74
விரதிகள், 33
விரலுதைத்தவெம்மை, 88
விராடநகரம், 205
விராடன், 39
விராயமலர்க்கூந்தல், 111, 231
விராவுற்றன, 247
விரிகதிர்ச் செல்வன், 138
விரிசிறைப்பறவை, 98
விரிஞ்சி, 147

விருச்சிகன் - பொதியின் மலைச் சாரலில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த ஒரு முனிவர், காயசண்டிகையைச் சபித்தவர், 181-2, 219
விருத்தம், 355, 358
விருந்தாட்டயர்தல், 75
விருந்திற்பாவை, 192
விருப்புவெறுப்பில்லாமை, 388.
விருஷபதீர்த்தங்கரர்புராணம் - சைன நூலாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின் பகுப்பினுளொன்று, 155.
விருஷபர்-பழைய புத்தர்களுளொருவர், 369
விரை, 45
விரைகுடைதல், 210
விரைநீர், 326
விரைப்பூம் பந்தர், 208
விரைப்பூம் பள்ளி, 88
விரைபரிநெடுந்தேர், 196
விரைமரக்கர், 332
விரைமரம், 96, 177
விரைமலர், 108
விரைமலர்த் தாமரை, 43, 172
விரைவன்ன-விரைப்பவன், 347
வில், 50, 145, 194
விலங்கரம், 330
விலங்கு - குறுக்கு, மிருகம், 114, 147, 154, 177, 221, 226, 272-3, 278, 313, 344, 373-4, 379
விலாவிற நக்கு, 156
விலோதம்-துகிற்கொடி விசேடம், 17
விலோசனம், 54
விழவணிமூதூர், 215
விழவு, 38, 89, 114, 343
விழாக்காலக்கோள், 39
விழாக்கோள், 12-3, 244, 289
விழாமுரசு, 14
விழாவணிவிரும்பல், 62
விழித்தல்-உயிர்வாழ்தல், 258.
விழுச்சீர், 11, 213
விழுத்தகை, 205
விழுத்துணை, 248
விழுநிதிக்குப்பை, 177
விழுப்பெருஞ் செல்வம், 246
விழுமக்கிளவி, 98, 223
விழுமம் - வருத்தம், 33, 182, 229.
விழையாவுள்ளள், 220.
விழைவின் கூட்டம், 379
விளரி, 204
விளாக்கொண்டெழுதல், 96
விளாமரம், 74
விளி, 49, 97, 102, 124, 136 141, 154, 157, 166, 201, 229-30, 259 261, 266, 295
விளிதல் - இறத்தல், 135, 223-9, 265
விளிப்பது - பாடுவது, 43
விளிப்பு-அழைத்தல், ஓசை, 32, 45, 73, 78, 334.
விளையாமழலை, 51
விளையுள், 123
விளைவு - விளைநிலம், 52
விற்புருவம், 220
விற்பொறி, 324, 335
விறல்வில், 220
வினயதரும வகை, 366
வினய பிடகம், 299
வினாஅய, 134
வினாவிடைநான்கு, 371, 386
வினாவினவிடுத்தல் - நால்வகைவினா விடைகளுள் ஒன்று, 371, 386-7
வினை-கன்மம், போர், 52, 261, 380
வினை இரண்டு, 113, 296, 373
வினைத்தொகை, 17, 139-40, 158, 165, 196, 239
வினைப்பயன், 179, 217, 219, 272-3, 370, 372-3
வினையுருத்தல், 99, 135-6, 180, 228, 259
வினையெச்சமுற்று, 110.
விஞ்ஞானம் - உணர்வு, 369, 372, 375-6
விஷ்ணுமாயை, 10
விஷயசம்பந்தம், 372
விஷுவத்தினம், 122
வீ, 209
வீங்குபிணி, 44, 46
வீங்குபாணசெருத்தல், 65
வீட்டியது, 260
வீட்டியல்பு, 319,
வீடு - விடுதல், 8, 121, 195, 241, 315, 379
வீணை, 47, 201, 209
வீயாவிழுச்சீர், 218, 249.

வீரசோழியம் - தமிழிலக்கணநூல்களுளொன்று, இதில் எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பு அணி யென்னும் ஐந்திலக்கண விதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன, இந்நூலாசிரியர் பௌத்த சமயத்தினராகிய பொன்பற்றியூர்ப் புத்தமித்திரனார், அவர்காலத்து அரசாண்ட வீரசோழனென்னும் அரசன்பெயரால் செய்யப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது, இதிலுள்ள கலித்துறைகள்-181 இதற்குப் பெருந்தேவனாரென்பவரால் உரை செய்யப்பட்டுள்ளது, 60, 63, 100, 113, 125-6, 233, 297, 341, 365, 367-8, 373

வீரவளை, 209

வீரியபாரமிதை - வீரியம் நிறைத்தல் தசபாரமிதையு ளொன்று, 297, 308

வீரை - இலக்குமி தாரையென்பவரின் சகோதரி, துச்சயன் மனைவி, மதுமயக்கத்தால் யானையின் முன்னே சென்று உயிரை விட்டவள் சுதமதியாகப் பிறந்தவள் இவளே 113, 132 134-6, 262

வீவிலவெம்பசி, 169

வீழ்கதிர், 271

வீழ்துணை, 88

வீழ்துயர், 80

வீழ்பு-சுளகு (ஆகுபெயர்), 36

வீற்றிருந்து - கவலையின்றியிருந்து, 281

வீற்றுவீற்றுக, 385

வேம்பலை, 230, 273 374

வெகுளி, 111, 114, 203, 222, 224, 228, 231, 273

வெங்கணை - விருப்பத்தைச்செய்யும் அம்பு, 51

வெங்கதிர் - சூரியன், 31

வெங்கதிரமையம், 111

வெங்கள், 174

வெட்சி, 40

வெட்பாலை விசேடம், 41

வெண்கடப்பமரம், 40, 209

வெண்கலக்கன்னார், 329

வெண்களர், 112

வெண்சிறுகடுகு, 38, 90

வெண்சுதை, 38, 69, 212, 290

வெண்டிரைதந்தவமுது, 165

வெண்ணீறு, 36

வெண்ணெய்க்குன்று, 222

வெண்பலியரங்கம், 77

வெண்பிறப்பு, 314.

வெண்மணல், 117, 220

வெதிரம் - மூங்கில், 41

வெதிரேகம், 352, 360, 364

வெதுப்பல் - சுடல், 27, 41

வெந்துகுவெங்களர், 112

வெந்துயரிடுமெபை, 27

வெந்துறுபொன், 274

வெப்பம் பொறுத்தல், 336

வெய்துயிர்த்தல், 144, 186, 206, 228

வெய்யோன், 302

வெரீஇ, 77

வெருவருசெலவு, 203

வெரூஉ-அச்சம், 144.

வெரூஉப்பகை = வெரூஉம்பகை 114, 139, 144

வெரூஉப்பறை, 203

வெவ்வினை, 135, 228, 261

வெவ்வுரை, 279.

வெள்ளி, 64, 67, 180 308, 329

வெள்ளிடை, 69, 75, 351

வெள்ளிமுளைத்த நள்ளிருள், 145

வெள்ளியுயிர் - ஐவகையுயிர்களுள் ஒன்று, 223

வெள்ளில் - பாடை, விளாமரம், 74-5

வெள்ளிவீதியார் - கடைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவர், 311

வெள்ளிவெண்குடம் மதிக்கு உவமை, 67

வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கினாற் செய்த காதணி, 36, 64

வெள்ளினமன்றம், 74

வெள்ளுப்புப்பகருநர், 329

வெள்ளெட்சாந்து - வெள்ளிய எள்ளாலாகிய விழுது, 24

வெள்ளென்புணங்கல், 174

வெள்ளைக்கோட்டி - பயனில்லாத கூட்டம், 156

வெள்ளைமகன், 156

வெறி - ஆடு, 221

வெறும்பை, 221.

வென் - வெற்றி, 227.
வெண்வேற்கிள்ளி - ஒரு சோழன், 346
வேகவெந்தீ நாகம், 222, 224
வேங்கை - ஒருமரவிசேடம், 41.
வேசையரில் குடிக்குறைப்பட்டாருக்குச் செய்யும் தண்டனை, 189
வேட்கோவர்-குயவர், 329
வேட்டம் வாய்த்தல், 201.
வேட்டுவர், 145, 262
வேணவா, 2, 332
வேணு, 200
வேத்தவையார், 337.
வேத்தியல் - அரசர்க்காடுங் கூத்து 20
வேதம், 142, 144
வேதம்செய்யாமொழி, 321
வேதவாதி, 310 - 11
வேதவிதி, 148
வேதவியாதன், 303.
வேதனை - நுகர்ச்சி, பன்னிருநிதானத்துள் ஒன்று, 369, 372, 381
வேதாங்கம், 142, 144
வேதாளிகர், 330 - 31
வேதிகை - திண்ணை, 17, 190, 209
வேந்தர் முனையிடம், 98
வேந்தன் - இந்திரன், 210
வேப்பிலை, 90
வேய்கரிகானம், 185
வேய்ங்குழல், 42, 210
வேய்தல், 212, 295,
வேல், 192, 204, 241, 268
வேலூர் - நல்லியக்கோடன் என்பவன் முன்னர் ஆண்ட ஊர் இதன் வரலாறு சிறுபாணாற்றுப் படையால் விளங்கும், 207
வேலை - பொழுது, 230.
வேலைக்கடல், 307
வேழம்பர்-கழைக்கூத்தர், 158
வேழம் வேட்டெழும் வெம்புலி, [223
வேள், 51
வேள்வி, 144, 179
வேளைவெந்தை - வெந்தவேளைக்கீரை, 24
வேற்றுமைநயம், 371, 385
வேற்றுருவம், 242, 260, 300.
வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரம், 225, 257, 300
வேற்றாண், 153
வேற்றோரணி, 136
வேறும் - வெல்லுவேம், 201
வைகறைப்பொழுது - இரவிற்கடையாமம், 223, 230
வைகாசி, 122
வைகிருள், 223
வைசவதேவம் - ஒருயஜ்ஞம், 128
வைசாக சுத்த பௌர்ணிமை - இதில் கௌதமபுத்தர் பிறந்தாரென்றும் அவர் ஞானம் பெற்றதினம் இதுவே யென்றுங்கூறுவர், 115, 121, 161
வைசியர் பெறும்பட்டம், 47-8
வைசேடிகம், 309, 320
வைசேடிகவாதம், 321-2
வைசேடிகவாதி, 322
வைசேடிகன், 354
வைணவவாதி, 310
வைதந்யம், 106
வைதன்மியதிட்டாந்தம், 351, 353 362
வைதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம் ஐந்துவகை, 360
வைதாளியாடுவோர், 330
வைதிகச்சொல் - வேதத்திலுள்ள பதங்கள், 310
வைதிகமார்க்கம், 303.
வைராக்கியமார்க்கம், 113
வைரி-வைரமுடையபகை, 124
ஜ்யௌதிஷம் - கணிதஸ்கந்தம், ஜாதகஸ்கந்தம், ஹோராஸ்கந்தமென்னுமூவகைப்படும், வேதத்திற்கு உபயோகமானது கணிதஸ்கந்தம் ஒன்றே, 122
ஜ்யௌதிஷிகர் - சோதிடர், 122
ஜகதேகமல்லன், 207
ஜயதேவர் - கீதகோவிந்தமென்னும் நூலை இயற்றியவர், 61.
ஜயந்தவர்மன் - பாணவம்சத்திற் பிறந்த ஓரரசன், இவன் ஆந்திர தேசத்திற்கு மேற்குள்ள நாட்டை ஆண்டவன், 207
ஜலதாரை - நீர்தொடர்ந்து போகும் வழி, 326, 388.
ஜன்மம், 269.

ஜாதகம் - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 105, 125-6, 299
ஜின்னாலயம், 34
ஜீமூதவாகனன் - நாகானந்தமென்னும் வடமொழி நாடகக் கதாநாயகன், 126
ஞானதேயத்தினிலக்கணம், 350
ஞாவகன் - தருமம் கேட்பவன், புத்தர்களில் துறவிக்கு உரியபெயராகவும் வழங்குகின்றது, 239
ஸ்ரீபுராணம்-ஒரு சைனநூல்; இதில் விருஷபர் முதல் ஸ்ரீவர்த்தமானர் இறுதியாகவுள்ள 24-தீர்த்தங்கரர்களுடைய சரித்திரங்கள் மிகவும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன, மணிப்பிரவாள நடையாக உள்ளது, இக்காலத்து வழங்காத பற்பல தமிழ்ச் சொற்கள் இதிற் காணப்படும்; இந்நூலைச் சைனர் தினந்தோறும் பூசித்துப் பாராயணஞ் செய்து வருவர், 7, 155
ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரி - சிறந்த வடமொழியின் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்; இவர் ரகுவம்சம், குமாரஸம்பவம், மேகஸந்தேசம், மாகம், கிராதார்ஜுனீயம், நைஷதம், பட்டிகாவ்யம் முதலிய நூல்களுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்திருப்பதாகக் கூறுகின்றனர், 348
ஸ்ரீலக்ஷணபாவனை - அசுபபாவனை, 339
ஸ்ரீஹர்ஷகவி - இப்பெயர் பெற்ற வடமொழிப் பண்டிதர் இருவருள் ஒருவர் நாகானந்தமென்னும் நூலை யியற்றிய ஓரரசர், மற்றொருவர் நைடத நூலாசிரியர், 126, 348
ஷட்கதி - அறுவகைப் பிறப்பு, அவை மக்களவகை முதலியன, 373 [372, 375
ஷடாயதனம் - ஆறுவாயில், 369,
ஸ்கந்தம் - கூட்டம், தூண், 71, 371
ஸ்தவிரர் - உத்தமபிக்ஷுக்கள், கௌதமபுத்தருடைய உத்தம மாணுக்கர்களுக்கு ஞாவகரென்பது பெயராக இருந்ததென்றும், அவர்களுக்குப் பிற்காலத்து ஸ்தவிரரென்பது பெயராயிற்றென்றுங் கூறுகின்றனர், 299
ஸ்தேரகாதை - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று. 299
ஸ்தேரர்-ஸ்தவிரர், 299
ஸ்தேரீகாதை - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று 299
ஸ்பரிசம் - ஊறு, பன்னிருநிதானங்களுள் ஒன்று, 369, 372
ஸ்ரோதஸ் - பிரவாகம், 81
ஸ்ரோதாபத்தித்துவம் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் முதலாவது, இது 24 - பகுப்பையுடையது, 81
ஸ்வபாவலிங்கம் - இயல்பு, பத்துப் பிரமாணங்களுள் ஒன்று, 303
ஸ்வயம்பு, 322
ஸ்வாகாதேவி - அக்கினிதேவன் மனைவி, அவனுடைய வேட்கையைத் தீர்த்தற்கு எழுமுனிவர்களின் பத்தினி வடிவத்தைத் தனித்தனி எடுத்தவள், 194
ஸகஸ்ராரசக்கரரேகை - கௌதமபுத்தருடைய காலிலிருந்ததென்று புத்தசரித்திரம் கூறுகிறது, 63
ஸகாமலோகங்கள், 3
ஸகிருதாகாமித்துவம் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் இரண்டாவது; இது 12 - பகுப்புக்களை யுடையது, 81
ஸங்கம் சரணம் கச்சாமி - ஒருமந்திரம், ஸங்கத்தை அடைக்கலமாக அடைகின்றேனென்பது இதன்பொருள், 369
ஸஞ்சீவனம் - எண்வகை நரகத்துள் ஒன்று, 82
ஸத்தியசதுஷ்டயம் - சத்தியங்கள் நான்கு, 302, 366, 381
ஸத்துவம், 322
ஸந்தானம் நான்கு, 374
ஸநாதனம் - எப்போதுமிருப்பது, 110
ஸப்தரிஷிகள், 194

ஸம்பிரதாபனம் - எண்வகை நரகத்துள் ஒன்று, 82
ஸம்மியக்கருமம், 381.
ஸம்மியக்திருஷ்டி, 381.
ஸம்மியக்வாக்கு, 381
ஸம்மியக்வியாயாமம், 381
ஸம்மியக்ஸ்மிருதி, 381
ஸம்மியக்ஸங்கற்பம், 381
ஸம்மியக்ஸமாதி, 381
ஸம்மியகாஜீவம், 381
ஸம்யுக்தநிகாயம் - ஸூத்திரபிடகத்தின் பேருறுப்புகளுள் ஒன்று, 299
ஸம்ஜ்ஞாஸ்கந்தம், 382
ஸம்ஸ்காரம் - செய்கை, பன்னிரு நிதானத்துளொன்று, 369.
ஸம்ஹாதம் - எண்வகை நரகத்துள் ஒன்று, இஃது அவீசியென்றும் கூறப்படும், 82
ஸம்ஸடி - கூட்டம், 319
ஸர்வஜ்ஞ புத்தர், 369
ஸர்வஜ்ஞன் - புத்தன், 279, 366
ஸரஸ்வதீ தேவி, 6
ஸாரஸங்கிரகம் - ஒரு பௌத்த நூல், 366
ஸித்தாந்தகௌமுதி - ஒரு வடமொழி வியாகரண கிரந்தம், பட்டோஜி தீக்ஷிதரென்பவரால் செய்யப்பட்டது, 148
ஸித்தார்த்தர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 366 - 7, 369
ஸித்தி - கைகூடுதல், 299
ஸிஹாம்பிகை - ஓரரக்கி, 225.
ஸுதாசலோகம், 3
ஸுதர்சிலோகம், 3
ஸுமேதர், 369
ஸுஜாதர், 369.
ஸூத்திரதருமவகை, 366.
ஸூத்திரநிபாதம், 299
ஸூத்திரபிடகம் - பௌத்தாகமம் மூன்றனுள் இரண்டாவது, 399
ஹனுமான் இந்திரனுடைய வச்சிராயுதத்திற்கும் அஞ்ஞாத ஹனுவையுடையவன், ஹனு - கன்னத்தின் மேலுள்ளமேடு, 225
ஹேதுப்ரபவதர்மம் - காரணத்திலிருந்து உண்டாந்தன்மை. "ஏதர்மா ஹேதுப்ரபவா ஹேதும்தேஷாம் ததாகத ஆஹதேஷாம்யோ நிரோத ஏவம்வாதி மஹா ச்ரமண" என்னுஞ் சுலோகத்தாற் புத்தனைப் பண்டைக்காலத்திற் பௌத்தர் துதித்து வந்தாரென்று தெரிகின்றது, 27
க்ஷணிகத்தின் இலக்கணம், 318
க்ஷமாபாரமிதை - க்ஷமைபூரித்தல், தசபாரமிதையுளொன்று, 297
க்ஷுத்திரகநிகாயம், 299
க்ஷுத்திரகபாடம், 299
க்ஷுல்லவாக்கம் - வினயபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுளொன்று, இது சுல்லவாக்கமெனவும் வழங்கப்படும், 299.